

EMPTOR ET LECTOR AVETO.

Divi **T**home aquinatis in tertio senten-
tiarum libro interpretatio et expositio
sum. A **T**himotheo **V**eronense
Canonico regulari theologie
scientissimo per quod diligenter
visa recognita: erroribus
que purgata et quan-
tum anni ars po-
tuit fideliter
impresa.

UNIVERSIDAD
DE SALAMANCA

CRÉDITOS USABLES

Tabula

Incipit prologus Magistri in tertio libro Sententiarum.

Incipit prologus Magistri in tertio libro Sententiarum. Alim nunc his intelligendis atque pertractandis: que ad christi incarnationis mysterium pertinent: integra mentis consideratione itendamus: ut de ineffabilibus vel modicis aliquid fieri deo revelare valeamus. Sic enim rationis ordo postulat: ut qui in primo libro de inexplicabili mysterio summe trinitatis: inrefragabili sanctorum attestatione aliquid diximus: ac deinde in .ij. lib. conditionis reipsum ordinem: huiusmodi lapsus subiectis auctoritatis regulis insinuavimus: de eius reparacione per gratiam mediatoris dei et hominum prestita: atque huiusmodi redemptionis sacramentis quibus prout hodie homines alligantur: ac vulnera peccatorum curantur. Consequenter in tertio et quarto differamus: ut samaritanorum ad vulnere ratum: medicum ad infirmum: gratia ad miserum accedat.

Incipiunt rubricae tertij libri. DISTINCTIO. I. Quare filius carnem assumpsit: non pater vel spiritus sanctus. An pater vel spiritus sanctus poterit incarnari. An filius qui tamen carnem accepit aliquid fecerit quod non pater vel spiritus sanctus. DISTINCTIO. II. Utrum totam humanam naturam accepit: et quod nomine nature intelligit. De unione verbi et carnis mediante anima. Quod simul assumpsit carnem et animam verbum: nec caro prius est concepta quam assumpta. DISTINCTIO. III. De carne assumpta qualis ante fuerit. Quod nullus est sine peccato hic excepta virgine. Quare christus non fuit deum in abraha sicut leui. Quare caro christi non est dea peccatrix: sed similis. DISTINCTIO. IIII. Quare spiritui sancto tribuatur incarnatio: cuius sit opus trinitatis. Quare dicatur christus conceptus et natus de spiritu sancto. Quare apostolus dicit christum sanctum: quem nos fatemur natum. DISTINCTIO. V. Si persona vel natura personam vel naturam assumpsit: et si natura dei sit incarnata. An divina natura debeat dici caro facta. Quare non accepit personam hominis cum assumpsit hominem: quod quidam probare nituntur. DISTINCTIO. VI. De intelligentia verbi locutionis deus est homo: deus factus est homo et cetera sententias ponit. Prima est eorum quod dicitur in incarnatione hominum quedam ex anima et carne constituta: et illi homines sancti esse deum: et deum illi homines: et auctores quibus ista esse asserunt ponit.

Distinctionum

Secunda est eorum quod dicitur homines illi ex tribus substantiis: vel ex duabus naturis consistere: et hinc fatemur esse unam personam ante incarnationem simpliciter tamen: sed in incarnatione compositam: et auctores quibus se munere ponit. Tertia est eorum quod non solum personam ex naturis compositam negat: sed et aliquid homines vel aliquid substantiam ibi ex anima et carne compositam diffinit. et sic illa duo. scilicet anima et carne homo unum dicitur: ut non ex illis aliquid substantiam vel personam componere: sed illi duo velut idem merito deus vestiret: ut moralibus oculis apperere: qui ratione incarnationis secundum habitum accipiunt. Deinde auctores inducit quibus sententia roboratur. Quatuor species habitus distinguuntur. DISTINCTIO. VII. Deinde quod singulis sententiis aduersari videntur ponit. Ex quo sensu dicitur christus predestinatus. Quod non debet dici homo dominicus. DISTINCTIO. VIII. An divina natura dici debeat nata de virgine. De gemina natiuitate christi qui bis natus est. DISTINCTIO. IX. De adoratione exhibenda humanitati christi. DISTINCTIO. X. An christus secundum quod homo sit adoptiuus filius. An persona vel natura predestinata sit. DISTINCTIO. XI. Utrum christus sit creatura vel factus. De perfidia et pena Arrij. DISTINCTIO. XII. An homo ille semper fuerit. An deus aliquid sumere potuerit: vel aliquid de quo deus ante. Si homo ille potuerit peccare: vel non esse deus. Si deus potuit assumere hominem in sexu muliebri. DISTINCTIO. XIII. De sapientia et gratia hominis christi: an in eis proficere potuerit. DISTINCTIO. XIII. Si anima christi habuit sapientiam parem eius deo: et si omnia scit que deus. Quare deus non dedit illi aie potentiam eius ut scias. DISTINCTIO. XV. De hominibus defectibus quos assumpsit christus. De passione et passione timoris vel tristitie. De quibusdam capitulis obscuris bylarum quibus a carne christi dolores passionis submoueri videntur. De tristitia christi: et eius causa secundum eundem. DISTINCTIO. XVI. An in christo fuerit necessitas patiendi et moriendi: que est defectus generalis. De stantibus hominibus: et quod christus de singulis accepit. DISTINCTIO. XVII. Si omnia christi oratio vel voluntas implera sit. De voluntatibus christi secundum duas naturas. De capitulis quibusdam Ambrosij et bylarum vbi de dubitatione et timore christi agitur.

Tabula

DISTINCTIO. XVIII. Si christus meruit sibi et nobis: et quod sibi: et quod nobis. De acceptu meruit christus sibi hoc quod pro passionibus. De eo quod scriptum est. Bonauit illi nomen quod est supra omne nomen. Si christus sine omni merito bene valuit quod merito obtinuit. De causa passionis et mortis christi. DISTINCTIO. XIX. Quare a diabolo et a peccato redemptus nos christus pro merito. Cur deus homo et mortuus. Quomodo a pena redemptus nos christus. Quomodo penam nostram portauit. Si christus solus redemptor ut mediator debet dici. De mediatore. Secundum quam naturam sit mediator. DISTINCTIO. XX. Quod alio modo potuit liberare. Quare isto modo potius. Quare iusticia sit victus diabolus. De causa inter deum et hominem et diabolus. De traditione christi facta a iuda a deo et a iudeis. Utrum christi passio sit opus dei vel iudeorum. DISTINCTIO. XXI. Si in christi morte separata fuit anima vel caro a verbo. Quare dicitur christus mortuus vel passus. DISTINCTIO. XXII. Si christus in morte fuit homo. Si christus vbiusque est sit homo. Quod christus vbiusque est totus: sed non totus: ut totus est homo vel deus: sed non totum. Si ea que dicitur de deo vel filio dei possint dici de homine illo: vel de filio hominis. DISTINCTIO. XXIII. Si christus habuerit fidem spem et charitatem. Quid sit fides. Quot modis dicitur fides. Quid sit credere deus: vel deo vel in deum. Deiformi qualitate mentis que in malo christiano est. Quomodo dicatur una fides. Quod fides est de his que non videntur: proprie: ipsa tamen videntur ab eo in quo est. Descriptio fidei. Quare sola fides dicitur fundamentum. DISTINCTIO. XXIII. Quomodo intelligitur quod scriptum est. Cuius factum fuerit creditis. Si peccator habuit fidem passionis quam vidit homines illi pati. Si aliqua sciuntur que creduntur. DISTINCTIO. XXV. De fide antiquorum. De fide simplicium. Que ante aduentum credere sufficiebat. De fide cornelii. De equalitate fidei spei et charitatis et operis.

Distinctionum

DISTINCTIO. XXVI. De spe quid sit. De quibus sit spes. Quomodo differant fides et spes. Si in christo fuerit fides vel spes. Si iusti in inferno fidem et spem habuerunt. DISTINCTIO. XXVII. De charitate dei et proximi que in christo et in nobis est. Quid sit charitas. Si eadem charitate diligitur deus et proximus. Quare dicitur duo mandata charitatis. De modo diligendi. De imperio illi mandati. Diliges deum ex to. cor. et ceterum alterum mandatum in altero est. Que charitate diligenda sunt. DISTINCTIO. XXVIII. Si iubemur totum proximum diligere et nos totos. Si in dilectione proximi includit dilectio angelorum: Quid sit proximus. Quibus modis dicitur proximus. DISTINCTIO. XXX. De ordine diligendi quid prius quid posterius. An omnes homines pariter diligendi sunt. De gradibus charitatis. DISTINCTIO. XXXI. Si melius est diligere inimicos quam amicos. DISTINCTIO. XXXII. Si charitas semel habita amittatur. Quare fides spes et scientia dicitur euacuari: et non charitas: cum et ipsa sit ex parte. Si christus ordine diligendi seruauit quem nos. DISTINCTIO. XXXIII. De charitate dei. Quare deus deus magis diligit vel minus hunc vel illum. Quod dupliciter inspicenda est dilectio dei. Si quis magis vel minus diligit a deo propter quam alio Si deus ab eterno dilexit reprobos. DISTINCTIO. XXXIII. De quatuor virtutibus principalibus. Utrum de virtutes fuerint in christo: et sint in angelis. De visibus earum. DISTINCTIO. XXXIII. De septem donis spiritus sancti. Utrum sint virtutes: et sint in angelis. Utrum in christo fuerint. De timorum distinctione. De timore casto et seruili et initiali. Quo differant castus et seruilis et initialis. Quomodo timor seruilis et initialis dicuntur initialium sapientie: sed differenter. Quomodo castus timor permanet in eternum. Si timor pene que fuit in christo fuit seruili vel initiali. DISTINCTIO. XXXV. De sapientia et scientia quo differant.

Tabula

In quo differat sapientia ab intellectu.
An intellectus et scientia que iter dona numerantur sint illa que naturaliter homo.

De conexione virtutum que non separantur.
An cuncte virtutes pares sint in quocumque sunt.
Quomodo in charitate tota lex pendet.

De decem mandatis quibus continentur in duobus.
Quare idolum nihil esse in mundo dicitur.
Quare in spiritu sancto proprie dicitur fieri remissio peccatorum.

De sensu spirituali et carnali legis.
De furto.
De mendacio.

De triplici genere mendacii.
De octo speciebus mendacii.
Quid sit mendacium.
Quid mentiri.

De mendacii periculum sit siue proficit siue non et quare.
In quibus rebus periculo errat vel non.

De periurio.
An sit periurium quod non est mendacium.
De triplici modo periurii.
An iuratio sit malum.

De iuramento quod fit per creaturas.
Que iuratio sit grauior: an que fit per deum. an que fit vel per creaturas vel per euangelium.
Quid est dicere per deum.

De illis qui iurant per falsos deos.
De iuramento vel promissione dei facta non est tenenda.
Si est periurus qui non facit quod iurante iurat.

De illis qui verborum calliditate iurant.
De illo qui cogit aliquem iurare.
Quare lex dicitur coprimere manus: non animum.
Que sit littera occidens.

De legis et euangelii distantia.
Finis tabule.

Exhortatio Domini Eleutherii Canonici Regularis ad emptorem de utilitate libri.
Qui cupis errorum grandes vitare labores:
Ne fugiat dubio tempus inane tibi:
Huc eme. nec credas paucos graue pedere nisi:
Qui fugiunt poteris his reparare dies.

Prologus

Scriptum sanctissimi doctoris Thome Aquinatis ordinis Predicatorum super tertio libro Sententiarum Magistri Petri Lombardi: cum textu singulis distinctionibus anteposito.

Ad locum unde exeunt flumina reuertuntur.
Duo possunt accipi: in quo dicitur tertijs libri magistri prophenetia.
In loco ortus fluminijs riuus natus bonitatis eminet in uentum.

Distinctio

Incipit liber tertius sententiarum. De incarnatione uerbi et humani generis reparatione.

Am venit igitur plenitudo temporis: ut ait Aplos: misit deus filium suum factum de muliere: factus sub lege: ut eos qui sub lege erant redimeret in adoptionem filiorum dei.

Aligeret non annotandum est quare filius non pater vel spiritus sanctus incarnatus est.

Aligeret non annotandum est quare filius non pater vel spiritus sanctus incarnatus est. Solus namque filius hominem assumpsit: quod utique ordine agno: atque alto dei sapientia fecit consilio: ut deus qui in sapientia sua mundum condiderat: per illum in sapientia fecisset dominus: ut eadem que in celis sunt et que in terris restauraret.

Prima

est: ut qui erat in diuinitate dei filius: in humanitate fieret hominis filius. Non pater vel spiritus sanctus carnem induit: ne alius in diuinitate esset filius: alius in humanitate. et ne idem esset pater et filius: si deus pater de homine nasceretur.

Quare pater vel spiritus sanctus potuerit incarnari: vel possit.

Non queritur utrum pater vel spiritus sanctus incarnari potuerit: vel etiam modo possit: sane respondere potest: et potuisse olim: et posse nunc carnem sumere et homines fieri tam patre quam spiritu sancto.

Et si filius qui tamen carnem accepit aliquid fecerit quod non pater vel spiritus sanctus.

Ed forte aliqui dicent: cum diuina sint opera trinitatis: si filius carnem assumpsit: tunc pater et spiritus sanctus: quod si filius carnem assumpsit: nec hoc fecit pater vel spiritus sanctus: non omne quod facit filius facit pater et spiritus sanctus.

prione operatus esset: iam no eadem operatio eest vtriusq; sed diuisa. Sed sicut inseparabilis z indiuisa est vnitas substantie triu: vt ait. Aug. In libro de trinit. ita z operatio. Non tamen eandem trinitatem natam de virgine crucifixam z sepulchram catholici tractatores docuerunt: sed tantummodo filiu. nec eandem trinitatem in specie coluibe descendisse super iesuz: sed tñ spiritũ sanctũ. nec eandem dixisse de celo. Tu es fili⁹ meus: sed tñ patris vocem fuisse ad filiu facta: quãuis pater z filius z spiritus sanctus sicut inseparabiles sunt: ita z inseparabiliter operentur. Hec z mea fides e: qm qd eec e catholica fides. Licet igit solus fili⁹ carnẽ assũpsit: ipaz tamẽ icarna tões cũ patre z spũ sãcto opat⁹ est.

Postq; enim magister in duob⁹ precedentib⁹ libris de terminauit de rebus diuinis fm exitu a principio. In hoc libro incipit determinare de rebus q dicuntur diuine s; reditũ in finẽ. s. deũ. vnde diuidit hec pars i duas partes. In prima determinat istũ reditũ in finẽ ex pre reductiũ In secũda quãtũ ad ea que exigunt ex parte reductoz. s. facta q ad gratiã disponũt. z hoc in. 4. li. Prima diuidit in duas partes. In pma determinat de reducte effectiue. s. de deo incarnato. In scda de reductib⁹ formalr: vt sunt vtutes z vda. z. 3. di. (Lũ vō supra phabitu sit) Prima diuidit in duas ptes. In pma determinat de diuina icarnatiõe. In secũda psequit additiões ipsi⁹ dei incarnationis. di. vi. (Ex pmissis autẽ) Pma diuidit i tres ptes. In pma determinat de incarnatione ex pre assumẽtis carnẽ qd sit. In scda ex pre assũpti. qd sit. di. y. (Et q; i hoie.) In tertia ex pre vtriusq; cuiusmodi sit. di. v. (Preterea iquiri oz) Prima diuidit i tres ptes. In pma ostẽdit p auozitates apli q sit psona assumẽs: qz fili⁹. In secũda ingrit rationẽ qre poti⁹ fili⁹ qz alia psona ibi (Diligẽter vō a notãdũ) In 3. excludit obiectionẽ ibi (S; forte di.) (Diligẽter vō) hic assignat rationẽ quare persona filij carnẽ assũpsit. z diuidit in duas partes. In prima dicit q magis cõgruũ fuit filiũ icarnari qz patrem aut spiritũ sanctũ. In secũda inquirit vtz possibile fuerit patrẽ aut spiritũ sanctũ icarnari ibi (Si vō queritur vtrũ) Circa primũ assignat tres rationes qre filius carnẽ assũpsit. Quarũ prima sumit ex appropriato filij: quod est sapientia. Secũda ex origie ipsi⁹ qz est ab alio ibi. (Ideo est fili⁹.) Tercio ex proprio ipsius quia filius est: ibi (Quod ideo factum est.) Dic est duplex questio. Prima de incarnatione. Secunda de persona carnẽ assũmẽte. Questio. I.

Circa primũ qrunã qtuor. Primo vtz deũ icarnari fuerit possibile. Secũdo vtrũ fuerit cõgruũ. Tercio vtrũ icarnatio fuisset si homo nõ peccasset. Quarto de tẽpore incarnationis.

Utz deũ icarnari fuerit pole.

A pzius sic pcedit. videt q impossibile fuerit deũ assũere carnẽ. Omne enim quod est alteri vnibile: possibile est ad vnionẽ. sed omne possibile ad aliquid reducitur ad actum per motum vel passionem: z ab alio quo alio primo agente: cum non sit idem mouens et motum: agens z patiens. cum ergo impossibile sit deũ mutari vtrũ: nec aliquid purũ eo eẽ possit: videt q carni vnibilis nõ fuerit. Illud quod est perfectũ in esse nõ vnit

alicui vnione essentiali. vnio eni essentialis est ex actus potentia: vel forma z materia: quoz vtrũq; est impieciũ in esse: ergo quod omnib⁹ modis pfectus est nullo modo alteri vniri potest. quod eni perfectissimũ e additione nõ recipit: cũ nihil sibi desit. sed deus est omnib⁹ modis pfectus: quia in se omnes perfectiones prehabet: vt dicit Dio. z etiã philosphus z cõmentã. ei⁹ in. v. Metaph. ergo ipse vnibilis alteri nõ est. C. P. infinite distantium nõ est aliqua pportio. quozũ aut nõ est pportio nõ est possibilis vnio. vnde nõ qõlibet cuiuslibet vniri potest. cũ ergo deũ creatura i finitũ distent: videtur q deus creaturẽ vniri nõ possit. C. P. maior est distantia dei z creature qz duoz contrarioz: cũ contraria in genere cõueniãt. z deus nõ cõtineãt in aliquo genere. sed duo cõtraria nõ possunt simul esse in eodẽ: ergo nec natura humana z diuina possunt esse in vna persona. z sic idẽ quod pri⁹ C. P. ad istũ tatem diuine potẽtie exigat q nec sit corpus nec vtrũ in corpe: vt in. viij. phisicoz probatur. s; potẽtia dei nõ potest esse finita: ergo nunq; potest deus esse corpus vel vnus in corpe: sed esse incarnatum est corpus vel vnus in corpe. ergo deus nõ potest incarnari.

Sed cõtra est q deũ plus potest facere qz homo potest dicere. Luc. i. Non erit impossibile apud deũ omne vbi. Sed hoc homo potest dicere. s. deum humanã naturã assumere: nec cõtradictionẽ implicat. nec aliquẽ defectũ in deo ponit hoc dictũ: ergo deus multo fortĩ hoc facere potest. C. P. coz q habent similitudines facilis est vnio. sed homo creat⁹ est ad imaginẽ z similitudinẽ dei. Hec. i. ergo humana natura diuine aliquo mō vnibilis est i psona. C. P. in creaturis s; diuisione suppositozũ diuiditur natura. sed in diuinis possunt esse plures persone in vna natura: ergo z pari ratione possunt esse plures nature in vna persona. z sic idem quod prius.

Respondeo dicendũ q vnio aliquoz duozum vel triuz potest esse tripliciter. Uno modo fm q aliqua nõ vniantur adinuicẽ nisi p cõiunctione eoz in aliquo vno. Quedã vō vniantur cõuersione p vnionẽ eozum adinuicẽ: z in aliquo vno: quod ex eoz cõiunctione constituitur. Quedã vō p cõiunctione eoz adinuicẽ sed nõ in aliquo vno: quia ex eozum cõiunctione nihil resultat. Primũ horuz contingit quattuor modis: quia vel illud vnũ in quo coniunguntur est idem numero: sicut duo brachia cõiunguntur in vno pectore. vel duo rami qui se nõ tangunt nisi in vno trunco. Vel vnũ fm speciem: sicut sortes z plato in homine. Vel vnũz genere: sicut homo et asinus in animali. Vel vnũ analogia siue pportione: sicut substantia z qualitas in ente. quia sicut se habet substantia ad esse sibi debitũ: ita z qualitas ad esse sui generis cõueniens. Que vō iunguntur adinuicẽ z in aliquo vno ex eozum cõiunctione cõstituta: sunt sicut materia z forma: quia forma cõiungitur materie vt pfectio eius: z ambo iunguntur in natura cõmuni. z simile est de partibus quantitatũ continuatis adinuicẽ: ita q ex eis pueniat aliquod totũ: in quo due partes conueniant. Eãvõ que vniantur adinuicẽ: z nõ in aliquo vno: sunt sicut accidens z subiectus: ex quib⁹ nõ efficitur vnũ p se. cuius subiectũ z accidens ptes dici possunt: vt pbat in. viij. metaph. Et quia vt dicit Thylarius comparatio terrenozum ad deũ nulla est: nec exemplũ sufficiens rebus diuinis ratio humana pstat. Sciendũ est q nullus istorũ modozum competit ex toto ineffabili vnioni qua deus homini vnitus est. Sed tamẽ aliqui istorũ modozũ quãtũ ad aliquid representant illũz modũ vnionis. Sciendũ est ergo q mediũ modũ q alii coniunguntur adinuicẽ: vt ex eis aliquod tertiu resultet omnino nõ potest deo cõuenire: quia duo que cõiunguntur

fm hũc modũ se habet ad tertiu vt partes. ratio at partia sicut i perfecti penit⁹ a deo remouet: p̄mus vō modus z tern⁹ qũ ad aliquid possibile est deo venire. In icarna tõe. n. ex pre assumẽtis duo possunt cõsiderari. s. psona z nã. Si aut cõsiderem⁹ personã assumẽtẽ. sic cõiungit humane nãe assũpte tertio mō cõiunctiõis: qz psona diuina sit psona hũc nãe humane: sed ex his duobus nõ resultat aliq; tertiu: sicut nec et i forte ex psona ei⁹ z nã nõ sit aliq; tertiu: s; psona ei⁹ in hũana nã substituit. Si aut cõsiderem⁹ naturã assumẽtẽ: sic cõiunctio ei⁹ ad nãm humanã est fm p̄mũ modũ cõiunctiõis. in quãtũ duc nãe in vna psona que nãt: q in nãlib⁹ p̄prietatib⁹ nihilomin⁹ distincte sunt. Et ideo icarnatio iertioi cõparat: sicut. n. in iertioie in eodẽ trico in quo erat vn⁹ ramus p nãm: sit ramus alius p iertionẽ: ita i eadẽ psona: in q naturalr erat diuina nã: est vn⁹ vnioẽ humane nã. In vno atẽ genere vel spẽ deum z creaturã cõuenire i possibile e: sed p analogiã pole est: sed hoc eãt fuit ex quo creaturẽ esse ceperunt. z iõ de hoc non est ad presens questio.

Ad primũ ergo vdm q cõtingit aliq; in reatiuis aliq; reatiue dicit: nõ qz ipm referat: s; qz alterũ referat ad ipz. vt dñ in. 5. metra. sicut scibile reatiue dñ ad sciam: z i talibus aliq; icipit dici de nouo qd pus nõ dicebat: nã mutatiõe facta circa ipz: sed circa alterũ: nã. mutatiõe facta circa scibile icipit eẽ a me scitũ per mei mutatiõe: z sicut dñ res scibile: nõ p potẽtiã passiuã q sit in ipsa: s; p potẽtiã q est i sciẽre: z sic est i pposito. nõ. n. pot eẽ creator ad creaturã referat: nisi qz creatura ad ipz referat: in q reatiõ realr existit. vt i pmo libro deũ e. di. 30. iõ deus dñ vniri nõ p mutatiõe sui: s; ei⁹ cui vnit. z sicut dñ vnibilis: hoc dñ nõ p potẽtiã aliqũ passiuã i deo existeret: sed p potẽtiã q in creatura e vt vniri possit. Uel pot dici q vnibile nõ dicit potẽtiã passiuã s; actiuã: s; hoc nã nõ cõgruit pp duo. Pzio ex ipsa significatiõe vnioẽ: vnibile signat pole vniri: vnitiũ vō potẽ vnire. Secõdõ: qz cui⁹ e actio ei⁹ e potẽtia. vñ cõ hoc actio q e vnire: vnũt idifferẽter toti trinitati: z vnibile si dicit actiuã potẽtiã vnioẽs toti trinitati idifferẽter vniet: z nõ magis cõgruet filio: vt i lra dñ. C. Ad 2. vdm q illud qd est pfectio i se nõ vnit alteri ad acquirẽdũ aliqũ pfectione: sed ad cõicãdũ: z sic de⁹ hoi vniri voluit: nõ ppter se: qz nõ hz quo crescat ei⁹ pfectio: s; ppter hoicem: cui subueniẽdum erat: sicut et de⁹ est in oib⁹ p essentia p̄sentia z potẽtiã snã bonitatẽ in oib⁹ diffundẽdo: ex quo tñ nihil sibi accrescit. C. Ad 3. vdm q pportio dñ duplr. Uno mō idẽz est pportio qd certitudo mẽsuratiõis duaz quantitatũ. z talis pportio nõ nõ pot eẽ nisi duoz finitoz: quoz vnũ excedit fm aliqũ certũ z determinatũ. Alio mō dñ pportio habitudo ordinis: sicut vicin⁹ eẽ pportione iter mãz z formaz: qz se hz in ordie vt p̄ficiãt mã p formã: z hoc fm pportione: bilitatẽ quãdã: qz sicut forma pot dare eẽ: ita mã pot reci pere idẽ esse: z hoc mō etiã mouẽs z motũ debet eẽ. pportio nãbilis z agens z patiens. vt. s. sicut agẽs pot imprimere aliqũ effectũ: ita patiens possit recipere eũdẽ: nec opz vt cõmenturẽt potẽtia passiuã recipiẽtis ad potẽtiã actiuã agẽtiã: nec fm numerũ: sicut vn⁹ artifex p artẽ suã pot i ligno inducere plures formas: vt formã arce z formã ferre: sed lignũ non pot recipere nisi vnã illaz: nec et fm intẽtionẽ: qz artifex p suã artẽ pot pducere pulchra sculpturã: quã tñ lignũ nõdosum nõ pot recipere. z iõ nõ est icõueniẽs. vt dic modus pportiois inter deũ z creaturã saluet: quũ in ifinitũ distet: z iõ possibilis est vnio vtriusq;. C. Ad 4. vdm q cõtraria nunq; possunt vniri hoc mō qz insint eadẽ fm idem: z sic et nec creatura creatori vnit. qz fm Dama. qd erat increabile mansit increabile: z qd erat creabile mãst

creabile. C. Ad 5. vdm q aliquid dicit eẽ virtus in corpore pluribus modis. Uno mō qz est forma corporis: z non hz operationẽ nisi mediãte corpe. z sic potẽtie sensitiue: z qz ifra eas sunt dignitate dicunt vtutes in corpore. Alio mō pot dici vtus in corpore: qz e forma dans eẽ corpe: nõ tñ operã mediãte corpe: quũ indigeat corpe ad suã operationẽ: per qd representat sibi suũ obiectũ: z hoc mō itel lectus possibilis e vtus i corpore. Alio mō possit dici virt⁹ in corpe: qd e forma corporis: quũ nõ opet mediãte corpe: nec a corpe aliq; recipiat: sic dixerunt de aiab⁹ orbũ q posuerit celos aiatos aia intellectuã tñ: z p. qz eẽ vtute in corpe significat vel eẽ formã corporis: vt et cũ hõ pẽde re aliq; mō ei⁹ opationẽ a corpe: qz neutru de deo dicim⁹ fm q icarnat⁹ est. vñ ad hoc q ponam⁹ eũ icarnatũ: nõ oz q ponam⁹ eũ vtute in corpe: vel aliquo mō ad corpe finiri.

C. Utz deũ icarnari fuerit cõgruũ.

Ad secundũ sic pcedit. videt q nõ fuerit congruũ deũ icarnari: etsi fuerit pole: sicut. n. bonitati oppo nit malitia: ita maiestati opponit infirmitas: s; sumã bonitatẽ nõ decet assumere aliquã malitiã. ergo sume maiestati indecẽs est ois infirmitas: ois aut sapiẽs vitat idecentiã ergo cũ de⁹ sit sapiẽtissim⁹: nullo mō nostrã naturã q infirma est assumere debuit. C. P. pctũ hois z pctũ angeli fuerunt eiũsdẽ generis: qz vtrũq; p supbiã peccauit: sed de⁹ angeloz pctõ nõ subuenit p alicũ nãe assũptionẽ. ergo nec pctõ hois subuenire debuit p incarnationẽ. C. P. creatio recreatiõis respõdet: sed de⁹ ad creationẽ hois nullã creaturã assũpsit. ergo nec ad ei⁹ recreationẽ icarnari eũ cõgruũ fuit. C. P. vt in psal. dñ. Miseratiões ei⁹ sup oia opa ei⁹. g plis decuit q de⁹ ostẽderet imẽstare sue mie qz feueritatẽ sue iustitie. S; ad magnitudinẽ misericordie p̄tinet: vt pctã sine satisfactiõe remittant. vñ z a deo nobis p̄cipit vt debitozib⁹ nostris gratis dimittam⁹. ergo z de⁹ nãz hũanã gratis reparare debuit nõ expectẽdo satisfactiõe: z ita nõ fuit opportunũ vt de⁹ hõ fieret ad satisfaciẽdũ p hoib⁹. C. P. nulla crudelitas deo e attribue da: q sume est misericors: s; exigere ab aliq; plus q pot est crudele. g dñ nõ exigit satisfactiõe ab hoie quã hõ nõ pot iplere: z ita hõ p se pot satisfaccere: z sic nõ fuit necessariũ q de⁹ icarnaret. C. P. qũq; pot satisfaccere pro maiori pctõ: pot satisfaccere p minori: sed mortale pctũ actuale e maius qz origiale: qz hz plus de volũtario. g cũ hõ possit pro mortali satisfaccere: pot p origiali multo fortius satisfaccere. z sic idẽ qd pus. C. P. in pmo parẽte idẽ fuit pctũ origiale z actuale: sed ipse p penitẽtiã de pctõ actuã satisfecit. g z de origiali potuit satisfaccere. z sic idẽ qd prius. C. P. fm Dio. lex diuinitatis e vltima p media reducere: sed hõ p pctũ a deo abieet⁹ erat. g cũ nã angelica iter naturã diuinã z hũanã sit media. vt in. 4. ca. ce. ierar. ostẽditur. videt q etsi hõ sufficẽter satisfaccere nõ poterat: p angelũ hoc fieri debuerit: z nõ p deũ icarnatũ. C. P. qdlibz bonũ creatũ finitũ e: sed bonũ totius hũane nãe est creatũ: quolibet aut finitũ pot de⁹ facere aliq; maius. g deus pot facere vnã creaturã: cui⁹ bonitas pponderet bonitati totius nãe humane. g p illaz possit recõpensari coruptio totius humane nature: z ita videt q nõ oportuit ad reparatiõem humani generis deum icarnari.

C. Sed 3. Nõ erat cõueniẽs vt vna nobilissimaz creatura rã a suo sine totaliter frustraret: sed hũana nã est iter nobilissimas naturas. cũ ergo tota corrupta fuerit p pctũ: in pmo parẽte: z ita bitudine p̄nata: ad quã instituta erat: cõgruũ fuit ipaz reparari: s; repatio humani generis nõ pot fieri nisi pctũ dimittat. nec iustũ est vt pctũ sine satisfactiõe dimittat. ergo oportuit p pctõ toti⁹ hũane nature

Distinctio

fatiffieri: sed satisfactio deceter fieri no pot: nisi ab eo qui debz satisfaccere...

Respondeo

dm q ad ea que fidei sunt ro demon- stratina haberi no pot: cum fides de no...

Ad primum

ergo dm q maiestare no decuit infir- mitas ea deprimis r quodam inuol...

Prima

fm deordinatione a fine: r ita omnē cōgruitatē tollit. vñ omnino indecēs fuisse vt fūma bonitas quocūq; mō ma...

Questio

propt offensā dei est: qz quāto maior est qui offendit: tan- to culpa est maior. vel ex pte boni qd corrupit per pec...

Prima

cuiuslibet nature create r in se finitum est: r finitur fm qd cōsiderat in vno supposito determinato: r ideo cūz actus...

tertio sic pcedit videt q si hō non peccasset deus incarnatus fuisset: vt eniz dicitur...

Distinctio

Aug. dicit qd nulla ca fuit dno xpo veniedi nisi pctores sal uos facere: tolle morbos: et nulla e ca medi cine: sed remota ca remouet effectus: ergo si pctm no fuis set: filius dei no fuisset incarnatus.

Respondeo

dm qd huius qonis veritatem solus ille scire pot qui natus et oblatu est: qd voluit. Ea enim que ex sola dei volutate dependent: nobis ignota sunt: nisi in qntum nobis innotescit per auctori tates scdz: qbus deus sua volutate reuelauit: et qz in cano ne scripture: et in dictis scdz: expositoz: huc sola assignat ca incarnationis: redemptio scilicet hois a fuitate peccati: ideo qdam pbabilr dicunt: qd si homo no peccasset: fili deo homo no fuisset: qd etia ex verbis leonis pape in sermone de trinitate expresse habet: si eniz inquit homo ad imagi nem et similitudine dei factus in suo honore mansisset creator mundi creatura no fieret: aut sempitern r eptozalitate sub ire: aut equalis deo patri dei filius forma sui assumeret.

Ad primum

ergo dm qd vniuersum pficit in co iunctione vltimi ad pncipium pmu: no tame opz qd in iunctione que est in vnitae psonae: sed in coniunctione que est per ordinem ad finem. Ad scdz dm qd aliquid pertinet ad pfectionem hois: qd omnino derogat pfectioni dei. vñ quauis humilitas sit pfecta vir tus in homine: no tamen opz vt in deo ponatur si ppe su matur humilitas: qd patet ex spibus supbie que ei oppo nuntur: quaz pma est cu bonu qd habet quis tribuit sibi: hoc qdem in homine vicium est: qz nihil habet a se: sed in deo summe pfectionis est qui nihil habet ab extrinseco. Ad 3m dm qd in pductione minime creature manife statur infinita potetia sapientia et bonitas dei: qz quelibet creatura ducit in cognitionem alicuius pmi et sumi: quod est infinituz in omni pfectione: nec opz vt potentia infini ta per effectum infinitum manifestet: nec bonitas infini ta per comunicatione infinitam: sed sufficit ad ostendenduz bonitatem in finitam hoc qd vnicuiqz iuxta suam capaci tatem largitur. Ad 4m dm qd capacitas alicuius crea ture pot intelligi duplr: vel fm potetiam nalem que per tinet ad rone feminale: et sic nullaz capacitatem natu re vacuam deus dimittit in genere: quia capacitas alicui us creature particularis non impleatur ppter aliqd im pedimentuz: vel fm potetiam obedientie fm qd quelibet creatura habet vt ex ea possit fieri qd de vult: et hoc mo do in natura humana est capacitas huius dignitatis vt in vnitae diuine persone assumat: nec oportet qd omnez ta lem capacitatem adimpleat: sicut non opz qd deus faciat quicquid potest: sed quod agruit ordini sapie eius. Ad 5m dm qd sicut dicit aplus Roma. 5. vbi abundauit deli ctum superabundabit et gratia. vñ no est inconueniens vt ali quod bonu deus ex peccato eliciat quod sine peccato no

Prima

fuisse: vt patet in multis virtutibus vt in patientia: pen tentia et b. et ita etiam ex peccato hois hoc optimuz deus potuit elicere: vt dei fili incarnaret. ppter qd dicit Greg. Q felix culpa que tale ac tantu meruit habere redemptio rem. Ad 6m dm qd bitudo totius hominis est ex ipsa diuinitate in qua virtus intellectus immediate fertur: ex quo redundat gloria in inferiores partes anime et in ipsuz corpus: in visione aut humanitatis xpi erit quoddaz gau dium accitale: sicut etiam in victoria passionis eius: et in constat apud omnes: qd si homo non peccasset xps passus no fuisset. Ad 7m dm qd si etiam ponatur qd dyabolus preuiderit ronale creaturam a filio dei assumedaz: no tame opz qd preuiderit antecedentia ad ipsam: sicut eni: vt ibidem Ber. dicit: preuiderit se futurum pncipem malo rum: qd per suum casuz cōsecutus est: et tū suum casum no preuiderit: vt in z. lib. dis. 4. dictū est. Ad ea vo que in co trariū obiciuntur potest rōderi fm aliam opionem qd au ctozitates ille loquunt de aduentu in carnem passibilem ad redimendum: redemptio eni no fuisset nisi seruicus pec cati precessisset: et no de aduentu in carnem simpliciter.

Quartus

sic pcedit. videt qd filius dei no debuerit suam in carnatione tm differre: tempus enim incarna tionis dī tempus plenitudinis ad Hal. 4. Cū venit plenitudo tēporis et c. sed plenitudo per fectione impoztat: cū ergo perfectio vniuersi consummata sit die septima: vt dicit Hen. p. videt qd tunc debuit filius dei incarnari. Itē amor caulat donū et celeritate doni: sed deus ex maxima charitate incarnatus est. Ergo videt qd no debuerit tantu incarnationem differre. Prima po batur per id quod dicit Prover. 3. Ne dicas amico mo yade et reuertere: et cras dabo tibi cum statim possis dare. Scdm per hoc qd dicit Hier. 13. in charitate ppetua di lexi te: ideo atraxi te miserans. Item. quāto plus vis fertur medicina: tanto periculosus inualescit morbus: et sapiētis medici est vt morbi periculū euitet: ergo videtur qd incarnatione suā dei filius accelerare debuerit. Itē pma Tbi. z. dicit qd vult deus omnes hoies saluos fieri: sed si xps ante incarnatus fuisset multis ad salutem magis via parauisset: vt dī Matth. xi. Si in tyro et sydone fa cte fuissent virtutes que facte sunt in te olim penitentiaz egissent: ergo videt qd deus ante incarnari debuerit. P. vt Boetius dicit in libro de consol. natura a pfectionibus initium sumit: sed opus dei no est minus ordinatū qd op nature: cū ergo pfectissimū in opibus dei sit in carnatio vi detur qd circa pncipiū deus incarnari debuerit.

Sed 2tra. perfectio gratie magis assimilat pfectioni glorie qd pfectioni nature: sed perfectio gratie in carnatio ni debet: vt dicit Joā. p. Gratia et veritas per iesum xpm facta est: cū ergo pfectio glorie fini seculoz debeat per fectione vo nature pncipio: videt qd versus fine seculoz ma gis qd circa pncipiū deus incarnari debuerit. P. Aug. dicit. Institutū est vt iam pacre sponse non statuz tradan tur: ne vitem habeat maritus dataz quā no suspirauit spō sus dilatam: sed hoc bñficiū scilicet incarnationis debet homo maxime carum habere. ergo decuit vt humanū ge nus ipm dilatū suspiraret. P. perfectio fini debet: sed tempus incarnationis est tempus pfectissimū: qz in eo dno tēporis natus est. vñ etiam tempus plenitudinis dicit. et go videt qd versus fine tēporis incarnari debuerit.

Respondeo

dm qd incarnationi tempus cōgruissimū tempoz dispētor elegit. oia eni tē pus bñt: vt dī Eccles. 3. hec aut cōgruitas no plene a nob pot cognosci qui no oium tēpoz pportiones cognoscim

Questio

sed tamen possunt plures rōnes cōgruitatis assignari: qre hoc tempus ad incarnatione eligerit. Prima qz homo per supbiam peccauerat. vñ oportebat qd per humilitates re pararet: ad quā exigeret vt defectum suum cognosceret in virtute et in cognitione: defectus aut cognitionis inno uit hominē tempore legis nature. quo tempore multi la mine nālis rōnis non obstante in pessimos errores idola trie prolapsi sunt: et in nefandissima opera: defectus autez virtutis ppe innotuit homini tempore legis scripture: qz tunc per legē eruditus: nondū tamen peccati iugum excu tere potuit: et ideo oportuit qd post ista duo tempora quasi sparatoria deo homo fieret vt in solo deo spes salutis ha beret. Secunda ratio est: qz naturalis ordo est vt ab imp feco ad perfectū veniat: pfectissimuz aut in operibus dei est ipsa incarnatio per quaz creatura deo vniē in vnitae persone: et ideo oportuit vt no in pncipio humani generis: sed postmoduz versuz deinde quod spūale est. p Corinth. 3. Et hanc causam Aug. assignat in lib. 3. q. dicens: sicut ab sturdus est qui iunemilem tantū vellet cratem esse in boie: et maceraret eniz pulchritudines que ceteris etatibus suas vices atqz ordines gerunt: sic absurdus est qui ipsi vniuer so humano generi vnam etatem desiderat: nam et ipsum tanqz vnus homo suas etates agit: nec oportuit venire di uinitus magistrū: cuius imitatione in mores optimos for maretur nisi in tempore iuuetutis: et ideo apłs ad Hal. 5. dicit homines sub lege quasi sub pedagogo paruulos cu stoditos: donec veniant qui per pphetas promissus erat. Tertia rō est: qd distantia a pncipio facit debilitatem in effectu. vñ ppter lōge distare a pncipio alicue res per petuum esse no possunt retinere: vt maneāt semp eadem fm numerū. vñ si hoc maximum remediū incarnationis in pncipio seculoz fuisset: pcedente tempore effectus ei in hoies minus carus fuisset refrigerente charitate: et iō a pncipio generis humani indita est mentibus hoium lex nālis per quam homines deo subiecti eēt. postmodū vo inualecente cōsuetudine pctōuz lex nālis adeo tenebra ta est in pluribus: vt iam no videret ad regimen humani generis sufficere: et ideo tūc additum est aliud remediū: scilicet verus lex: et ea que ad ipsam pntinet: qua etiā pcef su temporis in hoium cordibus debilitata: oportuit aliud effectus remediū per incarnatione apponi vsqz ad tps illō cū multoz charitas refrigereret: et tūc succederet per 2m aduētū vltio fidei: et status glorie statui pntis ecclesie. et iō dicit Dio. 3. c. Eccle. Jerareh. qd sic se hēt hierarchia legis ad nram hierarchiā: ita se habet nostra ad celestem.

Ad primum

ergo dm qd est triplex perfectio: scilicet nature: gratie et glie: pfectio aut na ture est que fuit in pncipio seculoz: pfectio vo glorie erit in fine seculoz: et qz pfectio gratie media est inter vtrāqz: ideo xps per quem gratia facta est: circa medium seculo rum venit. vnde dicit Abac. 3. In medio annoz notuz fa cios. Ad 2m dm qd amor discretionis cōiunctus non fa cit accelerare donum ante qd expediat ei cui datur: no aut expediebat humano generi hoc donū accipere ante qd ex perimēto disceret: qm eo indigebat: vt sic acceptū cari us haberet. Ad 3m dm qd alter est in morbo spiritali qd corporalis: ad sanationem eniz corporalis morbi no exi git: vt infirmus vim medicine et periculum morbi cogno scat: qd tamen maxime est necessariū in morbi spūalis sa natione: qui per humilitatem et cōtritionem spūs sanaf: et ideo quauis medicina corporalis non differat: medicina tamen spiritalis differri potest: nec tū ita dilata est vt a pncipio penitus deesset: qz quādiu fuit morbus: fuit medi cina morbi: vt Dugo de san. victo. dicit: quous illa medicu

Secunda

na non sit oino sufficiens: sic eni et medicus corporalis egro to preparatoria quedam medicamēta prebet ante qd per fectam medicinam det: et hic etiam fuit pcessus dei in sa natione humani generis. Ad 4m dm qd nullus coruz qui pcedinari erant ab eterno etiaz ante xpi incarnatio nem peryt: nec etiam aliquis no predestinatus quādocūqz incarnatio fuisset: saluatus esset: si tamē aliquid reme dium preberet non pdestinato: quod predestinato datur: scilicet finalis gratia: ille etiaz saluaret: sed tū hoc antece dens est incōpossibile ei: quod est cum no esse predestina tū. vñ sic est vera ista. si xps predicasset alicui pfectio ille penitētiā egisset: sicut ista. si gratia sibi daret penitētiāz ageret: sed vtriusqz antecedens est incōpossibile pscientie cōdēnationis: et ideo querere quare xps illi no predicauit vel quare grām illi no apposuit: est idē qd querere prede stinationis cām que nulla est nisi voluntas dei. Ad 5m dm qd pfectuz simplr pcedit impfectuz: sed accipiēdo pfectuz et impfectū circa idēz: impfectū pcedit pfectū: qz motus est de impfecto ad pfecto: et hoc fit aliquo pfecto agēte: qd opz pns eē: et iō in humano genere pns fuit adhi bita impfecta medicina qd pfecta ab ipso pfecto deo: qui est pfectionis pnceps: vt dicit Dio. Questio II.

Quæritur

de assumente carnem: et circa hoc querunt qnqz. Prio vtrum vna psona possit assumere carnē alia non assumēte. Secūdo si sic: quare magis si lius carnem assumpsit. Tertio vtrum pater vel spirituscūs potuerunt vel possint carnem assumere. Quarto si sic: vtrum potuerūt eandem numero humanā naturam assumere. Quinto vtrum vna persona possit du as numero humanas naturas assumere.

Utrū vna persona sine alia possit carnem assumere.

Ad primum

sic pcedit. videt qd vna per sona sine alia no possit carnē assumere. Damasco. eni dicit qd in dñis oia sunt vnum preter ingenerationem generationē et p cessionē: sed incarnatione nullū hoz est: ergo incar natio cōmunis est tribus. Itē sicut est vna eētia triuz psonarū: ita vna opatio dīna: sed assumere carnē est qdas opatio dīna: ergo est cōis tribus psonis. Itē Damasco. dicit qd tota natura dīna in vna suarū ypostasiū incarnata est: sed qd dicitur de natura cōmune est tribus: ergo in carnatio cōmunis est tribus psonis. Itē quecūqz sunt vnū fm subam simplicē: cuiqz vnitur vnū et reliquum. sed tres psonae sunt vnū fm subam que est cōmunis et sim plex: ergo si carni vniū filius necessario et carni vniū pater. Itē maior est vnio que est per grām vnionis qd que est per grām adoptionis: sed in vnione per grām adoptionis no vniē menti vna psona sine alia: nec vna psona assum it In 2riuz vñ qd Dio. z. c. de di. no. (psit carnē sine alia. ea que ad incarnatione pntinet cōputat inter ea que sunt de discreta theologia: hec aut sunt que vni psonae pueniūt si ne alia: qd incarnatio puenit vni psonae sine alia et no oibus. Itē incarnatio icludit in suo intellectu missionē: vt in lra dī: sed ad hoc qd vna psona mittat no sequit qd oēs mittā tur: qd vna psona sine alia incarnari pot. P. maior est di stinctio rei et rōnis qd distinctio rōnis tātū. s. rōnes diuer sarū rez in dñis no distinguunt nisi rōne. psonae aut disti guunt et re et rōne: qd maior ē distinctio psonarū in deo qd rō nū idealitū: s. d. p vna rōne aliqd opat: qd no opat p aliā: qz alia rōne facit hoies: et alia rōne facit equū: vt Aug. ait: qd multo amplius vna persona pot incarnari sine alia. Respondeo dm qd quauis tres psonae sint vnū in eētia non tū opz qd si vna coniungit carni qd etiaz alia. Ad cuius euidētiā sciendū est qd quādo aliqua in

Distinctio

aliquo cōiunguntur et in aliquo distinguuntur: tunc solū necessa- riuū est ut simul cōiungantur: quando cōiunctio fit s̄m id i quo cōmunicant: sicut illud sit idem numero: sicut nō: sicut patet q̄ homo et asinus cōiunguntur in animali: et ideo quicquid cōmunicat cū asino in genere: cōmunicat etiā cū homine: sed q̄ homo et asinus differētis specificis distinguuntur: non oportet q̄ quicquid cōuenit cū asino in differentia speci- fica cōtineat cū homine similiter: et ita etiā est in potētis anime: q̄ oēs radicant̄ i essentia vna numero: vñ cū ani- ma vniat̄ corpoti dupliciter: et s̄z essentia vñ est forma ei⁹: et s̄z potētia: vñ est motor ipsius: vel operas p̄ ipsius: neces- sariū est ut aīa que vñit oculo et quātū ad essentia anime in quātū p̄ficiat̄ oculū: in esse specifico: et s̄m rationes vñ sue potētie: prout efficiat̄ instrumētū videndi: coniungatur etiā lingue quātū ad essentia aīe: nō quātū ad rationē po- tētie eiusdē: eadē enī essentia aīe q̄ ē i oculo: est i lingua: s̄z ibi s̄z potētia vñitū: hic s̄z potētia gustatiua: et q̄d s̄z est: aliq̄ potētia est q̄ nulli parti corpoti cōiungit̄ quātū ad rō- nē potētie: vñ intellectus: sed solū quantum ad rationes essentia. Dico ergo q̄ tres p̄sone distinguuntur quides in p̄sonalitate: s̄z cōueniunt in natura: vnde quicquid vñretur filio in natura: de necessitate vñret̄ patri: nō aut̄ oportet q̄ si aliq̄ vniat̄ filio in p̄sona q̄ vniat̄ patri. Nō enī poni mus incarnationē filij eē hoc nō ut sit vñio facta i natura: s̄z solū in p̄sona: et ideo nō op̄s q̄ ponam̄ patrē incarnationis: sicut nō oportet q̄ si potētia vñitū sit act⁹ corpoti: q̄ itel- lect⁹ sit actus corpoti: quōs cōueniant in vna essentia aīe.

Ad primū ergo dicēdū q̄ incarnatio includit in se vñū illoz̄ triū: q̄z incarnatio dicit̄ vñionē in p̄sona filij: cui⁹ p̄sonalis p̄prietat̄ est generatio. Ad secūdū dicēdū q̄ assūere duo ipotat̄. s̄. actioez et terminū vñionis. dicit̄ enī assūere. q̄ si ad se sūere. q̄q̄d ḡ actionis ipotat̄ in hoc vbo: totū est eōe trib⁹: verū enī est dicere q̄ tota trinitas vñiuit humanam naturā filio in p̄sona: s̄z termin⁹ vñionis est solū p̄sona filij et nō patris: ideo filij carnē assūpsit: et nō pater nec spiritus sanct⁹. Ad tertiuū dicēdū q̄ de natura nō dicit̄ incarnatio s̄m se: sed ratione p̄sone s̄m q̄ tota natura diuina incarnata est in vna p̄sona filij: et ideo nō oportet q̄ incarnari de trib⁹ dicat̄. hoc enī est necessariū in illis que dicunt̄ de natura ratione ipsius nature: nō de illis q̄ dicunt̄ de natura ratione p̄sone: sicut essētia diuina est p̄sona filij: nō tamē p̄sona patris ē p̄sona filij. Ad quartū dicēdū q̄ si esset vñio in substantia vñ natura sequeret̄ q̄ tres p̄sone eēt̄ incarnate si vna icarna retur: nūc vō nō est vñio facta in natura: vñ scilicet ex diuī- nā et humana fiat vñū: sed in p̄sona in humanitate et diuī- nitate subsistēs: et ideo ratio nō p̄cedit: vñ ex p̄dictis patet. Ad quintū dicēdū q̄ in vñione q̄ est per gratiā adop- tionis cōsiderat̄ vñio p̄ operationē tantū: quia scilicet de⁹ aliq̄ effectū in nobis operat̄. et quia opatio est cōmunis trib⁹. ideo oportet q̄ etiā vñio illa cōmunis sit: quāuis s̄m q̄ ille effect⁹ appropriat̄ vni persone vel aly: dicat̄ i mēte mitti filius vel spiritus sanctus: sed in hac singulari vñioe diuinitatis ad hūanitatē nō tñ notat̄ ex parte dei opatio vñ efficiētia: sed etiā termin⁹ vñ deū est: et ideo nō ē simile.

Utrū magi fuerit dicit̄ filij icānari vñ p̄ez vñ sp̄s sc̄i magis fuit cōueniēs filij icānari q̄ patrē vel spiritū sanctū. sicut i my- sterio icānatiōis mōstrata est sapiētia i decē- tia reconciliationis: ita etiā mōstrata est potē- tia i hoc q̄ in infinitū distantia cōiuncta sunt: et etiā bōitas in s̄ q̄ nō desepit̄ p̄p̄y plasmat̄ is firmitatē: sicut dicit̄ Damascē. sed sicut sapiētia attribuit̄ filio: ita bōitas spiri- tui sancto: et potētia patri. ergo nō decebat magis filium

Prima

incarnari q̄ patrē vel spiritū sanctū. Itē victoria potē- tie attribuit̄: sed p̄ icānatiōez secuta est de hoste victoria ergo icānatio magis decebat patrē: cui approp̄at̄ potētia. Itē recreatio respōdet̄ creatio: sed creatio approp̄at̄ patri. Unde cū dicit̄ s̄m. i. In p̄ncipio creauit̄ deus. ce. et ter. deus creans exponit̄ pater: ergo et icānatio per quā recreatio facta est patri potissime conueniet. Itē icā- natio ordinata est ad hoc ut nos adoptionē filioz̄ recipere- mus. ad Gal. 4. sed adoptare p̄p̄riū patris est: ḡ patrē decebat icānari. Itēz videt̄ q̄ magis congruū fuerit spiritū sanctū icānari: eozū enī q̄ magis vicina sunt decē- tior est cōiunctio: sed spiritus sanct⁹ ē p̄sona magis nobis vicina: vñ dicit̄ Augustinus. ergo spiritus sanctus magis decebat icānari q̄ filij. Itē icānatio processit ex maxia chari- tate dei quā ad nos habuit: sed charitas est p̄p̄rie spiritus sanctus vel etiā approp̄iate ē essentialiter sumatur: ergo spiritus sanctus potissime decebat icānari. Sed s̄z In mente nostra sunt tria tres p̄sonas representantia: scilicet mens que representat patrē: notitia q̄ est verbūz mentis representans filij: et amor qui representat spiritū sanctus: sed itē hec tria verbūz mētis maxime est corpalē: s̄m q̄ p̄ vocē exteri⁹ sonat̄: ḡ et icānatio p̄ueniētissime vñū eternū decuit: q̄d est ipse filij dei. Itē s̄m philosophū. 2. Deo- rba. id q̄d est p̄mū in vnoquoq̄ genere est causa eozū que sunt post: s̄z filiatio p̄mo in filio dei inuenit̄: sicut et pater- nitas in deo patre: ex quo oīs paternitas in ce. et in ter. no- minat̄. Eph. 3. ergo cōueniētissime filij dei icānatus est: vñ p̄ ipsius adoptionē filioz̄ dei recipere. Itē. de cōstitū- tione adoptatiōis sapientie et humilitatis. vñd. p̄. 2. xi. vbi humilitas: ibi sapientia: s̄z sapiētia approp̄iat̄ filio: ergo ipsius maxime decuit humilitas incarnationis.

dicendum q̄ decentia icānatiōis filij potest attendi: ex p̄p̄y et approp̄iat̄ eius. In p̄p̄y aut̄ ipsius possunt considerari quatuor: scilicet q̄ filij est: q̄ verbū est: q̄ imago: q̄ media i trinitate p̄sona: s̄z aut̄ q̄ imago cōuenientiaz habet cum eo qui reparāndus erat. s̄. cū boīe q̄ ad imaginē dei fact⁹ est. s̄m. i. vñd. decuit ut imago imaginem assumeret: increata cre- atam: s̄m aut̄ q̄ filius est conuenit ad modū reparatiōis que expleta est per icānatiōis et passionis mysteria: s̄m enī q̄ ex alio est: q̄d quidē sibi i spiritus factō cōmune est: notat̄ auctoritas patris respectu ipsi⁹: vñd. cōuenit sibi ad patres et deprecatio: et satisfactio: et alia huiusmodi que in patre auctoritates demonstrat̄: sed s̄m id q̄d in filio itelli- gitur determinat⁹: modus oziginis conuenit sibi nascere: qui in diuinitate est dei filij: in humanitate sit virginis fi- lius: vñ non sint plures filij in trinitate. Conuenit etiā sibi inquantū filij naturalis est: vñ p̄ eum cui⁹ est natura- lis hereditas: alij in filios adoptentur et coheredes fiunt. Sed inquantū verbū est: cōgruentia habet ad officij p̄du- cationis et doctrine: q̄z verbū manifestat̄ dicere: et ipse ma- nifestauit patrē. Jo. xvij. Pater manifestauit nomē suūm boib⁹. Inquantū vero est media in trinitate p̄sona cōgruit ad vltimū effectū qui est reconciliatio boīs ad deū: decet enī ut qui est medius etiā sit mediator. Inueniunt etiā quatuor filio approp̄ata. s̄. sapiētia et vñ: ab ap̄lo. i. Lho- rin. i. s̄m dei virtutē et dei sapientia. Equalitas ab Aug- stino. liberāndus erat: qui in eā seducit⁹ quodāmodo deuenerat: et ideo decebat ut p̄ sapiētia a seductore liberaretur. Itē etiā homo peccauit p̄ appetitū sciētie. vñd. p̄ sapiētiam liberāndus erat. Inquantū aut̄ est virt⁹ et brachiū patris: cōgruit ad victoriā de hoste capiēdas. Luc. i. s̄m. i. s̄m. i. s̄m. i.

Questio

Itē in brachio suo. Inquantū vero est equalitas: congruit etiam morbo qui sanāndus erat. vñd. q̄z enīz. s̄. homo et dia- bolus peccauerat appetēdo cōlūtatē: ille potētis: iste sci- entie. Inquantū vō species et pulchritudo est: cōgruit repa- rationi: vñ per ipm deturpatio imaginis per pctū dūctā amoueat̄. Itē. p̄ patri vō nō conuenit incarnatione p̄cipue p̄ p̄prietatē inascebilitatis: nō enim decet ut qui in deitate est pater: in humanitate sit filius: sic enīz filius dei patris est nepos virginis: si ipsa vgo mater esset dei p̄ris. S̄m. i. et nec sp̄s sc̄i conuenit: ne filij nomē in plēs p̄sonas trāfferat̄. ergo vōm q̄ in incarnatione ostēdunt̄ sapia potētia et bonitas: et iō efficiētia in incarnatione debebat̄: per filij expleri decuit rōnibus dictis: et ideo tota trinitas carnē soli filio vñiuit. Ad 2. vōm q̄ potētis nō est vñ per potētia minus potētē vincat. s̄z enim videt̄ violētū et nō laudabile: sed per iusticiā et sapi- entiam: ideo per filij debuit pater hostē vincere. Vel vōm q̄ quātū potētia attribuat̄ patri: eo q̄ ipse est p̄nci- pium totius deitatis: tamē filius et iōz dicit̄ virtus patris per quā in creatura opatur. vñd. et brachiū patris dicitur ut exponit s̄m. illud Job. 40. si habes brachiū sic deus: et ideo decet per filij deus pater dyabolus vicat̄. Ad 3. vōm q̄ tria opera trib⁹ p̄sonis approp̄iant̄: creatio q̄ si p̄mā patri qui est p̄ncipij: nō de p̄ncipio: glorificatio que est vltimus finis spiritus sc̄i rōne bonitatis: recreatio que media est filio qui est media in trinitate p̄sona. Ad 4. vōm q̄ quātū potētis sit adoptare: tñ decet nos per se filij adoptari cuius est hereditas: vñ sic per verū herede- ipm adoptatio acceptaret̄: et firma ostēderet̄: vñ ut filij ado- ptari haberet̄ verū filij dūcē que imitarent̄ illi quos p̄- sciat̄ cōformes fieri imaginis filij sui ut ipse sit p̄mogeni- tus in multis fratribus. Ro. 8. Ad 5. vōm q̄ sp̄s sc̄i dicit̄ p̄sona maxie vicina nobis p̄pter charitatē per quā nobis oīs dona donant̄: sed filius est magis nobis vicin⁹ s̄m ad s̄m. i. incarnatione rōnibus dictis. Ad 6. vōm q̄ charitas dei est cā icānatiōis: et iō causalitas incarnationis: quāuis sit cōis tribus p̄sonis approp̄iat̄ tñ spiritus sc̄i: vñ infra dicit̄. dist. 4. nō tñ ex hoc sequit̄ q̄ spi- ritus sanctus debuerit icānari.

Utrū potuit carnē assumere: et ē sp̄s sanctus. Terciuū sic p̄cedit. videt̄ q̄ pater car- nes assumere nō potuerit: q̄z nō possibile: sed si pater carnē assumeret: sequeret̄ incōueniēs: vñ scilicet essent in trinitate plures filij: q̄d in cōfusione quādām vergeret p̄sonaz̄: ergo pater carnem assumere nō potuit. Item opposita nō possunt iungi in eodem etiaz per miraculū: sed in patre est quedā p̄prietat̄ que dicit̄ innascebilitas s̄m quā dicit̄ nō esse ex alio: quōs nascibilitas opponit̄: ergo nō potuit pater de vir- gine nasci: q̄d diceret̄ si carnē assumeret. Itēz vñ in lit- tera dicit̄ filio missio est ipsa incarnatione: sed patri nō cōue- nit mitti. vñ in p̄mo lib⁹. dist. 3. habitū est. ergo nec icarna- ri potest. Itē ab eo qui est infinite misericordie semp opti- ma expectāda sunt que s̄m. i. ḡre possunt: sed cū totus mū- dus per incarnationē vñius p̄sone melioratus sit: si etiā pa- ter incarnaret̄: multo amplius meliorabit̄: ergo si possibi- le est p̄m incarnari: hoc s̄m. i. debemus: s̄m et antiqui pa- tres incarnationē filij expectauerūt: q̄d est oīno absurdū. Itē. nō est maior dei potētia q̄ sua volūtas: cū vñtrūq̄ sit infinitū: sed p̄ nūq̄z voluit icānari: ḡ nec icānari pot. Sed s̄. sic dicit̄ Ansel. oīs necessitas et impolitas deo est subiecta: sed ei nihil est impole cuius volūtatē oīs impossi- bilitas subdit̄: ergo p̄m incarnari nō est impole. Itēz

Secunda

eoꝝ que eque distāt: eque possibilis est cōiunctio: sed hu- mana natura equalit̄ distat a tribus p̄sonis: distat enī a q̄- libet in infinitū: ḡ si potuit eā filij assumere pot̄ et p̄. Itē. ḡq̄d dignitatis vñenit filio vñenit et p̄ri: sed posse assume- re carnē est dignitatis in filio: ḡ et patri attribūduz est. Itē. vōm q̄ cū in agentibus ex libertate vo- lūtatē executio potētie sequat̄ iperius: aliq̄d ascribit̄: vñū attribuat̄ potētie s̄m se cōsiderat̄: tūc enīz dicit̄ posse illud de potētia absoluta: vel attribuat̄ sibi in ordine ad sapiām et p̄sciaz et volūtatē eius: tūc enī dicit̄ posse illud de potētia ordinata: ipsi ergo potētie ab- solute cū infinita sit necesse est attribūere omne id q̄d in se est aliq̄d: et q̄d in defectum potētie nō vergit. dico aut̄ in se aliq̄d esse q̄z cōiunctio affirmationis et negationis nihil est: nec aliquem intellm generat q̄ dicit̄ homo et nō homo s̄m acceptū quasi in vñ vñius dictionis: et ideo potentia dei ad hoc se nō extendit: vñ affirmatio et negatio sint simul. et ca- dē ratio est de oibus que dictionem includunt. dico aut̄ in defectū potētie vergere que passionē potētie ipotant: ex defectū enīz potētie actiue ad resistēduz p̄tingit q̄ ali- quid vel corrupat̄ vel diuidat̄ vel aliq̄d b̄s. vñ et mollā- ties impotētia nālis dicit̄ p̄pter facilem diuisibilitatem: et ideo nō dicimus deū in natura diuinitatis posse pati vñ- mori vel aliq̄d b̄s: sicut nō dicimus euz posse esse impo- tentem. Dicit̄ aut̄ potētie absolute cōsiderate quādo attri- buitur aliq̄d q̄d vult facere et sapiētia sua habet ut faciat: tūc dicit̄ posse illud s̄m potētiam ordinatam. q̄n aut̄ po- tētia se extēdit quātū in se est ad illud q̄d sibi attribuit̄: quāuis nō habeat eius sapiā et volūtatē: vñ ita fiat: tūc di- citur posse illud de potētia absoluta tātū: sed in bis distin- guendū est: q̄z in bis sunt quedam que habēt aliquid in se diuine sapiētie et bonitati eius repugnāt: et ista nō dicimus deuz pos- se nisi sub cōditione: scilicet si vellet. nō enī incōueniēs est vñ in conditionalī vera antecēdēs sit impossibile. quedāz vō de se repugnantiam non habēt: sed solū ab exteriori: et talia absolute cōcedendum est deum posse de potentia absoluta: nec sunt negāda nisi sub cōditione: scilicet ut di- catur nō pot̄ si volūtatē eius repugnat. quedā vō sunt que attribūunt potētie: ita q̄ volūtatē et sapiētie eius cōgru- unt. et hec simplr vōm est deum posse: nullo modo ea non posse. Dicēdum est ergo q̄ patrē incarnari non est de illis que potētie dei absolute nō subduntur: euz neq̄z cō- tradictionem implicet neq̄ defectum aliquem icānatio in persona incarnata ponat. est enim eadem dignitas pa- tris et filij: et ratio eadem p̄sonalitatē in vtroq̄z: nec est etiam de illis que ex se incōuenientiam habēt: sed est de illis que habent incōuenientiam p̄pter ordinem alium a dei sapiētia institutum: sed filium incarnari est in quar- to ordine: et iō simplr cōcedēdū est q̄ pater potuit carnes assumere et s̄m spiritus sanctus loquendo de potentia ab- soluta. Ad primū ergo dicēdū q̄ hoc est

Distinctio

impossibile: vt aliquid faciat deus & hoc sit inconueniens: sed tamen potest facere: vt illud quod modo est inconueniens...

Utrum pater & filius & spiritus sanctus possint eandem numero naturam assumere.

Ad quartum sic procedit. videtur quod pater & spiritus sanctus non possunt vnā eandem numero naturam assumere...

Prima

mana natura a tribus personis assumi potest. Si tres personae vnā naturam humanam assumerent...

Respondet dicens est ergo multo magis eandem dicendum quod tres personas diuinas assumere vnā humanam naturam...

Ad primum ergo dicitur quod Anselmus ibi accipit vnū hominem vnā personam humanam...

Ad primum ergo dicitur quod Anselmus ibi accipit vnū hominem vnā personam humanam...

Questio

tres persone non distinguuntur sed esse immo eorum est vnus esse vnus & intelligere: cum esse non nisi ad eentiam pertineat...

Ad quintum sic procedit. videtur quod vnā personam non possit duas humanas naturas assumere...

Ad primum ergo dicitur quod natura ab eodem habet vt indiuidua & diuisa. Vnde cum principium indiuiduationis sit materia aliquo modo sub dimensionibus...

Secunda

bonum sit diffusiuum & comunicatiuum: videtur quod illa vnio que est in vnitate persone possit esse in persona filii ad multas humanas naturas...

Respondet dicens quod hoc fere ab omnibus conceditur quod vnā persona diuina potest plures diuinas naturas assumere & rationabiliter...

Ad primum ergo dicitur quod natura ab eodem habet vt indiuidua & diuisa. Vnde cum principium indiuiduationis sit materia aliquo modo sub dimensionibus...

Handwritten marginal notes in the right margin of the second page.

Distinctio

ppter essentie simplicitate: no est tamen inconueniens vt pater z filius adinuicem no habeant aliquas vnitatem que in creatura aliqua inuenit. s. personales: cu sint vere part...

Lenitudo temporis. Sciendum q tempus incarnationis dicitur tempus plenitudinis multis de causis. Primo ppter pfectione vniuersi: quia tunc ad maximam completionem vniuersus venit: quando oes creature in homine ad suum principium redierunt humana na a deo assumpta. Sicut ponit Ephe. i. In dispensatione plenitudinis. Secundo ppter abundantiam gratie que tunc ppalata est. Jo. pmo. De plenitudine eius oes accepimus. Tertio ppter adimplentionem legis. Mar. v. No veni soluere lege: s. adimplere. Quarto ppter magnitudinem eius quod i illo tempore accidit: qz i illo tempore natus est dominus tepozia. z ita factum est aliquid maius tepoze quod tempus impleuit. Quinto quia in tpe illo impletum est quod deo ab eterno preuidit: z quod ante p suos prophetas pdigerat. Romano. pmo. (Factum est d muliere). Contra. In simbolo dicit. Venit no factum. Preterea mulier corruptione importat. sed christus de incorruptissima virgine natus est: ergo inconuenienter dicitur factum de muliere. Sed dicendum ad pmo q filius dei fm diuinam naturam nullo modo factus est sed genitus. sed fm humanam naturam aliquo modo factus est: quia humana natura qua assumpta creatura quedam est: no tm rps pot dici pprie factus simpliciter loquedo: sed dicitur filius dei factus homo. Ad secundum ddm q multu ponit hic ad designationem sex: z no ad designandum coproprios. sicut costa assumpta de adam dicitur formata in muliere: quauis eua tunc virgo sit facta. (Factum sub lege). S. ztra. prima Thimo. i. Iusto lex no est posita. Sed rps fuit iustissimus: ergo no est factus sub lege. Sed videndum q aliquid dicitur esse sub lege tripliciter. Vel quantum ad motuum: z hoc modo sunt sub lege q si compressi z coacti illi q timore pene: quam lex igitur: precepta legis custodiunt. z B modo iustus no est sub lege: quia amozie iusticie operat: etiaz si nulla sit lex. vt dicitur Ro. y. Alio modo dicitur quis sub lege esse quantum ad causam. z sic oes in peccato nati sub lege sunt: quia ppter peccatum tollendum sacramenta legis instituta sunt. Alio modo dicitur aliquis esse sub lege quantum ad obseruationem legis. z B modo christus factus est sub lege: quia sacramenta z pcepta legis impleuit: no necessitate sicut alij: sed sola voluntate. (Ut eos q sub lege erat redimeret). Contra. i. Tbi. y. Qui vult oes homines saluos fieri. z ita no solum ad redimendum iudeos qui erat sub lege: sed etia ad redimendum alios venit. Sed dicendum q quauis venerit ad redemptionem totius humani generis: tm quoda speciali modo operatus est ad redemptionem filioz israel: quia eis psonaliter predicauit. Uti Mar. xy. Non sum missus nisi ad oues que pierat

Secunda

domus israel. Et eos verbu vite diffusus est iter gerea. Isa. xxy. Qui egredient impetu a Jacob: z implebit facie orbis semine. (Nec est mulier euagelica de qua. Lu. xy.) Sciendum q diuina sapientia mulier dicitur: no ppter fragilitate: sed ppter fecunditate. Eccle. xxiiij. Aggeratibz meis adimplemini. (Nec eandem trinitate in specie colubae). Sed ztra. in illa coluba nihil fuit quod no toti trinitati esset commune: cu no sit assumpta in vnitatem alicuius persone. quia eaz comuni operatione tota trinitas fecit. z in ea tota trinitas fuit sicut in ceteris creaturis p essentia presentia z potentia: z ita videtur q ad tota trinitate pertinet. Sed dicendum q illa coluba potest considerari dupliciter. Vel inquantu est res quedam siue fuerit animal: siue fuerit tm similitudine animalis habens. z sic ad tota trinitates pertinet vt communis effectus. Vel fm q est signus: z hoc modo tm ad spiritum sanctum pertinet: cuius inuisibilis missio per aduentum columbe designatur. z de hac missione visibili z alijs dictum est in primo libro. di. xvi.

Quare tota humanam naturam accepit: z quid nomine humanitatis vel humane nature intellegendum sit.

Distinctio II. Quia in boie tota humana natura vitio corrupta erat: tota assumpta. i. anima z carne vt tota curaret z sanctificaret. Quod autem humane nature siue humanitatis vocabulo anima z caro intelligi debeat: aperte docet. Hieronim. in expositione catholice fidei dicens: Sic cofitemur i christo vna esse psonam filij: vt dicamus duas perfectas z integras esse substantias. i. diuinitatis z humanitatis: que ex anima contineat z corpore. Ecce aperte ostendit noie humanitatis animam z corpus intelligi: que duo assumptisse dei filij intelligit: vbi hominem siue humanitatem siue humanam naturam accepisse legit. Errant ergo q noie humanitatis no substantiam sed pprietates quandam a qua homo nominat significari preudunt vbiqz humanitas christi memoratur. At eni Joannes damascus. Scienduz quidez q deitatis z humanitatis nome substantiarum. i. naturarum est representariu. natura enim no sic accipit in christo: vt cum dicitur vna natura esse omnium hominum: quod euidenter ide Joannes ostendit differentem rationem dicit assignat: cu natura humana in christo nominat: z cum dicitur vna natura omnium hominum. At eni. Lu vna natura hominum dicitur: sciendum est q no considerantes ad anime z corporis rationem hoc dicim. vt dicamus in singulis hominibz eadem esse naturam corporis z anime: quia alia est natura anime: alia corporis. Impossibile eni est vna nature dicere dnt corpus z animam. sic z alioz hominum comparata adiuicem. Sed quia psona plurime hominum sunt: oes autem eadem suscipiunt rationem nature: Quos enim ex anima z corpore

Questio

compositi sunt z omnes naturam anime participat z corporis substantiam possident: communem specie plurimarum differentium personarum vna nam dicitur vniuersumque persone. s. duas nam habens: z i vna b pfecte naturis existit: aie. s. z corpore. In dno autem iesu xpo no e coes species accipit: si quod pnt fuit. Necq. n. factus e: nec e: nec aliquid fieri aliquid. s. z pprie deitate z humanitate in deitate z humanitate deo pfectus e ide z homo pfectus. Totam igitur humanam nam. i. carnem z animam: z hanc pprietates siue accidit rone assumptis deo: no carnes sine anima: nec animam sine rone: vt hereticivoluerit: s. z carnem z animam cu sensibz suis. Unde Joannes dama. ait: Quia q in nam platanit dei vbi assumptis. s. corpore z animam intellectuale: z hanc idiomata. Totum. n. totum assumptis me: vt toti mihi gratificet salutem. Quod enim inassumptibile est incurabile est.

De vniione verbi z carnis mediante anima.

Assumpsit igitur dei filius carnem z animam: s. carnem mediante anima. Uti Jo. dama. Antis e carni p mediis intellectum dei vbi. Late. n. subtilitatis atqz simpliciteris e diuina eentia: vt corpore de limo terre formatum vnti no pgruerit nisi mediante ronalie eentia: Illa autem vniio iexplicabilis e: ad co. vt et Jo. ab vtero scificat. i. ab originali mudat: se no e e diuinitatis fatat soluere corrigia calciametri iesu: qz vniio illi modum inestigare alijqz explicare no erat sufficiens. No igitur audiedit fuit q si vtz boiez filij di suscipisse dicitur: nec natus e semia: s. falsas carnem z imaginem corporis filiarum ostendisse videtur: in que errore prupit: qz timet qd fieri non pot. s. ne humana carne z veritas z suba dei inq. net. z tm pdicat istu visibilis soles radios suos p oes feces spgere: z eos midos z sinceros suare. Si q visibilia munda a visibilibz imudis ptingit: z no coignari: qzto magis icomutabilis z inuisibilis veritas per spiritum. i. per intellectum animam: z p animam corpore suscipiens totum hominem sine sui paminatione assumpsit: z ab oibus ifirmitatibus liberauit. Ecce hic dicit dei sapietiaz p spiritum assumptisse animam: z per animam corpore. Spiritus. n. s. ps aie supior maioris similitudine deo ptingat qz anima. s. ipsa eadē s. z feriores parte: z anima magis qz corpore: z io no icogruet anima d. assumpta per spiritum: z corpus per animam.

Quod verbum simul assumpsit carnem z animam: nec caro prius est pcepta qz assumpta.

Assumpsit autem prius naturam qz carnem vt carnem qz animam: z vtz caro illa prius fuerit i vtero vrginis cocepta z po-

Prima

stea assumpta xissime z absqz vlla abignitate dicitur: qz ex quo boiez deo assumptis totu assumptis: filij sibi vniuit animam z carnem: nec caro prius fuit pcepta: z postmodum assumpta: s. in pceptioe assumpta z in assumptioe pcepta. Uti Aug. in li. de fide ad petz. Firmissime tene z nullatenus dubites: no carnem xpi sine diuinitate pceptam i vtero vrginis priusqz suscipit a vbo: s. ipz vbi dnt sine carnis acceptione pceptum: ipz qz carnem vbi icarnatide pcepta. Idē i li. d. tri. ait. No eēt di boinuzqz mediator nisi eēt idē deus idem ho in vtroqz vnus z vnus: quā seruile formā a solo filio susceperat tota trinitas cuius vna est voluntas z operatio fecit. No autem in vtero vrginis prius caro est suscepta: z postmodum diuinitas venit in carnem: s. mox vt venit verbum in vtz seruata veritate pprie nate factus e caro z pfectus homo: z in veritate carnis z anime natus e. De hoc et Gregori. in moralibus ait. Angelo nūciante z spsi adueniente mox vbi in vtero: mox intra vteruz verbum caro. Postqz determinauit de icarnatide ex pte assumptis. In ista pte determinat ex pte nate assumptis. Et didit i tres ptes. In p. ondit qd sit assumptis. In z. qle fuerit illud assumptis. In 3. Querit et d carne. In 3. ondit q agente id qd assumptis e formatu sit. In 4. Cu vo icarnatio vbi. Pza diuidit i duas ptes. In p. ondit qd sit assumptis: qz humana nate ite gra ex pte vbi. s. corpe z anima. In z. determinat ordinem assumptis vbi. (Assumpit dei filius car.) Pza diuidit i duas ptes. In p. ondit nate humanam ite gra assumptis esse rone suaz pti. In z. rone natiū ppetatū ibi. (Totaz igitur boies nate.) Circa p. tria fac. Pzo ondit oes ptes humane nate assumptis esse p qz humana nate assumptis e. Scdo ondit qz p humana nate significet oes ptes ei. s. anima z corpore. ibi. (Quod autem humane nate) z excludit qruā errore. ibi. (Errat igitur q noie humanitatis) (Assumpit di filius car.) Dic ondit quō ptes humane nate assumptis sūt: z diuidit i duas ptes. In p. igitur ordinem nate. In z. ingrit ordinem pti. ibi. (Si autem qrit vtz vbi.) Circa p. tria facit. Pzo ondit ordinem nate ondes carne eē assumptis mediante anima. Scdo ondit modū illi vniiois eē iexplicabilis ibi. (Illa autem vniio iexplicabilis.) Tertio excludit qruā errore ibi. (Non sunt q.) Dic e duplex questio. Prima de ipo assumpto. Secunda de ordine assumptis. Tertio quid in humana natura assumi debuit.

Questio I.

Circa primū querunt tria. Primo vtruz nate humana pte alijs sit assumptibilis. Secundo in quo assumi debuit.

Utruz nate humana sit pte alijs assumptibilis.

Primum sic pcedit. videtur q humana natura no sit magis assumptibilis qz creatura irrationalis. Sicut enim dicit Aug. ad Volusianum. In rebus mirabilibus tota ratio facti est potentia facientis: sed omnium mirabilium mirabilis est creaturam assumi in vnitatem persone increate: ergo tota assumptibilitatis ratio est ex potentia eius: qui assumptionem fecit. sed cum illa potentia sit infinito: ex parte ipsius equaliter est humana natura vel etiā irrationalē naturam assumere: qz no magis dicēda est humana natura assumptibilis qz natura irrationalis. C. s. sic in humana nate est similitudo di: rone imagi-

nis: ita in creatura irrationali est similitudo dei ratione vestigi: sicut similitudo in creatura rationali est similitudo dei ratione vestigi: sicut similitudo in creatura rationali est similitudo dei ratione vestigi...

Alterius videtur quod totum uniuersum sit magis assumptibile quam humana natura effectus n. uniuersalis maxime causa videtur assilata: sicut uniuersum est effectus visus dei...

Unde patet ratio ad primam obiectionem: quod procedit de potentia absoluta: et non de potentia ordinata. Ad 2am obm. quod ad congruitatem assumptibilitatis...

Ad secundam rationem dicitur quod de absoluta potentia loquendo deus potuit angelicam naturam assumere: sicut natura angelica non habet aliquod congruitatem...

Ad primum ergo cum opponitur quod angelica natura est deo similitudo in angelica natura. ut post dicitur. Secundo quod terminum assumptiois terminat. n. assumptio ad unitatem...

Secunda quod terminum assumptiois terminat. n. assumptio ad unitatem personae personae autem non inuenitur in irrationalibus naturis: cum persona sit rationalis nature individua substantia...

Ad primam questionem dicitur quod alicui toti potest conuenire aliquid dupliciter. Vel ratione partis: sicut homo dicitur canis propter capillos...

Ad secundam sic procedit. videtur quod si licet dei humana natura assumere debuit in omnibus suppositis humane nature: quod per hoc quod natura in aliquo individuo...

Ad primum ergo quod obicitur quod deus esse segregatus a peccatoribus dicitur quod deus esse segregatus a peccatoribus dicitur quod deus esse segregatus a peccatoribus...

Ad primum ergo cum opponitur quod angelica natura est deo similitudo in angelica natura. ut post dicitur. Secundo quod terminum assumptiois terminat...

Questio prima. Quod terminum assumptiois terminat. n. assumptio ad unitatem personae personae autem non inuenitur in irrationalibus naturis...

Ad tertiam questionem dicitur quod alicui toti potest conuenire aliquid dupliciter. Vel ratione partis: sicut homo dicitur canis propter capillos...

Ad secundam sic procedit. videtur quod si licet dei humana natura assumere debuit in omnibus suppositis humane nature: quod per hoc quod natura in aliquo individuo...

Ad primum ergo quod obicitur quod deus esse segregatus a peccatoribus dicitur quod deus esse segregatus a peccatoribus dicitur quod deus esse segregatus a peccatoribus...

Ad primum ergo cum opponitur quod angelica natura est deo similitudo in angelica natura. ut post dicitur. Secundo quod terminum assumptiois terminat...

Prima. Quod terminum assumptiois terminat. n. assumptio ad unitatem personae personae autem non inuenitur in irrationalibus naturis...

Ad tertiam questionem dicitur quod alicui toti potest conuenire aliquid dupliciter. Vel ratione partis: sicut homo dicitur canis propter capillos...

Ad secundam sic procedit. videtur quod si licet dei humana natura assumere debuit in omnibus suppositis humane nature: quod per hoc quod natura in aliquo individuo...

Ad primum ergo quod obicitur quod deus esse segregatus a peccatoribus dicitur quod deus esse segregatus a peccatoribus dicitur quod deus esse segregatus a peccatoribus...

Ad primum ergo cum opponitur quod angelica natura est deo similitudo in angelica natura. ut post dicitur. Secundo quod terminum assumptiois terminat...

Uoluntati dicit. Sicut dei assumptio animam ronalē: et per eam sibi corpus aptauit: et ita videt qd mediate anima filius dei carnem assumpserit.

Alterius videt qd non assumpserit animam mediate spiritu: impossibile. n. est vt p idē mediū vnica tur aliqd supiori et inferiori: quillud quo vnif inferiori est infra ipsū: illud autē quo vnif superiori est supra ipsū: sed anima mediate spiritu vnif cozpozū qd est infra ipsū. vt gda dicit. ergo nō vnif deo qui est supra eā mediate spiritu. C. P. mediu opz differre ab extremis: sed mēs quo spirtus dicitur ab Augu. i. sup. Hen. nō est extra eētiaz anime: imo est id qd in anima nostra est sublimius: in qua imago dei iuenit. vt idē Aug. i. de trini. dicit. g nō assumpserit animam mediate spiritu. C. P. spūs hūanus differt in hoc ab āgelico: qd est anime vnitus et carni: qd angelo nō vnitus: sed spūs angelicus nō est assumptibilis. vt supra dicitur est. ergo qd spūs hūan⁹ sit assumptibilis: est ex ratione anime: vel ex ratione carnis. g magis assumpserit spū mediate carne vel anima qd ecōuerso. C. Sed 3. Ea que sunt distantia per aliquid vtriqz proximi iungunt: sed spūs proximus est deo per similitudinē imaginis: qz et ipse de⁹ spūs est. vt dicit Jo. 4. Similit̄ et cū anima vnuit in hoc qd pars qdaz anime est. g de⁹ animā mediate spiritu assumpserit. C. P. sicut anima corpore: ita alia partibus anime spūs superior est: sed deus assumpserit corpus mediate anima. ergo eadē ratione assumpserit animam mediate spiritu.

Alterius videt qd non assumpserit totū mediātibus partibus. videt qd non assumpserit totū mediātibus partibus. illud. n. qd vnuit toti ratione partū: nō solū vnuit toti: sed etiā partibus: s; deitas nō p dicitur de partibus hūane nature: nō. n. dicimus qd anima sit deus: vel qd corpus sit deus: p dicitur autē de toto cū dicim⁹ deū hominē esse. g cū per assumptionē hūane nature p dicitur de⁹ de homine: et ecōuerso: videt qd partes nō assumpserit nisi mediate toto. C. P. alia est singularitas vniuersi vsqz partis hominis: et singularitas diuine persone: vel in comunicabilitate: qz partes sunt plēs: sed persona assumē vnica est: est autē eadē singularitas persone assumētis et totū hominē: qz eadē est hypostasis vtriqz. vt dicit Damasc. ergo vt qd partes nō assumpserit nisi mediate toto. C. P. creature cui est vnita diuinitas debet honor latric: vt infra dicit. dist. 9. sed aliquib⁹ partib⁹ cozpozū xpi: si essent separate: nō deberet honor latric. g partib⁹ separatis a toto nō est vnita diuinitas. g nō est vnita partib⁹ nisi mediate toto. C. S; 3. In morte xpi diuinitas partib⁹ hominis. s. cozpozū et anime vnita māsit: sed tūc ex partib⁹: cū vnite nō eēt: totū nō stabat. ergo nō assumpserit partes mediate toto. C. P. qd vnuit parti et toti per pū conuenit parti qd toti: sed dicimus humanā nām assumptā esse. et similit̄ partes ei⁹. s. animā et carnē. ergo per pū assumpserit ptes qd totū: et ita nō partes mediate toto assumpserit.

Respondet dicitur qd est duplex mediū. s. congruēt et necessitatis. Mediu congruēt est qd facit ad decentē iunctionē extremoz: que tñ nihilomin⁹ si ne illo esse possit: sicut pulchritudo facit ad decentē iunctionē matrimony: qua tñ amissa matrimonius nō soluit. Mediu autē necessitatis est sine quo iunctio extremoz esse nō pōt. sicut lumē iungit aeri mediate diaphano. hoc tñ iungit dupl̄: qz vel est causa iunctionis: vel est ad conuentionē sequē. Coniunctiois causa est mediū: sicut aqz et aer in visu: qz per aerē reddi species visibiles ipsi visu.

Consequens autē iunctionē est qd ex iunctoz dispositioe causat. sicut aer vel aqz est mediū in tactu: ppter hoc opz extremitates cozpozū se tangentū humiditas esse: et ita opz humiditate aliquā intermedia esse. Mediu autē qd est cā iunctiois est duplex: qz vel iungit effectiue. sicut homo recōciliās inimicos dicitur mediū inter eos: vel iungit formaliter. sicut amor iungit amicos vt mediū qdaz inter eos: sed vtrūqz hōz adhuc dupl̄ cōtingit: qz mediū necessitatis vel causa iunctiois est in actu: vt p in vinculo quo alia qua colligatur: vel est causa iungibilitatis. sicut siccitas in lignis causat cōiungibilitatem ad ignem.

Hic igitur videt ad p m a qōnem dōm. qd anima est quodāmodo mediū quo cozpozū diuinitas vnif. S; sciēdū qd si anima cōparet ad vnionē in actu: est mediū congruētē tñ. nō. n. decet vt diuinitas cozpozū vnif nisi habeat animā. Tum qz est deo p pinqz. Tū qz plurib⁹ modis est deo vnibilis qd cozpozū: qz etiā per gāz et gloriā. Tū etiā qz cozpozū vnif ppter reparatōz anime. si vō cōparet ad vnibilitatē: sic est mediū necessitatis. sicut causans formalr vnibilitatē in cozpozū. nō. n. cozpozū vnibile seruato ordine ad finē vniois: sicut qd creatura nō nalis pte alyz assumptibilis dca est: nisi p p ptecepto est imago di mediate aia. vñ cozpozū inaiata vnibilia nō sūt.

Ad primū ergo dōz. qd tollat mediū: qd est causa cōiunctiois in actu: necesse est vnita dī solui. sicut subtracto amore: hominū corda vltorius vnus nō erūt. semper. n. ablata causa auferit effectus: subtracto tñ medio congruētē: qd ad decētā vnionis faciebat. nō est necessariū vnita dissolui. sicut autē nō est necēz: vt si tollat mediū: qd est causa iungibilitatis: qd vnio dissoluit. pōt enī esse vt causet iungibilitatē etiam post qd abscēsserit: dūmodo remāeat ordo et possibilitas ad ipsū: qz forte cōiunctio actualis mediū nō est causa iungibilitatis ad extremū: sed potius iungibilitas mediū: sicut actualis cōsideratio pncipioz est mediū quo habitus cōclusionis acquiritur: nō tñ trāssente actuali cōsideratiōe pncipioz: transit habitus cōclusionis: eo qd adhuc manet habitus ad cōsiderandū pncipia. vñ cū anima sit mediū congruētē causans vnibilitatē in cozpozū: nō oportet qd abscēsserit anima cōiunctio diuinitatis ad carnem dirimatur: quia adhuc remanet in cozpozū habitus et ordo ad animā: ratiōe cuius remanet in carne cōuenientia vnionis: et vnibilitas ad diuinitatē. C. Ad 2. dōm. qd aliqua duo possunt esse magis cōiuncta qd alia dupliciter. Vt qz plurib⁹ modis coniunguntur: et sic anima magis vnif carni qd deitas: quia anima est forma eius: et hoc modo est mediū formaliter vnibilitatē in ipso causans. Vt qz fortiori vinculo cōiunguntur: et sic deitas magis vnif carni qd anima: que vnif ei naturali vnione: ppter quod separabilis est. diuinitas autē vnif carni per gratiā increatā: que imutabilis est. et iō illa vnio nūqz separatur. C. Ad 3. dōm. qd creatura ex se ipsa receptibilis est diuini influx⁹: in ipsam. et ideo nō indiget medio qd faciat eam possibile ad hoc qd deus in ea sit per essentia presentia et potentia: neqz etiā indiget medio congruētē: quia decentissimuz est vt creatura a creatore nō deserat. sicut etiā anima fm sui naturā capax est deitatis: pus autē nō est assumptibile per naturā cozpozū: s; iniquituz est perfectū anima rationali. et ideo nō est simile.

Ad secundā questione dōz. qd fm Augustinū. i. super Hen. spiritus multipliciter dicitur. Uno modo ipsuz cozpozū subtile. vt aer. Alio modo cozpozū anime omnino subiectū. sicut cozpozū sancto in resurrectione. pma Corinth. i. 5. Tertio modo quilibet anima brutozū. Eccl. 3. Quis nouit si spiritus iumentozū cō. Quarto virtus imaginaria. pma Corinth. i. 4. Pfallam

spiritu psallas et mēte. Quinto ipsa mens hoīs vel angeli. Ephef. 4. Renouamini spiritu mētis vestre. Sexto ipsa diuina substantia. Jo. 4. Spiritus est deus. Tūc autē loquitur de spiritu fm qd p mēte ponit. Unde dōm qd diuinitas mediate spiritu animā assumpserit. sicut anima median te cozpozū. sicut. n. cozpozū nō est assumptibile nisi per hoc qd h; animā: ita anima nō est assumptibilis nisi p hoc qd mēs in ea est: per quam imaginem dei habet.

Ad primū ergo circa hoc obiectū dōm. qd ratio illa pcedit ex equiuocatione spiritus. vt ex dictis p. C. Ad 2. dōm. qd quāuis spiritus. i. mens nō differat ab anima per essentia nisi mens dicatur potētia anime: que quodāmodo ab anima per essentias differt. sicut ppetas a subiecto: tñ anima nō ex hoc qd est anima assumptibilis est modo predicto: sed ex hoc qd mētē h; et ideo mēs est mediū in anima assumptibilitate causans. C. Ad 3. dōm. qd quāuis forma materialis nō possit esse sine materia: tamē materia nō dat esse forme: sed ecōuerso. ita ēt quāuis spūs carni non vnitus assumptibilis nō sit: magis tamē spiritus causat assumptibilitatē in cozpozū qd ecōuerso. C. Alia duo concedimus.

Ad tertiaz questione dōm. qd partes originaliter sunt ptes toto qd cōstituētēs ipsū. totū autē cōpletiuē est ptes partibus: qd ratio nature cōpletiuē inuenit ptes in ipso toto: et ad partes eius peruenit mediate toto in quātū eius partes sunt. vnde etiā sunt in genere per reductionē. C. Et iō dōm est qd quodāmodo mediā partib⁹ assumpserit totū in quātū. s. partes originalr humanā naturā stituebat: cui per se assumptio debebat: quodāmodo autē partes mediate toto: in quātū ratio humane nature que per se assumptibilis est per ptes inuenitur in toto: et per hoc in partibus.

Ad primū ergo dōm qd quis de partib⁹ humane nature de⁹ nō pcedit: tñ partes ille cānt originalr assumptibilitatē in toto: sicut homo dicitur animal nō autē cozpozū vel anima dicitur animal: qd quis ex cozpozū anima causet in homie qd animal sit. C. Ad 2. dōm. qd est duplex singularitas. s. singularitas nāe: vt hec hūanitas: et singularitas subsistētis in natura: vt hic homo. nō autē est facta vnio in singularitate nāe: qz nature inalterabiliter vnite sunt: s; est facta vnio in singularitate persone subsistētis in natura: qz idē xps in vtraqz natura subsistit. singularitas autē partū in quātū partes sunt ad naturā pertinet. et iō nō est eadē singularitas partū hominis et dei: s; est eadē pona hominis et dei: nec tñ sequit qd partes non causet assumptibilitatē in toto. C. Ad 3. dōm. qd in omnib⁹ partib⁹ que sunt de veritate hūane nature etiā separatis manet ordo ad totā nām. et iō remanet in eis assumptibilis: per ptes vnio. sicut in cozpozū xpi remanet anima separata. vñ et eis latric debet. si autē separaretur aliqz partes que nō eēt de veritate hūane nature: nō remaneret in eis ordo ad nām humanā: cui pncipalr assumptio debetur. et iō nō remaneret vnio nec debet latric. C. Ad 4. dōm. qd sicut cozpozū remanet vnitū post animam qd mediate anima vnif ppter hoc qd remanet in cozpozū ordo ad animā. ita etiā remāet ordo in partib⁹ ad totū: et ppter hoc dissoluto toto adhuc remāet partes vnite. C. Ad 5. dōm. qd quāuis partes sint ptes toto: et causet totuz: tñ ali quid est qd nō vnuit partib⁹ nisi in ordine ad totuz. sicut p ordinē in p dicationē. vñ ratio ex falsis pcedit.

Ad secundū sic pcedit. videt qd natura hūana assumpta sit mediate gā. Sicut. n. dicit Augusti. in. i. 4. de trini. in rebus per tps exortis summa gra

tia est qd de⁹ in vnitate persone homini nullis meritis pcedētib⁹ copulat. sed in his que fiunt per gā: gā mediatū cadit. ergo natura humana vnif diuinitati mediate gratia. C. P. maior est vnio in persona qd vnio anime beate ad deū per fructioz: sed anima nō pōt vniri deo p modum fructiois nisi mediate gā. ergo nec natura hūana potest assumi in vnitate diuine persone nisi mediate gā. C. P. in illud qd facultatē nature excedit natura nō pōt peruenire nisi mediate gā: sed assumi in vnitate diuine persone est maxime excedēs facultatē nature. ergo in hoc natura nō potest peruenire nisi per gā eleuet. et sic idē qd pū. C. Sed contra. Cozpozū humanū nō est susceptibile gratie: et tamē assumptū est sicut et anima. ergo assumptio hūane nature nō est facta mediate gratia. C. P. in his que miraculose fiunt nō requirit aliqd mediū disponēs: sed assumptio hūane nāe miraculose est facta. g nō oportuit qd esset ibi gā aliqua qd disponēs humanā nā in vnionē.

Alterius videt qd filius dei carnē assumpserit mediate spiritu sancto. videt qd filius dei carnē assumpserit mediate spiritu sancto. verbū. n. creatū nō vnif voci: ita verbū diuini vnif carni: vt dicit Augu. ergo illa vnio facta est mediate spiritu sancto. C. P. in omni iunctioe que fit per gratiā volūtate: amor mediū cadit: sed vnio filij dei ad humanā naturā est b; ergo in ea spiritu sanct⁹ qui est amor mediū est. C. P. fm Augusti. et Dyl. Inter tres personas spiritus sanctus est nobis p pinqz: sed id qd ali cui magis p pinqz est mediū quo magis distāt vnif. g spūs scūs est mediū quo vnif humana natura diuine. C. Sed cōtra. mediū magis vnitur vtriqz extremo: cum qd extrema adinnicem: sed spiritus sanctus nō vnitur humanitati persone. ergo non est mediū vnionis.

Alterius videt qd nec vnio cadat mediū inter hūanā naturā et diuinā. videt qd nec vnio cadat mediū inter hūanā naturā et diuinā: nullū. n. accidens cadit mediū in aliqua substantia vnio: sed vnio cū sit relatio: accidēs quodā est. ergo cū vnio diuinitatis ad humanitatem nō sit accidētalis: sed in substantia que hypostasis dicitur. videt qd in illa vnioe mediū cadere nō possit. C. P. Si vnio illa res aliqua est aut est eterna aut temporalis. si eterna: cū cōpōnē nō sit intelligere sine compositis. vt dicit pbs: oporteret qd homo ab eterno deo vnitus fuisset: si tēporalis: cū vnio sit in vtroqz extremo: videt qd aliqd tēporale in deo sit: qd est impossibile. ergo vnio non est aliqz res cadēs mediū inter humanā naturā et diuinā. C. P. si sit temporalis: cū oia temporalia precesserint in operib⁹ sex diez: opz qd et vnio ista in operibus illis precesserit: qd nō videt. ergo vnio nō est aliqua res temporalis que mediū inter diuinitatem et humanitatem cadere possit.

Respondet Supposita distinctioe in p dicit articulo pmissa. sciēdum est qd in vnioe humane nāe ad diuinitatē nihil pōt cadere mediū formalr vnio: neqz causans: cui per ptes humana natura iungatur qd diuine persone. sicut. n. iter mām et formā nihil cadit mediū in esse: qd per ptes sit in mām qd forma substantialis: alia esse accidētale esset ptes substantialis: qd est impossibile: ita etiā inter nām et supposituz nō potest aliquid dicto modo mediū cadere: cū vtraqz cōiunctio sit ad esse substantiale: s; sicut aduetuz forme in mām pcedit ordine fiēdi disponētia formaliter et materialiter quibus materia redditur idonea ad susceptioz forme: ita etiā in hūana natura inueniuntur quedā supaddita quib⁹ reddi decēs. vt assumat a

Distinctio

divina persona. ut sciencie et virtutes et huiusmodi. unde ista possunt quodammodo dici medium congruentie. **Ad primam** ergo questionem dicitur quod sicut in. 2. sententia. 26. dist. Magister dicitur gratia dupliciter dicitur. Uno modo ipse deus gratis dans vel gratuita voluntas eius. alio modo donum aliquod gratis datum. primo ergo modo accipiendo gratiam: gratia est medium uniois quasi unione efficaciter causans: quod gratuita sua voluntate sine meritis precedit carnem assumpsit. Secundo modo accipiendo gratiam non cadit ibi aliud medium habituale donum. sicut unione vel unibilitate formaliter causans: sed solum est sicut medium gratuitatis: sicut etiam scientia et perfectio corporis et huiusmodi: que deicit nature assumptae non deesse. Nisi forte gratia ipsa unio dicatur que est quoddam donum gratie gratis datum: que quomodo sit medium post dicitur.

Ad primum ergo dicitur quod sicut ipsemet se exponit. Assumptio illa ad maximam gratiam pertinet: quod tam maximus donum collatum est homini. ut esset filius dei nullis precedentibus meritis. Unus gratia divina ibi signat voluntatem divinam: unio est gratia faciente et non habitum aliquem quo interveniente unio completa fit. **Ad 2um** dicitur quod fructus operationis quadam dicitur. unde per fructus anima unio deo. sicut operans operationis obiecto. hoc autem ad rationem perfecte operationis pertinet. ut a potentia mediante habitu eliciatur. et ideo oportet quod unio fructus mediante habitu gratuito fiat. unio autem in persona est ad unum esse personale: habitus autem non potest esse principium persone subsistentis: sed est adesse consequens. et ideo gratia non est medium in unione personalis: sicut unione formaliter causans. **Ad tertium** dicitur quod quis assumi in unione divine persone sit supra facultatem humane nature: non tamen exigit aliquid formaliter humanam naturam elevans ad talem assumptionem. tum quod quocumque addito talis natura a persona divina in infinitum distaret. tum quod cum assumi per se nature conveniat: oia autem accidentia preter rationem nature sunt: et ideo non poterit humana natura id quod assumptibilis est elevari per aliquod accidentem ad datum ad hoc. ut assumptibilior fiat: sed ad hoc quod assumatur: exigitur benignitas divina humanam naturam ad tantam dignitatem gratis elevans.

Ad secundam questionem dicitur quod spiritus sanctus non potest dici in illa unione medium: nisi sicut unione effectivae causae: que effectus totius trinitatis sit: tamen spiritus sanctus appropriatur: ut infra dicitur. dist. 4.

Ad primum ergo dicitur quod etiam verbum creatum vocem non unio mediante spiritu: nisi sicut per medium effectivum uniois: quod sicut dicitur philosophus in secundo de anima. percussio respirati aeris ad arteriam est causa vocis: et per hunc etiam modum spiritus sanctus appropriatur efficiencia carnis: cui verbum increatum unio. **Ad 2um** dicitur quod ea que per voluntatem fuerunt: etiam mediante amore fiunt sicut efficiente causa: et sic etiam est in predicta unione. **Ad 3um** dicitur quod spiritus sanctus etiam dicitur propinquior nobis in quantum per ipsum omnia dona nobis donantur. ut in primo libro. dist. 18. dicitur: et sic in idem redit cum predictis.

Ad tertiam questionem dicitur quod inter humanas naturas et divinam necesse est cadere unio nem media: non sicut causam: sed sicut effectus coniunctionis naturarum consequentem. Est enim natura relatio. ut in alijs generibus causam habeat: quod minimum habet de natura entis. ut Comentariorum in xi. metaphysicorum dicitur. unde quis relatio per se non terminet motum: quod in ad aliquid non est motus. ut probatur in 5. physico. et tamen ex hoc quod motus per se terminatur ad aliquod ens: de necessitate consequitur relatio aliqua. sicut ex hoc quod motus alterationis terminatur ad albedinem consequitur relatio similitudinis ad omnia al-

Secunda

ba. similiter etiam ex hoc quod motus generabilis terminatur ad formam consequitur hec relatio secundum quam materia sub forma esse dicitur: ita etiam ex hoc quod motus assumptio nis humane nature terminatur ad personam: consequitur hec relatio que dicitur unio. unde unio est medium non sicut assumptio nis causae: sed sicut eam. sicut etiam dicitur in supra. quod aqua est medium in tactu ex hoc quod tangenda huiusmodi sunt.

Ad primum ergo dicitur quod nihil prohibet accidens esse medium in coniunctione substantiali. sicut coniunctionem sequens: impossibile est tamen. ut sit medium coniunctionem causans. **Ad 2um** dicitur quod unio relatio quedam temporalis est: que quidem realiter est in ipsa natura assumptae: sed est in persona assumente secundum rationem tantum: sicut et de alijs relationibus ex tempore de deo dicitur. ut de minus et huiusmodi. ut in primo libro. dist. 30. dicitur. Et tamen sicut dominus realiter dicitur deus: non propter relationes dominum realiter in ipso existentem: sed propter potestatem consequentem creaturam: ex qua talis relatio causatur: ita etiam dicitur realiter unio: quod in eo realiter est personalitas ad quam unio terminatur. **Ad 3um** dicitur quod unio illa precessit in operibus sex dierum: non in ratione seminali: sed in potentia obedientie: nisi sicut in costa ade fuit. ut ex ea eua formari posset.

Ad tertium sic procedit. videtur quod caro per conceptionem efficiatur ens. caro ergo prius fuit concepta quam assumere. **Ad 2um** dicitur quod motus semper precedit tempore terminum: sed conceptio carnis terminata est ad unione. sicut motus ad terminum. **Ad 3um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 4um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 5um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 6um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 7um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 8um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 9um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 10um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 11um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 12um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 13um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 14um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 15um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 16um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 17um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 18um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 19um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 20um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 21um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 22um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 23um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 24um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 25um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 26um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 27um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 28um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 29um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 30um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 31um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 32um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 33um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 34um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 35um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 36um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 37um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 38um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 39um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 40um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 41um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 42um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 43um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 44um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 45um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 46um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 47um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 48um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 49um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 50um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 51um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 52um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 53um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 54um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 55um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 56um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 57um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 58um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 59um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 60um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 61um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 62um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 63um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 64um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 65um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 66um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 67um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 68um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 69um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 70um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 71um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 72um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 73um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 74um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 75um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 76um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 77um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 78um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 79um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 80um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 81um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 82um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 83um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 84um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 85um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 86um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 87um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 88um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 89um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 90um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 91um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 92um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 93um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 94um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 95um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 96um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 97um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 98um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 99um** dicitur quod conceptio unione precessit. **Ad 100um** dicitur quod conceptio unione precessit.

Ad tertium videtur quod caro prius fuerit assumpta quam animata: quod non est primum in resolutione est vltimum in compositione: sed anima separata est a carne adhuc manente unioe carnis ad divinitatem. ergo caro prius est assumpta a divinitate quam animata. **Ad 2um** dicitur quod anima cum sit forma requirit partem materiam. sicut corpus organicum in quo fit: hoc autem fit per conceptionem carnis. ergo conceptio precedit animationem: sed conceptio carnis fit est cum ipsa assumptione. unde probatur est. ergo caro prius fuit assumpta quam animata anima rationali. **Ad 3um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 4um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 5um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 6um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 7um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 8um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 9um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 10um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 11um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 12um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 13um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 14um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 15um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 16um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 17um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 18um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 19um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 20um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 21um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 22um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 23um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 24um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 25um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 26um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 27um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 28um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 29um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 30um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 31um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 32um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 33um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 34um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 35um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 36um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 37um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 38um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 39um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 40um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 41um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 42um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 43um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 44um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 45um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 46um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 47um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 48um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 49um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 50um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 51um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 52um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 53um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 54um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 55um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 56um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 57um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 58um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 59um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 60um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 61um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 62um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 63um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 64um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 65um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 66um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 67um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 68um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 69um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 70um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 71um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 72um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 73um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 74um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 75um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 76um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 77um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 78um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 79um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 80um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 81um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 82um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 83um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 84um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 85um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 86um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 87um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 88um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 89um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 90um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 91um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 92um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 93um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 94um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 95um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 96um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 97um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 98um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 99um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 100um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori.

Ad tertium videtur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 2um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 3um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 4um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 5um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 6um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 7um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 8um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 9um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 10um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 11um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 12um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 13um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 14um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 15um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 16um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 17um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 18um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 19um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 20um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 21um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 22um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 23um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 24um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 25um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 26um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 27um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 28um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 29um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 30um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 31um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 32um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 33um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 34um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 35um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 36um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 37um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 38um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 39um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 40um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 41um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 42um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 43um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 44um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 45um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 46um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 47um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 48um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 49um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 50um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 51um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 52um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 53um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 54um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 55um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 56um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 57um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 58um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 59um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 60um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 61um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 62um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 63um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 64um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 65um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 66um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 67um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 68um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 69um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 70um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 71um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 72um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 73um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 74um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 75um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 76um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 77um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 78um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 79um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 80um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 81um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 82um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 83um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 84um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 85um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 86um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 87um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 88um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 89um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 90um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 91um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 92um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 93um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 94um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 95um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 96um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 97um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 98um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 99um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori. **Ad 100um** dicitur quod anima sit prius assumpta quam corpori.

Questio

Respondeo dicitur quod nulla natura habet esse nisi in supposito suo. non enim humanitas potest esse nisi in homine. unde quod est in genere subest per se extrinsece: ratione hypostasibus habet vel suppositi: et quia unio divinitatis et humanitatis fit in hypostasibus: ut dicit Damascenus. id non potest esse: ut quod assumptum est prius fuerit quam assumere: nisi forte ponere quod assumptio ratione hypostasibus rei assumptae tolleretur: quod est inconveniens. hoc enim sine corruptione assumpti accidere non potest. et ideo nullum horum trium est possibile. nec ut caro concepta prius fuerit: et postmodum assumpta: nec ut anima prius creata et postmodum assumpta: nec ut homo prius ex suis partibus constitutus sit: et postmodum assumptus: sicut autem ex dictis patet corpus assumptum habet ab anima: sicut etiam partes essentielles assumptibiliter habent ex ratione nature cuius sunt partes. unde et veritatem hoc est impossibile: ut anima prius sit creata et assumpta: et postmodum corpus unio: et etiam quod caro prius sit concepta et assumpta: postmodum anime unio: sed hec quattuor necesse est simul fuisse. scilicet conceptionem carnis: creationem anime: coniunctionem utriusque: et unione ad deitatem.

Unde patet responsio ad primam questionem. non enim fuit possibile quod caro prius fuerit concepta et postmodum assumpta: quod si ante assumptionem concepta fuisset. propria hypostasibus habuisset: et tunc post assumptionem vel manisset illa hypostasibus: et sic non potuisset fieri unio in hypostasibus: vel non mansisset: et hoc sine corruptione carnis patet: concepta enim non potest esse. non enim hypostasibus non est accidentalis rei: ut re eadem numero manente alia hypostasibus esse possit.

Ad primum ergo dicitur quod quis illud quod non est nisi sit assumptum: tamen possibile est ut in eodem instanti in quo esse habet assumatur: ut sic esse rei assumptae non precedat assumptionem tempore: sed natura. **Ad secundam** dicitur quod motus secundum principium sui vel medium non potest esse simul cum eo ad quod movetur: tamen vltimus motus potest esse simul cum eo: sicut alteratio terminatur ad generationem: ita et in eodem instanti in quo alteratio terminatur: facta est non differere in ea primum medium et terminum: et ideo simpliciter loquendo conceptio fit cum assumptione.

Ad secundam questionem patet etiam responsio ex predictis. non enim est possibile ut caro prius assumpta sit et postmodum animata per duo: tum quod assumptibiliter habet ab anima: quod sibi anima conferre non potest antequam ei unio: tum etiam quod partes assumptibiliter habent a toto prius dictum est.

Ad primum ergo dicitur quod corpus assumptibile est secundum ordinem habet ad animam ad totum: quem ordinem habere non potest nisi postquam anime unio sit et actu pars humane nature effectum: et tamen separata anima et dissoluta toto adhuc remanet in le oculo in corpore secundum speciem resurrectionis: sicut et habitus acquisitus ut virtus politica causatur per actualem operationem: et tamen transiente actuali operatione remanet habitus. unde patet quod corpus non potest assumi antequam anime unio: et tamen si anima separaretur post unione: remanebit caro nihilominus assumpta et divinitati unio. **Ad secundam** dicitur quod forma presupponit materiam propriam et dispositam: non ordine temporis: sed ordine nature: quia in eodem instanti in quo materie fit necessitas. id est in vltimo instanti dispositionis inducitur forma substantialis: et ideo non oportet quod prius tempore caro sit concepta quam anime unio.

Ad tertiam questionem patet responsio ex predictis. non enim potuit anima prius assumi quam carni unio: cum assumptibilis sit per hoc quod est pars humane nature.

Ad primum ergo dicitur quod extremum non semper prius tempore coniungitur medio quam alteri extre-

Secunda

morius: scilicet in tempore aer patitur a colore et visus: sed tamen aer prius patitur ordine nature: quod passio aeris causat passionem visus: sicut etiam non est necessarium quod prius tempore deitas prius sit unio anime quam carni. **Ad secundam** dicitur quod anima quavis sit dignior corpore: est tamen forma corporis: forme autem non est ut tempore materiam precedat: sed dignitate tantum: divinitas autem non unio humane nature ut forma. unde non est similis ratio utrobique. **Expositio textus.**

Quod autem intelligendum per humanitatem animam et corpus: quasi proprie dicitur in toto intelliguntur partes ut in domo paries et tectum: que tamen de toto non predicantur: unde etiam in autoritate beati Hieronymi subditur. **Humanitas** que ex anima continetur et corpore. non dicitur que est anima et corpus. **Errat** ergo qui nomine humanitatis. **Per** hanc proprietatem que ab eis humanitas dicitur potest intelligi forma consequens partium compositionem corporis et anime: in qua sicut in natura communi oia individua communicant. forte enim qui hoc posuerit sapiebat opinionem Platonis: qui posuit formas universales in actu habere esse in natura preter materiam. sic enim secundum eum: ut philosophus in 1. de anima dicit. **Forma** hominis erat sine carnis et ossibus. et sine alijs partibus eius: et talis humanitatem sine corpore et anima isti assumptionem ponebant. Et contra tales Damascenus dicit in 3. libro. cap. xi. **Nec** eam que nuda contemplatione consideratur naturam assumptam. non enim incarnatio esset: sed deceptio et fictio incarnationis. **Vel** tangit ut quidam dicitur opinionem eorum qui dicebant christum secundum quod est homo non esse quid sed qualiter se habet: quod infra tangitur. **vi. 6.** **Quod** evidenter idem Johannes. **sciedum** quod magister accipit verba Jo. **Dama.** sed non sensum. **Inducit** enim **Dama.** hec verba ad confutandum errorem eorum qui dicebant in christo unam tantum naturam esse quasi confectam ex divinitate et humanitate: sicut una quedam natura conficitur ex anima et corpore: anima que signat cum dicitur oes boies esse eiusdem nature: non ita quod in quolibet eorum anima et corpus sint unius nature adiuncte: preparata: sed quod ex his duobus una natura conficitur: in qua oes conveniunt: sed non est ita in christo quod ex humanitate et divinitate una communitas naturae resultet: que sit quasi communitas species de pluribus predicata: que divinitatem et humanitatem simul habeat. **Magister** autem assumptum hic verba ad impugnandum positionem eorum qui proprietatem que humanitas dicitur assumptam dicebant. **Humanitas** enim si consideret ut communitas species est que in pluribus invenitur: secundum quem modum omnium hominum dicitur una natura. sic autem communitas species humanitatis in christo non est. non enim humanitas christi est communitas in actu: sed est humanitas singularis. **Nec** enim factus. **Uf** quod hec probatio nulla sit. multe enim species sunt que non nisi de uno individuo predicantur: ut sol et luna. **Sed** dicitur ad hoc quod secundum intentionem magistri facile est respondere. **Omnis** enim species que participat a multis individuis: predicatur de oibus. unde si species humana putetur communitas: esset quid subsistens preter singularia: ipsa de oibus predicaretur. unde si talis humanitas christi assumptibilis: hoc quod est christus de oibus predicaretur. **Secundum** intentionem vero **Dama.** aliter est dicitur: quod ois natura communitas in quantum huiusmodi in multis inveniri potest. **Sed** si aliquid species sit que in uno tantum est individuo: hoc est propter aliquid aliud: quod non est de intellectu illius nature. unde possibile est intelligere plures soles: sed singulare habet incomunicabilitatem per id quod est de ratione eius. sicut materiam que est pars definitionis eius: si diffinitur ut ex 8. metha. patet. unde non est possibile intelligi hunc hominem de pluribus predicari. unde patet quod illud quod nec actu nec intellectu de pluribus dicitur potest esse singulare. **huius**

Distinctio

modi autem est christus: quare hoc nomen christus non significat unam naturam...

De carne quam verbum assumpsit: qualis assumpta sit.

Veritur etiam de carne verbi assumpti... Quod exponens Johannes ait: Post conceptum...

Tertia

mata anima rationali et intellectiva. Ex his patet... Auctoritate confirmat extunc fuisse virginem...

Quod autem sacra virgo extunc ab omni peccato immunis extiterit: Augustinus evidenter ostendit...

Quod quid filius dei in humana natura: quo ordine assumpserit. hic ostendit quale sit quod assumptum est...

Questio

Quaestio. I. Circa primus queritur duo. Primo de tempore sanctificationis...

Secundo queritur de tempore sanctificationis... Circa primus queritur duo...

Alterius videtur quod ante animationem sanctificata fuerit... Circa primus queritur duo...

Prima

Sanctificationis precipue originali peccato opponitur: cuius ergo ante animationem in prole peccatum originale esse non potest...

Alterius videtur quod nec etiam ante natiuitatem ex utero: sicut enim dicit Augustinus ad Dardanum...

Respondeo videtur quod sicut dicit Dionysius... Circa primus queritur duo...

no potest: nec talis dubitatio in beata virgine fuit in tempore passionis: sed in ea remansit fides firmissima: etiam apollolis dubitatio: sed fuit in ea quedam dubitatio admiratio: du considerabat eum que tam digne genuerat: sic ignominiose tractari. Ad secundum dicitur quod fordes vitiorum a quibus in conceptione saluatoris beata virgo costificata dicitur: non fuerunt aliqua peccata venialia: sed reliquie quedam originalis peccati: sicut recedente habitu adhuc aliquie dispositiones manent. Vel dicitur quod castificatio a fordidis vitiorum non intelligitur remotio existentium: sed impedimentum futurorum fordidum. Ad tertium dicitur quod esse sine peccato dicitur esse proprium christo: quod ipse nunquam nec actuali nec originali macula infectus est: sed virgo mater eius fuit quidem peccato originali infecta: a quo emundata fuit antequam ex utero nasceretur: sed a peccato actuali omnino immunis fuit. Alia duo procedunt.

Ad tertiam questionem dicitur quod ista scificatione et emundatio est secundum perfectionem vite: sed in assumptione eius gloriosa consummata est secundum perfectionem patrie: quod sic patet. In prima enim scificatione ablata fuit inclinatio fomitibus remanente essentia eius. In secunda vero fuit extinctio peccati causatis: quibus plene liberata fuit per gloriam assumptionis. sicut etiam est ex parte altera. in prima scificatione gratia collata fuit ad bonum efficaciter liberum arbitrii. inclinans: quibus non esset sufficiens ad tollendum flexibilitatem liberi arbitrii. in malum: quae etiam homo in primo statu habuit. in secunda vero scificatione gratia supradicta fuit: quae ita potentia liberi arbitrii impelleret: ut in strarium secleris non posset: non quidem tollendo nam libero arbitrio: sed defectu: sicut materia celi ex eo quod subsistit forme que omnes privationem ab ea excludit non est in potentia ad corruptionem: sed in tertia exaltatione eius per gratiam perfectas in gloria transiit: sicut dicitur: ex quo perfectas immobilitas caritur.

Ad primam questionem dicitur quod hoc obiectum dicitur quod in prima scificatione consecuta est immunitas a peccato: non per gratiam confirmantem: sed per liberationem fomitibus ad malum inclinantis: et per custodiam diuine puidetis: sine qua etiam fomite omnino extinctio peccati potuisset: sicut et adam peccauit: nisi esset in ea gratia consummata. Ad secundum dicitur quod potentia peccandi auferitur dupliciter: vel per hoc quod licet arbitrio fini coniungitur: qui ipsius superimplerit nullum defectum in eo remaneat: et hoc fit per gloriam. unde in nullo puro viatore: sic peccandi potentia soluitur: ut cum absolute ne potentie peccandi tollatur potentia moriendi nisi in christo: in quo dispensatione remansit ad opus redemptionis completum. alio modo auferit per hoc quod gratia tanta infunditur quod omnem defectum tollat: et sic in beata virgine quae concepit dei filium ablata est peccandi potentia: quibus in statu vite ipsa virgo remaneret. Ad tertium dicitur quod si impossibile ponatur beatam virginem post secundam scificationem alium filium ex carnali copula concepisse: ille filius peccatum originale habuisset: non ex parte matris: sed ex parte patris. si vero ponatur illum patrem pari modo sanctificatum fuisse sicut beata virgo in scificatione secunda: ille filius peccatum originale non habuisset. Vel dicendum secundum aliam opinionem quod neque in secunda scificatione fomes remotus fuit a beata virgine secundum quod est infectio nature: neque hoc prohibet confirmationes eius in bono: fomes enim confirmationi opponitur secundum quod est vitium proprie ad concupiscentiam actuale inclinans.

Inde queritur de potentia generatiua beate virginis. Et circa hoc queruntur duo. Primo utrum aliquid ad christi conceptionem actiue operata sit. Secundo utrum generatio filii ex ea sit naturalis vel miraculosa.

Questio II.

Ad primam questionem dicitur quod beata virgo aliquid actiue in conceptione christi cooperata sit: potentia enim pure passiva est receptiva tantum: sed Damascenus dicit. ut in littera habet: quod non tamen dedit spiritus sanctus virgini potentiam receptiuam verbi: sed simul etiam generatiuam. ergo operatur per potentiam generatiuam intelligitur virtus actiua ipsius: et ita in conceptione christi aliquid actiue operata est. hoc dicitur Luce. i. Virtus altissimi obumbrabit tibi. intelligitur quantum ad collationem alicuius virtutis supra eam quae naturaliter habebat: sed beata virgo naturaliter habuit sicut et alie virgines potentiam generandi per modum passivum seu receptiuum. ergo potentia quas sibi Damascenus per spiritus sanctum dicit preparata: est potentia actiua: et sic idem quod prius. hoc dicit Augustinus. Existens secundum hoc est filius matris quod accepit a matre: sed dicitur filius matris secundum humanam naturam. ergo humanam naturam accepit a matre: et sic beata virgo aliquid in conceptione operata est. hoc dicitur beata virgo fuit vera mater christi: sed non esset vera mater eius: si tantum materiam ministrasset: non enim dicitur terra proprie mater hominis: quauis limus unde formatur homo de terra sumitur: nec similiter dicitur lignum mater scamni: eo quod de eo fit: sed beata virgo non tantum ministravit materiam ad conceptionem christi: sed aliquid actiue fecit. hoc dicitur comen. in. z. de anima. ponit hanc distinctionem potentiarum anime: quod potentie nutritiue partis omnes sunt actiue: potentie sensitiue omnes sunt passivae. In intellectu autem est aliquid actiuum. ut intellectus agens: et aliquid passiuum ut intellectus possibilis: sed potentia generatiua ad vegetabile animam pertinet. unde dicitur in ista. ergo est potentia actiua: cum ergo per potentiam generatiuam mater filium concipiat videtur quod aliquid actiue in conceptione agat: et sic idem quod prius. hoc dicitur motus naturalis est: cuius principium est intra: sed generatio filii ex matre est naturalis: et in ipsa materia quas mater ministravit ad formationem conceptum est principium aliquid actiue cooperans ad conceptionem: et sic idem quod prius. Sed contra. beata virgo non fuit nisi mater christi: sed ad materiam non pertinet nisi ministrare materiam: non autem aliquid actiue operari: quod est patris. ergo beata virgo nihil actiue ad conceptionem christi operata est. Ad idem patet per hoc quod philosophus dicit. in. de animalibus. vir dat animam formam principium motus: femina dat corpus et materiam: sicut accidit in lacte coagulato: quod corpus exit ex lacte: et coagulatio ex coagulo: et post pauca subdit. Ad istum est quod mas esse operans: et femina patiens. sicut erit scamnum ex carpentario ligno. hoc dicitur Augustinus. dicit. in. super hieronimum. ad litteras. spiritus visibilis carnis substantia de carne virginis assumptis: ro vero conceptio nis non a virili semine: sed longe aliter ac desuper venit: sed virtus actiua in conceptione dicitur ratio conceptiois. ergo agens in conceptione christi fuit tamen desuper: non in beata virgine. Anselmus dicit in li. de conceptione. vir. illud subiectum non creatum natura: non voluntas creature: non vili data partem. producit autem feminam. ergo in beata virgine non fuit naturaliter neque diuino dono potentia actiue corpus christi producat. hoc dicitur philosophus. nulla virtus creata subito operatur: sed in conceptione christi simul et subito factus est quicquid ibi factum est de organizatione animatoe et huiusmodi. ergo non fuit actiue nisi per virtutem incretam.

Respondeo dicitur quod circa hoc dicitur dicitur opinio est. quidam dicunt in conceptione ponitur fuisse per naturalem modum: quidam vero per supernaturalem donum. cum. n. beata virgo vera mater christi credatur: oportet attribueret totum illud quod miris est: ad officium autem miris pertinet estimare. ut aliquid principium actiuum ad conceptionem ministraret: et non male tamen: hoc tamen ponitur dicitur dicitur opinio est. quidam dicunt quod mater ministrat ponitur esse virtutem actiuam principalem.

ergo ex amixtione seminum conceptione fieri ponitur. unde sicut semine viri est actiuum in generatione: ita et semine mulieris: quibus non sit in ea tanta efficacia ad agendum: tum etiam quod ponuntur concepta prole sensu fieri et vegetari per animam matris: ut sic et principalior inueniatur in generatione mater quam pater. hoc autem philosophus reprobat in. is. de animalibus. in bis. n. que habet vitam perfectam distinguuntur agens et patiens in generatione per perfectam generationem in eis. in platis autem que imperfectam vitam habent: est eodem utraque virtus: actiua. scilicet et passiva: quibus forte in una plata dominetur virtus actiua: et in alia virtus passiva: per quod dicitur etiam una plata masculina: et alia femina: cum igitur impossibile sit illud quod est determinatum ut patiens habere virtutem actiuam respectu eiusdem: oportet quod femina non sit agens in conceptione sed tamen patiens. Et ideo alii dicunt quod id quod mater ministrat se habet in generatione sicut materia naturalis. in materia autem naturali non est potentia passiva tamen: aliam generatio est violenta: et non naturalis: sed oportet inesse materiam ipsam formam: que per generationem adducenda est in potentiam: et secundum esse incompletum: et non habet perfectam virtutem ad agendum: sed imperfectam: et ideo per se non potest agere: nisi quodammodo exciteetur ab agente exteriori: et sic cooperatur. hoc autem non potest stare: quod impossibile est id esse alteram: et alteram. unde non potest esse quod forma que est in aliqua materia agat in ipsa siue sit perfecta siue imperfecta: forma enim que per se non existit: non agit: nec materia proprie patiens: sed oportet ut agat ratione forme: et patiens ratione materie: et ideo non est possibile quod illa forma imperfecta in agendo cooperetur agenti exteriori. hoc dicitur philosophus. Agere sequitur ad esse perfectum: cuius unumquodque agat secundum quod est in actu: unde oportet quod forma imperfecte existens in materia perfectius in esse per agens exteriori: quod dicitur sibi agere. unde non potest in agendo cooperari ad generationem per quam forma in esse perfectius adducitur. Et sic philosophus dicit de necessitate matris ut actiue ad generationem operetur: beata virgo non potest dici mater. cum. n. conceptio illa tota sit facta: non potest per aliquam creatam actiuam virtutem fieri. unde beata virgo non potuit actiue operari ad conceptionem: et sic non habuit: sed illud quod ad materem pertinet. unde nec mater esset. Nec potest dici quod cooperata sit ad introductionem forme tamen: quod etiam secundum materiam in instanti inducit. Inducens. n. forma est nobilior quam preparans materiam per alterationem: et sic spiritus sanctus attribueret id quod mater non est: et virgini id quod dignius est. Et sic philosophus forma substantialis ad quam terminatur conceptio est anima: que est actus totius et omnis partium: unde remota ea: nec os nec caro dicitur nisi equiuoce. ad animam autem christi constat nihil actiue beatam virginem cooperatam esse. Et ideo alii dicunt quod beata virgo habuit aliquid plus ex supernaturali virtute quam alie matres: materia. n. que ab aliis ministrat non potest seipsam completere in actum educere nisi sit agens exteriori: sed materia corporis christi quam beata virgo ministravit hoc habuit ex dono diuino ut posset seipsam formare per virtutem supradictam nature: sed non poterat in instanti hoc fieri: et ideo quod decebat conceptionem in instanti esse presentem spiritus sancti subito formatione corporis christi: quod plures: quod tamen aliter licet successiue completa fuisset. Et istud autem non videtur inueniri. Primo quod si illa virtus non cooperata est: ad formationem corporis christi frustra collata est: quod non contingit in operatione nature: et multo minus in operibus miraculosis. Secundo quod beata virgo non eligebat ut esset filius patris et mater christi: sed ut esset mater tamen. unde non oportebat ut in materia que virgo ministravit coniungeretur hoc quod in aliis est ex parte patris et matris. Tertio quod secundum actiuam vel passiuam potentiam generandi: nullus dicitur pater vel mater: sed secundum quod potentia in actu procedit secundum materiam quas virgo ministravit fuit potentia actiua: quod exigitur ad patrem et materem sine hoc quod virtus illa operata sit: non dicitur neque pater neque mater: aut eadem ratione pater et mater: quod absurdum est: nisi forte sufficiat ad esse materem hoc solum quod mater ministravit: quod non sufficit ad esse patrem: propter

quod mater dicitur: et non pater: et hoc quidem videtur esse secundum intentionem philosophi: sed quia perfectissime saluatur virginitas matris et vera maternitas. unde et fidei maxime consona est. Ad idem dicitur igitur via tenendo dicitur videtur quod in conceptione prolis inuenitur triplex actio. una que est principalis. scilicet formatio: et orationis: et respectu huius actus omnis agens est tamen pater: mater vero solummodo ministrat materiam: alia actio est procedens hanc actionem: et preparatoria ad ipsam. cum enim generatio naturalis sit ex determinata materia: eo quod in uisibilis actus in propria materia sit: sicut in. z. de anima dicit philosophus. oportet ut formatio prolis fiat ex materia inuenienti: et non ex quacumque. unde oportet esse aliquam virtutem agentem per quam preparetur materia ad conceptum. sicut autem dicit philosophus in. z. physicoz. ars que operatur formam principatur et imperat ei que preparat materiam: sicut ars copaginas nauim: et que coplanat ligna: et ideo virtus que preparat materiam ad conceptum est imperfecta respectu eius: que ex materia preparata per se format. hoc autem virtus preparans est materia: que imperfecta est respectu virtutis actiue: quod est in patre. unde dicit philosophus in. is. de animalibus. quod mulier est sicut puer quod non potest generare. Tertia actio est comitans vel sequens actionem principalem. sicut. n. locus facit ad bonitatem generationis ita et bona dispositio matris operatur ad bonam dispositionem plis quasi partes fomitibus: et hoc est quod dicitur Augustinus in ca. de diluuiis: matrem non facit nisi ad meliorationem concepti. Secundum hoc dicitur quod in principali actione formationis corporis christi: nihil fuit ex parte beate virginis quod esset actiuum: sed id quod beata virgo ministravit se habuit maliter tamen ad hanc actionem: virtus autem diuina fecit totum quod fit in aliis: conceptio nibus per virtutem seminis quod est a patre: et ideo Damascenus diuinam virtutem dicit quasi diuinum semine: ut in littera habet. In secunda vero et tertia actione beata virgo actiue operata est sicut et alie matres. unde et vere mater fuit.

Ad primam questionem dicitur quod in conceptione christi fuit duplex miraculum: unum quod femina concepta deum: aliud quod virgo peperit filium. quantum ad primam beata virgo se habebat ad conceptionem secundum potentiam obedientie tantum: et adhuc multo remotius quam costa viri ut ex ea mulier formaretur. In talibus autem filii dantur actus et potentia ad actum: sed quia dicitur philosophus hoc est possibile. Sed quantum ad secundam habebat virgo potentiam passiuam naturalem tamen que per agens naturalem in actum reduci posset. unde quantum ad primam dicitur: Potentia receptiuam verbi dei: quantum vero ad secundam dicitur: Simul autem et generatiuas. utraque enim potentiam in actum reduxit spiritus sancti virtus. Ad secundum dicendum quod potentia passiva potest accipi dupliciter. vel secundum substantiam potentie: et sic potentia fuerat ante in beata virgine: vel secundum quod potentia passiva sue operationi coniungitur: et tale posse non habet patiens nisi ab agente: sicut dicitur philosophus visibile mouendo visus dat sibi posse videre in actu: et per hunc modum potentia generandi spiritus sancti virgini dedit. Ad tertium dicitur quod christus accepit humanam naturam a matre: non tamen sicut a principio agente: sed sicut a materia ministrante. Ad quartum dicitur quod perbere materiam simpliciter ad generationem alicuius: non facit materem: sed perbere tale materiam sic preparata est id quod materem facit. in ligno. n. non est potentia naturalis ut ex eo fiat scamnum: cum per agens naturale in actu non compleatur. sicut nec in limo terre ut ex ea fiat homo. unde quod inducit non est simile. Ad quintum dicitur quod potentia generatiua actiua est: sed beata potentia est perfectio in viro. unde eius actio se extendit usque ad formationem generati: in femina autem est imperfecta. unde non extendit se ad actum nisi ad preparationem materem. Ad sextum dicitur quod cuiuslibet motus naturalis principium est in eo quod mouetur: non tamen eodem modo: ut in. z. physicoz. dicitur Lometator. In quibusdam enim est principium actiuum ut in motu grauium et leuium. In quibusdam vero principium passiuum ut in generatione simplicium corporum. unde et per hanc naturam quam

pn^m mot^m in eo qd mouet diffinit: statiz subdiuidit in mas...

secundum sic pcedit. videri qd generatio xpi ex virgine...

Deinde queritur de annuatiōe facta p angelū ad beatā virginē. Et...

Ad primū ergo dicēdū qd nō erat determinate sub fide...

Ad secundū dōz qd quāuis qñ filius in mentē mittit: angelus...

Ad primū ergo dicēdū qd quāuis qñ filius in mentē mittit...

Ad secundū dōz qd quāuis qñ filius in mentē mittit...

ceco illuminato daf potētia passiuā: cui opatio ē p hoc qd mouet...

Deinde queritur de annuatiōe facta p angelū ad beatā virginē...

Ad primū ergo dicēdū qd nō erat determinate sub fide...

Ad secundū dōz qd quāuis qñ filius in mentē mittit: angelus...

Ad primū ergo dicēdū qd quāuis qñ filius in mentē mittit...

Ad secundū dōz qd quāuis qñ filius in mentē mittit...

Ad primū ergo dicēdū qd quāuis qñ filius in mentē mittit...

Ad secundū dōz qd quāuis qñ filius in mentē mittit...

ignoscere quod i ea fiebat: s; oportuit s; sibi annuciari. 2°...

Ad primū ergo dicēdū qd nō erat determinate sub fide...

Ad secundū dōz qd quāuis qñ filius in mentē mittit: angelus...

Ad primū ergo dicēdū qd quāuis qñ filius in mentē mittit...

Ad secundū dōz qd quāuis qñ filius in mentē mittit...

Ad primū ergo dicēdū qd quāuis qñ filius in mentē mittit...

Ad secundū dōz qd quāuis qñ filius in mentē mittit...

nō plene cognoscentiū: qd ponit Isa. lxvij. Quis est iste qui venit...

Ad primū ergo dicēdū qd nō erat determinate sub fide...

Ad secundū dōz qd quāuis qñ filius in mentē mittit: angelus...

Ad primū ergo dicēdū qd quāuis qñ filius in mentē mittit...

Ad secundū dōz qd quāuis qñ filius in mentē mittit...

Ad primū ergo dicēdū qd quāuis qñ filius in mentē mittit...

Ad secundū dōz qd quāuis qñ filius in mentē mittit...

Ad primū ergo dicēdū qd quāuis qñ filius in mentē mittit...

ve poterat ingrebar pleni edoceri. et de B. i. li. di. xi. ple-
nius dictu est. (Expositio textus.

Virtus altissimi obubabit tibi. (Uirtus altissimi sicut exponez Dama sequete itelligit filius. de quo. i. Corin. i. dicit. Xpm dei virtute et dei sapientia. ut sic in verbis angeli p nunciet dicitur psonaru aduentu in virginem. s. spu sanctus ad purgandu et potentia generatiua pstandu: et filij ad carne assumedu: ppter qd dicit. Obubabit tibi vire. Uirtus. n. altissimi p susceptione nre firmitatis obubrata est. Uel of. Obubabit tibi. ad signadu extinctione oimoda fomitis: qz p aduentu filij in ipaz oes reliquie fomitis ab ea extirpate sunt: et hec extirpatio obubratio of. sicut et fo mes incediu. ymbra aut est refrigeriu pstat. (Sicut di uinu semen) No dicit simplr semen: vt caueret errorem. Apollinaristarū q ponebant spu scm in yteru virginis ve re sicut semē venisse. in hoc tñ similitudine seminis bz: q sic semen est actiuu in gñatide: ita et spu scus in ceptione xpi: vel filius que virtute altissimi dicit. (Nostre antiq asper sionis.) No qstū ad vetustate culpe: sed pene. (Per spu scm creans.) Contra. creare est ex nihilo aliqd facere. sed corp xpi de mā formatu est. q no est per spu scm in ceptione creatu. Sed dicendu q creatio hic large accipit p qlibet opatioe supnaturali q ipsi tñ dei est. (Si dixerimus: qz pctm nō habem) Uidef istātia eē de puero baptizato: et de adulto qui statiz vere cōfessus est: sed dicēdu q ad hoc vt veritate in oib habeat: deū Apli duplr pōt accipi. Uno mō vt pctm nō tñ itelligat macula et reat: pcti: s; ē causa et seqta pcti: in puero enī baptizato et adult to penitēte manet fomes icitās ad peccādū: et vteri aliq dispōnes ex actuali pctō relicte: in xpo aut neutru bozū fuit: caro enī ei sine corruptioe fomitis cōcepta est: et cus pctm nō fecerit: reliquie pcti in eo nō fuerūt. s; nec i brā virgie q imunis a pctō actuali fuit. fomes at est cēntiat in ea remāsit post pīmā sanctificatione: tñ vt ligat: et non vt icitās ad pctm: vt dicit. (Alio pōt verificari vt itelligat ēt de pctō actuali quo ad reatū et maculā. Si. n. hō ad breue tps sine actuali pctō eē possit: nō tñ viū sic pscue rare pōt: vt saltē i veniale pctm nō cadat: vt sic h vbi habem nō dremiatū: s; cōfusu pīs ipoztat: in xpo vō et mīe ei nō pctm actuale locū habuit: nec mortale nec vēiale

Quare nō fuit xps decimat in abraaz sicut le ui: cū caro quā accepit i eo fuerit pctō obnoxia.

Am aut illa caro cuius excellētia singularis verbis explicari nō pōt: aūq esset verbo vnita obnoxia fuerit pctō in maria: et in alijs a qbus ppagatioe traducta est: nō imerito videri pōt i abraaz pctō subiacuisse: cui vniversa caro pcti subiacebat. Unde queri solet quare leui dicat decimatus i abraaz: et nō xps: cū in libris abraae vterq fuerit fm mālez rōnez qñ decimatus est abraaz: id est decimas dedit melebis edeb. Tunc enī Apl's leui decimatus dicit in abraaz tanq in māli causa Quia ea decimatioe sicut abraaz minor decimas soluit ita et leuiticus ordo: q in abraaz fm rōne seminalem erat: et ex eo per cōcupiscētia carnis descendit: xps aut nō ē decimatus: qz licet ibi fuerit fm carnē: nō tñ inde descendit fm legē cōez

scilicet per carnis libidine: sicut etiā in adā oēs peccauerunt: sed nō xps. Uñ Aug. sup Gene sim: Sicut adaz peccate q in lumbis eius erat peccauerit: sic abraaz dante decimas q in lumbis eius erat decimatus sunt. Sed hoc nō sequit in xpo: licz et in lumbis ade et abraae fuerit: q nō fm cōcupiscētia carnis inde descendit. Cū ergo leui et xps fm carne essent in lumbis abraae qñ decimatus est: ideo pariter decimatus nō fuit: qz fm aliqū modū non erat ibi christus quo erat ibi leui. Scdm quippe rōnem seminales: illam ibi fuit leui: qua ratiōe per concubitu venturus erat in matrē: fm quā rōnem nō erat ibi christi caro: qz nō fm ipam ibi fuerit marie caro. Ille ergo decimatus ē in abraaz: q sic fuit in lumbis abraae: sicut ille fuit in lumbis patris sui: id est q sic est natus de patre abraā. sicut ille de suo patre est. s. p legē carnis: et iuisibile cōcupiscētia.

Qua rōne christi caro dicta est i scriptura nō fuisse peccatrix: sed similis: quo aperitur quare obligata peccato non fuerit in christo.

Vociferat primitia nostre masse recte dicit assumptisse xpus: qz nō carnem pcti: sed similitudines carnis peccati accepit. Ad ist. n. deus filiu suum: vt Apl's i similitudine carnis peccati. Assumpit enī verbū carnē peccatrici simile in pena et nō in culpa: et iō nō peccatrice. Cetera vero boiuz caro omnis peccati caro est: sola illius nō est caro peccati: qz nō eum mater cōcupiscētia: sed gratia cōcepit. habet tñ similitudine carnis peccati per passibilitate et mortalitate: qz est iugit et huiusmodi: Licet ergo eadē caro sit que et nostra: nō tamē illa facta ē in vtero sicut nostra. Est. n. sanctificata in vtero: et nata sine pctō: et nec ipse in illa vnquā peccauit. In pena ergo similis est nostre: nō in qitate pcti: qz pol lutione que ex cōcupiscētie motu cōcepta ē oio nō habuit: nec ex carnali delectatioe nata ē. Venit ergo ad corpus imaculatu qd pter libidinis concupiscētia: conceptum fuit: nec illud in se habuit vitium qd in alijs est causa peccati: nec in eo peccauit. Ideoqz vere dicitur verbi caro non fuisse in christo obligata peccato.

Quiddā videt aduersari illi sentētie q dicitus est carnē christi nō pzi cōceptā qz assumptā.

Li aut sentētie q supra diximus carnem vbi nō ante fuisse conceptā qz assumptā videtur obuiare qd Aug. ait super Joānes: vbi legit. Soluunt templuz hoc: et in tribus diebus excita bo illud. Dixerūt ergo iudei. Quadraginta et sex annis edr

ficatum est hoc tēplū: et tu in tribus diebus excita tabis illud. Hic inq nūerus pfectioe dñici corporis cōuenit: qz vt dicit phisici: tot diebus forma hūani corporis pificit. Idozū occasione ver boz quidā dicere presumpserūt dñici corporis formā tot diebus ad modū alioz corporū pfectam: et mēbroz liniamētis distinctā: et mox verbū dei sibi vnisse carnē et aiaz: et hoc modo dicunt illū numerū pfectioe dñici corporis conuenire. Sz alia rō illi dicitur extitit: ex qua sana verbi itelligētia orit. Nō. n. ideo illō die Aug. qñ mox vt caro illa opere spū scī scificata: et reliqua separata fuit verbo dei cū aia vniretur: vpxpectus et verus deus esset pfectus et verus hō: sed qz mēbroz illius dñici corporis distinctio in ipso momēto cōceptioe et vnionis dei et hois adeo tenuis erat et parua vt hūmāo visui vix posset subijci. Diebus aut illis quos memorat Aug. pfecta est et notabilis facta. Incarnatio est igit verbi: vt ait Joānes Bama. et a p pta icorruptibilitate nō excessit: et totū icarnatū ē: et totū est icircūscriptū: minorat corporalitē et cōtrabit: et dine ē icircūscriptū nō cōtenta carne eius: et icircūscripta diuinitate. In oib igitur et sup oia erat: et i vtero sancte genitricis existebat. Sz in ipso actu icarnatioe.

Postq ostēdit magister cōditionē carnis assūpte: et ma ris de q assūpta ē. Dic mouet qsdā dubitatioes circa dēterminata. Et diuidit i duas ptes. In pma mouet dubitationē circa ppagationē carnis xpi ex remotis parētib. Abraaz et adā. In scda mouet dubitationē circa ceptionē carnis ei in pta nre. ibi. (Illi aut snie q supra dixim) Cūca p'ria facit. p mouet dubitationē. 2. soluit. eā. ibi. (Quia ea de icarnatioe.) 3. ex solutioe elicit quādā dēclutionem. ibi. (Quocirca primitias nostre masse.) Scda dubitatio diuidit in questionē et solutionē. Solutio incipit. (Sed alia ratio.) Dic est duplex qstio. Prima de ppagatione carnis christi et antiquis patribus. Scda de ppagatione eius ex matre. Questio. III.

Circa primū querunt tria. Primo vtz caro xpi in antiqs patrib' fuerit pctō obnoxia: vel ab alia eoz carne fm dñiam puritatis et infectiois distincta. Scdo vtrū caro xpi fuerit in antiqs patrib' fm qstitate aliqd dēterminatū et māliter in eis exis. Tertio vtz xps singularetur beat iter filios abraae vt in eo decimatus nō sit. Utrū caro xpi in antiqs p'rib' fuerit pctō obnoxia.

Primus sic pcedit. vt q caro xpi in antiqs patrib' pctō infecta nō fuerit. corp' enī celeste nō ificit nec alterat ex cōiunctioe ad aliud corp': sed corpus xpi nāe celestis fuit: qd videt ex hoc qd dicitur de ipso Jo. 3. Qui de celo venit sup oēs est. qz caro xpi in antiqs patrib' infecta eē nō potuit. C. P. in lra dicit qz xps primitias nre carnis assumpit: sed caro hūana in pmo statu infecta nō fuit. qz xps assūpsit carnē nūqz pus infectā. C. P. Jo. 10. sup hēi. dicit q nā hūana semp habuit simul cus vnere vulneris medicinā: sed qd est corruptum nō pōt

corruptiois esse medicina. q in hūana nā semp fuit aliqd nō corruptū vel infectū. vñ caro xpi formata est q medic na facta est totū humani generis. C. P. nihil sanaf a corruptioe nisi in eo aliqd icorruptū remāserit: sic i egritudine aialis: cū cor remaneat sanū: ei' vture mēbra pus egra sanant: sed corruptio hūani gnīs sanabil' fuit. q in hūana nā aliqd icorruptū remāserat: sed nihil ē mūdius in hūana nā qz caro xpi. q illud de quo formata ē caro xpi nūqz in patrib' fuit infectū. C. P. in diuinā sapiētia nihil coimquinatū icurrit. vt dicit Sap. 8. sed xps est dei vire et dei sapientia. vt dicit. p' Lozin. p. qz caro eius nūqz coingnata fuit. Sz dicit q magi in lra dicit carnē xpi pusqz assumeret pctō fuisse obnoxia. Et idē habet ab Hugo. de s. a. vi. c. li. de sacramētis. C. P. caro xpi nō pcessit ab abraā nisi p se mē ex q cōceptus ē Isaac: s; semē illud pp carnale coitus cōcupiscētia pollutū ē originali ifectioe: qz caro xpi aūqz assumeret infecta fuit pctō originali. C. P. distinctio qstatis p'supponit distinctionē nāe subiecte: cū dria nō sint simul in eodē: nec ex eisdē pncipis causent: s; caro xpi non fuit distincta fm nāz a carne parētū: a qz ppagata ē. qz nec fm qstitate puritatis et puritatis. et sic idē qd pus.

Respondeo ddm qz circa h fuit duplex heresis. Una illoz q dixerūt corp' xpi nō eē formatū ex eodē ex quo alia caro boiuz format: s; qz fili' dei corp' celeste secū attulit: et hoc mō p vtez virginis trāsiuit nihil ex ea sumēs. Hoc aut ē hereticus duplr. p'rio qz derogat veritati scripture q xpm ex muliere factū et natū dicit. nō. n. ex ea fact' diceret nisi ex ea aliqd traxisset: vñ māliter eius caro fieret. et sic nec beata vgo mater dei dici posset. Scdo qz derogat veritati hūanitatis xpi: cū enī ois ois forma dēterminatā mām regrat: si corp' xpi formaret ex materia alteri' generis ab illa materia de q formatur corp' alterius hois: nō eēt corpus eiusdē speciei cū corporibus alioz boiuz: ita hō equinoce diceret: cū sit cēntia lis pars hois. C. Ali' error fuit dicitū qz caro xpi f3 qz in parētib' erat: infecta nō fuit. Dicit. n. qz peccate adā deus cōseruauit in illo aliqd icorruptū et nō ifectū p qd hūana natura sanari posset: et hoc qdē transfusum est sine aliqua infectioe vsqz ad beatā virginē: et exinde formatū ē corp' xpi. Hoc aut erroneus reputat p'cipue pp duo. p'imo qz fm hanc positionē xps nō esset vere fili' virginis: nec vere ex stirpe alicui' patrū pgenit' nisi solū ex adā. illa enī pars q icorrupta in hūana natura remāsit in hoibus alijs ab adā: fuisset quasi extraneū ab eis: soli autē ade cōnatura quantū ad p'mū statū. Scdo qz tollit cōgruus satisfactiois ordo: sicut enī nō erat decens vt pro adā et ei' successioe corrupta aliqz satisfaceret: q ex illo genere nō eēt: ita ēt nō eēt cōgruū vt nām infectā satisfaciendo sanaret dei fili' nisi hoc ipm qd pus infectus fuerat assumpisset. C. Et iō ddm ē qz caro xpi fm qz fuit in patrib': et ēt in ipsa beata virgine pctō ifecta fuit anteqz assumeret: s; in ipsa assumptioe ab omni ifectione peccati purgata est: vt f3 qz est actu caro xpi in ea nihil macule inueniat.

Ad primus qd ddm qz xps dicitur de celo venisse: nō ratione nāe assūpte: qz aia vel corp' eius pus in celo fuerit assūpta: et postmodū p vtez virginis ad nos puenerit: sed qstū ad psonā assumentē: q quidē de celo ad nos venisse dicit: nō loci mutatioe: sed visibilis nature assūptioe. C. Ad 2. ddm qz xps dicit primitias nostre carnis assumpisse: nō fm idēitate rei. vt. f. natura carnis quā assumpit semp in cōditioe p'mi status remāserit: sed quantū ad similitudinē: qz caro assumpta put considerat actu caro xpi sine ifectioe culpe fuit: sicut et caro p'mi hois ante pctm: vt magi in lra exponit. C. Ad 3. ddm qz caro xpi in abraā nō fuit vt medicina vulneris in actu: sed solū in po

rentia: fm. f. q. ex eo ppagari poterat illa caro ex q medi-
cina nostri vulneris facta e: r io non opz q fuerit ibi actu
sine infectioe vulneris: sed solu in potetia fm ordinē quo
caro xpi ex ea ppagada erat. Ad qrtū dōz q aliqō cor-
ruptū est repabile duplr. Vel fm potetia passiuā tm: r sic
opz vt remaneat i eo aliqd nō corruptū. i. nō p corruptio-
nē annihilatū: sicut dō trū corūpi p aduētū dū. opz enī
subiectū remāere cū possibilitate ad salutē q recuperāda
est. Vel fm potetia passiuā r actiua simul: sic bō ifirm' cu
rabilis ē qūq: vtute actiua nāe suē: r qz idē nō patit a seipo
necessē ē vt i eo qd sic repabile ē sit aliq pars nō corrupta
nec corruptōi subiecta sicut cor. dicēdū est q hūana nā
nō erat repabilis nisi fm potetia passiuā tm: r iō nō opoz-
tuit q in ipsa remaneret aliq pars corruptōi nō subiecta:
s; sufficit q i ea remāserit id qd nāe ē cū possibilitate ad
reparationē: subiectū tm corruptōi. Ad qntū dōz q ca-
ro xpi actu existēs caro xpi nullo mō fuit ifecta: ei. n. emū-
datio a pcedēti ifectioe saltē intellectu pcedit assumptio-
nē. vñ in diuinā sapientiā nihil iquinatū icurrere potuit.

Utz caro xpi fuit i antiquo pñb' p qritatē dterminatā.
sic pcedit. videt q caro
xpi fuit in antiquo pa-
tribus f; aliqd demōstrabile dterminatū. Ut
eni in lra ex Aug. habet: caro xpi fuit in abraaz
f; copulētā substātiā: sed copulētā substātiā

noiat aliqd dterminatū demōstrabile. q p hunc modū fuit
caro xpi in abraaz r in alijs. P. in formatōe corpis xpi
duo iueniunt. s. rō formatiōis q est pñ actiuū in cōceptio-
ne: r mā de qua corpus xpi formatū est: sed rō formatiōis
nō descēdit ab adam. vt Aug. io. sup Hen. dicit: sed desup
venit: qz qd in ea natū est de spu scō ē. Mat. p. Si q ista
mā demōstrata in adam vel abraam nō fuerit: nullo mō cor-
pus xpi ex pñis parētibus venit: qd est icōueniēs: qz non
pnterit ad eū satisfacere p pctō ade: sicut dcm est. g opz
carne xpi fuisse in abraam r adā fm: mām dterminatā.
P. si bec mā dterminata ex q corp' xpi formatū ē nō
fuit in adaz: hoc nō pōt eē: nisi qz ex alimēto sumpta ē. ali-
mētū aut extraneū est a nā humana. q caro xpi nō ē vere
de nā humana: qd hereticū est. videt q mā carnis xpi
nō sit ex supfluo alimēti sumpta: sed ex pñis parētib' de-
scēderit. P. maior est pueniētia q ē fm identitatē rei
qz q est fm pportione pncipū ad pncipiatū: s; si mā corpo-
ris xpi ex supfluo alimēti sumpta est: realr: fuit qūq: mate-
ria cibi comesti. non aut pōt dici q realr fuerit in auo vel
pauo: et si forte dicat q ibi fuerit sicut pncipiatū ē virtute
in suo pncipio. ergo maior eēt cōueniētia carnis xpi ad
aiālia: quoz carnes in cibuz sumptē sunt: qz ad adam vel
abraam: qd est icōueniēs. ergo idem qd pus. P. illud
qd in se mūdū est nō est natū inficere aliud dria ifectioe:
sed beata virgo mūdāta fuit per pñā sanctificationē ab
originali ifectioe. ergo virtute die eius nutrimentū assum-
ptū ifici nō potuit: nec aliās ifectū erat tali ifeccione q ex
hūanā nām nō iuenit. ergo caro xpi nō in btā virgine pctō
subiacuisset: qd est erroneū vt dcm ē. ergo caro xpi ex sup-
fluo alimēti nō fuit materialiter. r sic idē qd pus.

S; xps nō aliquo mō fuit in parētib' quo aly boies
ibi nō fuerūt: s; ecōuerso aly boies aliquo mō ibi fuerūt
quo xps nō fuit: sed aly boies nō fuerūt in pñis parētib'
fm māz dterminatā. ergo nec xps in eis hoc mō fuit. p-
batio medie. aly boies nō descēdunt a suis parentib' nisi
mediāte semie: semē aut vt pbat pbs. is. de aialib': nō est
aliqd dcm qd fuerit actu pars: sed ē supflūū alimēti qd
est potetia torū. g alioz boium mā nō fuit dterminatē in
adaz q si actu ps ei' existēs. P. gñatio fm naturā in ifi-
nitū possibilis est fm nām hoc in dō ex boie generē:

si ergo aliq materia dterminata sumat ex q ois caro de-
cisa sit: ois q infinitoz materia in aliquo finito fuerit: hoc
aut est ipose. ergo ipossibile est q oium boium caro r xpi
fuerit in adā fm dterminatā vel signatā materia: q aut
ipossibile sit sic pbat. Quilibet rei nālis mā dterminatā
qritatē exigit: nō enī in q cūq: parua materia potest iduel
q cūq: forma: s; ifinita nō pnt esse in aliquo finito nisi fm
qritatē nō dterminatā accipiant diuisione scā: s; semp fm
eādē pportione: vt. f. toti' sumat dimidiū: r dimidiū dimi-
diū: r sic in ifinitū: sic. n. fm eādē pportione: scdo acceptū
erit alteri' qritatis q pmo acceptus. ergo ipossibile est q
infinitoz corpuz naturalū mā sumat ex aliquo vno fini-
to in actu. P. in oi gñatioe naturale agēs vniocū idu-
citur formā suā in māz q pus tali nāe subiecta nō erat: sicut
ignis i materiā aeris q pus forme ignis subiecta nō erat:
sed si materia ex q ille bō forma ē f; aliqd signatū in adā
fuerit r in ceteris parētib': nūq: ei' materia fuisse hūane
nature nō subiecta. g iste modus gñatiōis nō eēt pueniēs
fm viā generationis naturalis. r sic idē qd prius.

Idēo dcm q circa hoc sūt due opiones. Una opio
dicit q caro xpi r oium alioz boium fuit in
adā fm dterminatā mām hoc mō q aliq pars corpis
ade fuit de q p multiplicatiōes quādā oiz boiz copora-
formata sunt: aut sine pmixtiōe alicui' extranei: vt qdā di-
cūt: aut pmixto illi māe aliquo qd ex alimēto cōuersū ē.
r de hoc qliter iprobabile videat. in. z. li. di. 30. dicitur est.
Alioz opio est q pbabilior vt q aly boies nō fuerit
in pmo parēte: nisi fm māz originalē: r xps hoc mō in pñ-
mis parētib' fuit. S; in hoc differt q aly boies fuerūt in
pmo parēte f; rōne semiale: xps aut nō: qd sic videri pōt.
in his q p cūbitū gñat' duo pcurrit ad formationē cor-
poris. s. pñ actiuū qd est in semie: qd rō semialis d. aliud
aut ē mā ex q corp' format: quā mater ministrat: vtrūq:
aut hoz originalr reduciē in pñū parētē. Q. n. in semie
parris sit vñs actiua ad cōceptionē corpis hūani: s; p
virtutē gñatiua eius: rei enī gñatio nālis regit materiaz
ppziā r dterminatā. Vtr' aut gñatiua ipsi' matris ori-
ginalr ab adam descēdit: sicut r virt' gñatiua viri: r ideo
illi g ex mare r femia gñant descēdunt originalr ab adā:
r fm rōne semiale: r fm mām originalē. In cōceptione
aut xpi virt' actiua nō fuit nisi spūs sanct'. materia aut ē
p virgine ministrata debito mō pparata. vñ ps q origina-
liter mā corpis xpi descēdit ab adā. nō aut rō actiua in
cōceptioe ei' ab adā descēdit originalr: r ideo xps fuit in
adā fm mām originalē: s; nō fm rōne semiale.

Ad primū ergo dcm q cū dī xps fuisse in adam
fm copulētā substātiā: nō est itelligē-
dū q in adā fuerit p modū copulētē sube: s; qz ipa corpu
lenta suba corpis xpi aliquo mō fuerit i adā sicut in origi-
nali pñ. Ad 2. dcm q mā corpis xpi. nō aut rō cōce-
ptiōis eius fuit in adā: nō tm mā illa fuit in adā in actu qd
aliq dterminata pars ei': s; virtute tm: sicut res dī esse in
suo pñ' effectiua vni' spēi. Ad 3. dcm q mā corpis
xpi assumpta est ex eo qd de cibis a btā virgine sumptis
in purissimos sanguies ei' cōuersū est: alimētū aut qm
in pncipio sit extraneū r dissimile: tm in fine est pueniēs
simile. vt in. z. de ania dī. vñ nō sequit q mā corpis xpi
sit extranea hūane nāe. Ad 4. dcm q similitudo r d-

mentia magis attēdit fm formā qm mām: vt si ignis ge-
neret ex aere ignē: ignis gnātu magis cōuenit cū igne ge-
neratē cū quo puenit f; formā q cū aere ex quo māliter
generatē ē. S; ilr' ē mō copozis xpi magis puenit cū btā
virgine: r aly pñb': quoz vtute effecta ē ppziā mā corpis
hūani: q cū reb' illis q in cibū sumptē sūt. Ad 5. dcm
qd pñā sanctificatiōes: vt supra dcm ē: btā vgo a fomite mū-
data fuit f; q iclinat ad act' psonales: nō aut remota ē il-
lu iclinatio fm quā fomes ē ifectiua nāe: s; hoc scm ē p se-
cundā sanctificatiōe: vt qdā dicit: r iō illud qd erat i btā
virgine vt ordiatū ad ppagationē nāe pctō obnoxū erat:
pñis erat a pctō mundatū fm q ad psonā pertinebat.

Utz solus xps in abraam nō fuerit decimatus.
sic pcedit. Ut q nlls q de
stirpe abrae descēdit in ipo
decimat' sit. qz vt dicit Aug. io. sup Hen. qd in
eo decimabatur curabat: s; nullus in parētibus
curari vel sanctificari pōt: vt supra dcm ē. ergo
nullus i abraā decimari potuit. P. sicut post tpa abrae
in illis q ex stirpe descēderūt valuit circūcisio ad pctū
originalis curationē: ita et enī ipsi' tpa valuit ad idē virtus
sanctificatiōis decimaz r oblationis: vt dī Greg. in moza. s;
qd abraaz circūcisio ē nō pp hoc alioz de stirpe ei' descē-
derūt circūcisus fuit. als eos nō oportuiss; itez circūcidi.
g nec abraaz dāte decimas ei' filij decimati sūt. P. de
cimar' aut ē decimas dare: aut ad decias obligari: aut de-
cimas pte pvari: sic dī granū decimati a q iā decia ps ab-
lata ē. S; pmo mō nō pōt dici q aliq i pte suo decimet.
dicitur. decimas ē gāā actus psonalis: s; act' psonales nō
trāsfundunt a parētib' i filios: sic nec pctā actualia. ergo
abraā dāte decimas nō pp hoc filij' decimat' est: quasi
ois decimas. S; nec scdo mō. Leuite. n. r sacerdotes ve-
teris legis ab abrae stirpe descēderūt: q tm ad decimas dā-
dū nō obligabant: sed eos a pplo accipiebāt. g nec sic oēs
filij abrae pte xpm in ipso decimati sunt qsi ad decimas
obligati. S; nec tertio mō. qz decimatio respicit id qd ē
in actu distinctū. vñ triticū nō pōt esse decimatum ex hoc q
semē decimatum fuit. s; filij abrae nō erāt i eo vt actu disti-
ctū tm virtute. g nullo' in eo decimari poterunt.
Secd contra est qd Aplos ad' Debr. 7. dī. r in lra ex ver-
bo Aug. habet. P. decimatio qdā signū seruitutis vi-
uere est: cū ad latrā pmeat: sed pces in parēte ad seruitu-
tē obligat: serui. n. sunt filij: s; ex seruis parētib' nascuntur.
ergo abraam dante decimas filij eius decimati sunt.

Utrum xps in abraam decimatus sit.
videt q et xps i abraā decimat' sit. Xps
enī nō h; habitudinē ad abraā nisi mediā
tebtā virgine: sed btā vgo fuit i abraā decimata. g r xps.
P. decimatio puenit filijs abrae ex eo. vt in lra habet
rōne pcti original: qz p cupiscetiā ex eo ppagadi erāt: s;
caro xpi in abraā fuit pctō obnoxia: vt i lra dī. g r i eo xps
decimat' fuit. P. decimatio est qdā actus figuralis: s;
pse videt maxie p decimā figurari rōne pfectionis xpi: q
denario competit. g xps pncipue in abraā fuit decimatus.
S; 5. Aplos Debr. 7. pferit sacerdotium xpi sacerdotio
aaron p hoc q leuit: ex cui' stirpe aaron descēdit: abraā dā-
te decimas decimat' est: sed xps in hoc nihil amplius ha-
beret q aaron si in abraaz s; stirpe decimat' esset. g nullo mō
in eo decimatus fuit. P. qd multiplicat' miraculose: r
nō virtute nāe: nō est decimabile. vt ps. 4. Regū. 4. qz be-
ligens nō pcepit videre vt de oleo qd miraculose multi-
plicatū erat decimas daret: s; caro xpi ex abraā miraculo-
se ppagata est. ergo xps in abraaz decimatus nō fuit.

Respondeo dcm ad pñā qdē q illi g ex abraā per
cūbitū descēderūt: in abraā decimati

sunt. xps at in eo decimat' nō ē: cui' rō ē: qz decimatio nō
tm erat act' moral: s; ē figurat. ē. n. act' moralis fm b; qz
ps qdā terre nascētū r alioz in vsuz mltroz dei r panpe-
rū pferēbat: vt eēt cib' in domo dñi. vt hī Malac. 3. Act'
aut figurat' ē f; q b; qd figurat iperfectionē i eo q dcmas
dat q pfectionē ab eo cui dat expectat. In nūero. n. dena-
rio est qdā pfectionis rō fm q limes qdā ē. vñ nouenari'
iperfectionē signat f; q a denario deficit. r iō q decimas
dat: i b; q nouē sibi retinet r decē alteri dat: s; ite se iper-
fectū eē: r pfectionē ab altero expectare. r ide ē qz et deci-
mario qdā mō act' sacralis erat fm q dca realis cōfessio
ex fide mediatoris pcedebat: p cui' pfectionē sacrata est
hūani gnīs iperfectio q erat p origiale pctū: s; n. figuran-
do remediū qd origiale pctū pstabat p modū sacri. il-
la g decimatio q abraaz decimas dedit ostēdēs se libera-
toze idigere: ad illos tm pnter ex ei' stirpe descēderēs: q
iperfectionē originalis pcti ex eo traxerūt: vt sicut ipse li-
berationē ab alio expectaret: nō aut origiale pctū ab eo
traxerūt nisi q p cūbitū ex eo descēderūt. solū. n. b. nām
hūanā ab eo sic a pñ: actiua acceperūt. vñ r in eo f; rōne
seminalē fuisse dicunt. r pp hoc et fil' cū nā nature vitiuz
dixerūt ab adā vel abraā. xps vō ab adaz vel abraā nō per
cūbitū descēdēs māz hūane nāe ab eis habuit: q virtute
spūs sancti in hūanā nām formata est: r iō nō cōtraxit ori-
giale pctū: r iō nō potuit figurari vt iperfectionē hīs r li-
beratoze idigēs: r pp hoc nō est decimatus in abraam.

Ad primū g dcm q in vbo Aug. b; q dī curabat:
nō designat curationē in actu: s; cura-
tiōis necessitatē: q. n. sic in eo erat vt curationē idigerēt i eo
decimati sūt. Ad 2. dcm q nlls dī circūcidi nisi fm q
actu aliqd patit. Decimari aut dī aliqz ē f; pfiguratiōes.
vñ nō ē s; de decimatōe r circūcisioe. Ad 3. dcm q de-
cimari nullo hozū modoz accipit: s; decimari nihil aliud ē
put bic accipit q pfigurari: liberatiōe idigere. B; aut pfi-
gurabat abraā dante decimas de oib' q pctū origiale ab
eo dcmari erāt: sicut ipse a suis parētib' dixerat: vt eadē rōe
iperfectio liberatiōe idigēs i illis figurat' q in se eā eē p
decimaz collationē pferēbat. Quartū r 5. cōcedim'.

Ad secundaz qdē dcm q xps nullo' in abraam
decimat' fuit: cui' rō ps ex pdictis.

Ad primū g dcm q hoc obiectū: qz xps nō descē-
dit ab abraaz nisi mediāte btā virgine:
ideo sicut descēdit a beata virgine: ita descēdit ab abraā.
vnde cum a btā virgine descēderit nō p cūbitū: nec
ab abraam per cūbitū descēdit: quāuis beata virgo ab
abraā p cūbitū descēderit. vñ nō sequit q si btā virgo
in abraā decimata fuit q i eo xps decimat' fuerit. Ad
scdm dicendū q id qd est in potentia potest pfigurari
mundū vel imundū. esse aut mundū vel imundū nō pue-
nit nisi rei actu existenti. qz ergo qd in abraaz actu erat to-
tum pctō subiacēbat: ideo caro xpi in abraam pctō obno-
xia fuit. qz vero ex abraaz caro xpi nō sic propagāda erat:
vt ex eo infectionē originalē traheret: ideo in eo xps de-
cimatus esse nō dicit: cū decimatio in qdā figurale qdāz
est referri possit etiaz ad illud qd virtute erat in abraam.
Ad tertiu dicendū q decima pars que deo reddid' nō
vicitur proprie decimari: sed magis noues partes a quib'
decima separaf. r iō xps p decimā signat' decimari nō dī:
sed aly iperfectionē cōtrahētes per nouenariū designati.
Alia duo concedimus. Questio. V.

Finde querit de ppagatiōe carnis xpi
ex matre ei'. Et circa hoc q
runf tria. Primo de materia ex qua cōceptū
est corpus eius. Secūdo de tēpore cōceptio-
nis. Tertio de sanctificatiōe concepti.

Respondeo dicendum quod sanctificari est sanctum fieri potest aut aliquis sanctus fieri dupliciter vel ex seculo...

Ad primum ergo dicitur quod sicut christus non indignus ut pro se offerret vel hostias offerret...

Obnoxia fuit peccatum in materia. Sed contra. Quod non est nisi per se peccatum obnoxium...

figuravit enim abraham decimas melchisedech dicitur quod ipse cum tota sua posteritate maior esset sacerdotio christi...

Quare in scriptura sacra septem tribus incarnatio est operis trinitatis spiritus sancti...

Am vero incarnatio verbi sicut in superioribus tractatum est operatio vere sit patris et filii et spiritus sancti...

Proposito questionis. Am illa creatura quam virgo concepit peperit quibus ad solam personam filii pertinent...

Quo sensu christus dicatur conceptus et natus de spiritu sancto.

Ed in hoc non est diutius in materia. Illud enim mouet quod spiritus est dicitur natus de spiritu sancto...

mem hominis christi esse spiritum sanctum: ut dicitur per verbum genuerit: spiritus sanctus hominem: et quia...

Rest etiam dicitur spiritus sanctus secundum hominem id natus de spiritu sancto quod eius fecit. In quibus enim...

gelio secundum hanc intelligentiam legitur de maria: quod inuenta est in utero habens de spiritu sancto. Cuius dicitur rationem...

Quare apostolus dicit christum factum cum nos faceremur cum natum.

Ed queri potest cum nos saluatore natus proficemur: cur apostolus factum cum dicitur ex semine dauid: et alio loco factum ex muliere...

Postquam determinauit de incarnatione ex parte assumpti ostendens quod assumptus est: cuius conditionis fuerit antequam...

apostoli inductus ibi Sed queri potest cur nos) hic est triplex questio. Prima de conceptione xpi in coparatione ad efficietiam spu sancti. Secunda de ipsa in coparatione ad matrem accipiente. Tertia de ipsa per opatione ad gras per quam conceptio facta dicitur.

Questio. I. Circa primum querunt duo. Primo vtru efficietia conceptionis christi spiritui sancto appropriari debeat. Secundo vtru ratione huius efficietie xpi fm q homo spiritui sanctus possit dici pater.

Utrum efficietia conceptionis christi debeat appropriari alicui persone.

Ad primum sic procedit. videt q nulli persone efficietia illa appropriari debeat. operatio enim dei est sua essentia: sed essentia est cōis tribus personis: et nulli eorū appropriabilis: ergo nec opatio dīna qua conceptio hominis xpi pfecta est: alicui persone debet appropriari. **Q**uestio. II. Damasc. dicit p ca. tertij libri q in incarnatione manifestabant simul bonitas: potetia: iusticia: et sapia dei. sed sic bonitas appropriat spiritui sancto: ita potetia patri: et sapia filio. ergo efficietia carnis assumptæ nō magis vni persone q̄ alteri appropriari debet.

Sed 3. Omnis operatio dīna pcedit ab eo fm rōnez alicuius attributi: sicut opatio creature procedit ab ea fm suā formā: sed q̄libet dīnoz attributoz in incarnatione ostendit: tū p̄cipue manifestat ibi bonitas dīna: vt ex dictis patet.

Utrum appropriari debeat filio.

Uterius videt q debeat appropriari p̄cipue enīz attribuit potetia. potentia aut actiua que in solo deo est: est p̄cipui efficiēdi: ergo ois efficiētia patri p̄cipue appropriari dōz. **Q**uestio. III. sic supra magis dicit: filij missio est eius incarnatione. sed actiua missio filij p̄cipue attribuitur patri: ergo efficiētia incarnationis dōz patri attribui.

Sed 3. fm orige. sicut generatio filij eterna est a patre sine matre: ita generatio eius ipalis est a matre sine p̄re. hoc aut nō dīngit et efficiētia incarnationis p̄cipue attribuitur: q̄ nō est sibi uenienter attribuenda.

Utrum sit attribuenda filio.

Uterius videt q sit attribuenda filio: sic enim ex verbis damasce. 3. dīf. habitū est: dīuina sapia sic dīnus semen ex purissimis sanguinibz v̄ginis sibi carnē copulauit: s; semē: vt dīc p̄bs. z. p̄bicoz est p̄cipui actiui: q̄ efficiētia incarnationis filio appropriari dōz. **Q**uestio. IV. Berni. in 5. de cōs. dicit q dei sapia est illa mulier euāgelica q̄ fermēto fidei gloriose v̄ginis tria sata cōmiscuit. s. nouū ātiqū et eternū: nouū in creatiōe aīe de nihilo: ātiqū i assumptiōe corpis de nā adē: eternū i vniōe dītat: s; sapia attribuit filio: q̄ efficiētia incarnationis filio attribuēda est.

Sed 3. icōueniēs videt q aliq̄ res seipsaz faciat: vel seipsaz generet: vt dicit Aug. sed appropriaciones fm rōne uenientie sūt: cū ḡ ipse filij factus sit hō: non debet sibi efficiētia incarnationis appropriari: sed alteri persone.

Utrum debeat appropriari spiritui sancto.

Uterius videt q nō debeat etiā appropriari spiritui sancto: vt dicit de spu scō conceptus: spūs enī scūs charitas est et donū dei: vt in p̄ lib: habitū est: s; nō cōueniētē dī xps conceptus de charitate vel dono dei: ergo nec de spu scō conceptus dici debet. **Q**uestio. V. vt ex v̄bis Aug. habitū est. 36. dīf. p̄mi lib. hec p̄positio de. denotat consubstantialitē. vnde nō dicimus aliqd de aliquo fieri nisi de eius substantia sit: dicimus enī eē filiū de patre: nō aut celū et terrā de deo. s; xps fm hōiem nō est substātiālis spiritui sancto: q̄ nō debet dici de spiritu sancto natus.

Respondeo ad p̄mā q̄nem dōm: q̄ sic dicit. dīo. 2. ca. de dī. no. Omne nomē dei opationē in creaturā designās uenit toti trinitati: et iō in qualibet opatione dīna appropriata trīu psonarū ostēdunt. s. sapia potetia et bonitas: que etiā in opatiōe incarnationis ostēda sunt: vt damasc. dicit: bonitas q̄dē in q̄stum p̄p̄ plasma ris nō desepit salutē: potetia vō in q̄stus maxime distātia cōiunxit: sapia vō in q̄stus uenientē modū inuenit eius q̄d impole videbat: iusticia etiā in eo per modū satisfactiōis salutēz hūani gnīs repauit: vnaqueq; tū opatio dīna hūic p̄sone magis q̄ illi est appropriabilis fm q̄ in ea magis manifestat attributū: q̄ illi p̄sone appropriat. Bonitas autē dīna fm hoc in opatione dei manifestat q̄ sine sui idigen tia ea que sunt sua creature cōmunicat: et quāto ea que cōmunicant min⁹ sunt creature debita et q̄si magi deo p̄p̄: tāto magis bonitas dei ostēdit: sic sūt ea que gratis nature supaddunt: et pp̄ b̄ grē spu scō attribuit: cui bonitas appropriat: cū ḡ p̄cipue. s. dōctōes hūane nāe sit: vt i v̄nitate dīne p̄sone assūat: hō p̄cipue spu scō appropriādū ē.

Ad primum q̄ dōm q̄ attributa appropata p̄sone supponūt rōne eēntie: s; opatiōe dī uine supponūt attributa s; itellm: et iō pp̄ appropriatiōē attributoz: essentia nō appropriat alicui p̄sone: sed opatio: q̄ iudiciuz posterioris depēdet a p̄o: et non cōuērio.

Ad 2. dōm q̄ q̄uis illa q̄tuor in incarnatione ostēdit: tū p̄cipue manifestat ibi bonitas dīna: vt ex dictis patet.

Utrum debeat appropriari patri.

Ad primum q̄ dōm q̄ dicitur q̄ p̄cipue p̄cipue manifestat ibi bonitas dīna: vt ex dictis patet. **U**trum debeat appropriari filio.

Ad secundum sic procedit. videt q̄ xps s; hō possit dici filij spiritui sancti: humanā enī nāz quā assumpsit xps tota per idifferētia trinitas opata ē: s; hō xps ielus uenienter dī filij dei p̄ris: q̄t p̄t dici filij spiritui sancti: vt toti trinitatis. **Q**uestio. I. s; p̄bs. i. 5. de aialibz. in q̄stione hūana māz mīstrat mī: actio vō ex semie p̄ris ē: hōm actiōne quā facit semen hoīs p̄ris in gnātione hūa nāfacit in ceptione xpi spu scō: et multo efficacius: si erit q̄ rōne illarū actiōnū dī vnus hō pater alterius: videt q̄ spu scō dī pater xpi s; humanā nāz. **Q**uestio. II. ex hoc homo dicit pater hoīs: q̄ genuit euz ex matre silem in sua natu: necd p̄t dici vt videt q̄ spu scō genuit xpm ex maria uirgine sicut etiaz dicit in glo. Math. 3. q̄ deus ex sarra genuit filium: cū ergo xps et spu scō sint eiusdem natu: videt q̄ spu scō possit dici pater christi.

Sed 3. est auctoritas Aug. in lra. **Q**uestio. III. sicut supra p̄mā dicit magi. iō filij: et nō p̄r aut spu scō assumptis carnē ut nomē filij trāstret ad aliā p̄sonā: sed nō est min⁹ incōueniēs q̄ nomē p̄ris trāstret ad aliā p̄sonā q̄ nomē filij: q̄ nō p̄ris nō dōz trāstret ad p̄sonā spu scō: vt dicit p̄r xpi. **U**trum possit dici filius trinitatis.

Uterius videt q̄ possit xps dici filij trinitatis: xps enīz fm q̄ hō creatura est: s; nos dicimur filij trinitatis p̄ creationē. Deut. 32. nungd non ipse est pater tuus et ergo et xps p̄t dici filius trinitatis fm q̄ hō. **Q**uestio. IV. de v. Ut sit ipse p̄mogener in multis fribus. glo. fm humanā nām fm quā fratres b̄t: fm aut dīnā nō habet: fratres dicunt qui ex eodez p̄re nascunt: cū ḡ pater eoz qui dīr frēs xpi sit tota trinitas: videt q̄ et xpi hoīs fm humanā nām. **Q**uestio. V. cuiuslibet gras habētis dī pater tota trinitas. Joh. 1. Dedit eis p̄tātē fi. dei fi. s; xps plenī sine b̄it gras: q̄ p̄t dici filij toti trinitatis in q̄stū est hō.

Sed 3. sicut infra. p̄bat dīf. io. xps nō est filius nisi natu: nūq; nālis filius nō est trinitatis: s; p̄ris tātū: q̄ xps non p̄t dici filius trinitatis. **Q**uestio. VI. fm damasc. filiatio nō dēterminat nām s; p̄sonā. Sed in xpo q̄uis sint due nature nō est ibi vna p̄sona eterna: cū igit fm p̄sonā eternam nō possit dici filij trinitatis: nllō mō p̄t dici filij trinitatis. **U**trum ad p̄mā q̄nem dōm q̄ fm Aug. in lra. xps nō est filius: neq; spu scō neq; trinitatis: sed tātū dei p̄ris: s; b̄ diuersa rōne a diuersis negat. **R**espondeo xps nō est filius: neq; spu scō neq; trinitatis: sed tātū dei p̄ris: s; b̄ diuersa rōne a diuersis negat. **U**trum ad p̄mā q̄nem dōm q̄ fm Aug. in lra. xps nō est filius: neq; spu scō neq; trinitatis: sed tātū dei p̄ris: s; b̄ diuersa rōne a diuersis negat. **U**trum ad p̄mā q̄nem dōm q̄ fm Aug. in lra. xps nō est filius: neq; spu scō neq; trinitatis: sed tātū dei p̄ris: s; b̄ diuersa rōne a diuersis negat.

Ad tertium q̄nem dōm q̄ sic dicit p̄bs p̄meta. Sapientis est ordiare. vñ ille opōnes dīne que ad ordinationē dei p̄tinet: sic gubnatio et b̄: filio attribuitur cui sapia appropriat. In ope autē incarnationis attenditur q̄dā gratuita collatio q̄ humane nāe datū est in vnitāte dīne p̄sone assumi: et oī grā repleri sic p̄mū: et executio il li⁹ doni sic 2. q̄ ad ordinationē dei nō p̄tinet: et iō spu scō conueniet esse factiuum incarnationis: sed exequi ministerium incarnationis conueniet filio.

Ad primum q̄tra hoc obm dōz q̄ in nāli ceptione hoīs semē b̄t rōne actiue iterū rōnez nutritiā: et in q̄stus p̄fectā p̄ficiat: q̄tū ḡ ad p̄mū opatio semis appropriat spu scō: s; q̄tū ad scdm appropriat filio: q̄

ceptio ad ypostasim filij terminata est. **Q**uestio. I. ad 2. dōm q̄ dicitur illa illoz rriū ordinationē signat vnionis ipoz: nō enī ibi p̄p̄ mixtio est: hec aut ordiatio supponit diuinas acceptationē q̄ b̄ donū creature dare voluit vt per vnionē p̄sone eterne coordinaret: et iō q̄uis cōmixtio sapie possit attribui: tū ipsa incarnatio p̄cipualr spiritui sancto approprianda est. **Q**uestio. II. concedimus.

Ad quartam q̄nem dōz q̄ rōne iā deā efficiētia incarnationis spu scō appropriat: et iō p̄t dici xps conceptus de spu scō. s. siue hec p̄positio de. dicat de efficiētia hūitūdinē siue et designet rōne faciēdi: ipsa enī rō faciēdi incarnationē est bonitas spu scō appropriata.

Ad primum q̄ dōm dōz q̄ q̄uis spu scō sit charitas et donuz: tū noie charitatis et doni nō signat vt p̄sona h̄bitēs eē agere: et iō nō p̄t dici xps ceptus de charitate v̄l dono si ly de. dicat habitudinē cause efficiētiā q̄uis forte possit concedi fm q̄ ly de. signat rationem faciēdi. **Q**uestio. III. ad 2. dōm q̄ de. largo modo accipit p̄p̄. **Q**uestio. IV. concedimus.

Utrum xps fm q̄ homo possit dici filius spu scō.

Ad secundum sic procedit. videt q̄ xps s; hō possit dici filij spiritui sancti: humanā enī nāz quā assumpsit xps tota per idifferētia trinitas opata ē: s; hō xps ielus uenienter dī filij dei p̄ris: q̄t p̄t dici filij spiritui sancti: vt toti trinitatis. **Q**uestio. I. s; p̄bs. i. 5. de aialibz. in q̄stione hūana māz mīstrat mī: actio vō ex semie p̄ris ē: hōm actiōne quā facit semen hoīs p̄ris in gnātione hūa nāfacit in ceptione xpi spu scō: et multo efficacius: si erit q̄ rōne illarū actiōnū dī vnus hō pater alterius: videt q̄ spu scō dī pater xpi s; humanā nāz. **Q**uestio. II. ex hoc homo dicit pater hoīs: q̄ genuit euz ex matre silem in sua natu: necd p̄t dici vt videt q̄ spu scō genuit xpm ex maria uirgine sicut etiaz dicit in glo. Math. 3. q̄ deus ex sarra genuit filium: cū ergo xps et spu scō sint eiusdem natu: videt q̄ spu scō possit dici pater christi.

Sed 3. est auctoritas Aug. in lra. **Q**uestio. III. sicut supra p̄mā dicit magi. iō filij: et nō p̄r aut spu scō assumptis carnē ut nomē filij trāstret ad aliā p̄sonā: sed nō est min⁹ incōueniēs q̄ nomē p̄ris trāstret ad aliā p̄sonā q̄ nomē filij: q̄ nō p̄ris nō dōz trāstret ad p̄sonā spu scō: vt dicit p̄r xpi. **U**trum possit dici filius trinitatis.

Uterius videt q̄ possit xps dici filij trinitatis: xps enīz fm q̄ hō creatura est: s; nos dicimur filij trinitatis p̄ creationē. Deut. 32. nungd non ipse est pater tuus et ergo et xps p̄t dici filius trinitatis fm q̄ hō. **Q**uestio. IV. de v. Ut sit ipse p̄mogener in multis fribus. glo. fm humanā nām fm quā fratres b̄t: fm aut dīnā nō habet: fratres dicunt qui ex eodez p̄re nascunt: cū ḡ pater eoz qui dīr frēs xpi sit tota trinitas: videt q̄ et xpi hoīs fm humanā nām. **Q**uestio. V. cuiuslibet gras habētis dī pater tota trinitas. Joh. 1. Dedit eis p̄tātē fi. dei fi. s; xps plenī sine b̄it gras: q̄ p̄t dici filij toti trinitatis in q̄stū est hō.

Sed 3. sicut infra. p̄bat dīf. io. xps nō est filius nisi natu: nūq; nālis filius nō est trinitatis: s; p̄ris tātū: q̄ xps non p̄t dici filius trinitatis. **Q**uestio. VI. fm damasc. filiatio nō dēterminat nām s; p̄sonā. Sed in xpo q̄uis sint due nature nō est ibi vna p̄sona eterna: cū igit fm p̄sonā eternam nō possit dici filij trinitatis: nllō mō p̄t dici filij trinitatis. **U**trum ad p̄mā q̄nem dōm q̄ fm Aug. in lra. xps nō est filius: neq; spu scō neq; trinitatis: sed tātū dei p̄ris: s; b̄ diuersa rōne a diuersis negat. **R**espondeo xps nō est filius: neq; spu scō neq; trinitatis: sed tātū dei p̄ris: s; b̄ diuersa rōne a diuersis negat. **U**trum ad p̄mā q̄nem dōm q̄ fm Aug. in lra. xps nō est filius: neq; spu scō neq; trinitatis: sed tātū dei p̄ris: s; b̄ diuersa rōne a diuersis negat.

Ad primum q̄tra hoc obm dōz q̄ in nāli ceptione hoīs semē b̄t rōne actiue iterū rōnez nutritiā: et in q̄stus p̄fectā p̄ficiat: q̄tū ḡ ad p̄mū opatio semis appropriat spu scō: s; q̄tū ad scdm appropriat filio: q̄

tur sui ipsi filij et spu scō. Et circa gnātōes ei⁹ rpalē ne videatur spu scō de sua suba xpm genuisse s; hoies si p̄ ei⁹ dicere. Et sic nō p̄t dici filij trinitatis simplr: ita nec p̄ creationē vt euitet error Arri: q̄ dīc xps purā creaturā. Necq; p̄ gras vt euitet error Nestoz: q̄ dicit duas p̄sonas i xpo: et vnionē dīnitatis ad hoies xps eē tm p̄ gras: nō in p̄sona. Cōcedūt tū aliq̄ q̄ p̄t dici. Iste hō filij trinitatis per creationē: si ly iste hō. dīc suppositū siue ididūū hoīs: nō p̄sonaz filij dei: nullo tū mō filij dei p̄t dici filij trinitatis pp̄ repugnātiā relonū. Cōcedūt et q̄ q̄tū ad grām hūitūalē p̄ quā tota trinitas hītat in aīa xpi: p̄t dici iste hō filij dei et fm q̄ hō: nō tū trinitatis: q̄ fm hō nō h̄t ipē opationē ad relonē q̄b̄ distinguūt trinitas: s; q̄tū ad grām vnionis dī rātū filij p̄ris nālis. **Q**uestio. II. s; b̄ opio nō ē uenientē dōis Aug. q̄ simplr negat dici xpm eē filiū trinitatis aut spu scō. Nō enī h̄ p̄t eē ad vitādū cōfusionē relonū: cū. n. cōfusio sit ex iordinata cōmixtiōe aliq̄rū: nlla sc̄ret cōfusio: si fm diuersas nās oppositas relones filio attribuerem⁹ vel spu scō rōne diuersoz: cū et de filio rōne diuersaz nārū sine aliq̄ icōueniētia tria p̄dicent: vt q̄ ē passibilis et ipassibilis. Et et relones opposite: vt q̄ ē mior et c̄l p̄r: et maior et mior sc̄ipo. Necq; et negat h̄ ad euitādū erroz q̄ possit feg: nō enī magi p̄ocinat error Arri si dicat q̄ ē filij trinitatis p̄ creationē q̄ dicat s; q̄ hō creatura: q̄b̄ tū p̄cedit. Et ē sile de alijs errozibz. **Q**uestio. III. hoc q̄ p̄cedit iste homo filij trinitatis p̄ creationē s; q̄ dīc suppositū vel ididūū hoīs nō p̄sonā filij dei nō uenit sc̄de opioni q̄ infra. ponit dīf. 6. s; q̄ ille hō nō p̄t supponere nisi suppositū eternū. Sicut et q̄ xps p̄ gras hūitūalē nō p̄cedit ad relones distinguētes p̄sonas nō vt eē rō q̄ nō possit dici filij trinitatis: q̄ nos dicimur p̄ gras filij trinitatis: et tū grā q̄ in nobis est: est effect⁹ eēntie dīne nō h̄ns respectū ad distōnē p̄sonarū. Et iō dōz alr cū alijs. s. q̄ Aug. h̄ negat tanq̄ simplr falsuz et impossibile. Filiatio enī est relo cōsequēs gnōnē. gnātio autē ē via ad eē: eē aut est qd suppositi a forma siue a natura. vñ cū filiatio s; damasc. sit determinatiua suppositi vt ypostasis: nō p̄t aliq̄ dici filij alic⁹ nisi a q̄ accipit eē: eē aut xpi ē vñ ad min⁹ q̄tū ad sc̄daz opionē: vt infra dicit. h̄ aut eē nō h̄z xps ab aliq̄ p̄sona dīna nisi a p̄re: vñ nō p̄t dici filij nisi p̄ris. Sicut et nō p̄t dici q̄ sit filij trinitatis p̄ creationē vel gras: q̄ q̄n in aliq̄ iuenit p̄fecta rō alicui⁹ noie: nullo mō recipit illud nomē de eo cū determinatiōe diminutēte: vt p̄ ex v̄bis Aug. in lra sic plāta dī viuēs iperfectū pp̄ aiām vegetabilē: q̄ nō h̄z eē cū aīa sensibili: aīal aut q̄uis h̄at eādē aiām nō dī viuēs imperfectū: q̄ h̄z eā cū aīa sensibili: xps aut h̄z verā rōnē filiatiōis ad deū. vñ non ē dī cēdus filij per creationē neq; per grām: q̄ per hoc signifi cat filiatio imperfecta ad deū q̄ est fm qd: et non simplr.

Ad primum q̄ dōz q̄ nō est dōm xpm s; hoies eē filij p̄ris p̄ creationē nō rōne formatiōnis corpis xpi nisi q̄ten⁹ illa formatio terminat ad vnionē p̄sonale: p̄ quā iste hō est nālis filij dei p̄ris. **Q**uestio. II. ad 2. dōz q̄ spu scō fac illas actiōes nō mediāte semine ex se de cōso qd ad p̄rez p̄tinet: s; q̄si artifex: operādo in māz exteriorē. **Q**uestio. III. dōz q̄ spu scō nō genuit xpm de b̄tā v̄gine: q̄ fm damasc. gnāre ē ex sua suba aliū p̄ducere: et glo. illa sic exponēda ē: genuit id ē fec vt nasceret. Nec itez s; v̄scūs ē filius xpo in nā illa quā i vtero v̄gis formauit: vñ nō p̄t spu scō dici p̄r xpi s; hūanitatē. **Q**uestio. IV. ad 2. dōz q̄ spu scō questionez patet responso ex dīctis.

Ad secundam dōm q̄ creatura respicit cōiter naturā et suppositus: filiatio autem respicit tū suppositum. vnde humana natura in christo dicitur creatura: non aut filia: et ideo in q̄stus homo nō p̄t dici filij per

creatione potest autem dici creatura. Ad 2m dicitur quod christus dicitur primogenitus in multis fratribus...

Inde querit de conceptione christi in corpore ratione ad matrem concipientem. Et circa hoc querunt duo. Primo videlicet beata virgo possit dici mater hominis iesu christi...

Primum sic procedit. videlicet quod beata virgo non possit dici mater illius hominis. Inceptione enim christi beata virgo ministravit...

Secundum sic procedit. videlicet quod beata virgo non debet dici mater dei. Non enim est mater nisi secundum quod ab ea accepit esse...

Respondeo dicitur quod beata virgo vere potest dici mater christi. Cuiusmodi dicitur in necessitate generationis...

Ad primum dicitur quod non solum materia prestat beata virgo ad conceptionem christi sed materia ducit ad...

Ad primum dicitur quod non solum materia prestat beata virgo ad conceptionem christi sed materia ducit ad...

motus a viro: sed in beata virgine per virtutem spiritus sancti nec per vim...

Secundum sic procedit. videlicet quod beata virgo non debet dici mater dei. Non enim est mater nisi secundum quod ab ea accepit esse...

Respondeo dicitur quod beata virgo vere potest dici mater christi. Cuiusmodi dicitur in necessitate generationis...

Ad primum dicitur quod non solum materia prestat beata virgo ad conceptionem christi sed materia ducit ad...

Ad primum dicitur quod non solum materia prestat beata virgo ad conceptionem christi sed materia ducit ad...

Ad primum dicitur quod non solum materia prestat beata virgo ad conceptionem christi sed materia ducit ad...

Inde querit de conceptione christi in corpore ratione ad matrem concipientem. Et circa hoc querunt duo. Primo videlicet beata virgo possit dici mater hominis iesu christi...

Primum sic procedit. videlicet quod beata virgo non possit dici mater illius hominis. Inceptione enim christi beata virgo ministravit...

Secundum sic procedit. videlicet quod beata virgo non debet dici mater dei. Non enim est mater nisi secundum quod ab ea accepit esse...

Respondeo dicitur quod beata virgo vere potest dici mater christi. Cuiusmodi dicitur in necessitate generationis...

Ad primum dicitur quod non solum materia prestat beata virgo ad conceptionem christi sed materia ducit ad...

Ad primum dicitur quod non solum materia prestat beata virgo ad conceptionem christi sed materia ducit ad...

Ad primum dicitur quod non solum materia prestat beata virgo ad conceptionem christi sed materia ducit ad...

Ad primum dicitur quod non solum materia prestat beata virgo ad conceptionem christi sed materia ducit ad...

Ad primum dicitur quod non solum materia prestat beata virgo ad conceptionem christi sed materia ducit ad...

Ad primum dicitur quod non solum materia prestat beata virgo ad conceptionem christi sed materia ducit ad...

Inde querit de conceptione christi in corpore ratione ad matrem concipientem. Et circa hoc querunt duo. Primo videlicet beata virgo possit dici mater hominis iesu christi...

Primum sic procedit. videlicet quod beata virgo non possit dici mater illius hominis. Inceptione enim christi beata virgo ministravit...

Secundum sic procedit. videlicet quod beata virgo non debet dici mater dei. Non enim est mater nisi secundum quod ab ea accepit esse...

Respondeo dicitur quod beata virgo vere potest dici mater christi. Cuiusmodi dicitur in necessitate generationis...

Ad primum dicitur quod non solum materia prestat beata virgo ad conceptionem christi sed materia ducit ad...

Ad primum dicitur quod non solum materia prestat beata virgo ad conceptionem christi sed materia ducit ad...

Ad primum dicitur quod non solum materia prestat beata virgo ad conceptionem christi sed materia ducit ad...

Ad primum dicitur quod non solum materia prestat beata virgo ad conceptionem christi sed materia ducit ad...

Ad primum dicitur quod non solum materia prestat beata virgo ad conceptionem christi sed materia ducit ad...

Unitatis dicitur corporaliter habitare in christo triplici. Primo modo quod deitas non tamen aicitur sed etiam carni unita est. Secundo per similitudinem ad tres dimensiones corporis: quod unitas est tribus modis in christo. Uno generali sicut est in omnibus creaturis per eandem potentiam et potestatem. Et in hoc consistit quasi longitudo. Alio speciali prout est in sanctis per gratiam: per quam est latitudo charitatis. Tertio modo in proprio filio. scilicet per unionem: in quo est sublimitas et profunditas. Tertio dicitur corporaliter habitare ad similitudinem corporis secundum quod dividitur extra vmbra. In factis enim veteris legis fuit quasi in vmbra et signis. Heb. io. Umbra huius lex fuit. bonorum etc. In christo autem secundum rem et veritatem. vnde christus se habet ad illos.

Ad primum. (Las figuras: sicut corpus ad vmbra. quod dicitur quod corporalis secundum primam expositionem non dicit modum extendi unitatem in christo: sed magis id cui unitas coniungitur. secundum autem alios modos est similitudinaria dicitur. Unum solo ad 2um. Ad 3um dicitur quod in aliis hominibus sanctis est deus per gratiam acceptationis siue habitualis que est tantum in anima: in christo autem est per gratiam unionis que est ad animam et corpus.

Ad primum. Tres intelliguntur contra. dicitur filius dei incarnatus: quod non intelligitur de patre et spiritu sancto. et dicitur quod hoc est intelligendum de his que ad eandem pertinent: quod si aliquid de vna tamen persona dicitur: oportet quod de alia intelligatur. (Non est autem procedendum.) Sciendum est quod hoc propositio ex. de notat eam efficienter vel materialiter: ad autem quod aliquid natus est aliquid materialiter filiationis nomen accipiat: oportet quod in similitudine spiritus producat cum eo ex quo nascitur: sicut filius matris: et sic capilli et lumbi non dicuntur filii eius ex quo materialiter nascuntur. Ad hoc etiam quod aliquid natus de alio actu dicitur filius eius: oportet quod producat de substantia agentis: et in similitudine eiusdem spiritus: et quod non sit agens in seipso: sed principale: prout autem due conditiones deficiunt in spiritu sancto: vnde christus non potest dici filius eius. secunda autem et tertia deficiunt in aqua: quod renatus spiritualiter non assumit similitudinem aque: sed similitudinem dei: et aqua est instrumentum diuine virtutis operantis in eo. tamen Dionysius. 2. ca. Ecce. Jerarch. vocat aqua baptismi matrem filiolitatis: sed non proprie dicitur. (Dicitur filii gebenne.) Sciendum quod hoc dicitur secundum modum loquendi consuetum in scripturis: ut illud quod magnam habet affinitatem ad alterum: filius eius dicitur: sicut Isa. 3. dicitur. in cornu filio olei: id est in monte vbi abundat oleum. et similiter primo Reg. 26. dixit Dauid de Abner quod filius mortis esset: quia mortem valde merebatur. (Conceptus et natus de spiritu sancto.) Quoduis vtriusque horum possit dici et de spiritu sancto et de matre: tamen magis proprie dicitur conceptus de spiritu sancto: quia conceptionem in instanti spiritus sanctus operatus est: natus autem magis proprie dicitur de matre: que eius ex utero produxit. vnde in symbolo dicitur. Conceptus de spiritu sancto: natus ex maria virgine. (Factus ex semine.) Roma. p. Contra Damasce. 3. li. ca. 2. Non seminaliter: sed conditiue per spiritum sanctum. Ad quod dicendum quod Damasce. loquitur quantum ad primam christi generationem ex virgine: verbum apostoli intelligendum est quantum ad remotos parentes ex quibus seminaliter mater christi processit. (Cum aliud sit fieri aliud nasci.) Contra. fieri videtur esse commune ad omnes productiones: qua aliquid incipit esse. Ad quod dicendum quod hoc est verum de facere secundum quod communiter sumitur: proprie tamen dicitur facere exercere aliquam actionem in exteriorem materiam secundum quod dicit philosophus in 6. Eth. quod ars est recta ratio agibilium. vnde ad ostendendum quod conceptio christi est ex principio agente extrinseco non naturaliter agente: sicut est in nostra conceptione: ideo dicit apostolus eius factus quoduis et natus et conceptus dici possit: quantum est ex parte matris.

Si persona vel natura personae vel natus assumptus: et si natura dei sit incarnata.

Reterea inquiri oportet cum ex premissis ostenditur quod personae dei et carne et aiaz sit assumptus in unitate personae: quod hoc potius procedendum sit. scilicet quod persona personarum vel quod natura naturarum: vel persona naturarum: vel natura personarum assumptus: et an ita pueniat dici diuina natura esse incarnata sicut deus incarnatus: et personarum incarnatus sane dicitur: hec inquisitio sit querendum in iuxta sacrarum auctoritatum testimonia pariter implicita atque perplexa: partim vero explicita est et aperta. Tertium est enim et sine ambiguitate verum quod non natura personarum: nec persona personarum: sed persona naturarum assumptus. Quod scriptura subditis comprobatur testimoniis: et astruitur documentis. Augustinus enim ait in libro de fide ad Petrum. Beatus virginem dicitur concipere veritatem carnis accepit ex virgine: et cum nascere iregritate virginis fuerit in matre. Et paulo post. Beatus diuina natura in unitate personae susceptus: qui se humilias per misericordiam in corpore virginis vixit ex ea nasciturus impletur. forma huius id est natus serui in sua accepit deus ille personam. Item. Deus enim personarum non accepit personarum hominis aiazque mundaret: susceptione carnis animeque rationalis incarnatus est. His aliisque pluribus auctoritatibus euidenter ostenditur non naturam personam: nec personam personarum: sed personam naturam accepisse.

De parte questionis perplexa. Quarto vero quoniam articulo: vtrum scilicet natura naturarum assumptus: scrupulosa est inter doctos questio est: quod in hoc plurimum dissentire videntur: qui in sacra pagina auctoritate per alios doctores extiterunt. Nec tamen alij ab alijs: verum etiam idem a seipsis dissensionem videntur: sicut subiecta capitula docent.

Egitur enim in tolletano concilio. viij. traditum sic. Solum verbum caro factum est: et habitauit in nobis. et cum tota trinitas operata sit formationem suscepti hominis: quoniam inseparabilia sunt opera trinitatis: solus tamen filius accepit hominem in singularitatem persone: non in unitate diuine nature. id est quod proprium est filij: non quod commune est trinitati. Item in tolletano concilio. xi. Tamen substantia credimus dei patrem et filium et spiritum sanctum: non tamen dicimus ut huius trinitatis unitatem maria virgo genuerit: sed tamen filium qui solus naturam naturam in unitatem persone sue assumpsit. Incarnatione quoque huius filij dei tota trinitas operata esse credenda est. Solum tamen filius forma serui accepit in singularitate persone. His insinuat assumpsit. Si enim quod commune est trinitati non accepit hominem: ergo non natura diuina que commune est tribus personis. Cui videtur obuiare quod Augustinus ait in libro de fide ad Petrum: nec diuinitas inquit christi aliena est a natura patris: secundum id quod in principio erat verbum: nec humanitas eius aliena est a natura matris sed id quod verbum caro factus est. Illa enim natura que semper genita manet ex patre: naturam naturam sine peccato suscepit ut nascere ex virgine. Hac auctoritate videtur traditum quod diuina natura humanam suscepit: vbi vehementer moueri possumus quod eas generationes eternaliter ex patre dicitur: nisi forte naturam personam hic accipiat: alioquin si dixerimus naturam tribus personis communem genitam esse occurrit nobis ex aduerso que in tractatu de trinitate discernimus: vbi dicitur non naturam naturam: sed personam personam genuisse: quod si natura genuisset naturam: cum vna eademque sit natura trinitatis: eadem res seipsam genuisset: quod Augustinus fieri posse negat. Sed alibi certum reperimus documentum: quo natura naturam assumpsit monstrat. Ait enim Augustinus in primo libro de trinitate. Et iam seipso spiritus minor factus est forma serui accipiens. Neque enim sic accepit formam serui ut amitteret formam dei: in qua erat equalis patri: ut et in forma serui et in forma dei idem ipse sit vnigenitus filius patris: quod forma dei accepit formam serui. Si autem forma serui formam serui accepit sine dubio natura naturam accepit: forme enim nomine natura significat: ut Augustinus euidenter docet in libro de fide ad Petrum. Cum inquit de christo audis: quod in forma dei erat: oportet te cognoscere si minus tenere in illo forme nomine nate plenitudine debere intelligi. In forma igitur dei erat: quia in natura dei patris semper erat de quo natus erat. Iulianus quoque in libro. xij. de trinitate ait. Esse in forma dei non alia intelligentia est quam in dei manere natura. Videlicet nomine forme intelligentiam fieri nature: et audisti quod forma dei formam serui suscepit: vnde consequens est quod natura diuina naturam humanam suscepit. Quod etiam Jeronymus in explanatione fidei euidenter insinuat inquit passus est filius dei: non putatiue: sed vere. sed illud. passus est quod patri poterat. id est non secundum illam substantiam que assumptus: sed secundum illam que assumpta est. Ex quo apparet diuinam substantiam assumpsisse humanam. Ex verbis autem Augustini superius positus adhibi

ta esse credenda est. Solum tamen filius forma serui accepit in singularitate persone. His insinuat assumpsit. Si enim quod commune est trinitati non accepit hominem: ergo non natura diuina que commune est tribus personis. Cui videtur obuiare quod Augustinus ait in libro de fide ad Petrum: nec diuinitas inquit christi aliena est a natura patris: secundum id quod in principio erat verbum: nec humanitas eius aliena est a natura matris sed id quod verbum caro factus est. Illa enim natura que semper genita manet ex patre: naturam naturam sine peccato suscepit ut nascere ex virgine. Hac auctoritate videtur traditum quod diuina natura humanam suscepit: vbi vehementer moueri possumus quod eas generationes eternaliter ex patre dicitur: nisi forte naturam personam hic accipiat: alioquin si dixerimus naturam tribus personis communem genitam esse occurrit nobis ex aduerso que in tractatu de trinitate discernimus: vbi dicitur non naturam naturam: sed personam personam genuisse: quod si natura genuisset naturam: cum vna eademque sit natura trinitatis: eadem res seipsam genuisset: quod Augustinus fieri posse negat. Sed alibi certum reperimus documentum: quo natura naturam assumpsit monstrat. Ait enim Augustinus in primo libro de trinitate. Et iam seipso spiritus minor factus est forma serui accipiens. Neque enim sic accepit formam serui ut amitteret formam dei: in qua erat equalis patri: ut et in forma serui et in forma dei idem ipse sit vnigenitus filius patris: quod forma dei accepit formam serui. Si autem forma serui formam serui accepit sine dubio natura naturam accepit: forme enim nomine natura significat: ut Augustinus euidenter docet in libro de fide ad Petrum. Cum inquit de christo audis: quod in forma dei erat: oportet te cognoscere si minus tenere in illo forme nomine nate plenitudine debere intelligi. In forma igitur dei erat: quia in natura dei patris semper erat de quo natus erat. Iulianus quoque in libro. xij. de trinitate ait. Esse in forma dei non alia intelligentia est quam in dei manere natura. Videlicet nomine forme intelligentiam fieri nature: et audisti quod forma dei formam serui suscepit: vnde consequens est quod natura diuina naturam humanam suscepit. Quod etiam Jeronymus in explanatione fidei euidenter insinuat inquit passus est filius dei: non putatiue: sed vere. sed illud. passus est quod patri poterat. id est non secundum illam substantiam que assumptus: sed secundum illam que assumpta est. Ex quo apparet diuinam substantiam assumpsisse humanam. Ex verbis autem Augustini superius positus adhibi

ta diligenter innui vide est solum solum carnem factum: et naturam solum suscepisse humanam: et diuinam naturam eadem accepisse. Ait enim. Trinitas nos sibi recolligit per hoc quod solum solum carnem ipsa trinitas fecit: in quo sic unitas incommutabilis manet diuine humanitas: quae sibi unita summa diuinitas gerit. Ecce et solum solum dicitur carnem factum: et humanitate diuinitati unita. Idem quoque superius dicitur fuisse formam a solo filio susceptam: quae tota trinitas fecit: iam facile est cognoscere quod diuersa et multiplicata super quoniam proposita auctores tradiderit. Quod posteriora ea legentes varias atque varias ex predictis occasione sumeres promunt sententias.

Quid de hoc tenendum sit. Quod autem omni meditationi et indictionis nota a sacris paginis secludere cupientes: orthodoxis patribus atque catholicis doctoribus nulla praeue intelligentie suspitione notari sentimus dicentes: et personam filij assumpsisse naturam humanam: et naturam diuinam humanam in filio unitam: eamque sibi vnisse vel assumpsisse. vnde et vere incarnata dicitur. Quod vero dicitur solus filius formam assumpsisse serui: per hoc non excludit diuinam naturam ab acceptione fuisse forme: sed alie due persone: patris scilicet et spiritus sancti. Item et illud aliud. id est quod est proprium filij: non quod commune est trinitati homines accepit: sic oportet intelligi. id est prope ypostasi filij: non in tribus conuener personis diuina natura sibi vnuit. Cui sensus ex verbis Iohannis Baptistae firmat: quod tota diuina natura in vna ypostatione incarnata esse euidenter asserit dicens: In humanatione dei vbi autem omnes et perfecta natura deitatis in vna eius ypostatione incarnata esse. id est unita humane nature: et non parte parte. Quod in humane nature autem unitas in singula ypostatione. id est personarum. et quoniam dicimus naturam vbi incarnata esse secundum beatus et athanasium et cirillum deitate dicitur esse unita carni: et vna natura dei vbi incarnata presentemur. Verbum autem et quod commune est sube possidet. et quod proprietatis est huius ypostasios. id est persone. Ex his manifeste ostendit quod natura incarnata est. vnde et eadem de de suscepisse humanam naturam.

An diuina natura debeat dici caro facta. Ad quod vtriusque eadem diuina natura debeat dici caro facta: sicut vbi dicitur factum caro. Si enim idem est incarnari quod est carne fieri: videri potest ita debere dici quod sit caro facta sicut dicitur incarnata. Ad quod dicimus: quod si illud dicitur in sacra scriptura reperiret ex eadem intelligentia acciperet qua cum dicitur incarnata. Sed quod illud auctoritas subtrahit atque locutionis modus

tio: quas requirit psona neutri debet: sed composito. aliqñ at vnu perit in se cõpletu: r aliud addit ei r cõplet p cõpletione ei: sic cib⁹ q aduiguit hoi ias cõpleto. vñ cõpletio psonal nō debet cibo s3 hoi. r hoc pprie dī assumi: qd sic i psonalitate alteri tradit. cū igit diuina natura r hūana q dūgunf nō se hēant e q̄r ad pfectionē: s3 diuina natura cõpletione hēat psonalē i quo differt a forma: r in ea icorrupta pmaneat: i quo differt ab his q̄ miscnt: opz si debeat fieri p̄iuctio: q̄ hūana natura trabat ad diuinā psonā vt te diuina: als eēt due psonē: r nulla p̄iuctio. r ita pcedēdū est q̄ persona assumit.

Ad primū q̄ dōm q̄ psona nō recipit additionē di stinguētū ipaz r cõpletū i cē psonē fm q̄ cõpleta eē dī. s3 alioz q̄ psonalitate nō causant nō ē icōueniēs vt additionē recipiat. sic fortes recipit additionē sciētie nutrimenti r h3: r tñ hēc nō idiuiduāt ipm: ita ē natura hūana: q̄ addit diuine psonē: nō eāt psonalitate in ipa: s3 ad psonalitate ei⁹ p̄existētē trabit. **Ad scdm dōm** q̄ triplex icōcabilitas ē de rōne psonē. s3 p̄is fm q̄ est com pletū: r vltis fm q̄ est subsistēs: r assumptibilis s3 q̄ id qd assumit trāsit in psonalitate alteri: r nō hēt psonalitates ppriā. nō est autē tra rōne psonē icōcabilitas assumētis. **Ad tertiu dōm** q̄ psona diuina non supponit hūane nature q̄si sub ea posita sic materia sub forma: s3 q̄si subsistēs i ea: in q̄tū hēt ea sibi vnita: vñ nō hēt silitudinē materie. **Ad q̄rtū dōm** q̄ subiectū subicit accidētī qd diuine psonē puenire nō pōt: cū nō hēat aliqd potērialitatis: s3 nō dī cū supponi hūane nature q̄si ei subicit: vt dictū ē.

Utrum assumere conueniat nature.
A secundu sic pcedit. videt q̄ natu re nō pueniat assumere. qd eni puenit nature diuine cōe ē trib⁹ psonis. s3 assumere nō puenit p̄i r spūi scd. q̄ nec diuine nature. **Utrum psonales nō dīr de natura: si cut generare: vt dictū ē. v. di. i. l. s3 assumere pprie puenit psonē: q̄ natura nō assumit.** **Utrum vbi fm h3 q̄ carnē assū p̄it dī caro factū. s3 natura diuina nō dī caro facta: q̄ natura diuina nō assūp̄it.** **Utrum rōne assūptiōis sit coicatio idi omatū: vt dicit Damasc. s3 ea q̄ sit nature hūane nō dīr de diuina. non eni dīr passū vñ mortuā: q̄ ei⁹ nō ē assumere.** **Utrum assumere ē ad se sumere. s3 diuina natura non traxit naturā hūanā ad se: q̄ nō ē vnio facta i nā diuina: q̄ diuina natura nō pōt dici assumere.**

Sed tra sunt auctoritates que iacent in littera. **Utrum in xpo quicquid est vnitū potest dici assumens vel assum ptum: sed diuina natura est vnita humane: ergo cum nō sit assumpta debet dici assumēs.**

Respondeo dōm q̄ assumere dī triplr. vno mō coiter p sumere: r sic tota trinitas assū p̄it hūanas naturā filio. Scdō dī pprie q̄si ad se sumere: vt sibi quocūq; mō vnā: r h3 mō natura diuina i psona si ly assūp̄it hūanā naturā. Tertio dī ppriissime q̄si ad se r in se sumere: r sic puenit tm psonē in q̄ facta ē vnio.

Ad primū q̄ dōm q̄ h3 vep ē de his q̄ pueniūt na ture fm se: r nō rōne psonē hui⁹ vñ illi⁹ sic assumere. **Ad scdō dōm** q̄ assumere tertio mō dēn ē ppriū psonē: r sic nō puenit nature. **Ad tertiu dōm** q̄ natura diuina assumit hūanā: r vnī ei: nō tñ i noie nature ipoztat suppositū: sic i h3 noie de vñ vbi. r id dī de vñ vbi caro. i. h3 factū: nō p trāsmutationē nature: s3 p vnionez i supposito. nō aut pōt dici de nā diuina. **Ad q̄rtū dōm** q̄ coicatio idiomatū sit rōne vnionis i supposito. r q̄ suppo sitū nō ipoztat noie nāe: sic h3 noie de vñ filii: id nō pōt di ci natura passū sic de passus. dicit tñ natura icarnata: q̄ per hoc non ipoztat aliq̄ pprietas humane nature: s3 sola

vnio ad ipaz. **Ad q̄ntū dōm** q̄ natura diuina sumit hu manā ad se. i. vt sibi vnā: nō tñ vt in se vnio fiat.

Utrum pueniat nature remotis psonis.

A tertiu sic pcedit. videt q̄ nā circū scrip̄tis psonis assūere nō pot sit: nā eni sine suppositis ē nuda in cõpletioe tñ. s3 qd ē tñ i cõpletioe nō h3 eē: r qd nō ē nō agit: q̄ nā sine psonis assumere nō potest. **Utrum s3 p̄m actiōes sūt idiuiduoz: siue supposito: s3 assume re ē actio qdā. cū igit supposita diuine nāe sint ipse psonē: vt dē q̄ nā sine psonis assumere nō potest.** **Utrum s3 h3 q̄ assumit dī mitti. s3 si nō eēt psonē distictē nō remaneret rō missiōis: q̄ mittit q̄ ab alio est fm Aug. q̄ sine psonis di stictis nō potest eē assūptio.** **Utrum assūptio opz q̄ termiēt ad aliq̄ vnionē. s3 circūscriptis psonis nō remaneret i q̄ fie ret vnio: q̄ i nā nō p̄t fieri: q̄ nā nō pōt sine psonis assūere.** **Utrum tra. Angelus Lu. i. pbauit icarnationēz p dei oipō tētiā: q̄ nō ē ipōtē apō oē vbi. s3 circūscriptis psonis adhuc in eēntia remaneret oipotētiā: q̄ adhuc i eēntia po terat fieri assūptio.** **Utrum Damasc. dicit in p̄: tertū libri q̄ pp philōtrophā. i. amorē hoiuz filii: deo nām accepit. s3 circūscriptis psonis adhuc pueniret deo suā creaturā diu gere: ergo adhuc poterit eē assūptio.**

Respondeo dōm q̄ circūscriptio psonē a nā diuina pōt dupl̄ itelligi. vno mō q̄ circūscri bāt ois rō psonalitates. r sic ipa natura neq; crit subsistēs in se: neq; erit in aliquo subsistēte. r sic nō hēbit eē in re: s3 in intellectu. r sic nō puenit ei neq; assumere neq; aliqd age re: alio mō pōt itelligi q̄ circūscribant psonē distictē q̄s fides ponit. eis aut circūscriptis adhuc remaneret diuina natura subsistēs: sic deū itelligūt qui nō hēt fides trinitatis sine h3 q̄ itelligāt ibi p̄m vel filii vel spiritū sc̄i. vñ ad huc remanebit ibi psonalitas aliq̄. r fm h3 qd procedit de circūscriptiōe psonaz distictarū: q̄s fides sup̄pōit. r h3 mō dōz q̄ circūscripti psonis adhuc vine nāe puenit assūere.

Ad primū q̄ scdōm r q̄rtū p̄z solo: q̄ pcedit i m̄p mū itellm. **Ad tertiu dōm** q̄ missio nō est de nēitate icarnatiōis simplr: s3 de nēitate icarna tiōis filii. vñ supra. distictiōe p̄m. magister dicit q̄ pater potuit icarnari: qui rāmen non potest mitti. **Utrum**

Utrum psona hōis sit assumpta. **Utrum humana natura sit assumpta.**

A primuz sic pcedit. videt q̄ hūana nā nō sit assūpta: q̄ s3 hoc nā p̄t h3 logmur de ea: est vnū qd q̄ isozmās spe cifica dīa. s3 dīa specifica ē natura nuda signifi cās: nō eni significat eā vt i aliq̄. cū q̄ fm Damasc. nō assū p̄rit de⁹ naturā q̄ nuda ē in cõpletioe: videt q̄ nō assū p̄rit naturā. **Utrum qd assumit opz p̄existere. s3 hūana natu ra nō p̄existit vnioni: q̄ siml̄ fuit caro r deivbi caroz: nā nō assumit.** **Utrum natura ē idē qd eēntia. s3 non pōt dici qd eēntia assūp̄it: qd eēntia dī ab eēndo. eē at psonē ē quas nō assūp̄it: q̄ nec naturā assūp̄it.** **Utrum natura hūana ē ip sa hūanitas. s3 hūanitas non pōt eē sine hōie: cū igit id qd assūptū ē non fuerit hō: vt dī i lra: vt q̄ nec hūanitas: r ita nec hūana natura.** **Utrum assūptio teriat ad vnionē. s3 hūa na natura nō ē vnita: q̄ vnies ē vnitiū. natura aut hūana nō ē fili⁹ dei: q̄ natura humana nō est assumpta.**

S3 tra. Aug. i de fide ad petrū. De hūanā naturā i vni tate psonē accepit. **Utrum de⁹ p̄ assūptionē sit hō. s3 nō ē hō i quo nō sit hūana natura: q̄ de⁹ hūanā naturā assūp̄it.** **Utrum philip. q. s3 formā serui accipiēs. i. naturam.**

Respondeo dōm q̄ q̄cūq; p̄fitec icarnationē po nit hūanā nās assūptā: r q̄uis s3 oēs modos qd dī nā sup̄i p̄fitec dicit nā assūpta: nō oēs dīcurrere p̄ singula: cū natura oēs itelligūt q̄ dicit natu rā hūanā assūptā fm q̄ natura significat qd itatem.

Ad primū q̄ dōm q̄ sic gen⁹ ē qdā itētio quā itells ponit circa formā itellectā: ita ē dīa r ita q̄ significat secūdas itētiōes. tñ huic itētiōi itellecte p̄dēt nā qdā q̄ est in p̄icularib⁹: q̄uis s3 q̄ ē in p̄iculari b⁹ nō hēat rōnē generl̄ vñ sp̄i. s3 h3 dico q̄ hoc nō itēdit dicere qd dīa s3 q̄ accidit ei itētio dīe sit nā: s3 q̄tū ad id qd ē in re ipa. s3 qd itas rei quā dīa cõplet. **Ad scdm dōm** q̄ q̄uis nō p̄existat ipse p̄existit tñ fm modū itelligē dīa h3 sufficit. **Ad tertiu dōm** q̄ eēntia nō hēt se ad eē nō ipm: s3 sicut id qd ē eē: sic r nā. vñ silit p̄cedo q̄ as sumptū eēntiā sic assūp̄it naturā: q̄uis nō assūp̄erit sup̄ p̄tū. **Ad q̄rtū dōm** q̄ q̄uis hūanitas nō sit sine hōie: nō p̄t nā r q̄ hō: q̄ p̄ eā dī aliq̄ qd ē: vñ ē eadēz rō sic p̄ eēntia. **Ad q̄ntū dōm** q̄ q̄uis nā hūana nō sit vnita i facta vñ simplr cū diuina: tñ ei vnita i aliq̄ id ē i p̄sōa.

Utrum aia sepata sit psona.

A secundu sic pcedit. vt q̄ aia se parata sit psona. p̄o na eni s3 Boetiu ē rōnalis nāe idiuidua sub stātia. s3 h3 puenit aie sepate: q̄ ē psona. **Utrum p̄ qd vnū qd q̄ tale r illud magis. s3 hō dī p̄ psona.** **Utrum p̄cedit qd aia rōnal est h3 aliqd: s3 hoc aliqd i natura rōnali est psona: q̄ aia sepata est psona.** **Utrum ange lus r aia sepata nō vident differre nisi p hoc qd aia est vni bilis. s3 vnibilitas non ipedit rōnē psonē: q̄ cū angelus sit psona: aia sepata erit psona. p̄batio medie. id qd pōt fie ri p̄ diuina v̄tutē nō imutat aliqd de rōne rei: sic qd de⁹ pos sit assumere aliq̄ hōiem vt petrū nō aufert petro rōnez psonalitates. s3 aia sepata nō pōt vniri corpori nisi p re lationē q̄ nō erit natural: s3 p diuinā v̄tutē tñ: q̄ aia p̄ p̄ter vnibilitatē rōnē psonē nō amittit.** **Utrum sola vnibū tas qua aliqd p̄ vniri nobiliori tollit rōnē psonē: als vbi nō hēret ab eterno rōnē psonē: s3 vnibilitas q̄ est i aia sepa ta nō est respectu alicui⁹ dignioris: imo min⁹ nobilioris: ergo p̄ter hoc non p̄dit rationem psonē.**

S3 tra. nulla forma ē psona. s3 aia est forma: ergo non est psona. **Utrum psona habet rationēz completi r toti: sed aia est p̄: ergo aia non hēt rationēz psonē.**

Respondeo dōm qd de vnione aie ad corp⁹ apud antiq̄s duplex fuit opinio. vna q̄ aia vnū corpoti sic ens cõpletū enti completo: vt eēt i corpe: sic naua i nauī. vñ sicut dicit Hregō. nice. plato posuit qd hō nō est aliqd cõstitutū ex corpe r aia: s3 est aia corpe idu tu. r fm h3 tota psonalitas hōis cõsistēt in aia: adeo qd aia sepata possit dici hō vere: vt dicit Du. de san. vi. r fm hāc opinioe eēt verū qd magister dicit qd aia est psona: q̄n est sepata: sed hēc opinio non pōt stare: q̄ sic corpe⁹ aie accitāl r adueniret. vñ h3 nomē hō de cui⁹ itellū est aia r corpe⁹: nō significaret vnū p se s3 p acciās: r ita non eēt in genere sbe. **Alia est opinio Aristotelis quā oēs moderni sequunt: qd aia vnī corpoti sicut forma i materie. vñ aia est p hūane nature: r nō natura qdā p se. r q̄ rō p̄tis dīa rōni psonē vt dēn est: iō aia sepata non pōt dici psona. q̄ q̄uis sepa ta non sit ps actu: tñ hēt naturā vt sit pars.**

Ad primū q̄ dōm qd aia sepata pprie loquēdo nō ē suba alicui⁹ nature: sed est ps nature. **Ad scdm dōm** qd nō tñ ab aia hēt hō q̄ sit psona: s3 ex a r corpe: cū ex vtriq; subsistat. **Ad tertiu dōm** qd aia nōal dī hoc aliqd p modū quo eē subsistēs est h3 aliqd: ēt

si hēat naturā p̄tis. s3 ad rōnē psonē exigit vltēri⁹ q̄ sit to tū r cõpletū. **Ad q̄rtū dōm** qd q̄uis vnio aie sepate ad carnē non possit fieri nisi p v̄tutē sup̄naturalē: tñ in ea est nālis aptitudo ad hoc. r q̄ nō pōt vnio cõpleri p v̄tutē na turalē ē ex defectu corpotis: nō ex defectu aie. **Ad q̄ntū dōm** qd q̄uis aia sit dignior corpe: tñ vnī ei vt ps totius hōis: qd quodā mō est digni⁹ aia: in q̄ntū est cõpletū.

Utrum persona sit assumpta.

A tertiu sic pcedit. vt q̄ psona ho minis sit assūpta. **Dama. mo. i. i idiuiduo. s3 hūana natura in idiuiduo est natura in psona: q̄ assūp̄it naturā i psona.** **Utrum xps nō ē silit m̄ri nisi i h3 qd accepit a m̄re: s3 ē silit m̄ri q̄tū ad psonā. vñ dīe Cassian⁹ in libro tra Nestoriū qd xps pp psonaz diuersitatez reddidit vtriq; parētī silit tudinē. i. p̄ri r m̄ri: q̄ assūp̄it psonā.** **Utrum ponat h3 qd assūp̄it: q̄tū qd iesus erit qd ē hō r psona: s3 ex sepatione nihil acq̄sitū est ei qd p̄s nō hēret: nec habuit aliqd ex pte hūanitatē nisi assūptū. q̄ assūp̄it psonā.** **Utrum nō p̄sumit nisi qd est. s3 dicit Innocētī⁹ q̄tū in decre. qd p̄sona assūp̄it psonā: q̄ natura hūana habuit psonalitatez p̄ priā: s3 non aī assūptionē: q̄ non fuit aī: q̄ in ipa assūptiōe habuit psonalitatez ppriā: q̄ psona fuit assumpta.** **S3 tra. Augu. dicit qd vbi non accepit psonā hōis sed naturā. q̄ assūp̄it aliq̄ mō vnī. s3 psona non vnī p̄sona: q̄ sic eēt due psonē: qd eē non pōt: vt supra dī ctū est. vel vna composita ex duab⁹: qd ēt est iposibile: cū persona pars eē non possit: q̄ persona non est assūpta.**

Respondeo dōm qd sic supra dictū est: assumēs nō ē assūptū. vñ si psona dei assūp̄it h3 psonā hōis: psona dei nō eēt psona hōis: r sic eēt due psonē: qd ē hereticū: vñ nō pcedit qd psona sit assūpta: r ē qd assūmēt trabit ad aliqd cõpletū: ipm icõpletū existēs: vt p̄z p̄ dī ctū. r h3 tra rōnē psonē q̄ maximā cõpletionē ipoztat.

Ad primū qd dōm qd hūana natura nō p̄existit aī vnionē. s3 postq; vnita ē fuit i athomo vt psona vbi. **Ad scdm dōm** qd h3 qd dīc p psonaz di uersitate nō est referēdū ad xpm s3 ad parētes: q̄ diuersa sūt psona p̄is r m̄is ei⁹. **Ad tertiu dōm** qd sepatio dat vtriq; p̄ti totalitate: r in p̄tinis dat ēt vtriq; eē in actu: vñ supposito qd hōlez dponeret subsisteret hō ille p se in nā rōnali: r ex hoc opio acciperet rōnē psonē. **Ad q̄rtū dōm** qd assumere dī p̄p̄e destruere qd extitit. r fm h3 p̄sona assūp̄it psonā si psona vbi assūp̄it hōies p̄mo exi stētē: s3 iproprie dicit ēt cõsumi: qd ipedit ne fiat. r q̄ p̄sona diuina q̄ assūp̄it humanā naturā ipedit qd natura hūa na hēat ppriam psonalitate: iō dī assūp̄it psonā: q̄uis iproprie. vñ nō est h3 extēdēdum. **Utrum exp̄sio textus. iqt xpi. Cōtra. xps coi cat cū p̄re in vna natu ra numero: cū m̄re vō nō. q̄ non est recta silitu do. dōm qd nō opz qd sit silitudo q̄ntū ad oia: s3 sufficit qd sit q̄ntum ad aliqd. (Cum de xpo au dis rē.) Sciēdū qd natura diuina dī forma: nō qd sit actus alicui⁹ nature: s3 qd nō hēt p̄tē sui naturā: nec aliqd potētī alitatis i ipa ē. Natura vō hūana dī forma: nō qd cõprebē dit p̄ncipia tñ formalia: cõprebēdit enī r formā r mate riā: s3 p modū quo qd itas cõpositi dī forma toti. (Solū vbi carnē ipaz.) Pars pōit h3 p toto: qd caro p hōie. r po nit ifirmiorē de q̄ minus vñ vt totā naturā nostrā videat assūp̄it: r ē defect⁹ hūane nature q̄s decuit. (Dēn r p̄fectā naturā diuinitatis.) Cōtra. ois signū distributiū ē: s3 natura diuina ē idiuisa. dōz qd ois ponit p toto fm qd to tū dī cui nihil decit: r nō est ex pte illa q̄ totū cõparat ad**

pres qz natura diuina no het pres. Ideoqz no sic de diuina natura. Contra de quibus predicat filius dei predicat homo. Sed natura diuina est filius dei: ergo est homo. Sed quod diuina est inter noia substantia et adiectiua. substantia enim significat non tantum formam: sed et suppositum forme. vnde potest predicari ratione vtriusque: et quod predicantur ratione suppositi de predicatio potest idem ratione forme: dicitur per denominationem suam in formatione. et hec est magis propria predicatio: quod termini in predicato tenentur formaliter. adiectiua autem tantum significat formam: et ideo non potest predicari nisi per in formationem. vnde hec est falsa sententia est generatio: quia hec sit vera. Sententia est pro. cum igitur dicitur. filius dei est homo: est predicatio per in formationem et idem ratione: cum vero de sententia diuina est homo: est predicatio per idem rationem: quod idem finem de cum supposito homo: non autem per in formationem: quia natura diuina non significat vel suppositum subsistentem in humana natura. Et ideo dicit magister quod non est vna vera sicut alia: sed nec tantum dicit eam simpliciter esse falsam.

De intelligentia harum locutionum. s. de factus est homo deus est homo: an his locutionibus dicatur deus factus est homo: vel e converso: vel non. Distinctio VI.

Ex premissis autem emergit questio plurimum rationes utilitatis: sed nimium difficultatis atque perplexitatis. Quia enim consistit ex predictis et alijs pluribus testimonijs: oesque catholici vnam inter fateantur deum esse factum hominem: et iesum christum deum verum esse et verum hominem: querit an his locutionibus. Deus factus est homo: filius dei factus est filius hominis: deus est homo: et homo est deus: dicatur deus factus est aliquid: vel e converso: vel aliquid deus factus est aliquid: vel e converso: que sit intelligentia harum locutionum et similitum. In huius profunditatis resecratione et scrupulose questionis expositione plurimum differre inveniuntur sapientes.

Quorundam sententiam refert.

Alij enim dicunt in ipsa homini incarnatione hominem quendam ex aia rationali et humane carne constitutum: ex quibus duobus ois verus homo constituitur. et ille homo cepit esse deus: non quod natura dei: sed persona homini: et deus cepit esse homo ille. Locedunt et homines illi assumptum a homine: et unitum homini: et tamen esse verbum. Et ea ratione traduntur dicitur esse deum factum hominem vel esse hominem: quia deus factus est. i. cepit esse quendam substantiam ex aia rationali et humane carne subsistentem. et illa substantia facta est. i. cepit esse deus: non tamen de migratione nature in naturam: sed vtriusque nature servata proprietate factus est ut deus esset illa substantia: et illa substantia esset deus. vnde vere dicitur deus factus est homo: et homo factus est deus: et deus est homo: et homo est deus. et filius dei filius hominis: et e converso. Quibus dicitur illi hominem ex aia rationali et humane carne subsistere: non tamen fatentur ex duabus

Handwritten marginal note in the left margin of the first page.

naturis esse positum: diuina. s. et humane. nec illius pres esse duas naturas: sed aiam tantum et carnem.

Auctoritates ponit quibus suam munis sententiam. Ne de suo sensu tantum loquatur purentur hanc sententiam pluribus munis testimonijs. Sic enim Augustinus in li. iij. de trinitate. Cum legitur homini caro factus est: in homine intellectus dei filii verus: in carne agnosco verum filium hominis: et vtriusque sit vna persona dei et hominem ineffabilis gratia largitate iunctus. Idem in Encheiridion. Christus iesus deus de deo est: homo autem natus est de spiritu sancto ex maria virgine: vtriusque substantia: diuina. s. et humane filius est vnicus dei patris omnipotentis: de quo procedit spiritus sanctus: vtriusque vnicus: s. aliud propter hominem: et aliud propter hominem. nec duo filij dei: sed homo: sed vnicus dei filius: deus sine initio: homo a certo initio. Item in eodem: Quid nam humana in christo hominem meruit ut in unitate persone vnicus filij dei singulariter ascriptus esset. Que bona voluntas: que bona opera presertim: quibus mereret iste homo fieri vna persona cum deo: nunquam antea fuit homo: et hoc ei singulare beneficium prestitum est: ut singulariter emereret deus: prope ex quo homo esse cepit non aliud cepit esse homo quam deus filius: et hic vnicus. et propterea dei homini: quod est ab illo suscepta caro: facta est vtriusque deus: ut que admodum vna persona est quilibet homo: aia. s. rationalis et caro: ita sit christus vna persona homini et deo. Idem super Jo. Agnoscamus geminam substantiam christi: diuinam. s. que equis est patri: et humane que minor est patri. Vtriusque autem filius non duo: s. vnicus christus: ne sit quaternitas: non trinitas deus. ac pro hoc christus est deus aia rationalis et caro. Idem quoque in li. de predestinatione sanctorum. Ille homo vna homini potest coeterno in unitate persone assumptus filius dei vnicus est: vnde hoc meruit: quod ei bonum precessit: ut ad hanc ineffabilem excellentiam perveniret: facta ei ac suscipiente deo homini: ipse homo ex quo esse cepit filius dei vnicus esse cepit. Item homo quoniam ita gratia sit christus: sicut gratia homo ille ab initio factus est christus. Idem in li. iij. de trinitate. Si dei nobis in homine christo comedat: quia nec ipse ut tanta unitate deo homo iunctus vna cum illo persona filij dei fieret: vllis est precedentibus meritis assecutus: sed ex quo homo esse cepit ex illo est deus: vnde dicitur est. homini caro factus est. In ysaia. quoque in li. de tri. ait. Christum non ambigimus esse deum homini: neque rursum filium hominis ex aia et carne constituisse ignoramus. His alijsque auctoritatibus vtriusque qui homines quendam ex aia rationali et carne copositus deum factus dicitur: sed gratia non natura. Sola enim gratia habuit ille homo: non meritis vel naturam vel esset deus filius dei: ut haberet oem scientiam et potestatem: quam habet christus cum quo est vna persona. Nec tamen in superioribus legitur quod homo ille sit vna persona cum ver-

bo: et sit ipsius verbum: s. etiam quod aia rationalis et caro eadem persona sit: et christus sit et deus. Aliorum sententia. Ant autem et alij qui istis in pre sententia: s. dicitur homines illi non ex aia rationali et carne tantum: s. ex humana et diuina natura. i. ex tribus subsistentibus divinitate carne et aia consistere: et hinc iesus christus fatentur et vna persona tantum esse ante incarnationem solimodo simpliciter: s. in incarnatione facta coposita ex divinitate et humane nature: nec est alia persona quam patris: s. patris cum esse deus tantum persona in incarnatione facta: et est homo persona. non autem ut essent due persone: s. ut vna et eadem esset persona dei et hominis. Persona que patris erat simplex et in vna tantum natura existens: in duabus et ex duabus subsistentibus naturis. et persona que tantum erat deus facta est etiam verus homo subsistens non tantum ex aia et carne: sed etiam ex divinitate. nec tantum persona illa deus dicitur persona: quia dicitur facta scilicet persona hominis. Facta est igitur illa persona ut quibusdam placet quodam subsistentibus ex aia et carne: s. non est facta persona vel substantia vel natura: et in quantum est illud subsistens coposita est: in quantum autem verbum est simplex est.

Auctoritates etiam ponit que hanc probant sententiam. Hoc Augustinus in li. iij. de trinitate. Prosperus ait. Ab oditis omnibus approbare preedimus sacrificium ecclesie duobus consistere duobus personis. visibili et invisibili: et invisibili deum tantum in christi carne et sanguine: factio et re factio. i. corpe christi sic christi persona consistat et consistit ex deo et homine: cum ipse christus verus sit deus et verus homo: quia ois res illarum reze natura et unitate in se trinet: ex quibus consistitur. De hoc eodem Jo. Damascenus ait. In domino nostro iesu christo duas quidem naturas cognoscimus: vnam autem hypostasim ex vtriusque copositam. incarnatam est igitur christus ex virgine assumens primitias nostre masse: ut ipsa existeret in carne hypostasis. que dei verbi hypostasis facta et coposita fuerit: que prius simplex erat verbi hypostasis. coposita vero ex duabus perfectis naturis divinitate et humane nature: et ferat ipsa diuine dei homini filiaris characteristicis et determinatis ydionibus quod diuina est a patre et spiritu sancto: et carnis characteristicis et determinatis ydionibus: s. que differat a matre et reliquis hominibus. Item vna hypostasis filij dei consistit in duabus naturis perfecte se habentibus dei nature et humane nature: et incarnata eadem hypostasis et has duas naturas custodit et manere in christo post unionem non seorsum et s. pres ponentes singularem s. unitas in vna coposita hypostasim. Substantiali. n. in quantum unionem. s. veram: et non s. tantam. Substantiali autem non duabus naturis

perfectis alteram. s. vnam copositam naturam: sed unitas in vna hypostasim copositam filij dei et manere eadem substantiali differentiā deterriminam. Quod creabile masit creabile: et quod increabile increabile: et mortale mortale: et immortale immortale: et circumscribibile circumscribibile et incircumscribibile incircumscribibile. et hoc quidem refulget miraculis. De hoc etiam Augustinus in li. de trinitate. Quod admodum secundum deitatem vna est patris filijque natura: ita etiam in humana nature eadem est matris et filij natura. ex vtriusque autem substantia et divinitatis et humane nature vnaque idem est deus dei et hominis filius iesus christus deus verus: ita etiam homo verus. Item in li. iij. de trinitate. Sic deo coniungi potuit humana natura ut ex duabus substantijs fieret vna persona: ac pro hoc etiam ex tribus deo aia et carne. His alijsque pluribus se muniant auctoritatibus qui dicunt personam christi esse copositam vel factam sine constantem ex duabus naturis sine ex tribus substantijs.

Tertia aliorum sententia. Ant etiam alij qui incarnatione verbi non solam personam ex naturis copositam negant: verum etiam hominem aliquem siue etiam aliquam substantiam ibi ex anima et carne copositam vel factam differunt: sed sic illa duo. s. animam et carnem verbi persone vel nature unitate esse aiunt: ut non ex illis duobus vel ex his tribus aliqua suba vel persona fieret sine coponeretur: s. illis duobus velut indumento verbum dei vestiretur: ut mortaliu oculis congruenter appareret. qui ideo dicitur factus verus homo: quia veritatem carnis et anime accepit: que duo etiam in singularitate vel unitate siue persone accepisse legitur: non quod illa duo vel aliqua res ex illis coposita sit vna persona cum verbo vel sit verbum: s. quod illis duobus accidentibus verbo non est personarum numerus auctus: ut fieret quaternitas in trinitate. Et quia ipsa persona verbi: que prius erat sine indumento assumptio ne indumenti non est diuisa vel murata: sed vna eademque immutata permansit. qui secundum habitum deum hominem factum dicunt. Accipiendo enim hominem dicitur esse deus factus homo: et propter accipitum hominem dicitur deus verus esse homo. et propter assumptum deum dicitur homo esse deus. Ita si essentialiter inquit illi deus esse homo vel homo esse deus intelligeretur: tunc si deus hominem assumpsisset in sexu muliebri: et mulier essentialiter deus esset: et e converso. At potuit deus assumptus esse hominem in sexu muliebri: potuit igitur mulier esse deus et e converso.

Auctoritates inducit quibus hec sententia roboratur.

bo: et sit ipsius verbum: s. etiam quod aia rationalis et caro eadem persona sit: et christus sit et deus.

Aliorum sententia. Ant autem et alij qui istis in pre sententia: s. dicitur homines illi non ex aia rationali et carne tantum: s. ex humana et diuina natura. i. ex tribus subsistentibus divinitate carne et aia consistere: et hinc iesus christus fatentur et vna persona tantum esse ante incarnationem solimodo simpliciter: s. in incarnatione facta coposita ex divinitate et humane nature: nec est alia persona quam patris: s. patris cum esse deus tantum persona in incarnatione facta: et est homo persona. non autem ut essent due persone: s. ut vna et eadem esset persona dei et hominis. Persona que patris erat simplex et in vna tantum natura existens: in duabus et ex duabus subsistentibus naturis. et persona que tantum erat deus facta est etiam verus homo subsistens non tantum ex aia et carne: sed etiam ex divinitate. nec tantum persona illa deus dicitur persona: quia dicitur facta scilicet persona hominis. Facta est igitur illa persona ut quibusdam placet quodam subsistentibus ex aia et carne: s. non est facta persona vel substantia vel natura: et in quantum est illud subsistens coposita est: in quantum autem verbum est simplex est.

Auctoritates etiam ponit que hanc probant sententiam. Hoc Augustinus in li. iij. de trinitate. Prosperus ait. Ab oditis omnibus approbare preedimus sacrificium ecclesie duobus consistere duobus personis. visibili et invisibili: et invisibili deum tantum in christi carne et sanguine: factio et re factio. i. corpe christi sic christi persona consistat et consistit ex deo et homine: cum ipse christus verus sit deus et verus homo: quia ois res illarum reze natura et unitate in se trinet: ex quibus consistitur. De hoc eodem Jo. Damascenus ait. In domino nostro iesu christo duas quidem naturas cognoscimus: vnam autem hypostasim ex vtriusque copositam. incarnatam est igitur christus ex virgine assumens primitias nostre masse: ut ipsa existeret in carne hypostasis. que dei verbi hypostasis facta et coposita fuerit: que prius simplex erat verbi hypostasis. coposita vero ex duabus perfectis naturis divinitate et humane nature: et ferat ipsa diuine dei homini filiaris characteristicis et determinatis ydionibus quod diuina est a patre et spiritu sancto: et carnis characteristicis et determinatis ydionibus: s. que differat a matre et reliquis hominibus. Item vna hypostasis filij dei consistit in duabus naturis perfecte se habentibus dei nature et humane nature: et incarnata eadem hypostasis et has duas naturas custodit et manere in christo post unionem non seorsum et s. pres ponentes singularem s. unitas in vna coposita hypostasim. Substantiali. n. in quantum unionem. s. veram: et non s. tantam. Substantiali autem non duabus naturis

perfectis alteram. s. vnam copositam naturam: sed unitas in vna hypostasim copositam filij dei et manere eadem substantiali differentiā deterriminam. Quod creabile masit creabile: et quod increabile increabile: et mortale mortale: et immortale immortale: et circumscribibile circumscribibile et incircumscribibile incircumscribibile. et hoc quidem refulget miraculis. De hoc etiam Augustinus in li. de trinitate. Quod admodum secundum deitatem vna est patris filijque natura: ita etiam in humana nature eadem est matris et filij natura. ex vtriusque autem substantia et divinitatis et humane nature vnaque idem est deus dei et hominis filius iesus christus deus verus: ita etiam homo verus. Item in li. iij. de trinitate. Sic deo coniungi potuit humana natura ut ex duabus substantijs fieret vna persona: ac pro hoc etiam ex tribus deo aia et carne. His alijsque pluribus se muniant auctoritatibus qui dicunt personam christi esse copositam vel factam sine constantem ex duabus naturis sine ex tribus substantijs.

Tertia aliorum sententia.

Ant etiam alij qui incarnatione verbi non solam personam ex naturis copositam negant: verum etiam hominem aliquem siue etiam aliquam substantiam ibi ex anima et carne copositam vel factam differunt: sed sic illa duo. s. animam et carnem verbi persone vel nature unitate esse aiunt: ut non ex illis duobus vel ex his tribus aliqua suba vel persona fieret sine coponeretur: s. illis duobus velut indumento verbum dei vestiretur: ut mortaliu oculis congruenter appareret. qui ideo dicitur factus verus homo: quia veritatem carnis et anime accepit: que duo etiam in singularitate vel unitate siue persone accepisse legitur: non quod illa duo vel aliqua res ex illis coposita sit vna persona cum verbo vel sit verbum: s. quod illis duobus accidentibus verbo non est personarum numerus auctus: ut fieret quaternitas in trinitate. Et quia ipsa persona verbi: que prius erat sine indumento assumptio ne indumenti non est diuisa vel murata: sed vna eademque immutata permansit. qui secundum habitum deum hominem factum dicunt. Accipiendo enim hominem dicitur esse deus factus homo: et propter accipitum hominem dicitur deus verus esse homo. et propter assumptum deum dicitur homo esse deus. Ita si essentialiter inquit illi deus esse homo vel homo esse deus intelligeretur: tunc si deus hominem assumpsisset in sexu muliebri: et mulier essentialiter deus esset: et e converso. At potuit deus assumptus esse hominem in sexu muliebri: potuit igitur mulier esse deus et e converso.

Auctoritates inducit quibus hec sententia roboratur.

Est autem et isti de suo istuere videant: re-
stimonij in medijs pductis qd dicit
firmat. At. n. Augustin in libro de
gra noui testamenti. Sicut no augef
numerus psonaz cuz caro accedit aie: vt fit vn9
ho: sic no augef numerus psonaz cu ho accedit
xbo vt fit vn9 xps. Legit itaqz de ho vt itelli-
gam9 ei9 psona singularitatez: no vt suspicemur
in carne mutata diuinitate. Ide quoqz tractas
illud verbu apli. Habitu iuet9 vt ho: manifeste
ondit deus dici factu ee hoiez: vl ee hoiez fz ba-
bitu in libro. lxxij. qonm. ita in quicns. Adultis
modis habitu dicit9. vl habitu animi: sicut di-
scipline pceptioez vsu firmata. vl habitu corpis:
sicut dicit9 aliu alio validiore. vl habitu eoz q
mebris accomodant extrinsec9. vt cu dicimus
aliquo vestitu: calciatu: z huiusmodi: vt in oib9
generib9 manifestu e. In ea re dici habitus q acci-
dit alicui ita vt eaz possit ee no bte. Hoc aut no-
men ductu e ab illo verbo qd e bte. Habitu q in
ea re dicit nobis vt habeat accedit vel accedit
Veru hunc hoc iterest qz qda eoz q accedit vl ac-
cidunt: vt habitus faciut no mutant: fz ipsa ma-
tant in se itegra z icocussa maneria. sicut sapien-
tia accedens ho no ipsa mutat: fz hoiez mutat.
quem de stulto sapientem facit. Queda vero sic
accidunt vel accidunt vt mutant z mutantur: vt ci-
bus qui amittes speciez suam in corpus vertit:
z nos cibo refecti ab exilitate atqz languore in
robore atqz valentia mutamur. Tertiu gen9 e cuz
ea que accidunt nec mutant ea qbus accidunt:
nec ab eis ipsa mutant. sicut annulus posiu in
digito: qd genus rarissime reperitur. Quartus
genus est cu ea que accidunt mutantur: no a sua
natura: sed alia speciem z formas accipiunt: vt
est vestis que deiecta atqz deposita no habet ea
formas quam sumit induta. Induta enim me-
bris accipit forma qua no habet exuta. Quod
gen9 congruit comparationi huic. Deus enim
sili9 semetipsum exinanivit no formas suas mu-
tans: sed forma serui accipiens. neqz uersus aut
transmutat9 in homine amissa icomutabili stabi-
litate: fz in similitudine hominis fact9 est ipse susce-
ptor: vtz homine suscipiedo. z habitu inuent9
est vt homo: idest habendo hominez inuentus
est vt homo: no sibi sed eis qb9 in homine appa-
ruit. Qd aut dicit vt homo veritate exprimit.
Homine ergo habit9 sane significauit aplus q-
liter dixerit in similitudinem hominum factus:
quia no transfiguratioe in homine: sed habitu fa-
ctus est cu indutus est homine: quez sibi vnies
quodammodo atqz pformas immortalitati eterni-

tatis sociaret. No ergo oportet itelligi mutati
esse verbum susceptione hominis: sicut nec me-
bra veste iduta mutant: qzuis illa susceptio ief-
fabiliter susceptu suscipiendi copularet. His ver-
bis apte inuere vt augustin9 deuz dici factu ho-
mine fz habitu: qd ee ipsius icarnatiois modu vo-
les exprimere qretibus in qrtto libro d trinitate
ait. Si qrit ipsa icarnatio quod facta e: ipm xps
dei dico carne factu. i. hoiez scm. No tm in h q
scm e pueruz atqz mutatu: fz carne vt carnalib9
pgruenter apparet idutu. Ita sane factum vt
ibi sit no tm xps dei z hois caro: sed et ronalis
hois aia: atqz hoc totu z de9 dicat pp deuz: z ho
pp hoiez. Qd si difficile itelligit mes fide pur-
get a pctis abstinedo z bona opado. Difficilia
. n. snt bec. Ide in libro de fide ad Petru. De fi-
llus cu sit deus eternus z verus: p nobis fact9
est ho verus z plenus. In eo verus qz vera bz
ille huanana naz. In eo xps plenus qz z carne hu-
manana suscept: z animaz ronale. Itcz non
aliud fuit illa dei sumi exinanitio nisi forme ser-
uilitis. idest nature humane susceptio. vtraqz igit
est in xpo forma: quia vtraqz vera z plena est in
xpo substantia: diuina scz z humana. Idem in
libro 3 maximis. Cum esset per se ipsum inui-
sibilis: visibilis in homine apparuit: quez de fe-
mina suscipere dignatus e. Item in eod. Nos
xpm deum veruz homine suscepisse credimus
z in xpo visibiliter inuisibiles hominibus appa-
ruisse: in ipso inter hoies conuersatus fuisse: in
ipso ab hominibus huanana ptilisse: in ipso hoies
docuisse: hylarius quoqz in .x. libro de tri. ait.
Quomodo dei filius ex maria est nisi q verbu
caro factu e. f. filius dei cu i forma dei est for-
ma pnt accepit. Anu tm cidet9 no dei defecioe:
fz hois assuprio psumur: z in forma serui na-
tura diuina: z in forma serui ex coeptione spi-
ritus sancti fm hominis habitus reperit fuisse:
no fuit habitus ille tm hominis: fz vt hominis.
neqz caro illa caro peccati: fz in similitudine car-
nis peccati. Audistis tres fm diuersos positas
snias: z pro singulis induca testimonia.

Postq magister determinauit de icarnatioe dei: dicit deo
terminare icipit aditioes dei icarnati. Diuidit aut bec ps
in duas. In pma determinat de bis q ueniunt deo icarna-
to rone vniois. In scda de bis q pnt ad naz assupra ab-
solute. dis. i. i. b. (P. sciedu e.) De bis. n. q absolute pnt ad
diuina naz determinatu e in p. libro. pma aut pars
diuidit in duas. pma determinat de bis q dicunt de deo
icarnato expmetia ipaz vnioe: sicut q dicit de ho: vl fact9
est ho. In scda determinat de bis q ueniunt ei z in ad vnioe
est. dis. s. i. b. (Post pdicta.) pma diuidit in tres partes.
In pma mouet qone de locutioib9 expmetib9 vnioes. In
scda ponit diuersas opinioes de modo vniois: ibi. (Ali-

quis dicit. In tertia ondit quod intelligunt diuersimode
pnt locutioes fm diuersas opinioes. dis. 7. ibi. (Sed 3
pma no of.) (Ali. n. dicit.) Dic ponit opinioes: z diuidi
in tres pres fz tres opinioes qz ponit. Scda icipit ibi
(Sunt aut alij. Tertia ibi. (Sunt etia alij. Quelibz au-
te triu partiu diuidit in duas pres. in opinioez z afirma-
tioe. Confirmatio pme opiniois icipit ibi. (Sed ne de suo
sentu. Scda aut ibi. (De hoc Aug.) Confirmatio aut ter-
tiu ibi. (Ne aut illi.) Ad euidetiaz aut eoz q dicunt opz
pimo tria videre. pmo in quo iste tres opinioes con-
ueniant. Secundo in quo vna baz opinioes ab alia dif-
ferat. Tertio quid vnaqueqz ponat.

In quo tres ille opinioes comunicant.
Quantus ad pma sciedu q iste opinioes
ueniunt i qtuor. pmo qz li-
bet baz ponit vna psona in xpo. f. diuina: p qd
recedit ab heresi Nestoz. Secudo ponit in
xpo duas nas z tres substantias. f. diuina: aiam
z corp9: qd duob9 dicit stare naz huanana. z hoc rece-
dit ab errore Euticis q posuit vna nam in xpo. Tertio
baz duas substantias in qb9 huanana nstia dicit assuptas
a verbo. p qd recedit ab errore Manichei q negabat car-
nis assuptioe. Quarto q hoc qd assuptu est no pree tangit
ante vnioe tpe: fz na solu. p qd euadit erroze que extigit
dama. dicitu q pmo assupserit intellectum: z extic fuisse
hoiez: postea aut assupserit carne in vtero virginis. qd videf
ste erroz. Orig. q ponebat aias creatas ante cozpoz.

In quo vna harum opinioes ab alia differat.
Quantum vo ad scdm. f. differetia baz opinioes
sciedu e: q cu in xpo sint tres sube inue-
nit triplex coparatio haruz substantiaz. Una aie z cozpis
admitte fz q in eis consistit huanana na. Altera vo baz dua-
ru ad psona diuina fz q illa assupit bas duas. z qz haru
opinionu differt ab altera quat9 ad vtraqz coparationes.
Differt aut tertia opinio a primis duab9 quat9 ad opa-
ratione aie z cozpozis: qz pme due opinioes ponit aliqd
copositu ex aia z cozpoze: qd est assuptu. Tertia vo ponit
bas duas substantias esse diuisas abinuicem: z sine aliq co-
positioe a persona verbi assuptas esse. vñ cu of na huma-
na assupta a vbo sumit nam humanana maliter. i. partes hu-
mane nae: sicut partes dom9 dicitur dom9. Differt aut a
primis duab9 quat9 ad coparatione baz duaz substantia-
ru ad tertia: qz ponit bas duas substantias iunctas verbo
accidentaliter: sicut vestis iungit homini: z sicut angelus
assumit cozp9: vt in eo videat. pme vo due opinioes di-
cunt no accidentaliter: fz substantialiter quant9 ad esse per-
sonale verbo iunctas ee. Silt etia secuda opinio differt a
prima fm bas duas coparationes. quat9 enim ad coparatio-
ne aie z cozpozis differit in hoc qz cu vtraqz ponit aiam z
cozpus pree ystere fm intellectu ad vnioe: z ex eis iunctis
effici aliqd vnu no vnus modi vnu ex bis iunctis pstitui
dicit vtraqz. ex iunctioe eniz aie ad cozp9 resultat z hic ho
z humanitas: z bec duo qualiter differat patere pot ex pre-
dictis in pcedenti di. qz hic ho dicit qd subsistens in na hu-
mana humanitas aut colligit tm ea in sua significatioe ex
qbus ho bz q sit ho. pma g opinio dicit q illud vnu co-
positus ex aia z cozpoze qd pntelligit vnioe z assumit
est hic homo. Secuda vo dicit q sit huanitas: z hoc q sit
ho: no habet ex iunctioe anime ad cozpus: sed ex iun-
ctioe vtriusqz ad diuina psona que subsistit in eis. Dif-
ferit etia quat9 ad secuda coparationes vtriusqz substantie
ad diuina psona. na secunda opinio dicit: q iste duo sub-
stantie assupte: ita iungunt diuine persone: qz pertinent ad
personale ipse: adeo q sicut psona vbi ante icarnatio-
nem subsistebat in natura diuina: ita post icarnationem

subsistit in humana z diuina: z ideo ante icarnatione erat
simplex: sed post est coposita. pma vero opinio dicit q
illa suba coposita ex aia z cozpoze no pertinet ad persona-
litatez verbita q in ea persona verbi subsistat: sed p assu-
ptione factu e vt psona verbi esset illa suba coposita ex aia
z cozpoze. z ecouerso. vñ psona verbi sicut fuit simplex an-
te icarnatione: ita e z simplex post icarnatione.

Quid vnaqueqz harum opinioes ponat.
Quantus ad tertiu aut. f. ad positioes quas quelibz
opinio ponit. Sciendu e qz prima opinio
ex hoc qz ponit duas substantias. f. animam z cozpus fm q
pntelligunt vnioe esse iunctas ad constituedu homine.
opz qz pmo ponat hoiez assumptu. secudo qz ho no signi-
ficet nisi copositu ex duab9 substantiaz. f. aia z cozpoze: no au-
tem deitate: z qz hic homo e suppositus vel hypostasus: id
ponit tertio in xpo esse duo supposita. vnu creatu qd e ho:
z altez increatum: qd est filius dei: z snt duas hypostasas.
Et qz suppositu predicat in recto: no in obliquo sicut na-
tura. forte eniz est suppositu humane nature. Ideo qro
dicit q xps est neutraliter duo. vnus tm masculine ppter
vnitate persone. Et quia dicit homine assumptu: z fili9 dei
est homo: ideo dicit quinto q assumens est assumptum. Et
qz in xpo dicit duo supposita: ideo dicit sexto q supposito
filio dei no supponitur hic homo: quia hic homo sit filius
dei. sicut supposita eentia no supponit pater: quia vnus esen-
tia sit pater. Et quia hic homo no supponit suppositu eter-
nu: ideo dicit septimo q sicut deus factus est homo: ita ho
factus est deus. qd no possit dici si supponeret suppositu
eternu: qz suppositu eternum no incipit esse deus. Et quia
pprietates eterne no determinat suppositus z tepozale nec
ecouers9: ideo dicit octauo q omnia nomina adiectiua q
significat aliquid eternu no possunt dici de filio virginis
nisi cu implicatione: vt si dicat filius virginis est etern9. i.
est ille qui est eternus. z similiter adiectiua que significat
aliquid tepozale no possunt dici pprie de filio dei. Sub-
stantiua aut hincinde predicantur propter vnioe: sicut z
adiectiua personalia no dicunt de essentia: quia vnus substā-
tiua dicant de ea. (Secunda vo opinio quia ponit q hu-
mana natura que est assuptu no significat quid subsistens
sed potius in ea subsistit diuina persona p vnioe: ideo pmi-
mo dicit hominem: qd significat per mod9 subsistens no
ee assumptu: sed humanana natura. Et qz hypostasus vel sup-
positus dicit aliquid per se subsistens: ideo secudo no ponit
in xpo nisi vnu suppositu vel hypostasim. Et p sequez po-
nit tertio q xps est vnu tm z solum vnus. Et quia huma-
na natura no substantificat vt subsistat nisi p vnioe ad
diuina psona: ideo homo qui significat p mod9 subsisten-
tis no solum dicit natura z cozpus. sed etia diuinitate. Et
hec est quarta positio. Et quia diuina persona que ate in-
carnatione subsistebat i vna na: post qua subsistit i duab9
naturis z tribus substantiaz: ideo quinto dicit q persona
vbi ante icarnatione fuit simplex: sed post icarnatione
est coposita. Et quia est vnu suppositum qd subsistit in
duabus naturis: ideo sexto ponit q de illo supposito. ppe
dici pnt adiectiua significatia. pprietates vtriusqz nature
sive denoiet p vna natura sive p alia. vñ fm eos pprie of
iste puer est etern9: z de9 est passus. (Tertia vo opinio qz
negat vnioe aie ad carnez in xpo: ideo primo ponit q ho
no predicat de xpo aliqd copositu ex aia z cozpoze: fz pres
humane nature vt sit sensus: ho est. i. bz anima z cozp9 sibi
vnita accidentaliter. z id ponit secudo q ho pdicat de xpo
accidentaliter: no in qd: fz in quo mo se bz: vt cu dicit de in-
dur9. z id tertio pot q due substantie no pnt ad psonali-
tate filij dei: sed extrinsec9 se hnt ad ipsaz. Et multa alia ex
bis opinionib9 sequunt si quis radice opinionu consideret.

et unione aliquid positum: s; hoc ipso q; ipsuz copositu ex aia et corpore non adiungit alteri subsistenti in natura composita: sequit q; coniunctu sit homo: vñ et si xpus humanaz naturā quā assumptū deponeret: ex hoc ipso esset homo illud coniunctum ex duab; substantiis.

Utz hō dicat ibi copositū ex duab; substantiis tñ.

Tertius sic pcedit. videt q; hō non dicat nisi copositū ex duab; substantiis. hō enī pdicat de xpo et de petro: et nō equoq; dicit: s; cū dicit de petro nihil pdicatur nisi copositū ex duab; naturis vel substantiis: ergo et cū dicit de christo. C. in simbolo. Athan. dicit: sic aia rationalis et caro vñ est homo: ita de et hō vñ est xps. sed aia nō includit in sua significatione carnē: nec ecouertur: nec hō dicit diuinitatē nec ecouertit. C. nihil est in xpo pter tres substantias. si ergo hō diceret tres substantias tūc xps erit tñ hō: qd est falsus. C. Totū nō dicit vniri parti: s; pars toti vel parti: si ergo homo diceret tres substantias: videret q; nō posset dici homo vnitus dei filio.

Secunda contra. homo est habēs hūanitatē: s; habēs hūanitatē est diuina psona: ergo cū hūanitate q; continet duas substantias hoc nomē hō dicit de xpo dicit et diuinā psonā: s; sic dicit tres substantias. C. oē pdicatu substantiale continet aliquo mō suū sūm: s; hoc nomē hō pdicat de filio dei nō accidētāl: ergo continet psonā filij dei: sic nō dicit tñ compositum ex duabus substantiis.

Respondeo dicit q; in quibet noie est duo cōsidera: re. s; id a quo imponit nomē qd dicitur q̄litas noie: et id cui imponit qd dicit substantia noie: et nō mē ppe loquēdo dicit significare formā siue q̄litatez. a q; imponit nomē dicit vō sup̄dicere: eo cui imponit. P. opinio dicit q; hoc nomē hō q̄tū ad significatū et q̄tuz ad suppositū nō dicit nisi cōstitutū ex duab; substantiis: q; hoc p̄stitutū ex duab; substantiis est ypostasis subsistēs: p q; pōt fieri suppositio hui; noie hō: scilicet a vō op̄o dicit q; cōstitutū ex duab; substantiis tñ nō est ypostasis subsistēs s; natura in q; subsistit vbi; dei. vñ nō pōt ponere q; cōstitutū ex duab; substantiis tñ sit suppositū: cui nomē imponit: s; forma a qua imponit. s; humanitas: illud vō cui nomē imponit qd est subsistēs i hūana natura: est psona vbi; ideo hoc nomē homo p̄hēdit tres substantias: sed duas ex pre significati. tertiam ex pre suppositi.

Ad primū ergo dōz q; diuersitas suppositiōis non facit equocationē: s; diuersitas significationis. C. Ad secundū dōz q; Athan. accipit hoies ex pre nature significare. C. Ad 3^m dōz q; termini in pdicato positi tenent formā: in sbo vō mātr. vñ. B nomē hō supponit suppositū eternū: qd subsistit in duab; naturis et tribus substantiis. pdicat vō tñ naturā hūanā. vñ si diceret q; est tātū hō: excluderet ois naturā alia ab hūana. et ppter hoc nō cōcedit q; sit hō tñ. C. Ad 4^m dōz q; hō dicit p̄prie et simplr. vnitus filio dei: q; dicit id qd vñi seu coniungitur. s; humanaz naturā: que est quasi pars in hac vnione et id in quo fit vnio. scilicet suppositū vñ. Questio. II.

Inde q̄rit de his q; p̄tinet ad secundam opinionē. et circa B q̄rit tria. P. vtz xps sit vñ. scō vtz bēat vñ esse. 3° vtz psona xpi post incarnationē fuerit composita. C. Utz xps sit duo neutraliter.

Primū sic pcedit. videt q; xps sit duo neutralr. fido. enī dicit i lib. de tri. Mediator dei et hois; hō ielus xps: q̄uis aliud sit de patre aliud de v̄gine nō tñ ali; s; vbiq; est aliud et aliud ibi sunt duo: q; xps est duo. C. Xps est vñ vnitate icreat:

ta: et vñ vnitate creata: vnitas aut creata nō ē vnitas icreata: q; xps est duo. C. sic i trinitate sūt tres psonē i vna eētia: ita in xpo sūt due nāe i vna psona: s; ppter vnitatē nāe dicit pater et filij vñ: q̄uis nō vñ: q; ppter vnitatē psonē xps debet dici vñ: et nō vñ: s; duo. ppter dualitatē naturarū. C. Xps fm q; est deo: est aliqd qd est p̄r: et f; q; est hō: est aliqd qd ē mater: s; B qd est p̄r. nō est B qd ē m̄r: q; xps est aliqd et aliqd: et ita est duo. C. Xps est aliqd passibile et aliqd impassibile: s; passibile nō est impassibile: q; xps est aliqd et aliqd: q; nō est vñ. C. Xps est aliqd et aliqd: q; nō est vñ: s; q; est deo: q; xps nō est totū deo: sed est aliqd p̄r B qd est deo: s; ex B q; est deo: et aliqd: q; est aliqd: et aliqd: sic idē qd pus. C. Xps nō est tñ hō: s; hō pdicat aliqd vñ de ipso: q; xps nō est tñ vñ aliqd: q; est duo. C. S; q; q; dicit: est: id est: q; vñ nūero est: s; q; xps nō ē vnus: nihil est: qd falsus est. C. P. maior ē vniuersitas nāe hūane in xpo ad naturā dinā q; accidit ad sūm: s; accidētāl: cū hō nō facit m̄re: q; nec rōne hūane nāe et vine dicit tres substantias duo. C. P. ea q; nō sūt vñ nō possūt de se iūicē pdicari: q; de pdicat de hoie xpo et ecouertit: q; xps est vñ.

Respondeo dōz q; neutru gen^o ē in forme et indistinctū: masculinū vō est formatū et determinatū. vñ masculinū non pdicat absolute nisi de re perfecta subsistēte. neutz vō gen^o de re perfecta subsistēte et de nō perfecta: vñ nō p̄r dicit q; albedo vel hūanitas petri ē aliq;: s; q; est aliqd. de p̄ro at possum dicit q; ē aliq; et aliq;: et aliqd. s; r i xpo de psona p̄r dicit q; ē aliq; et aliq;: de nā at q; est aliqd: et q; nō ē aliq;: sed igitur secundā opinionē de q; agit: illd aliqd qd est nā assumptū nō pdicat de xpo: q; nō h; rōne hois: s; hūanitatē. aliqd q; f; q; pdicat de xpo nō significat tñ nāz: s; suppositū nāe: q; p̄rale est geminatū singularē: id xps nō posset dici aliq; nisi eēt i eo duo supposita nāz: qd negat scōa opinio: s; r i 3°. et id vtraz opinio dicit q; xps ē vñ: s; scōda dicit q; est vñ p se. tertia vō q; vñ p vnū p accidēs sic alb^o hō: s; p̄ opinio dicit q; assumptū nō tñ h; rōne hūanitatē s; et hois: et tñ nō pōt dici aliq;: q; est alteri dignio: i ad iūctū: s; dicit aliqd: et illud aliqd pdicat de psona assumētē: et id seq̄t q; xps sit aliqd. s; assumēs aliqd. s; assumptū et q; sit duo neutraliter: s; nō masculinē.

Ad primū ergo dōm q; aliud partitiuū ē. vñ regit aliqd a quo diuidat: cū aut dicitur est aliqd et aliqd: cū aliqd nō pdicat naturā tñ: s; suppositū nāe: q; hūana nā de xpo nō pdicat regit q; sit ibi aliquid distinctū vel diuisiū a supposito hūane nāe: qd de xpo pdicat: B aut nō pōt ēē f; scōda opinio: q; suppositū diuine nature nō ē aliqd a supposito hūane nature: nec dina nā q; de xpo pdicat ē aliqd a supposito eius: nec p̄ sequens a supposito hūane nature. vñ f; hāc opinionē xps nō dicit ppe aliud et aliud: s; exponēdū ē alteri^o nature. p̄ vō opinio q; distinguit supposita naturarū pōt dicere q; xps est aliqd et aliqd. C. Ad 2^m dōz q; termini nūerales: vt in p̄cedit est: se habēt cōiter ad psonā et naturā: vñ loquēdo de vnitate psonali ē tñ vna i xpo: f; quā dicit vñ. xps. loquēdo at de vnitate nāli ē duplex vnitas: nō tñ seq̄t q; xps sit vñ et vñ: q; vñ qd de xpo pdicat nō refert tñ ad naturā: s; ad suppositū nature: qd nō gemiat. C. Ad 3^m dōz q; natura dina pdicat i recto de psonis ppter idētatē reit: s; due nature q; sūt in xpo nō pdicat de eo i recto: q; vñ. n. diuina natura pdicat de eo i recto: nō tñ hūana: sic nec dicit aliqd hoie: si aut tres psonē differēt fm rem a nā: q; vñ eēt vna nūero i eis: nō tñ poss; ppter B dicit q; tres psonē eēt vna simplr: sed forte q; esset vñ deo sic m̄tē hoies dicit vna p̄p̄s. C. Ad 4^m dōz q; cū dicit xps est aliqd qd ē m̄r: ly aliqd nō pdicat tñ nāz: s; suppositū nāe: vt p̄ x; pdicat: relatiuū at refert suū aīo: nō grā suppositi: s; grā nāe: m̄. n. n. dicit

in filio in supposito: s; in nā: relatiuū aut nō refert idē fm supposito: s; q; idē f; natura speciei: cū vō dicit. ē aliqd q; est p̄r. ly aliqd. pdicat naturā diuinā. vñ ex B sequit q; hūana natura nō sit diuina natura: nō aut q; xps sit duo. C. Ad q̄rit dōz q; dicit xps est aliqd passibile: ly aliqd nō pdicat naturā: s; suppositū hūane nature: q; p̄p̄ta nature denoiatue pdicat de supposito: q; vñ nā de eo nō pdicat: et etiā p̄p̄tates p̄tū. Petri enī q̄uis nō sit ca p̄tū: est tñ crispus: cū vō dicit xps est aliqd impassibile: ly aliqd. pdicat suppositū diuine nāe: qd nō est aliqd q; suppositū hūane nāe: vñ ēē dina natura: que nō ē aliqd a suo supposito. vñ nō seq̄t q; sit ibi aliud et aliud: media enī falsa est: q; dicit aliqd passibile nō est aliqd impassibile: idē enī suppositū qd est passibile fm vna naturā: est impassibile fm aliam. C. Ad 2^m dōz q; totū refert ad psonā: totū aut ad nām. totū aut f; q; hic sumit ē cui nihil deest: et q; nihil deest de p̄onalitate filij quā significat nomē xpi f; q; nō sit vbiq;: q; p̄ psona eterna: id ē totus vbiq;: deest aut aliqd de natura f; q; nō est vbiq;: s; tamē illud aliqd nō pdicat de xpo. vñ nō sequit q; xps sit aliqd et aliqd: s; q; i eo sit aliqd et aliqd. C. Ad 7^m dōz q; termini in pdicato positi tenent formā: vñ nō cōcedit ista. q; xps sit tñ hō: q; excluderet ois alia natura. ly aliqd. aut et ly vñ. nō determinant aliquid formā vel naturā: s; determinatū suppositū f; q; de xpo pdicat: nō. n. determinat nisi illud circa quod ponit. vñ si diceret. xps est tñ vñ vel tñ aliqd: nō excludit alia naturā: s; aliqd suppositū: et id hec est vera. Xps est tātū aliqd vñ. et est i p̄cedit illo fallacia p̄sequētis: q; aliqd vñ est superius ad hominem: procedit ergo negatiue ab inferius ad superius cum dictione. excluditua.

Utz in xpo sit tñ vñ esse.

Secundū sic pcedit. videt q; in xpo nō sit tātū vñ esse: q; ois enī forma substantiā dat esse: s; aia est forma substantialis: ergo dat esse: sed nō dat esse diuine p̄s: ne: q; B est eternū: ergo dat aliqd eē. ergo in xpo nō tñ ē vñ esse. C. P. vñ ē ēē filij dei et p̄ris: si ergo vñ est esse hui; hois et filij dei: vñ est esse huius hois et dei patris: s; nulla est maior vnio q; ea q; est aliq;: s; esse vñ: ergo hūanitas est vnita deo patri. C. P. in diuinitate nō est esse nisi essentialē: si ergo vnio hūane nature ad diuinā facta est in eē filij dei facta est in essentialē: qd est impossibile. C. P. diffinitio est oratio idicans qd est eē: s; hō f; eandē diffinitionē pdicat de xpo et de petro: ergo est idē esse hūanitatē illi; hois cū esse petri fm speciez: s; esse filij dei nō est idē sp̄cū esse petri: ergo in xpo nō est tantū vñ esse. C. P. de quocūq; responderi pōt ad questionēz factā p̄ An est: habet p̄p̄riū esse: s; hec questio fit nō tātū de psona: s; etiā de natura: ergo esse non tñ est psonē: sed etiā nature: in xpo aut sūt due nature: s; i xpo sūt duo eē. C. S; vtraz eē qd habet p se esse est subsistēs. si ergo in xpo est duplex eē: sūt ibi duo subsistētia: ergo due ypostases: qd supra iprobātū est. C. P. q; cūq; differūt f; eē: vñ eoz nō pdicat de altero: s; deo est hō et ecouertit: ergo est esse vñ dei et hois. C. P. vñ nō est nisi vñ esse: sed xps est vñ: vt dicitur: ergo habet vñ esse tantum.

Respondeo dōz q; f; p̄s. s. Metba. esse duob; modis dicit. vno mō f; q; significat naturā ppositiōis f; q; est copula: et sic vñ cōmetator ibidē dicit: ens est pdicatu accitale: et B eē nō est in re: s; in mēte que cōiūgit pdicatu cūz sbo: vt dicit p̄s. in. 6. Metba. vñ de B nō est hic questio: s; mō dicit esse qd p̄tinet ad naturā rei fm q; diuidit fm decē genera: et hoc qd ēē est in re: et est act^o etis resultas ex p̄ncipijs rei: sic lucere est act^o latentis: aliq; tñ sumit esse p essentialē fm quā res est: q;

per act^o. Mutuerūt significari eoz p̄ncipia: vt potētē vel habit^o. Quando igit de eē f; q; est actus entis: sic dico q; fm secūdā opinionē opz pōere tñ vñ eē. scōm alias aut duas opz ponere duo eē: eē enī subsistēs est qd habet esse tāq; eius qd est: q; vñ sit nature vel forme tāq; ei^o quo est. vñ nec natura rei nec p̄tes ei^o p̄prie dicunt esse: si eē p̄diucto mō accipiat: similr aut accidētāl: suppositū completū qd est fm oia illa. vñ etiā p̄s dicit in. xi. Metba. q; accitales magis p̄prie est entis q; ens. p̄ma ergo opinio q; ponit duo subsistētia ponit duo esse substantiālia: similr tertia opinio: q; ponit q; p̄tes hūane nature adueniūt diuine p̄sone accidētāliter: ponit duo esse: vnus substantiāle: et aliud accidētālē: scōda vō opinio: q; ponit vñ subsistēs: et pōit hūanitatē nō accidētāliter aduenire diuine p̄sone: opz q; ponat vñ esse. impossibile est enī q; vñ aliqd habeat duo esse substantiālia: q; vñ fundat sup ens. vñ si sint plura eē: f; que aliqd dicit ens simpliciter: impossibile est q; dicat vñ: s; nō est incōueniēs q; esse vñ^o subsistētis sit p respectū ad plura: sic eē petri ē vñ: habēs tñ respectū ad diuinitate p̄ncipia p̄stitutiōis ipsuz: et sly suo modo vñ esse xpi h; duos respect^o. vñ ad naturā humanā: alterū ad diuinā.

Ad primū ergo dōz q; forma facit eē: nō ita q; illd eē sit materie aut forme: s; subsistētis: q; ergo op̄positū ex mā et forma est per se subsistēs: acq̄rit ex forma illi cōposito esse absolutūz p se: q; aut nō est p se subsistēs nō acq̄rit p formā eē illi op̄posito: s; subsistētis cui B adiūgit: acq̄rit respect^o f; eē ad B qd ei addit: sic si ponam^o hoies nasci sine manu. et manū p se separatiz fieri: et postea ei miraculose adiūgi: cōstat q; forma man^o causabit esse manus per se subsistētis: sed postq; adiūgit hoie acq̄rit ex forma man^o aliqd eē manū: q; man^o nō habet esse p̄p̄riū: s; acq̄rit homini respect^o ad manū fm suū esse. Ita etiā dico q; aia i xpo nō acq̄rit p̄p̄riū esse hūane nature: s; filio dei acq̄rit respectū fm suū esse ad naturā hūanam: qui tñ respectus nō est aliqd fm rem in diuina p̄sone. sed aliqd f; rōne: vt dicitur de vnione. C. Ad 2^m dōm q; aliqd est de deo et de oib; alijs reb; q; in deo ipsa essentia subsistēs est. vñ sibi fm se debet esse: imo ipsa est suū esse subsistēs. vnde essentia a psona nō differt fm rem: et ideo esse essentia est etiā psonē: et tñ psona et essentia rōne differūt. q; vñ sit esse: pōt tamē esse cōsiderari vel put esse essentia: et sic nō vñi hūanitas in esse diuino. vñ nō vñi patri: vel pōt cōsiderari. put esse psonē: et sic vñi in esse diuino. Et per hoc patet solutio ad tertiū. C. Ad q̄ritū dōm q; p̄s accipit ibi esse p essentialē vel quidditatē: quā signat diffinitio. C. Ad quintū dicendū q; illa obiectio procedit de esse fm q; signat veritatē ppositionis: sic enim pōt dici nō tantum de his que sunt in re: sed de his que sunt in intellectu: de quibus potest locutio formari.

Utz persona verbi post incarnationē sit coposita.

Tertū sic proceditur. videt q; psona verbi post incarnationē nō sit coposita: oē enī copositū est meli^o cōponētibus quia bonum additū bono facit magis bonū: s; diuinitate nō pōt esse aliqd melius: ergo ex diuinitate et humanitate nō pōt fieri vna persona coposita. C. P. i xpo nō est nisi psona eterna: s; nullū eternū est copositū: ergo psona xpi nullo mō est coposita. C. P. ad simplicitatē diuine essentia p̄tiet q; nō sit coposita: nec alteri cōponibilis: s; psona diuina est eq̄lis simplicitatis cūz essentia: ergo nec in se pōt dici coposita: nec alteri cōponibilis. C. P. sic dicit p̄s. 3. p̄bicozuz pars habet rōnez materie et imperfecti: s; ois imperfectio et materialitas a deitate est aliena: ergo nō pōt esse pars alicui^o: s; ois xps est ex p̄bicozuz q; psona xpi nō pōt eē coposita ex diuinitate et hūanitate.

Sed extra est qd dicit Damasc. duas nas vnitas inu...

Respondeo. s. q. esse totius ppositi ptingit ad omnes...

Ad primu. ergo dds q in psona coposita quis sint...

Deinde querit de his que pntent ad ter...

Utz i xpo fuerit aliq ppo anime r corpore...

Respondeo. ddm q vnio aie ad carnes consistit...

Ad primu. q dds q no fuit iterio magistri dicere...

Ad secundu. sic pcedit. videt q huan...

perfectus deus: pfecto dno. q temeritate audet qda vi...

Respondeo. dds q quis b qd e accidens i se possit ee...

Ad primu. ergo dds q humana na in xpo habz ali...

Meritur. an his locutionib. Dic ponit tres qones...

qd est contra secundam: hoc est q dicit: homine quedam...

ta vnicne aie ad corp' no inuenit veritas carnis: p'erea ad huc si sit vera caro...

Positis sententijs pbatisq; testimonijs intelligitias ppositaz locutionu exegit...

Secundu ho primu de deo fact' ho: et ho fact' deo. Quia deo cepit ee qd...

Hic explanat secundam sententiaz: et eorumdem locutionuz sensus.

In secunda ho snia hui' distinctiois talis videt ro: vt cu dicitur deo fact' est ho...

mo factus e deus: qz subsistes in duab' naturis cepit ee deo: vl' pot' ho fact' est deo...

Qz est ide dicere nam vel personam.

Sti dicit xpm predestinatum esse: sed personam illaz inquatu est homo...

Qualiter exponunt auctoritates prime: que huic vident obutare sententia.

Terminat et auetes q prime videntur snie: et huic videt cotradicere: vt cu legit ho ille assumpt' a ho...

Que cu ponit q premissis vident aduersari.

Ad bis videntur aduersari que subditis continentur capitulis. At emz Aug. super Jo. aliud est verbum dei...

moralia substaria deus: alia homo.

Qualiter bis respondeant.

Ec aut in huc modu determinat: qz cu dicitur: aliud ho buz dei: aliud ho: siue alia substaria deo...

Auctoritate confirmat determinationem.

Perte. n. Hylarius in. tr. lib. de trinitate. Cuz no aliud sit filius hominis...

Ad et dem e vtriq; est xpus et vna persona: mouere pot lector: sicut et illud qd Aug. dicit...

Ad et dem e vtriq; est xpus et vna persona: mouere pot lector: sicut et illud qd Aug. dicit...

vna esset in trinitate persona: assumptioe illa ieffa biliter facite persone vni' i deo: et hoie vnitare...

Hic quandam ponit auctoritate que multaz videtur huic sententia obuiare.

St aut et aliud qd huic snie plurimu videt obuiare. At. n. Aug. in li. ptra maximu. Xpus vna persona est gemine substare...

In tertia snia q sit pmissaz pponu intelligetia.

In hac igit snia sic dicitur deus factus ho: qz hoie accepit: et sic dicitur ee ho: qz hoie hz: vel qz est habes hoie...

postu dicitur nãe eẽntialr est suppositu hũane nãe: r hoc significat locutio. Ad 7m dõz q̄ reduci ad p̄dicatũ de gũe: sicut ista. Petrũ eẽ hõ: q̄ eadẽ rõ veritatis i vtraq̄. Ad 8m dõm q̄ non eẽ in mã remota: sed in mã naturali: q̄ p̄põ verificat non rõne nature: sed rõne suppositi hũane nãe. nec est sile in hoc r in alijs: q̄ in alijs ad dũerfitatem naturaz sequit dũerfitas in suppositis. vñ si forme sũt dũerse q̄ significat p̄ subz r p̄dicatũ: supposita nõ pũt esse eadẽ. in xpo aut sunt due nature r vnũ suppositũ.

Ad secundũ sic p̄cedit. vñ q̄ xps pos sit dici hõ dñicus. Aug. n. dicit in li. 3. q. Mouendũ eẽ vt illa bona eterna expectent q̄ fuerũt in hoie dñico: r loq̄ de xpo. q̄ p̄t dici dñicus. Ad 3m dõz q̄ xps iesus eẽ magis i p̄ticipatõe dñe bonitatis q̄ alij sci: sed alij sci p̄p̄ticipatõe dñi ne bonitatis dicunt dñici. vt p̄z p̄ glo. p. Regũ. p. Quis est iste hõ nisi hõ dñicũ. ḡ multo magis xps p̄t dici hõ dñicũ.

Ad 4m dõz q̄ dñicũ dñi dñicũ a dño: ita dñicũ dñi dñicũ a deo. S3 Dio. frequẽter noiat xpm dñicũ iusum. ḡ r p̄t dici ille dñicũ. Ad 5m dõz q̄ dñicũ dñi dñicũ a deo. S3 Dio. frequẽter noiat xpm dñicũ iusum. ḡ r p̄t dici ille dñicũ. Ad 6m dõz q̄ dñicũ dñi dñicũ a deo. S3 Dio. frequẽter noiat xpm dñicũ iusum. ḡ r p̄t dici ille dñicũ.

Ad 7m dõz q̄ dñicũ dñi dñicũ a deo. S3 Dio. frequẽter noiat xpm dñicũ iusum. ḡ r p̄t dici ille dñicũ. Ad 8m dõz q̄ dñicũ dñi dñicũ a deo. S3 Dio. frequẽter noiat xpm dñicũ iusum. ḡ r p̄t dici ille dñicũ.

Respondeo dõm q̄ hoc adiectiuũ dñicũ p̄t duo ipoztare. vno id q̄d hũ aliqua p̄ticipa tiõne dñy. Alio rẽ q̄ est dñi sicut possessio: vñ sicut effectus: sic dicunt vba dñica: vel sicut ps: sic dñi pes dñicũ. Quatũ ḡ ad scõam opionẽ p̄tinet: nullo: ille hõ p̄t dici hõ dñicũ. hõ. n. ipoztat suppositũ eternũ cui eẽntialr nã dñicũ cõ petit nõ p̄ticipatõe: nec est q̄si possessio vel effectus vel ps dñicũ: s3 est ipse dñs: q̄ dñs p̄r dñs sũt: dñs spũscũs: sũt etiã tertia opio cũ ponit hoies q̄si habitũ dei filio adueni re: nõ p̄t ponere q̄ hõ dñicũ p̄ deũ: s3 magis de p̄ hoies: q̄ habitũ dñicũ habentẽ: r nõ quertit: tñ inq̄tũ dñicũ dñ possessiue posset ponere q̄ dñ hõ dñicũ: sic dñ vestis socrati ca: s3 p̄ opio posset ponere q̄ dñicũ hõ dñicũ eẽ p̄ticipa tiõne: inq̄tũ hõ noie hõ n̄ ipoztat suppositũ eternũ s3 eos. ḡ dõm q̄ Aug. illud retractauit sic in lra ponit magr. r cũ dixit nõ intellexit: q̄si diceret dñicũ rõne suppositi: sed rõne nãe q̄ sit in p̄ticipatõe domini sicut r diuinitatis: p̄ hõ q̄ assumit in vnitatez p̄sone filij dei q̄ est de r dñs. Ad 2m dõm q̄ ille hõ nõ p̄ticipat p̄p̄ticipatõe dñitatis vel dñicũ: s3 est plene dñs: q̄ hõ ipoztat suppositũ eternũ: vt dñi est: r nõ est filius nõ de ipso r de alijs. Ad 3m dõm q̄ diuinũ p̄t dici aliqd eẽ si habeat plenã diuinitatis rõne. dicimus. n. diuinã essentiaz dñas p̄sonas: r nõ hõ: q̄ est diuina p̄sona p̄t eẽ dici diuinũ: sed dñicũ non dñ de illis q̄ hñt plenã ratiõne domini. nõ. n. dicimũ dñicas p̄sonas. Ad 4m dõz q̄ natura hũana in xpo hũ quãdã sũtudinẽ cũ habitũ: vt pus dictũ est. iõ ea q̄ p̄tinet ad humanã nãm inueniunt q̄si p̄dicari de xpo p̄ modũ habitus q̄ntis nõ ita p̄p̄ticipatõe: r iõ Lassiodorus addit. vt ita dixerit: nõ tñ est filius ratio ex alia p̄t. q̄ dñina nã nõ hũ sũtudinẽ cũ habitũ. Ad 5m dõz q̄ cũ dñ de hũanatus: nõ sumit humanat in vi nois de noiatini: sed in vi p̄ticipy. vñ tantrũ valet humanat q̄ntis hõ factus. r hoc p̄z p̄ auctatẽ Dama. positaz in lra. Ad 6m dõm q̄ Ap̄ls nõ dicit xpm vel filiu dei eẽ fernũ: sed q̄ formã seruĩ accepit: q̄ hũana nã xpi si separaret. vt di

cit Dama. subtilib' intelligentis a filio dei r serua eẽ rigno rans est: r de natura bene potest dici hoc adiectiuũ dñicũ. vt dicat dñica natura. Questio. II. Ende querit de locutiõibus q̄ exprimit vlem p̄ hoc p̄ticipiũ factũ r q̄ runẽ duo. Primo vñ de factũ sit hõ. Secũdo vtrum homo factus sit deus.

Ad primũ sic p̄cedit. vñ q̄ xps pos sit dici hõ dñicus. Aug. n. dicit in li. 3. q. Mouendũ eẽ vt illa bona eterna expectent q̄ fuerũt in hoie dñico: r loq̄ de xpo. q̄ p̄t dici dñicus. Ad 3m dõz q̄ xps iesus eẽ magis i p̄ticipatõe dñe bonitatis q̄ alij sci: sed alij sci p̄p̄ticipatõe dñi ne bonitatis dicunt dñici. vt p̄z p̄ glo. p. Regũ. p. Quis est iste hõ nisi hõ dñicũ. ḡ multo magis xps p̄t dici hõ dñicũ.

Ad 4m dõz q̄ dñicũ dñi dñicũ a dño: ita dñicũ dñi dñicũ a deo. S3 Dio. frequẽter noiat xpm dñicũ iusum. ḡ r p̄t dici ille dñicũ. Ad 5m dõz q̄ dñicũ dñi dñicũ a deo. S3 Dio. frequẽter noiat xpm dñicũ iusum. ḡ r p̄t dici ille dñicũ. Ad 6m dõz q̄ dñicũ dñi dñicũ a deo. S3 Dio. frequẽter noiat xpm dñicũ iusum. ḡ r p̄t dici ille dñicũ.

Ad 7m dõz q̄ dñicũ dñi dñicũ a deo. S3 Dio. frequẽter noiat xpm dñicũ iusum. ḡ r p̄t dici ille dñicũ. Ad 8m dõz q̄ dñicũ dñi dñicũ a deo. S3 Dio. frequẽter noiat xpm dñicũ iusum. ḡ r p̄t dici ille dñicũ.

Respondeo dõm q̄ hoc adiectiuũ dñicũ p̄t duo ipoztare. vno id q̄d hũ aliqua p̄ticipa tiõne dñy. Alio rẽ q̄ est dñi sicut possessio: vñ sicut effectus: sic dicunt vba dñica: vel sicut ps: sic dñi pes dñicũ. Quatũ ḡ ad scõam opionẽ p̄tinet: nullo: ille hõ p̄t dici hõ dñicũ. hõ. n. ipoztat suppositũ eternũ cui eẽntialr nã dñicũ cõ petit nõ p̄ticipatõe: nec est q̄si possessio vel effectus vel ps dñicũ: s3 est ipse dñs: q̄ dñs p̄r dñs sũt: dñs spũscũs: sũt etiã tertia opio cũ ponit hoies q̄si habitũ dei filio adueni re: nõ p̄t ponere q̄ hõ dñicũ p̄ deũ: s3 magis de p̄ hoies: q̄ habitũ dñicũ habentẽ: r nõ quertit: tñ inq̄tũ dñicũ dñ possessiue posset ponere q̄ dñ hõ dñicũ: sic dñ vestis socrati ca: s3 p̄ opio posset ponere q̄ dñicũ hõ dñicũ eẽ p̄ticipa tiõne: inq̄tũ hõ noie hõ n̄ ipoztat suppositũ eternũ s3 eos. ḡ dõm q̄ Aug. illud retractauit sic in lra ponit magr. r cũ dixit nõ intellexit: q̄si diceret dñicũ rõne suppositi: sed rõne nãe q̄ sit in p̄ticipatõe domini sicut r diuinitatis: p̄ hõ q̄ assumit in vnitatez p̄sone filij dei q̄ est de r dñs. Ad 2m dõm q̄ ille hõ nõ p̄ticipat p̄p̄ticipatõe dñitatis vel dñicũ: s3 est plene dñs: q̄ hõ ipoztat suppositũ eternũ: vt dñi est: r nõ est filius nõ de ipso r de alijs. Ad 3m dõm q̄ diuinũ p̄t dici aliqd eẽ si habeat plenã diuinitatis rõne. dicimus. n. diuinã essentiaz dñas p̄sonas: r nõ hõ: q̄ est diuina p̄sona p̄t eẽ dici diuinũ: sed dñicũ non dñ de illis q̄ hñt plenã ratiõne domini. nõ. n. dicimũ dñicas p̄sonas. Ad 4m dõz q̄ natura hũana in xpo hũ quãdã sũtudinẽ cũ habitũ: vt pus dictũ est. iõ ea q̄ p̄tinet ad humanã nãm inueniunt q̄si p̄dicari de xpo p̄ modũ habitus q̄ntis nõ ita p̄p̄ticipatõe: r iõ Lassiodorus addit. vt ita dixerit: nõ tñ est filius ratio ex alia p̄t. q̄ dñina nã nõ hũ sũtudinẽ cũ habitũ. Ad 5m dõz q̄ cũ dñ de hũanatus: nõ sumit humanat in vi nois de noiatini: sed in vi p̄ticipy. vñ tantrũ valet humanat q̄ntis hõ factus. r hoc p̄z p̄ auctatẽ Dama. positaz in lra. Ad 6m dõm q̄ Ap̄ls nõ dicit xpm vel filiu dei eẽ fernũ: sed q̄ formã seruĩ accepit: q̄ hũana nã xpi si separaret. vt di

Ad primũ sic p̄cedit. vñ q̄ xps pos sit dici hõ dñicus. Aug. n. dicit in li. 3. q. Mouendũ eẽ vt illa bona eterna expectent q̄ fuerũt in hoie dñico: r loq̄ de xpo. q̄ p̄t dici dñicus. Ad 3m dõz q̄ xps iesus eẽ magis i p̄ticipatõe dñe bonitatis q̄ alij sci: sed alij sci p̄p̄ticipatõe dñi ne bonitatis dicunt dñici. vt p̄z p̄ glo. p. Regũ. p. Quis est iste hõ nisi hõ dñicũ. ḡ multo magis xps p̄t dici hõ dñicũ.

Ad 4m dõz q̄ dñicũ dñi dñicũ a dño: ita dñicũ dñi dñicũ a deo. S3 Dio. frequẽter noiat xpm dñicũ iusum. ḡ r p̄t dici ille dñicũ. Ad 5m dõz q̄ dñicũ dñi dñicũ a deo. S3 Dio. frequẽter noiat xpm dñicũ iusum. ḡ r p̄t dici ille dñicũ. Ad 6m dõz q̄ dñicũ dñi dñicũ a deo. S3 Dio. frequẽter noiat xpm dñicũ iusum. ḡ r p̄t dici ille dñicũ.

Ad 7m dõz q̄ dñicũ dñi dñicũ a deo. S3 Dio. frequẽter noiat xpm dñicũ iusum. ḡ r p̄t dici ille dñicũ. Ad 8m dõz q̄ dñicũ dñi dñicũ a deo. S3 Dio. frequẽter noiat xpm dñicũ iusum. ḡ r p̄t dici ille dñicũ.

Utrum veritas sit filii suppositi r nãe. q̄ntis. n. suppositũ illud semp fuerit: nõ tñ semp fuit suppositũ humane nãe fm q̄ significat hoc noie hõ. Ad 5m dõm q̄ hũana nã hũ filij dñicũ cũ accidere in xpo inq̄tũ aduenit diuine nãe post eẽ cõpletũ. nõ. n. segf. Petrus eẽ factũ albũ. ḡ e factũ: q̄ albũ dñicũ de rõne facti simplr. q̄d. n. factũ eẽ nũc eẽ: r p̄t nõ fuit nõ aut segf. Si p̄t nõ fuit albũ: q̄ nõ fuerit simplr: q̄ albũ aduenit post cõpletũ esse: r ita nõ sequit. De est factus homo: ḡ deus est factus simpliciter.

Ad secundũ sic p̄cedit. vñ q̄ bec non sit vera. Dõ factũ est deũ. Dicit. n. Dama. r bñ in lra. nõ dicim' hoie m' deificatũ: s3 id eẽ dicere hoiez deificatũ: r scũt deũ: ḡ hõ nõ e factũ deũ. Ad 3m dõm q̄ hõ factũ eẽ factũ deũ: ḡ bec eẽ factũ deũ. Ad 4m dõm q̄ hõ factũ eẽ factũ deũ: ḡ bec eẽ factũ deũ.

Ad 5m dõm q̄ hõ factũ eẽ factũ deũ: ḡ bec eẽ factũ deũ. Ad 6m dõm q̄ hõ factũ eẽ factũ deũ: ḡ bec eẽ factũ deũ. Ad 7m dõm q̄ hõ factũ eẽ factũ deũ: ḡ bec eẽ factũ deũ.

Ad 8m dõm q̄ hõ factũ eẽ factũ deũ: ḡ bec eẽ factũ deũ. Ad 9m dõm q̄ hõ factũ eẽ factũ deũ: ḡ bec eẽ factũ deũ.

Respondeo dõm q̄ bec p̄positio sũt tripliciter p̄t accipi sicut p̄cedet. r in p̄mo sen su eẽ vera sicut r p̄ma: r eadẽ rõne. sicut. n. factũ eẽ vt deũ sit hõna scũt eẽ vt hõ sit deũ in scõo vno sensu eẽ falsa sicut r p̄: r eadẽ rõne: q̄ ydẽ sunt termini: s3 cõuersim positi in ter tio aut sensu s3 q̄ determinat sũbim in p̄paratõe ad p̄dici cãtã dũerfimode iudicat a diuertis opionib'. p̄ma. n. opti ois q̄ ponit q̄ hõ supponit suppositũ creati: dicit q̄ bec eẽ vera: sicut r p̄ma: q̄ sicut p̄sona diuina nõ semp fuit illud suppositũ: nõ eẽ illud suppositũ: ita illud suppositũ nõ semp fuit p̄sona diuina: r nõ eẽ scõa aut opio r tertia po nit q̄ hõ p̄t de xpo p̄dicat nõ hũ aliqd aliqd suppositũ q̄ suppositũ eternũ. s3 scõa dñ q̄ hõ supponit suppositũ eter num: tertia aut q̄ hõ copulat ipm sicut termini accidẽtales eẽ: q̄ illud suppositũ nunq̄ nõ fuit deũ: ideo bec eẽ falsa s3 hoc. Dõ factũ eẽ deũ. cõcedit tñ eã in primo sensu q̄ nõ eẽ pro p̄ma sensu ei. iõ fm has opiones magis eẽ falsa q̄ alia. fm aut p̄ma simpliciter est vera: q̄ tñ aliquo mō cõcedit r eadẽ dñz eẽ ad vtraq̄ obiectiões.

Ad primũ sic p̄cedit. vñ q̄ bec non sit vera. Dõ factũ est deũ. Dicit. n. Dama. r bñ in lra. nõ dicim' hoie m' deificatũ: s3 id eẽ dicere hoiez deificatũ: r scũt deũ: ḡ hõ nõ e factũ deũ. Ad 3m dõm q̄ hõ factũ eẽ factũ deũ: ḡ bec eẽ factũ deũ. Ad 4m dõm q̄ hõ factũ eẽ factũ deũ: ḡ bec eẽ factũ deũ.

Ad 5m dõm q̄ hõ factũ eẽ factũ deũ: ḡ bec eẽ factũ deũ. Ad 6m dõm q̄ hõ factũ eẽ factũ deũ: ḡ bec eẽ factũ deũ. Ad 7m dõm q̄ hõ factũ eẽ factũ deũ: ḡ bec eẽ factũ deũ.

Ad 8m dõm q̄ hõ factũ eẽ factũ deũ: ḡ bec eẽ factũ deũ. Ad 9m dõm q̄ hõ factũ eẽ factũ deũ: ḡ bec eẽ factũ deũ.

nis p̄dicte p̄cedit illud argumẽtũ. vñ p̄ma opio q̄ s3 illũ itellectũ cõcedit p̄positiõne dñi q̄ hõ p̄ntelligit ad vnio nẽ: vt dñi eẽ. s3 aut p̄ sentũ in quo cõcedit eã: r opio r3 nõ segf. Ad 6m dõz q̄ dñi Aug. itellectũ eẽ s3 p̄ mo duz: q̄ illa vnio fecit: vt de eẽ hõ: r cõuerso. Ad septi mũ dõz q̄ cũ dñ. Dõ nõ semp fuit deũ: negatio p̄t negare totã p̄positiõez: vt sit sensus. Dõ nõ semp fuit deũ. i. nõ sem per fuit verum dicere q̄ homo sit deus. r fm hoc sequitur veritas hui' p̄positiõis fm primũ sensum. factũ est vt hõ eẽt deũ. vñ p̄t negare p̄dicatũ a subiecto. r sic falsa eẽ: q̄ in p̄positiõne illa subiectũ suppositũ eternũ: q̄d semp fuit deũ. Ad 8m dõz q̄ factio ponit fm rẽ circa nãz humanã: sed hoc nomẽ hõ nõ supponit nãz hũana: s3 suppositũ eternũ: circa q̄d nõ ponit factio fm rẽ s3 fm rõne tñ. nõ respectu dei: q̄ semp ei in fuit: sed respectu hoie: r iõ semp dicit deũ factũ eẽ hõ: sed nõ quertit. Questio. III.

Ad primũ sic p̄cedit. vñ q̄ bec non sit vera. Dõ factũ est deũ. Dicit. n. Dama. r bñ in lra. nõ dicim' hoie m' deificatũ: s3 id eẽ dicere hoiez deificatũ: r scũt deũ: ḡ hõ nõ e factũ deũ. Ad 3m dõm q̄ hõ factũ eẽ factũ deũ: ḡ bec eẽ factũ deũ. Ad 4m dõm q̄ hõ factũ eẽ factũ deũ: ḡ bec eẽ factũ deũ.

Ad 5m dõm q̄ hõ factũ eẽ factũ deũ: ḡ bec eẽ factũ deũ. Ad 6m dõm q̄ hõ factũ eẽ factũ deũ: ḡ bec eẽ factũ deũ. Ad 7m dõm q̄ hõ factũ eẽ factũ deũ: ḡ bec eẽ factũ deũ.

Ad 8m dõm q̄ hõ factũ eẽ factũ deũ: ḡ bec eẽ factũ deũ. Ad 9m dõm q̄ hõ factũ eẽ factũ deũ: ḡ bec eẽ factũ deũ.

Respondeo dõm q̄ bec p̄positio sũt tripliciter p̄t accipi sicut p̄cedet. r in p̄mo sen su eẽ vera sicut r p̄ma: r eadẽ rõne. sicut. n. factũ eẽ vt deũ sit hõna scũt eẽ vt hõ sit deũ in scõo vno sensu eẽ falsa sicut r p̄: r eadẽ rõne: q̄ ydẽ sunt termini: s3 cõuersim positi in ter tio aut sensu s3 q̄ determinat sũbim in p̄paratõe ad p̄dici cãtã dũerfimode iudicat a diuertis opionib'. p̄ma. n. opti ois q̄ ponit q̄ hõ supponit suppositũ creati: dicit q̄ bec eẽ vera: sicut r p̄ma: q̄ sicut p̄sona diuina nõ semp fuit illud suppositũ: nõ eẽ illud suppositũ: ita illud suppositũ nõ semp fuit p̄sona diuina: r nõ eẽ scõa aut opio r tertia po nit q̄ hõ p̄t de xpo p̄dicat nõ hũ aliqd aliqd suppositũ q̄ suppositũ eternũ. s3 scõa dñ q̄ hõ supponit suppositũ eter num: tertia aut q̄ hõ copulat ipm sicut termini accidẽtales eẽ: q̄ illud suppositũ nunq̄ nõ fuit deũ: ideo bec eẽ falsa s3 hoc. Dõ factũ eẽ deũ. cõcedit tñ eã in primo sensu q̄ nõ eẽ pro p̄ma sensu ei. iõ fm has opiones magis eẽ falsa q̄ alia. fm aut p̄ma simpliciter est vera: q̄ tñ aliquo mō cõcedit r eadẽ dñz eẽ ad vtraq̄ obiectiões.

Ad primũ sic p̄cedit. vñ q̄ bec non sit vera. Dõ factũ est deũ. Dicit. n. Dama. r bñ in lra. nõ dicim' hoie m' deificatũ: s3 id eẽ dicere hoiez deificatũ: r scũt deũ: ḡ hõ nõ e factũ deũ. Ad 3m dõm q̄ hõ factũ eẽ factũ deũ: ḡ bec eẽ factũ deũ. Ad 4m dõm q̄ hõ factũ eẽ factũ deũ: ḡ bec eẽ factũ deũ.

Ad 5m dõm q̄ hõ factũ eẽ factũ deũ: ḡ bec eẽ factũ deũ. Ad 6m dõm q̄ hõ factũ eẽ factũ deũ: ḡ bec eẽ factũ deũ. Ad 7m dõm q̄ hõ factũ eẽ factũ deũ: ḡ bec eẽ factũ deũ.

Ad 8m dõm q̄ hõ factũ eẽ factũ deũ: ḡ bec eẽ factũ deũ. Ad 9m dõm q̄ hõ factũ eẽ factũ deũ: ḡ bec eẽ factũ deũ.

habet p nam qd sit fili dei: s; p gram vnionis: qz no est suppo...

Ad primu... riar coru que sut in re. variat aut ea q...

Secundu... sic pcedit. videt qd filius dei no sit pdestinat...

Utrū h sit vera. fili dei est pdestinat esse fili dei.

Alteri... videt qd bec sit vera. fili dei pdestinat est...

Utrū bec sit vera. fili dei est pdestinat simplr.

Alterius... videt qd bec sit vera. fili dei pdestinat est...

tpales: ita mittit r donat. sed pcedit qd fili dei est...

Ad primu... gdom qd pdestinat no ipoztat antecessio...

Ad secunda... gdom qd pdestinat no ipoztat antecessio...

Ad primu... gdom qd coru q dnr de hoie illa tm dnr...

Ad tertia... (io non e filis ro. Et filr dom e ad s...

Ad primu... gdom qd missio no ipoztat apalitates in...

Actus... est sine dubio id. Expō rep...

Actus... est factus humana nā: neq; de psona siue de lap...

postq; illud suppositum semp fuit fm secunda opione...

An diuina natura debeat dici nata de virgine...

De gemina natiuitate xpi q bis natus est.

Utrū sit vera. fili dei est pdestinat esse fili dei.

qz no ex semie: s; ex spu sco: r sca virgie supra le...

Postq; determinauit magr de bis q ueniut deo icarno...

Utrū sit vera. fili dei est pdestinat esse fili dei.

Utrū sit vera. fili dei est pdestinat esse fili dei.

Utrū sit vera. fili dei est pdestinat esse fili dei.

Utrū sit vera. fili dei est pdestinat esse fili dei.

Utrū sit vera. fili dei est pdestinat esse fili dei.

neratu est qst res vna. ideo cu nome nature a nascendo su...

Ad primu dicitur qd dicitur qd dicitur qd dicitur qd dicitur...

Ad primu dicitur qd dicitur qd dicitur qd dicitur qd dicitur...

Ad secundu sic pcedit. vñ qd buana na sit nata i xpo...

Ad tertiu sic pcedit. vñ qd na dina in xpo sit nata de virgine...

Ad quartu sic pcedit. vñ qd na dina in xpo sit nata de virgine...

Respondeo dicitur qd nasci fieri qda dicitur qd nasci fieri...

Ad primu dicitur qd dicitur qd dicitur qd dicitur qd dicitur...

Ad tertiu sic pcedit. vñ qd na dina in xpo sit nata de virgine...

Ad quartu sic pcedit. vñ qd na dina in xpo sit nata de virgine...

Respondeo dicitur qd nasci fieri qda dicitur qd nasci fieri...

Ad primu dicitur qd dicitur qd dicitur qd dicitur qd dicitur...

Ad primu dicitur qd dicitur qd dicitur qd dicitur qd dicitur...

Ad secundu sic pcedit. vñ qd na dina in xpo sit nata de virgine...

Ad tertiu sic pcedit. vñ qd na dina in xpo sit nata de virgine...

Ad quartu sic pcedit. vñ qd na dina in xpo sit nata de virgine...

Ad quintu sic pcedit. vñ qd na dina in xpo sit nata de virgine...

Ad sextu sic pcedit. vñ qd na dina in xpo sit nata de virgine...

Ad septimu sic pcedit. vñ qd na dina in xpo sit nata de virgine...

Ad octimu sic pcedit. vñ qd na dina in xpo sit nata de virgine...

Ad nonimu sic pcedit. vñ qd na dina in xpo sit nata de virgine...

Ad primu dicitur qd dicitur qd dicitur qd dicitur qd dicitur...

Ad secundu sic pcedit. vñ qd na dina in xpo sit nata de virgine...

Ad tertiu sic pcedit. vñ qd na dina in xpo sit nata de virgine...

Ad quartu sic pcedit. vñ qd na dina in xpo sit nata de virgine...

Ad quintu sic pcedit. vñ qd na dina in xpo sit nata de virgine...

Ad sextu sic pcedit. vñ qd na dina in xpo sit nata de virgine...

Ad septimu sic pcedit. vñ qd na dina in xpo sit nata de virgine...

Ad octimu sic pcedit. vñ qd na dina in xpo sit nata de virgine...

Ad nonimu sic pcedit. vñ qd na dina in xpo sit nata de virgine...

Inde est qd tales relesones et fm re non multiplican...
uerfas actiones: sed magis sunt vnu fm id qd ex actione...

Ad primum ergo dds qd natiuitas tpalis siue ge...
neratio passiva xpi est qda passio qd fm rem fundat in...

De est enim nasci de virgine...
dicatur homo: et si assumere dicat ad se sume...

De adoratione humanitatis xpi: an eadez sit...
adoratio humanitati et diuinitati exhibeda.

Distinccio. IX.
Reterea inuestigari opz vtrū caro xpi et anima vna eadez...

creatura tm sit: creature exhibet qd soli creato...
ri debet. Qd faciet in idolatria deputat. Joes...

Quib? rindenduz est: qd si filius non est...
deus natura: sed creatura: nec colendus est oino...

in xpo domio hmanitate no sola vel nudaz...
sed diuinitati vnita. s. filiu vnu deū veruz et ho...

Utrum sit virtus theologica. Augustinus...
dicit in Encheri. Si querat quomō colif...

Alterius videt qd sit virt? theologica. Augustinus...
dicit in Encheri. Si querat quomō colif...

Alterius videt qd no ad iustitia de q magis vr...
iustitia eni fz qd spalis virt? vna d qttuoz cardinalib?...

Alterius videt qd sit virt? generalis. Augusti. enim...
dic. x. de ciui. dei. Uex sacrificiu e oe op?

Alterius videt qd sit virt? generalis. Augusti. enim...
dic. x. de ciui. dei. Uex sacrificiu e oe op?

Alterius videt qd sit virt? generalis. Augusti. enim...
dic. x. de ciui. dei. Uex sacrificiu e oe op?

Alterius videt qd sit virt? generalis. Augusti. enim...
dic. x. de ciui. dei. Uex sacrificiu e oe op?

Alterius videt qd sit virt? generalis. Augusti. enim...
dic. x. de ciui. dei. Uex sacrificiu e oe op?

Alterius videt qd sit virt? generalis. Augusti. enim...
dic. x. de ciui. dei. Uex sacrificiu e oe op?

Alterius videt qd sit virt? generalis. Augusti. enim...
dic. x. de ciui. dei. Uex sacrificiu e oe op?

gis precepto: sed tota lege sic patet de iustitia legali...
tria precipit speciali precepto. s. per primuz prime tabule...

Utrum sit virtus theologica. Augustinus...
dicit in Encheri. Si querat quomō colif...

Alterius videt qd sit virt? theologica. Augustinus...
dicit in Encheri. Si querat quomō colif...

Alterius videt qd no ad iustitia de q magis vr...
iustitia eni fz qd spalis virt? vna d qttuoz cardinalib?...

Alterius videt qd sit virt? generalis. Augusti. enim...
dic. x. de ciui. dei. Uex sacrificiu e oe op?

Alterius videt qd sit virt? generalis. Augusti. enim...
dic. x. de ciui. dei. Uex sacrificiu e oe op?

Alterius videt qd sit virt? generalis. Augusti. enim...
dic. x. de ciui. dei. Uex sacrificiu e oe op?

Alterius videt qd sit virt? generalis. Augusti. enim...
dic. x. de ciui. dei. Uex sacrificiu e oe op?

Ad primū qd dicit qd fm psm in pncipio metha. Li ber e q sui ca est: vñ seru dñ q ca alteri est: r seruitiū qd ca alteri agit: sed alteri ca agi est duplici ter: vel sicut finis: sicut seru nō lucrā sibi: s dñō: vñ sicut monētia: sicut seru nō ppzio motu: s mor' sicut istm dñi operaf: seruitiū qd rñ ad hoc sedz tollit libertatē volūta tis: r p dñi virtutē: s quātū ad pñm nō: qd hō pōt pp altez operari: qd sibi dñi etiā ppzia volūtatē: r fm hoc latia dñi seruit'.

Ad secundā qd dicit qd aliq vñus dñi gnālis qua tuor modis. vno mō qd pñca dñi de qñi ber vñus: sicut iusticia legalis q dñi vñus: r idem subiecto rōne differēs: vt dicit pñs. s. Ethic. r sic dñi gnālis qñtū ad suā eēntiā. Secūdo mō dñi gnālis in qñtū ab ea de pendēt alie vñtes pñcipātes ei' actus: r hoc mō pñca dñi gnālis dñi: qz ex ea oēs alie vñtes morales rectitudinē ele ctōis pñcipāt: r sic act' ei' imiscet actib' oñz aliāz vñtū. nihilomin' ipsa in se ē spālis fm qz spālē rōnē obiecti. s. eligibile ad opus. Tertio mō dñi generalis in qñtū opaf cir ca act' oñz virtutū: ita qz oēs cedūt ei p mā: sicut magna nimitas q operaf magna in oib' virtutib': vt dñi. 4. Ethic. r tñ in se spālis vñus ē. qz rōnē spālē obiecti in oib' artēdit scz dignū magno honore. Quarto dicit aliq vñ' genera lis in qñtū ad eam pcurrūt diuerse virtutes: quia. s. actus eius pñcipat act' multarū virtutū: sicut etiā ad magnani mitates pñcipat alie virtutes. qz nullus pōt dignificare magnis nisi virtuosus sit. pñca g generalis est quasi vñi uersalis. secūda quasi cause dñi ē. tertia quasi mouētis per imperiū. quarta quasi totū integralis pñcipatē multā. Sic g dicit dñi est qz latia in se considerata est specialis virtus: qz habet spālem rōnem obiecti: r actus. s. vt exhibeat aliquid deo in recognitionē seruitutis: sicut feodorari' aliquid reddit dñō suo in recognitionē domi ny. vñ actū r obiectū habz formaliter vñū r spālem quan tū ad pñca rōnē qñuis māliter sint multi actus r mul ta obiecta. Potest aut dicit generalis quātūz ad duos vñi mos modos. pōt enim vñ actib' aliāz virtutū materia liter sub pñca rōne ppzy obiecti: r itēz ad actū ei' pñxi gunf multe virtutes alie: sicut fides q ostēdit cui exhibē da sit latia: r charitas que afficit ad eū cui exhibēda est: r sic possunt multe alie concurrere. Quāuis aut vñ māli ter actib' aliāz virtutū sub rōne ppzy actus: tamē vñtur quibusdā actib' qui nō sūt ppzie alicui' alteri' virtutis eli citiue sicut offerre sacrificia: facere pñstratiōes r huiusmo di: nisi forte sicut iperant' a charitate r ostēdunt' a fide: nō aut eliciunt': r isti vident' ppzie actus esse latie.

Ad primū qd dicit qd offerre sacrificia est tñ de illis q pñinet ad latia elicitiue. vñ hoc qd dñi oē op' quo deo iūgimur ē sacrificiū ē methaphorice dñi in qñtū deū placabilē reddit ad qd sacrificiū offerf. Ad scōz dñm q aliud est deo seruire r aliud exhibere aliquid

in recognitionē seruitutis. pñm. n. ois virtutis mune est. scōm aut ppziū est latie. vnde latia includit seruitiū in rōne sui obiecti: r ppter hoc per se inest ei r a seruicō no minaf: alius aut virtutib' accidit r non pertinet ad ppzias rōnes ipsaz. Ad tertiū dñm q fm q actus aliarū vir tutū i gliaz dei sūt scilicet māliter assumūt a latia vt dñi ē.

Ad tertiā qd dicit qd vñtes theologice dicunt' p pñca ille q hñt deū p obiecto r sine: vnde nulla vñ' theologica hñt actū circa re creatā ppe loquēdo: charitas. n. nihil in hoie diligit nisi deū: oim aut circa qd agit latia ē id qd reddit deo i recognitionē seruitutis: qd nō est de'. vñ nō ē vñus theologica: s ad cardinales reduci f.

Ad primū qd dicit qd deus dñi coli fide spe r charita te nō qñtū cult' elicitiue bis virtutib': s qz dicte virtutes ordināt ad cultū: vel etiā qz act' dicte vir tutū mālr pcedūt in cultū modo pñca. Ad scōm dñz qz cū dñi colo: vel adoro deū: qñuis act' videat' trāsire i deū sicut in obiectū: trāsit tñ in rem aliam sicut in obiectum: r in deū sicut in finē. qz colere deū est aliquid exhibere deo in pñstrationē seruitutis. Ad tertiū dñz qz superfluz r diminutū inter que mediāt virtus moralis nō attendit' fm qñtatē absolutā: s in pñtatiōe ad rōnē rectā. vt. s. fiat aliquid fm qz dñi qñtū ad oēs circūstantias. Vñ pñcipit qz qñtū ad aliquā circūstantiā vñus aliq pñtū in maximo: sicut magnanimitas q ē circa maximos honores: r magnifi cētia q est circa maximos sūptus. vñ r in latia sūptū ē nō qz de' colat' nimis: s qñtū ad has circūstantias exhibere cultū latie: cui nō dñz cult' exhiberi: r sic ē idolatria: vñ qñ nō dñz: r sic ē supstitio: q ē religio supra modū obfuaa.

Ad quartā qd dicit qd fm psm iusticia fm qz ē spālis vñ' pñtū in bonis gbus hoīs sibi iuicē cōicāt in vita ista sicut sunt pecunia honores: et hō fm qz vñus alteri hō cōicare pōt: in gbus iudex fm lo gē equalitatē pñtū vt vñusquisqz habeat qd sibi debet nō plus nec min': r in hac eqñtate pñtū iusticia. vñ iustia sic accepta vt ipse dicit nō est nisi in illis qui nati sunt regulari eadē lege r sub eodē pñcipe esse r equaliter pñcipari. Vñ s fm talie iusticia nō est dñi ad seruū nec pa tris ad filiū: qz seru' r fili' res eoz sunt. vñ nō ē ad eos iu sticia sicut nec ad seipsū: tñ ē ibi gdā modus iusticie s qz dñs reddit seruū qd sibi debet vel econuerso: qd appellat iustū dñatū: r hoc mō se hñt ad iusticiā latia qz pñtū in hō qz reddat deo qd sibi debet. vñ reduciunt' ad iusticiā non qñtū spēs ad gen': s sicut vñ' ānēra ad pñcipalē q pñcipat modū pñcipalis. Et p hō pñtū ad duo pñca qz sūnt vñā pcedūt. Ad tertiū aut dñz qz pñca modus iusticie q est filij ad patrē r hoīs ad deū nō regit eqñtatē vt exi beat' fm dignitatē ei' cui exhibet: s fm possibilitatē reb' dētis. vñ dicit pñs in. 8. Ethic. qz nō in oib' reddēdū ē qd ē fm dignitatē que admodū in his q ad deos r parētes po norib': nullus enīz fm dignitatē alteri retribuūt. Sedz po tentiā aut famulans iustus esse videtur.

Ad secundū sic pñca dñi. vñ dicit qz hōi nitas xpi nō sit latia exi bēda: dñi. n. in glosa sup illud psal. Adorate sca bellū pedū rē. Caro xpi nō ē adorāda illa ado ratiōe latie q soli deo debet. s. ea que ad nāz pñinet in xpo distincta sunt: s reuerētia nō solū debet pñone: s nāe: cuz igitur nā humana sit alia a diuina alia sibi debet reuerētia: g nō debet sibi latia q tñ deo debet. s. sicut dictū est. latia exhibetur deo in qñtū est ipse dñs per creationē: sed creare nō cōuenit humanitati xpi ergo non est ei exhibenda latia. Sedz sic aia rōnal' r caro yn' ē bō: ita de' r hō yn' ē xpi: s

ad reuerētia exhibet aie hoīs r carni ei': g eadē reuerē tia exhibēda ē filio dei r hūanitati assūptē: r sic adoranda ē latia. s. B. idē pñz pñca r exēpla in ista posita.

Utrū imaginibus xpi sit exhibenda latia. vñ qz nec imaginib' xpi cult' sit exhibēda' latie. Exo. 20. Nō facies tibi imaginē: ne q vñā similitudinē: g multo min' licz adorare imaginē xpi. s. de nullo alio irridēt' i scripturis idolatre: nisi qz opa manū suarū adorauerūt: g ipi facies meliores erāt: s sicut imagines qz ecclia adorat sunt opa manūz hoīz: ergo videt' in istem derisionē incidere. s. in cultu diuī nō nō sunt exhibēda nisi ea que per legē dei determinan tur: nō iuenit' in sacris scripturis institutū de imaginū ado rationē: g vñ nimis pñtū osuū fuisse imaginū adoratiōē i. s. imago in qñtū hō dicit in imaginatū: s. ducere. i. imaginatū hāz imaginū qz adorant' ē xps qz adorādos adoratiōe latie: r imago ei'. s. Basili' dicit qz honor imāz ad pñtū referf. i. ad pñcipalē figurā. s. ad ima gnatū: idē honor vñiqz exhibēdus est: r sic idē qd pñs. Utrū beate vñini sit exhibēda latia.

vñ qz be' vñini sit latia exhibēda: qz da' mafce. dicit qz honor mñs referf ad filiū: s filius latia est adorandus sicut r mater. s. de ipsa cantat'. Secūdo faciet mñs pñcipē pñs iperū: r ab oibns vñ dñi mñi r regia angeloz: s deo exhibet' latia in qñtū est oīs r rex: g r vñini mñi oz latia exhiberi. s. Aug'. in mone de assūptiōe vñinis. pbat qz corp' vñinis nō est imeratiū: qz ē eūsdē nāe cū corp'e filij qd ex suo sūptus ē: g corp' filij ē adorādū adoratiōe latie: vt qz sicut mater. Sedz hō vñi vñini sit pura creatura: sed latia soli creato r debetur: ergo ei non debet latia. s. ipsa adorat deū latia: sed nō est eūsdē latiaz exhibere r recipere: sicut nec creati r create: ergo latia nō est exhibēda be' vñini. Utrūz cruci sit exhibēda latia.

videt' qz nō sit exhibēda cruci: sicut enīz fm hūanitatē passus ē in cruce: ita s vñ dñitatē celi ē sedes ei': s celū ppter hō nō ē adorādū latia: g mul to min' cruci: cū latia debeat' xpo rōne dñitatis: nō rōne dñitatis. s. res in aīata idignior est hoīe: s honor la tie nō est exhibēdus ab hoīe nisi ei qui est supra hoīez: g cruci nō dñz latia adorari. s. maiorz affinitatē hēt ad xpm beata virgo qz cruci eius: sed virgo nō adorā' latia: ergo multo minus cruci. Sedz reliquie alioz sanctorū honorant' codes honore quo ipi sancti: sed cruci est de reliquis xpi: ergo est adorā da latia sic xps. s. pñca est imago xpi crucifixi: s imā g crucifixi xpi est adoranda latia: ergo r cruci.

Utrū viris sanctis honor latie sit exhibēdus. querit' vñrū viris scōis sit exhibēdus ho nor latie: r vñ qz sic: qz latia exhibet' deo exhiberi. s. imago ipressa dñitatis est nobilior qz q scā est hūanitas: sed imagines dei qz hō fecit adorant' latia: ergo multo fortius viri sancti in gbus de' suaz imaginē i pñtū r reformant. s. pñca abraz: vt legif' hēn. is. tres vi ros qui angeli erant: vt dicit Aug'. adorauit adoratiōe la tie: vñ videt' qz r alius sanctis latia exhiberi possit. Sedz ē qd legif' Act. 14. de paulo r Barnaba qz pñbue rō illos q eis sacrificare volebant. r in Deser. 13. legif' de Wardocheo qui noluit adorare aman ne honorē dei vi deretur transferre ad homines.

Utrū sine pctō alicui creature possit honor latie exi bi. vñ qz sine pctō alicui creature possit. s. ber. latia exhiberi. legif. n. Apoc. vñ qz iōānes voluit angelū adorare: r pñbit' est ab eo: nō aut pñbit' uif

set si eū dñia adorare voluisset: qz bec angelis scōis debe tur: g volebat eū adorare latia: r ita hō pōt fieri sine pctō: vt vñ. s. op' s vñ itētiōne iudicat: s aligs adorans ange lū q in forma xpi appet hñ itētiōne bonaz credēs ipm esse xpm: ergo adorādo nō peccat. s. aligs adorat hostiaz nō pñcratā adoratiōe latie credēs ipaz eē pñcratā r nō peccat. qz ignorātia facti excusat eū: s tñ idolatria ē: qz de cretalīs dicit qz sacerdos q nō pñcrat r fingit se cōsecrare: fac' pñm idolatrare: g vñ qz hō possit creature latia exi bi. Sedz pñca. aligs hoc qd debet tēpo' s bere sine pctō. rali dñō in recognitionem dominy alteri exhiberet: reus esset infidelitatis apud ipm: ergo multo amplius peccat si cultus deo debitum creature impendat.

Utrū sit exhibita sit vñiuoca cū illa que deo exhibet. vñ qz si creature exhibeat vñiuoce dicat' cū ea q exhibet deo: mā enī non diuerfifi cat spēs: s cult' exhibet' deo r creature nō differt: vt vñ ni si mālr: g nō differt fm spēm: r ita dñi vñiuoce. s. bñtu do vñiuoce dñi qñuis a qbusdā querat' vbi est. s. in deo: a q busdā vbi nō est. s. in diuinitas. igit' sicut latia dicit' vñiuo ce siue exhibeat cui est exhibēda: siue cui nō est exhibēda s. oīs cult' deo debet' ē latia: sed idolatria est cultus deo debet' idolo exhibet': g est latia: r sic idē qd pñs. Sedz idē vñiuoce sumptū nō pōt esse vñus r vñitū: sed latia que deo exhibet' est vñ': que aut creature est vñitū: ergo nō dñi vñiuoce. s. deus nō vñiuoce dñi de deo vño r idolo: sed vñitū mouetur ex diuinitate eius cui latiaz exhibet: ergo videt' qz nec latia vñiuoce dicatur.

Respōdeo dñz ad pñm qd dicit qz duplex est modus quo aliqd honorat'. aliqd enīz honorat' rōne sui r rōne alterius. fm pñm enī in pñtū: Laus r ho nor in hō differūt qz laus debet' alicui ppter bonitatē quā bz ex ordine ad altez: vt qñtū actū r gñentē fini: honor aut debet' alicui ppter bonitatē quā bz fm se. vñ fm ipz. laus debet' homini ppter act' vñtū qui ordinant' ad feli citatē: honor aut debet' deo r dñis. vñ sic laus nō debet' nisi actui vel agēti qui est dñs act' qñtū per electionē agēs: ita ē nec honor: qñuis ē honor nō ita debeat' actui sic la': s magis agēti: ergo rōne sui honorat' illud cui' est per ele ctionē agere: sed rōne alterius honorat' qd rōne honorant' est. vñ parti hoīs fm se pñsiderate nō debet' honor nisi rō ne alterius. id aut cuius est agere pñone est vel suppositū: qz actus sunt indiuiduoz. vñ qñtū ad pñm modūz hono ris nō debet' humanitati xpi honor separatim a pñone dñi: sed in ipsa r cū ipsa adorā' sic manus cū hoīe: r id fm hoc debet' sibi honor latie: qñtū aut ad z' modū honoris: g partib' r etiā reb' in aīatis exhibet': debet' sibi per se reue rētia r honor: r id nō debet' sibi latia: sed dñia excellens ppter singularē modum dignitatis que hēt ex vñione ad verbum: pñ ergo qz honor quo honorat' aliqd rōne sui ad humanitatē xpi nō pñtinet vt p se pñsideratā: s soluz vt ho norat' vno honore cū supposito in quo est: r sic debet' ei la tia: s honor qui debet' ei rōne alterius pñtinet ad eā ē in se pñsideratā: r sic debet' ei dñia: r qz fm pñm modū magi ppe dñi aliqd honorari qz fm z' modū: id magis ppe dñi qz humanitas xpi adoretur latia qz dñia: r hoc fm se cū dā opionē: s fm pñm opionēz magis ppe dñi dicit' qz sit adorāda dñia: qz pñm opio pñtinet hūanitati aliud sup positū agēs pter suppositū eternū cui debeat' latia.

Ad primū qd dicit qz hūanitas pñtinet ad dupl'r: vñ put' itell'r nō pñtinet vbo: r sic nō de bet' sibi latia: sed bec pñsideratiō est in intellectu tātū: vel put' itell'r vñta vbo: r sic pōt honorari honore vno cuz vbo: r sic debet' ei latia: vel alio: r sic debet' ei dñia. r sic log' pñca glosa. Ad z' dñm qz honor nō debet' alicui

rōne sui nisi p̄fōne. vñ rō p̄cedit ex falsis. Ad 3^m dōz q̄ q̄uis creare nō s̄t hūanitat̄ xp̄i: ē tñ p̄fō vbi cū q̄ sil' adō...

Ad secundāz q̄nē dōz q̄ ymago p̄t dupl'r. Crāf. p̄siderari. vel scōz q̄ ē res q̄dā: s̄c sic nullus honor ei debet: sic nec alij lapidi vel ligno vel scōz...

Ad primū g dōz q̄ an̄ incarnationē xp̄i cū de' icoz poze' eēt nō poterat ei imago poni: sic d' 3sa. 4. Et iō p̄hibitiū ē in veteri le. ne imagines fierent...

Ad tertīā q̄nē dōz q̄ cū brā vgo sit p̄ se q̄dā p̄fona agēs: ei debet honor p̄ se: vñ alia adoratiōe adorāz q̄ filius ei: vñ nō p̄t adorari latrā: s̄z dulia: qz tñ nō solū honorāz rōne sui: s̄z ē rōne filij vt mater dei: ideo in q̄tum p̄tinet ad xp̄m honorāz p̄p̄dulia.

Ad primū dōm q̄ honor m̄ris referē ad filiū non sic ad subm. s̄. vt sit vñ' mor' in m̄rem z in filiū sic est in imaginib': s̄z referē in filiū sic in finē: qz p̄pter filiū mater honorāz. Ad 2^m dōz q̄ de' est dñs z rex q̄s creator: s̄z vgo nō est creatrix: sed q̄s creatoris mater. vñ nō opz q̄ latrā adorāz. Ad 3^m dōz q̄ icorruptio q̄ opponit icinerationi debet xp̄o ē rōne carnis quā assūpsit de v̄gine: nō aut latrā: z iō non est similis ratio.

Ad quartāz q̄nē dōz q̄ crux xp̄i ēt ipsa in q̄ xp̄s pepedit p̄t dupl'r p̄siderari: vñ in q̄tū crucifixi imago: z sic adorāz eadē adoratiōe sic crucifixus. s̄. latrā. vñ eā allogmur sic crucifixus: dicētes: o crux que spes vnica. vñ in in q̄tū est res q̄dā: s̄c cū nō p̄tineat ad p̄fona vbi sic pars ei: nō p̄t eadē adoratiōe adorari cū vbo: s̄z adorāz in q̄tū ē res q̄dā xp̄i rōne ipsi' p̄p̄dulia: s̄z alie cruces nō adorāz nisi vt imago: z iō adorāz tātū latrā.

Ad primū g dōz q̄ q̄nis celum sit sedes dei: nō tñ vnitū ē deo in p̄fona. sic caro xp̄i. vñ celū nec latrā nec p̄p̄dulia honorāz. nec ēt dulia: cū nō sit res viua: s̄z hūanitas xp̄i vñ latrā vñ p̄p̄dulia adorāz: z silr ea q̄ ad hūanitatē xp̄i referunt: vt crux vestis z hō. Ad 2^m dōz q̄ crux i q̄tū ē res q̄dā in se p̄siderata: ē idignior hoie nec rōne sui adorāz: s̄z rōne alteri' q̄ i ea crucifix' ē. Ad 3^m dōm q̄ si p̄siderē honor q̄ exhibet cruci in q̄tū ē res q̄dā rōne xp̄i nō ē rāt' q̄t' ille q̄ exhibet v̄gini: s̄z cruci exhibet q̄dā honor in q̄tū est imago q̄ nō exhibet matri.

Ad quintā q̄nē dōz q̄ de' ē p̄m' z finis oīuz: z in q̄tū ē p̄m' adorāz' eū latrā: in q̄tū vō finis vltim' fruimur eo: in redeūdo āt ad ip̄z inuamur p̄ alias creaturas rōnāles. s̄. angelos z hoies: z iō q̄uis solo

deo fruēdū sit: tñ possumus frui hoie in deo: sic dicit ap̄ta Aug. s̄z in excūdo ab ip̄o sic a p̄n: creatē: nō inuamur p̄ aliā quā creaturas: qz imediate creauit nos: z iō honor latrā ē sibi soli exhibēdus nō alicui in ip̄o q̄tū cūq̄ sit in p̄cipatiōe sue bonitatis nisi honorēz vno honore cū eo: sic caro xp̄i z imagines.

Ad primū ergo dōz q̄ vñi sc̄ti p̄ p̄cipatiōē illā nō efficiunt p̄mūz p̄m' n̄ri eē: z iō nō debet eis latrā. Ad 2^m dōz q̄ hoies sūt imagies dei p̄ p̄cipatiōē sue bonitatis: faciētē exp̄ssāz silitudinē: z h̄ dat rei bonitatē in se: z iō rōne hui' est res ipsa s̄z se honorāda: s̄z imagines p̄cte nō sūt imagines p̄ silitudinē in nā: s̄z p̄ instōnē ad significādā. vñ z ex b̄ nō acq̄rē eis nisi honor relar' ad altep. Ad 3^m dōz q̄ angeli illi nō apparuerūt ab abe in p̄p̄ria natura: s̄z in q̄buldā corpōib' q̄s imaginib' assumpti. vñ in q̄tū erāt imagines rep̄itantes trinitatē poterāt adozari latrā nō aut in q̄tū rep̄itabāt angelos ipsos.

Ad sextāz q̄nē dōz q̄ cū creature nō sit exhibēda latrā: si exhibet' ei est exhiberi cui nō est exhibēda: z h̄ fac' vitiū h̄inz latrā sic sup̄fluz medio. vñ de sine peccato fieri non p̄t.

Ad primū ergo dōm q̄ iōānes volebat adorare angelū dulia: s̄z p̄hibet' fuit p̄p̄ tria. p̄ ad onēdū dignitatē ip̄i' iōānis q̄ mltis angelis dignior fuit. 2° ad cūtantū sp̄z idolatrie. 3° ad onēdū exaltationē hūane nāe super angelos in hoie assūpto. Ad 2^m dōz q̄ adozat hōiā nō p̄secratā: adozare eā oīz cū p̄ditōe. s̄. sic p̄secratā: nō tñ oīz q̄ h̄ p̄ditio se m̄p sit actu explicita: s̄z sufficit q̄ h̄m̄tē neat illā. vñ nō peccat adozas eā: qz nō adozat purā creaturā: s̄z xp̄m fm̄ itētiōnē suā: sacerdos aut' q̄tū in se est facit p̄p̄ in idolatrare: qz offert ei purā creaturā ad adozandū. Ad 3^m dōz q̄ nō p̄t dyabolus in sp̄e xp̄i apparēs in ne p̄tō adorari nisi sit p̄ditio actu explicita: nō enīz: suffic' solo hitu: qz ipsa nouitas rei isolite p̄sideratiōē ē atētiōnē requir' sic d' de brā v̄gine. Luce p̄ q̄ cogitabat q̄s seēt

Ad septimā q̄nē dōz q̄ q̄nē cūq̄ illa salutaris aliq̄ nomen iponit alicui actui vel accūti s̄z q̄ determināz ad aliq̄ vñ nō p̄t dici de alio nisi ip̄o p̄ v' metaphoricē: sic finitas iponit curuitati nāsi. vñ nō p̄t dici q̄ crux sit simū vel lignū q̄ ē curuum nisi metaphoricē: silr cūz latrā sit nomē ipositū fuit ut dicitur nō p̄t q̄cūq̄ alia fuit' alteri exhibita dici latrā nisi ip̄o p̄ v' metaphoricē. vñ latrā nō d' vñiuoce de cultu rei

Ad primū veri z de idolatria. ergo dōz q̄ mā q̄ includit' in rōne sp̄i bñ diuersificat sp̄z z ipedit vñiuocationē: sic p̄z i exēplo p̄posito de curuitate nāsi: z ita est in p̄posito. Ad 2^m dōz q̄ h̄ nomē britudo significat aliq̄ p̄pter q̄ oīa alia sunt eligēda: z ip̄z p̄pter se tātū eligat oīs boni sufficiētā h̄m̄ sine h̄ q̄ p̄cernat aliq̄mā māz: z iō sp̄ remanet hitudo vñiuoce dca: q̄uis i diuersis reb' q̄rat: s̄z nō ē sic i p̄posito nomē latrā māz p̄cernit. Ad 3^m dōm q̄ cū d' q̄ idolatria sit cult' dō debet' idolo exhibet'. h̄ q̄ d' in idolo exhibet' diminuit de rōne p̄cedētis. vñ nō segtur: ḡ ē latrā: sic aratio d' scissio q̄ debet' terre: sigs āt vomere scidit aquā illa scissio ē terre debita: nō tñ d' aratio nisi equoce.

Ad tertū sic p̄cedit. vñ q̄ latrā debet' deo rōne potētis: fuit' n. oīūz creaturā: vt dicit boe. cū igil' latrā sit fuit' vñ q̄ debet' dō rōne po'. Itē vñ q̄ rōne sapie deo be' enī deo latrā in q̄tū est de': s̄z deus fm̄ Damasc. ofet hoc q̄ oīa videt: q̄ ad sapiam p̄tinet. ergo videt q̄ deo beatur ei latrā rōne sapie. Itēz videt q̄ rōne bonitatis

latrā ei exhibem' in q̄tū ab ip̄o sum': s̄z qz bonus est amus: vt dicit Aug. ḡ latrā debet' ei rōne bonitatis. Utrū alia latrā debeat p̄ri z alia filio.

Alterius vñ q̄ alia latrā debeat p̄ri z alia filio. Latrā enī dirigit fides: s̄z fides aliū articulū dē de p̄re z aliū de filio: ḡ alia z alia latrā est vtriq̄ exhibēda. h̄ honor vt dcm est debet' p̄fōne agēti: s̄z pater est h̄m̄t' due p̄fōne: ḡ duplex honor eis debet'. h̄m̄t' xp̄i exhibet' vnus honor qui z vbo: sed non p̄t hoc intelligi vt vñ ratione nature: qz nature distincte sūt: ergo intelligit' ratione p̄fōne: sed alia est p̄fōna patris alia filij: ergo z alius honor debetur vtriq̄. Sed 3° remora distinctione p̄fōnarūz adhuc debet' deo latrā: ḡ debet' ei rōne nature: s̄z nā ē vna: ḡ z latrā ē vna. Utrū latrā deo sit exhibēda s̄z corporales ritus.

Alterius vñ q̄ non debeat deo exhiberi latrā fm̄ aliquos corporales ritus: sic enī dicit ap̄tus ad Gal. 4°. Doies in veteri lege sub elemētis hui' mundi seruētes erāt q̄s pueri sub pedagogo positi: sed sic ipse dicit veniēte plenitudine t̄p̄is: iam nō sum' sub pedagogo: ergo non debemus deo latrā exhibere fm̄ corporales act' p̄p̄. Jo. 4°. d' sp̄s ē de' z eos qui adozāt eū: oīz in sp̄u z vitate adozare: ergo non opz q̄ ei adozemus corporalib' actib' vel genuflectendo vel cantādo. h̄ de' vbiq̄ est. ergo nō magis debem' ad ozietē adozare q̄ ad aliā p̄re. Sed 3° nos z sp̄i z corp' hēm' a deo. sed fm̄ h̄ q̄ ab eo sum' nō ēū adozam': ḡ z sp̄ualr z corp'alr eū debem' adozare.

Respondeo dōm ad p̄s q̄nē q̄ latrā p̄fitec' fuit ut nō sibi latrā in q̄tū creator' s̄z q̄ ipse ē finis z ozigo p̄ma n̄ri eē: z h̄ est q̄ dicit glo. sup̄ illud. ps̄. Dñe de' me' in te speraui. dñe d' p̄ creationē cui latrā debet': z qz ipse creator est in q̄tū bon' sapiēs z potēs: z s̄z oīa h̄s: iō rōne oīuz debet' sibi latrā z non fm̄ vñū hōz tñ. Uñ p̄z rñsio ad obā. q̄nē dōm q̄ qz p̄r z fili' z sp̄s scūs sunt vnus creator: iō debet' eis vna latrā: cum deo debeat latrā in q̄tū creator.

Ad primū ergo dōm q̄ fides debet' deo in q̄tūz est res cogitabilis: z qz q̄cūq̄ fm̄ p̄ re dītingunt p̄ri seozsuz cogitari: s̄z nō querrit' iō tres p̄fōne q̄ sunt tres res diuerse: diuersos fidei articulos h̄nt: s̄z oēs tres p̄fōne sunt vnus creator. vñ z vna latrā eis debet'. Ad 2^m dōm q̄ natura dina est p̄ se subsistēs ēt circūscri p̄is p̄fōnis distinctis: q̄s fides supponit: vñ agere p̄p̄t ei ēt circūscripta distinctiōe p̄fōnarūz: z p̄ oīs latrā. Ad 3^m dōm q̄ q̄nis due nature sunt distincte fm̄ se: tñ sunt vnite in p̄fōna: z qz vñ' honor debet' dīne nature z p̄fōne: iō p̄er oīs vñ' honor debet' dīne nature z hūane cui debet' vñ' honor qui z p̄fōne diuine.

Ad tertīā q̄nē dōm q̄ in nobis est triplex bonū. sp̄uale: corp'ale: z extrinsecū: z qz h̄ oīa in nobis a deo sūt iō s̄z oīa debem' deo latrā exhibere: z s̄z sp̄i exhibem' ēt debita dilectionē: s̄z corp' p̄strationes z cātus: fm̄ ex teriora aut sacrificia luminaia z h̄s: q̄ deo nō p̄p̄ ei' idigētiā exhibem': sed in recognitionē q̄ oīa ab ip̄o hēmus: z sic eū ex oīb' recognoscim': ita ēt eū ex oīb' honoram'.

Ad primū ergo dōm q̄ corp'alīa erāt in ye. le. pure corp'alīa: qz grām nō p̄tinebāt: erāt tñ signa sp̄ualius: s̄z corp'alīa q̄ nos deo exhibem' nō sūt pure corp'alīa: s̄z sūt sacra p̄tinetia grāz z sacralia. vñ nō est silr de noua z veteri obfūātia. Ad 2^m dōz q̄ q̄nis de' sit sp̄s: est tñ creator corp'is: z iō p̄ncipalr ei in sp̄u hūre debem'. scōario aut' ēt in corp'e: z iō ēt vocaliter oza mas vt sibi nō soluz sp̄s: s̄z ēt ligna carnis obsequat' vt z nos ipsos z alios ad laudē dei excitemus. Ad 3^m dōz q̄

quis de' vbiq̄ sit: tñ institutū est ab ecclia vt sacrificiū mis se ei offerat vñs orientē p̄p̄ tria. p̄p̄ signationē: qz a deo est nobis mētis illuminatio: sic lumē corp'ale ab oziete: z qz est nobilior pars orbis: z oē qd est nobili' apud nos deo debem'. 3° p̄pter opa q̄dā notabilia ip̄i' in oziete: qz ipse mouet celū cui' mor' ab oriente incipit: ipse ēt padisuz in oriente constituit: ipse etiā ab oziete ad iudiciū veniet sic

ad ozietē ascendit. Questio II. Eūde querit' de dulia. Et circa hoc queruntur tria. Primo quid sit. Secdo vtrum habeat diuersas species. Tertio cui debeat.

Ad primū sic p̄cedit. vñ q̄ dulia sit idē qd latrā. deo enī nō debet' nisi vñ' honor: s̄z debet' ei dulia z latrā: sic dicit glo. sup̄ illud. ps̄. Dñe de' me' in te speraui. dñe oīuz p̄ potētā: cui debet' dulia: deus oīuz p̄ creationē cui debet' latrā: ḡ dulia z latrā sunt idē. h̄ cadē v̄tus charitatis est q̄ diligit' de' z p̄xim': sed latrā honozatur de': dulia p̄xim': ḡ est eadē v̄tus. h̄ dñtia fm̄ materiā nō diuersificat sp̄z: vt d' io. meta. sed honor q̄ debetur deo z p̄ximo nō differūt nisi s̄z mām: ḡ nō sunt diuerfi in sp̄e: z sic idē qd p̄us. h̄ magis z min' non diuersificāt speciem: ergo q̄uis sit deus magis honorandus q̄ p̄ximus: non p̄pter hoc sunt diuerse species.

Ad 2^m sapia z scia sunt diuersa dona: qz vñū est de eternis alterū de t̄p'alibus: ḡ silr rōne latrā z dulia sunt diuerse v̄tutes. h̄ habit' distinguunt per act' z act' p̄ oba: s̄z dulia z latrā h̄nt diuersa obiecta: ergo sūt diuerse v̄tutes.

Respondeo dōz q̄ honor debet' alicui rōne excellentie q̄ in ip̄o est: nō est aut' vñ' rōnis excellentia dina z hūana: z iō non est honor vnus rōnis. vñ opz q̄ latrā z dulia differant specie.

Ad primū g dōm q̄ dulia q̄tū ad p̄p̄tatē voca buli dicit fuit ut cōiter cuiusq̄ debeatur: z qz deo debet' honor vel fuit' fm̄ modū p̄fectiorē: iō nomē dulia cōe dñi: z qdāmō appropaf' ad honorē creature: qz nō addit aliq̄mā differētiā ad dignitatē p̄tinetē su p̄a cōe: sic nomē p̄p̄riū trahit ad diuersuz accūtales: p̄p̄riūz aut' eēntiale p̄p̄o noie d' diffō: z qz in deo est oīs rō bonozis q̄ iuenit' in creatura: s̄z nō querrit' iō latrā debet' sibi fm̄ id qd est sibi p̄p̄riū: dulia aut' fm̄ id qd est cōe sibi z creature p̄ analogiā. Ad 2^m dōm q̄ oīm charitatis cū sit v̄tus theologica ē bonitas dina q̄ eadez ē: siue in se siue in altero p̄sideret': z iō dilectio dei z p̄rimi ad vñā v̄tutez p̄tinet: s̄z honor exhibet' excellētie absolute q̄ nō ē vñ' rōnis in deo z creatoris: s̄z variā. Ad 3^m dōm q̄ bec nō ē rātū mālīs differētiā: s̄z formalis: qz alia rō reuerētie z bonoris iuenit' in deo z in hoie: z iō causaf' diuersitas fm̄ specie. Ad 4^m dōz q̄ magis z minus nō causant diuersitatem fm̄ sp̄em: s̄z aliq̄mā p̄sequunt' eam: q̄s. s̄. magis z minus causant' ex diuersitate eoz que sp̄em diuersificant.

Utrū dulia habeat diuersas species.

Ad secundū sic p̄cedit. vñ q̄ dulia non heat diuersas sp̄es: dulia excellētiā creatā: s̄z h̄ iuenit' in oīb' cōiter qui b' debet' dulia: ḡ nō h̄z diuersas sp̄es. h̄ sic dulia respicit debitiū honoris: ita obediētia debitiū p̄cepti: s̄z obediētia nō d' sp̄e s̄z diuersos qb' debet'. ḡ nec dulia. h̄ cū dulia debeat diuersis s̄z ifinitos ḡdus excellētie: si fm̄ diuersos qb' debet' sp̄es diuersas h̄ret: eēt ifinite sp̄es dulia: s̄z h̄ est impole: ergo dulia nō habet plures sp̄es.

nem. secundo ad obiectionem ibi. (Illud tñ non sequit.) (Sed alr nitunt) Dic ponit aliam obiectionem. 7 primo obycit. scdo soluit ibi: (Ad qd dicit p) Si qd qrit) Dic i grit de illis que pñerit ad dignitatē grē. 7 pmo de filiatōe fm adoptionē. scdo de pdestinatione ibi (Deinde si qrit) Circa pñm duo facit. pmo ostēdit qd xps nō sit filius adopti uis. scdo obycit in pñariū ibi: (Sed ad huc opponit) Et circa hoc tria facit. pmo ponit obiectionem. scdo soluit ibi (Ad hoc dicit p) tertio solōnis pfirmationē qritū ad duo. pmo qritū ad hoc qd xps est naturalis filiū vginis ibi. (Qd vō naturalr.) scdo qritū ad hoc qd nō sit filiū per adoptionē ibi (Qd at nō sit filiū adoptiū.) Dic est triplex qd. p qd cō ueniat xpo f3 qd hō. scda de adoptiōe. tertia de

Circa primū querunt (pdestinatione. duo. pmo vtrū christū f3 qd hō sit deus. scdo vtrū xpus f3 qd hō sit psona.

Ad primū sic pcedit. videt qd xps fm qd hō sit deus. p hū. y. Dedit illi nomē rē. glofa. i qritū hō assūpit nomē dei nō vsurpatue. s3 vere. s3 nomē qd h3 vere. ve re. dicit de eo: g vere dicit qd xps fm qd hō est deus. (P. xps est deus p graz vnionis: s3 gra vnionis nō cō uenit ei: nisi fm qd est hō: g est deus fm qd hō. (P. xps fm qd hō dimittit peccata: vt p3 Mat. x. Ut aut sciatis qd fili us hois hēt pñatem in terra dimittēdi peccato. Sed hoc est tātum dei: vt dicit Ihaie. 43. Ego sum qui deleo iniqui tates tuas ppter me: ergo fm qd homo est deus. (S3 vtra. xps fm qd deus fuit ab eterno: si igit f3 qd hō est deus: fm qd hō fuit ab eterno: qd falsum ē. (P. deus r hō si gnificat nās disparatas: s3 in talib' nō pōt vñū coz fm al terū alicui uenire: g xps nō est deus fm qd hō. (Utrum christus fm qd iste homo sit deus. videt qd nō sit deus fm qd iste hō: oē enis qd p dicit de altero fm qd aliqd op3 qd sit dif finitio vel ps diffōnis aut per se accēs illi fm qd p dicit. si cut cū dicit petr' fm qd hō est aial rōnale mortale. vel fm qd hō est rīfibile: s3 de nullo ditorū modoz se hēt ad istum hoim: g bec ē falsa. xps fm qd iste hō ē deus. (P. xps fm qd deus caret matre: si g xps fm qd iste hō ē deus: f3 qd iste hō caret mīe: qd falsus ē. (P. remoto eo fm qd aliqd alicui uenit: vltim' nō uenit ei: sed remoto a xpo qd sit hic hō adhuc uenit sibi eē deus: qd ab eterno fuit deus: non aut ab eterno fuit hic hō: g xps fm qd hic hō nō ē deus. (S3 vtra. sic supra dictū ē: ista ppositio. iste hō ē deus. nō ē p dicitio accidētalis: s3 eētialis. s3 p dicitū eētiale pōt p dicitū de subiecto quocūq; cū reduplicatiōe: sicut fortes iquātū est hō ē aial: qd aial per se de hoie p dicit. g bec est vera. xps fm qd est hic hō ē deus. (P. hic hō demonstrat suppositū eternū: s3 bec ē vera. xps fm qd ē suppositū eter nū ē deus: g r bec ē vera. xps fm qd hic hō est deus. (Utrum xps fm qd hō sit pdestinat' videt qd xps nō sit pdestinat' fm qd hō: qd eni uenit petro f3 qd hō: o3 qd cuilibet hoī ueniat: sed eē pdestinatū nō uenit cuilibet hoī: ergo nec uenit xpo f3 qd homo. (P. effect' pdestinationis pformiter rñdet pdestinationi: alias esset pdestinatio fal sa: sed cū xps sit pdestinat' esse: fili' dei: effectus huius pde stinationis est esse filiū dei: si ergo xps fm qd homo nō ē fili' dei: nec fm qd homo est pdestinatus. (Sed vtra. xps ē pdestinat' vt dicit apōs Ro. i. s3 nō fm qd deus: vt p3 ex dictis in. vi. dif. ergo fm qd hō. **Respōdeo** questionem dicendum qd in ppositione redup licat: cū hoc qd dico fm qd ē illud per qd p dicitū uenit subiecto: vñ op3 qd aliquo mō sit idē cū

subiecto 7 aliquo mō idē cū p dicitū: sicut med' terminus in sillogismo affirmatiuo ad p dicitū qd ē h3 cōparatiōe: sicut ad id qd per se psequit ipm: nihil eni uenit alicui f3 qd est aial nisi illud aial per se ueniat: fm quēcūq; modū dicēdi per se: ad subiectū at cōparat' sicut ad id qd aliquo mō includit in subiecto. includit aut in subiecto ipsa substan tia subiecti: 7 accidētia sicut cause: 7 psequētia sicut acci dētia: substantia aut subiecti est 7 ipm subiectum 7 nā est: rōne oīuz istoz pōt aliqd attribui xpo: 7 cuilibet hoī: eni aliqd attribuit hoī rōne pncipioz pcedētū sic dicim' qd tū ad cām mālem qd hō fm qd est cōpositū ex rōne est corruptibilis: qritū ad cām formale dicim' qd homo fm qd hēt animā rōnalem est ad imaginem dei: quātū vō ad cau sam efficiētes dicim' qd petrus scdm qd natus de tali patre est heres eius. quātū aut ad cām finale dicim' qd homo fm qd est ad beatitudinē ordinat' oportet qd sit immortalis quātū ad aiam: si aut attribuat alicui homini aliqd rōne accidētū sic dicim' qd hō fm qd est coloratus est visibilis: si aut attribuat sibi aliqd rōne suppositi: sic dicim' qd for tes scdm qd fortes est indiuiduū: si aut rōne nature: sic dicit mus qd homo scdm qd homo est aial.

Secundū hoc ergo dicendū ad pñam qōnem qd dicit' xps scdm qd hō est deus: qd hō pōt re plicari rōne nature: 7 sic ē falsa: qd nature humane nō per se uenit in quātū talis natura vt diuine vniat: si aut repli cat' rōne suppositi: cū suppositū humane nature in xpo sit suppositū eternū: cui per se uenit esse deus: erit vera: qd rō hō nomē homo nō ipozat aliqd suppositū determinatū humane nature nisi per demōstrationē ad iūctam: 7 solū cū dā determinatū supposito humane nature ueniat per se eē deus: id nisi aliqd aliud addat vñ itelligat simplr nō est pcedēdū qd xps scdm qd homo est deus.

Ad primū ergo dōm qd assūptio: vt supra. dif. y. dicit' est: significat per modū mor' cuiat uenit per se moueri ad aliqd nō uenit esse illud: sicut in gro uenit per se moueri ad albedinē: nō tñ uenit ei p se esse album: simpliciter assumere nomē dei pōt conuenire xpo fm qd hō: r tñ esse deū non conuenit ei scdm qd homo (Ad secundū dōm qd hoc nomē xps significat psonam in duabus naturis. vnde nō uenit ei per graz qd sit deus: sed ab eterno: sed qd sit fil' deus 7 homo hoc est per gram vniōis. (Uel dōm qd quis gra vniōis faciat hoies deus: non tñ ad idē referē gra vniōis 7 eē deus: qd esse deū pno nit huic hoī rōne psonē. gra aut sit ei rōne nature: vñ f3 qd hō hēt gram vniōis: si fiat reduplicatiō rōne hūane natu re. nō aut fm qd hō est deus: s3 fm qd talis psona. (Ad ter tium dicendum qd dimittere pctā est dupliciter: vt per au ctoritatem. 7 sic cum sit solius dei: non est xpi in quātū est homo: si fiat replicatiō rōne nature: vel per misteriz: si uenit xpo ē rōne hūane nāe.

Ad secundā questionem dicendum qd ad hoc qd aliqua predicatio sit per se: non opo tet qd p dicitū per se conueniat subiecto fm omne quod in nomē subiecti implicatur: sed sufficit si fm aliqd co rus per se sibi conueniat: sicut rōcinari per se conuenit hoī: non inquantum habet corpus: sed inquantū animā habet. vnde bec est per se: homo rōcinatur: cum autem ei citur. iste homo demonstrato christo includitur ex vōe monstrationis suppositum determinatum humane nam re: quod est suppositum eternum secundūz secundam opi nionem: cui supposito per se conuenit esse deum. vnde bec est per se secundam opinionem: iste homo est deus: 7 quia ad veritatem huiusmodi locutionum non ex gitur nisi qd predicatum per se ueniat ei quod replicat' ē bec est vera: xps fm qd iste homo est deus.

Ad primūz qd dōm qd sicut aliqd ē de diffinitione speciei qd nō est de diffinitione gene ris: ita aliqd esset de diffinitione indiuidui si diffiniret qd nō est de diffōne spē: sicut pars māe: vt dicit pbs in. 7. me. rba. vñ licet de nō sit pars diffōnis hois: esset tñ pars dif finitōis hui' hois xpi si diffiniri posset rōne psonē vbi. vñ p3 qd ē p se. (Ad scd' dōm qd cū dicit' iste hō ē deus: demōstrat sup positū dōm qd nāz: qd vtraq; caderet in diffōne ei' si diffi niri posset: 7 id ē qd sūt vtriusq; nāe p se ei uenit: 7 id xps f3 qd iste hō ē deus: 7 f3 qd iste hō ē deus: 7 filius rō est de illis qd psequunt' ad alterā nāz. vñ scd' qd iste hō ē deus: demōstrat scdm matre: nec vñū excludit aliud: cū nō sint opposita: qd nō uenit scdm idē. (Ad tertū dōm qd remoto a xpo toto hoc qd importat cū dicit' iste hō: nō ueniet ei eē deus: qd includit ibi nā quātū aut ad cām finale dicim' qd homo al tera. hūana nā: sequit' qd fil' dei nō possit dici iste hō. rō ne tñ illius. s3 humane nāe nō verificat' p dicitā locutiō: 7 ē fil' sicut si dicit' petrus inquantū hō sentit: qd remoto ra tionali per intellectum non erit homo 7 remanebit senti ens: vt dicitur in libro de causis.

Ad tertiaz qōnē dōm qd pdestinatio ipozat an tecessionē: id qd pñis includit factionē: qd qd est postq' nō fuit dō factū. vñ dō aliqd pdestinat' in quātū pñis ē fieri brūs: oia aut q' factionē ipozat r mo uenit p se ei qd accidit ad terminū: cui tñ p se nō ue nit esse in termino. sic moueri ad albedinē p se uenit nō al boc: nō uenit esse album: pdestinatio aut qd de xpo dicit' tur ē respectu grē vniōis fm quā factus ē vt hō esset de' cuius factiois termin' est esse deū. Accedēs aut ad termi nū est qd assumit' ad vniōis. hūana nā: 7 id rōne hūane nature cōuenit xpo esse pdestinatum: nō aut esse deum. vnde bec est vera: xps fm qd homo est pdestinatus: bec aut est falsa: xps fm qd hō est deus.

Ad primūz qd dōm qd rō illa pcedit de illis qd uenit alicui rōne hūane nāe fm rōne spē: s3 pdestinari uenit xpo rōne humane nāe particulare in ipō. vñ obiectionē nō ē ad ppositū. (Ad scd' dōm qd esse eius pdestinatiois respōdet pdestinatioi cōformiter qritū ad id de quo ē pdestinatio: nō aut qritū ad dō rōne pdesti natiois: qd pdestinatio est eterna. effect' aut ē tēporalis: 7 sic est in pposito: qd xps nō est pdestinatus vt sit f3 qd hō filius dei: sed ipsa pdestinatio uenit ei fm qd hō. vñ p3 qd hō locutiōes sunt duplices: ex hoc qd implicatio potest fer ri ad hoc quod est pdestinatio: vel ad hoc qd est esse si lus dei: de quo est pdestinatio.

Ad secundū sic pcedit. videt qd xps f3 qd hō sit psona. psona. n. vt dicit Boet' ē rōnalis nāe indiuidua suba: s3 xps f3 qd hō ē hō: g fm qd hō ē psona. (P. qd coue nit alicui fm qd hō uenit oī hoī f3 qd hō: s3 petrus f3 qd hō ē psona: g r xps. (P. dicim' qd xps fm qd hō aliqd opat' ē: sicut qd comedit. Et sicut fm qd deus: sicut qd mortuū suscitauit: nec seq' pp hoc qd xps sit duo: g vñ sicut qd si dica mus xpm fm qd hoies eē psona: 7 sicut fm qd deus qd nō seq' ipsum esse duo: ita nullū aliud incōueniens. (Sed 3. quicquid uenit xpo fm qd hō: B est assumptum: sed persona nō est assumpta: vt ex quinta distinctione p3: g xps nō est psona fm qd hō. (P. impossibile ē qd idem numero ueniat alicui f3 duas diuersas naturas: s3 i xpo est tñ vna psona: g cū fm nām diuinā ueniat ei esse pso na: s3 nāz hūanā nō ueniet ei: 7 sic nō erit psona i qritū ē hō. (Utrum fm qd hō sit indiuiduum. vñ qd sit fm qd hō indiuiduū: xps. n. f3 qd hō ē aliqd: s3 nō ē aliqd pte: g est aliqd pteu

Alterius vñ qd sit fm qd hō indiuiduū: xps. n. f3 qd hō ē aliqd: s3 nō ē aliqd pte: g est aliqd pteu

lari: ergo fm qd hō est indiuiduū. (P. In indiuiduo nihil est nisi nā speciei: 7 accidētia indiuiduaria ipozat: s3 xps f3 qd hō h3 nāz hūanā 7 accidētia indiuiduaria ipm: g fm qd hō est indiuiduū. (P. qd dicit' uenit nāe hūane: uenit xpo in quātū est hō: sicut esse passibile 7 mortale. s3 hūana nā i xpo est qdā indiuiduū: g xps in quātū hō est indiuiduū. (S3 3. indiuiduū i genere rōnalis nāe nihil aliud ē qd pso na: s3 xps fm qd hō nō est psona: g nec indiuiduum.

Alterius vñ qd xps fm qd hō sit suppositus: vel res nāe: suppositum. n. vl' res nāe of aliqs ex hoc qd h3 nām hūanā: s3 xps f3 qd hō h3 humanā naturā. ergo fm qd hō est suppositū vel res nāe. (P. hūana natura ita vere est in xpo: sicut accidentia humane nature: sed xps fm qd hō est subiectū accidētū humane nāe: ergo r f3 qd hō ē suppositū vl' res nāe. (P. xps f3 qd hō ē res qd dā: s3 nō ē res nulli' nāe: g est fm qd homo res nature. (Sed 3. suppositū humane nāe est idē qd hypostasis vel psona: sed xps f3 qd hō nō ē hypostasis vel psona: g nec sup positū vl' res nāe. (P. In xpo ē tñ vñū suppositū: s3 xps f3 qd de' est suppositū: g nō fm qd hō est suppositum.

Respōdeo dōm ad pñā qōnēz qd in xpo nō est nisi vna psona qd ē ab eterno: nullū aut eter nū uenit xpo f3 qd hō p pte loquēdo: vt p3 ex p dicitis. vñ bec nō ē vñ. xps f3 qd hō ē psona. nisi replicet' suppositū bo minis: vt dicit' xps f3 qd iste hō ē psona: B. n. verum est.

Ad primūz qd dōm qd xps fm qd homo est suba rō nalis nāe: sed fm qd iste hō ē indiuidua suba rōnalis nature: vnde fm qd iste hō est psona: s3 qd iste homo est deus. (Ad scd' dōm qd etiā nec petrus in quātū hō est psona: s3 fm qd iste hō: qd bec nō est p se. hō est psona: sed bec. iste hō est persona. (Ad tertū dōm qd ex B qd xps operat' est fm qd homo 7 f3 qd de' sequit' qd in xpo sint due operatiōes: ita etiā si xps esset persona f3 qd homo 7 fm qd deus sequeret' qd in ipso essent due persone.

Ad secundaz qōnēz dōm qd sicut supra. dif. 6. di ctum est: indiuiduū inuenit in sub stantijs 7 accidētib': fm aut qd in substantijs est h3 de rōne sui qd sit substātia: nō aut fm qd in accidētib' inuenitur: 7 vtroq; modo inuenit' in xpo: tñ altpz tantūmodo predica tur: humana. n. natura in xpo est quoddā indiuiduū: s3 xps nō est illud indiuiduū: sed est indiuiduū substātie: 7 B mō accipiēdo indiuiduū f3 qd de xpo predicat' est in xpo vñū tantū indiuiduum: sicut 7 vna persona. vnde sicut xps nō est persona fm qd homo: ita nec indiuiduum.

Ad primūz qd dōm qd xps fm qd hō est aliqd: nō tñ sequit' ergo fm qd homo est aliqd vñ vel pculare. qd hoī accidit eē vñ vl' pculare. vñ bec ē p accidēs: hō ē aliqd pculare. bec aut p se: iste hō ē ali qd particulare. vnde xps nō ē aliqd particulare fm qd hō: s3 fm qd iste homo (Ad scd' dōm qd de rōne indiuidui fm qd de xpo predicat' est qd sit per se substātie: 7 hoc non cōuenit xpo fm qd homo: sed fm qd hic homo. vnde nō o3 qd sit indiuiduū fm qd homo. (Ad tertū dicendūz qd ea que cōueniunt humane nature nō o3 qd codez modo quo de natura predicant' de christo predicentur. quia ipsa nā de eo nō p dicit' in recto 7 in abstracto: s3 oblique vel cre tiue. vñ nō sequit' si hūana nā est indiuiduum: qd xps fm qd homo sit indiuidus: sed qd habeat indiuiduam naturā.

Ad tertā questionem dicendum qd in ppositioni bus p se aliter ē ex parte subiecti: 7 ex par te predicati: quia ex parte subiecti sufficit qd fm vnum tan tum eozū que in subiecto continentur: predicatum per se subiecto conueniat: ex parte autem predicati: op3 qd quic quid est in predicato per se conueniat subiecto. vnde bec

fili' h3 esse ab alio: g in se consideratus no habet esse et si si...

Respõdeo dõz qd filii nãliter a patre procedit. hoc eniz ipm nomẽ filiatiõis demonstrat: si...

Ad primũ g dõm qd istud verbũ vel intelligitur de...

Phil. 2.º vel referẽdum est ad comẽdationẽ pncipij h3 qd...

Ad secundũ sic pcedit. vñ qd xps sic cre...

vel in creatũ. si ergo xps est hõ: vel erit hõ creatus: vel in...

Respondeo vñ dñ in li. de causis. qd esse est p crea...

Ad primũ g dõz qd ista illa itelligẽda sunt cũ de...

pdicatu in ordie ad subm. Ad 4.º dõm qd totũ denoiaf...

Ad tertium sic pcedit. vñ qd xps nõ pos...

Ad contra. omne qd nõ est eternũ est creatum: sed xps...

Respõdeo dõm qd búana nã se bẽt ad ppositã pfo...

Ad primũ g dõz qd illa rõ pcedit (e alb' h3 detẽ...

quid e hō: vt dictū est: ideo non opz q si creatura improprie dicat de xpo: q etiaz ipse improprie dicat hō. Ad quartū dōm q nā humana in abstracto nō pdicat de xpo fm q hō: sed cōditiōes ei: 2 in cōcreto possunt de xpo pze dicari: fm q hō vel pprie: vel iproprie: creatura autē in cōcretiōe dī: qz oē creatū ē creatura. Ad 5^m dōm q quīs illud qd uenit parti aliquo mō possit dici de toto: non tñ oz vt qd remouet a pte fmoueat a toto. vñ quīs ethiops p3 dētē habeat albedinē: nō pōt tñ dici q sit carēs nigredi ne: qz qd nō uenit sibi p3 vnā pte pōt sibi uenire p3 aliā: 2 silt quīs xps sit creatura fm qd hō: nō tñ pōt dici q fm q hō careat diuinitate q sibi ppetit p aliā nām.

Utq ea que sunt humane nāe possunt dici de filio dei.

Ad quartū sic pcedit. vt q ea q sunt humane nāe non pnt dici de filio dei. ois. n. pprietas vl accidēs nāe humane ē qd creatū: s3 fili dei nō in forma: vt p3 aliq creato: q nō pōt pdicari de filio dei aliqō accidens humane nāe. P. q. pprietas diuine nāe dicunt de filio dei ptingit ex hoc q fili dei ē nā diuina: s3 fili dei nō est nā humana: q pprietas humane nāe nō pdicant de filio dei. P. humane nāe uenit assumi a filio dei: 2 hoi uenit eē vnitū: s3 hoc nō uenit filio dei: q nō oz q ea q ueniūt nāe hūane dicat de filio dei. P. hec ē va. Iste hō ē pdestinat: s3 hec ē falsa. Filius dei ē pdestinat: qz idē qd pū. P. ois pprietas humane nāe ē qd creatū: s3 creatura nō pdicat de filio dei: ergo nec pprietas humane nature. P. ea que pdicant de xpo fm q hō nō pdicant de iplo p3 q fili dei: ergo vt eadē rōne q ea q pdicant de hō mine nō pdicant de filio dei.

S3 d. De quocūq pdicant aliquid: pdicant de eo oia psequētia ad ipm: etiam si sit pdicatio accidētalis: sicut si hō est alb: sequit q sit colorat: sed hō pdicat de deo: ergo qd pdicat de hōe pdicat de filio dei. P. qdūq cōsequunt naturā pdicant de supposito nature illi: s3 fili dei est suppositū humane nature: ergo psequētia naturā hūanā pnt pdicari d filio dei. P. xps ē psona subsistēs in duab naturis diuina 2 humana: sed oia q ueniūt diuine nature pnt pdicari de xpo: ergo pari rōne oia ea q ueniūt nature hūane. P. nihil magis repugnat diuine nature qz mozi: s3 dicit q fili dei ē mortuus: ergo 2 oia alia pnt dici de filio dei q ueniūt humane nature.

Respondeo dōm q natura 2 suppositū nature in q busdā differūt re 2 rōne: sicut i ppositis. in qbusdā aut rōne 2 nō re: sicut in diuinis: s3 differentia q est fm rōne ē dīa oppositiōis: qz natura 2 suppositū: hnt intētiōes oppositas: 2 iō ea q pnt ad rōne nature nullo mō pdicant de supposito: neq in abstracto: neq in cōcreto: neq in diuinis: neq in humanis. sicut pater nō dicitur cōe trib: nec petrus dicit forma toti: differentia aut que ē p3 rē nō est oppositiōis: s3 ē sicut pncipy formalis ad for matū. 2 iō q p3 rē ad naturā pnt pnt pdicari de supposito: sicut nā pdicat. i. in cōcreto: qz aut vnio facta ē in supposito: vt. i. sit vnū 2 idē suppositū diuine 2 humane nature: iō de illo supposito pnt pdicari ea q psequūt p3 rē vtrāq naturā: sicut 2 ipse nature de iplo pdicant: qz n. diuina natura pdicat de filio dei in cōcreto 2 in abstracto. iō ppetates ei pnt vtroq mō pdicari de iplo: qz vō humana natura pdicat in cōcreto tñ: iō hūane nature ppetates in cōcreto tñ pdicant. nec differt vtrū fiat pdicatio de supposito p3 nomē qd significat diuinā naturā: vt vbi. vl humanā vt iesus: vl vtrūq: sicut xps: qz p oia supponit idē suppositū: s3 tñ h suppositū nō pnt p naturā humanā: s3 hūana natura aduenit ei iā ab eterno pexistētī in alia natura: vñ duo singulariter iueniunt in ppositiōe hūane nature

ad istud suppositū. i. q vnū ei: 2 q se h3 ad ipm p modum pti p3 q istud suppositū in duab naturis subsistit. 2 ideo a pdicta generalitate excludunt ea q vnionē iporāt. 2 tē rū ea q nata sunt de se 2 persone 2 nature cōuenire: que nō possunt pdicari de supposito nisi cu3 additione: sicut ea que sunt partis de toto.

Ad primū ergo dōm q pprietas create dicunt de filio dei: nō qsi ipsa persona eterna bis iformet: s3 qz natura assūpta iformat eis: sicut ppetates qb iformant pres pdicant de toto. Ad scōs dōs q illa rō cludit q ppetates humane nature nō pdicant in abstracto de xpo: qd 2 vez ē. Ad tertiū dōm q assumi est de illis q vnionē iporāt. 2 iō nō oz q dicat de filio dei Ad qrtū dōm q pdestinatō xpi est respectu vnionis. vñ pdestinatō cludit vnionē sicut terminū pdestinatōnis: 2 iō sicut hō vnū dicit: ita 2 pdestinatō vnū nō autē fili dei. Et pterea pdestinatō cludit factiones: vt p3 pdictis. vñ sicut eē factū nō dicit de filio dei absolute: ita nec esse pdestinatū. Ad qntū dōs q sicut humana natura est creatura: 2 tñ cū pdicet de xpo in cōcreto nō seq q xps sit creatura: ita etiaz nō seq pp hoc q pprietas nature humane in cōcreto de xpo pdicent q xps sit creatura. Ad sextū dōm q ad veritatem pprietas sufficit q pdicatu ueniat subiecto quocūq modo: sed ad hoc q ppositio sit p se opz q ueniat sibi rōne forme importat q subm. vñ hec ē vera. De est passus: nō tñ ē pte: 2 qz reduplicatio exigit locutionē p se verā: iō nō ē filio rō de reduplicatiōib: 2 pprietas q sunt sine reduplicatiōe. Ad septimū dōs q aliq psequunt humanā nāz: nō fm q pdicant de filio dei: 2 illa nō oz q de xpo pdicent. Et ex dētis p3 solutio ad psequētia. Expositio textus.

Ad nia per ipus facta sunt. Vides hō esse ad ppositum: qz Aug. in eadē de filio dei inquantus est fili dei. Et dōm q q nō ē in xpo aliud suppositū nisi psona filij dei: iō sicut d filio dei dici nō pōt q sit creatura: nec de xpo. Nā si creatura eēt sibi mādaret pdicari eadē gelū. videt q hoc nō sequat: qz ageli 2 lapides sūt creature: qbus nō est euangeliū pdicandū. Dicendū qz tē ligit de creaturis que sunt hoies: quib ē pdicandū euangeliū: vel vt emunden: vel vt pficiant: vel vt cōseruent. Xps aut hō est. Vanitati subiecta. intelligit de illa vnitate fm quā oia in nihil tenderēt nisi manu omnipotentis pntinerēt. Non vnum de multis. Contra. vt sit ipse pmo genit in multis fratrib. Et dōm q vn est de multis qntū similitudine filiationis fm qd etiā dicitur primogenit: sed non vnu de multis pprietas natiuitatis fm qd dicit vnigenitus. In deo creatura esse nō potest. Contra. hō xi. In iplo sunt oia: dicendū q sunt in iplo creature non p essentialiam: sed sicut in causa per similitudines ideales que fm q in deo sunt creature non sunt. Sed ex tropicis locutionibus. Lnius ratio est. quia non sunt simpliciter vere: sed p3 qd. vñ ēt Dio. dicit in epistola ad Titū q simbo lica theologia non est argumētatiua.

Can hō ille sp fuerit: vl ceperit eē. Dī. II.

Respondeo si predicta qrit vtr hō ille cepit esse: vel semp fuerit: sicut simpliciter enūciam p3 vel dei filij semp fuisse: nec cepisse. De hoc aug. dicit ita super Jo. Hābit aliqñ dei filij us quod nondum habuit idē ipse homo: quia nōdum erat homo. Itē in eodem. Hō ē mūdus eēt nec nos eram: nec ipse mediator dī

et hominū hō xps iesus. Itē sup psal. Xps nō 2 si forte hō recēs est: tñ est etern de. Alibi hō legit q puer ille creauit stellas: 2 xps dicit se eē pncipiū: 2 eē aī abraam. Hōis q auctoritatib in nullo resultates dicim hōiem illū iquātū hō est eē cepisse: 2 iquātū hōiū est semp fuisse. Hōc em3 absqz distinctiōe nō ē referēda respōsio: Nā ipse Aug. huiusmodi vtrū distinctiōe in plurib locis dicit p p3 oia eē scā iquātū hōiū: scōz iō qd hō est ipm eē factū 2 glorificatū. Si qrit ad psonā respicis p fideret dic hoies illū sēp fuisse. Si hō ad nāz hois cōcede eē cepisse. Si deus aliū hominē assumere potuerit: vel aliunde qz de genere ade.

Solet et queri vtrū alium hominem: vel aliunde hoies qz de gñe illi ade de assūct potuerit. Ad qd scā dicit potest ip3 2 aliā aiaz 2 aliā carnē potuisse as sūere: qz gra tantus assūpta est aia illa 2 caro a xpo dei. Et. n. ait Aug. in reb p rps ortis illa supra ē gra q hō in vnitate psonē p ficit: est deo. Potuit igit de aliā aiaz 2 aliā carnē as sūere: 2 carnē vtriqz aliunde qz d gñe ade. vñ aug. in. li. iij. de tri. Poterat vtrqz de hoies aliunde suscipere: i quo ē mediator dei 2 hoies: nō d gñe illi ade. q peto suo gen obligauit hūanū: sic ip3 que pzo creauit: nō de gñe alicui creatur. Poterat q vl sic vel alio quo vellet mō create vnū hoicm de quo viceret victor prioris. sed meli indicauit 2 d ipō qd victū fuerat gñe as sūere hoies: p que hoies viceret inimicū: 2 tñ ex xgie cui pceptū spūs nō caro: fides nō libido pūit. nec irerfuit carnis pcupiscētia q ceteri pncipiū q originale trahit pcrim: s3 credēdo nō p cābēdo sancta est secūdata xgitas. Ex bis apte oñdit 2 alium 2 aliunde hominē deus assumere potuisse.

Silbomo ille potuit peccare: vel nō esse de.

Respondeo deo nō imerito querit vtr hō ille potuerit peccare: vel nō eē de. Si. n. potuerit peccare 2 potuit damnari. Si potuit dānari potuit nō eē de. Ergo si potuit peccare potuit nō eē de: qz esse deus 2 posse 2 velle iniquitates simul nequunt. Hōc distinctiōe op est vtr de psona an de nā agat. Si n. de psona agit: manifestū est qz peccare nō potuit: nec de nō eē potuit. Si hō de nā: discutit dū ē vtr agat d ea vt hō vnita: an d ea tāqz nō vnita hō: 2 tñ ent. i. an de ea fm q fuit vnita hō: an de ea p3 q esse potuit: 2 nō vnita hō. Hō est. n. ambiguū aiaz illā entē vnitā hō peccare nō posse: 2 est sine ambiguo verum eandē 2 si esset nō vnita verbo posse peccare.

Quorundam oppitio q potuit etiam vnita deo peccare.

Quidā tñ pbare conāt eā ēt vnitā hō posse peccare: qz liberū arbitriū h3: 2 ita potest flecti in vtrāqz pte. Qd friv uolū est: cū 2 angeli libez arbitriū habeant: 2 tñ i gra adeo sunt pfirmati: vt peccare neqant. quātō magis q ille hō cui spūs sanct est dat sine mēsurat. Inducit quoqz auctoritates ad pbādū idem. Scriptū est. n. in libro sapie: Qui potuit trāsgredi 2 nō ē trāsgressus: facere mala 2 nō fecit. s3 h accipiēdū est p3 mēbra: vel pti3 de capite: pti de mēbris. de capite nō ē trāsgressus: 2 nō fecit malū. de mēbris potuit trāsgredi 2 facere malum.

Si de potuit as sūere hoies in sexu muliebri.

Solet et qri quāuis curiose a nōnullis si de hūanā nāz potuit as sūere p3 mlie bze sexū: Quidam arbitrat eē potuisse as sūere hoies in femico sexu vt assūpsit in vtrili. S3 oportuni atqz ueniētī scā est vt de femia nasceret: 2 viz as sūeret: vt ita vtrūqz sex libatio ofidēret. An aug. in lib. lxxiij qd nū. Hōis liberatio i vtroqz sexu debuit apparere. qz virū oportebat suscipere q sex honorabilior est: psequēs erat vt femie sex liberatio bic apperet. q ille vir de femina nō est. Sapia q de q d vntigēt filius: hoie suscepto in vtero: 2 de vtero xgis liberatiōez hois idicauit.

Postq oñdit magister q nomen creature nō pdicat de xpo simplr: sed cū determinatiōe: Dic iquirit de defectib q psequūt nām hūanā fm q creatura ē. Et diuidit i duas ptes. Primo iquirit de defectu q cōiter psequit oēs creaturā. s. i. cipe eē. Secūdo de defectib q psequūt specialr hūanā nāz ibi. (Solet et qri vtr aliu hoies) Circa p^m tria facit. Primo mouet qdē. Secūdo obicit ad vtrāqz ptes ibi. (De h Augu. iquit ita. 3) determinat eā ibi. (Dis aut auctoritatib). (Solet et qri.) Dic psequit de defectib: q pertinet ad hūanā naturā tñ. Et diuidit in duas ptes. p^m igit de defectu culpe. 2° de defectu nāe qui est sexus femie ibi. (Solet etiā qri quāuis curiose.) Circa p^m duo facit. Primo querit de defectu culpe quantū ad originē. s. vtrum aliunde qz de peccatoribus carnem as sūere potuisset. Secūdo de defectu culpe quantū ad actū: vtrū. s. peccare potuisset: ibi. (3ō nō imerito qrit.) Et circa h tria facit. Primo mouet qdē. 2° determinat ibi. (Dic distinctiōe opus est.) Tertio obicit d determinationem ibi. (Quidā tamen.) Et pzo obicit p rationē. Secūdo p auctoritates ibi. (Inducit auctoritates) 2 vtrūqz soluit. vt p3 in lra. (Solet et qri.) Dic igit de defectu nāe q est sexus femineus. Et primo mouet questionem. Secundo soluit ibi. (Quidam arbitrantur.)

Hec querunt tria. Primo de pceptiōe. Secūdo de potētia peccādi. 3° de cōgruitate assūptiōis respectu sex femie. de cōgruitate tñ assūptiōis

respectu generis ade. dif. z. om. est. Circa primus querit...

Utrum hec sit vera. iste homo incepit esse.

Primum sic pcedit. ut qd hec sit vera...

Secundo contra. nullu eternu incepit esse. sed iste ho suppoit...

Respondeo. qd qd dicitur ista. iste ho incepit esse...

Utrum xps potuit peccare. Ber. n. dic qd tm deit...

Primum sic pcedit. ut qd potuit peccare...

Secundum sic pcedit. videt qd xps no habuit potetia pecca...

tunc est tropica ut supra dixit Magister. ubi dicit...

Ad primu sic pcedit. ut qd potuit peccare...

Respondeo. qd qd dicitur ista. iste ho incepit esse...

Utrum xps potuit peccare. Ber. n. dic qd tm deit...

Primum sic pcedit. ut qd potuit peccare...

Secundum sic pcedit. videt qd xps no habuit potetia pecca...

Utrum xps potuit peccare. Ber. n. dic qd tm deit...

Primum sic pcedit. ut qd potuit peccare...

Utrum xps potuit peccare. Ber. n. dic qd tm deit...

Respondeo. qd qd dicitur ista. iste ho incepit esse...

Utrum xps potuit peccare. Ber. n. dic qd tm deit...

Primum sic pcedit. ut qd potuit peccare...

Secundum sic pcedit. videt qd xps no habuit potetia pecca...

Utrum xps potuit peccare. Ber. n. dic qd tm deit...

Primum sic pcedit. ut qd potuit peccare...

Secundum sic pcedit. videt qd xps no habuit potetia pecca...

Utrum xps potuit peccare. Ber. n. dic qd tm deit...

Respondeo. qd qd dicitur ista. iste ho incepit esse...

Utrum xps potuit peccare. Ber. n. dic qd tm deit...

Primum sic pcedit. ut qd potuit peccare...

Secundum sic pcedit. videt qd xps no habuit potetia pecca...

Utrum xps potuit peccare. Ber. n. dic qd tm deit...

Primum sic pcedit. ut qd potuit peccare...

Secundum sic pcedit. videt qd xps no habuit potetia pecca...

est qd defectus: ergo debuit ipsius assuere. P dicitur in quoda sermone de virginib. Quato infirmi vasculu qd reportat ab hoste triumphum: tanto magis deus laudat. sz in victoria xpi est de maxime laudandus: ergo decuit q sexui infirmo rem. f. femineum assumeret.

Sz xps fuit caput ecclesie: sed mulier no e caput viri: sz ecouerio fm apostolu: q no debuit esse mulier. P xps vt esset doctor ecclesie pmittit Joel. 2. sz mulieri no cone nit docere in ecclesia: vt ps pma Lchozin. 4. ergo xpus non debuit sexum femineum assumere.

Respondeo ad pma qone q xps venit ad reparanda humanam nam: qua per assum ptione repavit: ideo oportuit q qd qd se cosegat ad humanam nam assuere. f. oes proprietates r pres huane nature: iter quas est etia sexus: ideo decuit q sexum assumeret.

Ad primuz q dicit q in corpore mystico no esse masculu aut femina: no q: no sit differetia sexuu: sz qz idifferetier se bz vterq sex ad ipsum corp mysticu: qz corpus mysticu no est vna psona sicut est ipse xps. vñ i eo no potuit ee vterq sexus: qz b eet mostruofuz r innaturale. Ad 2m dicit q no assupsit sexu ad vsuz: sz ad pfectionem nae: sicut etia erit in sanctis post resurrectione: qñ neq nubet neq nubent. Ad 3m dicit q equaliter se bz qru ad potetia: sz no quatū ad cogruetia.

Ad secundaz qone dicit q no loquitur hic de potetie dei: quia ipse potuit assuere qle corp voluit. de qruitate aut loquedo: qz xps venit vt doctor r rector r ppugnator huani generis q mulieri no copetuit: ideo nec copetes fuit q sexu femineu assuere.

Ad primu ergo dicit q reparatio debet respodere re: p oppositu. vñ sic pncipiū pditiōis fuit natura fragilio: ita pncipiū reparatiōis dz esse natura fortio: sic sanatio in corpore hois est vtutem cordis qd bz fortioze sanitate. Vel dicit q muliere non intravit in mudū pctū originale: sz p vix: sicut in li. z. dicit q: qñis a muliere initū habuit pctū: ita et p vix habuit pfici opus salutis nre: qd aliquo mō initiatū e p muliere. f. beatā vginē. Ad 2m dicit q xps no assupsit oes defectus: sz illos q pueiebāt ad finē assuptiōis. f. ad op redēptiōis: vt ifra dicitur. Ad 3m dicit q laus dei no tñ e ex ifirmitate victorie sz ex magnitudine victorie r qruetia pugne scdm q in victoria xpi de maxie laudat.

Uz debuerit carnē assumere ab vtroq sexu.

Ad secundū sic pcedit. vt q debuit ab vtroq sexu carnē assu mere: qz vt dicit Aplō Heb. 2. debuit p oia ffi b assilari: r pncipue in nālib: sz nālī aly hoies generant ab vtroq sexu: qz xps ab vtroq sexu carnē assumere debuit. P illa solū vident i huana nā xpo repugnare q ad pctū prinē: sz mixtio sexuu pot esse sine oi pctō r sine oi corruptela: cū in paradiso añ peccatū fuisset fm Augustinū: q debuit p cōmixtionē sexuu carnem assumere. P xps pncipue venit ad tollendum originale pctū: sed p cōmixtionē sexuu traducit originale: q debuit per cōmixtionē sexuu carnem assumere.

Sed 3. Ansel. dicit q decuit vt mater xpi ea puritate niret: q maior sub deo no pt itelligi: sz maxima puritas e vginē: q de vigne nasci debuit: r ita no p cōmixtionē sexuu.

se qre q xps haberet duos ptes: qd nūqz iuenitur.

Utrū debuerit assumere corpus de viro tñ.

Alterius vt q debuit assumere corp de viro tñ: qz reparatio dz respodere cōditioni: sz in cō ditione humani generis e aliqd formatū ex viro tñ: qz sic debuit ee in reparatione. P generans est filie generato sed christus debuit esse masculinum sexus: ergo de masculo

lo debuit eius corpus assumi. Sed 3. christus venit vtrūq sexum saluare: sed ipse fuit vir: ergo debuit ex muliere carnē assumere.

Respondeo ad pma qone q nullo modo qrueret pmo pp dignitate matris. vt purissima esset: r ita virgo. secūdo pp dignitate patris: vt no esset alius pater sui filij. pp dignitate cepti: qz no decuit vt illa caro formaret nisi a spū sancto: quarto pp virtutē pfone: ad quā caro illa assupta est. vnde decuit vt sicut p virtutē infinitā assupta est ita p virtutē infinitā formaret. hoc aut esse no potuisset q cōmixtionē sexus cōcepta fuisset: qz vel semen viri fuisset ibi p nibilo: vel fuisset agens in cōceptione.

Ad primū ergo dicit q debuit fratribus assimilari in his que no derogāt dignitati eius vel perfectioni nature assume: vel que faciūt ad opus redēptionis. sed hoc no est bō. Ad 2m dicit q cōmixtio sexuu quāuis possit fieri sine peccato: tñ no pot esse in statu nature corrupte sine vitiosa libidine: que e pncipiū peccati: xps aut no venerat reparare naturāz tūc quatū ad actū nature: quia hoc erit in resurrectione glorioza: sed quatū ad actū persone. Ad tertiu dicit q sicut xps per suāz innocentiam culpā nostrā abstulit: ita purissimuz oportuit ee eius ceptū: qui cōceptiōis viriū tollere venerat.

Ad secundū questione dicit q decuit vt de muliere carnē assumeret. pmo vt vterq sexus gloriicaret xpi incarnatione: vt in obiectione tactus est. secūdo ad completionēz vniuersi: qz generatio viri de muliere tantū nūqz fuerat: sed mulieris de viro fuerat. in eua: r viri de vtroq sic in abel r aly: r viri de neutro sicut in adam. tertio vt naturalē habitudinē haberet ad genus humanū. si enim ex viro fuisset no per actionē viri no esset filius eius nec naturalis nepos abzabe: sicut est naturalis filius virginis ex hoc solo q carnē ab ea sumpsit.

Ad primū ergo dicit q no opz q per oia reparatio similis sit cōditioni: sed quatū artinet ad finē reparationis. Ad scdm dicit q no opz q in sexu generans assimilet genito: sed in nā specie. Ex pto textus.

De distinctione locutio sit simpliciter falsa: sed vt ostēdat quāuis pot habere de veritate. An de ea fm q potuit esse: p qz b qd potuit ee aliter no mutat aliqd de veritate ei qd est. nec ista cōsideratio huane nature vt no vnita est in re: sz i intellectu tñ. Quidā arbitrant q hoc dicit sub dubitatioē pp icōueniēs: ad qd tertia opinio ducebat vt supra. dicit. s. habitū est. Et tñ simpliciter cōcedendum est q potuit assumere sexū femineum de potētia absoluta loquedo: quāuis no fuisset ita congruum.

Sz xps fm naturā hois in sapiētia r gratia p ficere potuit vel pfect. Distin. XIII.

Reterea sciēdū e xpm fm hoies ab ipsa cōceptiōe grē plenitudinē recepisse: cui spūs datus ē no ad mensurā: r in quo plenitudo dinitatis comparat. Ita xpo habitat. vt ait Aug. ad dardanū: q oi grā plenus ē. Ad ita habitat i scis vt et in corpore nro inest scnsus singulis mēbris: sz no qstū i capite. Ibi. n. r visus ē r auditus r olfactus r gustus r tactus. In ceteris xpo solus ē tactus. Ita r i xpo habitat ois plenitudo dinitatis: qz ille ē caput i quo e ois scnsus.

scis xpo qñ solus tactus est: qz spūs datus ē ad mensurā: cū de illius plenitudinē acceperit. Acceperit aut de illius plenitudinē: no sz essentiali: sz sz filitudo. Quia nūqz illā eadē essentiali: sz similitudine acceperit grāz. Puer q ille plenus sapiētia r grā fuit ab ipsa cōceptiōe. vñ Jere. recte dicit. Non faciet dñs sup terrā. mulier circūdabit virū: qz in vtero virginis pfectus vir exiit. no solū ppter aiām r carnem. sed etiam propter sapiētiam r gratiam qua plenus erat.

Ancoriatem ponit que videt obuiare.

Uic aut scētie vt obuiare qd i enāgelio Luce legit Jesus pfectus sapiētia r erate r grā apd deū r hoies. Si. n. pfectus sapiētia r grā. no vt a cōceptiōe habuisse plenitudinēz grē sine mēsurā. Ad qd sancti dicit: ipz sz hoies rātā a cōceptiōe accepisse sapiētia r grē plenitudinē: vt de ei plenius cōferre no potuerit: r tñ vere dicit pfectus sapiētia r grā: no qd in se: sz i alijs: q de eius sapiētia r grā pfectus: dñs eis sapiētia r grē munera sz pcessus eratis magis r magis patefaciebat. An Biegorius i qdā omel. ait. Juxta hois nām pfectus sapiētia: no q ipse sapiētior ex tpe eet: qz a pria cōceptiōis hora spū sapiētia plenus pmāebat: sed eadē q plenus erat sapiētia ceteris ex tpe paulatim demōstrabat. Juxta hois nām pfectus sapiētia: no ipse q no habebat p accessus r pias accipiēdo: sz pādēdo grē donuz qd habebat. Apud deū r hoies pfectus: qz quatūz pfectiēte erate patefaciebat hoibus dōa grē que sibi ierat r sapiētia: tñ eos ad laudēz excitabat: r sic deo pri ad laudē r hoibus ad salutē pfectus. In alijs q no i se pfectus sapiētia r grā. An i eodē enāgelio. Puer ille plenus sapiētia r grā. An i eodē sic dicit pfectus sapiētia r grā vt aliqs rector ecclasticus dicitur proficere in cura sibi credita: dum per eius industriam alij proficiunt.

Predicta videt aduersari qd ambrosius ait. Libi in scriptis repit q sz sensus hois pfectus sicut erate hois pfectus. An. n. ambrosius in libro tercio de spū sancto sic. Deus pfectionē nāe assupsit huane. Suscepit sensus hois: sed non sensu carnis fuit inflatus. Sensu hois aiaz dixit cōturbatā. sensu hois esturuit r rogant. sensu hois pfectus sicut scriptū est. Jesus pfectus erate r sapiētia r grā. Quo mō pfectus sapiētia dei: profectus eratis r pfectus sapiētia no diuine: sz huane est. Ad erate cōmemorauit: vt sz hoies credentes deū.

Eras. n. no dimititatis: sz corpis est. Ergo pfectus sapiētia hois pfectus sapiētia hois sapiētia. Sensus aut pfectus: qz scsus io sapiētia. Qui sensus pfectus: Si huā: qz ipse susceptus ē: Si diuinus: qz imutabilis pfectus. Ad. n. pfectus mutat i mēti: sz qd diuinus est no mutat. Ad. n. mutat no ē diuinus. Sensus aut pfectus sapiētia huā: Sensus q susceptus huā: No poterat pfortari virtus dei: nec crescere de. nec altitudo sapiētia dei impleri. Que tñ implebat: no erat dei: sed nra sapiētia. Nā quomō implebat q vt oia impleret descēdit: Per que aut sensus dixit istas q ptes puer nesciebat aut mēz: Scriptū. n. est. Prius q sciat puer mēz aut ptes: accipiet spolia samarie. Sapiētia. n. dei futura r ocula no fallit. Erps aut agnitiois isāria p huāā vtriqz ipudētā qd adhuc si viderit ignorat. Sz verēdū est iquā ne si duos pncipales scsus aut geminā sapiētia rpo tribuim: xps diuidim. Aliqd cū r dinitatē ei r carnē adoram: xps diuidim. Aliqd cū i eo imaginē dei crucēz veneramur diuidim cū: Aplius q certe de eo dicit: qm r si crucifigē ex ifirmitate nra: vixit tñ ex virtute dei: ipse dixit: qz no diuinus est xps: nūqz et cū dicim: qz aiaz rōnalē itellectus nri suscepit capacē diuidim cū: Ad enī ipse de xpo pāia rōnalē r itellectus capaci i carne sua fuit: sed aiām rōnalē r itellectus capaci r ipaz huāā r eiusdē substantie: cui nre sit aie: r carnē nre similitudē: eiusdēqz cui caro ē nra substantie suscipiēs: pfectus etia homo fuit.

De itelligētia pmissorū verborum.

Ec xba Ambrosij pta diligētia ispicēda sūt: q ex pre hois ignoratiā istrunt r illumināt: ex pre errandi fomitiē male itellecta mīstrāt. Hic. n. euidēt tradit duos in xpo ee pncipales sensus: siue geminā sapiētia. Neqz io vnitas r singularitas psonē diuidit: sed iuxta duos nās duos bz sapiētia: vnā no creatā sz genitā q ipse est: alterā no gēitā sz creatā: r p grām ei collatā. Nā r istas de eo pfectat. Regeser sup eū spūs sapiētia r itellectus ē. spūs q sapiētia r itellectus. i. sapiētia r itelligētia p spm scm gratis data xps erat sapiētia r aiaz. fm deū xpo sapiētia erat sapiētia eterna: q ipse ē. Et sic iquātū de e bonē in bōitate nālī q ipse ē: r iustitū iusticia nālī q ipse ē: ita sapiētia est sapiētia naturalē que ipse est. Anima vero eius sicut bona est r iusta bonitate vel iusticia gratis data: que ipse vel ipsa no est: ita sapiētia est sapiētia gratis data q ipsa no est. Et licet in xpo geminā sit sapiētia: vna tñ eadēqz psona est que inquātū de est vel inquātū diuina nā est sapiētia est sapiētia

ita eterna. s. sapiētia igenita q̄ epater z sapiētia que nō est ingenita: q̄ cōis est trib' psonis: nō tñ gemia sapia: qz nō est alia z alia sapiētia. sapia igenita que tñ fili' ē: z sapiētia q̄ cōiter p̄ est: z fili' z spūsanct'.

Quō irelligēdū sit illō: sēsno p̄ficiebat hūan'.

Ed ex qua cā illi' dicit irelligētia. s. sēsno p̄ficiebat hūan' assumenda est. Ap̄re eni videt ambrosi' inuere: qz xps hz hūanū sensū p̄fecerit: z qz ita tū ei' expers cognitiōis fuerit: z p̄fz z matrē ignozauerit.

Postq̄ magister determinauit de his que cōueniūt deo incarnato ratione vnionis: hic determinat ea que cōsequūtur ipsū hz alterā naturarū. Et quia de his que ueniunt ei ratōe diuine nature: que in incarnatiōe minorata nō est: determinatū est in p̄mo li. restat vt hic determinet de his que cōueniūt xpo hz naturā: que p̄ incarnationē est exalta: diuidit aut̄ hec pars in tres partes. In p̄ma determinat de his que cū hūana natura assump̄it. in secūda de his qz p̄ naturā humanā opat' est. dis. xvi. Post p̄dicta. In 3^a de morte quā in hūana natura sustinuit. dis. xxi. Post p̄dicta cōsiderādū. Prima diuidit i duo. p̄mo determinat de p̄fectionib' quas cū hūana natura assump̄it. scdo de defectib' cū eadē assump̄tis. dis. xvi. Illud quoqz. Prima diuidit in duas pres. p̄mo determinat de p̄fectionibus cū hūana natura assump̄tis q̄tū ad earū plenitudines. scdo per cōparatiōes ad p̄fectiones diuine nature. dis. i. 4. ibi. Dic queri op' est. Prima in duas. p̄mo determinat plenitudinē p̄fectiōis quātū ad gr̄as affect' z scientiā irelligētiā: quā xps accepit i istāti p̄ceptiōis. scdo obicit i cōtrariū ibi. Dicit aut̄ videt obuiare. Et hec diuidit in duas partes. in p̄ma obicit i cōtrariū p̄ auctoritates canonis. in 2^a p̄ auctoritates scōp̄ ibi. Aliter tñ scriptū reperit. Circa p̄m tria facit. p̄mo facit obiectionē. scdo soluit eam ibi. Ad qd̄ sane dici p̄t. 3° solutiōnē p̄ auctoritatē p̄firmat z explanat ibi. Un̄ Hrego. Alibi tñ scriptum est. Dic obicit p̄ auctoritatē Ambro. z tria facit. p̄mo ponit auctoritatē. scdo expōit z ostēdit quō p̄posita auctoritate prim edificat fides: p̄t p̄t sui errādū mā ibi. S3 vba Amb. 3° ostēdit quō expōnēda sūt: ne error̄ ide seq̄t ibi. Sed ex q̄ cā. Dic icipit q̄stio de gr̄a xpi: qz de sciētia eius in se quēti distinctiōe queret. z querūt tria. Primo de gr̄a: eius fm qz est singularis homo. Secundo de gratia fm qz est caput ecclie. Tertio de gr̄a vniois. Qd̄. I.

Circa p̄m tria facit. p̄mo facit obiectionē. scdo soluit eam ibi. Ad qd̄ sane dici p̄t. 3° solutiōnē p̄ auctoritatē p̄firmat z explanat ibi. Un̄ Hrego. Alibi tñ scriptum est. Dic obicit p̄ auctoritatē Ambro. z tria facit. p̄mo ponit auctoritatē. scdo expōit z ostēdit quō p̄posita auctoritate prim edificat fides: p̄t p̄t sui errādū mā ibi. S3 vba Amb. 3° ostēdit quō expōnēda sūt: ne error̄ ide seq̄t ibi. Sed ex q̄ cā. Dic icipit q̄stio de gr̄a xpi: qz de sciētia eius in se quēti distinctiōe queret. z querūt tria. Primo de gr̄a: eius fm qz est singularis homo. Secundo de gratia fm qz est caput ecclie. Tertio de gr̄a vniois. Qd̄. I.

Ut xpo fuerit gr̄a habitualis p̄ficiēs aiām eius.

q̄plex p̄ dēgrā hūanā
2^a dēgrā capis
3^a dēgrā vniois

Primum sic p̄cedit. vt qz in xpo gr̄a dicta nō fuerit: sic. n. se. h. bonitas gratuita ad bonitatē nālē: sed xps sicut ex vnione habuit qz esset fili' nālē: tamen habuit qz eēt nāliter bon' qz sicut nō ponit in eo filiatio ad p̄tionis: ita nō d̄z poni bonitas gratuita. C. p̄. gr̄a daf̄ hominib' vt assimilent̄ deo: sed xps nūqz fuit dissimilis deo: qz gr̄a nūqz idiguit. C. p̄. vbi ē lux solis nō indiget lumine cādele: qz maior lux offuscat minozē: sed in xpo fuit lux diuinitatis q̄si lux solaris: qz nō oportuit in eo ponere lumen gr̄e. C. p̄. Damas. dicit in 3° libro qz sicut aia regit carnes z operat' p̄ eā sicut p̄ instrūmēta diuinitas regēbat aiaz xpi: sed instrūmēta nō indiget aliquo habitu quo regat' in opere: qz regit' p̄ agēs p̄ncipales: qz aia xpi nō indigebat habitu gr̄e. C. p̄. gr̄a ad hoc daf̄ hoib': vt per eā peccatū vitē: z gl̄a ad p̄ficat'. sed ex hoc ipso qz xps fuit deus habuit qz peccare nō posset: vt i p̄cedētī distinctiōe dictū ē: z itēz babuīt plenū ius in gl̄a diuina: vt deū ē dist. io. qz gr̄a nō idiguit. C. S3. sicut aia ē p̄fectio corpis: ita gr̄a ē p̄fectio aiēs: nō minus debuit habere aiaz p̄fectā qz corp' p̄fectū: qz sicut assūp̄it corp' cū aia: ita assumere debuit aiaz cū gr̄a. C. p̄. oē meritū ē p̄ gr̄as: s3 xps meruit sibi: z nobis: vt infra dist. is. dicef. qz ipse habuit gr̄as. C. p̄. de ipso in psalmo d̄. d̄. fusa est gr̄a i labijs tuis. Et vñt te oleo letitię: oia gr̄am in ipso ostēdūt: ergo z ipse habuit gr̄am.

Respondeo dōm qz gr̄a p̄ncipaliter duo facit in aia. p̄mo enim p̄ficat' ipsam formaliter in esse spūali: fm quā deo similit'. vñ z vira aie d̄. scdo p̄ficat' eā ad opus fm qz a gr̄a emanāt virtutes: sicut viros ab essentia: qz nō p̄t esse operatio perfecta nisi progrediā a potētia p̄fecta per habitū: z p̄pter hec duo o3 ponere gr̄as in aia xpi: qz cū sit p̄fectissima in esse spūali: op3 qz sit ali quid p̄ficiēs illā formaliter in esse illo. dicitur aut̄ nō ē formaliter: sed effectiue p̄ficiēs ipsam. vñ de oportet aliā formam creatam in ipso ponere: quā formaliter p̄ficiatur: hec est gratia: similiter etiā cū alia sit eius operatio fm humanitatē z hz diuinitatē sicut z alia natura: oportet qz operatio ei' hūana habeat habitū p̄ficiētē. alias esset imperfecta. z ideo in xpo oportet ponere gratiā z virtutes. qz d̄z qz filiatio refert' ad p̄sonā: qz extraneitas respectu diuine gl̄ie: quā nomē adoptiōis importat: nullo mō conuenit p̄sonē illā nomē adoptiōis de xpo nō cōcedit: sed gr̄a est p̄fectio nature: cū subiectū eius sit aia: que est pars hūane nātūe: quāuis gratia importet aliquid etiā nō naturaliter inberens: tamē potest ratione humane nature christi cōuenire. C. Ad secūdū dicendū qz gratie est facere deo similit': nec oportet vt de dissimili faciat similes: sed de nō simili simile: nec ita qz semper negatio similitudinis similitudinem tēpore p̄cedat: s3 natura: sicut potētia est ante actus: sicut sol p̄cedit lucem suaz. C. Ad tertiū dicendū qz lux solis z lux candele vtrūqz est actiue illuminans: s3 deitas z gratia non sic se habent: sed vñū illuminat actiue: alitēz formaliter: z ideo sicut solem z lumen solis i aere necesse est esse simul: z vñū alterum efficit z nō offuscat: ita ex diuinitate christi sequit' ipsa gratia z non offuscat. C. Ad quartū dicendū qz sicut p̄sophus dicit in 8. Et vñū duplex est instrumētū: scilicet animatū z inanimatū: inanimatū sicut securis: animatū sicut seru' qui mouet ad imperium dñi: instrumētū ergo inanimatū ita agit' qz non agit: z dicitur inanimatū anima rationali: z ideo non indiget habitu regente i operatione: sed instrumētus animatum agit z agit' vñde sicut seruus idiget habitu ad hoc vt imperium domini sui debito mō exequatur: ita etiam

Ad primū sic p̄cedit. vt qz in xpo gr̄a dicta nō fuerit: sic. n. se. h. bonitas gratuita ad bonitatē nālē: sed xps sicut ex vnione habuit qz esset fili' nālē: tamen habuit qz eēt nāliter bon' qz sicut nō ponit in eo filiatio ad p̄tionis: ita nō d̄z poni bonitas gratuita. C. p̄. gr̄a daf̄ hominib' vt assimilent̄ deo: sed xps nūqz fuit dissimilis deo: qz gr̄a nūqz idiguit. C. p̄. vbi ē lux solis nō indiget lumine cādele: qz maior lux offuscat minozē: sed in xpo fuit lux diuinitatis q̄si lux solaris: qz nō oportuit in eo ponere lumen gr̄e. C. p̄. Damas. dicit in 3° libro qz sicut aia regit carnes z operat' p̄ eā sicut p̄ instrūmēta diuinitas regēbat aiaz xpi: sed instrūmēta nō indiget aliquo habitu quo regat' in opere: qz regit' p̄ agēs p̄ncipales: qz aia xpi nō indigebat habitu gr̄e. C. p̄. gr̄a ad hoc daf̄ hoib': vt per eā peccatū vitē: z gl̄a ad p̄ficat'. sed ex hoc ipso qz xps fuit deus habuit qz peccare nō posset: vt i p̄cedētī distinctiōe dictū ē: z itēz babuīt plenū ius in gl̄a diuina: vt deū ē dist. io. qz gr̄a nō idiguit. C. S3. sicut aia ē p̄fectio corpis: ita gr̄a ē p̄fectio aiēs: nō minus debuit habere aiaz p̄fectā qz corp' p̄fectū: qz sicut assūp̄it corp' cū aia: ita assumere debuit aiaz cū gr̄a. C. p̄. oē meritū ē p̄ gr̄as: s3 xps meruit sibi: z nobis: vt infra dist. is. dicef. qz ipse habuit gr̄as. C. p̄. de ipso in psalmo d̄. d̄. fusa est gr̄a i labijs tuis. Et vñt te oleo letitię: oia gr̄am in ipso ostēdūt: ergo z ipse habuit gr̄am.

Primum sic p̄cedit. vt qz in xpo gr̄a dicta nō fuerit: sic. n. se. h. bonitas gratuita ad bonitatē nālē: sed xps sicut ex vnione habuit qz esset fili' nālē: tamen habuit qz eēt nāliter bon' qz sicut nō ponit in eo filiatio ad p̄tionis: ita nō d̄z poni bonitas gratuita. C. p̄. gr̄a daf̄ hominib' vt assimilent̄ deo: sed xps nūqz fuit dissimilis deo: qz gr̄a nūqz idiguit. C. p̄. vbi ē lux solis nō indiget lumine cādele: qz maior lux offuscat minozē: sed in xpo fuit lux diuinitatis q̄si lux solaris: qz nō oportuit in eo ponere lumen gr̄e. C. p̄. Damas. dicit in 3° libro qz sicut aia regit carnes z operat' p̄ eā sicut p̄ instrūmēta diuinitas regēbat aiaz xpi: sed instrūmēta nō indiget aliquo habitu quo regat' in opere: qz regit' p̄ agēs p̄ncipales: qz aia xpi nō indigebat habitu gr̄e. C. p̄. gr̄a ad hoc daf̄ hoib': vt per eā peccatū vitē: z gl̄a ad p̄ficat'. sed ex hoc ipso qz xps fuit deus habuit qz peccare nō posset: vt i p̄cedētī distinctiōe dictū ē: z itēz babuīt plenū ius in gl̄a diuina: vt deū ē dist. io. qz gr̄a nō idiguit. C. S3. sicut aia ē p̄fectio corpis: ita gr̄a ē p̄fectio aiēs: nō minus debuit habere aiaz p̄fectā qz corp' p̄fectū: qz sicut assūp̄it corp' cū aia: ita assumere debuit aiaz cū gr̄a. C. p̄. oē meritū ē p̄ gr̄as: s3 xps meruit sibi: z nobis: vt infra dist. is. dicef. qz ipse habuit gr̄as. C. p̄. de ipso in psalmo d̄. d̄. fusa est gr̄a i labijs tuis. Et vñt te oleo letitię: oia gr̄am in ipso ostēdūt: ergo z ipse habuit gr̄am.

Secundus sic p̄cedit. vt qz xps nō habuit fidē nec spem sicut infra determinabit: nec iterū penitētiā: qz nūqz peccauit: sed de oia ad gr̄as pertinēt. ergo ipse nō habuit gr̄e plenitudinē. C. p̄. s3 dicit in. io. Et ibi. qz virtutes morales. s. tēperatiā zc. C. p̄. virtutes ordinant' ad actū: s3 actus q̄ndā virtutū xpo nō ueniūt: sicut magnificētia qz cōsistit in magnis sumptib': qz pauper pro nobis scūs ē. ergo nō habuit oēs virtutes: z ita nec gratie plenitudinē. C. S3. Jo. p̄. Vidimus eū plenū gr̄e z veritatis. C. p̄. ma iot gr̄a fuit in xpo qz in aliq' alio boie: sed de q̄busdā alijs legi qz fuerūt gratia pleni sicut de m̄r ei'. Luc. p̄. Et de stephano. Act. 7. ergo multo magis xps habuit gratie plenitudinē. C. p̄. spūsanctus in homie per gratiā in habitare dicit. sed Luc. 3. dicit qz xps plenus spūsanctus re gressus est a iordane. ergo ipse habuit gr̄e plenitudinē.

Utrum gratia christi fuerit infinita. Alterius videt qz gr̄a eius fuerit infinita. Jo. 3. d̄ qz nō ad mēsuram dat ei deus spūsanctum. sed oē finitū mēsurā hz. ergo cū spūsanctus dicat dari bonibus fm qz gratiā accipiūt. videt qz gratia eius fuerit infinita. C. p̄. oī finitū p̄t aliquid maius irelligi: z deus aliqd maius facere: sed in lra. d̄ qz deus illi maiore gr̄am conferre nō potuit: nec p̄t plenū irelligi. ergo gr̄a xpi est infinita. C. p̄. omne finitū multoties sumptū equat' alteri finitū vel excedit ipm: si ergo gratia xpi fuit finita: tunc gr̄a alterius bois posset tātū augeri qz equaret' gratie xpi vel excederet ipam: qd̄ est icōueniēs. ergo gratia xpi est infinita. C. p̄. A causa finita nō est effectus infinitus: s3 meritū xpi fuit finitū: qz sufficiens ad redemptionē toti' humani generis qd̄ ē finitū potētia. qz gr̄a q̄ ē cā meriti fuit infinita. C. Sed cōtra. nulluz creatū est infinitus. gratia christi fuit creata. ergo nō fuit infinita. C. p̄. nullo finitū est aliqd maius. si igit' xps fm qz homo habuisset gratiā infinitā: fm qz homo nō fuisset minor patre: qd̄ est cōtra fides. C. Utz gratia xpi potuerit augmentari.

Utrum gratia christi potuerit augmentari. Alterius videt qz gr̄a illa potuerit augmentari: oī finitū possibilis est additio. si ergo gr̄a xpi facta fuit: qz creata est: potuit ei fieri additio: z ita potuit augeri. C. p̄. q̄tūcūqz addit' intellectuali nature de p̄fectione: tanto magis auget' eius capacitās. vñ fm p̄bum in. 3. de anima quāto intellectus magis intelligit difficultia: plus etiā p̄t irelligere: sed capacitās ampliois gr̄e facte possibilis est ad augmētū. ergo quātūcūqz hō habeat p̄fectionem: tamē p̄t augmētū. C. p̄. missio visibilis est signū missionis inuisibilis: sed ad xpm facta est visibilis missio spūsancti in. 30. ano. vt supra. Lu. 3. ergo tunc facta est inuisibilis missio spūscis: sed spūscis nō mitit' visibiliter ad aliqū nisi rōne noue gratie date vt rōne augmētū gr̄e: ergo xps creuit in gr̄a: cū p̄mū gr̄as habuisset. C. p̄. sicut requirebat' in ipso p̄fectio anime: ita z p̄fectio corpis:

ris: sed ipse creuit i p̄fectiōe corpis. ergo z creuit q̄tū ad gratiam que est p̄fectio anime. Sed cōtra ē qd̄ d̄ Jere. 31. Mulier circūdabit virū vbi dicit sancti qz xps ab initio cōceptionis fuit plen' oī gr̄a. ergo gratia nō creuit in ipso. C. p̄. xps fuit ab istāti cōceptionis sue p̄fectus cōprehēsoz: sed cōprehēsoz sicut in statu nō in augmētō gratie. qz gratia in ipso nō creuit.

Respondeo dōm ad p̄mā qōnē qz illud plene haberi d̄: qd̄ scōs oēs differētiās z modos z effect' suos habet: z scōm hoc xps plenitudinē gr̄e habuit. hec aut̄ plenitudo p̄t attendi fm rōnē cause finalis efficiētis z formalis. Finis aut̄ gr̄e est vt cōiungat nos deo. qz igit' xps fm qz hō cōiunctus fuit diuinitati nō soluz per cognitiōnē: amorē z fruitionē: sed et per vnionē i p̄sona: ideo gratia ipsius plenissime consecuta est finē suū. Et hec est plenitudo cause finalis. C. Itē videm' qz aliqd hz lucē corporeālē tñ vt luceat: sicut gdam vermes z putredines quercus vel carbūculus. Aliqd aut̄ vt alia illuminātia faciat. Aliqd aut̄ vt oīs illuminatio ab eo sit: sicut est de sole: ita est de gratia xpi: qz ipse hz gratiā per quā in se p̄fectus ē: z ex ipso in alios redudat. Et eoz in quos redudat quosdā facit cooperatoz: vt z ipsi alios p̄ ministeriū ad gr̄am inducāt. vt d̄ p̄ma Corin. 3. z iterū ex ipso in oēs redudat: qz de plenitudine eius oēs accepim'. Jo. p̄. z hec est plenitudo cause efficientis. Sicut et aliqui formalr gr̄a p̄fecti sunt: q̄tū ad oēs virtutes: z q̄tū ad expulsionēz oīum pctōzū mortaliū: z hec est plenitudo sufficientie: que fuit in stephano z alijs sanctis: s3 qz aliqz impletur deo: ita vt nihil in eo a deo auersuz maneat: in tota aut̄ ecclēsia ē plenitudo copie: qz nulla gratia ei deest qn sit in aliquo mēbroz suo: de qz plenitudinē d̄ Eph. 4. Ut adimpleret oia: alicui ē data est gr̄a qz nō solū oia mortalia: sed et v̄nialia repelleret: z hec ē plenitudo spūali progatiue: que fuit in brā virgīe: fm quā plena deo fuit vt nihil in ea eēt qd̄ ad deū nō ordiaret: s3 xpo vltim' data est gr̄a p̄ficiēs ipm: nō solū q̄tū ad oēs virtutes: sed et q̄tū ad oēs vsus virtutū: z quātū ad oēs effectus gr̄e gratis date: z itēz ad oīs peccati remotionē nō solū actualis: sed et originalis: z potētie peccādī: z hec ē plenitudo xpi singularis fm rōnē cause formalis. p̄ma igit' plenitudo respicit gratiā vniois. secūda gratiā capitis. tertia gratiā singularez ipsius.

Ad primū dōm qz ille virtutes hnt aliqd p̄fectio nis: z hoc in xpo p̄cipue est: z aliqd iperfectionis: z fm hoc xpo nō cōueniūt: sed hoc infra meli' patebit. C. Ad 2^m dōm qz virtutes morales xpo nō ueniunt q̄tū ad vsus quosdā: qz in nobis sūt: sicut qz p̄ eas domanē passioēs: qz caro cōtra spū cōcupiscit: qz in xpo nō fuit: s3 quātū ad alios vsus hz quos erūt in patria plenissime fuerunt in xpo. Et ē quātū ad quosdā vsus vie qui ei' p̄fectioni nō derogabāt: quātū erat verus viator z cōprehēsoz. C. Ad 3^m dōm qz nō est de necessitate magnificētie hz qz a philosopho accipit qz hō habeat multas diuitias: sed vt sit sic dispositus qz q̄ o3 z deccet oprime eas dispēfars velit: z hoc in christo p̄fecte fuit.

Ad secundāz qōnē d̄z qz gr̄a d̄ donū gratie hōi collatū: donū aut̄ hōi xpo sine meo fuit ipse spūscis: qz in eius aia requirit: vt d̄ Jsaie. xi. z ipsa persona verbi: qz datū est nāc hūane: vt in p̄sona verbi esset eius: z fm hoc est datū ei nomē qd̄ est super omne nomē. p̄bil. z. z sic simplr gratia xpi est infinita. Creatum aut̄ donū eius est ipsa gratia: quā formalr aia eius p̄ficiēbat: z hec quodāmodo fuit finita z quodāmō infinita: qz fm essentiā finita fuit: sed trib' modis infinita dici p̄t.

uno modo ex coniunctio ad diuinitatem: in quantum concurrunt ad eundem actum cum ipsa: ut actus gratia illa informatus non tantum sit actus hominis: sed et deus: quod quatuor ad rationem gratie. In his enim que mole magna non sunt non est accipere finitum et in finitum secundum numeraliter vel dimensiuas quantitates: sed secundum aliquid quod est limitatum et non limitatum. Limitata autem aliquid ex capacitate recipientis. vnde illud quod non habet esse receptum in aliquo: sed subsistens non habet esse limitatum: sed in finitum sicut deus: si autem esset aliqua forma simplex subsistens que non esset sui esse: haberet quidem finitatem quantum ad esse quod esset particulatum ad formam illam: sed illa forma non esset limitata: quod non esset in aliquo recepta: sicut si intelligat calor per se existens: et secundum hoc est forma vel intellectus habet infinitatem: sed si forma talis sit recepta in aliquo: de necessitate limitata est quantum ad esse debitum illi forme non solum quantum ad esse simpliciter: quod non solum non habet plenitudinem esse di simpliciter: sed nec totum esse quod nature illius est possibile fore: sed possibile est ut non sit limitata quantum ad rationem illius forme: ut si habeat illam formam secundum omnem modum completionis ipsius: ut nihil sibi desit de pertinentibus ad perfectionem eius illius forme: et hoc erit si ex parte recipientis non sit defectus vel ex parte agentis: et hoc modo dicitur gratia christi infinita: quod quicquid ad gratie perfectionem pertinere potest totum in christo fuerit tertio quantum ad effectus: quod non limitatur ad aliquos determinatos effectus: sed potest per gratiam infinitam operari redemptionem: sicut dicitur in libro de causis. quod virtus intelligentie est infinita in inferis: et hic modus respicit gratiam capitis. secundum autem gratiam singularis hominis: sed primus gratiam vniuersalis.

Ad primus quantum ad secundum modum dictum. hoc enim intendit dicere quod in christo non est gratia limitata quantum ad alium quem modum perfectionis eius: sed habet ipsam quantum ad omnes: vel intelligit de gratia vniuersalis: per quam eleuatur ad infinitum bonum. sicut ut sit verus deus. Ad secundum dicitur quod verba illa intelligenda sunt quantum ad rationem gratie: quod omne quod pertinet ad perfectionem gratie collatum ei fuit. vnde multa alia posset deus facere: sed non pertinet ad rationem gratie: sicut posset homini multas alias perfectiones naturales et essentielles addere: sed hec non essent de ratione hominis: et essent tunc alia species et non homo. Vel dicitur quod licet quantum ad se possit facere maiorem gratiam quantum ad essentiam quam sit christus: nulla maior posset esse cuius capacitas creata sit capax: nec posset facere aliquam capacitatem quam non esset creata. Ad tertium dicitur quod diuersis speciebus operantur diuersis quantitatibus: et hoc patet de quantitatibus dimensionibus: quod est aliqua quantitas determinata homini: vltra quam non inuenitur aliquid quantitas hominis maior: sed inuenitur quantitas arboris maior illa que quantum ad finem sit: nullo modo ad eam pertingere potest homo quantum ad quantum: crescat: sicut est in quantitatibus virtualibus: quantum ad caliditatem ignis non excedat in infinitum caliditatem aeris: tamen est aliquid terminus caliditatis aeris: quem non transgreditur manens aer. vnde nullo modo potest tantum intendi quod equet caliditati ignis: nisi aer fiat ignis: et sicut est in omnibus qualitatibus que sequuntur alias perfectiones vel disponunt ad eas: quod diuersis perfectionibus secundum speciem respondet diuersi gradus perfectionum vel dispositionum: perfectio autem ad quam disponit gratia est coniunctio ad deum. et hec est multiplex. sicut in enigmate et per species. vnde quantum ad quantum crescat gratia viatoris non potest esse sicut gratia comprehensiois secundum actum: quantum ad virtute possit esse maior: et eadem ratione quantum ad quantum crescat gratia pure creature non potest puenire in gratiam creature assumpte in vnitatem persone que ad vniuersalem disponit quodammodo nisi et ipsa assumptum: et quod non est aliorum modus possibilis creature que coniungatur deo quam per vnitatem persone: id dicitur et supra quod capacitas creata non potest amplius gratiam recipere. Ad 4. dicitur quod infinitas efficacie que est in merito coniungitur ex hoc quod ad actio-

ne illa concurrat diuina persona: quod non est tantum hominis actio: sed dei et hominis secundum quod deo. actione christi nominat dei virtute. Ad tertiam quod dicitur quod augmentum non competit vel ad terminum: quod secundum quod res est in termino tota potentia: licet capacitas eius est impleta ex fine impleta: et id non habet vltimum quo crescat: et anima christi fuit ab initio conceptionis finitum vltimo vnita non solum per fructum perfectionis: sed et communitate in persona verbi: id gratia eius crescere non potuit.

Ad primus dicitur quod cum libet finito potest fieri additio mathematice loquendo: quod non quantum ad aliquid additum. prohibet autem additio talis forma quam considerat naturalis: et id secundum naturam non est verum: secundum imaginem tamen. sicut est in proposito ut ex dictis patet. quod nec gratia potest esse maior quam comprehensio: nec gloria maior quam creature vnite deo in persona. Ad secundum dicitur quod hoc intelligendum est de capacitate intellectualis nature circa finem: vltra quam nulla capacitas aliquid rei extendit: sicut intellectus in statu vite quantum ad quantum proficiat nunquam puenit ad modum intelligendi que erit in patria. Ad 3. dicitur quod missio visibilis signum fuit invisibilis missionis: tunc facte: sicut ab initio conceptionis. Ad 4. dicitur quod christus non assumpsit corpus gloriosius: ita que esset in vltima sui perfectione: accepit autem aiam gloriosius: et id secundum corpus proficere potuit non autem secundum aiam.

Deinde querit de gratia capitis. Et circa hoc querunt duo. Primum utrum christus homo habeat talem gratiam que sit caput. Secundum quod quorum sit caput.

Ad primus dicitur quod christus sit caput ecclesie secundum quod homo. sic procedit. vnde quod christus non sit caput ecclesie secundum quod homo: a capite. n. spiritus aialis ad membra diffundit: sed spiritus sanctus non diffundit in ecclesia a christo secundum quod homo: sed in quantum ad deum: quod ut dicit Augustinus in 1. de tri. ipse accepit spiritum sanctum ut homo: et effudit ut deus. ergo ipse non est caput ut homo: sed gratia que motu vite facit in corpore ecclesie non est per translationem ab vno in alium. ergo secundum quod homo non est caput ecclesie. Ad secundum dicitur quod gratia a solo deo creat in nobis: quod secundum Augustinum. nam membra huane immediate a deo formantur: sicut vita ecclesie est per gratiam: cum igitur de ratione capitis sit ut membra quantum ad aliquid actu viuificet. videtur quod christus secundum quod homo non possit dici caput ecclesie. Ad tertium dicitur quod caput ecclesie non est aliud caput: sicut caput christi est per se. Lozin. ita. ergo christus non est caput. Ad quartum dicitur quod caput recipit suam aiam ab alio membro. scilicet corde: sed christus non recipit suam aiam ab alio membro ecclesie. Ergo christus non debet dici caput. Ad quintum dicitur quod caput potest dici membrum totius corporis et membrum aliorum membrorum: sed christus ut videtur non potest dici membrum ecclesie: sicut virtus eius partialitate habet respectu totius ecclesie: ecclesia esset perfectior christo. ergo christus non debet dici caput. Ad oppositum est. Eph. 5. Christus dedit caput super omnes ecclesiam quam est corpus eius. quod ecclesia sit corpus secundum humanam naturam: put sibi conformis est videtur quod ipse secundum humanam naturam sit caput. Ad sextum dicitur quod esse caput regni: et potest esse ecclesie sicut commissio: sicut christus secundum quod homo est Rex et potest esse totius humani generis. ergo ipse secundum quod homo est caput. Ad septimum dicitur quod illud quod est dignum modum in quolibet genere dicitur caput: sicut leo est caput animalium: sed christus est secundum humanam naturam precellit omnes homines. ergo secundum quod homo est caput totius ecclesie.

Respondeo dicitur quod christus dicitur caput ecclesie per similitudinem capitis naturalis: inueniuntur enim in capite naturali tres conditiones respectu aliorum membrorum singulariter. Prima est quod excedat quantum ad dignitatem in tribus. sicut in altitudine situs: in nobilitate prepotentis. quod in nobiliores vires. sicut imaginatio et memoria

habere locum in capite: et est in perfectione: quod in capite congregantur omnes sensus: cum in aliis membris sit solus tactus. Secunda est quod a capite sunt omnes vires animales in aliis membris: et sic de esse principium aliorum membrorum dans alios sensus et motus. Tercia est quod dirigit omnia membra in suis actibus: per imaginationem et sensum qui in eo abundat formaliter. Quarta autem quarta proprietate eorum cum aliis membris: quod est conformitas cum eis in natura. ergo potest dici caput: sicut leo in animalibus: ratione autem secunde de principium dicitur caput: sicut fons caput fluminum: et sic dicitur caput libri vel caput victorie autem proprietatis tertie omnes rector dicitur caput. sicut rex dicitur vel potest esse: quantum igitur ad has tres proprietates capitis potest dici caput et secundum humanam naturam et secundum diuinitatem: quod secundum diuinitatem in eo est plenitudo omnis deitatis. ut dicit apostolus Col. 1. vnde est super omnes deus: videtur in secula. R. 9. et sicut ab ipso in quantum ad deum est nobis omnis spiritualis gratia. Itaque in quantum ad deum dirigit nos in seipsum. Sed etiam hoc conuenit ei secundum humanam naturam que in christo dignissima est ratione altitudinis: quod est vltima ad vniuersalem in diuina persona exaltata. Ratione proprie operationis: quod dignissima actus habuit in ecclesia. sicut redimere ipsam et edificare eam in sanguine suo: et etiam ratione perfectionis: quod omnis gratia in eo est: sicut omnis sensus in capite. Sicut et dicitur caput ratione secunde proprietatis. quod per ipsum sentium fidei et motum charitatis accipimus: quod gratia et veritas per Jesum christum facta est. Joannis 1. et sicut dicitur nos doctrina et exemplo: quod cepit Jesus facere et docere. Act. 1. Sed contra dicitur quod conuenit secundum humanam naturam tantum: et hec conuenit in ipso ratione capitis: quod christus secundum humanam naturam habet perfectionem alios omnia: et est principium quasi vniuersalis: est regula conformis et vniuersalis generis. vnde conuenit loquendo christus secundum quod deus potest dici caput ecclesie simul cum patre et spiritu sancto: sed proprie loquendo est caput secundum humanam naturam: dicitur gratia capitis secundum quam predicte proprietates ei conueniunt precipue secundum quod in fluit aliis membris.

Ad primus dicitur quod dare spiritus sancti est dupliciter. scilicet auctoritate et misterio. Auctoritate dicitur: sicut ministerio dicuntur et homines dare in quantum ad se. per ministerium eorum datur a deo: sicut dicit Paulus. Gal. 3. Quis tradidit vobis spiritum: ut supra. in 1. lib. dist. 15. Magister dicitur: et hoc modo christus secundum quod homo spiritus sancti ministerio dare potuit. ut dicitur Ro. 15. Dico christum dei ministerium esse. Ad secundum dicitur quod in hoc quod de christo plenitudine omnes accipimus est aliquid simili traditio: quantum ad se proprie traditio: est igitur similitudo quantum ad ipsum spiritum sanctum increatum qui idem numero est in capite et in membris: et aliquo modo a capite ad membra descendit: non diuisus: sed vnus. est autem dissimilitudo quantum ad ipsos: quantum ad secundum quod spiritus sanctus in nobis inhabitat: quod istud non tradit de subiecto in subiectum. Ad 3. dicitur quod in aliis actionibus potest aliquid esse medium dupliciter. quantum ad perfectionem et quantum ad dispositionem tantum: sicut quantum ad perfectionem et quantum ad dispositionem tantum: sicut quantum ad perfectionem et quantum ad dispositionem. Sicut dicitur quod deus producit aiam sensibilem: quod ipsa perfectio vltima fit mediante natura: sed in operatione qua producit aiam rationalem nam non est medium nisi quantum ad dispositionem. Sicut dicitur quod deus immediate formatur mentem nostram quantum ad ipsam perfectionem gratie: et tamen potest ibi cadere medium: disponens: et sic gratia fuit a deo mediante homine christo: ipse enim disposuit totum humanum genus ad susceptionem gratie et hoc tripliciter. vno modo secundum operationem nostram in ipsum: quod secundum quod credimus ipsos deum et hominem iustificamur. R. 3. que posuit deus proprie operari rem per fidem et alio modo per operationem ipsam in nos: quantum ad se. obstat autem in quantum ad nobis suis operibus gratia et gloria meruit et in quantum ad nobis interpellat apud deum. tertio modo ex ipsa eius similitudine ad nos: quod ex hoc ipso quod humanam naturam assumpsit: humana natura est magis deo accepta. Ad 4. dicitur quod caput

christi dicitur deus non secundum completam rationem: est enim caput ipsius secundum quod est principium eius: principium autem eius est secundum diuinitatem et secundum humanitatem: sed in quantum ad principium eius secundum humanitatem sic deficit: quarta conditio capitis que est conformitas in natura: quantum ad deum est principium eius secundum diuinitatem sic deficit: prima conditio: quod sic non habet maiorem dignitatem. Ad 5. dicitur quod cor est principium virium vitalium in toto corpore: et est primum principium omnium membrorum quantum ad esse: ut dicit philosophus. sed caput est principium virium animalium que pertinent ad sensum et ad motum: et quod cum dicitur christum principium esse membrorum ecclesie non intenditur quantum ad esse nature secundum quod sunt homines: sed quantum ad fidem et charitatem: per quam ecclesie membra vniuntur: ideo accommodatur dicitur caput quod cor. Ad sextum dicitur quod in nomine capitis importatur partialitas que repugnat rationi proprie originis: quod in prima origine sunt omnia virtute que inueniuntur in originatis: et id non potest dici membrum: quod non recipit ab aliquo alio influentia: quod in corpore naturali caput non solum influunt aliis membris: sed et ab aliis recipit ut nutrimentum et alia obsequia: id est caput dicitur et membrum: sed christus secundum quod homo non recipit aliquid ab aliis membris ecclesie: sed a solo deo. vnde non potest dici membrum secundum quod caput ecclesie: dicitur ipse secundum humanitatem: potest autem dici membrum secundum humanitatem secundum quod ipse est caput ecclesie secundum diuinitatem. et sic dicit apostolus prima Cor. 7. Vos estis corpus et membra de membris.

Ad secundum dicitur quod homo sit caput angelorum. sic procedit. vnde quod christus secundum quod homo non sit caput angelorum. de ratione enim capitis est conformitas ad membra: ut dicitur est. sed christus non est conformis angelis in natura: quod nunquam angelos apprehendit. ut dicitur Debe. ergo non est caput angelorum. Ad tertium dicitur quod caput hominum secundum quod ab ipso aliqua influentia recipiunt: sed angelus cum sint beati non indigent ut eis aliquid influatur. ergo christus secundum quod homo non est caput angelorum. Ad quartum dicitur quod in libro de motu cordis: intelligitur sunt receptiue earum illuminationum que sunt a deo prima receptio: aie autem scda: sed quod recipit prima receptio: non recipit ab eo quod recipit scda receptio. ergo angelus intelligitur dicuntur non recipiant ab aliquo alio: et ita nec a christo secundum quod homo. ergo christus secundum quod homo non est caput angelorum. Sed contra. Col. 2. Qui est caput omnis principatus et potestatis. et loquitur de christo secundum quod homo: et ita christus secundum quod homo est caput angelorum. Ad 5. dicitur quod deus. et ita christus secundum quod homo est caput angelorum: et dicitur et illuminant. ergo influunt angelis: et ita vnde est caput eorum. Ad 6. ecclesia vna est constituta ex angelis et hominibus: sicut vniuersum corpus non sunt duo capita. ergo christus est caput angelorum.

Alterius videtur quod non sit caput omnium hominum: caput enim vniuersum referat ad vniuersum corpus: sed omnes homines non conueniunt in aliquo vno secundum numerum: quod et ipsi differunt: et fides: et spes: et charitas que conueniunt ad inuicem: nullo modo diuersi sunt in diuersis. ergo non est caput omnium hominum. Ad 2. corpus christi vix est figura corporis christi mystici: sed in corpore vero non est aliquid membrum impurum. ergo cum multi homines sint corrupti per peccata. videtur quod eorum caput non sit christus. Ad 3. corpus christi verum totum fuit glorificatum: sed sunt multi et existentes in gratia que nunquam erunt in gloria: quod non perficiunt. ergo christus non est caput omnium. Ad 4. caput cum sit principium membrorum non sequitur alia membra: sed multi sancti precesserunt christi incarnationem. ergo christus secundum quod homo non est caput omnium hominum. Sed contra. christus satisfecit pro tota humana natura: sed omnes homines conueniunt in natura humana. ergo christus omnibus influunt: et ita videtur quod ipse sit caput omnium. Ad 5. per christum omnes resurgemus: sed hoc non esset nisi esset caput omnium. ergo ipse est omnium caput secundum quod homo.

Utrum sit caput tantum animarum.

Alterius videt qd sit caput tantu aiarus: qz capitis ad mebru oportet esse continuatione: s3 coz poza alioz boium no cotinuant ad corpus xpi. g r ipse no est caput hoium quatu ad corpus: sed quantu ad aias trm.

Respondet ad pma qone qd xps fm qd bo e caput angeloz: non tm ita pprie: nec eode mo sicut hoium ppter duas coditiones. pma qtu ad coformitate nature: qz cu hoibz couenit et fm spem in natura: cum angelis aut no fm spem. sed fm gen intellectua lis nature. secudo quatu ad influentia: qz no influit angelis remouedo. phibens aut meredo gratia: aut ozado pro eis: qz iaz beati sunt: sed in bis q ad actus ierarchicos prin det: fm q vn angelus illuminat aliu: purgat r pficit. vt i. z. lib. vi. d. dictu est. hoc. n. multo eminetius a xpo recipiut.

Ad primuz qdm qd quous no sit eis coformis in na spei: est tm eis coformis i na generis vt dictu est. Ad 2o qd bitudo angeloz non exclu dit qn vn ab alio recipiat: vel et a xpo: s3 excludit idigeti a recipiendi: qz psto est eis o id quo idiget ne alicui rei penuria patiantur. Ad 3o qd itelligit qtu ad rece ptione naliu: r tm aia xpi in quatu deo vnita fuit etiā qtu ad nalia: lumen ab angelis no recepit: sed imediate a deo.

Ad secundaz qone qdm qd sint in corpore nali inueni tur qdruplex vnio mebroz adinuicem. pma est fm coformitatez nate: qz oia mebra colat ex eisdem similibz ptribz r sunt vni ronis: sicut manus r pes ex carne r osse: r sic dicunt mebra vni sicut genere vel spe. scda est p colligatione eoz adinuicem p neruos r iucturas: r sic dicunt vni cotinuatione: tertia est fm q diffundit vi talis spūs r vires aie p totu corpus: quarta e fm q oia me bra perficiunt per aiam q est vna nūero in oibz mebris: r bec qtuor vniones iueniunt in corpore mystico: pma est in quatu oia mebra ei sunt vni nate vel spe vel genere. se cunda e in quatu colligata sunt adinuicem per fide: qz sic co tinuant in vno credito. tertia est fm q viuificant p gram r charitate. quarta est fm q in eis est spūs scūs q est vltia pfectio r pncipalis toti corpus mystici quasi aia in coz pore nali: pma aut dictaz vnionu non est vnio simplr. qz illud in quo est vnio bec no est vni nūero. sicut e in tri bus sequentibz: qz p fide r charitate in vno credito r ama to fm nūerū vnionū. sicut spūs scūs vn numero oēs replet: hoies igif infideles no prinēt ad vnionē cozporis ecclesie: fm q est vni simplr: r io respectu hoz xpus caput no est nisi in potētia: fm. s. qz sūt vnibiles cozporis hoies aut fide les pctozes pertinēt quidē aliquo mo ad vnitate ecclesie: in quatu cotinuant ei per fidē q est vnitas mālis: no tm pos sunt dici mebra pprie nisi sicut mebru mortuu. s. equoce: r ideo qz vnitas cozporis ex mebris colat: id qdaz dicit qz no prinēt ad vnitate cozporis ecclesie: qzuis pertinēt ad vnitate ecclesie: r sicut opatōes q sunt ad alteruz pos sūt aliquo mo fieri p mebra arida: vt percutere vel aligd bō: no tm opatōes q sunt aie in mebris: ita nec mali reci piunt spūalis vite opatione a spūs scūs: sed tm spūs scūs p eos opat spūalē vitā in alyz fm q alyz sacramēta mīstrāt vel alios docēt: s3 hoies fideles in grā existētes vnionū s3

tertia vnionē q est formalis respectu hui' scde. r itēz fm qra q e cōpletina toti: r io horū pprie dī xpus caput.

Ad primuz qdm qd sicut i corpore nali vires dif ferentia: sed coueniūt in radice vna fm nūerū: r per b hnt formā vna vltimā nūero: ita et oia membra cozporis mystici hnt pro vltimo cōpletmēto spūs scūs q est vnus nū mero in oibus: r ipsa charitas diffusa in eis per spūs scūs qzuis differat in diuersis fm eētia: puenit tm in vna radi ce fm nūerū. Radix aut opationis pprie est ipm obiectū ex quo spm trahit: r ideo in quatu est idē numero amariū r creditū ab oibus: sicut mebru vnū r charitas in vna radice fm nūerū: no solū pma q est spūs scūs: sed et pma que est ppriū obiectū. Ad scdō qd qz per coz pus xpi verū significat ea que sunt mebra cozporis my stici: no aut ea que sunt mebra equiuocē. fm sicut dicit trm r sicut. Ad tertiū qd mebru no iudicat s3 id qd de eo fieri pot: sed fm id qd est. vnde man' ante qz abscin dāz mebruz est: quāuis sit futura abscin di. r sicut qui est in gratia mebru est: quāuis postea abscindat. Ad quartū qd quāuis xps nondū fuisset icarnatus tēpore patrū veteris testamēti fm rem: erat tm iaz icarnatio ipsa in dei ordinarōe: r in fide ipsoz: fm quā fidē iustificabant: quia tēpora mutata sunt: r no fides. vt dicit Aug. sed tm no fuit rata influentia ante icarnationē quāta est mo: qz tunc no erat remotū obstaculū: nec sacramēta grē exhibita erant sicut mo sūt. Ad 5o qd xps satisfecit p tota hūana nā sufficiens: no tm efficiēt: qz no oēs illi satisfactiois participes sūt: qd ex coz ipoz vnitate est: no ex ipi' iusti ciētia satisfactiois. Ad 6o qd resurrectio ad vitam nālē erit oibz cōis: no aut ad vitā glorie: qz mali i vitā nā li tm coformitate habuerūt cū mebris ecclesie: no aut in vita grē. vt ex hoc no sequit q sint mebra ppe loquēdo.

Ad tertiam qone qdm qd xps est caput hominuz quantu ad animas: r quantu ad cozpo ra: sed pncipaliter animarū: r secundario cozporū. tm rone coformitatis ad membra: que per assumptionē hūane nature est: qz cozpus assumptū aia mediā rē: tm etiā rone spūalis influētie que puenit ad cozpus mediāte aia: quā tum cozpus est istrumētū aie fm grāz opatōis: r ex hoc relinquit ordo in cozpore ad gloriofam resurrectioē.

Ad primuz qdm qd cozpora nostra aliquo mo hnt cotinuationē cū cozpore xpi: no quidē s3 qtitatē aut s3 pfectionē nālē: s3 in qtu spūs scūs habitāt in nobis q plenissime fuit in xpo. p. Lori. 6. Nesci tis qm mebra vestra tēpluz sunt spūs scūs. Ad 2o qd quous cozp' no recipiat influētiā spūalē imediate: recipit tm mediāte aia. vt dicitur. Ad 3o qd et fm cozpora a bzutis differim: in qtu cozpora nra sūt pfecta aia rōnālē: no aut cozpora bzutoz. Questio. III.

Deinde querit de grā vnionis. Et circa hoc qrunē duo. pmo vix grā vnionis sit aliq' gratia creata. Secundo de cōparatione istius gratie ad alias christi gratias.

Utrum gratia vnionis sit creata. sic procedit. vt qd grā vnio nis no sit creata. gratia eni creata est grā habitualis: sed habitus ordinat ad operationē. cū ergo vnio in psona no sit fm operationē sed fm esse: videt qd grā vnionis no sit grā crea ta. C. p. quilibet nostrū deo vnit p grā creatā. sicut grā vnionis in xpo fuisset creata gratia: tūc non alio mo esset deo vnit' q nos: r sic sequeret error Nestoz. C. p. vnio est hūanitatē ad diuinitatē fm cozp' r aiam: sed coz pus no est susceptiuū create gratie. qz gratia vnionis non est

aliq' grā creata. C. p. in bis q sunt p miraculū no requir aliqua dispositio ex parte facti: sed totū est ex pre infinite virtutis agētis: ita. n. de potuit de lapide sicut de aq vinū facere: sed vnio hūanitatē ad diuinitatē est magis mira culosa. q non requir aliq' gratia creata q disponat ad hanc vnionē. C. p. iter psonā r nām non cadit aliq' actus me diū: sicut nec inter mām r formā: qz fm formā substantia lem r materiā est esse substantiale: quo no est pus aliq' eē accidentale: sed vnio hūane nature est ad deū sicut na ture ad psonā. ergo no cadit aliq' mediū: s3 gratia creata est occidens. ergo gratia vnionis no est gratia creata. Sed Aug. dicit q qd puenit filio dei per nām con uenit filio hois p grā. sed eē deū puenit filio dei p nām. ergo puenit filio hois p grā. r bec est gratia vnionis que no semp fuit. ergo est gratia creata. C. p. maior est vnio in psona qz p fructione: sed hūana nā no pot exaltari ad vnionē fructiois: nisi per grāz habitualē. ergo multo mi nus ad vnionē in psona. C. p. cū de' sit in quibz creatura per eētia pscn' iā r potētiā: r in alabus sanctis p grāz: aut in aia xpi est alio mo aut nō. si nō. ergo non est magis assumpta a diuina psona qz aia petri. Si aut alio mo: sed deus quantū in se est bz se eode mo ad oia: sed res diuersi mode se hnt ad ipsam. vt dī in lib. de causis. Et fm hoc qz diuersa diuersi mode se hnt ad ipsz fm hoc diuersa diuer simode ipse cōparat. ergo opz qz in aia xpi sit aliqua alia dispositio per quā de' est in eo p vnionē. ergo opz ponere aliqua alia grā creatā. C. p. cū spūs scūs dat hoibus ali quis nouus effectus in creatura intelligit. ergo r sicut fm q psona filij carni vnit opz aliq' effectū de nouo intelli g. r ita videt q gratia vnionis sit quid creatum.

Respondet qd sicut magis dicit supra. z. lib. dist. 2. 6. gratia dī duplr. Uno mo gra tia gratis dāns: qd est ipsa gratuita dei volūtas aliq' sine merito dāns. Alio mo dī gratia donū aliq' gratis datū. fm ergo p mū modū gratia vnionis dī ipsa diuina volun tas sine aliq' merito nām hūanā filio dei vnionis in psona. r sic gratia vnionis est gratia icreata. si aut dicatur grā donū aliq' gratis datū: sic grā vnionis pot intelli gi duplter. Uno mo pot dici ipsa vnio que est qd creatuz: vt supra. dist. 5. dictū est. Alio mo pot intelli gi gratia vnionis ali qua qualitas ad vnionē disponēs. sed aliq' pot dispone re ad aliquā perfectionē tripliciter. Uno mo ita q cadat mediū inter subiectū r perfectionē illam quasi stramētū perfectionis illius: sicut diaphaneitas disponit ad lucē. r B modo no pot nāz aliq' disponere ad vnionē: qz natura vnitur persone imediate quātū ad esse. Alio mo disponit aliq' ad formā: sicut pparando mām ad receptionē for meita qz pprexistat in materia ante formā ordine fiendi: no ordine essendi: sicut calor disponit ad formā ignis: non qz mediū cadit inter formā r mām: sed materia appropia tur ad formā ignis per aduentū calozis: r sic etiam no pot aliq' disponere nām ad vnionē in persona: qz nā hūana na s3 id qd est talis natura assumptibilis est a diuina pso na. Tertio mo aliq' disponit aliud ad perfectionē ali quā: sicut qd facit ad bonitatē r decentiā perfectionis di lina: sicut decoz persone facit ad dignitatē regiā fm qz dicitur est. Species pziami digna est imperio. r hoc mo grā vnionis pot dici oē illud qd decet nām hūanā deo vnitas sic ex pre cozporis: sicut ex parte aie: r sic etiā gratia vnio nis est qd creatū: r nō sancti loquētes de grā vnionis vidēt intelligere fm p mū modū prout gratia dicit diuina volū tas gratis r sine meritis dās. r sic fm diuersas vias ad ar gumenta vtriusqz partis oportet respondere.

Ad primuz qdm qd gratia creata disponit ad ope rationēz sicut opatōis pncipiū: s3 ad

vnionē no qst pncipiū vnionis: sed sicut faciēs ad cōgruen tiā vnionis. Ad 2o qd vnio nostri ad deū est p grāz habitualē creatā sicut p cāz: r sicut p id in quo est vnio: qz in ipsa similitudine grē aia deo cōformat' r vnitur: sed si grā vnionis dicat aliq' creatū: ipsa no est id in quo ē vnio: cū vnio sit in psona: r no solū in aliq' similitudine: neqz etiā facit vnitate: sed cōsequit vnitate in psona fm qz ipsa vnio grā vnionis dī. vel est id qd nām vnitā decet si grā habitualis grā vnionis dicat: r io no est sile de xpo r de nobis. Ad 3o qd gratia illa habitualis etiā quodāmo redundat in cozpus fm qz est istrumētū aie: vt supra dictū est. vñ si cut in cozpore perfecto aia rōnālī manet post mortē ordo ad resurrectioē: r vterius ad gloriā si aia que fuit ei: pfectio gratiā habuit: ita et cozp' xpi in quatu est tali aia pfectū bz quendā ordine ad vnionē. Ad qrtuz qd rō illa pcedit de dispōne fm mediū modū. Ad qntū qd qz illa rō pcedit fm p mū modū dispōnis: vt p se pnt. Ad 6o qd cū dī qz esse deū puenit filio hois p grāz vnio nis: vel grā vnionis intelligit ipsa vnio gratis facta que no semp fuit r creata est: vel intelligit ipsa gratuita dei volū tas: que quidē in se semp fuit: s3 effect' eius no semp fuit. Ad 7o qd vnio que est p fructioē ē vnio per ope rationē. r qz ad operationē perfectā no pot natura hūana nisi mediante aliquo habitu: io opz aliquā habitualē grāz que sit pncipiū illius vnionis: sed vnio in psona ē vnio ad esse. qz aut inter hūanā nām r esse qd bz in persona no pot cadere mediū qd sit pncipiū illius esse: r io no pot ibi esse alia gratia q sit pncipiū illius vnionis: vel sicut dispo nens nisi per modū dictū. Ad 8o qd hoc qz de' ē in aia xpi vel in nā assumpta alio mo qz in alyz creaturis no est per aliquā dispōne aduenientē: sed p ipm esse psonē vi uine qd cōicat nāe hūane. Ad 9o qd spūs scūs dī dei dī vni nāe hūane no per mutationē filij dei: sed per mutationē hūane nāe: siue exaltatōes ipi' no ad aliq' donū creatū: sed ad ipsuz esse in creatū diuine persone.

Utr' gratia vnionis sit idem qd gratia capitis.

Secunduz sic pcedit. vt qd grā vnio nis sit idēz qd grā capitis. C. p. mediū cōicat cū extremis: s3 xps fm qz est caput ecclesie mediū est iter deū r hoies: qz caput vni xpe: caput xpi de'. g est caput fm qz cōicat cum vtroqz. sed hoc bz per grā vnionis per quā est deus r hō. ergo gratia vnionis est gratia capitis. C. p. xps est caput ecclesie fm qz hoies excedit: sed excedit hūanā nāz per gratiā vnionis. ergo est caput per gratiā vnionis. Sed 3. grā capitis couenit xpo in cōparatiōe ad alios: sed gratia vnionis in seipso trm. g vna no est alia. C. p. grā capi tis opata est a cōstitutiōe mundi ex quo hoies mebra ei' esse ceperūt: no aut gratia vnionis. ergo vna no est alia.

Utr' sit eadē gratia capitis: r gratia singularis hois. videt qd sit eadem grā capitis r gratia sin gularis ipius: qz eadē scia est qua quis est scies r alios docēs: r fm p m. s. etbi. eadē p eētia ē vrus q quis in se pfect' est: r iustitia legalis q pficit in ordie ad bonū cōe. g sicut eodē habitu xps fuit in seipio pfectur: in alios pfectionē ihuēs. C. p. gratia ē vita aie: sed vni' sub iecti est vna vita. g r gratia vna. r sic idēz qd pus. C. p. sic caput cōparat ad alia mebra: ita alia mebra ad caput: sed no distiguit in mebris xpi gratia per quaz pficiunt in se a

Handwritten marginal note in the left margin of the first page.

Handwritten marginal note in the left margin of the first page.

gratia fm qua sunt mebra. ergo nec xpus dz distingui gra per qua est caput a gra singulari ipsi...

Alterius videt qd gra singularis psona pcedat gram vnionis. vniois: qd gra singularis psona facit ad co...

Respondeo ddm ad pma qones qd si gratia vnionis dicat gra habitualis quodammodo dispo...

Ad primuz ddm qd quis ex hoc qd est vnigenitus heat plenitudine capitis: non tñ ipsa vnio est illa plenitudo...

Ad secundaz qones patet solutio ex dictis. Et similiter ad duo pma argumenta q pcedunt de vnitate fm essentiali...

Ad tertiaz qone odz qd iste tres gre xpo attribuit fm diuersas ipsi consideratōes. pot eniz considerari in se: vel in coparatiōe ad alios...

hō: sic attribuit ei gra singularis. si aut in coparatiōe ad alios: sic attribuit ei gra capitis...

Ad primuz ddm qd aia cōplet rōne hūane nāe: ni humane nāe ad deitate: qd pus est considerare aliqd in se qd alteri vnitiū: sed gratia nihil facit ad rōne hūane nāe...

In sanctis videt ee saluz. qd Orige. in per Leuit. distinguit qnqz sensus spūales dicit qd visus spūalis est vt videam deus...

Ad primuz ddm qd quis ex hoc qd est vnigenitus heat plenitudine capitis: non tñ ipsa vnio est illa plenitudo. Ad 2m odz qd fm alia rōne deus dicit caput xpi: r xpus viri vt supra dictū est...

Ad secundaz qones patet solutio ex dictis. Et similiter ad duo pma argumenta q pcedunt de vnitate fm essentiali...

Ad tertiaz qone odz qd iste tres gre xpo attribuit fm diuersas ipsi consideratōes. pot eniz considerari in se: vel in coparatiōe ad alios...

habet eis deo sapiētia. nō ergo deus in oibono maiore bz sufficientiā qd ei creatura. Inducit etiā auctoritates ad idē pbādū...

Ad primuz ddm qd aia cōplet rōne hūane nāe: ni humane nāe ad deitate: qd pus est considerare aliqd in se qd alteri vnitiū: sed gratia nihil facit ad rōne hūane nāe...

In sanctis videt ee saluz. qd Orige. in per Leuit. distinguit qnqz sensus spūales dicit qd visus spūalis est vt videam deus...

Ad primuz ddm qd quis ex hoc qd est vnigenitus heat plenitudine capitis: non tñ ipsa vnio est illa plenitudo. Ad 2m odz qd fm alia rōne deus dicit caput xpi: r xpus viri vt supra dictū est...

Ad tertiaz qone odz qd iste tres gre xpo attribuit fm diuersas ipsi consideratōes. pot eniz considerari in se: vel in coparatiōe ad alios...

nāliter capax est. Nō ē autē ei datuz posse facere oia que deus fecit: ne aia oipotēs: r p hoc deo putaretur...

Ad primuz ddm qd aia cōplet rōne hūane nāe: ni humane nāe ad deitate: qd pus est considerare aliqd in se qd alteri vnitiū: sed gratia nihil facit ad rōne hūane nāe...

In sanctis videt ee saluz. qd Orige. in per Leuit. distinguit qnqz sensus spūales dicit qd visus spūalis est vt videam deus...

Ad primuz ddm qd quis ex hoc qd est vnigenitus heat plenitudine capitis: non tñ ipsa vnio est illa plenitudo. Ad 2m odz qd fm alia rōne deus dicit caput xpi: r xpus viri vt supra dictū est...

Ad tertiaz qone odz qd iste tres gre xpo attribuit fm diuersas ipsi consideratōes. pot eniz considerari in se: vel in coparatiōe ad alios...

xpi ad deū fm potētiā. Et tria facit. Primo determinat veritatē. Secūdo obicit in cōtrariū. ibi. (Sed si illa ania) Tertio soluit. ibi. (Ad qd dicitur.)

Ic querunt quātoz. Prio quā sciam habuit. 7 qz habuit diuinā 7 hūanā. de diuina in p. li. dictū ē. Pzopter hoc 7 qz de pfectiōe hūane scie ipi? qua videt verbū. Tertio de pfectiōe scie ipi? qua videt res in pprio genere. Quarto de ipsius potētia.

Primus sit aliq scia creata. vbi enī ē cognitio pfecta nō ē op? cognitio īperfecta: sicut q scit aliqd p demōstrationē nō idiget scire illud p syllogismū dialēcticū: s; ois cognitio creata est īperfecta respectu scie diuine. 7 cūz in xpo sit scia dei icreata. videt q nō opz ponere in ipso aliqūā aliā sciam. C. P. lumi nare min? offuscat p lumiare maius. sed scia nō solū se bz vt lux: s; vt lumiare illuminās. 7 scia mior offuscat p sciaz maiorē. 7 ita scia creata nō dz ēē in eodē cum scia icreata dei. C. P. ois pfectio ē nobilior pfectibili: sed ois scia est pfectio scientis. cum igitur nihil creatū sit nobilior ani ma christi: nulla creata scientia est in eo.

Sed plus uenit nā sensitua 7 intellectua in hoīe qz nā diuina 7 hūana in xpo: sed cognitio intellectua in hoīe nō excludit sensitua q est minus pfecta. ergo nec diuina cognitio in xpo excludit humanā. C. P. nō est suba sine sua opatiōe. vt dicit Dama. 7 pbs. sed in xpo est intellect? creatus. s. aia rōnalis. 7 cognitio creata q est ei? operatio.

Utz scia creata vlt cognitio ī xpo sit act? nū vlt act? 7 bit? vlt qz sit ei? aliq cognitio creata q illa nō sit habi? sed act? tū. Ad Heb. z. dicit glosa: q nā mētis hūane nāc in xpo nihil est altius vel ex cellentius: sed qdā creature pp sui pfectionē nō idiget ali quo habitu ad cognoscēdū: sicut angeli. vt dicit Maxim? sup ce. ierar. Dio. 7 multo min? aia xpi. C. P. aia xpi ē nobilior tota q intellectus agēs alicui? alteri? hoīs: sed itelle ctus agēs nō facit opationē suā mediante habitu aliquo. ergo nec aia xpi aliqua habituali scia cognoscit. C. P. vi res nāles nō exeunt in actū mediante aliquo habitu: sicut pz in calore ignis: s; nec deus: sed anima xpi magis acce dit ad dei similitudinē q aliq res creata. ergo ī ipsa non habet operationē cognitionis mediante aliquo habitu.

Sed cōtra. xps assumpsit integre naturā nostrā: sed de integritate nature est intellect? possibilis. 7 assumpsit itel lectū possibilē: s; possibilis intellect? nō itelligit pfecte nisi pfecta aliqūo habitu. 7 cū xps pfecte itellegerit: in eo fuit habitualis scia. C. P. xps vere dormiuit: nec tunc ali quid amisit eoz que sciuit. cū ergo scia dormiētis sit scia in habitu. videt q xps habuit habitualem sciam.

Utz aia xpi mediante aliquo habitu cognouit vbu. vlt qz aia xpi mediante aliq habitu non co gnouit vbu. ad cognitionē. n. nō regri? aliud nisi vt cognoscibile cognoscēt vniat. sed vbu vnitū est aie xpi nō mediante aliq habitu. 7 cognouit verbū nō p aliqūē bitū. C. P. habit? scie pstitit ex spēb? q sūt silitudi nes rez cognitaz: s; aia xpi nō videt vbu p aliqūā silitudi nē s; p seipm. 7 nō cognoscit ipm p aliqūē habitu creatuz. C. P. pp qd vnuqz illud magis. igit si cognoscit aia xpi verbū mediante aliq alio: ille habit? magis cognoscit vbu: 7 erit ei magis primus q aia xpi: qd est inconueniens.

Sz glia cōrriēder grē: s; ī xpo fuit habit? grē. 7 habit? glie. sed tota glia pstitit in visioe vbi. vt dicit Aug. 7 aia xpi aliq habitu cognoscit vbu. C. P. eiusdē nāc est ania xpi 7 aia nostra: sed aia nra nō pōt ptingere p nālia sua ad vidē

dū deū. ergo nec aia xpi. 7 ita opz sit aliqūid supadditū nature quovidet deū. ergo videt mediāte aliquo habitu.

Utz ois ī xpo pōere aliū bitū q cogit vbu: 7 q res vbu. vlt qz opoteat aliūz habitū scie ponere q cogit vbu: 7 quo cognoscit res in

Alterius verbo. verbū. n. respicitat res que in eo cognoscunt. sicut speculū species ī eo resultatēs: sed q videt speculū nō trū iprimif in eo silitudo speculi: sed etiā rerū similitudinē in speculo resultatēs. 7 in eo qui videt res in verbo opz ponere aliū habitu speciez rerū visorū in verbo 7 ipsiū verbi. C. P. ois scia est fm assimilationē scientis ad rem scitaz: vt dicit phi. si igit aliquis videt res alias in verbo: opz q intellect? assimilē illis reb?. 7 sic cū habitus cogni tius cōsistat in pōctā assimilationē nō idiget itel lectuales: sequit idem qd prius. C. P. ponamus q aliqū videns in verbo desinat videre verbū: sicut Paulo cōtin git. vt dicit: cōstat q iste non obliuiscit eozū que videt in verbo. ergo cognoscit ea. nō in verbo: q nō vidit verbū. ergo cognoscit ea in spēb? ppriis. 7 sic idem qd pū.

Sed contra. vbi vnu ppter alterum ibi trū vnuz. vt di cit phi. sed qui videt res in verbo non cognoscit eas nisi per verbū cognitū. ergo nō est ibi nisi vn? habitus. C. P. vbi est vnus actus nō sunt plures habitus: sed eodē actu cognoscit anima verbū 7 ea que videt in verbo. ergo non est ibi quantum ad hoc diuersus habitus.

Utz pter sciaz quā bz de reb? in vbo beāt aliā de reb? videt q ppter hanc sciam qua cognoscit res in verbo nō habeat aliam sciam in re bus. vnus enīz 7 fm idem 7 respectu eiusdem est trū vna pfectio. sed xps fm humanā naturā habet cognitionē in verbo de rebus creatis. ergo ipse fm humanā naturā nō habet carindē rerū aliam cognitionē vel scientiam.

Sz i. Loxin. 7. Lū venerit qd pfectū est: euacuabitur qd ex pte est. sed cognitio qua cognoscunt res ī verbo est pfecta respectu alterius modi cognitionis rerū. ergo cum ipsa nō est alia in christo cognitio. C. P. ppter hoc q chri stus habet visionē comprehēsoz nō ponitur in eo fides que est viatoris cognitio diuinorū: sed sciētia rerū in ver bo est ppropū comprehēsoz. ergo cū ea nō oportet po nere aliam cognitionē que cōpetit viatoribus.

Sed cōtra. cognitio matutina in angelis: qua cognoscit res ī verbo: nō excludit vespertina: qua cognoscit res in ppria natura. sed anima xpi pfectior est in cognoscēdo qz aliquis angelus. ergo 7 ipsa bz duas cognitionē. C. P. plus distat a pfectiōe cognitionis in verbo cognitio sen situa q cognitio intellectua in pprio genere: sed cogni tio in verbo nō excludit in xpo sensitua cognitionē. ergo multo minus cognitionē rerum in proprio genere.

Respondeo oīm ad pmā questionē qz cūz in xpo sit vna persona 7 due nature: conside randum est vtrum ea que attribuunt christo pertainēt ad rationē persone: vel ad rationē nature. 7 si quidē ad ratio nem persone: sic oportet in christo illud trū vnu ponere: sicut vnum trū esse: vnu suppositum: vna ypostasis. 7 sic de alijs. Si aut pertainēt ad naturā: aut ad alterā trū: aut ad vtrāqz. si ad alteram trū: sic iteruz est vnum trū. sicut vna imenitas: 7 vna aia. si aut ad vtrāqz. sic qz nature in xpo sunt integre oportet ponere talia esse duo: sicut duas vo luntates: duo libera arbitria. vnde cūz scientia pertainēt ad diuinam naturā 7 humanā. oportet in christo ponere duas scientias: vnam creatā: 7 aliam incretam.

Ad primū qd dicit q scia est de his que cōsequū tur humanā naturā fm aiam que est pars eius: vnde licet in xpo sit scientia diuina que est pfe ctissima: trū ea nō formaliter pificēt hūana nā: ideo oportet

ter creatam cognitionē vel sciam in ea ponere. C. Ad 2^m oīm qz vniuersa luminaria per radios suos sunt nata infor mare eadē res: 7 sunt eiusdē rōnis in illuminādo. vnde effectus minoris lucis nō picipit: qz sensus replēt luce ma iori. sed scia creata 7 increta nō sunt vnus rōnis nec idē informāz: 7 ideo nō est simile. C. Ad 3^m oīm qz nihil pbi bet aliqd esse dignius alio fm quid: qd est indignius sim pliciter. sic ē color corporis xpi fm qd est dignior ipso cor pore in qz tū se bz ad ipm: sic actus ad potētiā: cū sit forma accitialis ipsius: trū corpus xpi est dignius simplr. 7 silitur

Ad secundā se bz scia creata ad aiam xpi. qōnez oīm q nulla po? passua pōt in actū exire nisi completa per formā actiui per quā fit in actu: qz nihil operat nisi fm q est in actu. īmpressioes au tem actiūoz possunt esse in passuis duplr. vno modo per modū passionis: dū. s. potētia passua est in transmutari. alio modo per modū qualitatis 7 forme: qz īpressio acti ui iam facta est cōnaturalis ipsi passiuo: sic etiā pbs in pte dicamētis distinguit passionē 7 passibilem qualitātē. sensus aut potētia passua est: qz nō pōt esse in actu oīm ad que se exēdit sua operatio per nām potētiē. nō enī potest esse aliqd qd actū habeat omnes colores: 7 sic patiēdo a colo ribus fit in actu: 7 eis assimilāt: 7 cognoscit eos. Silitur ē intellectus est cognoscitiuus oīm entiu: qz ens 7 vnum cōuertunt: qd est oīm intellectus. nulla aut creatura pōt esse in actu totius entitatis: cū sit ens finitū. hoc enīz soli? dei est: qui est fons oīm entiu: oia quodāmodo in se pre habens: vt dicit Diony. 7 ideo nulla creatura pōt itellige re sine aliquo intellectu: qui sit potētia passua: id est rece ptua. vnde nec sensus nec itell? possibilis opari possunt nisi per sua actiua pferant vel moneant. sed qz sensus nō sentit nisi apud pntiam sensibilis: ideo ad eius opatio nē pfectam sufficit īmpressio sui actiui per modū passionis trū. In intellectu aut regitur ad eius pfectionē qz īmpres sio sui actiui sit in eo nō soluz per modū passionis: sed etiā per modū qūitatis 7 forme: 7 naturalis pfecte. 7 hāc for mā habitu vicimus. Et qz qd est nāle firmiter manet: 7 in promptu est homini vti sua nāli vtrute: 7 est eīdē delecta bilis: qz est nature pueniēs: ideo habitus est difficile mobi lis sic scia. 7 eo potest homo vti cūz voluerit: reddit ope rationē delectabile: sic autē in sensu visus est duplex acti uum. vnu quāsi pūm agēs 7 mouens: vt lux. aliud qz si mo uens motū: sicut color factus visibilis actū per lucē: ita in intellectu est qz si pūm agēs lumē itell? agentis: 7 quāsi mouēs motū spēs per ipm facta actu intelligibilis: 7 ideo habitus itellectiue partis conficit ex lumine 7 specie itel ligibili eoz que per spēm cognoscunt: qz igit intellectus xpi pfectissimus fuit in cognoscendo: oportebat qz in xpo habitus esset quo cognosceret: vt sic īmpressio actiui non solū est in ipso p modū passionis: s; etiā per modū forme.

Ad primū ergo oīm q homo indiget ad itelligē dū lumine itellectuali. 7 in naturali cog nitione rerū nālium: vt per ipsuz fiant itelligibiles actu: cū sint itelligibiles in potētia: 7 in cognitione supernatu rali: vt per lumē infusus ad ea que sunt supra se eleuetur: angelus aut nō indiget habitu in cognitione nāli: qz non abstrahit a fantasmatibus specie: sed habet eas innatas: indiget trū eo in cognitione supnaturali. vnde dicit Job. 25? Numqd est numerus militū eius: 7 super quē nō fulget lu men illius. 7 iō angeli in cognitione naturali nō indigent habitu fm q ad habitū requirit lumen. Exigitur autē bz q requirit spēs rerū ppter hoc: qz habēt esse limitatū. vnde dicitur in libro de causis: qz omnis itelligentia est plena forma. aia aut xpi q sit superior angelis non habet ex na tura aie: qz sic quelibet aia esset supior angelo: sic nec cor

pus eius habet ex natura corporis q sit nobilior nostris animabus: sed bz ex vnione. vnde oia que superadduntur a deo in aia xpi 7 in angelis sunt eminentius in anima xpi qz in angelis. C. Ad 2^m oīm q anima itellectua compa ratur ad res itelligēdas duplr. Uno modo vt faciēs eas itelligibiles actu: qz non omnes res prout sunt in sua na tura: sunt actu itelligibiles: sed soluz res imateriales. vnde 7 res materiales itelligibiles efficiunt per hoc qz ab strahunt a materia particulari: 7 a conditionibus eius: vt sic quodāmodo intellectui qui imateriales est assimilē tur. Alio modo comparatur ad res vt cognoscēs eas. 7 bz hoc oportet qz sit similis ipsi rebus: vt per ppriam rōnez cuiuslibet rei de ea determinatam cognitionē habeat. ad hoc aut qz aliqd assimilēt multa sufficit qz habeat in actu illam solaz formā: fm quā dicit esse silitudo: sicut per ca lozem ignis multa sibi assimilāt: s; ad hoc qz aliquid sit si mile multis opz q actu oīm illoz multorū formas ha beat: sicut si in pariete sint diuersarū rerū similitudines. 7 ideo anima itellectua pōt facere oia itelligibilia per vnāz nām luminis: quā actu habet sine hoc qz aliquid ali ud ab alio recipiat. 7 ideo potētia qua hec efficit est sim pliciter actiua. 7 dicit itellectus agens: qui nō operat ali quo habitu mediāte. sed cū essentia anime sit limitata: nō pōt per eam assimilari omnibus quiditatibus rerū itel lectarū. vnde oportet qz ista assimilatio compleatur per hoc qz aliquid aliunde recipit. 7 ideo potētia qua pferit tur quasi passua est fm q omne recipere dicit pati. 7 vo catur possibilis intellectus: qui operat aliquo habitu me diante: qz quis aut possibilis intellectus in xpo sit nobilior simplr ex vnione qz intellectus agens in nobis: tamē non est nobilior ex ratione potētiē: sicut nec sensus eius nobi lior est intellectu nostro ex ratiōe potētiē. vñ non sequit tur qz si intellectus agens in nobis non est subiectum ali cuius habitus q nec possibilis intellect? in christo. C. Ad tertium dicendū qz potētiē naturales operantur circa aliqua determinata. vnde possunt fm naturam suam ēē in actu simpliciter respectu illoz: 7 ideo non oportet qz eis aliquid addatur ad pducendum suum effectū. sed aia humana bz opationem circa ens simplr: 7 ideo cū habeat possibilitatem in suo esse: opz q eius possibilitas pferiat tur per aliquid additum ad hoc qz operetur.

Ad tertiā qōnem dicēdū qz habitus sciētie ex duo bus cōsistit: vt dicitur est. s. ex lumine intel lectuali: 7 ex similitudine rei cognite. in cognitione autēz qua anima xpi vel quelibet anima videt verbuz per eētiam non potest esse habitus qzrum ad spēm que sit simi litudō cogniti: cū enim omne qd recipitur in aliquo sit in eo per modū recipiēt: eētie diuine silitudo nō pōt in aliq creatura recipi: q pfecte repitē ipsaz pp īfinitā distātiāz creature ad deū. Et ideo ē qz illō qd ē in deo vnu 7 simplex creature diuersis formis 7 pfectiōib? repitāt: vnaqz ea rū deficiēte a pfecta repitatioe diuine eētie. silitudo aut alie? rei recepta in vidēte nō fac eū videre rē illā nisi pfe cte eā repitēt sic silitudo coloris in oculo exis nō fac vide re lucē pfcāz: qz ī colore nō ē nisi qdā obūbrata picipatio lucis. 7 iō qz cūqz itell? cogitaret vbu p silitudinē aliqūā: nō diceret videre eētia vbi. 7 ita pz qz aia xpi 7 qz libz alia aia q videt vbu p eētia nō videt ipm mediāte aliq silitudi dine. s; nō pōt ex pte lumis in illa visioe eē habit? qzruz ad effectū lucis itellectualis cui? est itelligibilia facere in actu: qz res imāles s; se sūt itelligibilia in actu. s; ois qz sit ibi qz ad aliū effectū q ē pferere itell? pōtes ad cognoscēdū: qd in nobis faciūt spēs illuminatē lumie itell? agētis. s; qz illa visio excedit oēs factatē nāc create: iō ad illā visioē nō sufficit lumē nāc: s; opz vt superaddat lumē glorie.

Ad primū ergo dōm q̄ nō eadē est vniō qua vniū
vbiū aīe xp̄i in p̄sona: r̄ qua vniū ei v̄t v̄i
sibile vidēti: q̄ v̄n̄itur corp̄ori in p̄sona: nō t̄m̄ vidēf a cor
pore: r̄ ideo licet in v̄n̄ione illa qua v̄n̄itur aīa v̄bo in per
sona nō cadat aliq̄d mediū: nō t̄m̄ op̄z q̄ in v̄sione nō ca
dat aliq̄d mediū: nō q̄dem dico mediū: sicut in quo vidē
tur v̄t speculuz vel sp̄s: s̄ sicut sub quo vidēf: sicut lumē.
Ad 2^m dōm q̄ habitus scie nō t̄m̄ s̄sistit in sp̄b̄: sed ēt
in lumine: v̄t dcm̄ est. Ad 3^m dōm q̄ illud lumen nō est
quid subsistēs: v̄t possit v̄n̄iri v̄bo quasi cognoscēs v̄bum:
sed est illud quo assimilaf aīa v̄bo formalit̄er v̄t possit in
v̄sione v̄bi sicut in ḡra est s̄sistudo quedam aīe ad deū: r̄
hec est nobilior aīa f̄m̄ quid r̄ nō simpl̄: v̄t dcm̄ est.

Ad quartā q̄nēz dōm q̄ illud in quo aliq̄d vide
tur est ratio cognoscēdi illud q̄d in eo
vidēf. Ratio aut̄ cognoscēdi est forma rei in q̄tuz est co
gnita q̄z per eaz s̄t cognitio in actu: v̄t sicut ex materia r̄
forma est v̄n̄ū: ita ratio cognoscēdi r̄ res cognita sunt
v̄n̄ū cognitū: r̄ p̄pter hoc v̄t r̄isq̄ in q̄tuz h̄ est v̄na co
gnitio f̄m̄ habitū r̄ f̄z actū: r̄ ita nō est aliū habitus quo
cognoscit v̄bz: r̄ ea que in v̄bo vidēf: s̄ nec aliū habi
tus quo cognoscitur mediū demōstratio: r̄ clusio f̄m̄

Ad primū ergo dōm q̄ q̄n̄ vidēf res in speculo
sp̄s illarū rerū nō imprimunt̄ a rebus in sensuz: sed a spe
culo: v̄t imprimunt̄ oēs iste sp̄s in sensum v̄t coneluse in
v̄na specie speculū: nō q̄z s̄t alia sp̄s speculū: r̄ alia sp̄s rei
v̄se in speculo: sed in v̄sione v̄bi nō imprimit̄ aliq̄ s̄sistudo
a v̄bo in aīam: per quā vidēf: v̄t dcm̄ est: s̄z ipsum per
essentiā suā aīe v̄n̄it: r̄ ideo in ipsa essentiā v̄bi vidēf alie
res: q̄z essentiā v̄bi h̄z r̄onem speculū que fit in v̄sū a specu
lo. Ad 2^m dōm q̄ aīa assimilaf rebus quas cognoscit in
v̄bo nō per aliquas formas illarū rerū impressarū in aīa:
sed per hoc q̄ v̄bz ip̄m̄ efficiēf v̄t forma aīe videntī in q̄
tum vidēf ab ea: r̄ ipsum v̄bz est s̄sistudo oīum illarū rerū.
Ad 3^m dōm q̄ sicut abeuntibus rebus sensibilibus
remanēt impressioes rerū f̄m̄ quas est imaginatio: ita ēt
abeunte v̄bo in ip̄o qui desinit vidēre v̄bz remanēt im
pressio in anima eius a verbo per quam cognoscuntur ea
que in verbo videat per species illarum rerum: r̄ bec erit
quasi reliquie p̄terite v̄sionis.

Ad quintā q̄nēz dōm q̄ f̄m̄ p̄m̄ in 3° de aīa i
ntellectus possibilis est in potentia ad formā ali
quā remanēt imp̄fectū nisi illa forma fiat in eo. v̄nde cuz
intellectus xp̄i nō s̄t imp̄fectus: op̄z q̄ forme rerū: ad quas
intellectus possibilis est in potētia: s̄nt descripte in eo: s̄z
f̄m̄ q̄ cognoscit v̄bz nō depingit̄ in eo: neq̄ s̄sistudo v̄bi:
neq̄ res que vidēf in v̄bo: v̄t dcm̄ est. v̄nde op̄z q̄ p̄ter
v̄sionē qua vidēf res in v̄bo habeat aliāz sciam de rebus
f̄m̄ q̄ cognoscit eas per p̄p̄ias s̄sistudines in p̄p̄ia natu
ra: r̄ sic habemus tres sciētias xp̄i: Una est diuina: que est
increata. Alia qua cognoscit res in v̄bo r̄ v̄bū ip̄m̄: que est
sciētia comprehēsois. Tercia qua cognoscit res in p̄p̄ia
natura: que cōpetit ei f̄z q̄ est h̄ō in solis n̄alib̄ cōsiderat̄.

Ad primū ergo dōm q̄ iste due sciētie v̄ltime nō
sūt v̄n̄ius r̄onis nec v̄n̄ius speciei: r̄ iō
nō est incōueniēs q̄ sint in eodem nō r̄one eiusdēz. Ad
2^m dōm q̄ verbus Apl̄i intelligēdū est de p̄fecto r̄ imper
fecto in eadēz specie: nō t̄m̄ est incōueniēs q̄ in eodē sint
perfectiones: quarū v̄na s̄t maior altera diuersa: specie
rum. Uel dōm q̄ scientia rerū in p̄p̄io genere non ha
bet aliq̄ā imp̄fectionem ex parte cognoscētis. v̄nde ēt
in beatīs: quāuis sit inferior illa scientia qua vidētur
res in v̄bo propter ignobilius mediū cognoscēdi. v̄nde

non est simile de fide que impoztat imp̄fectionem ex parte
credentis. Et per hoc patet responsio ad tertium.
Utrū aīa xp̄i vidēdo v̄bz comprehēdat ip̄m.

Secundū sic p̄cedit. vidēf q̄ anima
xp̄i v̄bz vidēdo comprē
henderit. Sicut enīz dicit Irido. trinitas sibi so
li nota est r̄ homini assumpto. s̄z v̄sio qua deus
vidēf soli deo ē cōueniēs: r̄ nulli alij pure creati
re est v̄sio comprehēsois: ergo homo assumptus cōpre
hendit trinitatem. S. maius est v̄n̄iri deo q̄tū ad cō
p̄sone q̄z q̄tū ad v̄sionē. sed sic dicit Damas. tota dina na
tura v̄n̄ita est carni in p̄sona filij: q̄ multo fortius tota v̄n̄i
na natura v̄n̄ita est aīe per modū v̄sibilis: r̄ ita aīa xp̄i cō
prehēdit deitātē v̄bi. S. v̄bū est simplex: r̄ nō diuisibile.
s̄z simplex nō p̄t ab aliquo capi quin cōprehēdat: q̄z non
p̄t esse partim intra capientē r̄ partim ex. cuz igit̄ aīa xp̄i
v̄bz vidēdo capiat: vidēf q̄ ipsum comprehēdat.

Secundū contra. f̄m̄ Aug. illud p̄p̄ie cōprehēdit cuius fines
cōspiciunt̄. sed v̄bi cuz s̄t infinitū fines cōspici nō p̄t
ergo nō p̄t comprehēdi ab aīa xp̄i. S. nulla potētia sub
stantie finite est infinita. sed aīa xp̄i cū s̄t creata est substa
tia finita: ergo omnis v̄tus eius est finita: ergo r̄ capacitas
eius. s̄z capacitas finita nō comprehēdit infinitū: igit̄
v̄bz s̄t infinitū nō potest comprehēdi ab aīa xp̄i.

Utrū in v̄bo cognoscat oīa que cognoscit v̄bz.
Utrū in v̄bo non cognoscat oīa que cognos
cit v̄bz. Matth. 14. De die illa nemo scit
neq̄ filius: s̄z solus p̄s. s̄z nō loquit̄ de filio f̄m̄ dīnas nām
f̄m̄ quā h̄z eandē sciam cū p̄s: loquit̄ de filio f̄m̄ huma
nā nām: q̄z x̄ps f̄z aīam nō scit oīa que scit deus. S. de
scit infinita: s̄z aīa xp̄i cū s̄t finita nō p̄t comprehēdere in
finita: q̄ nō oīa scit que deus scit. S. ex infinitate dīne po
tentie est q̄ p̄t infinita facere. s̄z aīa xp̄i nō comprehēdit
infinitatē dīne potētie: q̄ nō cōprehēdit oīa que deus p̄t
facere. s̄z deus scit oīa que p̄t facere: q̄ aīa xp̄i nō h̄z sciaz
oīum que scit deus. S. quāto aliq̄s intells est altior
to p̄t ex v̄no plura cognoscere. r̄ p̄pter hoc dī scia sup̄ior
rū cē v̄līoz q̄ inferior in li. de cau. r̄ a Dio. s̄z intells diu
nus est altior in infinitū q̄ aīa xp̄i: q̄ in infinitū plura p̄t ex
seip̄o cognoscere q̄ aīa xp̄i ex v̄sione v̄n̄ius dīne cōm̄.
Secundū. Apoc. 5. Dignus est agnus qui occisus est accipere
diuinitatē r̄ sapias. glo. id est oēm cognitionē. q̄ cuz agnus
s̄t occisus f̄m̄ humanā nām: vidēf q̄ x̄ps f̄m̄ humanā
turā oēm cognitionē habeat. S. nullū bonū est q̄ aīa
xp̄i nō amet: q̄z h̄z p̄fectam c̄baritatē: sed nō amatur nisi
cognitū: ergo nullū bonū est q̄ nō cognoscat. s̄z omne q̄
est in q̄tuz est: bonū est: ergo cognoscat omnia.

Utrū cognoscat oīa ita limpide sicut v̄bz.
vidēf q̄ cognoscat oīa ita limpide: v̄t de
limpiditas enī v̄siois impedit̄ per obscu
ritatē p̄ vidētis aut̄ ipsius mediū: s̄z in p̄ intellectus xp̄i
nō ē aliq̄ obscuritas cū ei aīa s̄t speculū clarissimū r̄ t̄m̄
dissimū. mediū aut̄ ē idē in q̄ vidēf de? r̄ ipsa aīa xp̄i. s̄z
eēntia dina: q̄ aīa xp̄i nō min? limpide vidēf q̄ de? S. p̄
si de? magis limpide vidēf q̄ aīa xp̄i: limpeditas in infinitū
limpeditatē excedit. s̄z iter infinite distātia p̄t esse infinita
mediū: q̄ p̄t ē infinite creature magis limpide cognoscē
tes q̄ aīa xp̄i. S. lipiditatis defect? in intelligēdo p̄t
ex h̄ v̄tus intellectina nō p̄t sufficēter supra rē intelligē
dā: sicut p̄tingat ex excellētia rei intelligēde ad quā nō p̄t
git itells: sicut ex defectu ei: q̄z intells agēs nō p̄t p̄ferre
eis dare r̄onē intelligibilis: sicut sunt ea que nō habēt cē p̄s
tū sicut r̄epus r̄ motus. s̄z aīa xp̄i sufficēter p̄t sup̄ oēm nām
turā creatam: ergo oīa que in v̄bo vidēf: vidēf in terminū
limpeditatis: q̄ de? non magis limpide vidēf q̄ aīa xp̄i.

Secundū quāto magis visus est acutior tāto visio lim
pidior. sed visus diuinus est in infinitū acutior r̄ potērior
in intelligēdo q̄ visus anime xp̄i: ergo in infinitū limpidi
vidēf. S. maior lux maiorē v̄sionis claritatē causat. s̄z
lux increata qua vidēf de? in infinitū est maior q̄ lux crea
ta intells xp̄i: ergo deus in infinitū limpidius vidēf.

Utrū vno intuitu oīa videat q̄ cognoscat in v̄bo.
vidēf q̄ anima xp̄i nō vno intuitu oīa vi
deat que in v̄bo cognoscat: q̄ sic dicit p̄s
scimus plura: intelligimus v̄o v̄n̄ū. sed nō vidēf aīa xp̄i ali
qua in v̄bo nisi intelligēdo: ergo nō p̄t vno intuitu oīa vi
dere. S. anima xp̄i in v̄bo vidēf oīa que vidēf verbuz.
sed v̄bz vidēf infinita: ergo r̄ aīa xp̄i vidēf infinita. sicut igit̄
tur sit actu oīa videret que ibi vidēf esset p̄transire actu i
finita: q̄ nō non continet. S. q̄titas v̄tutis cōmēsurat̄
operationi. sed aīa xp̄i est finita: ergo nō potest in operati
onem in finitam nec in infinitas operationes s̄t. sed si oīa
infinita vidēf s̄t aīa xp̄i diuersis opationibus f̄m̄ diuersa
oīa habet in infinitas opationes s̄t. si aut̄ vna opatione ha
bet infinitam opationē: q̄ est impole: ergo nō vidēf actu
omnia s̄t que vidēf in v̄bo. S. angeli beati non vident
simul actu quicquid vident in v̄bo: v̄nde r̄ v̄nus alium il
luminat. s̄z visio qua anima xp̄i vidēf in v̄bo est similis il
li v̄sionē: ergo non omnia simul vidēf in verbo.

Secundū contra. p̄s dicit in p̄tbi. q̄ felicitas non consistit in
habitu sed in opatione. s̄z x̄ps est perfecte felix r̄ beatus:
ergo est in actu oīum eoz que cognoscat. S. quecūq̄z co
gnoscunt̄: cognoscunt̄ vel habitu vel actu. sed x̄ps non vi
det per aliq̄m̄ habitū specie: ea que vidēf in v̄bo. si ergo
nō vidēf actu nullo modo cognoscat nisi in potētia. S. p̄
quecūq̄z vident̄ in vna specie s̄t vident̄: sicut homo simul
vidēf q̄tatem r̄ colorem. sed oīa que vidēf anima xp̄i in
v̄bo: vidēf in vna essentiā v̄bi quasi in vna specie: ergo aīa

Utrū ad p̄m̄ q̄nēz dōm q̄ q̄dam dixerunt oēm
intellm̄ vidēre deū vidēre oīa que
vidēf deus. sed hoc nō est neciuz: q̄z cū res vident̄ in deo:
deus est q̄s mediū cognoscēdi illas res. nō est aut̄ neciuz
q̄ qui cognoscat aliq̄d mediū cognoscat oīa illa que p̄ me
diū illud cognoscat p̄t nisi plenarie mediū illud f̄m̄ totaz
v̄tutē suā cognoscat. r̄ iō ip̄e deus qui seip̄m̄ comprehēdit:
oīa que in eo sunt q̄titercūq̄ cognoscat: s̄z diuersimode: q̄z
ea que sunt erūt vel fuerūt f̄z q̄dēq̄z tēpus scit scia v̄sio
nis: q̄z illud p̄p̄e vidēf q̄d h̄z eē ex vidēre. r̄ q̄n̄is eēntia p̄
quā vidēf sit v̄na. t̄m̄ q̄z p̄ distictas r̄onēs ideales ea vidēf:
iō distinctā cognitionē de eis h̄z: dum v̄n̄ūq̄q̄z cognoscat
f̄m̄ p̄p̄ia ideam: sicut bonū. vel per oppositi ideam: sicut m̄
lū. distinctio aut̄ harū r̄onuz est ex diuerso respectu eoz
plaris. s̄z dīne eēntie ad res v̄sas. Sed ea que nec sunt nec
fuerūt nec erūt: r̄ t̄m̄ potuissent eē vel fuisse vel futura eē:
cū in seip̄s nō sunt: nullā in seip̄s distōnē habēt: nec sūt
nisi in potētia ipsius dei: in qua v̄n̄ū sunt. v̄t nō possunt eē
respectus diuersi f̄m̄ quos distinguant̄ r̄onēs h̄z possibi
liū. r̄ ideo hec deus nō cognoscat per ideas distinctas: sed
per cognitionē sue potētie in qua sunt. r̄ iō dī h̄ cognosce
re simplici intelligētia: q̄z intelligētie est accipere etiā ea q̄
nō sunt extra accipientē. s̄z q̄z omne q̄d agit aliquid v̄t p̄t
agere: agit illō f̄m̄ q̄ est ens actu: iō ipole est q̄ aliq̄s sciat
oīa que ex aliqua cā p̄t p̄duci nisi comprehēdat eius en
titatē. r̄ q̄z nullus intells creatus comprehēdit essentiā di
uinā: ideo nullus creat? intells p̄t scire oīa que deus po
test facere: r̄ bec sunt illa que deus scit simplici intelligen
tia. sed ea que sunt fuerunt vel erunt deficiunt ab infinita
tē dīne potētie: q̄z plura facere possēt. v̄nde non p̄hibetur
aliquis creatus intells cognoscere ea oīa: sed vnusquisq̄z
tanto plura eoz in verbo cognoscat: quāto p̄fectius v̄bz
intuetur. r̄ q̄z anima xp̄i perfectissime iter creaturas veri
bū intuetur: ad terminūz huius cognitionis peruenit. s̄z

videt: deficit ab esse diuino. r̄ iō q̄n̄is essentiā dei videat:
non tamen perfecto modo videt. r̄ p̄pter hoc intellectui
creato cōmunicari nō potest q̄ deus comprehēdat.

Ad primū ego dōm q̄ Irido. loquit̄ de p̄fecta
cognitionē trinitatis: que trinitas de
seipsa p̄fectam cognitionē h̄z simpl̄. sed anima xp̄i h̄z de
ea cognitionē p̄fectaz in genere creature. Uel dōm q̄
nō loquit̄ de cōprehēsoe ipsius trinitatis f̄m̄ se: sed q̄z
ad oīa que in seipsa trinitas cognoscat: q̄z oīa illa cognoscat
in ea aīa xp̄i: nō aut̄ aliqua alia creatura. vel si intelligat̄
de cōprehēsoe trinitatis in se: tūc homini assumpto cō
uenit: nō r̄one nature humane: sed r̄one diuine. Ad 2^m
dōm q̄ sic nihil est de dina natura q̄d nō sit humane nāe
v̄n̄itū in p̄sona v̄bi: nō t̄m̄ hūana natura adequat̄ dīne natu
re. p̄pter q̄z dina natura tota dicit̄ v̄n̄ita humane natu
re nō clusa in humana natura. s̄z q̄z nihil est de natura
v̄bi q̄d aīa xp̄i nō videat: nec t̄m̄ ei adequat̄: p̄t dicit̄ q̄ aīa
xp̄i totā nām v̄bi vidēf: nō t̄m̄ eam comprehēdit: q̄z eaz nō
totalr̄ vidēf. Illud enī totalr̄ vidēf cuius v̄sibilitas non
excedit modū vidēti: v̄t. vidēs ita p̄fecte vidēat: sicut res
p̄fecte v̄sibilis est. v̄t qui h̄z opionem t̄m̄ de quo scia h̄z
p̄t nō totalr̄ cognoscat illud. r̄ ideo nullus intellectus crea
tus potest eēntiā dei totaliter vidēre: q̄z eius efficaciac nō
est tāta in intelligēdo quāta est veritas sue claritas diu
ne essētie f̄m̄ quā v̄sibilis est: q̄z solius diuini est intelle
ctus: r̄ ideo ip̄e solus seip̄m̄ totalr̄ cognoscat. Ad 3^m dō
cēdū q̄ nō negat̄ v̄bz ab aīa xp̄i comprehēdi: q̄z partem
eius videat r̄ prem̄ eius nō videat. sed q̄z non ita perfecte
vidēf sicut v̄sibile est: sicut etiā duoz qui v̄n̄ā cōclusionē sciūt:
vnus p̄s. cre scit: nō q̄z alter cōclusionis partē sciat: r̄ partē
ignoret: sed q̄z vnus scit per mediū efficacius q̄ alter.

Ad secundā q̄nēz dōm q̄ q̄dam dixerunt oēm
intellm̄ vidēre deū vidēre oīa que
vidēf deus. sed hoc nō est neciuz: q̄z cū res vident̄ in deo:
deus est q̄s mediū cognoscēdi illas res. nō est aut̄ neciuz
q̄ qui cognoscat aliq̄d mediū cognoscat oīa illa que p̄ me
diū illud cognoscat p̄t nisi plenarie mediū illud f̄m̄ totaz
v̄tutē suā cognoscat. r̄ iō ip̄e deus qui seip̄m̄ comprehēdit:
oīa que in eo sunt q̄titercūq̄ cognoscat: s̄z diuersimode: q̄z
ea que sunt erūt vel fuerūt f̄z q̄dēq̄z tēpus scit scia v̄sio
nis: q̄z illud p̄p̄e vidēf q̄d h̄z eē ex vidēre. r̄ q̄n̄is eēntia p̄
quā vidēf sit v̄na. t̄m̄ q̄z p̄ distictas r̄onēs ideales ea vidēf:
iō distinctā cognitionē de eis h̄z: dum v̄n̄ūq̄q̄z cognoscat
f̄m̄ p̄p̄ia ideam: sicut bonū. vel per oppositi ideam: sicut m̄
lū. distinctio aut̄ harū r̄onuz est ex diuerso respectu eoz
plaris. s̄z dīne eēntie ad res v̄sas. Sed ea que nec sunt nec
fuerūt nec erūt: r̄ t̄m̄ potuissent eē vel fuisse vel futura eē:
cū in seip̄s nō sunt: nullā in seip̄s distōnē habēt: nec sūt
nisi in potētia ipsius dei: in qua v̄n̄ū sunt. v̄t nō possunt eē
respectus diuersi f̄m̄ quos distinguant̄ r̄onēs h̄z possibi
liū. r̄ ideo hec deus nō cognoscat per ideas distinctas: sed
per cognitionē sue potētie in qua sunt. r̄ iō dī h̄ cognosce
re simplici intelligētia: q̄z intelligētie est accipere etiā ea q̄
nō sunt extra accipientē. s̄z q̄z omne q̄d agit aliquid v̄t p̄t
agere: agit illō f̄m̄ q̄ est ens actu: iō ipole est q̄ aliq̄s sciat
oīa que ex aliqua cā p̄t p̄duci nisi comprehēdat eius en
titatē. r̄ q̄z nullus intells creatus comprehēdit essentiā di
uinā: ideo nullus creat? intells p̄t scire oīa que deus po
test facere: r̄ bec sunt illa que deus scit simplici intelligen
tia. sed ea que sunt fuerunt vel erunt deficiunt ab infinita
tē dīne potētie: q̄z plura facere possēt. v̄nde non p̄hibetur
aliquis creatus intells cognoscere ea oīa: sed vnusquisq̄z
tanto plura eoz in verbo cognoscat: quāto p̄fectius v̄bz
intuetur. r̄ q̄z anima xp̄i perfectissime iter creaturas veri
bū intuetur: ad terminūz huius cognitionis peruenit. s̄z

quia ab cognosce p̄fecta
simpl̄ scia simplici
intelligētie q̄z cognosce
t̄m̄ q̄z in q̄n̄is scit
illa q̄z scit scia
sicut
iō dī h̄z scit q̄z q̄d
nō intelligit̄ q̄z scit

Sua v̄sionis
Sua simplici m̄
intelligētie

q̄z dī h̄z scit q̄z q̄d

q̄z habet p̄p̄ia

q̄z scit q̄z q̄d

q̄z scit q̄z q̄d

scit omnia: que fuerit vel erunt no solus facta: sed cogi- rata vel dicta. qz comprehendit qualibet essentia creati: ideo scit oia que sunt in potetia mentali creature cuiuscu- qz eo modo quo deus scit que sunt in potetia sua. sic ergo ddm est qz videt in vbo: oia que videt vbu scia visionis.

Ad primuz qz ddm qz filius nescire: qz no facit nos scire ex eo qz ad nos mittitur. sicut nec spu scia. sed solus pater scire dicit: qz ipse no mittit. vñ scia patris intelligitur qz ad hoc qz in se scit: a qua scia non excludit filius: qz spu scia: vt sic intelligat de filio no solus in qz homo: sed etia in qz deus. vel potest intelligi de filio fm humanam nam fm eundem modum loquedi. Ad 2m ddm qz deus in qz no scit per visionis scias: sciret tñ si generatio in futurum nunqz cessaret: qd deo est possibile. qz hac positione facta aia xpi sciret in finita scia visionis: vt qdam dicunt. nunc aut scit in finita simplici intelligetia in quatuor scit oia que fieri possunt per potetia creature: que infinita sunt ad minus fz numeru: nec hoc ipedit per hoc qz est ei suba finita ppter duo. pmo qz ista infinita: que sciret si generatio semp duratura esset: no cognosceret per i finita: sed per vnuz. s. vbum. nec tñ comprehenderet illud vbum: qz ex illo vno possent adhuc multo plura educi. posset enim aliquas alias sps facere. ea aut infinita: que sunt in potetia creaturarum: iteru cognoscat comprehendendo ipas creaturas: que infinite no sunt. vñ aut cognosceris p proportionatur medio cognoscendi magis qz ipis cognitio. Scdo: qz contingit aliqua virtute limitatam esse qz ad esse: sed no qz ad rationem illius virtutis: sicut supra de gra dicitur. qz ratio virtutis determinat ad obm: ideo cotingit aliqua virtutem finia qz ad essentiam posse in infinita oba: sed non opari modo infinito: qz efficacia in finita in agendo no potest esse: nisi ab essentia infinita: cu vnuz qz agat fm qz est ens actu: sicut vñ solus est ad pducendi infinitas verbas: qz qz tñ qz pducatur nunqz vñ sua ex baurit: non tñ agit efficacia infinita. ita etia aia xpi: qz finita sit in essentia: non tñ pbiat quin infinita cognoscere possit: sed qz non possit cognoscere ea limpida te infinita. Ad 3m ddm qz deus potest facere multas: que nunqz faciet: qz illa scit deus scia simplicis noticie: no atqz scia visionis. scia aut anime xpi: non perficit etia in numero scitoz: scieie diuine: que est simplicis noticie: sed solus scie visionis: vt dicitur est. Ad 4m ddm qz deus scit ex ipa sua essentia: que potest deus facere: que tñ in aia xpi non scit: qz ideo qz ad hoc deus plura scit. Ad 5m ddm qz hoc bz locus in illis: que minor intellectus no comprehendit. si enim oia comprehendit: tunc oia scit inferior intellectus in illis: que superior: non tñ ita bene. qz ideo cum aia xpi comprehendit creaturas scit omnia que sunt in creatura vel actu vel potetia ipsius: no tñ ita limpide: sicut deus.

Ad tertiam qone ddm qz claritas vel limpida visio visiois cotingit ex tribus. pmo ex efficacia virtutis visiois: qz qui sunt fortioris visus magis limpide vident. Scdo ex claritate lucis: sub qua claritate visibile videt: sicut clarus videt aliqd in lumine solis qz in lumine lune. Tertio ex comparatione visibilis: vel eius in quo aliqd videt ad videntem: qz qd est bz remotiori videt minus clare videt. qz ppter bec tria non pot anima xpi ita limpide videre ea que videt in vbo: sicut ipm vbum. pmo qz non bz tanta virtutem in intelligedo. scdo qz lumen sub quo videt deficit a lumine increato. tertio qz essentia diuina: que est exemplar reru in quo res vident: est magis cointacta deo qz alicui creature: qz est idem eidem fm rem.

Ad primuz ergo ddm qz aia xpi est speculu claris simu respectu creaturarum: no tñ ptingit ad claritate diuina. nec ex hoc segtur qz sit in eo aliqua

ne scit omnia per aia scia simplici que de gho scia vobis

que x aia possit scire Infinitum scia vobis

qui cognoscit Infinitum modo in finito

qz contempit vobis

obscuritas: sicut nec in minus albo est aliq nigredo: sed albedo minus interia. Ad 2m ddm qz quis limpida cognitionis diuine in infinito excedat limpida te cognitionis aie xpi: no tñ segtur qz possit esse alia creatura limpida cognosceds qz anima xpi: qz peruenit ad vltimus gradum creature possibilis: sic supra dictum est de gra eius. Ad 3m ddm qz limpida te intelligedi: no est tñ ex parte intelligibilis: s. ex parte intelligentis. vñ qz aliqua res ab aia xpi sciat fm oem sua cognoscibilitate: tñ meli cognoscitur ab ipso deo qz ad modum intelligetia: eo qz minimum intelligibile intelligit claritate infinita: sicut etiam rem paruum creat potentia infinita.

Ad quartam qonez ddm qz ratio qua assignant pbi: qre intellectus noster non potest simul plura itelligere est bec: qz opz qz intells figurat specie rei itelligibilis. impossibile est aut qz sit figurat pluribus spibus: sic impossibile est qz corp sil figurat pluribus figuris. qz io si aliq cognoscunt per vnuz spem: illa nihil pbi bet sil cognosci: sic homo intelliges quiditate bois sil itelligit aial ronale. qz ppter hoc etia intelliges ppnem sil intelligit pdicatu r subm: qz intelligit ea vt vnuz. qz io cum aia xpi intelligit oia que sunt in vno. s. vbo: etia sil r vno in tuitu oia cognoscit actu. Et sicut est de alys beatis: qz ad oia que in verbo videt: secus aut est de illis: que videt per species diuersas: que sil videre non possunt.

Ad primuz ergo ddm qz quado plura itelligunt in vno. oia illa sunt vt vnuz itelligibile: per hoc seruat verbu pbi. Ad 2m ddm qz verbus no videt infinita per sciam visionis: vt dicitur est. de hac verum est qz aia xpi videt quacuqz videt verbus. si tñ infinita ret dicit pdicta positione facta qz generatio semper duraret no sequeretur qz transiret in infinita: qz non videret ea p seundo de vno in aliud: s. in vno simplici: tam deus qz aia xpi. Ad 3m ddm qz oia que oia aia xpi videt in verbo: videt vna opatione: no tñ illa opatio est in finita in se: sed materialiter: qz transiret super infinita. pdicta positione sta te de duratione mundi: sicut etia dicitur est de virtute itelligendi. Ad 4m ddm qz vnuz angelus no illuminat ab alio: de his que illuminantur videt in vbo: s. de his que no videt: que superior videt vel in verbo vel in lumine alterius angeli magi sibi pportionato: in quo snt forme magis particularares: sicut inferiores angeli illuminant a medijs: de his que ipsi in verbo no vident: medij aut vident: vel in verbo vel per illuminationem superiorum angeloz.

Ad 5m ddm qz anima xpi fm illam scientiam qua cognoscit res in propria natura cognoscat omnia.

Ad tertium sic pcedit. videt qz fm illam sciaz qua anima xpi scit res in propria natura: sciat oia. ois enis potentia: que no est reducta ad actus est imperfecta: sed itella possibilis aie xpi: est in potetia ad oia itelligibilia: qz est quodammodo oia fieri: vt dicitur in 3o de anima: ergo si no oia sciret per ppas similitudines remaneret imperfectus. Ad 2m ddm qz est natura intells per qua differt a sensu: vt dicitur in 3o de aia. qz quato intells plura r difficiliora itelligit: tanto magis potest alia leuioza itelligere: sed qd est bz nihil prohibet quin oia capere possit: ergo aia xpi etiam in ppria natura oia cognoscit. Ad 3m ddm qz magis impediunt se opposita: vt non possunt esse simul qz quelibet alia: sed species oppositorum no impediunt se: quin sint simul in anima: qz sil homo bz sciam albi r nigri: ergo multo minus alique alie sps ipediunt se: vt no possunt esse sil: r sic idem qd pua.

Ad 3m ddm qz no possunt oia cognosci in quo no sunt oia: sed oia no possunt esse in vno habitu creato: qz scia qua bz p de rebus in ppria natura fit per aliquem habituz creatu

no potest per illam sciaz omnia cognoscere. Ad 2m ddm qz per illam sciam xpi conformatur nobis: sed nos no possumus scire oia: ergo nec xpi fm hanc sciam scit omnia.

Ad 3m ddm qz scia aie fz qua cogit res sit maior qz scia angeloz. videt qz hanc sciaz xps habuit minoz an gelis: qz qto intellectus est simplicior: tan to eius nalis scia maior: s. intells angelicus est simplicior qz aie xpi: qz intells xpi no excedit terminos humane nature: vltra quos est simplicitas itells angelici: qz intells bz maior sciaz qz est scia nalis aie xpi. Ad 4m ddm qz intells est magis ppinquius maie tato debilior in cognoscendo: s. itel lectus xpi cu sit forma malis corporis xpi est magis ppin quis materie qz angelicus: qz debilior cognoscit: r sic idem qd pua. Ad 5m ddm qz sic dicit Isaac. ratio oritur in ymbra intelli gentis: itelligetia aut vocat angelus: cu qz xps beat intelle ctu ronale videt qz eius scia sit minor qz angeloz.

Ad 6m ddm qz dicitur qz xps minoratus est ab angelis solus ppter passionem: ergo sciam habet eis potiore. Ad 7m ddm qz dicitur Dio. 7. ca. Eccl. ie. ipse xps fz qz homo docet angelos: ergo maiorem sciam habet qz illi. Ad 8m ddm qz xps habuerit sciam per modu collationis. videt qz xps no habuit sciam per moduz collationis: qz sic dicit Damasc. in xpo non inquirimus cõsiliuz neqz electione: sed bec pntent ad collatione pntentiam: ergo eadez rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 9m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 10m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 11m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua.

Ad 12m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 13m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 14m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 15m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 16m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 17m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 18m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 19m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 20m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua.

Ad 21m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 22m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 23m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 24m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 25m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 26m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 27m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 28m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 29m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 30m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua.

Ad 1m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 2m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 3m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 4m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 5m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 6m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 7m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 8m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 9m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 10m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua.

Ad 11m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 12m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 13m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 14m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 15m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 16m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 17m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 18m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 19m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 20m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua.

Ad 21m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 22m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 23m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 24m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 25m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 26m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 27m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 28m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 29m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 30m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua.

Ad 31m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 32m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 33m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 34m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 35m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 36m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 37m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 38m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 39m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua. Ad 40m ddm qz dicitur qz rone non fuit in ea collatio qz ad speculatiua.

capacitas no apud ex dno ad vobis gona rone

culpe. Nec tñ oēs defect⁹ pene: s̄ eos oēs quos
hoi eū assumere expediebat: z sue dignitati nō
derogabat. Sic. n. p. hoiez hō factus ē: ita p. eū
hois defect⁹ suscepit. Suscepit. n. de nostro vt
de suo nobis tribueret: z vt nrm tolleret. Su-
scepit. n. n̄az vetustate vt suaz nobis ifunderet
nonitate. Simplā accepit ille vetustate. i. pene
vt n̄am duplā p̄sumeret. i. pene z culpe.

Qualr accipiendū sit illud qd̄ ait Leo papa.

I Radit auētra q̄ dñi n̄ i se suscepit oia
infirmittatis n̄re p̄ p̄ctm̄. Qd̄ nisi acci-
platur de illis tñ q̄ eū sumere p. nobis
oportuit z decuit: falsū eē pbabit. Nō
enī assūpsit igr̄tia aliq̄a: cū sit ignorātia q̄daz
q̄ defect⁹ ē: neq; p̄ctm̄ ē. i. ignorātia inuincibilis.
Nā vicibilis p̄ctm̄ ē: si tñ de bis ē q̄ nobis expe-
dit scire. Sic. n. q̄dā quoz scia nō affert vt igno-
rātia nō ipedit salutē. Et forte talis rex ignorā-
tia defect⁹ nō ē. Lōstat aut̄ i nobis eē ignorātia
atq; difficultatē volēdi vel faciēdi bonū: q̄ ad mi-
seriā n̄az p̄tinet. vñ Aug. i lib. iij. de libe. arbi.
Approbare inqt̄ falsa p. n̄is vt erret iuit⁹: z re-
sistēte atq; torquēte dolore carnalis vinculi: nō
posse a libi dimosis opib⁹ tēpare: nō ē nā institui
hois: s̄ p̄a dānati. Ex q̄ miseria peccatib⁹ iustis-
sime iusticia libat dei gr̄a: qz sp̄ote hō libo arbi.
cadē poruit: nō ēt surgē. ad quā miseriāz p̄tinet
igr̄tia z difficultas: quā patit̄ ois hō ab exordio
n̄atitatis sue. nec ab isto malo q̄sq; nisi gr̄a dei
libat. Ecce evidētē dicit hic Aug. ignorātia qua
q̄sq; iuit⁹ falsa p. veris approbat: z difficultatē
qua nō p̄t tēperare se a malo: ad miseriāz n̄az
p̄tinere. z penā eē hois. hec at̄ xps nō hūit. Nō
igif̄ accepit oēs defect⁹ n̄re ifirmitatis p̄t p̄ctm̄.

Or ignorātia talis z difficultas nō sit peccatū.

S Ed forte aliq; dicit illa eē p̄ctm̄. Cui
obuiat qd̄ Aug⁹ tradē vt: b. s. deū icul-
pabilr̄ an̄ p̄ctm̄ in exordio p̄ditiois hoī
poruisse tradere: vt eēt ei n̄alta: ita in-
li. retractationū inquit̄. Ignorātia z difficultas
ē si eēt hois p̄mordia n̄alia nec sic culpādus
vs̄ s̄ laudād⁹ eēt. S3 si hō in p̄mordio n̄ar
hūit: nūqd̄ in eo eēt defect⁹ z pene. Si defe-
ct⁹ z pena ei idita fuisset an̄ p̄ctm̄: iniuste cū eo
agī videre: si an̄ clpā sentiret penā. Qd̄ b̄ sane
dicim⁹ illa nō fuisse defect⁹ vel penas si hōi n̄a-
lit̄ ifuissent: sic nō fuit hōi an̄ p̄ctm̄ nōdū gr̄am
adepto defect⁹ siue pena nō posse p̄ficere. Sed
postq; gr̄am recepit p. quā p̄ficere potuit: z ad
rps̄ ēt p̄fectr̄: eāq; culpa sua post amissr̄: silq; p̄-
ficiēdi facultatē p̄didit: defect⁹ fuit ei z pena nō
posse p̄ficere. i. malū declinare z bonū facere.

Dēs igif̄ defect⁹ n̄os suscepit xps̄ p̄ter p̄ctm̄:
quos ei cōueniebat suscipere z nobis expediebat.
Sic. n. plura egritudinū gr̄a z corpis vicia: a q̄
b̄ oino imunis extitit: quos. n. defect⁹ habuit:
vt ad ofiōnē vere hūanitatis vt timorē z iusti-
ciā: vel ad iplētiōnē opis ad qd̄ venerat: vt pas-
sibilitatē z mortalitatē. vt ab imortalitatis de-
speratiōe sp̄ez n̄az erigēdā vt morē suscepit.

Or sola voluntate illos defectus suscepit: nō
necessitate conditionis sue.

D s̄ aut̄ defect⁹ nō p̄ditiois sue necita-
te: s̄ miseriāz volūtatē suscepit. Nos
qd̄ hūit defect⁹ sic z nos: s̄ nō ex cadē
cā. Nos. n. ex p̄ctō originali hos defect⁹ trahim⁹
sic apls̄ ifinuat dices: Corp⁹ qd̄ p̄ p̄ctm̄ mor-
tū ē. i. necitatē moriēdi h̄z in se: Xps̄ aut̄ nō ex
p̄ctō huiusmodi habuit defect⁹: qz sine p̄ctō est
p̄cept⁹ z nat⁹: z in tris p̄nerat⁹: s̄ ex sola miseri-
tiōis volūtatē de n̄o in se trāstulit verā ifirmi-
tatē: sic accepit verā carnē: quā sine oī ifirmita-
te assumē potuit: sic eādē absq; culpa accepit.

Auctoritatibus pbat xpm̄ fm̄ hoiez vere do-
lores sensisse z timuisse.

S Ed qz nōnulli de sensu in passioe bu-
manitatis xpi male sensisse inuenim⁹:
asserētes silindine atq; imaginē pas-
siois z doloris xps̄ hoiez prulisse: s̄ nullus oīno
dolorē vt passionē sensisse: auētruz testimonijs
eos cōvincētes idubirabile faciam⁹. Qd̄ supra
diximus p̄pha Isai. dicit. Vere languores n̄ros
ipse tulit. z dolores n̄ros ipse portauit. Et x̄tas
ip̄a i enāgelio ait. Tristis ē aia mea vsq; ad mō-
tē. vbi ēt legit̄. Cepit ihs̄ pauē z tedē. Prop̄ha
ē ex p̄sona xpi ait. Repleta ē mal̄ aia mea. Qd̄
exponēs Aug. ait. Non vitijs z p̄ctis: s̄ hūanis
malis. i. dolorib⁹ fuit repleta aia xpi: q̄bus ip̄sa
p̄tatit̄ carni. Nō. n. dolō corpis p̄t eē sine aia.
dolē aut̄ aia ēt nō dolēte corpe p̄t. Hos at̄ b̄na-
ne ifirmitatis defectus sic ip̄az carnē ac mores
nō p̄ditiois necitate s̄ miseriāz volūtatē suscep-
pit. Ambro. ēt i lib. iij. de tri. sic ait. Scriptū ē.
P̄ si possibile ē trāseat a me calix iste. Timet
q̄ xps̄: z dū Petrus nō timet xps̄ timet. Pet⁹
dixit: aiaz meā pono p. te. xps̄ dicit: aia mea tur-
bat. At̄ r̄q; v̄z est z rōnis pleni q̄ z ille q̄ est
ifertor nō timet: z ille q̄ supior est gerit timētis
affectū. Idēz in eodez. At̄ hō turbat: vt hō fiet
vt hō crucifigif̄. Per n̄az hois z rediavit z re-
surrexit xps̄. Nō turbat eius x̄tus nō turbant
eius dinitas: s̄ turbat aia: s̄ hūane fragilitatis
assūptioez turbat. Nā qui suscepit aiaz suscepit
etiā aie passioez. Nō. n. eo quo vs̄ erat aut tur-

bari aut mori posset. Idē in eodē. Suscepit tri-
stinā meā. Cōfidēter tristitiā noio qui crucē p̄-
dico. Et hō habuit tristitiā quā in eo suscepit af-
fectu: mihi cōpatit̄: mihi tristis est: mihi dolet.
Ergo p. me z in me doluit: qui p. se nihil habuit
qd̄ doleret. Boles igitur dñe iesu mea vulnera
nō tua: qz tu nō p. te: s̄ p. me doles. Hieronym⁹
quoz i ex planarōe fidei ait. Nos ita dicim⁹ ho-
minē passibile a dei filio susceptū: vt deitas ip̄as
sibilib⁹ p̄maneret. Passus ē enī dei fili⁹ nō puta-
tiue: s̄ vere. Oia q̄ scriptura testat̄ s̄z illd̄ qd̄ pa-
ti poterat. i. fm̄ substantiā assūptā. Licet q̄ p̄o-
na filij suscepit passibile hoiez: ita in ei⁹ bitatiōe
fm̄ suā subam nihil passa ē: vt tota trinitas quā
ip̄assibile necē est p̄fiteri. His alijsq; auctoritatib⁹
b̄ p̄p̄icū sit xpm̄ vere passibile assumptisse bo-
minē atq; in eo defect⁹ z affect⁹ n̄re ifirmitatis
suscepisse: s̄ volūtatē nō necessitatis p̄ditioe.
C̄ dicitur que p̄dictis aduersari videntur.

A edā in repiunt in scōrū tractatib⁹ q̄
p̄missis aduersari vident. Nā sup̄ illū
locum psalmi. Clamauit: z nō exaudi-
es. Aug⁹ tradere videt̄ xpm̄ nec vere
timuisse nec vere trāstulit eē sic dices. Quō b̄ di-
cit q̄ p̄ctm̄ non fecit: nec inuē ē dolus in ore ei⁹:
S3 de nobis corpe suo b̄ dicit. Corpis enīz sui
i. eccle gerebat p̄sonā: sic z alibi cū dixit: Trā-
seat a me calix iste: p. nob loqtur. Nisi forte pu-
tē timuisse mori. S3 nō vere timebat dñs pati
tertia die resurrectur⁹: cū arderet paulus dissol-
ui z eē cū xpo. Nō enī fortior ē miles q̄ ip̄ator:
Ables q̄ coronādus gaudet mori: z dñs coro-
nat⁹ timer mortē: S3 ifirmitatez n̄am rep̄sen-
tana p. suis ifirmis qui timent mori hoc dixit:
Mor illoz erat. Hieronym⁹ ēt ait: Erubescat q̄
putat saluatoreē timuisse mortē: z passionis pa-
uore dixisse. trāseat a me calix iste.

Determinatio auctoritatus.

E aut̄ i sacris lris aliq̄ aduersa diuersi-
tas eē pure: barz auctarū x̄ba i hunc
modū accipiēda dicim⁹: vt nō p̄tate
timoris z tristitiē vel passionē: s̄ timo-
re z tristitiē necitate z passionē a xpo remonisse
itelligant. Habuit enī xps̄ verū timorē z tristitiā
q̄ in a hois: z nō sic nos q̄ mebra ei⁹ sum⁹. Nos
aut̄ eā p̄cti n̄i bis defectib⁹ necio subiagem⁹: z
i nobis s̄t isti defect⁹ fm̄ p̄passionē z passionē:
s̄ i xpo nō nisi s̄z p̄passionē. Sic enī in p̄ctis gra-
dus qd̄ā norant passio z p̄passio: ita z in bis af-
fectib⁹ penalib⁹. Afficit enī q̄ iterdū timore z
tristitiā: ita vt mētis itell̄s moueat nō ide a recti-
tudine vt dei cōtēplatione: z t̄nc p̄passio ē. Ali-

quō mo mouet z turbat: z t̄nc passio ē. Xps̄ hō
nō ita fuit turbat⁹ i aia timore vt tristitiā vt a re-
ctitudine vt dei p̄tēplatiōe aliq̄ternus declinaret.
S3 qz quē modū itelligit̄ cū dī nō timuisse vel
tristis fuisse. vñ Hieronym⁹ sup̄ Adart̄bē. vbi
legit̄. cepit p̄tristari z mest⁹ eē. vt p̄tate igr̄ p̄ba-
ret hois assūpti vere p̄tristari ē. S3 nō passio ei⁹
dñas aio. verū p̄passio ē. vñ ait: Cepit p̄tristari
Aliud ē enī p̄tristari: aliud icipe cōtristari. Qd̄ ē.
Ali p̄tristat qz p̄passionē: ali p̄ passionē. S3
qz fm̄ hāc distictionē aliq̄ dī xps̄ nō vere timu-
isse: aliq̄ vere timuisse: qz verū timorē habuit z
tristitiā: s̄ nō fm̄ passionē neq; ex necessitate cō-
ditiois. vñ aug⁹ ex bis cāis volēs assumi dicitoz
itelligētiā: dicit xpm̄ nō vere timuisse vel tristatū
eē. z icōtinēt verā tristitiāz habuisse. Nō s̄ hōis
ifirmos i se p̄figurās dñs ait. P̄ si fieri p̄t trāf-
fer a me calicē istū. Nō enī vere timebat dñs pa-
ti tertia die resurrecturus: cū arderet Paulus
dissolui: z eē cū xpo. Iste gaudet coronādus z
tristis ē domin⁹ coronatur⁹. Ecce h̄ vt aug⁹ t̄-
n̄ tristitiā z timorē a xpo remouere. Continuo
aut̄ subiicit. S3 tristitiā sic assūpsit quō carnē.
Fuit enī tristis vt euāgelij dicit. Si enī nō tristis
fuit cū euāgelij dicit: tristis ē aia mea vsq; ad
mortē z c. q̄ z q̄ dicit dormiuit iesus nō dormi-
uit. vt q̄ dicit māducaste nō māducauit. Et ita
nihil sanū relinq̄tur vt dicat̄ ēt qz corpus ei⁹ nō
erat verū. Quicqd̄ q̄ de illo scriptū ē verū ē z fa-
ctū ē: Ergo z tristis fuit. S3 volūtatē tristitiāz
suscepit verā quō volūtatē carnē verā. Ecce ap-
te noscis eūdē sibi i bis hōis p̄dicere nisi varias
dicitoz discerneret cās: ex itelligētiā hōy assu-
mēda est. Si enī discernat̄ itelligētiē cā p̄di-
ctoz hōy nihil occurrit contradictiois.

De q̄busdam hylarj capitulis valde obscu-
ris que vidētur cōi sentētiē obuiare.

E r̄stū magis mouēt ac difficiliorē af-
ferūt qōnē h̄ba hylarj: q̄b⁹ vt tradēt
ictus z vulnera z huiusmodi sic i xps̄
icidisse vt passiois dolorē nō icuterēt.
Sic telū tractū p. aquā vt ignē vt acra ea facit q̄
z cū trahit p. corpa aiara: qz p̄forat z p̄p̄igit: nō
tñ dolorē igerit: qz non s̄t ille res doloris capa-
ces. ita z corpa xpi sine sensu penevim pene expe-
pisse dicit. Quia sic corpa n̄m nō bēt talez nām
vt valeat calcare vndas: ita corpa xpi dicit nō ba-
buisse nām n̄i doloris: qz nō habuit n̄az ad do-
lēdi. Ait enī hylari⁹. i. li. de tri. vnigenit⁹ deus
hoicm v̄z s̄z silitudinē n̄i hois nō deficiēs a se-
deo sup̄sit. in quo q̄uis ict⁹ incidere: aut vuln⁹
descēderet: aut nodi p̄currerēt aut suspēso cle-
13

ppnoe ab anglo lo-
luit confertory de q̄
qiz vt ad p̄p̄

de timore
vmbili z timore

nōra

passio p̄p̄tate

q̄dā

uaret: afferrēt qdē bec ipetū passiōis: nō tñ do-
lorē passiōis iferrēt. vt telū aliqd aquā pforās:
vl ignē cōpūgēs: vl acra vulnerās: oēs qdē has
passiōes nāe sue iferrēt: vt pforēt: vt pūgāt: vt vul-
neret: s; nāz suā i h; passio illata nō retiet: dñ i nā
nō est vl aquā forari: vl cōpūgi ignē: vl acravul-
nerari: q̄uis nāe sit teli vulnerare 7 cōpūgere 7
forare. Passus iuenit qdē xps: dñ cedit: dñ su-
spēdit: dñ morit: s; i corp⁹ irrues passio: nec nō
fuit passio: nō tñ nām passiōis exercuit: dñ 7 pe-
nali mysterio pena descurit: 7 xps corp⁹ sine se-
su pene vlz pene in se descurit: exēpit. Ildabu-
tu sane illud dñi corp⁹ doloris nfi nām. Si cor-
p⁹ nfi id nāe hēt vt calcet vndas: 7 desup eat flu-
ct⁹ nec clausē dom⁹ obstaculis arceat. At xps si
dñi corp⁹ soluz ista nā sit vbi ferat in būidis: 7
sistat in ligdis: 7 structa transcurrat: qd p nām
būiani corp⁹ carne ex spūfanto cōceptā indica-
m⁹. Caro illa de celis ē: 7 bō ille de deo est hñs
ad pariedū corp⁹: 7 passus est: s; nāz nō hñs ad
dolēdū. Itē i eodē. Videam⁹ an ille passiōis or-
do ifirmitatē i dño doloris pmittat irelligi. Bi-
latis enī causis: ex qbus metū dño heresis ascri-
bit res ipsas vt geste sūt iferamus. Nec enī fieri
pōt vt timor ei⁹ significet in xpbis: cuius fiducia
p̄tinat i factis. Timuisse igit heretico passio-
nē vñ. S; ob ignoratiē hui⁹ errorē Petr⁹ 7 sa-
thanas 7 scādālū ē. An ne timuit q armatis ob-
iit⁹ pdijr: 7 i corp⁹ ei⁹ ifirmitas fuit: ad cui⁹ oc-
curū p̄ternata psequerū agmina supiatis cor-
pib⁹ p̄ceder. Quā igitur ifirmitatē dñatā hui⁹
corp⁹ credis: cui⁹ tārā habuit nā x̄tutē. S; for-
te dolorē vulnerū timuit: Quē rogo o tu dñice
ifirmitatis assertor penetrātis carnē clauī babu-
it terrorē: q excisam aurē solo restituit attractu.
Producens aurē bec man⁹ clauī doler 7 sentit
vuln⁹: q alteri dolorē vulneris nō religt. Pūgē
de carnis metu tristis: cuius tactu caro post ce-
dē sanat. Idez: collatis igitur dictoz gestoz q̄
x̄tutibus demfari nō ē ambiguū: i nā corp⁹ ei⁹
ifirmitatē corp⁹ nāe nō fuisse: 7 passiōe illā li-
cet illata corp⁹ sit: nō tñ nāz dolēdū corp⁹ itulisse.
Quia licet forma corp⁹ nfi eēt i dño: nō tñ vi-
tiose ifirmitatis nfe forma erat i corp⁹: qd ex cō-
ceptu spūf scri x̄go p̄genuit. Audisti lector x̄ba
Hylarij qb⁹ dolorē excludere vñ: s; si excussa se-
sus 7 pietatis ebetudie p̄missa diligēter itēdas:
atq; ipsi⁹ scripture circūstāriā inspicias: dictoz
rōne atq; x̄tutē p̄cepeviciq; poteris: 7 itelligēti-
am arguē nō attētab. Itelligit enī ea rōne dixit
se dolorē passiōis i x̄pm nō icidisse 7 x̄tute cor-
p⁹ x̄pi exēpisse vñ pene sine sensu pene: qz cās

7 meritū doloris i se nō habuit. S; vñ notasse
vbi ait: Nō hñs nāz ad dolēdū. Et iō nō indicā-
da ē caro illi⁹ fm nām nfi corp⁹: nec i eo ē dñi
um habuit passio. Ita ē nō habuit naturā ad ri-
mēdū vel tristādū: qz nō habuit tales naturā i q
cēt cā timoris vel tristitue. Itaq; necitas timēdi
nō fuit i eo: sic ē i nobis: nec nā doloris fuit i eo
sic i nobis. Tristitiā tñ i eo fuisse psequer assē-
rit: s; cās ei⁹ extitisse si suā mortē: s; defectū Pe-
tri 7 alioz aploz. Bicit enī x̄pm nō pp mortē:
s; vlz ad mortē tristē fuisse. Hñs x̄bis iterrogo
qd sit tristē esse vlz ad mortē. Nō enī eiusdē si-
gnificatiōis est tristē eē pp mortē 7 vlz ad mor-
tē. Qvbi pp mortē tristitia ē: illic vlz: cā tristi-
tie ē. Vbi x̄o tristitia vlz ad mortē ē: mors nō
tristitie cā ē: s; finis. A deo at nō pp mortē susce-
pta ē tristitia vt sit destituta p mortē. Nō q̄ sibi
tristis ē: s; illis qui i scādalo p ifirmitatē carnis
erāt futuri: quos monet ozare ne iducanē i tēta-
tionē: qui an polliciti erāt se nō scādālizari.
C Postq; magister determinavit de his que xps cū natu-
ra būana assūpit ad dignitatē p̄tinētia. hic determinat
de his assūptis q̄ p̄tinēt ad defectus. Et diuidit in duas ptes.
p̄mo determinat de defectib⁹: q̄s x̄pus cū būana nā assū-
psit. scdo determinat modū quo hō defect⁹ i x̄po fuerit. dñ.
xvi. lbi. Dic out⁹ qd. p̄ma i duas. p̄mo determinat vitatē.
scdo excludit errorēz ibi: (S; qz nōnulli.) p̄ma i duas. p̄-
oñdit quos defect⁹ cū būana natura assūpsit xps. scdo oñ-
dit q̄ fuit cā assūptiōis. ibi: (Dōs at defect⁹.) p̄ma iterū in
duas ptes. p̄mo oñdit q̄ x̄pus i natura nā accepit defect⁹
penales 7 nō culpe. scdo oñdit quos de penali⁹ defectib⁹
nō assūpit ibi. (Tradit auctoritas.) circa qd duo facit. p̄-
oñdit q̄s defect⁹ penales nō suscepit ex pte aie. scdo q̄s de-
fect⁹ corpales si suscepit ibi: (Sūt enī plura egritudinū.)
circa p̄mū duo facit. p̄mo oñdit q̄ xps nō suscepit ignoran-
tiā aut difficultatē ad bonū faciēdū. scdo oñdit q̄ bec non
sūt culpa: s; pena ibi: (S; forte dicit aliq;.) (S; qz nōnulli
li.) Dic excludit errorē. 7 duo facit. p̄mo obicit p̄tra erro-
tes. 7 soluit illa q̄ se illi iducebāt ibi: (Quidā tñ repū-
tur. 7 bec diuidit i duas. p̄mo soluit obiectiones de passio-
nib⁹: q̄s dixerāt eē aie tātus: sic tristitia 7 h; scdo soluit de
illis q̄ sūt aie p corp⁹ sic dolor sensibilis ibi: (Uerūm mag-
gis.) circa p̄mū tria facit. p̄ponit obiectiones. scdo soluit ibi
(Ne aut i sacris.) tertio solutionē p̄firmat ibi: (Un lex.)
(Uerūm magis) bec ps ē diuidit i duas. p̄mo ponit obie-
ctionē. scdo soluit. (Sed si excussa.) Dic est duplex q̄stio.
p̄mo de his defectibus in generali. scdo specialiter de pas-
sionibus aie. Questio.

Circa p̄mū q̄runt tria. p̄mo vt xps deo
erit assumere nām būanā cū hō ifir-
mitatib⁹. scdo vt rōe nōstros defect⁹ i x̄po
debuerit. 3 vt hō defect⁹ q̄s assūpsit x̄penti.
C Utrum xps naturā humanā cui⁹ defectib⁹
7 ifirmitatib⁹ accipere debuit.

Ad p̄mū sic p̄cedit. vt q̄ xps būanas
nāz cū ifirmitatib⁹ hō defe-
ctū suscipere nō debuit. xps enī per suā icarna-
tionē votis antiquoz patriz satisfecit. Itē
si. of ad exp̄mēdū desiderū sanctorz patriz
Cōsurge cōsurge iduere fortitudie. ac. q̄ nō debuit venire

idur ifirmitate carnis. C P. hō defect⁹ pene sunt. s; pena
nō est iustitiam vbi culpa est: cū igit abscq; oi culpa fuerit:
videt q̄ penales defect⁹ suscipere nō debuit. C P. tria cō-
traria curant: s; xps venerat curare nfas ifirmitates: q̄ de-
bit ad vincēdū diabolu: s; vicere est op⁹ fortitudinis: q̄ nō
debit assumere ifirmitatē. C P. sicut culpa derogat ius-
titiā: ita ifirmitas derogat v̄tuti: s; xps nō debuit assume-
re defect⁹ culpe ne derogaret v̄tuti: s; xps nō debuit assume-
re defect⁹ culpe ne derogaret v̄tuti. C P. ipse venerat ad hō boies in vinā cognitionē addu-
cere: s; p ifirmitates magis a sui cognitiōe abducebat: vt
dicit Hñs. Vidim⁹ eū despectū. C P. xps venerat ad redimē-
dū gen⁹ būanū: s; op⁹ redēptionis x̄grue compleri nō pote-
rat nisi p passionē: vt ifra dicit: q̄ debuit defect⁹ assumere
scdm quos passib⁹ fuit. C P. xps ad hoc venerat vt cēt
mediator iter nos 7 deū: q̄ debuit coicare cū vtroq;: s; cui⁹
deo coicauit i iustitiā: q̄ nobiscū debuit coicare in pena.
Rēspōdeo dñm q̄ xps ad hō venit vt būanū gen⁹ in
deū reduceret a quo p̄ctm abductum
erit. Et iō sic mediator ea que dei sunt in nos trāsfudit. s;
grām 7 iustitiā: 7 ea que nra sunt quodā mō in deū: nō autē
nra: que a nobis tātū sūt: nō a deo. s; peccata: qz per bec ad
deū nō ordinamur: s; magis deo ordinamur ab eo: s; ea que
a deo in nobis sunt que oia in se ordiata sunt 7 ad ipm nos
ordinaria: iō ea que fecit in nobis deo trāstulit in deū: nō
qd in nām diuinā: sed psonā ea assumendo. Fecit autē de⁹
i nobis nāz 7 p̄fectiōes nāe 7 defect⁹ penales: 7 ē itā nā
les hñs idigētia cibi: quā ē hō i statu inocētie habuisset: 7 iō
hos defect⁹ sil cū nā i sua psona suscepit. bec enī in sua pso-
na suscipere ē ipa deo rēp̄ntare ad placādū ipm nobis.
Ad p̄mū q̄ dñm q̄ desiderū sc̄tōrū patrū fuit
vt ueniret in fortitudie spūali. s; grē 7
sciētiē 7 v̄tutis: que per hō defect⁹: quos xps assūpsit: nō
ipedit. C Ad scdm dñm q̄ quis culpa nō p̄cesserit in ipo-
si p̄cessit in nā būana quā deo recōciliare venerat. 7 iō in
q̄ntū p̄siderat vt gerēs vicē totī nāe in satisfaciēdo. p ipsa
q̄qd in nā būana ad defectū p̄tinens rōnē iuste hēt
7 in ipo habuit. C Ad tertū dñm q̄ ifirmitas curat opti-
me per curationē sue cāe: 7 p̄ xps per tria cāe. Causa autē
hōz defectū i nobis est culpa: 7 iō per tria culpe hos de-
fect⁹ curare debuit. s; per grām 7 v̄tutes. C Ad q̄rtū dñm
q̄ venerat vincere fortē per iustitiā satisfaciēdo: 7 iō opoz-
nit q̄ hēt defect⁹: s; quos satisfaceret. Et p̄terea p for-
titudinē oppositā istis defectib⁹ nō vincit diabolus: s; per
fortitudinē v̄tutis 7 grē. C Ad q̄ntū dñm q̄ culpa nō solū
repugnat deo: qz in ipm nō cadit: s; ē qz ab ipo separat: qz
est p̄uersitas volūtatis s; quā aia nata ē deo iūgi: sed in-
firmitas q̄uis in deū nō cadat: tñ a deo nō sepat: iō nō ē
siliū rō. C Ad sextū dñm q̄ xps nō venerat manifestare
se fm būanā nām. s; fm diuinā. vñ dixit: ego non q̄ro glo-
riā meā: s; et qui me misit: glriā autē dei magis clarificauit
passiōe ifirmitatē: in q̄ntū iuentū est q̄ id qd est ifirmius
debet potētius hoibus. p̄ma Lhorin. p̄mo
C Utrum oēs defect⁹ p̄ter p̄ctm accipere debuit.
C Utrum oēs defect⁹ p̄ter p̄ctm accipere debuit.
C Utrum oēs defect⁹ p̄ter p̄ctm accipere debuit.
C Utrum oēs defect⁹ p̄ter p̄ctm accipere debuit.

Ad secundū sic p̄cedit. vt q̄ xps debuit
oēs defect⁹ p̄ter p̄ctm assū-
ere. Deb. y. of. q̄ debuit p oia s̄ribus assūmari: vt
misericordis fieret: s; misericordia respicit oēs mise-
riā: q̄ debuit oēs nros defect⁹ assūere. C P. sic vi-
dit Damalce. qd est iassūptibile est icurabile: sed ipse yene

rat oēs nros defect⁹ curare: q̄ debuit oēs suscipere. C P. in
susceptiōe nrorū defectū manifestat xpi būilitas: sed ipse
būilitat⁹ est q̄ntūq; humiliari potuit: vt dicit Ber. q̄ ipse
debuit oēs nros defect⁹ suscipere. C P. oēs defect⁹ eq̄lites
decedēt dei maiestati: s; q̄ aliq; suscepit: eadē rōne oēs sus-
cipere debuit. C P. ipse curauit nām nram p grāz 7 ifirmi-
tatē: quam accepit: s; ipse accepit oēm grām: ergo omnem
defectum suscipere debuit.
C Sed p̄tra. xps qui totā būanā nām curare venerat. de-
buit itegrā nāz hēre: sed qdā defect⁹ sūt qui itegritati nāe
repugnat: sic cecitas 7 defect⁹ mēbroz: q̄ nō oēs defect⁹ de-
buit hēre. C P. xps debuit eē p̄fect⁹ in grā: qdā defect⁹
sunt qui p̄fectioni grē repugnat: sicut ignorātia 7 difficul-
tas ad bonū. q̄ nō oēs defect⁹ hēre debuit. C P. tria nata
nō sūt fieri in eodē: s; qdā ifirmitates sūt sibi tria ex x̄p̄is
causis cāte: q̄ nō potuit oēs nras ifirmitates hēre.
Rēspōdeo dñm q̄ sic dicit Damalce. xps habuit
in se oēs nāles: 7 idtractibiles passio-
nes. dñr aut passiōes nāles q̄cūq; vñ būanā nām psequū-
tur: sive ex cōditiōe nāe: sic idigētia cibi 7 pot⁹: sive que p
peccato p̄mi parētis in totā nāz deuenerūt ex p̄ncipis na-
ture sibi relicte cāta: sic fames sūt labor dolor 7 hō. Inde-
tractibiles aut passiōes sūt que defect⁹ sūt que nō ipoztāt: sic
ipoztat p̄ntas ad malū 7 difficultas ad bonū 7 hō que ex
carētia grē vel p̄fectiōis p̄ingūt. Ex hoc enī laus xpi mī-
nueret si p̄fect⁹ in v̄tutib⁹ nō fuisset: scdm q̄s est laus 7 v̄-
tuperiū sive detractatio scdm earū opposita. Un duo ge-
nera defectū nō assūpsit: illa. s; que nō vñ būanā nām cō-
sequunt. sicut lepra: cecitas feb̄is: 7 hō. p̄ingūt enī ex p̄ti-
cularib⁹ corruptionib⁹ in singulis psonis: 7 hos defect⁹ as-
sumere nō debuit: qz ad curādū nāe morbū venit. Itē illa
nō assūpsit que ad ip̄fectionē grē p̄tinēt: sicut ignorātia
difficultatē ad bonū 7 huiusmodi: qz ipse venerat ad hoc
vt de plenitudine sue grē oēs acciperemus.
Ad p̄mū q̄ dñm q̄ debuit fratrib⁹ assūmari quā-
tū ad illa in que oēs f̄res ueniunt: que
ad defectū grē nō p̄tinēt. nō enī fuit fratrib⁹ siliū nisi natu-
ra sp̄i: 7 iō q̄ntū ad actus 7 defect⁹ qui p̄sequunt totā sp̄em
debuit fratrib⁹ assūmari. C Ad scdm dñm q̄ curauit oēs in hoc q̄ assūpsit nām in qua oēs ueniunt: ita
curauit oēs defect⁹ in hoc q̄ assūpsit illos defect⁹: in qbus
oēs ueniunt: ex qb⁹ quasi causis p̄mordialib⁹ alij oriuntur
Ex passibilitate enī nāe quā assūpsit sequit feb̄is 7 oia
hō. C Ad tertū dñm q̄ humiliari debuit in q̄ntum potuit
decedēt: nō aut fuit decēs vt qui venerat alios in gratiam
adducere defectū vel ip̄fectionē grē patere: neq; q̄ na-
turā in alijs itegrare venerat ipse in his in quib⁹ alij itegrī
sunt defectū patere. C Ad q̄rtū dñm q̄ quis oēs defe-
ct⁹ equalit̄ sint idecētes diuine maiestati q̄ntū ad suā nām:
nō tñ q̄ntū ad nām assūptā: vt p̄ ex dictis. C Ad q̄ntū dñm
q̄ aliq; defect⁹ sunt qui plenitudini grē repugnat: iō ex hō
q̄ habuit oēm grāz magis debet cludi q̄ nō habuit oēs
defect⁹ q̄s q̄ habuit. C U dñm q̄ qz alios reitegrare vene-
rat debuit in p̄fectionib⁹ potētior eē nō in defectib⁹: quia
plus idiguisset ipse reformari q̄ reformare: 7 ideo habuit
oēm grām: non tamen omnem defectum.
C Utrum hō defect⁹ suscepit vel contraxerit.
C Utrum hō defect⁹ suscepit vel contraxerit.
C Utrum hō defect⁹ suscepit vel contraxerit.
C Utrum hō defect⁹ suscepit vel contraxerit.

Ad tertū sic p̄cedit. videtur q̄ huius
modi defectus contraxerit.
illud enim p̄prie contrahitur quod cum alio
trahitur. sed ipse hos defectus cui⁹ natura tra-
xit: ergo eos contraxit. C P. id quod ex rati-
one originis habetur p̄prie contrahitur. sed ex ratione sue
originis xps habuit hos defect⁹: quia ex ratione sue origi-
nis matri similis ē nat⁹: que his defectib⁹ iubiāuit: ergo

ipfe istos defectus contraxit. C. Illud cum non habet quod ex principio...

Respondeo. Utrumque voluntarie assumit non habet: sed christus voluntarie...

Ad primum. Utrumque voluntarie assumit non habet: sed christus voluntarie...

Inde. Utrumque voluntarie assumit non habet: sed christus voluntarie...

Ad primum. Utrumque voluntarie assumit non habet: sed christus voluntarie...

Utrum anima sit passibilis. Alterius. Utrumque voluntarie assumit non habet...

Utrumque voluntarie assumit non habet: sed christus voluntarie...

Utrumque voluntarie assumit non habet: sed christus voluntarie...

Respondeo. Utrumque voluntarie assumit non habet: sed christus voluntarie...

Utrumque voluntarie assumit non habet: sed christus voluntarie...

Ad primum. Utrumque voluntarie assumit non habet: sed christus voluntarie...

do sicut etiam esse moueri quoddam corrupti est secundum Augustinum...

Ad secundam. Quod dicitur deus ex dictis ex facili potest...

Ad primum. Utrumque voluntarie assumit non habet: sed christus voluntarie...

Ad secundum. Utrumque voluntarie assumit non habet: sed christus voluntarie...

Ad tertium. Utrumque voluntarie assumit non habet: sed christus voluntarie...

Ad primum. Utrumque voluntarie assumit non habet: sed christus voluntarie...

apprehensio semper est delectatio in operatione aut affectu...

Ad primum. Utrumque voluntarie assumit non habet: sed christus voluntarie...

Ad tertium. Utrumque voluntarie assumit non habet: sed christus voluntarie...

Ad primum. Utrumque voluntarie assumit non habet: sed christus voluntarie...

Ad secundum. Utrumque voluntarie assumit non habet: sed christus voluntarie...

Ad primum. Utrumque voluntarie assumit non habet: sed christus voluntarie...

Alterius videt q in xpo no fuerit ira. ira. n. vitium e... sed in xpo nullu fuit vitium: s. summa mafeue...

Alterius xime opponit fortitudini: s. in xpo fuit p... fectionis fortitudo: s. in ipso no fuit aliq timor...

Respondeo ddm ad primam qones q hic queritur de... ddm ad primam qones q hic queritur de...

Ad primum ddm q p illa auctoritate Isaac ex... cluditur a xpo tristitia rone impedi...

Ad secundam qones enim ira ponit p habitu... qones enim ira ponit p habitu...

Alterius videtur q dolor vsq ad superioze rone... videtur q dolor vsq ad superioze rone...

dit ad destructione alicuius qd apprehendit dno volito vel... dit ad destructione alicuius qd apprehendit dno volito vel...

Ad primu ddm q rone illa pcedit de ira fm pmuz... ddm q rone illa pcedit de ira fm pmuz...

Ad tertiaz qone ddm q timor etia multipliciter... qone ddm q timor etia multipliciter...

Ad primum ddm q rone illa pcedit de timore fm... ddm q rone illa pcedit de timore fm...

Ad tertiu sic pcedit. videt q in xpo... sic pcedit. videt q in xpo...

Alterius videtur q dolor vsq ad superioze rone... videtur q dolor vsq ad superioze rone...

ergo in parte intellectiva no fuit dolor passionis... ergo in parte intellectiva no fuit dolor passionis...

Alterius videtur q dolor xpi no fuerit maior oib... videtur q dolor xpi no fuerit maior oib...

Respondeo ddm ad primam qones q sicut delecta... ddm ad primam qones q sicut delecta...

Ad primum ddm q rone illa pcedit de timore fm... ddm q rone illa pcedit de timore fm...

Ad tertiu sic pcedit. videt q in xpo... sic pcedit. videt q in xpo...

Alterius videtur q dolor vsq ad superioze rone... videtur q dolor vsq ad superioze rone...

duu temperamento corpis: et id dicit phs. in. 3. de aia. q corru... duu temperamento corpis: et id dicit phs. in. 3. de aia. q corru...

Ad primuz ergo ddm q quatuor in corpore xpi eet... ergo ddm q quatuor in corpore xpi eet...

Ad secundam qone ddm q in dolore et tristitia... ddm q in dolore et tristitia...

Ad tertiu sic pcedit. videt q in xpo... sic pcedit. videt q in xpo...

Alterius videtur q dolor vsq ad superioze rone... videtur q dolor vsq ad superioze rone...

fm operatione ad obiecta: ideo dicitur a quibusdam quod passio doloris pueniebat vsq ad rones superiores inquantu est na fm...

Ad primum

g ddm q intentio dno. fuit dicere q sancti nullo mo quatū ad rones mouent a rectitudine ronis: qd ois virtuosoz e: etia a tran...

Brins ipedit a suo rrio. tristitia aut q erat in aia xpi nullo modo gaudio fructiois rria erat: qd ps ex trib: pmo qz no...

Ad tertias

questione ddm q magnitudo doloris sensibilis xpi potest considerari ex trib: pmo ex ipsa na passiois: sic habuit magna acerbitate...

Ad primu

g ddm q pot iueniri passio alicui sancti q fuit magis dolorosa qtu ad aliqd: vel quatū ad diurnitate vel aliqd h: s; no simpliciter oib...

etia fuit maior sensus lesionis q in ada fuisset: et id maior dolor. Ad 7m ddm sicut ad gntu.

Non sentit

corp sed aia. Contra. sentire est diuncti fm phm: neq corporis neq aie sed ois. Dicedu qz coz q sunt diuncti quedam infont toti rone anime: vt sentire a h: et bec attribuntur anime eo modo loquendi quo dicitur calor calefacere: qz est principium...

passione. Uides q in xpo no fuit ppassio Mat. 7. die glo. q ppassio est subit' motus cui no consentit: hoc aut est veniale pcrn. It tristitia semp vt esse passio: qz e in genere passionis. It vt q nuq sit passio vt dicit Damas...

precedentes nisi quod voluntati subest: sicut Dama dicit in 3. li. q. nalia in christo sequebantur ad voluntatem: si necessitas morietur...

Respondeo dicitur quod si solius est imitare legem et cursum naturae impositum: quod non instituitur a deo...

Ad primum ergo dicitur quod verbum Dama est intelligendum de voluntate divina quod fuit illi per sonam...

ruptio. s. extraneitate a cibo assumpto: ut in 2. li. di. 19. dicitur est. Ad sextum dicitur quod quibus moyses non affligeretur...

Inde queritur utrum cum necessitate morietur potuit habere ea quae pertinent ad statum glorie...

Utrum claritas que fuit in christo corpore in transfiguratione fuerit vera: et utrum fuerit ymaginaria.

Primum sic proceditur. utrum illa claritas non fuerit vera. in illud enim dicitur de z. cor. xi. q. angelus sarbane transfiguratus...

Secundum sic procedit. videtur quod claritas illa non fuit gloriosa. Marth. 17. Super illud transfiguratus est...

Respondeo dicitur quod claritas illa fuit sensibilis secundum veritatem in corpore christi...

Ad primum dicitur quod figura dupliciter dicitur. Uno modo dicitur qualitas resultans ex terminatione...

Ad tempus in figura future claritatis que erit in sanctis. Ad 2. dicitur quod Beda dicit imaginari: non quod est in imagine...

Secundum sic procedit. videtur quod claritas illa non fuit gloriosa. Marth. 17. Super illud transfiguratus est...

Respondeo dicitur quod claritas illa non fuit gloriosa. Marth. 17. Super illud transfiguratus est. Sed claritas gloriosa est claritas immortalitatis...

Respondeo dicitur quod claritas illa non fuit gloriosa. Marth. 17. Super illud transfiguratus est. Sed claritas gloriosa est claritas immortalitatis...

Respondeo dicitur quod claritas illa non fuit gloriosa. Marth. 17. Super illud transfiguratus est. Sed claritas gloriosa est claritas immortalitatis...

Dotes corporis glorificati ad huc corpus passibile gerens. Quis in christo non proprie habebat rationem dotis: sicut subtilitatem in naturam...

Ad primum dicitur quod ex gloria ista habetur quod non fuerit habitus claritatis: sicut in corpore immortalibus...

Sicut dicitur quod claritas illa non fuit gloriosa. Marth. 17. Super illud transfiguratus est. Sed claritas gloriosa est claritas immortalitatis...

Respondeo dicitur quod claritas illa non fuit gloriosa. Marth. 17. Super illud transfiguratus est. Sed claritas gloriosa est claritas immortalitatis...

me calicē istuz. verūtamē nō sic egovolo: s; sic tu vis. hic nāq; volūtatē suā a patris voluntate discernere videt. Quocirca ambigēdū nō ē diuersas in xpo fuisse volūtates iuxta duas nās: dīnā. s. volūtatē ⁊ hūanā. Et hūana volūtas est affect⁹ ratiōis vel affect⁹ sensualitatis. Et ali⁹ est affect⁹ aīc s; rōnē: ali⁹ s; m sensualitatē. vterq; tñ dicif hūana volūtas. Affectu autē rōnis id volebat qd volūtatē dīnā. s. pati ⁊ mori: s; affectu sensualitatis nō volebat: imo refugiebat. Nec tñ i eo caro s; spm vel s; deū ꝑcupiscēbat. Quia vt ait Augu. nullū est virū cū caro cōcupiscit aduersus spm. Caro autē dicta ē ꝑcupiscere: quia hoc s; ipsa agit aīa: sicut aīa ꝑ aurē audit: ⁊ ꝑ oculū videt. Caro enī nībil per aīas cōcupiscit. S; cōcupiscere dicif cū aīa carnali ꝑcupiscēta spiritui reluctat habēs carnalē delectationēz de carne ⁊ a carne aduersus delectationē quas spūs h;.

Affectu igitur humano que de virgine traxit volebat non mori: ⁊ calicēz transire orabat. vñ Beda. Orat transire calicem: q; homo est deus.

Pater si fieri pōt transfer a me calicem istum. Ecce babes volūtatē humanā expressam. Et de iā rectū cor. sed nō vt ego volo: s; qd tu vis. vñ alibi. Nō veni facere volūtatē meā: quas. s. temporaliter sumpsi de virgine: s; volūtatē est qui misit me: quā. s. etern⁹ habui cū patre. Hic aperte dicit duas in xpo fuisse volūtates: s; m q; diuersa voluit. Jeronym⁹ quoq; sup illū locū. Spūs autē ꝑompt⁹ est: caro autē infirma: dans irelligi hic duas volūtates exprimit: ita ait. Hic cōtra euticianos: qui dicūt in xpo vnam tñ volūtatēz. Hic autē ostēdit hūanam que ꝑpter infirmitatē carnis recusat passionē: ⁊ dīnam que ꝑrompta est ꝑficere dispēsationē. Augu. stinus etiā duas in xpo asserit volūtates dicēs: Quātū distat de⁹ ab hoīe tantū voluntas deīa volūtatē hoīs. Unde hoīez gerēs xps ostēdit ꝑriuatam quādam hoīs volūtatē: in qua ⁊ suā ⁊ nostram figurauit: qui caput nostrū est: ⁊ ad eum sicut mēbra ꝑinemus. Pater inquit si fieri pōt transfer a me calicem istū. hec hūana volūtas erat. ꝑꝑriū aliquid: ⁊ tāq; ꝑriuatū volēs. Sed q; rectū vult esse hoīem: ⁊ ad deū dirigit subdit. Nō qd egovolo: s; qd tu vis. Ac si diceret: vide te in me: q; potes aliquid ꝑꝑriūz velle vt de⁹ aliud velit. Cōcedif hoc hūane fragilitati. Idem alibi. Xps etiam in passione sua duas expresse in se volūtates s; m duas naturas. Aut enim: pater si fieri pōt transfer a me calicē istū. Ecce babes hoīs volūtatē: quam ad dīnam cōtinuo dirigens ait: verūtamē nō sicut ego volo: sed sicut tu vis. Ambrosius in li. iij. de tri. Scriptū est: P; si fieri pōt trāssere a me calicē istū. Xba xpi sunt. S; quōz in qua forma bicatur aduertē. Hoīs substantiā gerit: hoīs assūpsit affectū. Nō ergo q; de⁹: s; quasi hō loquitur. Suscepit qdē volūtatēz meā. Ab ea est volūtas quā suā dicit cū ait. Nō sic ego volo: s; sicut tu vis. Cū autē dixit. oīa que h; pater mea sunt: q; nībil excipif sine dubio quā ꝑ h; eandē ⁊ filius h; volūtatē. Eadē enī xpi voluntas est q; ꝑriua. vna q; volūtas ꝑris ⁊ filij ē: s; alia volūtas hoīs alia deī: vt scias vitā ⁊ volūtatē hoīs eē: passio nē autē xpi in voluntate dīuina. vt pareretur ꝑ nobis. Hoīs testimonijs euidenter docet in xpo duas fuisse volūtates: qd q; negauit. Abachari archiep; i metropolitana synodo ꝑdenat⁹ est. Et ex affectu hūano: sensualitatis qdēz: nō rōnis illd voluit ⁊ petijt qd nō iperrauit. Nec iō petijt vt iperraret: q; sciebat deū nō ē facturū illd. Nec illd fieri volebat affectu rōnis vt volūtatē dīuinitatis. **Q**uare orauit illud.

Ad qd igitur petijt: vt mēbris formā ꝑberet iminēte ꝑturbariōe clamādi ad dñs: ⁊ subijciēdi volūtatē suā diuine volūtatē: vt si pullāte molestia turbātur ꝑ emidē amorē orēt. S; si nequeat vitare: dicat qd ipse xps. Nō q; ad insipiētā fuit q; xps clamās nō audit ad salutē corpālē. Bonū qdē petijt. s. vt non moreretur: sed melius erat vt moreretur. Quod ⁊ factum est.

De eo q; Ambrosius dicit christum dubitasse affectu humano. **E**ter nō ꝑꝑ nos monēt Xba abrosij: q; significare vt: xps s; m hūanū affectū d; potētia ꝑris dubitasse: sic dicēs i terrio lib. d; tri. De quo dubitat: de seā d; ꝑre: De eoytijs cui dicit trāssere: dubitat hoīs affectu. Nā de⁹ de ꝑre nō dubitat: nec de morte formidat. Propheia ē nō dubitat: qui nībil de eo ipossibile asserit. Quia q; voluit fecit: nō itra hoīs ꝑstitūes deū. Propheia nō dubitat: ⁊ filij dubitare tu credis: Et ergo hō dubitat: vt hō locut⁹ est. Hoīs Xbis inui videt q; xps nō iquātū de⁹ ē vel deī filij: s; iquātū hō dubitauerit affectu hūano. Qd ea rōne deū accipi potest: nō q; ipse dubitauerit: sed q; modūz gessit dubitatis: ⁊ hominib; dubitare videbat. **H**erba bylarij longe diuersam exprimentia sententiam a ꝑmissā.

Lud ē ignozādū nō est qd bylarius asserere videt xps nō sibi: s; suis oras/ se. cū dixit transeat a me calix ⁊ c. Sic nec sibi: s; suis timuit: nec cū voluisse vt sibi nō eēt passio: s; vt a suis trāsseret calix passionis: ita iquies. Si passio honorificatura euz erat: sic in da exēute ait: nūc glificat⁹ ē filij hoīs: quō trāssere eū mer⁹ passionis effecerat: Nisi forte tā irōnabilis fuerit: vt mortē tuerit: q; patietēz se glificatura erat. S; forte timuisse vsq; eo estimabat: vt trāsseri a se calicē deꝑcat⁹ sit dīcēs: P; trāssere a me calicē istū. Quō. n. per patēdi mētū trāsseri deꝑcare ē se qd ꝑ dispēsatiōis stū dū festiaret implere. Nō. n. ꝑuēit vt pati nolit: qd pati velit. ⁊ cū pati eū velle cōgsceres religiosi fuerat h; ꝑstere q; ad id impie stulticie ꝑꝑe: vt cū assereres ne pareret orasse: quē pativelle cōgsceres. Nō q; sibi tristis: neq; sibi orat trāssere calicē: s; discipulis: ne i eos calix passionis incūbat: quē a se trāssere orat: ne i bis. s. māeat. Nō. n. rogat me secū sit: s; vt a se trāssat. Beide ait: nō sic ego volo: s; sic tu vis. hūane i se sollicitudis siꝑlicās ꝑstortū: s; nō discernēs sniam sibi cōis cū ꝑe volūtatē. ꝑ hoīb; ergo vult trāssere calicē:

Per que oēs tētiā erāt discipuli. ⁊ iō ꝑ petro rogat ne deficiat fides ei⁹. Sciens igitur hec oīa ꝑ mortē suā defutura vsq; ad mortē tristis ē. ⁊ scit hūc calicē nō posse trāssere nisi biberit: iō ait. P; si non pōt trāssere calix iste nisi bibā illū: stat volūtas tua. Sciēs ꝑsumata i se passiōe metuz calicē trāssitū: q; nisi eū bibisset trāssere si posset: nec finis terroz nisi ꝑsumata passione terroz succederet: q; post mortē ei⁹ ꝑ virtutū gloriā aplice ifirmitatis scādālū pelleret. Intende lector his Xbis ꝑa diligētia: ne sint tibi cā mōris. **P**ostq; magister determinauit de his q; xps cum nā hūmana assūpsit: Dic determinat de his que ꝑ hūanā nām fecit: opīs autē hūanū volūtas ꝑncipiū ē: sine quo op⁹ nec merito nū nec laudabile est: ⁊ iō diuidif hec ꝑ i. ꝑtes. ꝑ: de terminat de volūtatē xpi. scdo d; merito ei⁹ qd ex volūtatē ꝑcessit. ⁊ s. dī. l. i. (De merito quoq; xpi.) ꝑria in. z. ꝑmo determinat de volūtatē xpi. scdo remouet qdā dubia q; ex dictis oriri possent ibi. (Leterꝑ ꝑria i tres. ꝑ: ꝑit dubitationē de efficacia volūtatē xpi ⁊ orōnis: q; est signū volūtatē. scdo soluit distinguēdo volūtatē xpi ibi. (Quocirca ambigēdū nō ē.) In 3. solutionē ꝑfirmat oīdēs diuersas volūtates eē i xpo ibi. (Ex affectu: ⁊ c.) (Leterꝑ nō ꝑꝑ) remouet qdā que possent eē ex dictis dubia. ⁊ ꝑ: remouet dubiū: qd orit ex dictis abrosij. scdo dubiū qd orit ex dictis bylarij. (Illud etiā nō ignozādū.) **Q**uestio. I.

Ic querunt q; de pluralitate volūtatū xpi. scdo d; ꝑformitate vel ꝑrietate eaz adiūcē. 3. de orōne q; volūtatē exprimit. 4. de dubitatiōe quā ꝑit Amb. i xpo q; tum ad aliq; volūtatū xpi. **U**trꝑ i xpo fuerit volūtas alia q; diuina.

Primus sic ꝑcedit. vt q; in xpo nō sit nisi vna volūtas. s. dīna. velle. n. cū sit agere ꝑsone ē: s; i xpo est tñ vna ꝑsona. s. dīna: q; tñ vna volūtas. s. dīna. **D** volūtatē ē ducere ⁊ nō duci: s; in xpo affect⁹ hūanus dīna volūtatē ducēbat: q; eo sic mīstro vtebat: vt dicit Dama. q; affect⁹ hūan⁹ nō d; dicit volūtas i xpo. **P**ꝑ. quanto aliq; hō est magis scūe: tanto sua volūtas magis vñ dīne: q; q; adberet deo vñ spūs est. i. Lhoī. 6. s; xps hō fuit sanctissim⁹: q; voluntas sua humana fuit perfecte vna cum voluntate dīuina. **S**ꝑ. xps assūpsit nās nās vt eā curaret: q; qd iassūptibile ē icurabile ē: vt dicit Dama. s; volūtas nā ꝑ quā ꝑctū itrauerat magie curatiōe idigebat: q; ipsa assūpsit: q; est in xpo aliq; volūtas ꝑter volūtatē dīnā. **P**ꝑ. sic sed h; vñtas volūtatē ad vnitatem nāe: ita se h; ꝑalitas ad ꝑalitātē: s; i trib; ꝑsonis est vna volūtas: q; ē vna nā: q; ⁊ i xpo sūt ꝑtres volūtatē: q; sūt ꝑtres nāe: q; nō sit vna ꝑsona. **U**trꝑ in xpo fuerit alia volūtas humana. s. sensualitas ꝑter voluntatem ratiōis

Alterius videt q; in xpo nō sit aliq; volūtas hūana ꝑter volūtatē rōnis: q; sic dicit Dama. in 3. li. volūtas naturā seg;: s; i xpo sūt tñ due nature: q; ⁊ tñ due volūtatē: q; nō est tertia ꝑter volūtatē dīnā ⁊ rōnis. **P**ꝑ. sic rō est alia virt⁹ apphēsiua a sensitina apphēsiōe: ita sensus interior a sensu exteriori: s; nō ē alia volūtas ꝑsens quē apphēsiōe sēsus exteriori ab ea q; ꝑseg; apphēsiōe sensus interiori: q; nō oꝑ ꝑcere aliā volūtatē q; cōseq; apphēsiōe rōnis ⁊ sensitine ꝑtis. **P**ꝑ. ꝑbs dicit in. 3. de aīa. et Dama. q; volūtas solū i rōne ē. in sensibili autē desiderij ⁊

animi. i. irascibilis et concupiscibilis: sensualitas est a ratione discreta: ut patet in 2. 2. q. 4. li. 2. q. 4. non est aliquid voluntas sensualitatis...

Alterius videtur quod in christo sunt plures voluntates rationis: quod Damascenus in 2. li. distinguit duas voluntates rationis...

Unde videtur quod in christo sunt plures voluntates in ratione: quod Damascenus in 3. li. pbat quod ratio non est in se...

Ad primum ergo dicitur quod quis velle sit persone: tamen hoc est per potentiam naturalem que est principium...

Ad secundam quod dicitur quod in christo fuerunt omnia que sunt de perfectione humane nature...

humane nature in quantum homo est homo est rationis voluntas: ita de perfectione hominis in quantum animal est appetitio sensibilis...

Ad primum ergo dicitur quod in christo sunt due nature iteque quod una non est per alteram: ex quo immediate persona componitur...

Ad tertiam quod dicitur quod distinctio potentiarum attenditur secundum diversas rationes obiectu...

Ad primum ergo dicitur quod thelema secundum Damascenum est voluntas naturalis: que in modo nature movetur in aliquid...

te nullam distinctionem causat. Ad tertium dicitur quod obiectum intellectus est verum: cuius differentie sunt necessarii...

Secundum sic procedit. ut voluntas humana in christo semper divine voluntati conformabitur in volito: quod enim est maior...

Alterius videtur quod voluntas sensualitatis sit contraria voluntati rationis in christo: sicut enim dicitur...

Utrum voluntas rationis erat sibi ipsi contraria. Alterius videtur quod voluntas rationis erat sibi ipsi contraria...

Sed contra: contraria non possunt esse in eodem simul: sed voluntas rationis est tantum una potentia...

Respondeo dicitur quod ad primum quod dicitur quod voluntas rationis non est contraria sibi ipsi...

Ad primum ergo dicitur quod voluntas rationis non est contraria sibi ipsi: quod dicitur quod voluntas rationis non est contraria...

stium ale pati 7 agere qd sibi erat nale 7 ppiu quatū expe diebat ad sine redēptionis 7 ostensionē veritatis nāe.

Ad primus qd dicit qd conformitas que est in volū tate nō facit rectitudinē volūtatis: qd aliquis pōt peccādo velle illud volūtū: qd vult de: 7 mere tur in hoc qd illud nō vult: vt in fine pmi li. dictū est: s; re ctitudo volūtatis causat ex cōformitate in mō volēdi vt s; velle ex charitate sicut de: 7 iterū in causa finali vt pp idē velle. 7 iterū in causa efficiente: vt. s. de velle ipz velle vt dictū est. Ad 2m dōm qd in beatis q sunt solū cōphē sores: qui erūt dotati ipassibilitate: nihil eis quatū ad sen sitinā partē lesiuū occurreret: 7 ideo nō erit aliqd in quo eozū sensualitas a dīna volūtate discordet. secus aut fuit in xpo q simul brūs 7 passibilis fuit. 7 sicut nec voluntas vt nā qntū ad ea q ad ipsos prinē: qd ab omni malo liberati erūt: sed mala dānatorū vellent iperfecte mō pdictio. s. vo lūtate cōditō data nō ē: in quo ē qntū nō cōformant qntū ad volūtū dīne volūtati cōsequēti: cōformant tñ dīne vo luntati antecēdēti: q vult oēs hoīes saluos fieri: 7 qntū ad B ē silitudo iter volūtate hoīs xpi 7 volūtatez brōz. Ad tertiu dōm qd qntū xps sciret qd de velle in quolibz: nō tñ qualibet sua vi apphēdebat dīnā voluntatē nec rōnes qre de id velle fm ordinē ad finē aliqū: 7 ideo nō opoz tebat qd libet vis ei cōformare dīne volūtati in volito.

Ad secundas qd dicit qd pugna siue dicitas sen sualitatis ad rōnē causat in nobis ex tribus: pmo ex diuersitate volūtoz. scdo qd sensualitas in suū volūtoz effrenate 7 sine regimine rōnis fert. tertio ex hoc qd sensualitas effrenate tendēs in suū volūtū retardat morū rōnis 7 impedit vel in toto vel in parte: 7 hec duo vlti ma in xpo nō fuerūt: qd nūq; motus sensualitatis in aliqd ferebat nisi pordinare a rōne. 7 sic qntū volūtas rōnis nō velle illud volūtū i qd sensualitas tēdebat: volebat tñ qd sensualitas in id tēderet: sic de mō de volūtate dīna hu mana. Sicut nec mor sensualitatis impēdebat motū rōnis: qd nō erat violēta refusio in xpo de potētia in potētiā.

Ad primus qd dicit qd contraria nā sunt fieri circa idē. vñ qntū mot sensualitatis 7 rō nis in dīna tendāt: nō tñ sunt dīnā nisi qntū ex sensualita te redūdāt in rōnē aliqd impediētū: vel quatū ad actum quo regit alias potētias. 7 hoc ē qd effrenate sensualitas in suū obiectū fert: vel quatū ad ppiū actus rōnis: 7 hoc est qd sensualitas extinguit vel retardat motū rōnis: que duo in xpo nō fuerūt sicut in nobis sunt: 7 id nulla fuit in xpo pugna vel dicitas sensualitatis ad rōnē. Ad scdm dōm qd nāle est sensualitati hūane qd ferat in delectabile sensus fm regimē rōnis: s; qd imoderate ferat B facit cor ruptio somitis: 7 hinc ē pētiū veniale i sensualitate. Ad 3m dōm qd illa rō pbat diuersitate volūtoz tantum.

Ad tertias qd dicit qd fm volūtate rōnis xps di uersa volebat: nō tñ vno mō: sed alterū absolute: alterū aut sub cōditione 7 iperfecte: 7 id nō erat dicitas in volūtate: qd dicitas in habitu vel in actu est ex dīna rōne obiecti. Rō aut fm quā vñ dīnoz volebat vo lūtās vt rō 7 altez volebat vt nā nō h; dicitatē. Qd enim aliqd ex ordine ad finē bonitatē habeat qd sine illo ordie in se malū esset nō h; aliquā repugnātiā fm que vt dicit ē in diuersa ferant volūtās vt rō 7 voluntas vt nā. Un p3 respōdo ad duas pmas rōnes que cōcludunt diuersita tem volūtoz. Et sicut ad tertiu que est ad oppositū que cōcludit de dicitate volūtatis. Ad quartū dōz qd sicut in xpo erat ratio determinata ad vñū quatū ad vltimū iudiciū: ita 7 volūtās erat determinata tantū ad vñū qntū ad vltimū sensus 7 absolutū: tñ in rōne erat apphēsiō di uersa 7 dicitatē rōnū circa eandē rez diuersimode cōsīde

ratā. 7 sic etiā erat de motu voluntatis. Ad qntū dōm qd Aug. loquit qd volūtās tendit in duo quatū ad vltimū 7 absolutum consentus: qd in xpo non fuit.

Utrum xpo fuerit conueniens ozare.

Tertium sic pcedit. vt qd ozare nō fuerit cōpetens in xpo: qd sicut dicit Dama. ozatio est ascēsus intellectū in deū: sed ascēdere i deū cū sit distātia a deo: cū ergo cōpetit intellectū xpi qd semp deo dicitus erat. ergo xpo nō cōpetit ozare. S. nullus petit aliqd a seipso: sed sicut Dama. dicit: ozo est petitio decētiū a deo: cū ergo xps sit de: 7 nō ali de pter cū: ozare nō pertinet ad ipm. S. ozo est expressio voluntatis: qd est de eo qd qd abso lute vult: alius est fictio: s; xps qd absolute volebat hoc sciebat deū velle. ergo nō oportebat qd de B ipso rogaret. Sed dicit qd nō pōt oia de se est ozare: s; xps fm qd hō oia nō poterat. vt supra. di. i. 4. dictus est. ergo ei fm qd hō est ozare. S. officiu pōntificis est pces ad deū fundere: sed xps est pontifex. vt dicit De b. z. ergo eius est ozare.

Utrum debuerit ozare tantū pro alijs.

Alterius vt qd nō sit ei ozare p se: sed tantū p alijs: officiu. n. sacerdotis est eodez mō ozare 7 hostias offerre: sed xps obtulit hostiā nō p se: sed p alijs. vt dicit De b. 7. Ergo nec p se ozauit. S. i quolibz genere mouētū ē deuenire ad pmiū mouēs qd nō mouēt fm illū motū: sicut alterātia reducunt ad pmiū alterās nō altera tur: s; xps est pmi iter ozātes. qd ipse est ozās 7 p eo nō ozat tur. S. nlls sapiēs ozat dīnū ei qd vult: sed in xpo nihil accidebat nisi qd ipse volebat. ergo ipse nō p se ozauit. Sed cōtra. ozatio fit nō tñ cōtra infirmitatē culpe: sed etiā cōtra infirmitatē pene: sed xps circū datus erat infir mitate pene: qntū nō infirmitate culpe. ergo pro se ozare poterat. S. per ozationēz alijs sibi meret: sed xps sibi meruit claritatē corporis. qd xps pro se ozare potuit.

Utrum ozo qua pro se ozauit fuerit actus sensualitatis.

Alterius vt qd ozo qua pro se ozauit fuerit actus sen sualitatis. eius. n. est ozare cū est velle: s; nō mori in xpo absolute nō volebat nisi sensualitas. qd qd mori tēdebat a se excludi erat act sensualitatis. S. magr dicit in lra qd ex defectu hūano que ex vglie orat: t calicē trāsire ozabat: s; affectū rōnis nō traxit ex vglie: qd aia rōnal fit p creationē 7 nō ex traduce. S. hoc ozauit pas sectū sensualitatis. S. caruli leonū qntū a do esca sibi t pulli coruoz iuocāt eū. vt dicit in psalmo: s; in eis nō est nisi affect sensualitatis. S. xps ozare potuit p sensualitātē mī. Sed dicit qd est ozare cū est deū cognoscere. hoc aut est tātū rōnis. qd rōnis est tātū ozare in xpo. S. ozo ad vñū cōtēplatiua prinē: s; vita cōtēplatiua nō h; aliquā cōtēplati uē sensualitate. ergo ozo in xpo nō fuit act sensualitatis.

Utrum omnis ozatio christi fuerit exaudita.

Alterius vt qd nō ois xpi ozo fuit exaudita. p id qd dicit in psal. Clamabo p diē 7 non exaudies. qd glo. exponit de xpo. S. ozauit vt discipuli seruarent a malo. vt p3 Jo. i. 7. Et oēs q credituri erant p vñū eoz in ipm. hoc aut nō fuit ipletū: nec quatū ad ipsos aplos: nec qntū ad alios credētes: nec de malo culpe: nec de malo pe ne. qd nō ois xpi ozatio fuit exaudita. S. vt dicit Luce. 23. ozauit p crucifixozib; vt pētiū eis nō iputaret: s; vt pū ceret: s; nō oib; remissus fuit illud pētiū: qd nō oēs pētiū sunt ad fidē sine qua nō est pētiū remissio. ergo sua ozatio nō fuit exaudita. S. ozauit vt calix ab eo trāsferretur. vt p3 Mat. 26. Hoc aut non fuit factū. ergo rē. Sed dicit De b. 5. Exauditus est p sua reuerētia. S. ozo sua nō fuit min; efficax qd alijs scōz; sed alijs scōz; ipse dicit petite 7 accipietis. Jo. 16. Ergo i ipse qd pety acceptū

Respondeo ad pma qd dicit qd xpo fm qd de nō cōpetit ozare nec obedire nec aliqd qd in minorationē sonat aut qd ad diuersitatē volūtatis pri net. sed s; qd hō cōpetit sibi ozare pp tria: vt dicit Dama. pmo pp veritatē hūane nāe in sinuādā fm quā minor est patre 7 obedies ei 7 ozās ipz. scdo ad exēplū ozandi nobis pōntifici: ois eius actio nra est instructio: cū sit nobis dat; qd exēplū virtutis. tertio ad ostendēdū qd a deo venerat 7 sibi dicit nō erat: dū eū ozando pncipiū recognoscebat.

Ad primū qd dicit qd ascēdere est ppe tēdere in ali quid qd supra ipm erat. intellect; aut xpi nō tendit in aliqd qd supra ipz esset qntū ad cōtēplationē: qd qd de deo vñq; cōtēplāt; ē hoc cōtēplāt; ē a pmo in stitū cōceptiōis: 7 fm hoc dicit Dama. qd intellect; xpi ascē sio ē est in deū nō idigebat: s; tñ potētia dīna quā ozādo ipozabat supra ipz erat: sic ascēdēs i deū ozabat. Ad 2m dōm qd in alijs hoīb; est vna intellectual volūtās cū ē ozare: h; ē iperū sup alias vires in ipso exites: 7 id ei nō est ozare: s; iperare respectu eoz; qd ipm fieri possūt: s; nō oia qd erāt in xpo erāt subiecta rōni 7 volūtati rōnis: s; aliqd supra ipz. s. dicitas. vñ sic in alijs hoīb; rō 7 volūtās imperāt alijs virib; ita in xpo ozabat deitatem. Ad 3m dōm qd aliqd ozauit xps qd absolute fieri rōnis volūtate volebat. qntū nō oia. vt dicit. 7 qntū sciret B ee in dei vo lūtate: nihilomin; ozabat: qd sciebat deus velle B iperū p sal oione: sicut ē de vult aliqū saluare oionib; alicuius sancti. vnde nō est superflū qd ille sanct; p eo ozat.

Ad secundas qd dicit qd ozo semper ē ad supple dū aliqū defectū qntū ad bona spūalia: qd brūs erat: pariebat aut defectū in qntū passibilis erat in aia 7 i corpore. vñ ois ozo xpi erat p bonis spūalib; nō erat p se sed p alijs: sic vult. vt sint vñū in nobis sicut 7 nos vñū sum; Jo. 17. S; ozo que erat p his qd pertinet ad corp; ēt erat ipse p seipso: sicut p3 per illud psal. resuscita me rē. Que qd ozo 7 si sit p se. vt ipse resuscitaret: tñ est p alijs in quātū ad alioz; saluē tendit: qd refurxerit pp iustificatiōē nostrā. Rō. 5. instructionē: qd eius exēplo ab ipso deo petere debet.

Ad primū qd dicit qd ozo effundit p quolibz defe ctu amouēdo: s; hostia pēpue p pētiū offeri: vt p ea de placatus aliquid cōcedat. xps aut qntū aliqū defectū pene habuerit: nō tñ habuit defectū culpe: 7 id pro se ozauit: nō aut p se hostiā obtulit. Ad 2m dōz qd ozans p quō nō ozat est ipse xps fm qd brūs: nō aut fm qd ad statū viatoris prinē. Ad tertiu dōm qd in xpo nō erat aliqd qd volūtate rōnis absolute 7 simpliciter nō velle tūc esse i se: erat tñ in ipso passibilitas quā volebat peracto redēptiōis ope per gloriā resurrectionis a se remo uere: erat in eo aliqd. s. passio iminēs: quā volebat etiam tunc nō inesse volūtate sensualitatis 7 rōnis vt natura.

Ad tertiam qd dicit qd act sensualitatis dī du pliciter. vno mō sensualitatis sic pnci pū eliciētis actū. 7 sic ozo nō pōt ee act sensualitatis i xpo vt pbabant rōnes z; inducte. Alio mō dī sensualitatis vt obiecti. id est de eo qd sensualitas volebat: 7 sic erat aliq; ozo sensualitatis: qd rō ozās erat qd aduocat sensuali tatis pponēs deo appetitū sensualitatis. B at nō faciebat qd rō velle hoc qd p sensualitate petebat: sed vt doceret oem hoīs volūtate deo subdēdā ee: 7 in oib; necessitatib; ad eū recurrēdū. vñ subdit. nō mea volūtās: s; tua fiat.

Ad primū qd dicit qd qntū alijs ozat: pp suā vtili tatē rō nō petit nisi hoc qd vult: id est cū est ozare ei est velle: s; xps hoc nō petebat pp suā vtilitatē: vt. s. ipse effectū hui; pētiōis cōsequeret: s; pp vti

litatē alioz vt dicitur est. 7 id rō nō petebat hoc fm qd ipsa volebat: sed fm qd sensualitas appetebat. Ad 2m dōz qd ex sensualitate ozauit: qntū sensualitas nō ozaret: qd apper rō sensualitatis erat tā qre ofōnes pponēbat. Ad 3m dōm qd illud qre 7 iuocare nō designat ofōnē ppe di ctā: sed ordinatiōē q est in his: sic 7 in oib; alijs creaturis ad recipiēdū a deo ea que ad pseruationē sui pertinet.

Ad quartā qd dicit qd ois ofo quā xps obtulit hac intētiōe: vt ipz ipetraret fuit ex audita: s; cū alijs ipetrare nō itēdat qd absolute nō vult: hec sola ofo xpi exaudita fuit que erat de eo qd xps abso lute voluit. hoc autē dī aliqū simplr 7 absolute velle in quo vltim; eius cōsensu stat: vltim; aut cōsensu est fm supmā partē appetit; in hoīe. Appetit; aut rōnis est su pra appetitū sensus: 7 in appetitū rōnis ē supmū qd in su nē tendit vel in aliqd cōiuctū fini. Et id hoc solū xps abso lute voluit qd fm rōnē voluit vt finē vt in ordie ad finē: 7 ois talis sua ofo fuit exaudita. Qd aut fm sensualitate vo luit absolute nō voluit: 7 id rō nō ad hoc ozādo pposuit vt ipetraret: nec tñ fuit simulatio: qd appetitūz sensualitatis expmēbat rōne iam dicta. Sicut qd volebat rō vt nā si in eo nō sicut in fine gesebat non simplr volebat: vt pns di ctus est. Et id etiā hec non ad hoc pposuit ozādo vt impe traret: 7 ppter hoc hō rōnes nō fuerunt exaudite.

Ad primū qd dicit qd hoc dixit xps in psona eccle sie. vt dicit glo. Vel loq; de ofone ex primēte volūtate sensualitatis aut velleitatē rōnis vt nā. Ad 2m dōm qd volūtās rōnis vt nā est de eo qd h; in se bonitatē nō cōsiderato ordine ei; ad aliud. vñ volūtās ta lis in deo fuit de salute oim hoīum sicut volūtās fuit in deo: sed fm hāc simplr 7 absolute dī alijs velle. hāc autē volūtate Hugo de scō victore dicit volūtate pictatis: sed volūtās vt rō est de eo qd h; bonitatē ē i ordie ad aliud. 7 fm hāc volūtate nō volebat xps oēs saluari: sic nec de; volūtate cōsequēte: 7 fm hanc dī alijs simplr 7 absolute velle: 7 ideo ofo xpi que fuit fm hāc volūtate fuit exau dita: nō aut que fuit fm pma. 7 id dicit Jeronym; qd xpus exauditus est pro pdestinatiis: nō aut pro nō pdestinatiis. Et similiter dōm est ad tertiu. Ad quartū dicit dūm qd illa ofone ratio exprexit motū sensualitatis 7 nō suū. vnde illud qd ozabat non simpliciter voluit.

Utrum christus fm qd homo dubitauerit.

Ad quartū sic pcedit. videt qd xpus fm qd hō dubitauit. p hoc qd dicit Ambro. i lra. qd vt hō dubitabat. S. qd qd nescit oia pōt dubitare: sed xps fm ali quā sciam nesciuit oia vt supra. di. i. 4. dictū ē. qd fm illā potuit dubitare. S. vbiq; ē timor ibi ē du bitatio: s; in xpo fuit ver timor: vt supra dicit ē. di. 15. Ergo i xpo fuit dubitatio. Si dicat qd dubitabat s; sensualita te 7 nō fm rōnē. Cōtra sensualitas seglar pphēsiōē sensiti ue ptiōis: s; futurū periculū de qd erat passio nō psciebat sen sus. qd sensualitas de ipso nō dubitabat s; rō. Si dicat qd sensualitas dubitabat ex apphēsiōe rōnis vt ex scia deita tis. Cōtra. xps nō pscinuit magis tūc sibi futurā passionē qd a pñ: s; a pñ sensualitas in ipso nō trepidabat. qd nec tunc. S; dubitare ē ignorātiō: sed in xpo nō fuit ignorātia sicut supra dictus ē. qd nec dubitatio. S. dubitatio ligat rōnē nō possit pcedere: sicut dī in. 3. Met. sed in xpo nō fuit rō ligata. ergo non fuit in ipso dubitatio rōnis. S. vbi est summa securitas ibi non est aliqua dubitatio: sed in christo fuit summa securitas. psalm. Si cōsistant aduersus me castra rē. ergo in ipso non fuit dubitatio.

Respondeo dōm qd dubitatio dupl; dicit. primo em; 7 pncipaliter signat motū rōnis

supra vtraque parte contradictionis cum formidine veterum...

Ad primus... deus quod Ambrosius loquitur... debet hominibus dubitare...

Quia anima per aures audit... anima per aures audit... anima per aures audit...

Si christus meruerit sibi et nobis: et quid sibi et quid nobis.

De merito etiam christi permittendum non est: de quo quidem dicere solent...

humilitas per passionis obedientiam. Humilitas ergo passionis meritum fuit exaltationis...

Et solus meruit christus sibi huiusmodi passionem...

Et solus meruit christus sibi huiusmodi passionem... crucem subiit: sed et ab ipsa conceptione...

Deo quod scriptum est donavit illi nomen quod est super omne nomen.

Et tamen gloria impassibilitatis et immortalitatis meruit: sed etiam donari sibi nomen quod est super omne nomen...

Si christus sine omni merito illa habere potuit...

potuit. Sed homo passibilis esse non potuit sicut fuit: et ad illam gloriam sine merito pervenire...

De causa mortis et passionis christi. Quid ergo voluit pati et mori: si ei virtutes ad merendum illa sufficiebant...

phum. Et eniz ait Ambrosius tantu fuit pecca...

Postq determinauit magi de voluntate xpi q est pnci...

De querunt sex. primo vtruz in xpo sit aliq opatio...

Primus sic pcedit. Et vñ q in xpo sit tñ vna actio...

vna actio. ergo in psona xpi pp diuersitate naturaru est...

Respondeo dñm qdā negauerūt in xpo duas esse actiões...

Ad primuz dñm q actionē xpi dicit Dio. dei vi...

flere multi simul trahere nauē quā nullus p se trahere pos...

Secunduz sic pceditur. vñ q xps nō meruerit. Xpus. n...

Respondeo dñm q in iustitia due psona requiruntē...

Tertiu est fm cōparationē actiōis ad mercedē. vt. f. eqpa...

Ad primuz dñm q quis eēt cōprehēsor qñtū ad aliqd...

Tertiu sic pcedit. vñ q xpus nō potuerit mereri in istāi...

Exemplum meriti...

Contra hoc...

potuit peccare in primo instanti sue creatiois. ergo nec anima christi in primo instanti creatiois sue potuit mereri...

Respondeo. Quod dicitur quod christus debet attribui merito omnium perfectionum spiritualium quod sibi potest attribui...

Ad primum. Quod dicitur quod esse est plus quam agere natura non tempore de necessitate...

tum dicitur quod christus non habebat a sensibus acceptam scientiam sed in fusam...

Quartus. Sic procedit. ut quod christus non meruerit sibi immortalitatem...

Alterius. videtur quod impassibilitas anime christus non meruerit. Id enim quod nobis est natura non merito...

Alterius. videtur quod non meruerit exaltationem: quod ex hoc ipso quod natura assumpta fuit exaltata...

Alterius. videtur quod et primum subale anime fructione dicitur unum ipse meruerit...

meritis: ergo et maior fuit merces quam meruit. nihil autem maius cadit sub merito quam fructio dei...

Respondeo. Quod dicitur quod anima fructiois sue natura est impassibilis: ut patet non potest quantum ad passiones...

Ad primum. Quod dicitur quod anima fructiois sue natura est impassibilis: ut patet non potest quantum ad passiones...

Ad secundam. Quod dicitur quod anima dupliciter est passibilis. Uno modo secundum iustitiam...

sit nata pati ad passionem corporis: quibus non patitur actu sine corpore quantum ad illas passiones...

Ad primum. Quod dicitur quod anima fructiois sue natura est impassibilis: ut patet non potest quantum ad passiones...

Ad tertiam. Quod dicitur quod sic dicit philosophus in principio felicitate aliquid inuenit essentialiter ipsi...

Ad primum. Quod dicitur quod anima fructiois sue natura est impassibilis: ut patet non potest quantum ad passiones...

(Sicut enim peccata delectantur. Tertio ostendit quomodo nam ipse sit mediator ibi. Ubi et mediator dicitur.) Questio I. In querunt...

Primum sic procedit. videtur quod per passionem christi non sumus liberati a peccato. Christus enim non est passus secundum divinam naturam...

Alterius videtur quod non omnia peccata per christum mortem deleta sunt. nullus enim damnatus nisi pro peccato...

Responsio. Sic albedo dicitur delere nigredinem per se quod aduenit in subiecto...

Alio modo dicitur efficiens disponens materiam ad recipiendum formam. et sic dicitur peccatum delere ille qui meretur peccati deletionem...

Ad primum ergo dicitur quod ea que homines erant christi supra homines faciebat...

Ad secundum sic procedit. videtur quod per liberati a dyabolo: libertas enim homines in hoc consistit...

Ad secundam quod dicitur quod ad hoc quod aliquid in aliterum effectum inducere possit...

actio dei et hominis: ut dicitur est. et ex hoc habet infinitam in merendo efficaciam. Et iterum ex eo quod passio abstulit...

Ad primum ergo dicitur quod in illis qui dantur est in dispositio ad recipiendum meritum...

Ad secundum sic procedit. videtur quod per liberati a dyabolo: libertas enim homines in hoc consistit...

ere: sed christus per passionem victor fuit. Apoc. 4. Uicit leo de tribu iuda...

Responsio. Ergo et a potestate demonis in duobus consistit. in impugnatione et detinendo devictos...

Ad primum igitur dicitur quod quis ante passionem christi non posset cogere...

Tertium sic procedit. videtur quod per passionem christi non sumus liberati a pena eterna...

Alterius videtur quod non liberati nos a pena temporalis: quod adhuc pro peccatis pena temporalis iniungitur...

Respõdeo dñm ad pñm qñe q pena eterna dici- tur per oppositũ ad vitã eternã. vnde pena: per quã vita eterna puaf dñi pena eterna. hõ autẽ vitã eternã amittere põt duplr. s. per pctũ nature. s. origina- le cuius pena est carentia visionis diuine. 2 per pctũ per- sonale actuale. s. mortale. Penã igitẽ eternã fm q ex origi- nali p̃sequitur oēs incurrerũt: sed qdam fm reatu tantũ: sicut qui ad huc viuẽbãt in carne. qdam autẽ fm experien- tiam illius pene: sic qui iam mortui erant. Sicut etiã pe- nã eternã que debet p̃cto actuali nõ oēs incurrerunt: sed qdam vel q̃tum ad reatu tantũ: sicut exites in mortali: vel q̃tum ad expientã sicut dñari. xps igitẽ per passionẽ suã a pena eterna que debet originali: qd oēs cõtrahũt duplr absoluit. s. auferendo reatu q̃tum ad illos qui participes efficiebant redẽptionis eius: 2 ad huc viuẽbãt: 2 ante p̃do penã q̃tum ad illos qui mortui erant. Ab oibus gde q̃m ad sufficiẽtiã: sed q̃tum ad efficiẽtiã ab illis in gbus nul- lum iueniebãt. Sed a pena debita mortali actuali duplr absoluit. Uno mō pbendo etiã medicamẽta gbus reatus posset auferri ab illis qui in se vim passionis eius recepe- runt: sed q̃ a pena illa iã actuali suscepta aliq̃ liberẽt cẽ nõ põt: qz nõ est in statu viatoris vt grãz 2 charitatẽ susci- pere posset: per quã vis passiois xpi in hoies trãsfunditur.

Ad primũ ergo dñm q pena eterna nõ soluz dici- tur pena inferni: in qua sunt dñati: a qua nõ potest esse redemptio: qz illi nec grãm habet: nec grẽ qua ces sunt vt possit eis cõtinuari passio xpi: s. dñi pena eterna ẽt limbi in qua crãt sancti p̃ces. A qua poterat esse redem- ptio ppter grãm 2 charitatẽ que in illis sc̃tis erat: per quã eis xpi passio cõtinuabatur. Ad 2m dñm q q̃uis illi qui peccant mortali post passionẽ xpi in infernũ vadũt: tamẽ passio xpi poterat eos p̃seruare a pctõ 2 etiã sanare vulnẽ peccati in ipsis. 2 ideo q̃tum in se est a pena infernali libat. Ad 3m dñm q pena inferni dñi eterna. Tuqz in eo qui puniẽt nõ est vtus ad liberandũ se a pena illa: tuqz nõ est dispositio vt virtus liberans in eo effectũ habere possit: 2 ideo nullo modo terminari põt: sed pena limbi erat eter- na in q̃tum deficiebat in punito vtus ad liberandũ. vnde in eternuz durasset nisi liberatio affuisset: quãuis esset dispositio ad recipiendũ effectũ liberantis: 2 in deo termi- nari poterat: sed pena purgatorij neutro mō est eterna: qz per vtutem grẽ quã ille qui punitur hõz pena illa purgat 2 terminat purgatione completa.

Ad secundãz qñe dñm q pena tẽporalis dici- tur per quã puaf aliq̃ bonũ tẽporale: qz bonũ tẽporale nõ est natuz manere semp. hẽc autẽ tẽporalis pena in hoie est duplex. quedã que vltiter inueniẽt in tota humana natura: sicut necessitas moriendi: passibilitas: inobediẽtia carnis ad spũ 2 hõz. 2 hẽc qdem pena nature humane debetur ex originali peccato: nihilominus hõz ex p̃ncipia nature con- sequuntẽ gratia innocentie destitute. has igitẽ penas per suã passionis penã xps ab oibus sufficiẽter exclusit: q̃uis nõ efficaciter ab oibus. s. illis qui ei passionis participes non sunt: nec tñ ita q̃ statim post passionẽ ab oibus auferant: vel ita q̃ auferant ab illis qui sacra passionis eius percipi- unt statim post p̃ceptionẽ sacri: sed in fine mundi ab oibõz sanctis simul auferent: qz iste pene debent nature: in qua omnes sunt vnũ. vñ tunc nõ soluz hoium: sed totius mun- di natura reparabit per resurrectionẽ: qz ipsa creatura liberabit a seruitute corruptiois in reuelationẽ glie filio- rũ dei. Ro. 8. Alie autẽ pene sunt que aliquibus hoibus spe- cialiter infligunt. Et de pene duplr ad eos cõparant. vno mō vt vindicãtes culpã s. qz culpa facit debitũ hõz pene. 2 hoc mō xps oēs istas penas sua morte q̃tus ad sufficien-

tiam abstulit remouẽdo cam. Sed ad hoc q̃ aliq̃s hõz pe- nis q̃tum ad efficaciaz liberẽt: exigit q̃ passionis xpi par- ticeps fiat: qd qdem cõtingit duplr. pmo qdem per sacm passionis. s. baptismũ in quo sepelitur xpo in mortẽ vt dicit Ro. 6. in quo dñi vtus operatur salutes: que ieffica- ciaz nescit: 2 iõ ois talis pena in bapmo tollitur. scõdõ aliq̃s fit p̃iceps xpi per reale p̃formitatẽ ad ipm. s. in q̃tus xpo patiente patimur: qd qdem fit per penitẽtiã. Et qz hẽc cõ- formatio fit per nram opationẽ: iõ cõtingit qz est implectã 2 p̃fecta. Et qñ qdẽ est p̃fecta p̃formatio fm p̃potionem ad reatu culpe: tunc pena totalr tollitur siue hoc fit in cõ- tritione tñ. siue etiã sit in alyz p̃tibus penitentie. Quando autẽ nõ est p̃fecta p̃formatio: tunc adhuc manet obligatio ad aliquã penã: vel hic vel in purgatorio. Nõ tñ opz qz fit p̃formatio ad passionẽ xpi fm experientã tante pene: ad quãtã aliquis obligat ex culpa: qz passio capitis in mẽbra redundat: 2 tanto plus quãto est ei aliq̃ per charitatẽ ma- gis cõiunctus. vñ ex vi passionis xpi diminiũt q̃tus oēs bite pene: 2 fm hoc dicit has penas auferre in q̃tum eas diminiuit. Alio mō dicte pene cõparant ad eos gbus in fi- gunẽ vt medicie: qz pene sunt qdã medicie: vt dñ. z. et. h. vel sibi in q̃tum. s. p̃seruant a culpa seu ad virtutes p̃mo- uent: vel alyz in q̃tum. s. est alyz exẽplum vt vnus p̃ alyz aliq̃liter satisfaciãt. 2 hoc modo per passionẽ xpi pena tẽ- poralis nõ est neqz totaliter ablata neqz diminiuit: sed ma- gis augmẽtata charitate crescẽte q̃tum ad p̃ites itanz: in quo 2 peccare possumus 2 p̃ficere nobis 2 alyz in su- turo qñ erit terminũ vie oino pena tollet p̃ vtutẽ passiois

ergo dñm q pena tẽporalis in xpi. iungit vel vt satisfactoria. 2 hoc sine vt aliq̃s passiois xpi per mutationẽ cõformet. vñ vbi est cõformitas per sacm baptismũ nõ iungit aliq̃ pena satis- factoria: vel etiã iniungit vt medicina p̃seruas vel p̃mo- uens: 2 nõ tanqz debita. Et per hoc p̃z etiã solo ad cõ- rãctũ. Ad 3m dñm q sicut causalitas iustificacionis attribuitẽ resurrectioni q̃tum ad terminũ ad quẽ. passiois autẽ q̃tum ad terminũ. a quo: ita glificacionis causalitas attribuitẽ resurrectioni q̃tus ad glãm que dabit: sed passiois q̃tum ad penalitates que tolluntur. Ad 4m dñm q in causis que agunt ex ordinatione sapientie nõ est necium qz pos- ta causa statim ponat effectus: sed tunc effectus ponitur: quãdo sapiẽtie ordo requirit: 2 taliter agit passio xpi.

Utrũ xps debeat dici redẽptor rone p̃dicte libationis. sic p̃cedit. videt q rone p̃di- cre libationis xps nõ debeat dici redẽptor. Redemptio eniz emptioẽ signi- ficat iteratã: sed xps nos nunqz alias emerãt: ergo nec redimere dicendus est ex hoc qz nos libe- rãuit. C. p̃. nullus qd suũ est emit nisi forte solutiẽdo p̃o- cium ei qui iniuste detinebat: s. dyabolus iniuste nos de- tinebat. ei autẽ xps p̃puz sanguinis p̃cius nõ soluit: g nullo modo nos redemit. C. p̃. ab eo q̃ aliq̃d vsurpauit: nõ opz qz suuz est emere: sed violenter auferre. si facultas affit: s. xpo nos liberandi de potestate dyaboli facultas non de- fuit: ergo non liberãuit nos per modum emptiois.

Utrũ solus dei filius debeat dici redẽptor. videt q nõ solus filius sit dicendus redẽ- ptor. eius eniz est redimere cuius est p̃ciũ dare: sed deus pater dedit nobis filiũ in p̃ciũ redẽptiois. Hall. 4. Misit deus filiũ suũ fac. sub. le. vt eos qui in libe- rãt redi. ergo deus p̃f redemit. C. p̃. eius est redimere

Alterius videt q nõ solus filius sit dicendus redẽ- ptor. eius eniz est redimere cuius est p̃ciũ dare: sed deus pater dedit nobis filiũ in p̃ciũ redẽptiois. Hall. 4. Misit deus filiũ suũ fac. sub. le. vt eos qui in libe- rãt redi. ergo deus p̃f redemit. C. p̃. eius est redimere

ab hoste cui est hoste vincere: sed xps per potentã quã hõz sc̃ci patre: hoste q nos detinebat vicit: ergo pater nos re- demit. C. p̃. oẽ nomẽ significãt effectũ in creatura est cõ- mune toti trinitati: s. redẽptor ẽ hõz. g. C. s. redẽpti sum per passionẽ xpi. p̃. p̃. p̃. Redẽpti estis p̃cio sanguis agni. s. solus filius p̃filius ẽ: g. solus filius nos redemit. C. p̃. ad hõz icarnat ẽ vt nos redimeret. solus autẽ filius icarnatus est: g. ipse est redẽptor.

Respõdeo dñm ad primã qñe qz p pctũ primi pa- rentis totũ hũanũ genũ alienatus erat a deo: vt dñ Ephe. z. nõ qdẽ a potestate dei: s. a visione faciei dei: ad quã filij 2 domestici admittũt. Et itez in potestate dyaboli vsurpãtis deueneram: cui p̃sentitẽdo hõ se subdi- derat: q̃tus in ipso erat: quãtus de iure nõ posset: qz suus nõ erat: s. alteri. Et iõ p suã passionẽ xps duo fecit. liberauit eniz nos a potestate hostis: vincẽdo ipsum p̃ hõz eoz qz hoies vicerat. s. humilitatẽ obediẽtiã: 2 austeritatẽ pene: q̃ delectationi cibi vetiti opponit. Et itez satisfaciẽdo p cul- pã deo p̃iuit: 2 domesticos dei 2 filios fecit. vñ ista libera- tio quas rones habuit emptiois. in q̃tus. n. a p̃tate dyaboli triquit dñ nos redemisse: sicut rex regnũ occuparũ ad ad- uertario p laborẽ certaminis: iõ q̃tus vobis placauit vt nos redemisse sicut p̃ciũ soluẽs sue satisfaciõis p no- bis vt a pena 2 peccato liberemur.

Ad primũ ergo dñm q iteratio ipotata p p̃po- sitionẽ nõ referẽt ad actus emptiois quasi alias empti fuerim: s. ad terminũ actus: qz alias sui fueram in statu inocẽtie. Emere. n. est aliquid suũ facere. C. Uel dñm q vt redẽptio habito respectu ad illã vendi- tionẽ: qua nos dyabolo p̃sensuz peccati vendideramus: a qua veditioẽ hẽc emptio secũda ẽ. C. Ad 2m dñm q p̃cius sanguinis sui nõ dyabolo: s. deo obrulit: vt p nobis satisfi- ceret. A dyabolo autẽ nos p victoriã sue passiois eripuit vt dicitũ ẽ. C. Ad 3m dñm q quũs dyabolus nos iniuste vsur- pauerit: nos tñ in eius potestate deuenim: ex quo ab eo vi- ci sum: 2 iõ oportuit et vt ipse vinceret p̃ hõz eoz qz vi- ci nõ. violẽter vicit: s. ad pctũ fraudulẽter in ducẽs.

Ad secundã qñe dñm q effectũ redemptiois põt attribui cause p̃ime 2 cãe re- mote. Si attribuat cãe p̃ime: sic xpus nõ redemit p ea q̃ in humana nã fecit 2 sustinuit: qz 2 patri satisfaciãt p oibõz hoibõz: 2 hostes vicit ei rãtãtibõz resistẽdo. Si autẽ referat ad cãm primã 2 remotã: sic attribuit toti trinitati: in q̃tus tota trinitas acceptauit nostrã redẽptionem 2 filius dedit nobis redẽptorẽ: in q̃tus p virtutẽ diuinitatis habuit p̃- ficiõ efficacã ad satisfaciẽdũ p toto genere humano: s. qz il- le p̃prie dñi emere g emptiois p̃ciũ soluit magis qz ille qz emptiois mittit: iõ p̃prie loquẽdo dñ xps tñ redẽptor: qz- nis etiã tota trinitas possit dici redẽptor. C. Et per hoc pa- ter solutio ad vtrãqz partem.

Utrum christus reconciliauerit nos deo.

Ad quintũ sic p̃cedit. videt q xps nõ reconciliauerit nos deo: qd mediatoris est officiu. nullus. n. recõciliãt dili- genti: s. odiet: s. deo pater nos diligebat: quia ipse diligit oia q sunt: 2 nihil odit eozã q fecit. S. p̃. xi. g. xps nos ei nõ recõciliauit. C. p̃. Jo. 3. Sic dõ di- xit mũdu vt filiũ suũ vnigenitũ daret: qz magis amor pa- tris est cã passiois qz ecõuerso: ita vt qz per mortẽ xpi nõ sim deo recõciliati. C. p̃. Mat. 22. dñ q hõ rex: cuiũ fi- liuz cultores vinee occiderãt: veniẽs perdidit homicidas illos: vt per illũ hominẽ significat deo pater: cuius filius oc- cidit eos: qz mortẽ xpi sũt inimicitie magis aucte qz ablãte. C. s. 3. Rom. 5. Lũ inimiciẽtẽ deo recõciliati sumus p mortẽ filij ei. C. p̃. p satisfaciõẽ deo recõciliãmur: sed

xps p passionẽ suã p nobis satisficẽt: g nos deo recõciliauit. C. Utrũ xps sit mediator fm humanã nãm.

Alterius videt q ipse nõ sit mediator scõdõ hũanã nãm. Nõ. n. ẽ idẽ extremũ 2 mediũ: s. hu- mana nã est extremũ isti recõciliãtiois q fit hois ad deũ. scõdõ g q hõ xps nõ ẽ mediator. C. p̃. mediũ p̃positũ ẽ ex extremis: s. cõpositũ ex hũana nã 2 diuina nõ est in xpo ni- si persona: g nõ rone humane nã: sed rone p̃prie perso- ne est mediator. C. p̃. scõdõ hoc ẽ mediator: s. qd nos deo p̃iuit: sed nõ potuisset nos deo p̃iungere nisi in q̃tus ẽ deo: ergo scõdõ q deus est mediator.

Utrũ mediator nõ ẽ vnũ cũ bis iter quos mediat: s. xps scõz q deo ẽ vnũ cũ p̃re. Jo. xi. g. scõz q deo nõ ẽ mediator. C. p̃. scõdõ hoc ẽ mediator scõdõ q ẽ redẽptor: s. redemit nos s. humana nã: g 2 scõdõ ipsam est mediator.

Utrũ soli xpo pueniat esse mediator.

Alterius videt q nõ soli xpo pueniat eẽ mediator: rem. ille. n. est mediator: q iter nos 2 deum pacẽ facit. hic autẽ est spiritus sanctus q est amor quo deus nos diligit: 2 in quo nos deũ diligimus quãntũ ad charita- tis donum: in quo ipse nobis dat: ergo videt q spiritus san- ctus debeat dici mediator. C. p̃. mediũ est qd puenit cuz extremis: s. demones cõueniũt cuz deo in hoc q sunt im- mortales. nobiscũ autẽ in hoc q sunt miser: ergo demones sunt mediatores: nõ solũ xps. C. p̃. angeli beati pueniunt etiã nobiscũ 2 cũ deo. cũ deo quidẽ inquantũ sunt imorta- les 2 beati. nobiscũ vero in q̃tum sunt creature: ergo 2 ipsi sunt mediatores. C. p̃. Dio. pbat in. 4. ca. ce. ierar. q diu- ne illuminationes nõ deserunt ad nos nisi mediãtibõz an- gelis: ergo ipsi sunt mediatores. C. p̃. sacerdos est mediũ inter deũ 2 populũ: 2 filij aly sancti: inquantũ p peccatoribõz intercedunt: ergo nõ solus xps est mediator.

Sed officium mediatoris ẽ recõciliare discordes: s. so- lus xps soluit inimicitias que erant inter nos 2 deũ. Col. pmo. ergo ipse solus est mediator. C. p̃. ex hõz mediator quia pro nobis satisficẽt: sed solus xps p humana nã satis- ficẽt: ergo ipse solus est mediator.

Respõdeo dñm ad primã qñem q dilectio dei ad nos fm effectũ iudicat. Lũz. n. ipse quã- tũ in se est ad oēs cõliter se habeat: fm hoc aliquos dñ di- ligere: fm qz eos sue bonitatis participes facit. vltima au- tez 2 p̃tissima p̃cipatio sue bonitatis p̃stitit in visione essentie ipsius: scõz quã ei cõiuit socialiter quasi amici: cuz in ea suauitate beatitudo p̃stitit. vñ illos dñ simplici- ter diligere quos admittit ad dictã visionẽ. vel fm rẽ vel scõdõ cãm: sicut p̃z in illis qz dedit spiritũ sanctũ q̃si pignõ illi vñctõis. Ab hac igitẽ p̃cipatione diuine bonitatis. s. a visione essentie ipsius hõz p peccatũ amot ẽrat: 2 s. hoc hõ dicebat puatus dei dilectioẽ: 2 iõ in q̃tus xps p passionem suã satisfaciẽs p nobis ad visionẽ dei hoies admitti impe- trauit: fm hoc dñ nos deo recõciliauit.

Ad primũ g dõz q oēs creaturas diligit quãtus ad aliqũ modũ: quo cõicat eis boni- tate suã: s. illas dñ simplr diligere qz seipsuz videndũ cõi- cat. Jo. i. 4. Ergo diliga eũ 2 manifestabo ei meipsuz. C. Ad scõdõ dñm q sicut deo dñ diligere creaturas qñ iã sunt in- q̃tus eis actu suã bonitatem cõicat: quas anteqz essent dile- xit fm p̃positũ cõicãdi eis suã bonitatẽ: ita ẽt dñ deo hoies dilexisse q̃tus ad p̃positũ cõicãdi vel p̃cedẽdi hoibõz suã vi- sionẽ ex qua dilectioẽ filij dedit: s. p mortem filij dilexit eos quasi actualiter ad visionẽ sui admittẽs remoto ipe- dimẽto: qd nos a visione dei impediẽbat. C. Ad 3m dõz q ex parte illoz q occiderũt xps nõ fuit aliq̃d qd misericordĩã puocaret: s. magis irã: s. ex pte xpi qz p nobis mortẽ sustinuit: s. imẽtia charitas q fecit passionẽ ex pte patie.

tis deo acceptam: et sic per ipsam sumus reconciliati.
Ad secundam qones dōs q in medio ē duo cōst...
actū medij dī aut aliqd medij ex b q ē iter extrēa.

Ad primū ergo dōm q humana nā put ē in xpo...
liatione: cū in ipsa peccatus nō sit.

Ad tertiā qones dōm q quantū ad hanc reconcilia...
tionē qua humana nā reconciliata est deo:

Ad primū ergo dōm q spiritus sancti qnis cōiun...
gat sicut cā pma: nō tñ est mediū inter

gruo tñ inducēdo ad bonū. Expō textus.
Orte quippe sua vna. hic est tertius mo...
ramur. duo enim prius positi pertinent ad effi...

Or alio modo potuit liberare: et quare pot...
us isto. Distinctio. XX.

S vero qritur vtrū alio modo pos...
set de hominē liberare q̄p morte

keret nisi p eū q vniūficat oīa. Nō ergo de ho...
mines deseruit vt nō se illi exhiberet deū: s; iter

Qua iustitia sit victus diabolus.
Ed q iustitia: Jesu xpi. Et quō vict...
est ea: Q; i eo nihil dignū morte iue...

Be causa iter deū et hoīem et diaboli.
I. n. tres illi in cām veniēt. s. de hō et

Assio q̄ xpi et op' indeoz dī: q; ex acti...
b' eozū pūcīr: et op' dī: q; eo auctore

De traditione xpi que dicitur facta a patre: a...
filio: a iuda et a iudeis.

oib' q̄tū ad p̄cīj sufficiētā: s; p electis tñ q̄tūz...
ad efficiētā: q; p̄destinatīs tñ salutē effec. De

Si iudei sunt ibi operati bonum.
Am aut passio xpi op' dei sit: et iō bo...

Am aut passio xpi op' dei sit: et iō bo...
nū ē: eādēq; opati sūt iudas et iudei: q;

finita: q: peccatu p quo fiebat satisfactio infinitate quadā habebat ex tribus. Primo ex infinitate diuine maiestatis...

Ad primuz q ddm q ipossibile est vt hō ad b perducatur vt semp deo debitor nō sit gfarū actionis...

Ad tertiu sic pcedit. vide q satisfactio nō debuit fieri p passionē xpi. min enim pctm non expiat per maius...

qs pmit q̄titate accipit q̄tū ad vtutē satisfaciēdi r ex cōditioe patētis: s: xps in q̄tū de est r bō hēt infinitā dignitātē...

Ad primū ergo dōz q passio xpi nō fuit satisfactio ex pte occidētū xpm: sed ex pte p̄p̄tatis qui ex maxima charitate pati voluit...

Ad secundā qōnē ddm q q̄tū est ex pte nra uenietior modus eē n̄ potuit: s: tñ deo nō auferē potētia qn potuisset aliū modū cōuenietiorē...

Ad quartū sic pcedit. vide q aliū modus nō fuit possibilis. Deb. y. Decebat eū per passionē p̄sumari...

Qui. Non erit impossibile apud deum omne verbum. ergo quocūq; alio modo potuisset nos liberare.

Utrum alius modus satisfaciēdi fuisset uenientior. Alcerius vide q aliū modus fuisset uenietior. Si eni xps mortē subisset nālem: nihilomin...

Ad primuz q ddm q si hō alio mō liberaret non redimeret: q redēptio sufficiētē satisfactioe ipoztat...

Ad secundā qōnē ddm q q̄tū est ex pte nra uenietior modus eē n̄ potuit: s: tñ deo nō auferē potētia qn potuisset aliū modū cōuenietiorē...

Ad primuz q ddm q christi p oib pec catis q̄ntū ad sufficiētā debuit satisfactio originali: sed ē pro actuali: pro quo ifligit...

ref. Ut dōz q xps ad b vēit vt a terrenis bonis: p qb hoies a dō recesserāt ad celestia nos reuocaret...

Ad quintuz sic pcedit vide q deus p filiu nō tradiderit ad passionē. maxima enī crudelitas est filii inuicē tradere...

Ad tertiu. Ro. 8. Proptio filio suo non peccit rē. C. p. ois pena ē a deo: s: passio xpi qdā pena a deo.

Utrum passio christi fuerit bona. Alcerius vide q passio christi nō fuerit bona: q fm boe. cu generatio est bona corruptio ē mala...

Ad primuz q ddm q deus pater nō tradidit christū in mortē quasi cogēdo ipm mortū...

Ad primuz q ddm q christi p oib pec catis q̄ntū ad sufficiētā debuit satisfactio originali: sed ē pro actuali: pro quo ifligit...

Ad primuz q ddm q deus pater nō tradidit christū in mortē quasi cogēdo ipm mortū: sed dādo ei volūtatez bonā: qua mortū uellet...

alioz qua ipse non facit ad bonum sine hoc est summe sapientie. Ad secundam...

Ad primam ergo dicitur passio christi in se corruptio...

Uta sic iusticia supat est diabolus. Lora. Dicitur...

Distinctio. CXXI. Quod predicta consideranda est verum in morte...

apostolus in bona...

Uta sic iusticia supat est diabolus. Lora. Dicitur...

Ad primam ergo dicitur passio christi in se corruptio...

Uta sic iusticia supat est diabolus. Lora. Dicitur...

Ad primam ergo dicitur passio christi in se corruptio...

Ad primam ergo dicitur passio christi in se corruptio...

Ad primam ergo dicitur passio christi in se corruptio...

vide per doctrina...

respodem? (Ally quoq.) Dic tria facit. Prio pot ob...

Arca pmi qruni tria. Prio vtz i morte...

Ad primum sic pcedit. vt q in morte...

Ad secundam qonem dds q ppter casde rationes...

Ad primum ergo ddm q mors aie est fm...

Alterius vide q deitas sit sepata ab aia. vtraq. n...

Respondeo dicendum ad pma qone q corp christi in...

fit imutabilis ei qd pfecte sibi coniunctu est...

Ad primum ergo ddm q sic supra. dif. z. dcm est...

Ad secundam qonem dds q ppter casde rationes...

Ad primum ergo ddm q mors aie est fm...

Ad tertium sic pcedit. vide q xps vt fi...

Ad secundum sic pcedit. vide q corp...

Respondeo dds q mors i cineratio z b defect...

Ad primum dds q assimilatio illa intelligit...

Ad tertium sic pcedit. vide q xps vt fi...

uina eentia sit mortua: q n debz dici q fil...

Respondeo dds q sicut supra. di. xi. dicitur est...

Ad primum ergo dds q no est ibi aliq repugnancia...

Unde qris d resurrectione xpi. Et circa...

Ad primum sic pceditur. vt q no fuerit...

magdalene. Noli me tangere Jo. 20. S. thomas resurre- ctione no credebat. ergo xps cicatrices vulneru ei palpa- biles exhibere non debuit.

Leo papa. Quis dubitet a mortuis redisse saluato- re cui pntia agnouit oculus: attrectauit man: digit pscrui- tat: cu ocs dubitatione sue resurrectionis auferre obue- rit: vt q cicatrices digito pscrutadas pbere debuit. Decet victorie signa sue victorie: hre: r ondere: s; sic dic- Aug. i li. de ci. dei. cicatrices vulneru xpi fuerunt victorie sue indicia: q decuit vt eas haberet: r ostenderet.

Utz p comestione debuerit pbare sua resurrectione- z vt q no debuit p mduatione sua resur- rectione ondere. comestio. n. spectat ad vi- ta aiale: s; p resurrectione no trassit ad vita aiale: vt dicit saraceni r iudei: q xps p comestione resurrectione pbare no debuit.

Alterius cib' comest' auertit i corp' comedere: s; in corp' xpi no potuit aliqd auerti: q ia erat ex statu gna- tidis r corruptio: q vt q comedere no debuit. S. age- li g apparuerit abrae mducauerit: nec tn i eis fuit veri- tas buane nae: q per comestione veram resurrectione bu mane nature pbare no debuit.

S. act. io. Dedit eu notu fieri si oi ppo: s; nobis q ma- ducam' r bibim' cu eo: postq resurrexit a morte r. r p b restificat' e petrus resurrectione: q r b arg' corp' exhibere sue resurrectionis. S. v. itas icarnatiois pbaf per id qd e ismum in ptib' hoia. s. p carne. vñ dcm est. Verbu caro factum e. Jo. i. g. etiã vitas buane nae debuit operari in xpo pid qd est infimū in operibus aie. De aut fut operationes vegetabilis aie: quarū prima in aialib' est comestio: q p b veritate resurrectionis pbare debuit.

Respondeo ad pma qone q ad veritate resurre- ctionis exigit q ides numero resurgat. idiuuatio aut s; qua e aliqd vnu numero ex diuersis ac cidetib' manifestat: quoq collectio in alio no iuenit. Et qz visus: vt dic' pba in pn' metha. ples nobis rez d'ias ondit: id q fit idem nuero nuq meli' qz p visus manifestat: r id visibilis apparitio fuit vnu de argumētis resurrectionis.

Ad primuz qdm q apparitio visibilis no iduce- bat ad pbadu vitate carnis: qz hoc p alia arg' pbabat: s; ad pbadu idetitate suppositi supposi- ta vitate corpis. Ad 2m qz qz opinionem ppositi: q pbabilior vt: corp' glorificatu e oino in ptate aie: qz ad ocs actioes ei'. visibile aut vt s; q agit i visu: r id dicebat q in ptate corpis gloriosi e q videat vñ no videat: r itez qñ videat q videat sub forma glie vñ no. Lu. n. sit in eo for- ma nalis corpis r forma glie: pot s; vna tm imutare visu: vel fm vtraq: r imutare visu s; forma glie s; pportione visus vt no corruptat: s; delectet: sic ex visibili pportiona- to. Alio vo dicit q no pot videri nisi p miraculu: s; pma e pbabil'. Ad 3m qdm q discipulis suis xps forma nale sui corpis ondit: q e quodam' corp' coloratu: r no formaz claritatis glie. q aut ipi cum no cognouerunt fuit ex ite- riori eoz dispone: qz eu resurrexisse no credebant: vnde no ponebat se ad pgredu indicia ppria: qb' possent ipz cogno- scere: sicut etiã accideret si viderem' aliqne que mortuus crederem' qz no fuisz nobis: r maxie si viderem' illu in alio habitu. vñ q cito eis ondit signum fractiois panis spale sibi cognouerit eu pp spale modu fragendi: qz vt of- sua fractio erat filis i cistoni cultelli. Et hac ifidelitate vel dubitatioe tenebant ocl' eoz ne eu cognosceret: r ista de- tectio of acrista: de q of in glo. Hen. 19. no q eet aliqd ipedi- metu ex pre visus corpalis in discipulis: sicut potuit ee in sodomitis. Ut pt dicit q qz visus vni repitaret ppa spao: in q soliti erat eu videre: tn vntate diuina ipediabaf vires ite- riores: ne seqren' iudiciu de psona illa q eet: r sic ea q xre

ri' agebat' r formabat' bis q iteri' r tigebat' in ipso: vt pste- heret: r no cogiceret: qz amabat: s; dubitabat: vt dic' greg- qone dds qz pp uehemētia ymagina- tionis rringit aliqñ q illud qd yma- ginatio apprehedit: vt ee pns in visu no solum in dozmie- do: s; et in vigilado. sicut et rigit qz ex oppone aliquoz: coz- poruz vt aliq effigies acti eet hoiz vñ alioz aialiu. Ite- ruti apparitioes visibiles demonu r et ageioz: p senerit fieri p corpora aerea ispisata: vñ stati cu volut dissoluit: r id ois ad ostēdēdu veritate resurrectionis palpatioe vi- sui adiungit: vt excluderet visio p imutationem visus ab ymaginatioe: r visio ymbaru: r visio spūz apparitum.

Ad secundā qdm q de corp' tagibile e per nāz corru- ptibile: s; qd e p nām corruptibile pot esse p gliaz icorrupti- bile. vnde quāuis corruptibile r icorruptibile sunt tria sim- pliciter: pp qd dicit Greg. q ondit in se duo tria. tn corru- ptibile p nām r icorruptibile p gfas no sunt tria. Un sicut corp' gliosus hz in ptate sua q possit videri r no viderita- habet in potestate q possit palpari r no palpari: r vtrunqz sine miraculo: sed palpatur p nām corporis. no palpabile aut est in qtu corp' est ism glie glie. Ad 2m qz pal- patio no pntet ad sensuz tact': in qtu est discretiu' calidi r frigidi r h' r ioz: s; in quātū e discretiu' coloru: q hnt potētia nālē resitēdi diuidēti. r bec qdem solidi- tas e in corpib' gliosis: est no sint qtitates ille r ioz. Ut ddm q qtitates ille sunt in corpe glioso: r erit i elemēti- qtu ad subaz: s; no qtu ad actionē: q vnu agit in alioz. r iuebūt. n. p forma glie ne agat sic r iuenit p forma nālē ne dissoluāt p iudiciu. Ad 3m qz qz visus glioso corp' nul- lu corp' no gliosu possit resistere: tn corp' gliosu pt resistere cuius alteri corp'. r s; h' pt palpari qñ vult. Ad 4m qz qz visus spūs possit corp' solidū accipere: tn tm pt assumere cor- pus solidū in q appareat ocs opatioes vite: sic pfecte i xpi corpe apparebat: qz op' artis no pot esse silē opationi nāe. vnde quāuis statim no pcepterit deceptio: li xps corpus solidū assumpsisset: tn ex lōga mora: qualem cōtraxit xps cū discipulis: no potuisset laterē: qz illa q sunt p artes de- monis pterer via nature no sunt diurna. Ad 5m qz qz tactu cognosim' calidū r frigidū duruz r molle r d' qualitates: ex quib' nāliter pstituitur corpus: r idco qz tactus sit minus spūalis inter alios sensus: tm p cum vna nāe resurgētis certius pbari potuit.

Ad tertiaz qone dds q cicatrices signa erāt mort' xpi. vñ fm hoc accidēs ondebaf q ille idem qui mortuus fuerat resurrexit. ergo dicendū q s; Aug. 20. de ciui. dei. h' cicatrices vulnerū remanent in vi- ctorie sue: no q aliqua corruptio vel defectus ex istis cicat- tricibus in eis sit. vnde et si aliquib' sanctis sūt amputata aliqua mēbra: no opz q sine illis resurgāt: sed q in loco i- sionis aliq vestigiū ad decorez glie remaneat. Ad 2m qdm q cicatrices iste: vt pbabilius videt: semp in corpe re xpi remanebūt ad decore. q aut dicit' dispētiue assu- pre: h' est no qz ad tps assupte sunt: s; qz no est de necessita- te materie q in xpo remaneant: sicut in nobis accidēs: sed ppter aliqne finē. In oib' quidē victozib' ppter decorez. in xpo aut ppter hoc r ppter alia qtuoz. Primoz vt vntate resurrectionis astrueret. Secūdo vt eas pns ei' aspectu pntaret p nobis iplozans. Tertio vt nobis sue misericor- die r charitatis mōstraret indicia. Quarto vt in iudicio q cas impys ostēderet qz iuste dānenē. Ad tertiu' dicit' qz thomas ad solū aspectū vulnerū credidit: vñ dicit' e. Jo. 20. qz vidisti me credidisti: s; tm terigit eum vt a nobis

Ad primū qdm q apparitio visibilis no iduce- bat ad pbadu vitate carnis: qz hoc p alia arg' pbabat: s; ad pbadu idetitate suppositi supposi- ta vitate corpis. Ad 2m qz qz opinionem ppositi: q pbabilior vt: corp' glorificatu e oino in ptate aie: qz ad ocs actioes ei'. visibile aut vt s; q agit i visu: r id dicebat q in ptate corpis gloriosi e q videat vñ no videat: r itez qñ videat q videat sub forma glie vñ no. Lu. n. sit in eo for- ma nalis corpis r forma glie: pot s; vna tm imutare visu: vel fm vtraq: r imutare visu s; forma glie s; pportione visus vt no corruptat: s; delectet: sic ex visibili pportiona- to. Alio vo dicit q no pot videri nisi p miraculu: s; pma e pbabil'. Ad 3m qdm q discipulis suis xps forma nale sui corpis ondit: q e quodam' corp' coloratu: r no formaz claritatis glie. q aut ipi cum no cognouerunt fuit ex ite- riori eoz dispone: qz eu resurrexisse no credebant: vnde no ponebat se ad pgredu indicia ppria: qb' possent ipz cogno- scere: sicut etiã accideret si viderem' aliqne que mortuus crederem' qz no fuisz nobis: r maxie si viderem' illu in alio habitu. vñ q cito eis ondit signum fractiois panis spale sibi cognouerit eu pp spale modu fragendi: qz vt of- sua fractio erat filis i cistoni cultelli. Et hac ifidelitate vel dubitatioe tenebant ocl' eoz ne eu cognosceret: r ista de- tectio of acrista: de q of in glo. Hen. 19. no q eet aliqd ipedi- metu ex pre visus corpalis in discipulis: sicut potuit ee in sodomitis. Ut pt dicit q qz visus vni repitaret ppa spao: in q soliti erat eu videre: tn vntate diuina ipediabaf vires ite- riores: ne seqren' iudiciu de psona illa q eet: r sic ea q xre

Ad primū qdm q apparitio visibilis no iduce- bat ad pbadu vitate carnis: qz hoc p alia arg' pbabat: s; ad pbadu idetitate suppositi supposi- ta vitate corpis. Ad 2m qz qz opinionem ppositi: q pbabilior vt: corp' glorificatu e oino in ptate aie: qz ad ocs actioes ei'. visibile aut vt s; q agit i visu: r id dicebat q in ptate corpis gloriosi e q videat vñ no videat: r itez qñ videat q videat sub forma glie vñ no. Lu. n. sit in eo for- ma nalis corpis r forma glie: pot s; vna tm imutare visu: vel fm vtraq: r imutare visu s; forma glie s; pportione visus vt no corruptat: s; delectet: sic ex visibili pportiona- to. Alio vo dicit q no pot videri nisi p miraculu: s; pma e pbabil'. Ad 3m qdm q discipulis suis xps forma nale sui corpis ondit: q e quodam' corp' coloratu: r no formaz claritatis glie. q aut ipi cum no cognouerunt fuit ex ite- riori eoz dispone: qz eu resurrexisse no credebant: vnde no ponebat se ad pgredu indicia ppria: qb' possent ipz cogno- scere: sicut etiã accideret si viderem' aliqne que mortuus crederem' qz no fuisz nobis: r maxie si viderem' illu in alio habitu. vñ q cito eis ondit signum fractiois panis spale sibi cognouerit eu pp spale modu fragendi: qz vt of- sua fractio erat filis i cistoni cultelli. Et hac ifidelitate vel dubitatioe tenebant ocl' eoz ne eu cognosceret: r ista de- tectio of acrista: de q of in glo. Hen. 19. no q eet aliqd ipedi- metu ex pre visus corpalis in discipulis: sicut potuit ee in sodomitis. Ut pt dicit q qz visus vni repitaret ppa spao: in q soliti erat eu videre: tn vntate diuina ipediabaf vires ite- riores: ne seqren' iudiciu de psona illa q eet: r sic ea q xre

Ad tertiaz qone dds q cicatrices signa erāt mort' xpi. vñ fm hoc accidēs ondebaf q ille idem qui mortuus fuerat resurrexit. ergo dicendū q s; Aug. 20. de ciui. dei. h' cicatrices vulnerū remanent in vi- ctorie sue: no q aliqua corruptio vel defectus ex istis cicat- tricibus in eis sit. vnde et si aliquib' sanctis sūt amputata aliqua mēbra: no opz q sine illis resurgāt: sed q in loco i- sionis aliq vestigiū ad decorez glie remaneat. Ad 2m qdm q cicatrices iste: vt pbabilius videt: semp in corpe re xpi remanebūt ad decore. q aut dicit' dispētiue assu- pre: h' est no qz ad tps assupte sunt: s; qz no est de necessita- te materie q in xpo remaneant: sicut in nobis accidēs: sed ppter aliqne finē. In oib' quidē victozib' ppter decorez. in xpo aut ppter hoc r ppter alia qtuoz. Primoz vt vntate resurrectionis astrueret. Secūdo vt eas pns ei' aspectu pntaret p nobis iplozans. Tertio vt nobis sue misericor- die r charitatis mōstraret indicia. Quarto vt in iudicio q cas impys ostēderet qz iuste dānenē. Ad tertiu' dicit' qz thomas ad solū aspectū vulnerū credidit: vñ dicit' e. Jo. 20. qz vidisti me credidisti: s; tm terigit eum vt a nobis

Ad primū qdm q apparitio visibilis no iduce- bat ad pbadu vitate carnis: qz hoc p alia arg' pbabat: s; ad pbadu idetitate suppositi supposi- ta vitate corpis. Ad 2m qz qz opinionem ppositi: q pbabilior vt: corp' glorificatu e oino in ptate aie: qz ad ocs actioes ei'. visibile aut vt s; q agit i visu: r id dicebat q in ptate corpis gloriosi e q videat vñ no videat: r itez qñ videat q videat sub forma glie vñ no. Lu. n. sit in eo for- ma nalis corpis r forma glie: pot s; vna tm imutare visu: vel fm vtraq: r imutare visu s; forma glie s; pportione visus vt no corruptat: s; delectet: sic ex visibili pportiona- to. Alio vo dicit q no pot videri nisi p miraculu: s; pma e pbabil'. Ad 3m qdm q discipulis suis xps forma nale sui corpis ondit: q e quodam' corp' coloratu: r no formaz claritatis glie. q aut ipi cum no cognouerunt fuit ex ite- riori eoz dispone: qz eu resurrexisse no credebant: vnde no ponebat se ad pgredu indicia ppria: qb' possent ipz cogno- scere: sicut etiã accideret si viderem' aliqne que mortuus crederem' qz no fuisz nobis: r maxie si viderem' illu in alio habitu. vñ q cito eis ondit signum fractiois panis spale sibi cognouerit eu pp spale modu fragendi: qz vt of- sua fractio erat filis i cistoni cultelli. Et hac ifidelitate vel dubitatioe tenebant ocl' eoz ne eu cognosceret: r ista de- tectio of acrista: de q of in glo. Hen. 19. no q eet aliqd ipedi- metu ex pre visus corpalis in discipulis: sicut potuit ee in sodomitis. Ut pt dicit q qz visus vni repitaret ppa spao: in q soliti erat eu videre: tn vntate diuina ipediabaf vires ite- riores: ne seqren' iudiciu de psona illa q eet: r sic ea q xre

adm dubitatione excluderet: qz testis erat future resurre- ctiois. vñ Leo papa dicit. Suffecerat ad fidē ppria q vi- derat: s; nob opar' e vt tegeret qd videbat. gliosa aut ma- gdalena n eligebat vt testis resurrectionis i ppsio: qz n decet miterē docet i ecclesia. i. Cor. i. 4. r id no e pmissa tēgere.

Ad quartam qone ddm q p comestione ostē dit verā remāsisse nām būanā ex illis vite opib' q infima sunt vt pzi' dicit' est.

Ad primuz qdm q magis difficile erat ad cre- dēdu vitate resurrectionis qz glia resur- rectione supposita: r id maxie scā sunt argumēta ad pbadu vitate nāe būanē: q manet in statu glie qtu ad ocs potētiā r mēbra: vt sit nā itegra: qz nō remancāt ocs vltus potētiā r mēbra: qz nō ict' necitas: r id ista co- mestio nō fuit necitatis: sic e i aial' vite: s; magis fuit pnti- l' nāl' potētiē ostēdēdu. Ad 2m qz fuit ibi comestio qz ad diuisione cibi: r qtu ad traiectionē i vētrē. nō aut qz ad auersionē i būozes. cib' aut ille vt dicit aug. i spūa- l' nāz auersus e. i. in vapore resolut': sic aq p radiuz solis. Ad 3m qz i āgelis nō e comestio ad ostēdēdu potētiā nālē nutritiā: qz ea nō hnt sic xps ea habuit: r id nō e sile- r' qz nū istoz argumentoz ex se nō sufficeret: tn oia similitudinē faciebāt: r id etiã argumenta multipli- cata sunt.

Expositio textus. Ergo xps non fuit p violētia crucifigētis occisus. Dds q illi qtu i eis erat violētia itulerūt: qz nō xpo violētia inferri potuit ex pte psonē: s; solū ex pte corpis būani. (Itē hō i illo mutat' est.) Cōtra nāe māserūt vtriqz vnitatē. Dds q būana nā i xpo p qz e assupta i vnitatē diuine pfoe nē e mutata a sua nāl' vnitatē: s; accepit āplioz pfectionē s; quā scā e melior.

S. i. p. in morte fuit hō. Distin. XXII. Itē querit vtz in illo triduo mortis xps fuerit hō: qd nō videt' qbus- dam: qz mortuus erat: r hō mor- tuus nō est homo. Addunt etiā si tūc erat homo: vel mortalis vñ im- mortalis. sed mortalis nō: qz mortuus. nec im- mortalis: quia tm post resurrectionē. ergo non erat homo. Quibus respondeamus quia licet hō mortuus fuerit: erat tm in morte de' hō: nec mor- talis qd nec imortalis: r tm xre erat hō. Ille. n. r b mōl' argutie in creaturis locū hnt. s; fidei sa- crim a philosophicis argumētis e libez. An am- nāsis suis iā dyaletica taceat. pscarozib' credif nō dyaleticis. Bicim' ergo in morte xpi deum vere fuisse hoies: r tm mortuū. r hoiem qdem nec mortale: nec imortalē: qz vnitus erat aie: r carne sciunct'. alia. n. rōne dicit' deus hō: vñ hō deus qz Martinus vel Joannes. Homo enīz dicit' deus: r ecōuerso ppter susceptionē hois dicit' aie r carnis. vnde Aug. Tals erat illa su- ceptio: q deū hoies faceret: r hoies deū. Luz ergo illa susceptio p morte nō ofecerit: s; de' hō- mini: r hō deo: sicut an vnit' erat xre. r tūc de' erat hō: r ecōuerso: qz vnitus aie r carni. r hō

mortuus erat: qz aia a carne diuisa erat. Propē separationē aie a carne hō mortuus: s; pp vtriusqz secū vniōez hō. Nō aut sic erat hō. vt ex aia r carne sil' iunctis subsisteret. Ex qua rōne d' ali- quis ali' hō: r ipse forte aie mortē hoc etiāz mō erat hō: r post resurrectionē fuit. In morte xpo hō erat tm pp aie r carnis secū vniōē: r mor- tuus ppter inter illa duo diuisionem.

Sic christus in morte erat homo alicubi r si vbiqz est homo sit.

Itē querit si xps i morte alicubi erat hō r si vbiqz e hō sit. Ad qd dicimus. qz nō vbiqz erat hō erat: nec mō vbi- cūqz e hō e. Qz vbiqz e s; deitate: nec vbiqz hō. Qz nō vbiqz hō vnitus: s; vbiqz e s; hoies ibi hō est. Tpe aie mortis r vbiqz erat s; deū: r i sepulchro s; hoies: r in i- ferno s; aiaz: i sepulchro s; carnē. In sepulchro g erat hō: qz būanitati erat vnit': et si nō totū: qz carni tm: r i inferno erat: qz humanitati isic': s; nō totū: qz aie tm. S; si i inferno aie tm r i sepul- chro carni tm vnit' erat: g nec i inferno vnit' erat aie r carni: nec in sepulchro. Quō g hic vel ibi hō ee d'?: Que e rō dicit': Qz vna cadēqz vniō- ne vnit' erat aie in inferno: r carni in sepulchro. Et sic erat illis duob' tūc separatis vnit': sic an se- parationē. i. an morte. Ad hāsit opponit. Si xps aiaz tm: vñ carnē tm assumpsisset: nō fuisset ve- rus hō: s; pp vtriusqz assuptionez verus hō fuit. Sic g vbi carnē r aiaz sibi vnitā nō hēbat ver' hō ibi nō existerat. S; rpe mōtis nūsqz illa duo vnta hēbat: qz nec in sepulchro: nec in inferno: nec alibi. Nūsqz erat ergo hō. Ad qd dicimus: qz xps vtriqz verus hō nō fuisset. si carnē r aiam nō assumpsisset. S; tm ex quo assumpsit neutru depo- suit: s; cū vtroqz eadē vniōē idēfīneret tenuit: quā assūmēdo pnt. Ideo nō pgrue vbiqz aie vel carni vel vtriqz vnitus est: ibi hō ee d'?: qz ibi humanat' e. Ergo r in sepulchro erat hō: r in inferno erat hō: qz in vtroqz humanat' erat xps r vna eadēqz cū aia r carne licet separatis hēbat vniōē: r vno eodēqz tpe i sepulchro iacuit xps: r ad infernū descēdit: s; in sepulchro iacuit s; so- lū carnē: r in infernū descēdit fm solaz aiam. vñ Aug. Quis nō e derelict' in inferno: xps: sed in aia fuit ibi sola. Quis iacuit in sepulchro: xps. Sed in carne sola: quia in his singulis xps est: xpm in oib' r singulis cōfitemur. Ex his euide- ter ostēdit q carni iacēti in sepulchro vnit' erat xpus sicut aie in inferno. Alioqn si carni mortue nō eet vnit' nō i ea diceret iacuisse in sepulchro. Anima igit ad infernū descēdit: caro i sepulchro

facit. sapietia cu vtroq; pmasse q in inferno possit: vt ait Ambrosius: lumē vite sūdebat eterne. Radiabar illic lux vera sapietie. illuminabat infernū: s; inferno nō claudēbat. Quis. n. loc' ē sapietie: Be qua scriptū ē. Nescit hō vias ei: nec intrāta ē iter hoies. Be qua abyssus dicit. non ē in me. mare dicit. nō ē meū: s; nec in tpe: nec in loco sapietia est: cui nec mors tribuenda est. In ligno. n. caro: nō illa operariū oīum substantia diuina pēdebat. Cōfitemur tñ xpm pependisse in ligno: et iacuisse in sepulchro: s; in carne sola: et fuisse in inferno: sed in aia sola.

¶ Quid xps vbiq; totus est: sed nō totus: vt totus est homo vel deus: sed nō totus.

Let utiq; totus eodē tpe erat in inferno: totus in celo: tot' vbiq;. Persona enī illa eterna nō maior erat: vbi carnes et aiaz sil' vnitā sibi habebat: q; vbi altep tñ: nec maior erat vbi vtrūq; sil': v' altep tñ vnitū habebat q; vbi erat neut' habēs vnitū. Totus q; xps pfect' vbiq; erat. vñ Aug. Nō dimisit patrē xps cū venit in virginē. Vbiq; tot'. vbi q; pfect'. Ano igit' et eodē tpe tot' erat in inferno: tot' in celo. erat ap' d'feros resurrectio mortuoz. erat sup celos vita viuētū. vere mortu'. vere viuus: in quo et mortem susceptio mortalitatis excepit: et vitā diuinitas nō pdidit. Adortē igit' dei fili': et in aia nō prulit: et in maiestate nō sensit: s; tñ picipatōe infirmitatis rex glie crucifixus ē. Et bis appet q' xps eodē tpe tot' erat in sepulchro: tot' in inferno: totus vbiq; sicut et modo tot' ē vbiq; q; s; nō totū. Nec in sepulchro: nec in inferno totus erat: et si tot'. sicut xps tot' est de': totus hō: s; nō totū: q; nō solū ē de' vel hō: s; de' et hō est. Totū. n. ad nāz refertur. totus aut' ad hypostasim: sicut aliud et aliqd ad nāz: aliud hō et aliqd ad psonā referunt. Unde Joānes Damascen' totus xps deus pfect' est: nō aut' totū deus est. Non. n. solū deus est: s; et hō. et tot' hō pfectus: nō aut' totū hō. nō solū. n. hō: s; et deus. Totū. n. nāe representatiuū ē: totus aut' ypostasion. Sicut aliud qdēz ē nāe: ali' aut' ypostasios: sic et huiusmodi.

¶ Sicut que dicitur de deo vel de filio dei pos sint dici de illo hoie: vel de filio hois.

Slet etiā queri si congruēt dici possit fili' hois: vel ille hō descēdit de celo vel vbiq; esse: sicut dicitur filius dei: vel deus de celo venisse: et vbiq; esse. Ad qd dicimus si ad vnitate psonē referat' dicit' intelligētia sane dici pōt. si vero ad distinctionē naturarū: nullatenus pcedēdū est. vñ Aug'.

Ana ē psona xps de' et hō. Ideo dicit. nemo ascendit in celū nisi q' descēdit de celo et c. Si q' at tendas distinctionē subay: fili' dei descēdit: et filius hois crucifixus ē. Si vō vnitate psonē: et filius hois descēdit: et filius dei crucifixus est. Propter hanc vnitate psonē non soluz filius hominis descēdit de celo: s; etiā dicit' esse in celo: cū loqret' in terra. Propter hanc eadē dē de' glie crucifixus: q' tñ ex forma seruitū crucifixus ē: nō s; h' q' de' glie ē: s; s; m' h' q' glorificatus: et tñ dē de' glie crucifixus. Recte qdē: nō ex hrute dinitatis: s; ex infirmitate carnis. Quid ergo pp qd: et qd fm qd dicatur prudēs et diligens et pius lector intelligat. Nec de corrigia calciamenti dñici sufficiant. ne ossa regis ydumee psumantur vsq; in cineres.

¶ Post determinauit mag' de his q' ptnēt ad mortē xpi scz scz quā rōnē dicit' mortu'. Dic determinat ea q' cōsequunt' ad mortē xpi. Diuidit aut' in duas pres. In p' dēterminat de morte xpi p pparationem ad locū ibi. (De querit si xps in morte.) Circa p' tria facit. Primo mouet qōnē. vtz xps in triduo fuerit hō. Secdo ponit alioz opinionē ibi. (Qd nō v' gbulda.) Tertio ponit opinionē suā. (Cui b' respōdem.) (Dic q' si xps) hic ingrit de morte pōparationē ad locū in q' erat: et duo facit. Prio ostēdit q' erat fm hūanitatē in sepulchro: et in inferno: et s; dinitatē vbiq;. Secdo ingrit vtz de illo hoie possit predicari eē vbiq; ibi. (Soleat etiā queri.) Circa p' duo facit. p' ostēdit q' xps erat in diuersis locis s; diuersa. scdo ingrit vtz fuerit in illis locis tot' ibi. (Vtiq; tot'.) Dic ē triplex qd. p' de morte xpi p pparationē ad eī' hūanitatē. scdo de descētu ad inferos. tertio de ascēsiōe ei' in celū.

Circa p' querunt duo. p' vtz xps in illo triduo mortis fuerit hō. scdo vtz fuerit vbiq; hō tūc v' ē ante vel nunc.

¶ Vtruz xps in triduo quo iacuit in sepulchro potuerit dici homo.

Ad primum sic pcedit. v' q' xps in illo triduo fuerit hō. Rōnale enī ē d'ia ppletita hois: s; xps poterat dici rōnalis in illo triduo pp aiaz rōnalē s; vnitā q' poterat dici hō. ¶ P' ois psona sūt: s; hō in nā hūana pōt dici hō. s; psona filij dei subsistebat in nā humana: q; hēbat oēs pres hūane nāe sibi vnitas: q' poterat dici hō. ¶ Ad b' q' aliqd dicit' hō: opz q' aia et corp' sint sibi vnita: s; in illo triduo aia et corp' erat vnita in vnā ypostasim filij dei: q' poterat dici hō. ¶ P' ois sacerdos est hō: xps in illo triduo fuit sacerdos: q; dicit' ē ei. in eo sacerdos in eternū: q' xps in illo triduo erat hō. ¶ P' cū oia eē dēderēt v' p' dicit' in. z. de gnātiōe. nullus desiderat nō eē s; semp veri' eē: s; sancti desiderāt mori v' p' p' b' l. z. Lu pio dissolui et c. q' p' mortē nō dñit' eē id qd fuerat: s; veni' eē incipiūt: et ita post mortē pnt dici hoies. ¶ P' petrus ē nomē cuiusdā singularis in nā humana: s; post mortē p' tri inuocam' eū dicit' eē: sancte petre ora pro nobis: q' post mortē pōt dici hō: et sic v' q' eadē rōnē xps. ¶ P' p' dicit' in. 9. Et hi. q' hō ē intellect' fons: s; intellect' hois: manet post mortē: ergo potest post mortē dici homo.

¶ S; p' tra. pars nō p'dicat' de toto nec eōtra: s; post mortē xpi māferūt tñ ptes hūane nāe: ergo rōnē illaz p' tūm

christus nō poterat dici hō. ¶ P' hō est nomē speciei: sed spēs et genera sumunt' a forma totius. forma aut' totius refertur ex cōpositiōe partiū. cū ergo aia et corp' nō fuerit in illo triduo ad iūctā pposita: xps nō poterat dici hō. ¶ P' vniū est super' ad hoies. vt d' in li. de causis. mortuū aut' opponit' viuū: sed xps erat mortu'. q' nō erat homo.

Respōdeo dōm q' opio fuit mag' et etiā Dugo. de sanc. vic. q' xps in illo triduo fuit hō: sed ad hoc mouebant' diuersis vtz. Dugo. n. dicebat q' totalitas hois est in aia: et ipa erat hō: p' p' loquēdo: et iō aia post mortē pōt dici hō nō solū in xpo: sed et in alijs hominib'. Dec at' ppositio nō pōt eē vera: q; post' aliqd ē cōpletū in spē sua et psonalitate: nō pōt ei aduenire aliqd vt cōponat' cū eo nāz aliqd: sed vel adiūgit' ei in psona et nō in nā qd est singulare in xpo: vel adiūgit' ei accidētāl'. vñ ex hac ppositiōe sequit' q' vel ex aia et corpore nō efficiatur vnā nā. et sic aia nō erit forma corpis: nec viuificabit corp' formāl': vel itez q' aia adiūgit' corporei accidētāl' vt nautā nū v' hō vestimēto: sic dicebat' antiq' phi: quoz plato: vt Greg. Illicenus narrat: dicebat q' hō nō est aliqd ppositū et aia et corpore: s; est aia vtz corpore. Et q; bec icōueniētia ppositiō mag' nō voluit q' alij post mortē eissent hoies: sed solū hoc voluit de xpo: q' et post mortē aia et corp' aliquo mō manēt vnita i xpo in q' tū vtrūq; māet vnitū vbo. S; bec ē ppositio nō pōt stare si p' p' accipiat' hoc nomē hō pp duas rōnes. Primo q; ad hoc q' sit hō opz q' sint aia et corp' cōiuncta ad cōstituedū nām vnā: qd sit p' hoc q' corp' informāt' aia: qd in illo triduo nō fuit. Secdo q' recedente aia illa caro nō dicebat' nisi equoce caro. vñ nec illud corpus erat hūanū corp' nisi equoce: et iō oēs moderni tenēt q' xps in triduo nō fuerit hō. ¶ Si edū tū q' mag' nō v' loq' xps in triduo illo dicit' hō nisi equoce. vñ dicit' q' nō fm eadē rōnē dicebat' hō post mortē: sic aut' vel sicut alij hoies. Et fm hoc ex opione mag' nō sequit' aliqd icōueniens fm rē: q; fm p' h. 4. Nota. nō est icōueniens vt qd nos dicim' hoies: alij dicāt nō hoies q' tū ad cōueniens nā moies: sed solū est iproprietas in mō loquēdi: q; nō est in v' hū' nois hō q' significet corpus et aiam diuisa.

Ad primum q' dōm q' rōnale fm q' ē d'ia ē ip' p' ppositi. vt dicit' Auicē. q' nō sumat' ab aia: et ideo post mortē sicut nō erat hō: ita nō erat rōnale fm q' rōnale noiat' differētia hois: sed solū fm q' noiat' pōtētia aie. ¶ Ad 2' dōm q' nō subsistebat in nā hūana: q' nō erat oēs pres hūane nāe: nō enim erat caro et os nisi equoce vt dicit' ē. Et itez nō erat vnio aie ad corp'. ¶ Ad 3' dōm q' ad hoc q' sit hō nō solū opz q' aia et corp' vniant' in psona. sed et ad cōstitutionē vni' nāe. ¶ Ad 4' dōm q' xps dicit' sacerdos in eternū: q; ei' sacerdotio aliud sacerdotiū nō succedit. ¶ Vel al' dōm q' xps. vt dicit' Heb. 9. erat assūctus pōtifer futuroz bonoz spūaliū. et iō illud sacerdotiū est et ante xpi separe a corpore. ¶ Ad 5' dōm q' Paulus desiderabat verius esse q' tū ad aiam: qd erat nō v' hūane q' esse i mortali corpore. ¶ Ad 6' dōm q' ille locutiones sūt synodochiche: q; ponit' totū p' pte. ¶ Ad 7' dōm q' p' dicitur intellectus: sicut ciuitas rex: quia totum qd est in ciuitate dependet ex voluntate regis.

¶ Utr' xps vbiq; fuerit homo.

Ad secunduz sic pcedit. videt' q' xps vbiq; fuerit homo. fm Dama. enīz nāe cōicant' sibi sua idiomata: sed xps vbiq; est de'. ergo vbiq; est hō. ¶ P' que. cū sunt vnū in supposito vbiq; ē vnū est aliud: sed hō est hō: s; hō est hō: ergo cū fili' dei sit vbiq;. vbiq; nā erit hō. ¶ P' sic petrus v' est hō: ita et xps: s; vbiq;

est petrus ibi est hō. q' vbiq; est xps ibi est hō: s; xps est vbiq;. ergo vbiq; est hō. ¶ P' oē qd est aut est hō aut non homo. si ergo xps nō est vbiq; homo: erit alicubi non hō: qd est falsuz. ¶ P' esse vbiq; nō magis est remotū a creaturis q' eternitas: sed dicim' q' iste hō fuit ab eterno. ergo silr dicere possumus q' est vbiq; hō. ¶ P' totalitas rei d' respectu illoz ex q' res cōponit': sed tot' xps d' eē vbiq;. vt dicit' in lra. vt Dama. dicit. cū igit' totus ad personā p' t' neat: et persona sit pposita ex diuinitate et humanitate: videt' q' humanitas xpi sit vbiq;. et sic vbiq; est hō.

¶ S; hūanitas xpi nō p'sistit nisi in aia et carne: sed neq; corp' xpi neq; aia sunt vbiq;. q' ipse s; hūanitatē nō ē vbiq;. ¶ P' oē qd mouet de loco ad locū h; locū dēterminatus: et nō est vbiq;: s; xps fm q' hō mouebat' de loco ad locū. ergo nō erat vbiq;. ¶ P' eē vbiq; sol' est de': s; nullū tale auenit xpo fm q' hō. ergo nō est vbiq; fm q' hō.

Respōdeo dōm q' hūana nā xpi nō ē vbiq; neq; qñ aia et corp' fuerūt diuisa: neq; qñ sunt cōiuncta: sed psona illa rōnē sui et rōnē diuine nāe ē vbiq;. Ad veritatē aut' locutiōis: vt supra dicit' est: exigit' q' p'dicatū fm se totū aueniat subo. sufficit aut' q' aueniat ei rōnē suppositi. Et iō q' hō signat' suppositū humanā nāe et ipam nāz hūanā. inde est q' bec est falsa. xps est hō vbiq;: q; nō auenit sibi vbiq; hūanitatē. Adnerbiū id vbiq; dēterminat esse hoies in p'dicato ppositū q' tū ad id totū qd in hoie ipozat': et magis etiā q' tū ad nām s; q' termini in p'dicato ppositi tenent' formāl'. sed bec est vera. iste hō est vbiq;: q; eē vbiq; auenit psonē. Dec aut'. xps fm q' hō est vbiq;. pōt esse v' et falsā: fm q' enī pōt ipozare cōditionez nāe. et sic est falsa: vel veritatē suppositi. et sic est vera.

Ad primum q' dōm q' cōicatio idiomatū sit s; q' nāe vniant' in psona vel in supposito: et ideo opz q' ista cōicatio attendat' fm q' nomē signāz vtrāq; nām in subo ponit': et nō fm q' ponit' in p'dicato. nō enī sequit'. fact' est hō. q' est fact' de'. et similr nō sequit'. est vbiq; de'. q' est vbiq; hō. ¶ Ad 2' dōm q' vbiq; ē de': hic hō est in illo loco. nō est tū ibi hūana nā: et iō nō opz q' ibi sit hō. ¶ Ad tertiu dōm q' petrus nō h; nisi humanas naturā. et ideo vbiq; ipse est: opz q' sit illa natura: sed xps habet plures naturas. et ideo nō oportet q' vbiq; est q' ibi habeat vtrāq; naturā: sicut nō oportet q' vbiq; est totū q' ibi sint oēs pres eius: sed in vno loco fm humanū: et in alio fm pedē. ¶ Ad quartū dōm q' cuz dicit'. filius dei nō est vbiq; hō: locutio nō verificat' fm q' negatio absolute fert' ad boicm: sed fm q' fert' ad hoies cū hoc q' est esse vbiq;: sed qñ addit' sibi per cōpositionē negatio nō fertur extra terminū illū: et iō remouet' hūanitatē absolute: et nō respectu eius qd d' vbiq; vel alicubi. et ppter hoc bec est falsa. xps alicubi est non hō: sed bec est vera: non est vbiq; hō. ¶ Ad quintū dōm q' similiter est de hoc sicut de eter no. bec enī est vera. iste hō fuit ab eterno: sed bec est falsa. xps fuit ab eterno hō: sicut et d' vbiq; dicit' ē. ¶ Ad sextū dōm q' psona nō p' p' dicit' cōposita ex naturis: vt supra dicit' est. vñ totus nō fert' ad psonā s; q' totū dicit' qd h; partes: sed fm q' totū dicit' pfectū: cui nihil deest. et s; hoc dicit' totus vbiq;: q; nihil deest sibi de sua psonalitate fm q' est vbiq; totus. n. cū sit masculini generis ad psonā p' t' net. deest ei aut' aliqd de his q' ad humanā nām p' t' net' fm q' est vbiq;: q; s; humanā naturā nō est vbiq;: et ideo dicit' q' nō est totū vbiq;: q; totum cuz sit neutri generis ad naturam p' t' net.

Ende querit de descētu xpi ad inferos. Et circa hoc queruntur duo. Prio mo de descētu christi ad inferos. Secūdo de effectu quem ibi fecit.

Deinde querit de ascensione xpi. Et circa hoc qrunf tria. Primo an xpus ascenderit. Secundo de modo ascensionis. Tertio de termino ipsius.

Utrum xpus debuerit ascendere.

Primum sic pcedit. vñ q xpus n̄ ascēderit. ois. n. mot' cū sit exi- tus de potētia ad actus est act' iperfecti r est pp indigentia: sed ascētio motus est. cū igi' in xpo iā gloriificato totalr per resurrectionē nō fuerit aliq' iperfectio vel indigentia: vñ q ipse nō ascēderit.

In xpo nō ē nisi duplex nā. s. dīna r hūana: s. s. dīna nāz xpo nō cōpetit ascēdere: neqz localr: cū ipse s. s. q' de' sit vbiqz: neqz fm dignitatē: cū dīnitas p̄ficere nō possit: neqz itez s. s. hūana s. s. locū: qz ipsa de celo nō descēdit. dñ aut' Joh. z. Nemo ascēdit in celū nisi q' descē. de ce. neqz itez fm dignitatē: qz gloria sua post resurrectionē gloriōsaz nō creuit. s. vñ q xpus nullo ascēderit. C. P. alijs scis cōpetit ascēdere ad celū empī. qz p locū illū cōgruētē sue glie angel' suū gaudiū: s. gaudiū aīe xpi nō potuit aliq' mō crescere: sicut nec grā vñ gloria. s. videt' q ipse nō ascēderit. C. P. oē qd xps i carne assumpta pp nos fecit i nostrā vtilitatē cedere debuit: sed per ascētionē nihil nobis accreuit: qz ante p passionē r descēsus ad iferos oē ipedi- mentū remotū fuit r ianua p passionē aperta est. Et sicut p baptismū qñ celi aperti sūt. nō fuit necius q xps ascēdere ret. C. P. ois actio xpi ad nostrā salutē ordinat' : s. magis eēt ad salutē nostrā ei' p̄sentia corporalis qz ei' absentia. s. vñ q a nobis p ascensionē discedere non debuit.

Utrum xpus ascenderit ad celos. C. P. corpozi nobilissimo dbe' loc' nobilissim': s. ce. empī. ē locoqz nobilissim'. s. cor' xpi qd ē nobilissimū ad locū illuz ascēdere debuit. C. P. in xpo p̄mōstrata ē glia resurrectionis q mēbris ei' p̄mittit: s. p̄mittit ē mēbris xpi loc' celestia vñ lucifer cecidit. ergo videt' q ipse p̄us ascēdere debuit pan- (des iter an alios. vt dñ dicit. z.

Respondeo ddm q ascēdere in celū fuit agruius r ipsi xpo r nobis. Xpo qdē qñ ei oē qd ad gliaz p̄riet de- bebaf. vñ cū celū empī. sit loc' cōgru' glie: r aliqd qñ p̄miū accidētale: xpo ēt debebat vt ad locū illū ascēderet. Nobis aut' cōgruū fuit q̄tū ad tria. p̄mo vt nos qñ in cor- poralē possessionē iduceret celi: quā nobis p̄cio sui s̄quis emerat: z' vt spem n̄fāz ad celū crigeret: qz dū hūanā dī- tionē siderib' ipōtavit credētib' celū posse patere mōstra- uit. vt dicit Leo papa. 3: vt iā xps nō s. s. carnē cogitētes spi- ritualr tñ ipsi dūgamur. r sic idēi efficiamur ad accipiē- da dona spūscī s. s. qd dēi ē. Ascēdit i altū dicit dōa hoib' (des iter an alios. vt dñ dicit. z.

Ad primuz ddm q mot' local' vt dicit p̄ba in. 8. p̄by. nō mutat aliqd d eo qd ē itra rē: s. solū est fm id qd ē cē. vt mot' localis nō ponit exitū de potētia ad actū aliqūe itranēū rē: s. ad actū extrinsecū. r pp hoc nō ponit p motū localē aliq' iperfectio: p s. q' dicit aliqd eoz q debēt iesse: s. ponit iperfectionē s. qd: p hoc q' dū est in loco isto nō ē in alio. Similr ddm ē q' ascētio xpi nō fuit pp aliqūā idigentia q idigeret ipse ex pte sua in seipso h̄re: s. pp nostrā idigentia: r vt eēt in loco sibi uenit: in q nōdū erat. C. Ad 2^m ddm q ascēdere r descendere possunt dici p̄p̄e: r sic significāt motū localē. vñ nō conue- niūt xpo fm dīnā nām: s. fm hūanā: s. s. quā descēdit ad iferos: r ascēdit localr ad celos. dñ ēt metapho. descēdisse fm dīnā nām: in q̄tū se exinaniuit formaz ferui accipiēns. P̄bil. z. et in q̄tū p nouū effectū fuit in terris: fm quē ibi aī nō fuerat. ascēdisse āt q̄tū ad noticiā alioz. Sicut q̄tū ad hūanā nām ascēdit fm q' exaltat' est ad gliaz resurre- ctiois: r noticiā populoz: descēdit aut' fm passiois ignomi-

nias. Et aut' dñ nemo ascēdit nisi q' descēdit: ad psonā rēse- redū ē: cui s. s. nāz vñā uenit descēdere de celo. s. s. dīnā: in q̄tū sibi carnē in psona copulauit: r s. s. aliā. s. hūanā ascē- dere. C. Ad 3^m ddm q xpo in ascētionē nō accreuit aliqd gaudiū: neqz q̄tū ad itētionē: n̄z q̄tū ad nūqz eoz de qd' gaudēdū erat: qz pfectū gaudiū de oib' ab instāti sue p̄- ptionis habuit: s. accreuit sibi nou' modus gaudēdi: qz de illo de q' p̄us gaudebat vt de futuro: tunc gaudebat vt de p̄senti. C. Ad 4^m ddm q p passionē xpi oia ipedimēta fue- rūt a nobis amota r oia bona data q̄tūz ad meritū: qz p passionē xps nobis meruit p̄dicta: s. s. oportuit vt p effectū in illa bona p eū iduceremur qñ i corporalē possessionē eorū q' iā nobis emerat. dona aut' glie in trib' dñstūt. p̄mo in vñsioē dīna q' est b̄tudo aīe: r hoc p effectū cōtulit descē- dēdo ad iferos. scdm est glia corpis: r b. ichoanū in sua re- surrectioē. tertiu est loc' cōgru': r hoc p̄stitit in sua ascētio- ne. In baptismo aut' celi aperti sūt in signū q' p baptismū quē tūc pateret nobis. C. Ad 5^m ddm q corporalis p̄sentia xpi in duob' poterat esse nocua. p̄mo q̄tū ad fidē: qz vidēt' eū in forma in q' erat minor p̄re: nō ita de facili crederent eū eq̄lē patri. vt dicit glo. sup. Jo. scō q̄tū ad dilectionē: qz eū nō solū spūalr: s. ēt carnaliter diligerem' cōuerlan- tes cū ipso corporalr: r hoc est de iperfectioē dilectionis.

Utrum motus ascensionis fuerit violentus.

Secunduz sic pcedit. vñ q' mor' ascē- siois fuerit violēt'. Act. p. Eleuatis manib' ferebat' in ce. sed latio. vt dñ 7. p̄bi. est spēs mor' violēt'. q' ascensio sua fuit violēt' mor'. C. P. in corpe suo cū eēt solū dñabaf terra: s. oē tale nāliter mouet deo: s. s. r p violen- tiā sursum. gilla ascētio erat violētā. C. P. ois mot' nālis causaf ex motu celi: s. celū nō hēbat aliqūā cālitatē supra cōp' xpi. g. mor' ille nō erat nālis. C. P. ois mot' q' ē i locū pegrinū mobilē ē mor' in ālis: s. ascētio xpi fuit hō: qz dicit Hreg. sup. illd. Nō qdā peregre p̄ficif. Laro ad pegrinū dūcif dū p redēptōrē i celo collocaf. gilla ascētio fuit mo- C. Sed 3° ois mot' violent' iducit lassitudi. (tus violēt'. nē: s. ascensio xpi nō fuit talis. ergo nō fuit motus violentus. C. P. nullus mot' violētus est p̄p̄ia virtute mobilis: sed xps p̄p̄ia virtute ascēdit. vt patz Isa. 64. Hradiēs in multitudine virtutis sue. g ascētio ei' nō fuit mot' violēt' C. Utrum fuerit subitaneus.

Alterius vñ q' ascētiois mot' fuerit subit' : qz Aug. dicit in qdñb' de resurrectione q' tales sūt mot' corpozi glorificatoz: sicut mot' radū solis: s. motus radū ē in instanti. g mot' corpozi xpi gloriofi. C. P. cor' xpi gloriofuz oio erat subm volūtati spūs: sed volūtas in illū- ti pōt moueri de loco ad locū. ergo r corpus xpi gloriifica- taz. C. P. potētia corporis xpi gloriificati est ip̄oportio- bilis potētie alicui' corpi mobilis nō gloriificati: s. s. p̄- portioē virtutis mouentis est. p̄portio rēporis: in quo fit mot': qz maior virtus in miori rēpore mouet. ergo si aliq' virt' mouet in tāto tpe: virt' corpi xpi gloriificati moue- bit in instāti ipm cor'p: qd instans rēpori nō p̄portioat. C. S. 3. cor'p' xpi cū sit diuisibile hz partē p̄tē: s. vbi ē vna pars ibi non est alia. g o3 q' parti succedat pars. ergo mot' ille nō est subitō. C. P. mot' subitaneus nō pōt p̄ci- pi: s. apostoli viderūt xpi ascētionē. ergo nō fuit subita.

Utrum statim post resurrectionē ascēdere debuerit: vñ q' statim post resurrectionē ascē- dere debuerit: qz ascensio sua est exēplat futuram ascendent. ergo r xps debuit. C. P. sicut debuit p̄bari veritas resurrectionis: ita debuit probari veritas

mortis: sed ipse vt p̄bat veritatē mortis distulit resurre- ctionē vñqz in tertiu die. g sicut debuit ascendere tertia die post resurrectionē. C. P. nō ē aliqz loc' aīarū nisi ifern' vñ celū: s. aīe scōuz patri q' erāt in limbo xpo resurgēte edu- ere sunt de iferno. g statiz ascēderūt in celū: s. nlls debuit in celum ascēdere ante xpm: sicut nullus ante ipm resur- gere. g r xps statim post resurrectionē debuit ascendere. C. S. 3. Act. p̄mo. P̄buit se viuū per dies quadraginta. C. P. cōsolatōes dīne excedūt tribulationē hūanā: s. apo- stoli fuerūt in angustia post mortē xpi p tres dies. g mltio ampli' debuerūt esse in gaudio p̄pter ipm' resurrectionē. C. P. cōsolatōes dīne excedūt tribulationē hūanā: s. apo- stoli fuerūt in angustia post mortē xpi p tres dies. g mltio ampli' debuerūt esse in gaudio p̄pter ipm' resurrectionē.

Respondeo ddm q' mor' nālis dicit' cui' p̄m' est nā. natura aut' dñ duplr. s. de forma q' est p̄n- cipū actiūm motus: r de mō q' est p̄m' passiuū: fm hoc igit' dicit' aliqz motus duplr nālis. vno mō: qz i eo qd' mo- uetur est p̄ncipiū actiūm mot': r sic corpora grauiā r leuiā mouent nāliter. Alio mō: qz in eo qd' mouet' est dispositio nālis per quā aliqd ē mobile ab aliquo mouētē: r hoc con- tingit duplr: qz vel iest ista apritudo ad hoc q' moueatur ab illo mouētē cū inclinatioē ad hūi motū: sicut est in cor- pore aīalis: r tūc mot' ille dñ violētus q̄tū ad nām corpo- ris: in q̄tū est cor'p. nālis aut' q̄tū ad nām corporis in quā tūc est aīatū. vt dicit p̄ba. s. p̄by. Aut non est aptitudo ad hūi inclināō: sicut p̄z in motu celestiu q' mouent' a substā- tia separta. r tñ dicunt' moueri nāliter. vt dicit Lōmē. in p̄- mo ce. r m. hoc mō motus ascensiois xpi fuit nālis: qz cuz corpus gloriificatū sit oio subm aīe nō pōt esse aliq' iclina- tio ad hūi eius qd' aīa vult. vñ remouet' in eis inclinatio grauitatis r leuitatis repugnās volūtati: sicut inclinatio ca- lidi r frigidī q' est ad mutua corruptionē. Quidā aut' dicit' q' fuit ēt motus nālis ex hoc q' p̄ncipiū actiūm fuit in cor- poris nālit' in motu grauiū r leuiū: qz in corpe gloriifica- to regnat' nā celi empī. que est de cōpositioē corpozi hūa- ni. Qd est ip̄sibile: qz si aliqd de celo empī. esset pars cor- poris nostrī: oporteret q' esset cōmixtū elementis: alias eēt distinctū ab eis r nō eēt ps: qz nō eēt vñū nisi aggregatōe. C. P. si eēt pars nō inclinaret ad motū rectū: s. ad nullū: qz de natura celi empī. nō est q' moueaf nisi ad motū cir- cularē: q' est naturalis q̄tē cēntic.

Ad primuz ddm q' ferebat' qdem ab angelis in obsequiū dignitatis nō in adiutoriū necessitatis: sic reges ēt ferunt' r epi. vñ nō seq̄t' q' fuerit mot' violēt'. C. Ad 2^m ddm q' mor' ille nō ē nālis corpozi in q̄tū corp': s. in q̄tūz inlīm aīe gloriificate p quā tollebat' inclinatio q̄itatus: r rariū ad actioes r mot' suos. C. Ad 3^m ddm q' p̄telligit' d' corpi' q̄dū sunt in statu gnātiois r corruptionis r nō de corpi' gloriofis. C. Ad 4^m ddm q' ille loc' ē pegrin' car- ni in q̄tū est caro. nō aut' in q̄tū est inlīm aīe gloriose.

Ad secundaz qōnē ddm q' illa opio est facilior ad sustinēdū q' ponit q' cor'p' xpi i ascē- sione mouebaf tpe pceptibili sua qdē volūtate: s. s. poterat moueri tpe iperceptibili nō aut' in instanti: qz oportebat q' cor'p' xpi in ascētioē trāsfiret p media cū p suā subam d̄ter- minaret' ad locū: r ipole est q' sit in diuersis locis s̄l: r ita oportebat q' in medijs locis esset in diuersis instātibz: r

Ad primū ddm q' similitudo artēdīf q̄tū ad pcepti- bilitatē r nō q̄tū ad gen' mot': qz mot' radū est mot' al- teratiōis. vt dñ in li. de sensu r sensato. vñ nō pōt ē subit'. mot' aut' gloriificatoz: corpozi est mot' local'. r iō o3 q' sit successiuus. C. Ad scdm dicendū q' q̄tū corpus sit subie- ctum spiritui: tñ esse nō pōt vt corpus ad nām spūs cōuer- tatur. C. Ad tertiu ddm q' rō illa pcedit de virtute mouē- te ex necessitate nature: nō aut' de virtute mouētē per vo- luntatem: que mouet' fm exigentiā mobilis.

Ad tertiā qōnē ddm q' ea que circa xpm acta sunt dispētiue facta sunt pp aliquā vtilitatē.

Et iō ad ostendēdū veritatē sue resurrectionis oportuit q' nō statiz post resurrectionē ascēderet: s. s. diu cū aplis p̄er- sare' vt ex magna familiaritate ois dubitatio tollerē: qz si tātū apparuisset semel: potuisset videri eē aliq' illusio: r iō pluries in illis q̄draginta dieb' illis apparuit. Sicut etiā dilata ascētio ad cōsolationē aploz q' de morte cōtristati fuerāt. Et iō dicit glo. Act. p. q' sic q̄draginta hore fuerūt mortis xpi: ita q̄draginta dieb' cū eis vueratus ē post re- surrectionē: qz cōsolatio dīna excedit tristitiā humanā. g ddm q' alioz scōuz nō oportebit re- surrectionēz p̄bare: qz oib' manifestā erit. r ideo non opz q' differat. C. Ad scdm ddm q' maior poterat esse dubitatio de resurrectionē qz de morte: r ideo oportuit q' longiori tpe cōfirmaret'. C. Ad tertiu ddm q' interim aīe scōuz erant cū xpo vt de ei' corpozi p̄sentia gauderēt: vel erant in paradiso terrestri: q̄uis loc' ille nō sit. p̄p̄ie loc' spūm: sed erāt ibi dispensatiue ad tps.

Utrum xpus ascenderit super omnes celos.

Tertiu sic pcedit. videt' q' xps non ascēderit supra oēs celos: cor- pus enī xpi necio est i loco: s. s. extra oēs celos nō ē loc': s. s. p̄ba. s. p̄by. r m. ergo supra oēs celos ascēdere nō potuit. C. P. duo corpa nō possūt eē in eodē loco: cū igit' nō possit fieri mot' de extre- mo in extremū nisi p mediū: videt' q' supra oēs celos ascē- dere nō potuit nisi celū diuideret: qd ē ipole. C. P. celuz empī. ē loc' spūuz: s. s. diuersoz diuersa sūt loca. g nec cor'p' xpi nec aliud cor'p' ad celū empī. ascēdit qd ē celū vltimū C. Sed 3° tra. Deb. 7. Excelsior celis factus. C. P. Eph. 4. Ascendens in altum. glo. Loco r dignitate.

Utrum ascenderit ad dextram patris.

Alterius vñ q' nō ascenderit ad dextrā p̄ris. dextra enī vel sinistra sūt dñe situs vel positiois: sed de' cū sit sūme spūalis nō hz sitū. g nō hz dextrā r sini- strā. C. P. metapho. fili' ipe dñ dextra p̄ris. p̄fal. Man' tua p̄fregit inimicū: s. hēc p̄positio ad. dnotat distinctionē: qz p̄pōnes trāstītiue sunt: cū g fili' a seipso nō distiguat: vñ q' ei nō cōueniat ad dextrā p̄ris sedere. C. P. p̄ner. 3. Dñ In dextra ei' lōgitudo diez r i sinistra illi' diuitie r glia: sed oīuz bonoz p̄ris xps habet plenitudinē. g non magis d3 vici sedere ad dextrā qz sinistra. C. P. ipse dñ eēt i synu C. Sed 3° tra. Deb. p̄. Sedet ad p̄ris. Jo. p̄. g nō ē ad dextrā. dextrā maiestatis in excelsis. C. P. i simbolo dicit'. Ascē- dit ad celos sedet ad dextrā dei patris omnipotentis.

Utrum conueniat soli xpo sedere ad dextrā patris.

Alterius vñ q' nō soli xpo cōueniat ad dextrāz p̄ris sedere. Ad eph. z. Lōfedere nos fecit xpo in celestib'. si g xps sedet ad dextrā r nos ad dextrā sede- re faciet. C. P. Eph. p̄. Lōstitues illū ad dextrā. glo. i. eter- nā b̄titudinē: s. s. oib' scis cōicaf eterna b̄tudo. g oib' san- ctis uenit ad dextrā sedere: r nō soli xpo. C. P. beate vir- gini cōuenit eē in potiorib' donis dei q' est sup oēs chozos āgeloz exaltata. vñ r i p̄fal. a dextris stare dñ. Altitit re- gina a dextris rē. g nō soli xpo uenit sedere ad dextrā. C. P. dextra patris est eq̄litas patris: sed spūscūs est eq̄- lis patri: sicut fili'. ergo sibi conuenit sedere ad dextrā. C. Sed contra. sedere ad dextrā cōuenit xpo fm humanā naturā r diuinā: sed in nullo alio inuenit natura diuina r hūana simul. g nulli alij cōuenit sicut xpo. C. P. eq̄litas ē in filio. vt dicit Aug. p̄ appropationē: s. s. dextra ipōtat eq̄- litatē. g videt' q' sedere ad dextrā soli filio cōueniat.

Respondeo ddm ad p̄mā qōnē q' termin' ascen- sionis xpi est r loc' r dignitas nō quā

tunc de nouo accepit: sed que tunc innotuit. Scdm aut q termin' est locus: sic est exaltatus vsq; ad supremu loco rum corporaliu: no q no possit inde moueri: sed fz cogruetia debet sibi altissimus locus et vbiuq; sit: sed ad id qd sibi fm cogruentia debet: tunc fuit actu exaltatus.

Ad primuz qd om q no d' ascēdit sup celos: qz extra celu empi. sit: fz qz in altissimaz pre celi empi. ascēdit. Ad 2m d' om q d' uis de nā corp' ris no sit q possit eē in eodē loco cū ali' corp' tñ pōt hoc de' facere p miraculū: sicut et fecit corp' xpi de clauso vir ginali ytero exire. vt dicit Grego. Ad 3m d' om qz qz nā corp' alis sit citra nām spūs: tñ nā corp' xpi trāscēdit oēs spūs: in qtu est diuinitati vnita: q est maior et dignior vno qz ea q est p fruitionē: et id altior locos debet corp' xpi: qz etiā ipsi spiritib' creatis. vnde glo. Heb. 7. super illud. Excelsior celis factus est. dicit. i. Di rationali creatura.

Ad secūdas qd d' om qz d' dextera ē nobilior ps cor' poris. vñ g alteri ad dextrā sedet no bilissimo mō ei iungit. Nobilissim' aut modus fm quē aliq; pari cōiungit: vel ē nobilissim' simplr: et sic est eē eq; les sibi: et hoc puenit filio fm dīnā nām: vel est nobilissim' qtu possibile est creature: et hoc est coniungi ei in vnione persone filij eius: et sic sedere ad dextrā conuenit xpo fm hūanā nām: signat enī sessio firmitatez illius cōiunctionis.

Ad primuz qd d' om q no d' ppe dextera: sed meta/ phorice. Ad 2m d' om q no est icōue/ niēs q fili' dicat dextera et sedere ad dextrā fm diuersas similitudines: qz metaphorice vtriusq; d' dextera. n. d' fz qz p ips' p' opat: fz sedere ad dextrā d' rōne iā dicta. Ad 3m d' om qz qz nā sint xpi et maiora et maiora bona p'ris: tñ ipse in maiorib' est collocat': et id d' ad dextrā sedere. Ad 4m d' om qz xps in qtu exiit a p'ce p gnationē d' in synu p'ris se dere: p q significat gnatiua potētia: fz in qtu est equalis patri et ei cōregnat dicit sedere ad dextrā eius.

Ad tertū qd d' om qz nulli creature puenit eē eqle p'ris: nec cōiungi filio ei' i vnitate p'one fz qd d' xps ad dextrā sedere: et id nulli creature puenit.

Ad primuz qd d' om qz fecit nos cōsedere in qtu nos gloria stabiluit et iudiciaria potestate dedit: no aut sedere ad dextrā. Vel d' om qz nos cōsede re fecit etiā ad dextrā: sed no in nobis. sed in xpo in qtu ipse est vni' nāe nobiscū: quā put est in xpo ad dextrā pa tris collocat'. Ad 2m d' om qz non quelibet beatitudo pōt dici dextera simplr: fz que debet illi nāe assumptē: vel si quelibet beatitudo dicat dextera: hoc no erit fz excellē tissimū modū possibile creature: fz potes creature no vni te: et hoc est fm quid. Ad 3m d' om qz qz nāe beata vgo. sit sup angelos exaltata: no est tñ exaltata vsq; ad eq'itatez dei vel vnionē in p'ona: et ideo no d' sedere ad dextrā: sed astare a dextris in qtu bonoz filij aliq' mō p'cipatiue no plenarie redūdāt in ipaz: in qtu d' mater dei: fz no de'. Ad 4m d' om qz spūscūs pōt dici sedere ad dextrā p'ris in qtu est eq'lis patri fm veritate: sed no appropat ei eq'li tas fz filio: et ideo nec sessio dextre. Expositio text'.

Ad argumentū a p'bis argumentis est li bez: qz p ea nec p'bari nec ip'bari pōt. (Et ipse forte ante mortē.) Hoc dicit pp ter tiaz opionē q nodū erat suo tpe dānata: q dice bat: qz et ante mortē erat hoc mō hō. (Qz vna eadēq; vnione. Quātū ex pte ipsi' assumptis: no qtu ex parte assumptoz. Ad qd Dionys' hoc dicit: no qn p'misse locutiōes sint simplr cōcedēde: fz vt ostēdat quā eām ve ritatis habeāt. Nemo ascendit.) ergo alij hoies in celus no ascendūt. Dicendū qz alij no p'pria virtute scandūt qd est ascendere: vel logē de celo sancte trinitatis ad qd ascē

dit rōne diuine nature. Vel d' om qz loquitur fm q caput et mēbra sūt vna p'ona. (Dec de corrigia calciamēti.) Cal ciamētū est hūanitas regens pedem. s. verbū: quo quasi oia portant. De b. z. Corrigia ipa ē vnio. (Rex ydumee) xpus qui cōmunicauit carni et sanguini. De b. z. Ydumea enī sanguinea interpretat: ossa eius sunt fortiora et difficilio ra ad intelligendū de mysterijs humanitatis eius: q non sunt igne curiosi studij vsq; ad mima inquirēda: qd ē ossa in puluere redigere: sed sunt silentio honorāda quāsi intel lectum excedentia. Et sumitur de amos scdo.

Si christus habuit fidem et spem vt charita/ tem. Distinctio. XXXIII.

Am vero supra perhibitu sit xps ple/ nū grā fuisse: no est superuacnu ingre re vtrū fidē et spem sicut charitatē ha buerit. Si. n. his caruit non videt ple nitudinez grāri habuisse: vt ait bec questio va leat apert' explicari: de his singulis aliqua in mediū p'ferenda sunt: et primū de fide: fm men suram cuius p'cipit apostolus vnicuiq; sapere.

Quid sit fides.

Fides est virtus qua credunt que no vt denf. Qd tñ no de oibus que no vide tur accipiendū est: sed de his tñ qz cre dere: vt ait Aug. ad religionē pertinēt. Multa enī sunt que si xpianus ignoret: nihil metuendū est: qz non ideo a religione deuiat.

Quo modis dicitur fides.

Accipitur autē fides: tribus modis. s. pro eo qd credit: et est virtus: et pro eo quo creditur: et no est virtus: et pro eo qd credit qd aliud est ab eo quo creditur. vnde Aug. inqt. Aliud sūt ea qz creduntur. aliud fides qz creditur. Illa. n. in reb' sunt qz vel eē vel fuisse vel futura eē dicuntur. Hec aut in aio credētiō e et tñ cōspicua cui' est. Et tñ noie fidel' censetur vtriusq; et illud. s. qd credit: et id quo credit. Ad qd credit d' fides: sic ibi. Hec ē fides catholica quā nisi qsq; fideliter fir. et c. salu' esse no potē rit. Fides aut qua credit: si cū charitate sit virt' est. Quia charitas: vt ait Ambro. mater ē oīuz virtutū: que oēs iformat: sine q nulla vera vir tus est. Fides ergo operās p dilectionē virt' ē: q no vīsa credunt. Hec est fundamētū qd mu tari no pōt: vt ait Apl's: q posita in fundamēto neminē perire sinit. vnde Aug. Fundamētū est xps iesus. i. xpi fides. s. que p dilectioez opatur: per quā xps habitat in cordib' qz neminē perire sinit. Alia vero no ē fundamētū. Fides. n. sine dilectioē inanis est. Fides cū dilectioē xpiani ē. Alia demōis est. Nā et demōes credūt et cōre miscūt. Sed multū iter est. vtrū quis credit xps vel xpo vel in xpm. Nā ipz esse xpm demōes crediderūt: nec tamen in xpm crediderunt.

Quid sit credere deum vel deo vel in deum.

Und. n. est credere in deū. aliud cre dere deo: aliud credere deū. Crede re deo ē credere vera eē q loquit: qd et mali faciūt: et nos credim' boi: sed no in boies. Credere deū est credere q ipse sit de' qd et mali faciūt. Credere in deū ē credēdo amare: credēdo in eū ire: credēdo ei adherere et ei' mēbris incorporari. Per hāc fidē iustificat ipius: vt deide ipsa fides icipiat p dilectionem opari. Ea. n. sola bona opa dicēda sunt qz sūt p dilectionē dei. Ipsa. n. dilectio op' fidei d'. Si des igit quā demones et falsi xpiani hnt: qualitas mētis est: fz iformis: qz sine charitate: nā et malos fidē hnt: euz tñ charitate careant: a plus ostēdit dicēs. Si habuero oēs fidē: charitatem aut no habuero et c. Que fides ē donū dei dici pōt: qz et in malis qdā dei dona sūt. Aug. in li. de p'destinatiōe scōz. Credere ipsuz nihil aliud est qz cum assensione credere vel cogitare.

An illa in formis qualitas mentis que in ma/ locbristiano est fiat virtus cum sit bonus.

I vero qrit vtz illa iformis qualitas qz malus xpian' vniuersa credit qz bo nus xpian' accedēte charitate: rema neat et fiat virt': an ipsa elimiet et alia q'itas succedat qz virtus sit. Atrūlibet sine peri culo dici pōt. Adibi tñ videt qz q'itas illa qz p' erat remaneat et accessu charitatis virtus fiat.

Ex quo sensu dicatur vna fides.

Amqz diuersis modis dicat fides: farēdū est tñ vna eē fidē: vt ait Apl's. An' dñs vna fides. Siue. n. accipia tur fides p eo qd credit: sine pro eo quo credit: recte d' vna fides. Si p eo qd cre dit accipiat: ex hac itelligētia d' vna fides: qz idē iubemur credere: qz vni idēq; est qd creditur a cunctis fidelibus. Vñ fides catholica d'. i. vni uersalis. Si vero accipit fides p eo quo credit: ea rōne d' vna esse fides: no qz sit vna nūero in oib': fz genere. i. similitudine. vñ Augu. li. xij. de tri. Fides quā qz hnt fideles vocant: et qz no hnt infideles: cōis est oib' fidelib': sicut plurib' bo minib' facies cōis esse d': cū tñ singuli suas ha beāt. Nō. n. fides nūero ē vna fz genere. Que cū sit in vno et in alijs est no ipsa: fz similis. Et pp similitudinē magis vna dicitur: eē qz multas si cur idem volentium dicitur voluntas vna: cū tamen cuiq; sit sua voluntas: et duorum simi li modo dicitur facies vna.

Quid fides est de his que non videntur pprie: que tamen vident ab eo in quo est.

Quid sit credere deum vel deo vel in deum. Tandū quoq; est qz fides pprie de no apparētib' tñ est. vñ Grego. Ap parētia no hnt fidē: fz agnōez. Idē. Cū Paulus dicat. fides est substan tia rez sperādaz argumētū no apparētū: hoc veraciter d' credi qd no valet videri. Nā credi iā no pōt qd videri pōt. Thomas aliud vidit et aliud credidit. Boies vidit et deū cōfessus ē di cēs. Be' me' et dñs me'. De hoc et Aug. ait. Fidē ipam videt quisq; in corde suo esse si cre dit: vel no esse si no credit. Nō sicut corpora: qz videmus oculis corporis: et p ipsoz imagines quas memoriē tenem' et absentia cogitamus. Nec sicut ea qz no videmus: ex bis qz vidim' cogitationē vtriusq; formam' et memoriē cōmēda mus. Nec sicut boies cui' aiām: et si non videamus ex nra cōiūctim' et ex motib' corporis bo minē sicut vidēdo didicim': ituemur et cogitā do. Nō sic videt fides in corde in quo est ab eo cui' est: fz eā tenet certissima scia. Cū igit ideo credere iubemur: quia id qd credere iubemur videre no possum': ipaz tñ fidē qz est in nobis videm' in nobis: qz et rerū absentū p'sens est fi des: et rerū que foris sunt intus est fides: et rerū que no vident videt fides. Et ipsa tēporal' sit in cordib' boīuz: et si ex fidelibus ifideles fiunt perit ab eis. His vobis euidenter tradit fidē ipaz in corde boīs ab ipso boie videri no corporaliter: no imaginarie: fz intellectualr: et ipaz tamē absentū: et eoz que non vident esse. vt. n. Aug. alibi ait. Credim' vt cognoscim': no cognosci mus vt credam'. Quid ē. n. fides nisi credere qd no vides: fides ē qd no vides credere: ve ritas qd credidisti videre. vñ recte fides d' ar gumētū vel cōiectio rez no apparētū. Quia si fides est ex eo cōiūctur et pbat aliqua eē no ap parentia. Qz si quis de eis dubitet per fidē pba tur: cum fides no sit nisi de no apparētib'.

Descriptio fidel.

It enī apl's. Fides est suba rez sperā dari argumētū vel cōiectio no appa rentū. Quia per fidē subsistit in no bis etiā mō sperāda: et subsistit i futuro per ex perientia: et ipsa est pbatio et cōiectio no appa rentū. Quia si quis de eis dubitet per fidē pba tur: vt adhuc pbat futura resurrectio: qz ita cre diderunt patriarche et sancti alij: vel pbatio est et certitudo qz sint aliq' no apparentia: vt supra dñi ē. Proprie aut fides dicit substantia rerū sperandaz: qz sperādū substantat: et qz fundamētū est bonoz qd nemo mutare pōt.

Si illa descriptio spei conueniat.

Verbo querit an hec descriptio spel conueniat: sane pcedi pot vtrilibz. Si aut dicat conuenire. Sunt 7 alia plura qbus differit fides 7 spes: sed no improbe dici pot soli fidei conuenire: no spei: qz fides sola fundamētuz dicit: no qz fides virtus possit esse sine spe 7 charitate. vñ Aug. Fides operā per dilectionē vtiqz sine spe no pot esse: nec amor sine spe: nec sine amore spes: nec vtrū qz sine fide. Et fides sine amore nihil prodest. Pot in credi aliqd qd no speratur. Nihil autē pot sperari qd no credit. Ideo qz credere qd ē actus fidei pcedit sperare qd est act⁹ spei. Qd nisi aliqd credat no pot sperari. Creditur autē qd no speratur. Inde est q in scriptura plerūqz reperitur q fides pcedit spem: 7 spes sequitur si dem: no q virtus fidei pcedat virtutes spei rpe vel causa: sed qz actus fidei nāliter pcedit actuz spei. Qd etiā quidā cōcedit de ipsa virtute fidei: vt nāliter pcedat spem no tēpore. Unde 7 recte ea sola dī fundamētū oīum virtutum 7 bonoz opoz. no aut fundamētū est charitas: qz no ipa charitatis: sed charitas ipsius virtutis fidei ea est. Charitas enī causa ē 7 mater oīuz virtutū. Que si desit frustra habent cetera. si at adsit habent omnia. Charitas enī spiritus sanctus est vt in superiorib⁹ pzetactuz est. Ipsa est ergo causa oīuz virtutū: no ipsi aliqua virtutū causa est: qz oia munera excellit. vñ Aug. Respice ad munera ecclesie: 7 vniuersis excellētī charitatis mun⁹ cognosces: que vt oleū no pot premi in imo: s; superexcellit vel superexilit. No ergo ei⁹ causa vel fundamētū fides est. Breuo tamē sup Ezechielē dicit: qz nisi prius fides tenet nullatenus ad spirituales amorē attingit. No. n. charitas fides sed fides charitatez pcedit: qz nemo pot amare qd non crediderit sicut nec sperare. Sed hoc accipi pot dictuz de fide que virtus non est. Ipsa enī spem 7 charitates frequēter pcedit: vel de actu fidei: qz forte nāliter actū charitatis pcedit sicut actum spei. Qd verba pmissa diligenter notata inuūit: 7 ea etiā que addit dices. Nisi ea inquit que audis credit deris: ad amādū ea que audis no istā maberis. Que tāuz de non visis est vt ante dixim⁹. Vñ Joānes Crisostom⁹. Fides in aīa nostra facit subsistere ea que no vident: de qb⁹ pprie fides est. De visis. n. no ē fides sed agnitio. Postqz determinat mag⁹ de his q ad xps pertinet: qui bus nos effectiue reparauit. Dic icipit determinare de reparatib⁹ formalr q sunt habit⁹ gratuiti aīam iformātes. Diuidit autē hec p in duas. In p⁹ determinat de ipso habit⁹ gratuito. In 2⁹ de pceptis qb⁹ ipsi habit⁹ in suos act⁹

dirigunt. di. 37. ibi. (S; iā distributio decalogi.) Prio diuidit in duas ptes. In p⁹ determinat de ipso habit⁹ fm se p singula. In 2⁹ determinat cōnexionē eoz adiuicē. 36. di. ibi. (Solet ē qri.) Prio in duas. In p⁹ determinat de habit⁹ virtutū. In 2⁹ de donis. 34. di. ibi. (Nūc de trib⁹ donis.) Prio diuidit i duas ptes. In p⁹ determinat de virtutib⁹ theologial. In 2⁹ de virtutib⁹ cardinalib⁹. 33. di. ibi. (Post p̄dicta de virtutib⁹.) Prio diuidit in tres ptes. In p⁹ determinat de fide. In 2⁹ de spe. 26. di. ibi. (Est autē spe.) In 3⁹ de charitate. 27. di. ibi. (Lū autē xps fidē.) Prio in tres. In p⁹ determinat de fide fm se. In 2⁹ de fide p cōparatōez ad ea q credunt. 24. di. (Dic querit si sit.) In 3⁹ de ipsa p cōparatōez ad eos q credūt. 25. di. ibi. (Predict⁹ ad iudicē dū.) Circa p⁹ duo facit. Prio cōtinuat se ad pcedētia. 2. psequit ppositū. ibi. (Fides ē virtus.) Et hec pars diuidit in duas ptes fm q duas diffōnes fidei ponit. 2. inci pit. ibi. (Notādū quoqz q fide.) Circa p⁹ tria facit. Prio diffinit fidē. 2. exponit diffōnē qstū ad hāc p̄ticiā. q no vident. ibi. (Qd tñ no de oib⁹.) Quātū aut ad hāc p̄ticiā. virt. ibi. (Accipit autē fides.) Quātū vō ad hāc p̄ticiā. q credunt. ibi. (Aliud est credere in deū.) Secdo manifestauit qdā q possunt esse dubia ex p̄dictis: q duo sunt. Prio ibi. (Si vō qri.) Secdo ibi. (Lūqz diuersis modis.) (Notādū qz ē.) Dic ponit aliā diffōnē fidei. Et circa hoc tria facit. Prio venat diffōnem. Secdo diffinit. ibi. (Aut. n. apls.) Tertio mouet quādā qdōnē circa p̄dictas diffōnē. ibi. (Si vō qri.) Dic est triplex questio. Prio de virtutibus in generali. Secdo de fide cōiter. Tertio de formatione 7 informitate fidei. Questio. I. Circa p̄mū qrunf gng. Prio de necessitate habitū. 2. quō habit⁹ g lūmin nobis cognoscam⁹. 3. vtz virtutes sint habit⁹ 4. de diffōne virtutū i intellectuales morales 7 theologicas. 5. de nūero virtutū theological. Utrū indigeamus habitib⁹ in opatiōibus humanis. Prio sic pcedit. vt q habitūbus no indigeamus in opib⁹ hūa nis. Potētie. n. rōnales q sunt hoīs in qstū nō sunt mobiliozes potētys nālib⁹: s; potētie nāles no idigēt habitib⁹ ad suos act⁹ p̄ticiōes. g nec potētie rōnales hūane. P. potētie p se ordinatur ad actū p̄ticiōis: 7 no p acciōis: s; habit⁹ sunt acciōis. g nō ordinat ad suos act⁹ p̄ticiōis mediātib⁹ habitib⁹. P. nihil tā facile q id qd in sola volūtate cōsistit: sed act⁹ moales ad min⁹ in sola volūtate cōsistit: eū igit habit⁹ ponat facilitatē operatiōis: videt q saltē ad dictos act⁹ habitib⁹ no indigeamus. P. difficultas cooperat ad meritū: sed habitus tollit difficultatem. ergo ad actus illos qbus mero mur no sunt dandi nobis habitus. P. scia q est habit⁹ nihil aliud videt esse q gnatio sp̄rū intelligibiliū: s; sp̄s non sunt in parte affectiua: sed intellectiua tñ. ergo ad mēnus in pre affectiua habitib⁹ no indigeamus. Sed Aug. dicit in li. de bono cōiugali. Dabit⁹ est quo quis agit cū tps affuerit. Et cōmētator dicit in 3. de aīa q habitus est quo quis agit cū voluerit: 7 qñ in idem redit: sed hoc valde necessariū est hoī. ergo indigem⁹ habitib⁹. P. ad hoc q bonū opus operemur opz q in ipso opere delectemur: qz nullus est iustus qui no gaudet iusta operatōe. vt dicit p̄s p etbi. sed delectationē in ope facit habitus: qz signū opz accipe habitus finientez in opere delectationē. vt. z. etbi. ergo habitib⁹ idigem⁹. P. bonitas hoīs in bonis opatiōib⁹ p̄sistit. vñ ex eis laudat: sed ipsoibile est semp agere. vt dicit in li. de som. 7 vigi. nec sufficit ad laudē q actus sit tñ in potētia: qz qd est in potētia bonū no est bonū simpliciter sed qz qd. ergo idigem⁹ habitib⁹

Respondeo. P. opz qz qz ex p̄meditato bñ agere. s; B no p̄tigit nisi in eo q bz hituz sic de forti dīc p̄s in. 3. et b. g idigem⁹ dōz q i oib⁹ q bñt regulā 7 mē (hitib⁹ iurā eozū bonitas 7 rectitudo cōsistit in p̄formitate ad suā regulā vel mēsurā: malitia autē s; q ab ea discordat. Prio aut mēsurā 7 regulā oīuz est dīna sapētia. vñ bonitas rectitudo siue vtrus vniuscuiusqz p̄sistit fm q attingit ad B qd ex sapia dīna ordinat: vt dīc Ansel. Et sic est ē de alijs scōis regulis q in p̄formitate ad ipas bonitas 7 rectitudo regulatoz p̄sistit. Sūt autē qdā potētie limitate ad dēterminatas acciōes vel passiōes: 7 fm q illas implent regule siue p̄formant: qz per dīnā sapiāz ad tāla sunt ordinate. 7 qz nāc inclinatio semp ē ad vniū: iō tales potētie ipa nā potētie rectitudinē sufficienter hēc p̄t 7 bonitas malitia aut in eis p̄tigit ex defectu potētie. Potētie vō aliozes 7 vtiōzes cuiusmodi sunt potētie rōnales no sunt limitate ad aliqd vniū vel obm vel modū opandi: qz s; dī uerā 7 diuersimode rectitudinē hēc p̄t 7 iō ex nā potētie no potuerūt dēterminari ad rectū 7 bonū ipsaz: s; opz p̄ticiōis rectitudinē a sua regulā recipiēt. B aut cōtingit duplr. Uno vt recipiat per modū passiōis: sic in B qd regulatā potētie a regulatē mouet. S; qz in B qd aliqd potētie 7 nihil ad actū p̄ferat violētie diffō p̄sistit. vt p̄s in 2. et b. Violentia aut 7 difficultatē 7 tristitia bz: vt dīc in. 5. meta. iō p̄dicta receptio rectitudinis no sufficit ad p̄fectā rectitudinē potētie regulate. o; qz vt alio mō recipiat. i. per modū q̄litate inherētis: vt rectitudo regule efficiat forma potētie regulate. sic enī facit 7 delectabilē qd rectū est opabilē: sic id qd est cōueniēs siue forme. Et hec qdē q̄litas siue forma dū ad huc est imp̄fecta: oispositio dī. cū aut ias p̄ticiōis est 7 qñ in nām versat: hit⁹ noiat: qui vt ex. z. et b. 7. meta. accipit est fm que nos dēm⁹ ad aliqd bñ vt male. Et inde est q in p̄dicamētis dī dīspō facile mobilis: 7 hitus difficile mobilis: qz qd nāle est no cito trāsmutat. Inde est q hit⁹ ad vniū iclunā sic 7 nā: vt dīc. 5. et b. Et p̄ p̄ter B signū gnati hit⁹ est delectatio in ope facta: vt dīc in 2. et b. qz qd est nāe p̄ueniēs delectabile est 7 facile. Et p̄ p̄ter B hit⁹ a cōmē. in. 3. de aīa diffinit q est q quis agit cū voluerit qñ in p̄mptu hñs qd opandū est. Et iō hit⁹ posses sioni cōparat in p̄tē. s; quā rei possesse ad nutū habet: opatio vō vñ. p; qz potētie nāles qz sūt ex seipsis dēterminatē ad vniū hitib⁹ no idigēt. Sūt et nec app̄bēsiue sensitiue: qz hit⁹ dēterminatū modū opandi a q no deficiunt nisi per potētie defectū. Sūt et nec volūtās hūana fm q est nāliter dēterminata ad vltimū finē: 7 ad bonū fm q ē obm ei⁹. Sūt et nec itell⁹ agēs q bz dēterminatā actionē 7 facere itelligibilia in actu sic lux facere visibilia i actu. Sūt et nec in ipso deo est aliq hit⁹: cū ipse sit p̄ regula ab alio no regulata: vñ cēntialr bon⁹ ē: 7 no per p̄ticiōnē rectitudinis ab alio: nec malū in ipo icidere potē. S; intel lēz pols q de se est idēterminat⁹ sic mā p̄ma hitū idiget quo p̄cipiet rectitudinē siue regule. Et nāli q̄tum ad ea q erant illi lumine itell⁹ agētis q est ei⁹ regula statz dēterminat⁹ sic sunt p̄ncipia p̄ma. Et acq̄sito q̄tuz ad ea q ex his p̄ncipijs educi p̄t. Et ifuso q̄ p̄cipiat rectitudinē p̄me regule in bis q itell⁹ agētē excedunt. Sūt et in volūtate q̄tū ad illa ad q ex nā no dēterminat. Et in irascibili 7 cōcupiscibili idigem⁹ hitib⁹ s; qz p̄cipiat rectitudinē rōnis qz regule: vel rectitudinē p̄me mēsure in bis q bu rōnis nā excedūt q̄tū ad habit⁹ in fusos. Et sūt in corpe hito est habitus sanitatis p̄ticiōis p̄cipiat ab aīa dīspōnez qua potētie opus recte p̄ficere: qz oculus sanus dī qui op⁹ recte p̄ficere potē: vt dīc. 10. de aīalibus. vñ p; qz bz q̄ tates quas hitus dīcimus in rebus aīatis inueniuntur 7 p̄cipue in hitib⁹ electionē: vt dicitur in. 5. meta.

Ad primū. P. om q potētie nāles sunt dēterminatē ex seipsis ad vniū. 7 iō no idigēt aliqb⁹ hitus dēterminantib⁹: nec facit B dignitas s; idignitas ea rū in q̄tū ad paucioza se extēdit. Ad 2. dōz qz ad actū p̄ticiōis per se rei potē res ipsa ordinari mediāte aliq accēte: no gde ē r̄neo: s; qd p̄sequit ex p̄ncipijs rei: qz iter accētia p̄p̄nquius est subē vniū q̄ aliud: sic q̄litas q̄ actio. 7 ideo ignis mediāte calore calefacit. 7 sūt erit in p̄posito: qz virtutes p̄formant p̄ncipijs nālib⁹. Ad 3. dōm q q̄tuis p̄ducere talē actū sit in prāte volūtatis: tñ no est in volūtate tñ: s; ēt in inferiorib⁹ virib⁹ 7 qz potē accidere repugnātia 7 difficultas. 7 iō idigem⁹ hitib⁹ qbus oīs difficultas tollat. Ad 4. dōm q sic dī in. 2. meta. difficultas potē ē ex nobis. 7 ex reb⁹. 7 sūt facilitas. Facilitas q̄ que est ex rōne actū q no sunt magni pōderis diminiūt q̄tum in se est rōnez meriti. s; facilitas q̄ est ex p̄mptitudine opantis meritū no diminiūt respē p̄mū cēntialr: s; auget: qz quanto maiori charitate facit tāto facili⁹ tolerat 7 magis meretur. Et sūt q̄to delectabili⁹ opat⁹ p̄pter hitū virtutis tanto act⁹ ei⁹ ē delectabili⁹ 7 magi meritori⁹. Ad 5. dōz q p̄fectiones p̄portionant suis p̄fectibilib⁹: qz p̄p̄t act⁹ est in propa potē: vt dīc. 2. p̄p̄. 7 iō no o; q hit⁹ cognitiue 7 affectiue p̄tis sint vniū modi sic nec ipse potē que eis p̄ficiuntur. Utrū habitus in nobis exis cognosci possit. sic pcedit. vt q hitus in nob exis cognosci no possit. iter alios enī hit⁹ p̄cipu⁹ est charitas: s; hñs charitate nescit se hēc ea: qz nemo scit an amore vel odio dignus sit: vt dīc Ecclio. g nec alios hit⁹ pot qz cognoscere. P. magis sunt spūales hitus virtutū q̄tū agēli: qz ipsi p hit⁹ virtutū spūales efficiunt. sed angelos in via cognoscere no possum⁹: q̄tuz ad eoz cēntiā: g nec hit⁹ virtutū. Si dicat q hit⁹ cognoscunt p B q sūt p̄tes in aīa: no aut angeli. Cōtra. p cēntiā suā p̄ticiōis no sūt in itell⁹: s; in affectu hit⁹ virtutū. s; affect⁹ non est cognoscere: g bz hit⁹ cognosci no p̄t p̄ticiā. P. mlti sunt qui hit⁹ virtutes: 7 de eis nihil cognoscūt. nesciūt enī qd sit vñ. qdā etiā no hñtes virtutē sciūt mltā de eis: g no cognoscunt p suā p̄ticiā. Si dicat q cognoscunt p B q hit⁹ sui similitudinē in itellu. Cōtra. similitudo que ē in itellu fundat in similitudine q̄ est in imaginatiōe vel sensu: qz ne q̄tū sine fantasmate intelligit aīa: vt dīc in. 3. de aīa. s; bz hit⁹ no hñt similitudinē in imaginatiōe vel sensu: g no p̄t cognosci p suā similitudinē. P. similitudines rez sūt magi spūales q̄ res a q̄ abstrahunt. s; ea q sūt in itellu no sūt magi spūalia q̄ ea q sūt in affectu: ergo ab hitib⁹ exītib⁹ in affectu no abstrahit intellect⁹ similitudines: vt p eas cognoscat. 7 sic hit⁹ illos nullo mō cognoscat. S; Aug. dīc in lra q fide ipsam q̄tū videt ēt in corde suo si credit: ergo eadez rōne 7 alios hit⁹. P. p̄s dīc in li. posterioroz q icōueniens est nos hēc hit⁹ p̄ncipioz 7 nos latere: ergo eadez rōne 7 alios hit⁹. P. oē illd cui⁹ est accipe signū est cognoscibile. s; hitū est accipe signū figētē in ope delectationē: vt dīc in. z. et b. ergo hit⁹ cognosci p̄t. Respondeo. dōz q aliq res pot cognosci duplr. vno s; id qd ē alio q̄tū ad ea q ipaz p̄sequunt. Cognitio autē de re s; id qd ē pot duplr hñ. dū cognosci qd ē: 7 an ē. Quid ar res ē cognosci dū ipsi qditas p̄bēdit: quā gde no p̄bēdit sēsus: s; solū accētia sēsbilia. nec imagiatio: s; solū imagies corpop: s; ē p̄p̄tuz obm itell⁹: vt dīc in. 3. de aīa. 7 iō Aug. dīc q itell⁹ cognoscat res p cēn⁹ suā: qz obm ei⁹ ē ipsa cēntia rei. Essentia autē alie rei itell⁹ n̄ tri p̄r cōprehēdit. Uno mō cōprehēdit cēntias rerū q cadūt in sensu abstrahēdo ab oib⁹ indiuiduantib⁹ sub qb⁹ cadēbar in sensu 7 in imaginatiōe: 7 sic remanebit pura cēntia rei. puta hoīs q p̄sistit in eis q sunt hoīs in q̄tū est hō. Alio

Principalis
Cognoscibilis

mō eētias rez q̄s nō videmus cogicim⁹ p cās vel effcūs eis pportionatos cadētes in sensu. Si autē effect⁹ nō fuerit pportionati cās nō faciēt cās cogicere qd est: s; qz est tm: sic p; de deo. Tertio cogicēt eētias artificialiū nunq; vi soz iueſtigādo ex pportioe finis ea q̄ erigunt ad illō arti ficiatū. S; r̄ an res sit triplr cogicēt. Uno: qz cadit sub sen su. Alio: ex cās r̄ effectib⁹ rez cadētib⁹ iub sensu: sic ignez ex fumo ppēdimus. Tertio: cogicēt aliqd in seipso eē ex i clinatōe quā hz ad aliq; act⁹: quā qdē iclinatōe cogicēt ex h; q sup act⁹ suos reflectit: dū cogicēt se opari. Loquē do autē de cogitōe hituz q̄ cogicunt qd sint: eoz cogi tio ex duob⁹ vltimis modis cōmīſcēt: qz hit⁹ ipsoz p actus cogicim⁹: sic cās p effectū. r̄ qz nos sum⁹ cā actiū: iō act⁹ cogicim⁹ p actū rōnis iueſtigātis qd sit neūz in actu illo ex pportione obri boni r̄ finis: sic dcm̄ est de artificialib⁹. S; r̄ cogitio q̄ cogicēt an hit⁹ sint ex duob⁹ vltimis mo dis est: qz enī cogicere qd ē: est p̄m ad sciēdū qz ē: iō aliqs pdcō mō cogicēdo qd sit aliqs hit⁹ ex h; q videt talē actū exire q̄lis regit ad illū hituz cogicēt q̄ ille hit⁹ est in aliq̄ ēr si ipse illū hituz nō hēat: s; ille q hz hitū p̄ter hūc modū 3 mō cogicēt se hēe hitū in q̄stuz percipit iclinatōe sui ad actū fm quā hēe hz aliq̄r ad actū illū. r̄ h; qdē cogicēt hō p modū reflexionis in q̄stuz. f. cogicēt se opari q̄ opat. r̄ iō dicit Aug. qz h; hit⁹ cogicunt p suā potētiā q̄stū ad hūc modū. Ea vō q̄ sequunt ad habit⁹. i. pprietates r̄ accētia ipsoz cogicunt partim ex cogitōe nature hitū fm q̄ cogitio qd est: est p̄m ad cogicēdū qz est: partim vō ex eoz actib⁹ fm q̄ aditōes cārū in effectib⁹ repūtanē.

Ad primuz ex h; q hō scit qd regit ad actū cha ritatis rōne iſtructa anēte r̄ fide. s; an sit charitas nō pōt certitudinalr cogicēti neq; ab hūte neq; ab alio: qz cū ad actū charitatis regit aliqd p qd sit meritorū vite eterne: an h; sit in actu videri nō pōt p certo. s; ex aliqb⁹ signis: r̄ de se r̄ de alio pōt aliqs p̄cturare qz charitatem habeat. **Ad 2m** dōz q̄ āgeloz eētias nō apphēdim⁹: qz nō cogno ſcimus eos p actū nfi itellz: q̄ est iproportionat⁹ actū i tel lectus ipsoz: cū mltio alioz mō cogicāt: s; act⁹ nfi sunt pportionati hitib⁹ ex qz educunt. **Ad 3m** dōz q̄ aiām reflecti p cogitōe supra seipſas vel supra ea q̄ ipſi sunt p̄igit duplr. Uno: qz potētia cogicēt iua cogicēt na turā sui vel eoz q̄ in ipſa sunt. r̄ h; est tm̄ itellz cui⁹ ē qdita tes rez cogicere. Intellz āt vt dī in 3. de aīa. sic alia cogicēt seipm: qz. f. p̄p̄z: nō qdē sui s; obri q̄ est forma ei⁹ ex q̄ cogicēt act⁹ sui nāz: r̄ ex nā act⁹ nāz po⁹ cogicēt act⁹. r̄ ex nā potētie nāz eētiae: r̄ p̄ nōs aliāz potētiarū. nō qz hēat de oib⁹ his diuerſas ſitūdies: s; qz in obo suo nō ſolū cogicēt rōnē veri fm quā est ei⁹ obm: s; oēm rōnē q̄ est in eo: vñ r̄ rōnē boni. r̄ iō d̄nter pillā eādē spēm cogno ſcit actū volūtatis r̄ nām voluntatis: r̄ ſilr etiā als potē tias aie r̄ act⁹ eaz. Alio: aīa reflectit sup actus suos cogno ſcēdo illos act⁹ eē. h; autē nō pōt eē ita q̄ aliq̄ potētia vrēs organo corpali reflectat sup p̄xiū actū: qz oporteret qz i ſtīm q̄ cogicēt se caderet mediū iter ipaz potētiā r̄ iſtru mētū q̄ p̄mo cogicēbat. s; vna po⁹ vrēs organo corpali pōt cogicere actū alteri⁹ po⁹ in q̄stū ipreſſio iſeriozis po tētie redūdāt in ſupiorē: sic ſensu cōi cogicim⁹ viſuz vi dere. Intellz autē cū ſit po⁹ nō vrēs organo corpali pōt cogicere actū ſuū fm q̄ patit qdāmō ab obo r̄ iſormat p ſpēz obri: s; actū volūtatis p̄cipit p redundāriā mor⁹ volū tatis in itellz ex h; q colligant in vna eſſentia aie: r̄ fm qz volūtas qdāmō mouet itellm̄ dūz itelligo qz volo. r̄ itel lect⁹ volūtate dum volo aliqd qz itelligo illud eē bonuz: r̄ ita in h; q cogicēt itellz actū voluntatis pōt cogicē re hituz in voluntate exire. **Ad 4m** dōm q̄ illi qui non

hnt vtutē apud se aliq̄ p̄ncipia ex qz p̄nt cogicere nāz vturuz mō p̄dicto: r̄ eētutes nō in se s; in alijs dūz vidēt aliq; opari tales actus q̄les sunt vtutum: r̄ eō mō q̄ debēt vtuoſi opari. **Ad 5m** dōm q̄ sic dicitur est tota cogitio q̄ cogicēt itellz ea que sunt in aīa fundat sup h; q cogno ſcit obm̄ ſuū qd hz fantaſma ſibi corrdēs. nō enī o3 qz ſo luz in fantaſmatibus cogitio ſtet: s; qz ex fantaſmatibus ſua cogitio oziatur: r̄ qz imaginationē in aliquibus relin quat. **Ad 6m** dōz qz nō cogicēt voluntatē r̄ ea que ad ipſam pertinent per aliquā ſiſtitudinē ab eis abſtractā: ſed ſolum per ſiſtitudinē obiecti ſui: vt dictum est.

Utrum virtutes sint habitus vel potētie. sic p̄cedit. videt qz virtutes nō ſunt habitus s; potētie. nāz la enī res hz eē per hituz: ſed per potētiā nāz. ſed oēs res hnt vtutem eſſendi vel ſemp: vel co terminato tpe: vt dī in p̄ ce. r̄ mun. ergo vtus nō est hitus. **Ad 2m** dōz qz p̄portio potētiarū aie ad ſuos actus r̄ potētiarū nāz ad ſuos: qz vtrobiz potētia est p̄m actus. ſed ipſe potētie nāz vtutes d̄nt: ergo vtutes ſunt ipſe potētie. **Ad 3m** dōz qz nomen virtutis a vi ſumit. s; po tētie aie d̄nt vtutes: ergo ipſemet ſunt virtutes. **Ad 4m** dōz qz vtutes laudamur: non autē ex potētijs. nō enī laudat qz qz pōt ab ira abſtinere: ſed qz moderate ab ſtineat: ergo vtutes non ſunt potētie. **Ad 5m** dōz qz potētie ſunt a nā r̄ oibus cōes: qd de vtutibus non p̄tingit: ergo r̄.

Utrum virtutes sint paſſiones. mediū enīz r̄ extrema ſunt vnus gnīs. s; qdāz vtutes ſunt mediū in paſſionib⁹: vt in. z. et̄. d̄r: ergo ad min⁹ ille ſunt paſſiones. **Ad 2m** dōz qz laudabile eſt p̄petas vtutis. ſed qz dāz paſſiones ſunt laudabiles ſic verecundia penitētia r̄ h; ergo ad minus aliqz paſſiōes ſunt vtutes. **Ad 3m** dōz qz traria ſunt in eodē genere. s; quedā paſſiones: ſic p̄m mo tus ſunt pctā: ergo r̄ aliqz paſſiones ſunt virtutes. **Ad 4m** dōz qz in oibus vtutibus regit voluntariuz cuius p̄m est in nobis: vt dī in 3. et̄. h. ſed p̄m paſſionū nō est in nobis qz vtutes nō ſunt paſſiōes. s; h; vtutes dicuntur bonitō aut h; paſſiones. nō enī qz iratē ſ; qz recte iratē laudat. qz.

Utrum virtutes sint actus vel habitus. vt qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 1m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 2m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 3m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 4m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 5m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 6m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 7m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 8m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 9m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 10m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 11m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 12m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 13m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 14m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 15m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 16m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 17m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 18m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 19m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 20m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 21m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 22m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 23m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 24m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 25m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 26m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 27m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 28m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 29m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 30m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 31m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 32m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 33m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 34m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 35m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 36m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 37m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 38m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 39m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 40m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 41m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 42m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 43m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 44m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 45m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 46m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 47m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 48m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 49m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 50m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 51m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 52m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 53m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 54m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 55m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 56m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 57m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 58m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 59m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 60m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 61m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 62m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 63m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 64m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 65m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 66m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 67m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 68m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 69m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 70m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 71m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 72m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 73m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 74m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 75m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 76m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 77m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 78m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 79m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 80m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 81m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 82m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 83m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 84m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 85m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 86m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 87m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 88m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 89m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 90m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 91m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 92m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 93m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 94m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 95m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 96m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 97m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 98m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 99m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 100m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹.

Reſpōdeo dōz ad p̄m qdē qz nomē vtutū ſ; ſit p̄m mā i poſitionē vt in quādā violētā ſonā re. vñ i. 3. ce. r̄ mū. d̄r qz mot⁹ accētial. i. violēt⁹ ē qz ē a vtute. i. a violentia nō cū auxilio nāe. **Ad 2m** dōz qz nō pōt aliqd alteri⁹ violētā iſerre niſi p̄p̄z p̄fēz h; quā agat r̄ nō patiat. **Ad 3m** dōz qz aliqd i ſeipo ſiſtiteret: ſicut q̄ pōt opari. r̄ ſic dī in p̄ ce. r̄ mū. d̄r qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 4m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 5m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 6m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 7m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 8m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 9m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 10m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 11m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 12m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 13m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 14m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 15m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 16m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 17m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 18m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 19m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 20m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 21m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 22m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 23m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 24m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 25m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 26m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 27m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 28m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 29m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 30m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 31m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 32m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 33m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 34m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 35m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 36m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 37m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 38m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 39m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 40m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 41m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 42m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 43m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 44m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 45m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 46m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 47m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 48m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 49m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 50m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 51m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 52m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 53m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 54m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 55m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 56m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 57m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 58m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 59m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 60m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 61m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 62m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 63m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 64m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 65m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 66m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 67m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 68m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 69m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 70m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 71m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 72m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 73m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 74m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 75m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 76m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 77m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 78m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 79m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 80m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 81m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 82m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 83m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 84m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 85m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 86m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 87m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 88m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 89m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 90m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 91m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 92m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 93m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 94m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 95m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 96m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 97m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 98m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 99m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹. **Ad 100m** dōz qz vtutes nō ſunt hit⁹ s; act⁹.

is vtus humana erit que pficiet humanā potētiā ad actū bonū r̄ optimū. Cū autē hō ex h; sit hō hz rōnē r̄ itellz: il le potētie hūane ſūt q̄ aliq̄r rōnales ſūt: vel p eētias: sic q̄ ſunt in parte intellectuā: vel per p̄cipationē: sic q̄ ſunt in parte ſenſitiua rōni obediētes. hē autē potētie: vt p̄us dcm̄ d̄r: nā potētie nō p̄nt eſſe determinate ad actus bonos: nec p̄fecte determinant niſi per hit⁹. vñ vtutes humane de qbus loqm̄r nō ſunt potētie s; habitus.

Ad primū qdē dōz qz potētia nāz qz qz pōt eē deter minata eſt ad vñū. ſed eē: iō ipi⁹ p̄fectio ſ; ipſaz nāz potētie eē pōt. r̄ iō ipſa po⁹ vt⁹ d̄r. **Ad 2m** dōz qz potētia nāz qz qz pōt eē deter minata eſt ad vñū. ſed eē: iō ipi⁹ p̄fectio ſ; ipſaz nāz potētie eē pōt. r̄ iō ipſa po⁹ vt⁹ d̄r. **Ad 3m** dōz qz potētia nāz qz qz pōt eē deter minata eſt ad vñū. ſed eē: iō ipi⁹ p̄fectio ſ; ipſaz nāz potētie eē pōt. r̄ iō ipſa po⁹ vt⁹ d̄r. **Ad 4m** dōz qz potētia nāz qz qz pōt eē deter minata eſt ad vñū. ſed eē: iō ipi⁹ p̄fectio ſ; ipſaz nāz potētie eē pōt. r̄ iō ipſa po⁹ vt⁹ d̄r. **Ad 5m** dōz qz potētia nāz qz qz pōt eē deter minata eſt ad vñū. ſed eē: iō ipi⁹ p̄fectio ſ; ipſaz nāz potētie eē pōt. r̄ iō ipſa po⁹ vt⁹ d̄r. **Ad 6m** dōz qz potētia nāz qz qz pōt eē deter minata eſt ad vñū. ſed eē: iō ipi⁹ p̄fectio ſ; ipſaz nāz potētie eē pōt. r̄ iō ipſa po⁹ vt⁹ d̄r. **Ad 7m** dōz qz potētia nāz qz qz pōt eē deter minata eſt ad vñū. ſed eē: iō ipi⁹ p̄fectio ſ; ipſaz nāz potētie eē pōt. r̄ iō ipſa po⁹ vt⁹ d̄r. **Ad 8m** dōz qz potētia nāz qz qz pōt eē deter minata eſt ad vñū. ſed eē: iō ipi⁹ p̄fectio ſ; ipſaz nāz potētie eē pōt. r̄ iō ipſa po⁹ vt⁹ d̄r. **Ad 9m** dōz qz potētia nāz qz qz pōt eē deter minata eſt ad vñū. ſed eē: iō ipi⁹ p̄fectio ſ; ipſaz nāz potētie eē pōt. r̄ iō ipſa po⁹ vt⁹ d̄r. **Ad 10m** dōz qz potētia nāz qz qz pōt eē deter minata eſt ad vñū. ſed eē: iō ipi⁹ p̄fectio ſ; ipſaz nāz potētie eē pōt. r̄ iō ipſa po⁹ vt⁹ d̄r. **Ad 11m** dōz qz potētia nāz qz qz pōt eē deter minata eſt ad vñū. ſed eē: iō ipi⁹ p̄fectio ſ; ipſaz nāz potētie eē pōt. r̄ iō ipſa po⁹ vt⁹ d̄r. **Ad 12m** dōz qz potētia nāz qz qz pōt eē deter minata eſt ad vñū. ſed eē: iō ipi⁹ p̄fectio ſ; ipſaz nāz potētie eē pōt. r̄ iō ipſa po⁹ vt⁹ d̄r. **Ad 13m** dōz qz potētia nāz qz qz pōt eē deter minata eſt ad vñū. ſed eē: iō ipi⁹ p̄fectio ſ; ipſaz nāz potētie eē pōt. r̄ iō ipſa po⁹ vt⁹ d̄r. **Ad 14m** dōz qz potētia nāz qz qz pōt eē deter minata eſt ad vñū. ſed eē: iō ipi⁹ p̄fectio ſ; ipſaz nāz potētie eē pōt. r̄ iō ipſa po⁹ vt⁹ d̄r. **Ad 15m** dōz qz potētia nāz qz qz pōt eē deter minata eſt ad vñū. ſed eē: iō ipi⁹ p̄fectio ſ; ipſaz nāz potētie eē pōt. r̄ iō ipſa po⁹ vt⁹ d̄r. **Ad 16m** dōz qz potētia nāz qz qz pōt eē deter minata eſt ad vñū. ſed eē: iō ipi⁹ p̄fectio ſ; ipſaz nāz potētie eē pōt. r̄ iō ipſa po⁹ vt⁹ d̄r. **Ad 17m** dōz qz potētia nāz qz qz pōt eē deter minata eſt ad vñū. ſed eē: iō ipi⁹ p̄fectio ſ; ipſaz nāz potētie eē pōt. r̄ iō ipſa po⁹ vt⁹ d̄r. **Ad 18m** dōz qz potētia nāz qz qz pōt eē deter minata eſt ad vñū. ſed eē: iō ipi⁹ p̄fectio ſ; ipſaz nāz potētie eē pōt. r̄ iō ipſa po⁹ vt⁹ d̄r. **Ad 19m** dōz qz potētia nāz qz qz pōt eē deter minata eſt ad vñū. ſed eē: iō ipi⁹ p̄fectio ſ; ipſaz nāz potētie eē pōt. r̄ iō ipſa po⁹ vt⁹ d̄r. **Ad 20m** dōz qz potētia nāz qz qz pōt eē deter minata eſt ad vñū. ſed eē: iō ipi⁹ p̄fectio ſ; ipſaz nāz potētie eē pōt. r̄ iō ipſa po⁹ vt⁹ d̄r. **Ad 21m** dōz qz potētia nāz qz qz pōt eē deter minata eſt ad vñū. ſed eē: iō ipi⁹ p̄fectio ſ; ipſaz nāz potētie eē pōt. r̄ iō ipſa po⁹ vt⁹ d̄r. **Ad 22m** dōz qz potētia nāz qz qz pōt eē deter minata eſt ad vñū. ſed eē: iō ipi⁹ p̄fectio ſ; ipſaz nāz potētie eē pōt. r̄ i

ex voluntate pcedit: qz nullus credit nisi volens. ideo no est miru si in diffone fidei ea que ad affectione priner his que priner ad cognitiones preponunt. Ad s^m d^m qz si diffi de re aliq daref que coplete comprehendere oia pncipia rei: no est vnus rei nisi vna diffi: sed qz in gbusda diffonibus ponunt quedā pncipia sine alijs: io cōtingit variari diffones de vna eadē re. Diffinitio autē fidei data ab aplo comprehendit oia pncipia fidei: ex gbus habit^o cōfueuerit diffiniri. s. sine obm r actu: ex g^o etiā intell^r gen^o nis r subm: qz ex actu cognoscit que potētia sit subz fidei: r iterū ex actu cognoscit habitus: qd est genus fidei remotū. r ex sine cognoscit v^ous: qd est genus p^oimū. Et h etiā ponit Damas. in. 4. li. dices qz fides est reruz que sperant. ypostasia rerū que no vident firmo. Et addit qdā accis fidei. s. certitudinē subdens in iudicabilis spēs r certā: que comprehendit no pōt eoz que a deo nobis. annuntia sunt: r petitionū nostraz fructuonis. i. adimplerionis. Facit eni fides certitudinē r de credendis fm qz est argumētū: r de adipiscēdis fm qz est suba reruz sperādarum. Dio. aut in li. de di. no. diffinit fidē dices. Fides est manēs credētiū collocatio: qz iustos collocat in v^oute. r h est ides qd apls dicit suba rerū sperādarū. Aug. aut dicit qd fides est v^ous qua credunt que no vident. Et h est ides qd dicit apls argumētū no apparētiū. Et in idē redit qd Damas. dicit qz fides est no ing^oitus cōsensu: qz per h qz dicit no inquisitus: ostidit qz ea que fidei sunt no sunt perua rōni inquirēti. Dugo aut de san. vic. diffinit fidē per aliqd ei^o accidens. s. certitudinē dices: qz fides est certitudo qdā animi de absentib^o supra opionē: r infra sciaz rstruta. Et h etiā accis fidei pōt haberi ex diffone apli ex h qz fides est argumētū no apparētiū. Argumētū eni importat certitudinē: vñ ponit sciaz supra opionē. no apparētiū vñ importat absentia cognoscibilis: per qd ponitur fides sub scia. vñ p3 qz diffi apli includit oēs alias diffones de fide ditas.

Utrum credere sit cum assensu cogitare. sic pceditur. videt qz credere no sit cū assensu cogitare: vt dicit Aug. assentire eni voluntas eē videt sic pcentire. s. credere ad cognitiōne ptinet: qz credere no est assentire. P. cogitare ing^oitionē iporat: qz cogitare ē sil coagitare: s. fides vt dicit Dam. no est ing^oitus assensus: qz credere qd est act^o fidei magis est assentire: sine cogitatione qz cū cogitatioe. P. cogitare ē act^o cogitatioe potentie: que ponit a phis in pre sensitua cū beat organū determinatū. s. ea que sūt fidei solus itells pcpit: qz credere no hz cogitationē adiunctā. P. si credere est cū assensioe cogitare est scire r bz: qz scire est idem qd credere: quod fallum est.

Utrum actus credendi sit multiplex: vel vn^o tm. videt qz incoeuienter multiplicet credere fm qz est actus fidei. Vni eni bit^o vnus est actus: ex quo bit^o per act^o discernunt. s. fides est vnus bit^o: qz vnus act^o debet assignari. P. de eo qd demonstratur no est fides s. scia: qz qd demonstrat no est no apparēs: s. deū eē demonstratiue. pbat etiā a phis: qz actus fidei no est credere deū eē. P. an actu fidei discernit fidelis ab infideli. s. nullus est ita infidelis quin credat qz de^o non loqur nisi verū: qz credere vera esse que de^o loqur: no est act^o fidei: s. magis credere vera eē que nūcius dei loqur. r sic credere hoi magis est act^o fidei qz credere deo. P. fides r charitas sunt v^outes disticte. s. amare deū est act^o charitatis: qz credēdo amare no est act^o fidei. P. per h qz homo deū amat in eū rēdit r adheret ei r membris ei^o incorporat: qz vñ qz supflue ponat ista vboz cōculcatio.

Utrum actus fidei beat minorē certitudinē qz actus scie.

Alterius videt qz actus fidei habeat minorē certitudinē qz actus scie: qz vt dicit Du. de san. cto vic. fides est certitudo de absentib^o infra sciaz r supra opionem: qz fides est certior qz opinio: ita est minus certa qz scia. P. certius est qd est dubitationi impmptis: sic albius est qd est nigro impmptis. s. ea que sunt scia nullo mō possunt habere dubitationē. ea aut que sunt cre dita pnt habere aliquē motus dubitationis salua fidei: qz fides no hz tantā certitudinē sicut scia. P. ois certitudo nostre cognitiōis pcedit ex visione sensus: vel ex visione intells: s. fides est de his que no vident a sensu neq: itelle ctu: qz fides no hz aliquā certitudinē vt videtur.

Sed 3. Aug. dicit qz nihil est certi^o homini sua fide. P. qto ratio que facit firmo est: ratio fidei est certior. s. sciam facit ratio humana que in infinitū deficit a rōne diuina que fidē facit: qz fides est multo certior qz scia.

Respondeo ddm ad pmā qdē qz sic dicit phs in. 3. de aia. duplex est operatio itells. Una que comprehendit quiditates simplices rerū. r hec opatio vocat a phis formatio vel simplex intelligentia. r huic itel lectui respōdet vox incōplexa signās hunc itellm. vñ sic cut in voce incōplexa no inuenit veritas r falsitas: ita nec in hac opatione intellectus. Et io sic vox incōplexa ppter hoc qz non est in ea veritas r falsitas no cōcedit nec negatur: ita fm hanc operationē itells non assentit vel dissentit. r ppter hoc in hac operatione no pōt inueniri fides cuius est assentire. s. in alia opatione qua intellect^o componit r diuidit in qua iam inuenit verū r falsum sic in enunciatione. Et propter hoc intellectus in hac sua operatione assentit vel dissentit: sic r enūciatio cōcedit aut negat. Et ideo in hac opatione inuenit fides que hz assensum. Cum aut ab assentiēdo sentētia dicat: que vt dicit Isa. est determinata acceptio alterius partis r dictionis: oportet qz qui assentit itellm ad alterā partem r dictionis determinet. Qd qdem cōtingit tripliciter fm triplicē nostri intellect^o cōsiderationē: pōt enim intellectus noster cōsiderari vno modo fm se: r sic determinat ex pntia intelligibile: sicut materia determinat ex pntia forme. r hoc qdem cōtingit in his que starim lumine itells agētis intelligibilia sunt: sic sunt pma pncipia: quoqz est intellect^o. r sils determinatur: iudiciuz sensitui partis ex h qz sensibile subiacet sensui: quoqz pncipalior r certior ē visus: r io pntia cognitio intellect^o vocat visio. Alio modo pōt considerari intellectus noster fm ordinē ad rōnem que ad itellm terminatur: duz resoluēdo r clones in pncipia per se nota carū certitudinē efficit. r hoc est assensus scie. Tertio modo considerat itells in ordine ad voluntatē: que qdem oēs vires anime ad actus suos mouet. r hec qdem voluntas determinat itellm ad aliquid: quod neqz per seipsum videtur: neqz ad ea qz per se videntē resoluī posse: determinat ex hoc qz dignū reputat illis esse adherendū ppter aliquā rationē: qua bonū videt ei illi rei adherere: qz illa rō ad itel lectum terminandū no sufficiat ppter imbecillitatē itel lectus qui no videt per se h cui assentiendū ratio iudicat: neqz ipm ad pncipia per se nota resoluere valet. r h assentire ppter vocatur credere: vnde r fides captiuare dicitur itellm: in qstum non fm pprizum motum ad aliqd determinat: s. fm imperiū voluntatis. r sic in credere ratio per se itellm no terminat: s. mediante voluntate. Cū vñ rō qz mouet ad alterā ptem: neqz sufficit ad itellm terminandū: qz no resoluī cōclones in pncipia per se nota: neqz sufficit ad voluntatē terminandū: vt bonuz videat illi parti adherere: tūc homo opinat illud cui adheret: r no terminat in intellectus ad vnum: qz semp remanet motus ad hriuz. Bo cipit eni vñ ptem cū formidine alterius: r ideo opinat

no assentit. Cū vñ homo non hz rōnem ad alteram partē magis qz ad alteras: vel qz ad neutra hz qd nescientis est. vel qz ad vtrāqz hz sed equalē: qd dubitatis est: tūc nullo modo assentit. cū nullo mō determinet eius iudiciuz: sed assentire se habeat ad diuersas. P. dicit qz ex pdictis qz cū assensione cogitare separat credere ab oibus alijs. Cū eni cogitatio discursus rōnis importet itelligēs assensus sine cogitatione hz: qz itells pncipioz est: que quisqz statiz pbat audita. s. Boe. in li. de hebdo. Scies aut r assensus r cogitationē hz: s. no cogitationē cū assensu: s. cogitationē ante assensu: qz rō ad itellm resoluēdo pducit: vt dictū est. Credēs aut hz assensum sil r cogitationē. qz itells ad pncipia per se nota no pducit. vñ qstuz est in se ad huc vō motū ad diuersa: s. extrinseco determinat ad vñū. Ex vō lantate. Opinās autē hz cogitationē sine assensu pfecto. s. hz aliqd assensus in qstuz adheret vni magis qz alij. Dubitatis aut nihil hz de assensu: sed hz cogitationē. Nescies autem neqz assensum neqz cogitationem habet.

Ad primū qd ddm qz sensus no hz se ad multa: s. determinate vñū accipit: qz no confert: s. determinatio potētie etiā supioris a sensu denoat: sed dēteret: qz determinatio cognitiōis ad aliqd dicit assensu: qz aliqd no pcedit. determinatio aut voluntatis ad vñū dicit cōsensu: qz cogitationē ppponit: cū qua sil sentit: vñ in illud tendit: qd rō bonū esse iudicat. r io pcentire dicit voluntatis: s. assentire itellm. Ad 2^m ddm qz per hoc qz dicit Dam. qz fides est no ing^oitus assensus: excludit inquisitiō rōnis itellm terminatū: no ing^oitus voluntates inclinat. r ex hoc ipso qz itells terminat no est: remanet motus intellectus: in qstuz nāliter tēdit in sui determinationē. vñ fides rstrit media inter duas cogitationes: qz vna voluntatē inclinat ad credēduz. r hec pcedit fidē. alia vñ tēdit ad itellm eoz qz iā credit. r hec est sil cū assensu fidei. vñ dicit Isa. 7°. Si no credideritis in intellectu. Ad 3^m ddm qz illa potētia que a phis dicit cogitatio est in cōfio sensitui r intellectui partis: vbi pars sensitua intellectiua attingit. hz eni aliqd a pte sensitua. s. qz sideret formas pncipales: r hz aliqd ab intellectu. s. qz cōfert: vñ r in solis boibus est. Et qz pars sensitua notior est qz intellectiua: io sic determinatio intellectiue partis a sensu denoat: vt dicit eia collocatio ois itells a cogitatione noat. Ad 4^m ddm qz iā p3 ex dca qz illa assignatio soli gōnē ddm qz sic ex credēti vniuit. pdictis p3 act^o credētis ex trib^o depē det. Ex itellu qui terminat ad vñū. ex voluntate qz determinat itellm per suū iperū. r ex rōne que inclinat voluntatē. r hz tres act^o assignant fidei. Ex h eni qz intellect^o terminat ad vñū: act^o fidei est credere deuz: qz obm fidei est de^o fm qz in se rstrat: vel aliqd circa ipm vñ ab ipso. Ex h vñ qz intellect^o determinat a voluntate fm h act^o si dei est credere in deuz. i. amādo in eū tēdere. Est eni voluntatis amare. fm aut qz rō voluntatē inclinat ad act^o fidei est credere deo. Rō eni qua voluntas inclinat ad assentiē dū bis qz no videt: est qz de^o ea dicit: sic hō in his qz no videt credit testimonio alie boni viri. qz videt ea qz ipē no videt

Ad primū qd ddm qz per oia pntia no noat nisi vñ cōplet act^o fidei. s. ex diuersis que in si de inueniunt diuersimode noiat. illo eni actu quo credit in deū credit deo r credit deum. Ad 2^m ddm qz qz vñ deū eē simplr possit demonstrari. tñ deū eē trinū r vñū r alia hz que fides in deo credit no pnt demonstrari: fm qz actus fidei credere deuz. Ad 3^m ddm qz fidelis credere: tūc homo opinat illud cui adheret: r no terminat in intellectus ad vnum: qz semp remanet motus ad hriuz. Bo dicit deo in boie loquenti. Ad 4^m ddm qz amare simplr

est actus charitatis: s. amando credere est actus fidei per charitatē mote ad actū suū. Ad 5^m ddm qz illa qtuor ptinet ad fidē fm ordinē ad voluntatē: vt dicit e. voluntas aut est finis: r io ista qtuor distinguunt fm ea que exigunt ad pfectionē finis. pccipit eni pmo affectio ad finē: r ad h ptinet credendo amare. Ex amore aut r desiderio finis aliq in finē icipit moueri. r ad h ptinet credēdo in eū ire. Ad 6^m aut ad finē pducit ad h qz aliq fini pūgat. r ad h ptinet credēdo ei adherere. Ex pūctioe aut ad finē aliq in participationem perfectionū finis pducit. r ad h perti

Ad tertiā (net credēdo mēbris eius incorporari. qdē ddm qz certitudo nihil aliud est qz de terminatio itells ad vñū. tāto aut maior est certitudo: qto est fort^o qd determinationē causat. Determinat aut itells ad vñū triplr: vt dicit e. In itellu eni pncipioz catur determinatione ex h qz aliqd per lumē itells sufficiter inspicit per ipm pōt. In scia vñ huz catur determinatio ex h qz cōclusio hz actū rōnis in pncipia per se visa resoluit. In fide vñ ex h qz voluntas itellectui impat. s. qz voluntas h mō no determinat itellm vt faciat inspicit que credunt sic inspicunt pncipia per se nota: vel que in ipsa resolunt: s. hoc mō vt itells firmiter adhereat: io certitudo que est in scia r itella est ex ipsa euidētia eoz que certa eē dñr. certitudo aut fidei est ex firma adhesionē ad id qd credit. In his qz que per fidē credim^o rō voluntatē inclinat: vt dicit e. est: ipsa vitas pma siue de^o cui credit: que hz maiorē firmitatē qz lumē itells humani: in quo pncipiunt pncipia: vel ratio humana fm qua hnes in pncipia resolunt. r io fides hz maiorē certitudinē qstuz ad firmitatē adhesionis qz sit certitudo scie vel itells: qz in scia r itellectu sit ma

Ad primū (ior euidētia eoz qbus assentiē. gōm qz certitudo fidei dī media inter certitudinē scie r opionis: no intēsiue per modū qstutatis cōtinue: s. extēsiue per moduz numeri. Certitudo eni scie rstrit in duob^o. s. in euidētia r firmitate adhesionis. certitudo aut fidei cōsistit in vno tm. s. in firmitate adhesionis. certitudo vñ opionis in neutro: qz certitudo fidei de qz logmur qstuz ad illud vñū sit vebemētiuz qz certitudo scie qstuz ad illa duo. Vel ddm qz loquitur de fide que est opinio firmata rōnib^o: no aut de fide in fusa. Ad 2^m ddm qz credenti accidit aliq motus dubitationis ex h qz itel lectus eius no est hz se terminat in sui itelligibilis visioe: sic est in scia r itellu: s. solū ex impio voluntatis. r io scies qstum ad id no recedit a dubietate magis qz credēs: s. credēs fm firmitates adhesionis magis recedit qz scies hz il la duo. Ad 3^m ddm qz rō illa ex insufficienti pcedit: vt dicit e. Utrum fides sit in voluntate sic in subiecto.

Ad certuz sic pcedit. videt qz fides sit in voluntate sic in subo: quia fm Dug. de san. vic. fides habet in cognitione mām: s. in affectu subam. sed illud est subm accidētis vbi est sua eētia qz substātia dicit: ergo fides est in affectu sic in subiecto. P. sic certitudo scie est ex intellectu: ita certitudo fidei est ex voluntate: qz credere no pōt hō nisi velit: vt dicit Aug. s. subm scie est itel lect^o: qz eadē rōne subm fidei est voluntas. P. merituz in voluntate rstrit. s. actus fidei est meritoziuz: qz ē act^o voluntatis. P. opposita sunt circa idem. s. infidelitas est in voluntate: qz fm qz est in intellectu hz ignozitiā que no est pctrū sed excusat: ergo fides est in voluntate. S. 3. obm bit^o rcorodat obo potētie que est ei^o subm. sed obm fidei est vep^o qd est obm itells: non aut bonū qd est obm voluntatis: qz subm fidei no ē voluntas s. itellm. P. ad eandē vim ptinet fides: id qd fidei succedit in glia: s. id qd fidei succedit. s. visio ptinet ad itellm: ergo r fides.

587 200 919 407

mor: tra ipam culpa: qz timor dñi expellit peccatū. Eccl. p. timor pcedit alia q ad affectionē prinet cū ad charita tē itroducat. dicit augustin. Ad tertiu dōz q spes r charitas sūt ppingores fini qstū ad psecutionem: qz chari tas quodā mō attingit finē. vñ ex hoc nō hñt q sint fm na turā pns fide: sed sequunt eā: qz eis sine oñdit. Ad qrtū dōz q sicut finis est pōr in irētionē r posterior i esse: ita qto aliqd est ppingus fini est prius in pposito: qñis sit po steri in esse vel tpe vel nā: r iō spes fm q magis ppinguat ad psecutionē finis qz fides pcedit fidē in pposito: s nō in esse. Et fm hoc dicit spes itroducere ad fidē: nō que iā sit: sed que pponit futura: sic eū alicui pponunt eterna bona. pmo vult ea. scdo vult eis iherere per amorē. r tertio vult sperare ea. r qto vult credere ea vt credēs possit iā spera re r amare r hēre. vñ in eēdo fides pōr est. Ad qntum dōz q qñis fides pssupponat volūtātē: nō tñ pssupponit vo lūtātē iā amāte: s amare itēdētē in qstū est fides: qz nō po tēt affect in aliquo firmari per amorē in quo itellec nō est firmat p assensu: sicut ē nō pōt tēdere in aliqd p desi deriā: qd pns itell nō apphēdit. vñ iste ē nālis ordo actu: qz pns apphēdit de: qd prier ad cognitionē pcedētē fi dē: deinde aliq vult ad eū puenire. deinde amare vult: r sic deinceps vt dictū est pns. Ad sextū dōm q fides nō pri net tātū ad vitā rēplatinā. imo est pncipiū r actiue r rē platiue: in qstū oñdit finē vtriusq. Questio. III

Deinde querit de formatione fidei. r cir ca hoc querunt qtuor. pmo vtrū fides per charitatē formet. scdo vtrū fides in formis sit donū dei. tertio vtrum sit in demonib. qrtor vtrū remaneat charitate adueniēte.

Utrum fides formet per charitates. sic pcedit. videt q fides nō formet p charitatem. forme enī est pcedere: cū sit pncipiū rei: sed charitas est posterior fide vt dictū est: q fides nō format p charitatē. P. ois res hēt spēm a pppia forma: sed fides fm suā speciē differt a charitate: q charitas nō ē forma fidei. P. vñ rei nō sūt diuerse for me: sed fides format p grām: q non format p charitatē.

Sz tra. fides sine charitate nō pōt elicere actū merito riū: que charitate veniēte elicet: ergo charitas dat fidei ali quam vim: r ita videt eā aliquo mō formare. P. forma rei ē decor ei: sed fides sit decorat vt de eā acceptet p cha ritatē: ergo charitas format fidem.

Utrum fides in formis sit virtus.

Alterius videt q fides in formis sit virtus: qz dicit au gustin in li. de vera inocētia. qz cetera vir tutes pter charitatē pnt iesse bonis r malis: q fides fm q est vt pōt eē in malis: s fides q est in malis est iformis: q fi des in formis est vt. P. vt est circa difficilia: r ex hēt laudē vt dicit pbs: s difficillimū ē credere articulos fidei. vñ aug dicit: r hēt in seq. dis. q laus fidei est credē que nō videt: q videt q fides iformis que oēs articulos credit sit virt. P. nūbil opponit vitio nisi sit virt aut vitium: sed infidelitatis vitio opponit fides iformis: cū ergo fides iformis non sit virtū. videt q sit virtus.

Sz tra. fides iformis est mortua vt dicit Jac. i. sed nū bil mortuū hēt rōnem vtiū: q fides iformis nō est virt. P. vtrū nullus male vtiū vt dicit aug. s fide iformi ali qs male vtiū: q fides iformis non est virtus.

Utrum fides formata r iformis differant spē.

Alterius videt q fides formata r iformis differāt spē: qz dicit pbs. v. metb. qcūqz differunt ge nere differūt r spē: s fides formata r iformis differūt ge nere: qz fides formata est virtus: nō aut fides in formis: q fi

des formata r iformis differūt spē. P. spēs rei ē de for ma sua: s fidei forma est charitas: q fides iformis nō est il li spēs cui est fides formata. P. cuiusdē forme fm spēs idē act: s spēs: s fidei formate act est credere in deū. nō aut fidei iformis: q fides formata r iformis differunt spē. Sed tra. hñt diuersificānt ex actib. r obiectis: s fides iformis r formata nō differūt qstū ad obiectū ppiū fidei qd est veritas vna: q fides formata r iformis nō differunt spē. P. illud qd est eē cēntiā rei nō variat spēs: sic lūmē adueniēs aeri i corpe lucēt: s charitas ē bit sepat a fide p cēntiā. q fides formata charitate nō differt spē a fide in

Respondeo dōm ad pma qdōnē q in agētib. formis ordiatis sine q agētū scdoz ordinat ad finē agētis pmi: sic totū vniuersū ordinat ad bonū qd est de: vt dicit pbs in. xi. De etha. sic exercit ad bonū ducit. r iō actio pmi agētis est r pōr r posterior: p prior in mouēdo: qz actioēs oium scdoz agētū fūdant sup actionē pmi agē tis: qz sicut vna coiter oēs firmās: specificat ei effect in b r in illo fm exigētā illū: sic vno pcepto dicit pncipiū bel lūmē accipit qd diū ali parat equū. r sic de alijs. Est autē posterior in vredo alioz actib. ad finē ppiū. r sic oēs actio nes alioz agētū modificānt per actionē pmi agētis. Cū q i virib. aie volūtātē hēt locū pmi motoris: act ei est p or quodā mō actib. alijs viriū: in qstū i perat eos s i itēti nē finis vltimi: vtiū eis in psecutione eius fides. Et iō vtrū more a volūtate duo ab ea recipiūt. pmo formā aliqñ i pi us s qz oē mouēs r agēs ipmit suā silitudinē in motū r patiētib. ab eo. hēc aut formā vel est fm formā ipi volū tatis fm q oēs vires mote a volūtate libertates ab ea pnci pāt vel est fm bitū pncipiē volūtātē qui est charitas: r sic oēs bit qui sunt in virib. motis a volūtate charitate pta cta pncipāt formā charitatis. hēc tñ forma quā a volūta te vires mote pncipāt est oib. colā. vñ pter eā hñt qui sit pfectioēs earū hñt spāles formas s qz agunt potētē quā pncipiūt per cōpationē ad act obiecta. Scdo recipiūt a volū tate psumationē i fine. r sic charitas dicit finis alijs vtrū tū: in qstū p eā fini vltimo iungunt. Quia q fides vt dictū est: ē in intellectu fm q mouet a volūtate: iō per charitātē q est pfectio volūtatis format formā cōi sibi r alijs vtrū b. tñ pter eā hēt formā spālē ex rōne ppiū obiecti r potē tie in qua est. r sicut psumationē p charitatē recipit.

Ad primū qd velle qd ad fidē exigit sine chari tate eē pōt: s fides formata charitatē seq. P. scdoz dōz q oēs vtutes pueniūt i fine: vñ ea p act nō differūt: s mo dū illū que recipiūt ex ordine ad finē: que modum vates charitatis: s scdoz modū que hñt ex nā potētie r obiecto p prio. r iō fm hęc ē forma distiguit a charitate fides: fm hęc nō format ab ea. Ad tertiu dōm q fides format a grā mediāte charitate: qz i qstū act fidei ē ex charitate fm qdōnē dōm q vtrū i b deo accept. P. aut potē tie est facere actū pfectū. Act aut potē tie mote ab alia potētia nō pōt eē pfect: nisi r supior potē tia sit pfecta p bitū vt nō deficiat in dirigēdo vt mouēdo: r iferior vt nō deficiat in exequēdo: sic p in actu pncipiū bilis: q ad b q sit pfect regit qz pncipiscibilis sit pfecta p bitū rēperātie: r pōr per bitū prudētie: q si desit prudētia i rōne qstūcūqz sit dispositio in pncipiscibili ad actū rēperā tie vtutis rōnem nō hēbit vt dicit pbs in. vi. Et bi. Quia q credere est act itellec fm q est mot a volūtate ad b q iste act pfect sit: oqz itellec pfect sit p lumen fidei: rō lūtas sit pfecta p bitū charitatis. r iō iformis fides nō hē bet actū pfectū. r iō nō pōt esse virtus.

Ad primū qd velle qd ad fidē exigit sine chari tate eē pōt: s fides formata charitatē seq. P. scdoz dōz q oēs vtutes pueniūt i fine: vñ ea p act nō differūt: s mo dū illū que recipiūt ex ordine ad finē: que modum vates charitatis: s scdoz modū que hñt ex nā potētie r obiecto p prio. r iō fm hęc ē forma distiguit a charitate fides: fm hęc nō format ab ea. Ad tertiu dōm q fides format a grā mediāte charitate: qz i qstū act fidei ē ex charitate fm qdōnē dōm q vtrū i b deo accept. P. aut potē tie est facere actū pfectū. Act aut potē tie mote ab alia potētia nō pōt eē pfect: nisi r supior potē tia sit pfecta p bitū vt nō deficiat in dirigēdo vt mouēdo: r iferior vt nō deficiat in exequēdo: sic p in actu pncipiū bilis: q ad b q sit pfect regit qz pncipiscibilis sit pfecta p bitū rēperātie: r pōr per bitū prudētie: q si desit prudētia i rōne qstūcūqz sit dispositio in pncipiscibili ad actū rēperā tie vtutis rōnem nō hēbit vt dicit pbs in. vi. Et bi. Quia q credere est act itellec fm q est mot a volūtate ad b q iste act pfect sit: oqz itellec pfect sit p lumen fidei: rō lūtas sit pfecta p bitū charitatis. r iō iformis fides nō hē bet actū pfectū. r iō nō pōt esse virtus.

actu q bonū agit. Ad scdoz dōz q ad b q sit vt nō solū ops q hō faciat ea q sūt vtutis: vt q faciat iusta vel fortia: sed q faciat eo mō quo vtuosus facit: qñis ē aliq mō ex b q facit ea q vtutis sūt laudari possit. hēc aut modus vt ex dicit p: desit i actu fidei iformis. r iō non est vt. Ad tertiu dōm q ēt dīspō ad vtutē opponit vitio. vñ non ops q fides iformis q ifidelitati opponit sit virtus.

Ad tertiu qdōnē dōm q dñia habitū pefanda est ex actib. Cōtingit aut aliquos act duplr cō siderari: vel fm spēm nāe: vel fm spēm moris. r qñqz vne nūc fm spēm qstū ad vñ: s differunt s3 aliud: sic occidere nocētē r inocētē nō differūt fm spēm nāe: s3 fm spēm moris: qz vñ est act vity. s homicidij: altep act vty nō sūt iusticie: sed occidere latronē r liberare inocētē sūt act diuersi fm spēm nāe: r vniuersū fm spēm moris: qz sūt act iusticie. Si q actus fidei formate r iformis pferent fm spēm nāe sic sūt idē spēs: spēm nāe hēt act ex subie cto ppio. Si aut pferent fm esse moris: tūc differūt s3 r in illo fm exigētā illū: sic vno pcepto dicit pncipiū bel lūmē accipit qd diū ali parat equū. r sic de alijs. Est autē posterior in vredo alioz actib. ad finē ppiū. r sic oēs actio nes alioz agētū modificānt per actionē pmi agētis. Cū q i virib. aie volūtātē hēt locū pmi motoris: act ei est p or quodā mō actib. alijs viriū: in qstū i perat eos s i itēti nē finis vltimi: vtiū eis in psecutione eius fides. Et iō vtrū more a volūtate duo ab ea recipiūt. pmo formā aliqñ i pi us s qz oē mouēs r agēs ipmit suā silitudinē in motū r patiētib. ab eo. hēc aut formā vel est fm formā ipi volū tatis fm q oēs vires mote a volūtate libertates ab ea pnci pāt vel est fm bitū pncipiē volūtātē qui est charitas: r sic oēs bit qui sunt in virib. motis a volūtate charitate pta cta pncipāt formā charitatis. hēc tñ forma quā a volūta te vires mote pncipāt est oib. colā. vñ pter eā hñt qui sit pfectioēs earū hñt spāles formas s qz agunt potētē quā pncipiūt per cōpationē ad act obiecta. Scdo recipiūt a volū tate psumationē i fine. r sic charitas dicit finis alijs vtrū tū: in qstū p eā fini vltimo iungunt. Quia q fides vt dictū est: ē in intellectu fm q mouet a volūtate: iō per charitātē q est pfectio volūtatis format formā cōi sibi r alijs vtrū b. tñ pter eā hēt formā spālē ex rōne ppiū obiecti r potē tie in qua est. r sicut psumationē p charitatē recipit.

Ad primū qd velle qd ad fidē exigit sine chari tate eē pōt: s fides formata charitatē seq. P. scdoz dōz q oēs vtutes pueniūt i fine: vñ ea p act nō differūt: s mo dū illū que recipiūt ex ordine ad finē: que modum vates charitatis: s scdoz modū que hñt ex nā potētie r obiecto p prio. r iō fm hęc ē forma distiguit a charitate fides: fm hęc nō format ab ea. Ad tertiu dōm q fides format a grā mediāte charitate: qz i qstū act fidei ē ex charitate fm qdōnē dōm q vtrū i b deo accept. P. aut potē tie est facere actū pfectū. Act aut potē tie mote ab alia potētia nō pōt eē pfect: nisi r supior potē tia sit pfecta p bitū vt nō deficiat in dirigēdo vt mouēdo: r iferior vt nō deficiat in exequēdo: sic p in actu pncipiū bilis: q ad b q sit pfect regit qz pncipiscibilis sit pfecta p bitū rēperātie: r pōr per bitū prudētie: q si desit prudētia i rōne qstūcūqz sit dispositio in pncipiscibili ad actū rēperā tie vtutis rōnem nō hēbit vt dicit pbs in. vi. Et bi. Quia q credere est act itellec fm q est mot a volūtate ad b q iste act pfect sit: oqz itellec pfect sit p lumen fidei: rō lūtas sit pfecta p bitū charitatis. r iō iformis fides nō hē bet actū pfectū. r iō nō pōt esse virtus.

Ad secundū sic pcedit. videt q fides iformis nō sit donū dei: s3 habitus acqstus. Aug. enī dicit q p sciētias qz agri nutrit r defendit: sed nullus bit acqst per sciētā aliqñ ē donū dei qñ bit ifusus: q fi des iformis nō est bit ifusus. P. Ro. x. dicit q fides ex auditū est. Et Job. xx. dicit q homo: qz vidisti me credidi si. Et Job. 4. voca virū tuū. glo. itellectus ad credēdū. Et Aug. dicit q nullus credit nisi volēs. Ex qbus oib. habet q fides est ex aliq qd in nobis est: s3 oē tale est bit acqst: q fides est bitus acqstus. P. pbi crediderūt deū oipō itēs: s nō habuerūt habitū ifusus: q fides nō ē bit ifusus. P. bit p seipm est sufficiēs ad mouēdū potētā i actus: s3 actus fidei hō fidelis nō pōt nisi iustuar: q fides est bit acqstus. P. dei pfecta sūt opa. Deute. 33. sed fides ifor mis est qd iperfectū: q nō est a deo. P. actio peccati nō dicit esse a deo ppter deformitatē quā hēt annexā: q a deo nō est: sed ex b iplo q fides iformis est hēt quādā deozmi tatem: ergo fides iformis nō est a deo.

Sed tra. pma Lhozin. 13. Si habuero oēm fidem. dicit glo. q fides que est sine charitate donū dei est: qz ē in ma lis sūt multa dona dei: q iformis fides ē a deo ifusa. P. nullus pōt in bis que sunt supra naturā: nisi per aliqd diui nit datum: sed aliqs bñs fidem iformem assentit bis que sunt supra nām: q ops q hoc fiat per aliqd diuinit ifusum. P. altiora sunt ea de qbus est fides q: ea de qbus est p poena: sed ppha nō pōt esse sine lumine ifuso: sic in bonis similiter in malis: ergo multo minus fides.

Respondeo dōm q sic supra dictū est. bit ad hoc sunt necessary vt potētie que p nām nō sunt determinate ad actū pfectū determinēt per ba bitū. Cōtingit aut qñqz q iferior potētia nō est determina

ta ad actū illū pfectū: sed superior potētia determinat ad ipm: sic pncipiscibilis nō est determinata ad tenēdū mediū in delectatione ex pppia nā: sed rō determinat per naturā suā ad illū: r iō bitus rēperātie acgrif in pncipiscibili ex vi supioris potētie. Nulla aut potētia fm suā nām determinat ad illa q sunt supra nām rōnis nre quoz est fides: r iō ad hęc actū idigem bitū qui nō est acqst. qui qdē i duo b nos adiuuat. In hoc. s. q itellecū facit facit ad credē dū credēda tra duritiē. r discretū ad refutādū nō credē dū.

Ad primū qdōm q bit ifusus s3 hēs (da p errorē. est habitū innato: qz sic nālis bit dā ē in creatiōe ita ifusus in repatiōe. nālis aut bitus sic itellē pncipioz idiget vt cognitio determinēt p sensum quo acq sit nō idiget: qz dū acgrif per actū determinationē recipit. Et sicut ops q fidei bit determinationē recipiat ex pte nra Et qstū ad illā determinationē dicit fides acgrif per sciētā theologie que articulos distinguit. sic bit pncipioz dicit acquiri per sensum qstū ad distinctionē pncipioz: nō qstū ad lūmē quo pncipia cognoscūt. Ad scdoz dōm q in fide qtuor pferant. s. ipm qd credēdū est. Rō volūtātē determinās ad credēdū. Volūtas itellecū ipans. Intelles exequeōs. Et fm b fides qstū ad ei determinationē r qstū ad ei actū qui in nobis est: qñis bitus sit ifusus dicit eē ex qtuor que in nobis sūt: qz qstū ad ipm credēdū dicit eē ex auditū: qz determinatio credēdoz fit in nobis p locutiōem iterioz: qua de in nobis loquit. vel vocē exteriorē. Quā tū vō ad rōnē que idicit volūtātē ad credēdū dicit eē ex visione alicui: qd oñdit deū esse qui loq in eo qui fidē an nūciat. qstū vō ad iperū volūtatis dicit esse ex volū tate. quātū aut ad executionē itellec dicit esse act fidei ex itellecū. Ad tertiu dōm q pbi pppie loquendo non crediderūt deū oipotentē s3 sciuerūt: qz demōstratiue illū pbauerūt: s3 si aliq illū sine demōstratiōe crediderūt: nō cre diderūt illud qñi deo dicit b: s3 alicui signo ex quo illud pcuratur sūt. Ad qrtum dōm q nō pōt bit ifusus fidei in actū exire nisi fides determinēt: vel a deo p reuelatiōe: vel ab hoie per doctrinā. r sile est de bitu pncipioz. Ad qntū dōm q pfectio dinoz opuz est ex ipoz: qz sit in eis aliq impfectio b accidit ex pte recipiētis. Ad sex tū dōm q in actu peccati nō solū est defect debite circū stātie: s3 est ibi positio idebite. r iō nō tātū est iperfect: s3 est ēt malus. r iō pccū nō dicit a deo eē: s3 in actu fidei ifor mis est defect alicui: qd d3 eē: nō aut est ibi positio alicui: qd esse nō debeat. r iō act ille est iperfect: nō aut malus: r pp hoc a deo est act: nō aut defect.

Utrum fides iformis sit in demonibus.

B ternū sic pcedit. videt q fides ifor mis nō sit in demonib. visio enis fidei est in speculo r in enigmate: vt dicit pma. Lhozin. 13. sed enigmatica r speculāris co gnitio est in nobis ex hoc qz p sensum nāl r co gnitionē accipim qd nō est in demonib: q in eis nō pōt eē fides iformis. P. fides iformis est donū gratuitū vt di ctū est: s3 post pccm angelo nō est ifusus aliqd donū grati tū. Ante aut in eis fides nō erat: s3 visio. q nō hñt fidē ifor mē. P. act fidei ex volūtate est. sed null act demonuz ex volūtate delibata pcedēs bon: vt i. z. li. dis. vy. dcm ē. q cū act fidei iformis sit bon vt q nō hēant fidē iformē. Sz Jaco. i. Demōēs credūt r tremiscūt. P. Ro. i. sup illū. Ex fide i fidē: dicit glo. fides iformis demonū est.

Utrum in hereticis maneat fides iformis

Alterius videtur q in hereticis maneat fides ifor mis: ipsi enī credūt deū trinū r vñ: r deū factum boiem: sed bec sunt supra nām: cū ergo ea que sunt supra nām nō pnt credi sine bitu fidei ifuso videt q in eis

Maneat fides ista. ¶ Sciētys ita est q̄ qui obliuiscit vñ scibiliū q̄ p̄tinet ad vñ sciētā ad huc manet bit̄ q̄tū ad alia scibilia: sed fides est bit̄ articulo: q̄ si aliq̄ hereti e' dicitur vñ articulo ad huc manet fides i eo q̄tum ad aliū articulo. ¶ Fides iformis est p̄ncipiū timoris fuis q̄ est i demonib' v' hereticis: q̄ fides iformis est i eis. ¶ Sed h' ois bit̄ ifusus expellit p̄ actū h'riū: sic p̄ iducēdo i alijs: h' heretic' h'et actū oppositū fidei: q̄ bit̄ fidei i eo nō manet. ¶ Fides fil' fidelis i fidelis: q̄d est impossibile.

Respondeo odum ad p̄mā q̄nē q̄ de rōne fidei est q̄ credēs assentiat aliq̄b' q̄ nō videt nec fm se: nec resoluerē ea p̄t ad ea que videt: sed inclinā ad credēdū ex aliq̄ rōne: que sufficit ad determinādū assensū in id q̄d credit: q̄m̄ nō sufficit ad iducēdū ad vissionē ei' q̄d credit. Rō aut̄ h'c iducēs ad credēdū p̄t sumi vel ex aliq̄ creatō: sic q̄n p̄ aliq̄d signū iducimur ad aliq̄d credēdū: v' de deo vel de alijs reb': vel sumit ab ip̄itate icreatā: sic credim' aliq̄ que nobis diuinit' dicta sūt p̄ mistros. Et p̄mo mō dicta fides cogit intellectū ad credēdū p̄ hoc q̄ nō apparet aliq̄d h'riū: s' scō mō itell's nō cogit: sed ex volūrate inclinā. Et p̄mo mō est fides in demonib' in q̄tum ex ip̄a nāli cognitiōe fil' ex miraculis que vidēt supra naturā eē multo subtili' q̄ nos cogunt ad credēdū ea q̄ nālē ip̄oz cognitiōe excedūt. Nō aut̄ scō mō.

Ad primuz q̄d om̄ q̄ quis in intellectu demōis nō sit obscuritas que est i nobis ex sensu: est tñ obscuritas alia per h' q̄ p̄t per cognitiōe nālē ad vissionē vitatiōe p̄tingere: quā credēt p̄ aliq̄ signa cōpellūt. ¶ Ad scōm dōm q̄ fides que ē in eis nō est bit̄ ifusus: sed ex nālī cognitiōe p̄cedit. ¶ Ad tertiū dōm q̄ in eis itell's cogit ad assentiēdū. vñ nō oino ex libera volūrate p̄cedit.

Ad secundā q̄nē dōm q̄ sic supra dictū est: fidei habit' infusus in duob' nos adiunat. s. vt credam' que credēda sunt: r vt eis que nō sunt credēda nullo mō assentiam'. p̄mū aut̄ hō p̄t ex ip̄a estimatiōe sine bitū ifuso. s' scōm. s. vt discrete in h'c r nō in illa inclinet ex bitū ifuso tñ: que qdē discretio est fm quā nō credim' oī spiritui. Que q̄ in heretico nō est: cōstat q̄ bit̄ fidei in ip̄o nō manet. Et si aliq̄ credēda credat h' est ex rōne humana. si enī bitū fidei ad h'c credēda inclinaret: h'ria fidei refutare: sic ois bit̄ remittit eis q̄ cōtra illū bitū sūt.

Ad primuz q̄d om̄ q̄ quis credāt aliq̄d q̄d est supra nām: nō tñ credūt illud p̄ bitū ifusum q̄ dirigit: s' p̄ estimatiōe hūanā. ¶ Ad scōz dōz q̄ bitus sciētie inclinat ad scibilia p̄ modū rōnis. r iō p̄t h'ns habitū sciētie aliq̄ ignorare que ad illū bitū p̄tinet: s' bit̄ fidei cū nō rōni inicat̄ inclinā p̄ modū nālē sic r bit̄ moralī v̄tutū: r sic bit̄ p̄ncipiōz. r iō q̄diu manet nihil p̄tra fl dē credit. ¶ Ad tertiū dōm q̄ ex illa estimatiōe hūana ē in eis timor seruilis cātur sicut in demonib'.

Utrū fides iformis euacuet adueniēte charitate. ¶ Quartū sic p̄cedit. videt q̄ fides in formis euacuet charitate adueniēte. i. Lbozin. 13. Cū venerit q̄d p̄fectū ē euacuabit q̄d ex p̄te est: sic veniēte vissionē euacuabit fides: sed fides iformis est imperfecta respectu fidei formate. q̄ fides iformis tollit adueniēte formata. ¶ Fides iformis est p̄ncipiū timoris fuis: s' adueniēte charitate tollitur timor seruilis: q̄ r fides iformis. ¶ Fides adueniēs nō h'et minorē efficacīā i fidelī q̄ i infidelī: sed in infidelī totū fidei bitū causat: q̄ r in fidelī q̄ h'et fidē formatā: s' fides formata r iformis sūt vñ i p̄pē: vt p̄ ex dictis: q̄ cū due forme vñ i p̄pē nō p̄t fil' eē i eodē subiecto opz q̄ adueniēte charitate r grā fides iformis tollat. ¶ Sed h' dona ifusa sūt p̄manētiora q̄ acq̄sita: s' grā adue-

hiēs nō tollit bit̄ acq̄sitos: q̄ multo min' tollit bitū ifusū dei. ¶ Nihil corū p̄t nisi a suo contrario: sed fides iformis nō contrariā ḡre: q̄ bitus boni nō sunt contrarij adueniēte: sed soluz mali seu bono malo: ergo fides iformis nō tollit h'z bitus adueniēte charitate.

Utrum maneat fides iformis adueniēte charitate q̄tum ad actus.

Alterius vt q̄t si maneat q̄tū ad bitū q̄ nō maneat q̄tū ad actū. p̄ actū enī fidei iformis r si aliq̄d fiat q̄d est bonū: nō tñ aliq̄d bitū: sed per actū fidei formate aliq̄d bitū fit: q̄ fides iformis nō manet q̄tū ad actus suoz adueniēte charitate. ¶ Lumen min' nō illuminat p̄sente maiore lumie: sed fides iformis est minus lumē q̄ charitas: q̄ p̄sente charitate act' fidei iformis nō manet. ¶ Fides vniūsq̄ v̄tuosus operat̄ quāto meli' p̄t: sic r nāl' act' fidei formate que v̄tuosus h'ns charitate exerceat melior ē actu fidei iformis: q̄ in eo act' fidei iformis cognoscit ille qui p̄t aliq̄d per sillogismū demonstratiū v̄tutificere nō curat p̄ sillogismū dialcticū illud considerare.

in moralib' multo min' ē aliq̄d frustra q̄ i nāl' r p̄cipue q̄tū ad bit' ifusos: s' bit' sine actu frustra est: act' sit finis ei' sic r potētie: q̄ nō est bitus fidei sine actu.

act' fidei iformis est credere deo vel deū: s' h'c manet adueniēte charitate: q̄ act' fidei iformis nō euacuat.

Utrum fides iformis possit fieri formata.

Alterius videtur q̄ fides iformis nō possit fieri fides formata. Fides enī iformis mortua est: vt dicit Jac. v. sed op' mortuū nō viuificat: ergo nec fides iformis viuificat per formā charitatē. ¶ Fides ē accōis s'z accōtia vt vicit Boe. variari nō p̄t: q̄ videt q̄ illa eodē fides q̄ fuit iformis nō possit fieri formata. ¶ Fides vñ b' accōtib' nō fit vñ: s'z grā adueniēs est vñ accōtib' nō format fidē iformē p̄us: s'z nouū bitū fidei formate cit. ¶ Sed p̄tra. nā semp operat̄ via breuissimā: q̄ sil' r grā h'c bec via est magis breuis vt bitus p̄us iformis formet q̄ nou' bit' ifusos: q̄ illa fides que p̄us erat iformis formata. ¶ Fides ifusus plus uenit cū grā q̄ potētia nālē: sed potētia nālē imperfecta r iformis p̄ grā adueniēte formatur: ergo multo fort' habitus fidei iformis.

Respondeo ad p̄mā q̄nē dōm q̄ remoto eo q̄ nō p̄tinet ad sp̄z rei: nō opz q̄ tollit̄ rei tollat: sic si ab aere tollat tenebra: ad huc manet aer. Informitas aut̄ fidei nō p̄tinet ad sp̄z fidei: q̄ sp̄s fidei est p̄ modū que h'et ex nā potētie in qua est sic in subo p̄tationē ad suū obiectū. dicit aut̄ formata r iformis p̄tationē ad aliq̄d extrinsecū. s' ad volūtatē vt dictū est: sic act' format lumē p̄ oppositiōe corūp' lumiofi. Et iō p̄z q̄ iformitas nō p̄tinet ad sp̄m fidei. Cū ḡ charitas adueniēs nō tollat nisi iformitatē a fide: p̄t q̄ substantia bit' fidei ad h'c q̄d om̄ q̄ imperfectio quā (huc manet) h'et fides respectu vissionis est h'z gen' cognitionis. r iō p̄tinet ad sp̄m fidei: r p̄pter hoc vñ adueniēs fidem euacuat. nō aut̄ ita est in p̄posito: vt dicitur est. ¶ Ad scōm dōm q̄ etiā timor seruilis nō tollit quātum ad habitū: s'z quātum ad seruilitatem. ¶ Ad tertium dōm q̄ gratia in habēte fidem nō causat alium bitū fidei: r hoc nō est per ineffaciā grē: s'z accidit ex p̄t subiecti: q̄d nō potest recipere id q̄ iam h'et.

Ad primuz q̄d om̄ q̄ imperfectio quā (huc manet) h'et fides respectu vissionis est h'z gen' cognitionis. r iō p̄tinet ad sp̄m fidei: r p̄pter hoc vñ adueniēs fidem euacuat. nō aut̄ ita est in p̄posito: vt dicitur est.

Ad secundā q̄nē dōm q̄ sic manet bitus iformis sine iformitate: ita r act' sine iformitate: q̄ bit' est quo q̄ agit cū tēp' affuerit: vt dicit aug' ergo dicendum q̄ hoc q̄ aliq̄ p̄t dem in formem faciat bonū p̄tinet ad substantiā habit' r ideo hoc manet: sed quod format non bene hoc pertinet ad iformitatem: r ideo non manet.

Ad primuz q̄d om̄ q̄ imperfectio quā (huc manet) h'et fides respectu vissionis est h'z gen' cognitionis. r iō p̄tinet ad sp̄m fidei: r p̄pter hoc vñ adueniēs fidem euacuat. nō aut̄ ita est in p̄posito: vt dicitur est.

Ad 2. dōm q̄ lumē fidei iformis r charitatis nō sunt vñ rōnis: r iō vñ nō obfuscat aliō: s'z p̄ficat illud: cū vñ sit mālē respectu alteri'. ¶ Ad 3. dōz q̄ act' fidei iformis deficit ab actu fidei formate rōne iformitatis: r fm h' nō tollit h'z bitus adueniēte charitate.

Ad tertiā q̄nē dōm q̄ sicut dicit p̄s in. 6. (manet. Et h' boie an' p̄letū esse v̄tutis esse v̄tutis moralis existit q̄dā nālī inclinatio ad v̄tutem illā q̄ d' v̄tus nālī: r h'c eadē v̄tutis rōnez sumit fm q̄ a supiori potētia. s' rōne p̄fectionē accipit. Et fil' fides iformis p̄existit in intellectu an' p̄letū eē v̄tutis: s'z rōne v̄tutis accipit ex p̄fectōe supioris potētie. s' volūtatis. vñ vna r eadē fides q̄ p̄t' erat iformis postea fit formata: nec ē alia fides q̄ aduenit: q̄ fides formata: r iformis nō differūt p̄t vt ex dictis p̄s. due aut̄ forme vñ i p̄pē fil' eē nō p̄t: q̄ forme diuersificat fm nūmex ex diuersitate mālē v' subiecti.

Ad primuz q̄d om̄ q̄ op' mortuum trāsit r nō p̄t idēz numero itēz sumi: r iō viuificari nō p̄t: s'z habit' iformis manet: r iō formari p̄t. ¶ Ad 2. dōz q̄ accidēs nō variat q̄si subm variatiōis: s'z q̄z ipsū subm diuersimode se h'z: q̄d subiectus variatiōis ē sicut p̄s in itētiōe r remissiōe caloriz. ¶ Ad 3. dōz q̄ ex grā r fide nō fit vñ accidēs: s'z modus charitatis p̄cipat ad p̄fectionē fidei sicut modus pudētie participat ad p̄fectionē v̄tutis moralis: r iō charitas adueniēs d' formare fides p̄existētem.

Capitur aut̄ fides. ¶ Fides p̄pē d' ex h' q̄ aliq̄ assentit eis q̄ nō videt: hoc aut̄ p̄tingit dupl'r. vñ mō fm q̄ hō iudicat p̄ rōne hūanā: r sic d' fides opinio vebe mens. Et adhuc magis extēlo noie ois certitudo q̄ fit p̄ rōne humanā ē si ad vissionē iducat d' fides h'z q̄ arg' d' rō rei dubie faciēs fidē. d' aut̄ r veracitas boie: fides inq̄tū est cā q̄ credat q̄s ē de his que nō videt: r sic dicit Augustinus: q̄ fides est fūdamētū iustitie: fidē p̄ fidelitate accipit. Et vlt' rō ipsa p̄cia scōz quā aliq̄ h'c veracitate tenet d' fides. Rō. 15. De q̄d nō ē ex fide. glo. i. ex cō sciētia. Alio mō h'z q̄ hō iudicat p̄ rōne diuinā: r sic d' fides ipse habit' quo credit sicut fit format' sicut iformis r actus r obm: r factm inq̄tū est cā r signū hui' fidei. Et q̄z certitudo q̄ h' d' diuinis extēlo noie d' fides ē h' videat. (Nō sicut corpora. Sciēdū q̄ h'c Aug. exp̄mētalez cognitiōnez quā q̄s h'z de fide sua sepat a quoz generib' vissionū. s' a vissionē exteriori p̄ h' q̄ dicit: sicut corpora a vissionē ymaginatiōis q̄ ex ip̄a relingit in hoc q̄ dicit. Et p̄ ip̄oz ymaginatiōe: r a vissionē ymaginatiue q̄ ex diuersis ymaginib' rez vifaz format aliq̄ rē nūq̄ vifaz in h' q̄ dicit. (Nō sic ea q̄ nō videm') r a vissionē intellectuali eoz q̄ sūt ex nos p̄ h' q̄ dicit nec sicut boiez. (Quid ē fides nisi credere rē.) Dicō diffinit' habitū fidei p̄ actū p̄prium.

Quo intelligitur quod scriptum est: cum factum fuerit credatis. Distinctio. XXIII. ¶ Itē querit si tñ fides de nō vifis ē: quō veritas aplis ait. Itē dico vobis p̄ntisq̄ fiat vt cū scm fuerit credatis. Abi inui v' q̄ fides illis fuerit de factis r vifis. Sup quo aug. mouet q̄nē: r absoluit: ita inquit. Quid sibi vult vt cū factū fuerit credatis. Idec est laus fidei si q̄d credit nō v'f. Itā r thomas cū dicitur est: q̄ vidisti me credidisti: nō hoc credidit q̄d vidit. Cernebat. n. r tēgebat carnē viuētē quāz viderat moriētē: r credebat deū in carne ip̄a la

re. Credebat ḡ mēte q̄d nō videbat: p̄ hoc q̄d sensib' corpis appebat. Si hō dicitur credi q̄ vident sicut dicit vñusq̄q̄ oculis suis credidisse: nō ipsa ē q̄ in nobis edificat fides: s'z ex reb' q̄ vident agit i nobis: vt ea credat q̄ nō vident. Ex his ap̄te itelligit q̄ p̄prie fides nō apparētis ē: nec illa ē fides q̄ in xpo edificamur: q̄ dicitur v'f tata locutiōe nos ea credere q̄ vident'. Alibi tñ dicit aug. fidē eē de reb' p̄ntib' q̄d erit i futuro cū p̄ sp̄z deū p̄tē p̄replabimur: q̄ tñ non p̄prie d' fides: s'z v̄itas. Et. iqt Aug. fides q̄ creditur ea q̄ nō videt: s'z tñ ē rēz fides: q̄ nō h'bis: s'z reb' ip̄is p̄ntib' credit. Qd erit cū p̄ sp̄z manifestā se p̄replādā sanctis p̄bebit dei sapientia. Sed non p̄prie h'c dicitur fides: immo fideliter ad quāz credendo peruenitur: vt ex fide verboz trāscat iustus in fidē rēti.

Si petrus habuit fidem passionis quando vidit homines illum pati.

¶ Itē querit vtz petrus fidē passiōis habuerit: cū boiez x̄p̄z pati ocul' cernebat. Dicitur. n. cū fidē passiōis habuisset: nō i eo q̄ credebat boiem pati: q̄z h' videbat: sed in eo q̄ credebat deū eē q̄ patiebatur. Itē enim virtus fidei erat q̄ credebat hō pati: r mori: q̄d iudeus ceruens credebat: sed q̄ credebat de' esse q̄ patiebatur. Unde Augustinus sup illū locū psalmi. Respōdit ei in via virtutis sue. Laus fidei est: nō q̄ credit boiez illuz mortuū: q̄d r paganus credit: sed q̄ credit illuz glorificatuz: r verū deū. Credit igit fides deū mortuū: r glorificatū homines. Itē igitur fuit Petro fides credere hominē illū mori: q̄d oculis cernebat: sed credere deū esse qui moriebat. Nec nobis etiā fides i hoc meretur: q̄ credim' boiem illuz mortuū: q̄d r iudeus credit: sed q̄ credimus boiez deū mortuum esse.

Si aliqua sciuntur que creduntur.

¶ Itē querit si tñ fides de nō vifis ē: quō veritas aplis ait. Itē dico vobis p̄ntisq̄ fiat vt cū scm fuerit credatis. Abi inui v' q̄ fides illis fuerit de factis r vifis. Sup quo aug. mouet q̄nē: r absoluit: ita inquit. Quid sibi vult vt cū factū fuerit credatis. Idec est laus fidei si q̄d credit nō v'f. Itā r thomas cū dicitur est: q̄ vidisti me credidisti: nō hoc credidit q̄d vidit. Cernebat. n. r tēgebat carnē viuētē quāz viderat moriētē: r credebat deū in carne ip̄a la

nns: nec ad vllū sensū corpis: qm̄ cordis est res ista: nō corpis. Quedā q̄ fide credunt q̄ intelliguntur nāli rōne. qdā vō q̄ nō intelligunt. vñ ppbeta. Nisi credideris nō intelliges. Qd̄ aug. aperte distinguit. Alia sūt igit q̄ nisi intelligam̄ nō credimus. alia q̄ nisi credam̄ nō intelligem̄. Nemo tñ pōt credere in deū nisi aliqd̄ intelligat: cū fides sit ex auditu p̄dicatiōis. Idē i. li. d. trinitate. Certe fides v̄tūq; ichoat cognitionē. Cognitione vō certa nō p̄ficiat nisi post hāc vitā. Ambro. quoq; ait. Vbi fides nō stati cognitio. vbi cognitio ē fides p̄cedit. Ex bis appet aliq̄ credi q̄ nō intelligunt: vñ scitū nisi p̄i credant. Quedā vō intelligi aliq̄n̄ ēt aīq; credant. Nec tñ sic intelligitur mō vñ i futuro scient: t nūc ēt p̄ fidē q̄ mūdant corda apli i intelligunt: qz nisi p̄ fidē diligatur vō nō mūdatur cor ad eū sciēdū. vñ aug. Quid est deū scire nisi mēte eū p̄spicere firmeq; p̄cipere. Sz t p̄iūq; valeam̄ p̄cipe t p̄spicere deū sic p̄cipitur a mūdīs cordib;: nisi p̄ fides diligatur: nō poterit cor mūdari: vt ad eū vidēdū sit ap̄tū. Ecce hic apte habes: qz nō pōt sciri dō: nisi p̄i diligēdo credatur. Supra aut dicit q̄ nemo pōt credere in deū nisi aliqd̄ intelligatur. vñ colligitur nō posse sciri t̄ intelligi credēda qdā: nisi p̄i credatur: t qdā nō credi nisi p̄i intelligatur t ipsa p̄ fidē ampli intelligi. Nec ea q̄ p̄i creditur q̄ intelligatur penit̄ ignoratur: cū fides sit ex auditu. Ignoratur tñ ex pte: qz nō scitur. creditur q̄ ignoratur: s; nō penit̄. sicut ēt amatur qd̄ ignoratur. vñ aug. Sciri aliquid t nō diligit pōt. Diligi vō qd̄ nescitur: qro vtrū possit. Si nō pōt: nemo diligit deū aīq; sciat. vbi aut sunt illa tria: spes: fides: t charitas: nisi in aīo credēte qd̄ nōdū scit: t sperate t amate quod credit. Amatur q̄ t qd̄ ignoratur: s; tñ creditur.

Postq̄ determinauit maḡ de fide s; suā subaz. Dic de terminat de ea in p̄p̄tione ad suū obz. Et introducit ps ista occasiōe diffōnis fidei ab ap̄lo dicit: q̄ fidē arḡ nō apparet tñ dicit. Diuidit aut ps bec in duas. In p̄i q̄rit vtrū fides sit de nō visis. In 2ª vtrū sit de icognitis ibi. Post bec q̄ri solet. Circa p̄mo duo facit. p̄mo dicit fidē p̄pe loquēdo ēē de nō visis. 2° remouet quādā istātia q̄ fieri possit ibi. (Sivo querit vtrū petrus.) (Questio. I.

Hic querunt tria. p̄ qd̄ sit obz fidei. 2° q̄r se habeat ad cognitionē nostraz. 3° de merito t laude fidei. Utz veritas icreata sit obm̄ fidei.

Ad primū sic p̄cedit. vñ q̄ vitas icreata nō sit obz fidei. Fides. n. est de bis q̄ sub simbolo p̄tinent qd̄ ē collectio credēdoz: s; in simbolo p̄tinent qdā q̄ ad creaturā p̄tinet: sicut passio t hō: q̄ obiectū fidei nō est veritas icreata. C. fides vt aug. dicit p̄ sanctaz scripturā istruū: s; i ea multa de creaturis p̄tinent: q̄ fidei obz nō est tñ veritas icreata. C. fides a ppbetica reuelat

tioe iniriū sumptit: s; ppbetia ē de reb; creatis cū p̄tinet differēcias tēporis qd̄ creatura subiacer: q̄ fides. C. f. forma vllis nō est p̄m̄ operādi: qz est a motu remota. vñ rō vllis que est formaz vllis nō mouet: sicut ps p̄ p̄m̄ in. 3. d. aia. sed veritas p̄ma est magis a m̄a: t motu remota q̄ aliqua forma vllis: cū fides sit operatiū habit; quodā mō: qz p̄ dilectionē operat; vt d̄ Sal. 4. vñ q̄ obz fidei nō possit ēē vitas p̄ma. C. f. v̄tutes theologice: vt supra dicit ē ordinat nos in finē: s; finis n̄ nō tñ est de; sed etiā gloria creata: ergo t fides ēt circa veritatē creatā est. Sed est qd̄ dicit Dio. 7. ca. de vi. no. q̄ diuina fides est circa simplicē t semp̄ existētē veritatē. hoc aut est veritas icreata: q̄ obm̄ fidei est vt icreatū. C. f. ab eodem res denotat a quo recipit sp̄m̄: s; habit; sp̄s recipiūt ab obz: cū ergo fides dicatur a deo virtus theologica vt q̄ obm̄ p̄p̄iū eius est veritas icreata.

Utz fides sit circa vt p̄plexū vel enūciabilem. vñ q̄ fides nō sit circa verū p̄plexū: qz vt dicitur est obiectū fidei ē simpliciter veritas: s; in simplici nō cadit aliqua p̄plexio: q̄ nō est circa verū cōplexū. C. f. fidei succedit visio: sed visio p̄rie erit de incōplexo: q̄ t fides. C. f. fides format charitatem: sed charitas hō p̄ obiecto bonū incōplexū: q̄ t fides vt incōplexum. C. f. sic dicit p̄s in. 3. de aia. In p̄p̄tione intellectū cadit tēpus: s; de substantia fidei vt esse tēpus. Alioq; nullus fuisset tpe natiuitatis xpi fidelis: nisi q̄ credidisset eū tūc nati: q̄ fides nō est circa verū cōplexū. C. f. fides eade est sēp̄: sed enūciabilia nō manēt eade: qz nos credim; xps natū quē p̄res crediderūt nasciturū: q̄ fides nō ē enūciabile. C. f. fides est media iter opinionē: t sciam: s; taz scia q̄ opinio ē enūciabile: q̄ t fides. C. f. p̄ fides differt fidelis ab infideli. nō aut differt p̄ cōplexū: qz iudeus credit adnētū xpi sicut t nos: sed in hoc distinguitur: qz nos credim; eū venisse quē ipsi expectat v̄tūq; q̄ fides ē de p̄plexo.

Utz fidei possit subesse falsum. vñ q̄ fidei possit subesse falsus. oē. n. verus p̄tingēs pōt ēē falsus: s; fidei subest aliqd̄ vt p̄tingēs. s. passio xpi: qz fuit voluntaria t ex līar. tā xpi q̄ iudeoz depēdēs: q̄ fidei pōt subesse falsus. C. f. in tempore ante passionē xpi: postq̄ credidit abraā xpi passionē futura cōstat q̄ possibile fuit tūc deo alio mō hūanū gen; liberare: qd̄ si fuisset: fides abrahe falsificata fuisset: q̄ fidei pōt subesse falsus. C. f. spei pōt subesse falsus: qz aliq; sperat se habiturū vitā eternā: q̄ nūq; habebit: t sicut charitati qz aliq; p̄mittit aliqd̄ ex charitate qd̄ non faciet: sicut de ap̄lo ps p̄ma Cor. i. q̄ t fidei. C. f. latría p̄ fidē dirigit: sed in actu latría aliq; pōt errare sicut q̄ credit esse hostiā p̄secratā q̄ nō ē p̄secrata t eā adorat: q̄ t fidei pōt subesse falsū.

Sed contra. fides est certior q̄ scientia: vt supra dicitur est: s; scientie nō subest falsus: q̄ multo minus fidei. C. f. p̄ nullā virtutes p̄ducit actus malus. qz bon; v̄tutes potentie est actus virtutis vt dicit Augu. sed opinari falsum est malus v̄tutes intellectus: cum ergo fides sit virtus nō p̄tingit fidei subesse falsum.

Respondeo dōz ad p̄mā q̄ones q̄ in obiecto alicui potētie p̄tingit tria cōsiderare. s. id qd̄ ē formale in obiecto: t id qd̄ est materiale: t id qd̄ est accidētale: sicut ps in obiecto visus: qz formale in ipso est lumen qd̄ facit colorēz visibilē actu: materiale vero ipse color: q̄ est potentia visibilis. Accidētale vero sicut quantitas t alia hō que colorēz comitant. Et quia vñ quodq; agit s; q̄ est in actu: t suā formā. obiectū aut ē actus: t v̄tutes passiuas. ideo rō obiecti ad quā p̄portioat potētia passiuā est id qd̄ est formale in obiecto: t fm̄ hoc diuersificant potētie t habitus qui ex rōne obiecti sp̄m̄ recipiūt. Et bec

ria est inuenire in obiecto fidei. Luz. n. fides nō assentiat alicui nisi p̄p̄ veritatē p̄mā credibile nō hō qd̄ sit actu creabile nisi ex virtute p̄mā: sicut color ē visibilis ex luce: et iō veritas p̄ma est formale in obiecto fidei t a qua est tota rō obi. Quicqd̄ aut ē illud qd̄ de deo credit sicut ē passus eē vt aliqd̄ hō ē m̄ale in obiecto fidei. Ea aut q̄ ex istis creabile: sequuntur sunt q̄si accidētaliter: t iō p̄cedēdū ē q̄ obiectū fidei p̄pe loquēdo est veritas p̄ma.

Ad primū q̄ obm̄ q̄ passio t alia hō q̄ p̄tinent in simbolo se hnt m̄aliter ad obm̄ fidei. C. ad 2° dōm q̄ in sacra scriptura istruū fides q̄tum ad essentialia fidei: sicut sunt q̄ de deo in ipsa dicunt: t q̄tum ad accidētalitā: sicut sunt gesta patrū t alia hō q̄ ad fidem p̄tinet in q̄tū sunt diuinitus ispirata t dicta. C. ad 3° dōz q̄ q̄uis ppbetia: t fides sint de eodē sicut de passione xpi: nō tñ scdm̄ idē: qz fides formaliter respicit passionē ex pte illa qua subest aliqd̄ eternū. s. in q̄tū de est passus. hoc aut qd̄ ipale est respicit m̄aliter: s; ppbetia econuerso. C. ad quartū dōm q̄ forme vllis nō mouet fm̄ q̄ in suā vniuersitate cōsiderant: sed fm̄ q̄ applicant ad aliqd̄ particulare. Et sicut p̄ma veritas mouet ad operādū in q̄tū applicatur ad hūc vel ad illū: sicut dū considerat q̄ est finis ad quem iste vel ille puenire pōt. Vel dōm q̄ forme vllis nō sunt subsistentes in re: nā: t ideo ad opationē vel ad actiōnē se habere nō possūt: neq; sicut p̄ncipiū neq; sicut terminus: t ideo nō est filius de deo q̄ in seipso subsistit. C. ad quintū dōz q̄ beatitudo creata cōsistit in opatiōe n̄ra ad deū. opatiō aut ex obiecto cognoscit vñ p̄ncipaliter ē fides de ipso deo: t secundario de beatitudine creata.

Ad secundā q̄onē dōm q̄ sicut dicit Aug. credere est cū assensioe cogitare. Assentire aut nō pōt aliq; nisi ei qd̄ vt est. veritas aut nō cōsistit nisi in p̄plexioe vel intellectu vel vocū: t iō obiectū fidei o; q̄ sit verū cōplexū. Et hoc ps p̄ hoc q̄ qdā p̄bi illā opationē intellectus qua p̄ponit t diuidit appellauerūt fidē. vnde illi qui dixerūt q̄ fidei obiectū ē incōplexū p̄p̄iā vocē ignoraauerūt. q. n. d̄ credo incarnationē nō pōt itelligi i formā do cōceptionē incarnationis: qz sic gl̄bet qui itelligit qd̄ signatur p̄ nomē crederet incarnationē. vnde sentus ē credo incarnationē esse vel fuisse: ps q̄ fidei in q̄tū est fides cōuenit circa vt p̄plexū esse. vuenit etiam sibi ex ipsa rōne obi. p̄p̄i qd̄ ē veritas p̄ q̄ qua nō pōt sciri qd̄ ē vt intellectus in eius cognitione v̄tūq; formatiōe: s; cognoscit. qz ē qd̄ sit p̄ intellectū cōponentem t diuidentem.

Ad primū q̄ dōz q̄ quis veritas p̄ma sit simplex s; rē. tñ in ea inueniunt multa s; rōnes q̄ boc etiā illas diuersas p̄ceptiones pōt p̄ponere t diuidere t enūciationē de deo formare. C. ad 2° dōm q̄ opatio intellectus p̄ponētis t diuidētis resoluit ad opationē ei; qua respicit aliqd̄ incōplexū: qz qd̄ quid est. est p̄ncipiū demonstrādi an est simpliciter: t qz est: t iō etiā illud qd̄ fidei succedit in quo fides p̄sumabit erit visio incōplexi. C. ad 3° dōm q̄ obiectū charitatis est bonum qd̄ fm̄ p̄m̄ in. 6. d̄ deb. est in reb; obiectū aut fidei est vt qd̄ cōpletur p̄ opationē aie. Et qz p̄positio t diuisio q̄ ē in enūciabilibus nō est nisi p̄ aiaz: iō cōplexū est obiectū fidei: q̄uis incōplexus sit obiectū charitatis. C. ad 4° dōz q̄ tempus determinatū est de his q̄ accidētaliter se hnt ad fidē: sicut etiā se hō accidētaliter ad p̄dicatū t ad subiectū: q̄ intellectus cōponit t diuidit. ea aut q̄ se hnt accidētaliter ad fidē nō sūt de necessitate salutis nisi postq̄ determinata sunt p̄ p̄dicatiōnē t doctrinā. C. ad 5° dōm q̄ sustinētū fidē esse circa verū p̄plexū quidā dixerūt q̄ est iō cōueniabile: qd̄ scdm̄ m̄a tēpora variatur: qd̄ in p̄mo li. improbatū ē. d̄. s. 4. Et

pp̄ter hoc alij dixerūt q̄ articuli fidei nō sunt idē quātuz ad eēntiā. s; q̄tū ad v̄ritatē: qd̄ etiā nō hnt dicitū est: qz fides nō esset eadē simpliciter: s; scdm̄ quid. Et ideo dōz ē q̄ in ipso articulo qui ē obiectū fidei p̄plexū ē aliqd̄ m̄ale s; ipsa passio: t aliqd̄ formale. s. res diuina: t aliqd̄ accidētale s; ips; vñ fides variat nō q̄tū ad eēntiā: s; q̄tū ad accis.

Ad tertiā q̄onem dōm q̄ fides innatur veritati prime. vnde cum illa sit infallibilis fidei non potest subesse falsum. nec blon est admodum

Ad primū q̄ dōm q̄ cōtingens nō pōt esse obiectū fidei: nisi fm̄ q̄ stat sub diuina p̄scientia. t scdm̄ hoc habet necessitatē cōsequētie: t sic cadit sub fide. vnde sicut p̄scientia nō pōt falli ita nec fides. C. ad scōz dōm q̄ post temp; abrahe deus potuit alio mō genus humanū liberare q̄ p̄ passionē xpi: loquendo de potentia absoluta: sed nō s; q̄ p̄sideratur in ordine ad p̄scientia. nō enī poterat deus vt aliqd̄ ab eo p̄scituz sit t postmodū non fiat: sicut nō pōt falli vel mutari: t sic fides abrahe fuerat de passione xpi fm̄ q̄ subsistit diuine p̄scientie. C. ad 3° dōm q̄ spes nō tendit in beatitudinē nisi ex suppositione meritorū. Alias esset presumptio t nō spes. vnde si deficientibus meritis iste ad beatitudinēz nō puenit vt sperant spes nō decipitur: t sicut nec charitas decipitur: qz semp̄ vult id qd̄ deo placituz est. vnde si aliquis postea cōperiat nō esse deo placitum qd̄ prius placitum estimabat: estimatio humana fallitur: nō charitas. C. ad quartū dōz q̄ bec hostia sit rite p̄secrata hoc est humane estimatio t ex bac pte pōt accedere error in latría. vñ dicitur a lra

Ad secundū sic p̄cedit. vñ q̄ fides sit de visis. p̄ Corin. i. 3. Videm; nūc per speculū i enigmate. t loquit; ibi de fide. iō fides est visio: q̄ credita sunt visa. C. f. lumē fidei se hō ad articulos sicut lumē nāle ad p̄ncipia nāliter cognita: s; lumen nāle facit videre p̄ncipia p̄ se nota: q̄ t lumē fidei facit videre articulos. C. f. itelligere videre est: s; opz eū qui audit itelligere que dicunt ad hō q̄ credit: q̄ fides que ex auditu ē de visis est. C. f. ppbetia visionis causa est: s; fides t ppbetia in idē currunt vt supra dicitur est: ergo fides de visis est. C. f. id qd̄ est m̄ale in obiecto fidei est res creata. vt dicitur est: s; res illa creata visui hūano subiacer etiā sensibili sicut passio: qz fides sit de toto obiecto suo: fides de visis erit. C. s; 2. Deb. xi. Fides est argumētū nō apparētū: q̄ nō ē de visis. C. f. deū nemo vidit vnq; Jo. p̄ 3. fides p̄pe est de deo: q̄ fides ē de non visis. C. f. fides gignit sp̄m̄. glo. Mat. i. 3. spes ē de nō visis. Ro. 8. g. t fides.

Ad tertiā q̄ dōm q̄ fides possit esse de scitis. deū. n. esse est creditū: sed hoc est scitū: qz demonstratiue p̄batū est: q̄ fides est de scitis. C. f. vñ de generantibus sciētiam est doctrina: sed fides q̄tū ad distinctionē credēdoz est p̄ doctrinā: qz fides ex auditu est. Ro. i. 3. fides ē de scitis. C. f. oē illud ad qd̄ habetur ratio p̄bans est creditū: s; ad ea q̄ sūt fidei p̄r haberi rō p̄bā. p̄. 4. Para ti semp̄ ad reddēdū rōnē de ea q̄ in nobis est fide t spe. Et p̄mentator sup p̄m̄ ca. de vi. no. dicit q̄ rō est prior auctoritate. Et Ric. de sanc. vic. dicit q̄ ad nullā veritates p̄bādā de ficit ratio: ergo fides est de scitis. C. f. ois p̄batio conuincens intellectum ad assentiendum facit sciētiam: sed ad assentiendum bis que sunt fidei conuincitur intellectus p̄ miracula: sicut supra dicitur ē d̄ demōib; q̄ fides ē de scitis. C. Sed 3. sciētia ex intellectu p̄ncipiū: causatur: sed de bis que fides credit nō possumus habere intellectuz fide

Ad 3^m o^m q^d discretionez crededo^r b³ b⁶ p^lumē fidei sicut discretione spūz p^l aliq^uā grām gratis dataz. vñ bō lumen fidei hñs nō cōsentit bis q̄ sunt 3 fidez nisi inclina- tionē fidei derelinquat ex sua culpa.

Ad ternā qōnem o^m q^d quāritas meriti ex duob⁹ pōt attendi. s. ex parte operis: et ex pre ope- rantis: opus quidē opz vt sit virtuosum. Et quia virtus est circa difficile et bonū: opz q^d habeat difficultates et bonita- tem quantum in se est: et ideo qd̄ addit ad alte^r eoz addit ad meritū q̄tū est ex parte operis. ex parte vō operātis re- quirīt volūtas. vñ quāto magis q^d voluntarie facit tanto magis meret^r: et semp quāritas meriti attendit fm radicē charitatis. hec aut quāritas est quasi formale respectu al- terius: vñ fm eā cert⁹ est iudiciū de quāritate meriti. Ratio ḡ nālis dupliciter pōt iduci in bis q̄ fidei sunt: vel cū rō inducitur fm fidē vel 3 fidem. Ratio autē inducta cōtra fidē ad difficultatē actus q̄tū in se est. vñ manēte eadem volūtate credendi magis meretur qui credit ad qd̄ videt multas rōnes nāles in d^oriū q̄ qui eas nō videt: sicut q^d cū tentat^r vehemētius de luxuria si resistit equali voluntate plus meret^r. Ratio autē q^d fm fidez inducīt nō facit videri id qd̄ creditur: et ideo difficultatē operis quārit in se est nō di- minuit: s³ q̄tū in se est facit volūtate magis p^lptā ad cre- dedū: et ex ista pre pōt augere meritū fidei sicut habit⁹ vir- tutis qui inclināt ad actū in se difficile quem facile reddit operari. Vñ p³ q^d tā causa rōnalis p^l fide inducta q̄ 3 fidez q̄tū in se est meritum fidei auget q̄uis possit etiam dimi- nuere vtrūq⁹ ex defectu credentis.

Ad primū q^d o^m q^d ratio prebēs sufficienter ex- perimentum fidei facit visionem: et ideo difficultatē credēdi euacuat: s³ talis rō de his que p^l se ad fidē p^linēt haberi nō pōt. Ad 2^m o^m q^d ex disputatio- nib⁹ corrupti fides in eo q^d fidē firmā nō h³ ex culpa ipsi. Ad 3^m o^m q^d ratio humana adducta non facit vt ho- mo nō pure propter deum credat: quia remota nihilomi- nus crederet. vnde quantum in se est nō diminuit meritum nisi ex culpa credentis. Expō textus.

De non pprie vt fides s³ veritas. Cō- tra. Dic diuidit fidē 3 veritatē manifestam q̄ fidei succedit. (Ex fide v⁹boz.) Cōtra. Nūc etiā nō credim⁹ tm̄ verbis: q^d euz apud diuersas gētes sint diuersa verba est diuersa fides. Et dicendum q^d nō dicitur esse fides verborum vt eoz in que credatur: sed quia ea que credenda sunt nobis per verba proponuntur insufficienter nobis res creditas ostē- dentia. (Cum fides sit ex auditu.) Contra. Auditus inte- rior a visu nō differt. Dicendum q^d vtrūq⁹ dicitur in intel- lectu per similitudinem. vnde pprie de illis rebus itelle- ctus visio habetur quarum forme se ei offerunt: sed audi- tus de illis que nō videt. Alia que nō sunt intelligimus sicut principia naturaliter cognita. Alia que non credimus: sicut ea que supra rationem sunt: et accipit hic credere cōi- ter pro omni assensu nisi aliquid intelligat: scilicet quid si- gnificatur per nomen.

De fide antiquorum. Distin. XXV.

Redictis adijciēdū ē de sufficiētia fidei ad salutē. Illis. n. q^d p̄cesserūt aduētū xp̄i et g^lequēt v⁹ p̄cessisse fi- des fm temporis processum sicut p̄fecit cognitio. Fides quippe ma- gna dicitur cognitione et articulorum quantita- te vel constantia et deuotione. Est autem que-

dam fidei mensura sine qua nunq̄ potuit esse salus. Unde apostolus. D^o portet accedere cre- dere: q^d ē: et q^d remunerator ē sperātū in se. S³ q̄ritur v⁹ hoc credere ante aduentū vel ante legē ad salutē suffecerit. Nam tēpore gratie cō- stat certissime hoc nō sufficere. P³ n. vniuer- sa credi q̄ in simbolo continēt: s³ nec ante ad- uentū nec ante legē v⁹ hoc suffecisse: quia sine fide mediatoris nullū hominē vel ante v⁹ post fuisse saluū sanctorū auctoritates cōtestant. Vñ aug. ad op^latū. Illa fides sana ē q̄ credim⁹ nul- lū hominē siue maioris siue parue etatis libe- rari a pragione mortis et obligatiōe peccati qd̄ p^lima natiuitate cōtrahtit nisi p^l vniū mediatorē dei et hominū xp̄m iesū. Cui⁹ boīs eiusdemq⁹ dei saluberrima fide ē illi insti sunt saluī facti: q^d p^liusq⁹ veniret in carnē crediderūt in carnē vērū rū. Eadē. n. fides ē et n⁹ra et illoz. Proinde euz oēs insti siue añ incarnationē siue post nec vire- rint nec viuāt nisi ex fide incarnationis xp̄i: p^lie- cto qd̄ scriptū est. Non est aliud nomē sub celo in quo oporteat saluari nos: ex illo tpe valet ad saluandū gen⁹ humanū ex quo in adam v⁹itatus est. Idē. Nemo liberatur a dānatione q̄ facta ē p^l adā nisi p^l fidē iesu xp̄i. Idē. Eadē fides me- diatoris q̄ nos saluat saluos iustos faciebat at⁹ quos pusillos cū magnis: q^d sicut credim⁹ xp̄m in carne venisse: ita illi vērūz. et sic nos mortuū ita illi mortuūz. et sic nos resurrexisse: ita illi r⁹ur- rectūz. et nos et illi ad iudiciū v⁹moz et mortuo- rū vērūz. Greg. ff ezechielē. Et q^d p^libāt: et q^d se- q̄bāt clamabāt dicētes. O sāna filio dauid et c. Quis oēs electi q̄ in iudea eē potuerūt: siue q^d nunc in ecclia sunt in mediatozē dei et hominūz credide- rūt et credūt. His alijsq⁹ plurib⁹ testimōijs p^lpl- cue docet nulli vnq⁹ salutē eē fecā nisi p^l fidē me- diatoris. P³ ḡ accedentes credere q̄ supra d^o rit Aplūs: sed non sufficit.

De fide simplicium.

Ad ḡ dice^r de illis simplicib⁹ q^d nō erat reuelatū mysteriū incarnationis: q^d pie credebāt qd̄ eis traditū fuit. Dicit p^l nullū fuisse iustū v⁹ saluū cui si eēt scā reuelati- o v⁹ disticta v⁹ velata: v⁹ i apto: v⁹ i mysterio. disticta: vt Abrabe et Moysi alijsq⁹ maiorib⁹ q^d distictionē articuloz fidei habebāt. velata vt simplicib⁹ q^d reuelatū erat ea eē credēda q̄ cre- debāt illi maiores et docebāt: s³ eoz distictio- nē aptā nō habebāt. Sicut et in ecclia aliq⁹ mi- nus capaces sunt q^d articulos simboli distigne- re et assignare nō valēt: oia tm̄ credūt q̄ in simbolo continēt. Credunt enim que ignorant hñc

fides velatam in mysterio: ita et tunc minus ca- paces ex reuelatiōe sibi facta maioribus credē- do inherebant: quibus fidem suam quasi p^lmit- rebant. Unde Job. Bones arabāt et asine pa- sciebantur iuxta eos. simplices et minores sunt asine pascētes iuxta bones. Qu⁹ bñlitate maio- rib⁹ adberēdo i mysterio credebāt q̄ et illi my- sterio docebāt: q̄lis forte fuit vidua sareptana. Que ante aduentum credere de mediatozē sufficiebat.

Ed q̄rit cū sine fide mediatoris atiq⁹ nō fuerit salus sic nec modernis: vtrū oportuerit illos credere oia illa de me- diatozē que nunc credim⁹. Quibusdā videtur q^d suffecerit illis q̄tuor tm̄ credere. scz natiuita- tē: mortē: resurrectiōez: et aduētū ad iudiciū. qd̄ ex p^lmissis v⁹bis Augu. colligit: vbi ista q̄tuor p^luit. Alijs autē v⁹ habita fide trinitatis id de mysterio icarnatiōis fidei suffecisse: vt credere^r dei filiū nasciturus de boie: et indicaturus: q^d de morte xp̄i: et descēsu ad inferos i euāgelio du- bitasse v⁹ s³ expōnē Grego. quādo interrogauit p^l discipulos. Tu es q^d vērurus es: an aliū expe- ctam⁹: q̄si dicēt es tu p^lreisp⁹ descēsurus ad infer- nū: an aliū ad bec sacramēta missurus es: Qui- dā tamen dicunt euz nō dubitasse de ignorātia: sed de pietate. i. dubitare se offidisse. nō q^d igno- rauerit: sed pietatis affectu cōpassum eē xp̄o: et ei⁹ humilitatē admirādo insinuasē.

De fide Cornelij.

olet etiā q̄ri de cornelio v⁹z fidē icar- nationis habuerit: cū dictū ē ei p^l agelū. Acceperit elyne tue: et exaudite sūt orōnes tue. Si. n. fidē icarnatiōis nō habebat: sic ḡ sine fide icarnatiōis erat ei iustitia: q^d de il- lo scriptū ē q^d iustus erat: et timēs deuz. Si nō incarnationis fidē habebat: ad qd̄ ḡ missus ē ad eū petrus: Sane dici potest eū sicut fidē v⁹ita- tis: ita et icarnatiōis habuisse dei reuelatione: s³ icarnatiōis tā esse dei filiū ignorasse. Et ideo missus est ad eū petrus: vt iam natū dei filiū ei annūcia- ret: et sacm̄ regeneratiōis ei cōferreret. Habebat igitur fidem incarnationis: sed an facta an futu- ra esset nō nouerat. Et ita p^l fidem venit ad ope- ra. et p^l opa ampl⁹ ē solidat⁹ in fide. p^l fidē. n. vt ait Greg. veniē ad opa. Cornel⁹ ē p^l fidē venit ad opa. Vñ. n. vniū credebāt: s³ filiū ei⁹ nescie- bat icarnatū. Per fidez placuerūt deo opa ei⁹. Sine fide. n. impossibile ē placere deo. Aug. nō dicit: Cornelio dictū ē p^l agelū. Acceperit sūt elyne tue et orōnes tue: anteq̄ in xp̄z crederet.

Acc tm̄ sine aliq⁹ fide donabat et orabat. Nam quō inuocabat in que nō credebāt: Sed si posset sine fide xp̄i esse salus: nō ad eū mitteret archie- ctus ecclie petrus. Attēde q^d ait sine fide xp̄i nō posse eē salutē: et tm̄ Cornelij exauditi anq̄ cre- deret in xp̄m. Qd̄ ita pōt intelligi. s. anteq̄ scri- ret xp̄z icarnatū i que credebāt in mysterio. De equalitate fidei sp̄i et charitatis et op̄is que fm̄ aliquid sunt equalia.

Lud etiā nō est p̄mittendum q^d si des spes charitas et opatio fm̄ aliqd̄ eq̄lia sūt in p̄nti. Vñ Greg. Fide sp̄e charitatē atq⁹ opationē dū i hac vita viuim⁹ eq̄les sibi eē ap⁹ nos iuenim⁹: q^d q̄tum credim⁹ tm̄ amam⁹: et q̄tū amam⁹ tm̄ de spe p^lsumim⁹. Quisq⁹. n. fidel⁹ tm̄ credit q̄tm̄ sperat et amat: et tm̄ opat q̄tm̄ credit: et amat et sperat. S³ tm̄ maior fide et spe charitas d^o: q^d cū ad dei sp̄ez puenit: spes et fides trāsūt: s³ charitas pma- net. Et q^d charitas m̄ ē oīuz v⁹itū: q̄ nō post fidē et sp̄e ponit q^d ex eis oriat⁹: s³ q^d post illa re- manebit aucta. Charitas. n. nūq⁹ excidit. Pre- missa aut eq̄litas pprie s³ actū itēstionē p̄siderā da ē. Hñc nō qd̄ hic et sup⁹ dcm̄ ē. s. q^d chari- tas nō ē ex fide: et spe s³ ecōuerso: v⁹ obuiare qd̄ ait Aplūs. Finis p̄cepti ē charitas d̄ cōde puro: et p̄scia bōa: et fide nō ficta. p̄grediens. Qd̄ expo- nēs ang. cor accipit p̄ intellectū: et p̄sciam p^l spe. Qual igit charitas ē finis p̄cepti. p̄cedēs d̄ cōde puro. i. d̄ puro itellū: vt nihil nisi d̄s diligat et p̄scia. i. d̄ spe bōa: et fide nō ficta. i. silate. Nō igit charitas fidē v⁹ sp̄e: s³ fides et spes charitatē p̄- cedē vidēt. Hoc ḡ ea rōne traditū itellige nō q^d si des et spes cā v⁹l tpe charitatē oīuz bonoz m̄rez p̄cedāt. S³ q^d charitas sine illi aliquo eē nō p̄t. s³ ille sine charitate p̄nt eē. Quāuis nō sit pia fides v⁹ spes sine charitate. Jō igit ex fide et spe p̄cede- re d^o charitas: q^d nulli puenit sine istis.

Postq⁹ mag⁹ determinauit de fide q̄tū ad suā eētā q̄ p^l diffōnē cogitāt: et d̄ obo fidei. Dic d̄termiat d̄ ipa p^l opatio- nē ad hñte rōne q̄ritat⁹ s³ quā crescit i hñte fidē. Diuidit aut bec ps i duas. In p^o d̄termiat de fide pur opat ad cre- dētes s³ q̄ritatē quā h³ ex nūero credibiliū. In 2° s³ q̄ritatē quā h³ ex itēstionē habit⁹ ibi. (Illud ē nō ē p̄mittendū.) Circa p^o tria facit. P^oio ostēdit q^d fides sufficēs ad sa- lutē se exēdit ad cognitionē v̄itatis. 2° q^d se exēdit ad cognitionē redēptoris ibi. (S³ q̄rit v⁹z h̄ credere.) 3° ostē- dit ad q̄s articulos redēptorū fides se exēdit ibi. (S³ q̄rit cū sine fide mediato.) S³ q̄rit v⁹z h̄ credere.) Dic duo facit. P^oio ostēdit p̄positū. 2° mouet quādā qōnē ex dictis ibi. (Quid ḡ dicit.) S³ q̄rit cū sine fide.) Dic duo fac⁹ p^oio ostēdit p̄positū. S^odo mouet qōnē ibi. (Solet etiā q̄ri.) Illud ē p̄mittendū.) Dic ostēdit q^d fides s³ q̄ritatē quā h³ ex itēstionē habit⁹ equat sp̄i charitati et opationi. Et circa h̄ duo facit. P^oio ostēdit p̄positū. S^odo soluit

de effectu gre q est. Scas ec. cat b. Et id in ni. simbo. addi...

Queritur de explicacione fidei: Et circa hoc queruntur duo. Primo...

Secundo quomodo oportet esse fides explicitam. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis.

Primum sic pcedit. videt q fide esse explicita non fit de necessitate salutis. Ad salutem enim sufficit gra...

Secundo quomodo oportet esse fides explicitam. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis.

Primum sic pcedit. videt q fide esse explicita non fit de necessitate salutis. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis.

Secundo quomodo oportet esse fides explicitam. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis.

Primum sic pcedit. videt q fide esse explicita non fit de necessitate salutis. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis.

Secundo quomodo oportet esse fides explicitam. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis.

Primum sic pcedit. videt q fide esse explicita non fit de necessitate salutis. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis.

Secundo quomodo oportet esse fides explicitam. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis.

Primum sic pcedit. videt q fide esse explicita non fit de necessitate salutis. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis.

Secundo quomodo oportet esse fides explicitam. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis.

Primum sic pcedit. videt q fide esse explicita non fit de necessitate salutis. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis.

Secundo quomodo oportet esse fides explicitam. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis.

Secundo quomodo oportet esse fides explicitam. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis.

Primum sic pcedit. videt q fide esse explicita non fit de necessitate salutis. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis.

Secundo quomodo oportet esse fides explicitam. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis.

Primum sic pcedit. videt q fide esse explicita non fit de necessitate salutis. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis.

Secundo quomodo oportet esse fides explicitam. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis.

Primum sic pcedit. videt q fide esse explicita non fit de necessitate salutis. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis.

Secundo quomodo oportet esse fides explicitam. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis.

Primum sic pcedit. videt q fide esse explicita non fit de necessitate salutis. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis.

Secundo quomodo oportet esse fides explicitam. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis.

Primum sic pcedit. videt q fide esse explicita non fit de necessitate salutis. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis.

Secundo quomodo oportet esse fides explicitam. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis.

Primum sic pcedit. videt q fide esse explicita non fit de necessitate salutis. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis.

Secundo quomodo oportet esse fides explicitam. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis.

Primum sic pcedit. videt q fide esse explicita non fit de necessitate salutis. Utz explicatio fidei fit de necessitate salutis.

de actib' virtutu: q ad actu virtutu semp exercedu ho no...

Ad tertiam qone dds q explicare articulos fidei ut...

Ad primam qone dds q in his que neccitate salutis...

Ad quartam qone dds q illi q incubunt officiu...

Ad primam qone dds q determinat qntu participatoe...

Ad secundam qone dds q act' fidei ad h est necc...

Ad primam qone dds q determinat qntu participatoe...

Ad secundam qone dds q act' fidei ad h est necc...

Ad primam qone dds q determinat qntu participatoe...

Ad secundam qone dds q act' fidei ad h est necc...

Ad primam qone dds q determinat qntu participatoe...

Ad secundam qone dds q act' fidei ad h est necc...

Ad primam qone dds q determinat qntu participatoe...

Ad secundam qone dds q act' fidei ad h est necc...

rare fm suu modu. Secunde aut regule debet se ho com...

Ad quartam qone dds q illi q incubunt officiu...

Ad primam qone dds q determinat qntu participatoe...

Ad secundam qone dds q act' fidei ad h est necc...

Ad primam qone dds q determinat qntu participatoe...

Ad secundam qone dds q act' fidei ad h est necc...

Ad primam qone dds q determinat qntu participatoe...

Ad secundam qone dds q act' fidei ad h est necc...

Ad primam qone dds q determinat qntu participatoe...

Ad secundam qone dds q act' fidei ad h est necc...

Ad primam qone dds q determinat qntu participatoe...

Ad secundam qone dds q act' fidei ad h est necc...

Ad primam qone dds q determinat qntu participatoe...

Ad secundam qone dds q act' fidei ad h est necc...

nulius saluat est qd non est membru christi vel non fuit. sed nullus fuit membru xpi: qui in xpm non credidit: ergo nullus saluatus est vnq sine fide xpi. ¶ Sicut creator est principiu essendi in natura edita: ita etiam redemptor est principiu reparatiōis nature lapsae. s; nullus potest saluari sine reparatiōe: sicut nec esse sine esse naturali. cur ergo fides de creatore sēp fuerit necēria ad salutē. pari rōne et fides de demptoris semp fuit necēria ad salutē post casum hoīs. ¶ Utz oportuerit semp hēre fides explicitā de his articulis: quos tangit magister in littera.

Alterius videtur qd non oportuit istos articulos de redēptore credere qd magis tangit i lra: qz Joānes baptista iter maiores fuit q tenebāt habere fidē explicitā s; illud temp. s; ipse dubitauit de morte xpi: vt dicit magis in lra: ergo nō videt qd de morte christi habuerunt fidē explicitā antiq patres. ¶ S. pceptio natiuitatē precedit. s; nō dicit qd necessariū fuerit eos habere explicitā fidē de pceptiōe: qd nec fuit necēria qd haberēt explicitā fidē de natiuitate. ¶ S. sic resurrectio xpi est causa nostre resurrectiōis. ita ascensio causa nre ascensionis. sed sal nra p̄sistit in resurrectiōe corporū et in ascēsiōne ad locū glie. ergo necessarium fuit credere ascensionē sicut et resurrectiōē. ¶ S. p descensū ad inferos nos ab inferis retraxit. hoc autē est necessariū ad salutē: qd et credere xpm ad inferos descendisse. ¶ S. salus hominū esse putat sine hoc qd christus ad iudiciū veniret: quia p hoc nihil nobis christus meretur: ergo videtur qd non fuerit necessarium credere christum venturum ad iudiciū.

Alterius videt qd nō fuerit necēria habere cognitionē trinitatis explicitā: qz Debe. xi. dicit qd de deo opz credere qz est et. ergo videt qd non oportuit cognoscere distinctiōem psonaz. ¶ S. cognitio fidei est necessaria in q̄tū nos in finē dirigit. s; de est finis noster in q̄tū est summū bonū: qd ad eētā p̄ter: qd videt qd sufficiebat de deo credere essentialia. ¶ S. sacra scriptura ē regula fidei. sed in scriptura ve. ref. nō fuit mētiō expressa facta de trinitate: ergo nō erat necessaria ad credendum. ¶ S. cōtra. magis est salutifera cognitio de christo in q̄tū est de q̄ in q̄tū est hō. s; necessariū fuit habere cognitionē de hūanitate ipsius: ergo multo fortius de deitate. sed s; qd est in sua deitate est filius patris: ergo necessariū fuit habere cognitionē de p̄e et filio. ¶ S. missio diuinaz psonaz semp fuit de necitate salutis. s; Aug. dicit qd mitti est cognosci qd ab alio sit: qd semp fuit necessariū cognoscere in deo qd sit ibi aliq ab alio: ita cognoscere trinitatē p fidem. ¶ S. ad p̄mā qdōnez qd fides cognitio qdā est. Quantitas autē cognitionis dupliciter attendit. s; fm obiecta: et fm efficacā acti: circa obiectū. Quia autē habitus specificat ex obiecto: ideo p̄mā quātitas est habitus essentialis. et fm hāc attendit magnitudo fidei: que est fm articuloz quātitatē. et ideo fm hāc quātitatē fides nō crescit nec deficit: cū semp eadē mēat. Efficacia autē in agēdo est ex cōditiōe agētis. et iō q̄tuz ad alias tres magnitudines potest fides p̄ficere ipsa manēte eadē s; diuersas hominū cōditiōes. In actu autē fidei tria inueniūt s; que potest efficacē quātitas fidei attēdi. duo fm naturā. p̄p̄iam. s; cogitare. et fm hoc dicitur fides magna cognitione: et assentire. et fm hoc dicitur fides magna p̄stantia: qz assensus certitudinē et determinationē iporat vt supra. di. 23. dictū est. Tertiu autē est in actu fidei fm qd format charitatem: et fm hoc dicitur fides magna deuotiōe. Sed qz certitudo fidei est ex voluntate determinate intellectū ad vnū: et similis formatio ex charitate qd ē i voluntate. voluntas autē est dña sui acti: et fm quodcūqz tēp: ideo per

Respondeo ergo dōz qd angeli p̄mit misteriu icon natiōis sunt edocti qd hoies vt dicit Dio 4. ca. ce. ierar. q̄tū ad ipsā substantiā ei: qd credēdus est: quū nō q̄tū ad oēs circūstātiās articuloz qd postea reb eueniētib coguerūt. Et de h pleni dcm est in. z. li. di. 3. ¶ Ad 2. dōz qd auctoritates inducte in lra loquuntur post p̄mā siue an legē siue post. ¶ Ad 3. dōz qd quū alio qd

se loquēdo magnitudinis fidei que est fm p̄stantiā et deuotionē: attendit p̄fect fm p̄p̄titudinē voluntatis que est ex grā nō ex successiōe tēporz nisi p accūs in q̄tū in aliquo tēpore sit plenior iñtētia grē q̄ i alio q̄tū ad cōmūne statū: quū nō q̄tū ad oēs psonas. Sed cogitare ad intellectū p̄tinet: cui virtutes exp̄mēto indigēt et tēpore: vt dicit. z. etbi. et ideo quantitas fidei que est fm cognitionē articuloz per se loquēdo crescit fm diuersitatē tēporis.

Ad primū ergo dicit qd charitas in voluntate est. Ea autē que ad voluntatē pertinet non indigēt exp̄mēto et tēpore: sic ea que sūt in intellectu i quo est fides nisi quaten opz qd per exercitiū acquirat habitus: qd de charitate nō est. Et ideo p̄fect charitatis p̄p̄e loquendo nō attendit s; diuersa tēpora nisi p accūs in q̄tuz tēpore redēptiōis plēiō iñdūit grā q̄tū ad cōmūne statū: nō aut q̄tū ad oēs singulares psonas. ¶ Ad 2. dōm qd b qd scientie p̄fererūt p̄ successiōne tēporz nō tñ est exp̄mēto factiōe iuentorū: sed ē exp̄mēto ad discētiū: qd a principio totū capere non possunt. et ita in his qd fidei sunt accidit qd oportuit paulatim hūanū intellectū assuefieri: ad ea qd fidei sunt. p̄pter qd dñs discipulis dixit. Multa habeo vobis dicere sed nō potestis portare mō. Jo. xvi. ¶ Ad 3. dōm qd illi qd imēdiate a deo fidei cognitionē receperūt q̄tū ad ea que eis nō explicabāt nō habebāt fidē implicitā i fide alteri hoīs: sed in cognitionē ipsi dei cui reponēbāt id qd de secretis diuine sapiētiē eis fuerat reuelatus. ¶ Ad 4. dōm qd articū dicitur in diuinitate veritas q̄tū ad id quod actu explicat in articulo: s; est diuinitas q̄tū ad ea qd p̄tētia cōtinent in articulo fm qd dicit vnū quodāmodū mō mltā. et hec sunt ea que p̄cedūt ad articuloz: cōsequit ad ipuz: et q̄tū ad hoc potest explicari et diuini articuli fidei. ¶ Ad 5. dōm qd aliqd qd in articulo cōtinet explicari potest dupliciter. Vno mō s; qd vnū articulo cōtinet q̄tū in alio: vel duo in vno cōtinet resurrectio mortuoz p̄mā quodāmodū in resurrectiōe xpi. et passio et incarnatio in hoc cōtinet qd est misteriu redēptiōis. et sic fides implicita explicat in articulo fidei determinatis. et hec explicatio cōpleta est p xps: vñ ei doctrine q̄tū ad essentialia fidei nec addere: nec diminuire licet vt dicit Apoc. vlti. sed an p̄p̄ aduentū nō erat cōpleta: vñ ē q̄tū ad maiores crescebāt fm diuersa tēpora. Alio mō id qd in articulo p̄tinet nō est articulo: s; aliqd cōcomitās articulo. et q̄tū ad h p̄tētia des q̄tū explicari: et p̄ studiū scōz magis et magis exp̄mēto

Ad secundā qdōne dōz qd ad fidē redē (cita hnt. p̄tōis tripliciter se h; hūanū gen: s; diuersi tpa. In p̄tēnis statu an p̄mā nō oportebat ab aliq hoie haberi fidē explicitā de redēptore: qz nō dū seruitus erat inducta. s; sufficiebat habere fidē implicitā in cognitionē dei: vt. s. hō crederet qd de ei p̄videret i eis que eēt necessaria ad salutē. In secūdo autē statu post p̄mā an ad uerū xpi qdā habebāt fidē explicitā de redēptore: qd reuelatio facta erat: qd maiores dicebāt. Quidā autē vt maiores fidē implicitā habebāt in fide maiorū: vñ et eis facim redēptiōis sub signis sacrificiorū p̄ponebāt. In tertio autē statu post aduētū xpi: qz iā mysteriu redēptiōis impletū ē et corporalr et visibiliter p̄dicatū: oēs tenent ad explicite credendū: Esti aliq instructoz nō haberet deus ei reuelaret nisi ex sua culpa remaneret.

Ad primū ergo dōz qd angeli p̄mit misteriu icon natiōis sunt edocti qd hoies vt dicit Dio 4. ca. ce. ierar. q̄tū ad ipsā substantiā ei: qd credēdus est: quū nō q̄tū ad oēs circūstātiās articuloz qd postea reb eueniētib coguerūt. Et de h pleni dcm est in. z. li. di. 3. ¶ Ad 2. dōz qd auctoritates inducte in lra loquuntur post p̄mā siue an legē siue post. ¶ Ad 3. dōz qd quū alio qd

si dicitur data lex diuinit' cōmūter oib' sic iudeis ex qd nascitur erat xps: et sic oportebat in eis pot' fidē vigere: tñ multis etiaz gentilib' reuelatiōes p angelos facte sunt etia de xpo: sicut p de sibilla que de xpo expresse p̄p̄bata uit. In his torijs romanis ē legit qd temporibus cōstāntini Imperatoris inuentū fuit in grecia qdā corpus in sepulchro quodā habēs laminā aureā supra pect' in q scriptuz erat. Xps nascet ex virgine et credo in eu. o. sol sub helene cōstāntini tēporib' iterū me videbis. Illi ē qd bus spālis reuelatio facta nō fuerat saluari poterat: etia si nihil de lege moysi audissent neqz aliqd de ea scirent: qz lex illa non erat oib' data: sed tñ iudeis: vñ alij nō peccabant si legis obseruatiās nō seruaret. Secus autē est de lege xpi qd oib' p̄nunciata est. Saluabam tñ fide explicita redēptoris implendo fidē suā in cognitionē dei vel eoz qd a deo vocati erāt indetermīate qd cū illi essent: sicut maiores iudeoz q̄tū ad ea que eis nō dū fuerāt reuelata: dū tñ hūiū p̄naciēter nō renerēt p̄dicantē fidē. ¶ Ad 4. dōm qd quū ad cognitionē redēptoris non sufficeret nā per se: sufficiebat tñ cū lege scripta tpe legi. Ante legē vō adiuta per grām.

Ad terciā qdōne dōz qd fides explicita ad hoc necessaria est qd i finē vltimū itētiōne dirigat. Et qz per p̄mā hō ab illo sine abduct' fuerat: nō poterat reduci nisi p mediatozē dei et hoīm dñm iesuz xpm: ideo post p̄mā oportuit haberi cognitionē explicitā de redēptore: p̄cipue q̄tū ad ea qd bus nos in finēz reducit victoz boīe quo capriui detinebamur. Ad hoc autē qd nos in finē reduceret q̄tuz regreban'. Primū est qd p̄pugnator nō sit illucere: qd factū est in natiuitate. Secūdo est qd p̄pugnaret: qd factū est in passiōe. Tertiu est qd vinceret: qd factū est in resurrectiōe qd eternitatis aditū deuicta morte referauit. Quarto qd victorie sue oēs suos participes faceret: et hoc erit in iudicio qd bonis bona: et malis mala reddet. Et iō ista p̄cipue requirebant vt de redēptore explicite scirent. Et nō posse est qd fm diuersa tēpora hōz distinctio et explicatio ante xpi aduentū creuit: vt quāto aduētū saluatiōis viciniores existerēt: tāto facta salutis plenius p̄p̄erit. vt dicit Greg. Et s; h vtraqz opio in lra posita pōt hēre veritatē. p̄ q̄tū ad p̄pugnatorē ad remotos.

Ad primū ergo dōm qd Joānes baptista hos articulos plenissime sciuit. vñ de his nō dubitauit. potuit autē dubitare sine p̄iudicio salutis de alio articulo passiōis implicita: tunc t̄p̄ia. s; de descensu ad inferos nō p̄naciēter: qd p̄z qz voceri q̄rebat. ¶ Vel dōm vt alij dicit qd ipse nō dubitauit: sed qd dubitasse visus ē in q̄tū q̄tū nō p̄ se: sed p̄pter suos discipulos instruendos: vel fuit dubitatio non ignorantie: sed admirationis et pietatis. ¶ Ad 2. dōm qd articulus cōceptiōis implicita cōtinebat in articulo natiuitatis: in q̄tū est via ad natiuitatē. Articulus autē de descensu ad inferos in articulo de passione. Articulus autē de ascensione in articulo de resurrectiōe: qz ibi terminat victoria resurgētis. ¶ Unde p̄z respōsiō ad tertiu et quartū. ¶ Ad quintū dōm qd in iudicio xpus nihil nobis merebit: sed id qd prius meruit reddet.

Ad quartā qdōne dōm qd per missiōes diuinaruz psonaz in nos: hō in finē vltimū dicit nō solū post p̄mā: s; etiā ante p̄mā: et ideo explicita cognitio de trinitate fuit necessaria nō solū post p̄mā: sed et ante p̄mā. Nō tñ eodē mō ante aduētū xpi et post: qz ante aduētū soli maiores de hoc fidē explicitā habuerūt: post incarnationē vero oēs fidē explicitā de trib' psonis habere tenentur: sicut et de misterio incarnationis: qd cognosci nō pōt: nisi cognoscat psonaz distinctio. Et qz sacra salutis ¶ Ad primū ergo dōm qd apls posuit illa qd oportuit

credi explicita a quolibet hoie in quocumqz statu: hoc autē nō fuit cognitio trinitatis. ¶ Ad 2. dōm qd ad dirigēdū in finē nō solū opz cognoscere finē: sed etiā ea sine qbus in finē iri nō pōt. et ideo oportuit habere cognitionē explicitam de fide trinitatis: qz sine carū missione in finē beatitudinis veniri nō pōt. ¶ Ad terciū dōz qd nō erat necessarius vt explicite omnes cognoscerent: ideo nō fuit positus mysteriu trinitatis manifeste in vete. test. sed velate. vt sapientes capere possent. ¶ Expositio textus.

Sicut in ecclesia aliq sūt min' capaces. Cōtra. modo nō sufficit ad salutē: vt etiā explicite mysteriu incarnationis credatur. Dicēdū qd ē similitudo nō quātitas ad oia: sed quātitas ad quedā de articulis: qz nesciunt eos distinguere quū explicite cognoscat illd qd in articulo cōtinet. Tenent autē explicite illos articulos fide de quib' ecclesia solēnizat et facit cōtinuā mentionē sicut de trinitate. (Credunt hoc qd ignorat.) Hoc est illud qd superius dictū est: qd fides nō est de ignotis. Dicēdū qd si cut iplicite credit: ita et iplicite cognoscat. dicit autē ignozari qd nescit explicite. (Voleat et queri de fide cornely.) Sciēdū qd Cornelius habebat fidē explicitā de misterio incarnationis: quū sufficere ei ad salutē et si de hoc fidē iplicitā habuisset: sed nō habebat fidē distinctā de tēpore incarnationis: et iō qz hoc iā incipiebat esse necessariū ad salutē: missus fuit petr' ad eū instruēdū. (Illud ē nō est p̄termittēdū.) De hac eq̄litate habitū et opatiōe dicit isra. vi. 36. Sic tñ sciēdū est qd opatiōes hic vt noiare virtutes regulātes in ope exteriori: sicut sūt virtutes cardinales: qd ē hnt act' interiores: fm quos ois istā equalitatē attēdi: vel si loquit de operib' exteriorib' attēdēda est eq̄litas q̄tū ad p̄firmationē operis magis qd fm q̄tū ad act': qz iterū aliq ex maiori charitate facit opa ex suo genere maior: qd ali' maiora. (Nō aut post fidem.) Cōtra. Mat. p. Abraā genuit Isaac. Isaac Jacob. i. fides spes. spes charitāte. Dōm qd intelligit q̄tū ad act': nō q̄tū ad habit'. (Nō qd fides et spes eā.) Cōtra. aliq h; fidē qui nō h; charitāte: sicut qd fide accedit ad baptisimū: fidē tātū hnt. Dōm qd loquit de fide et spe fm qd est virtus.

De spe quid sit. Distinctio. XXVI. St autē spes virtus: qua sp̄salia et eterna bona sperantur. i. cū fiducia expectatur. Est. n. spes certa expectatio future beatitudinis veniēs ex dei gratia et ex p̄cedentib' meritis: vel ipam spem: quā nā p̄reit charitas: vel spera tam rez. i. beatitudinē eternā. Sine meritis. n. aliquid sperare nō spes: sed p̄sumptio dici pōt.

De quibus sit spes. Sicut fides: ita et spes est de inuisibilibus. vñ Aug. fidē appellam' eorum rerū qd nō vidētur. De spe quoqz dicitur. Spes qd videtur nō est spes. Dō. n. videt qd quid sperat: Dō. attinet ad nō videre: vñ qd creditur: vel qd sperant' fidei speiqz cōe est. Distinguitur tñ fides a spe: sicut vocabulo: ita rōnabili dñia. Est. n. fides malarū rez et bonaz: qz et bona creditur et mala: et hoc fide bona nō mala. Est et fides: et p̄teritaz rerū et p̄sentū et futuraz. Credim' n. morte xpi qd iā

Distinctio

gatione tristitia habeat. Et ideo hec delectatio no est concupiscibilis...

Ad tertium sic procedit. Vt qd spes non differt ab alijs passionibus...

Respondeo dicitur qd passiones aie de quibus loquitur philosophus...

XXVI.

appetibilis: vel qua facit presentia ipsi. Si primo modo vel respectu boni...

Ad primum ergo dicitur qd sic supra dicitur expectare oportet...

Questio

Prima

pectatione. Ad 2m ergo dicitur qd Dama loquitur large. Accipitur...

Ad quartum sic procedit. Vt qd spes non sit principalis passio...

Respondeo dicitur qd spes est principalis passio...

Ad primum dicitur qd spes aut de malo: sic est timor...

Ad quintum sic procedit. Vt qd spes non possit esse in parte intellectiva...

Ad sextum dicitur qd spes est principalis passio...

lectiuā ptem ptnere pot. g spes pot ee in pte intellectiua.
Respondeo dds q opatiōes sensitiue sūt nob ma
gis note q opatiōes priis intellectiue:
qz cognitio nra icipit a sensu z terminat ad itellm. Et qz ex
notioib min nota cogscunt. noia at ad inotescēdū reb
iponunt. id noia opationū sensitiue ptis trāfferunt ad opa
tiones intellectiue priis: z vltieri ex hūanis in dina. Et B p5 i
apphēsiuis opatiōib: qz illud qd certitudinalr qst priis te
nem p itellm dicimur sentire vlt videre. Et imagiari dici
mur cū qditate rei intellectu concipim: z sic de alijs: qzuis
ista diuersimode itelligant cū dnr de apphēsiōe sensitiua
q apphēdit māliter i picularib: z de intellectuā q apphē
dit imāl r in vlt: z id ēt iponit nomē intellectuē opatiōi p
qd discernit a sensitiua sic itelligere z scire z h. Silr noia
opationū appetitiue sensibili priis trāfferunt i opōnes ap
petitiue intellectuē priis: nī i sensitiua pte sūt p modū mālis
passiōis: i pte at intellectuā p modū simplicis act? nō mālr:
z id ēt aliq noia iponunt appetitū intellectuā q ipz distin
guūt ab alijs: sic velle eligere: z h. Sic g spes in pte sensiti
ua noiat quādā passiōē māle: in pte intellectuā simplici
ē opatiōē volūtatis imālter tēdētis in aliq arduū.

Ad primuz g ddm q spes fm q ē in appetitu rō
nali. i. volūtate nō ē passio ppe loqn
do: vt pz ex bis q dca sūt. i. s. ois. Ad 2m ddm q pbs loq
ibi de istis fm q sūt passiōes sensitiue ptis: z ita idiget corpe
poze mālr. vel fm q sūt in pte intellectuā q idiget corpe
in qstū accipit a sensib? vel a sensitiuis potētys qstū ad sta
tus vic. Ad 3m dds q qdā distiguūt irascibile hūanā z
brutalē. silr z cupiscibile: z dicit q brutāl ē in pte sensiti
ua: hūana aut in pte intellectuā: s. h nō ē vey: qz appetit
rōnal nō didit p irascibile z cōcupiscibile: vt pus dcm est:
vñ irascibil dō hūana nō p essentia: s. p picipationē. sic di
cit pbs in p. Etbi. z ēt Dama. in. z. lib. vñ qd obycif q spes
in irascibili ē: vey est de spe fm q ē passio. Ad 4m dds
q intellectuā apphēsiō est fm motū a reb? in aiaz: z qz in
aia intellectuā recipit aliqd abstractus ab oib? cōditiōib?
mālib? idinidūarib?: id nulla apphēsiō intellectuā cōcer
nit aliq tps determinate: qzuis possit esse de qlibz tpe. vñ
in pponēdo z didendo iplicat tps. vt dō in. 3. de aia. z id ēt
memoria cū sit ps imaginis: q est in pte intellectuā: ē ois z
tēpōz: vt dcm est in p. li. di. 3. opatio aut appetit? ē f3 mo
tū ab aia in res: z id qz res p se cadūt sub hic z nūciō z ope
ratio intellectuā appetit? pōt aliq tps zcernere. Ad 5m
ddm q dlectatio: vt pus dcm ē: ex duob? pūrgit: vno mō
ex ipso actu q ē zueniēs potētie: z h mō delectatiōi itells
nō ē aliqd hūi: cū. n. itelligibile oio imālter i intellectu
recipiat: nō pōt aliqūā lesionē intellectuā iferre: sic sensibile
excellēs qd corūpit sensus: z id ois act? itells est zueniēs
intellectuā z delectabil? qd sit illud qd itelligit: z sic delect
atiōi intellectuā nō ē aliqd hūi. Alio mō pūrgit dlectatio
ex cōiūctiōe rei zuenientis circa quā ē opatio. Et qz id qd
apphēdit pōt esse zueniens itelligēti vlt icōueniēs in qstū
est res qdā licz in qstū itellm sp sit zueniens: id ex pte ista
delectatiōi q est in pte intellectuā pōt esse tristitia hūa
nō que sit passio: vt dictū est. Qd. II.

Deinde qrit de spe fm q est vtus. Et cir
ca h qrunf gnc. Primo vtz spes
sit vtus. Scdo vtz sit vtus theologica. Tertio
quō se hēat ad alias vtutes theologicas. Quar
to de certitudie ipsius. Quinto quoz sit habere spem.

Utrum spes sit virtus.
Ad primuz sic pcedit. vñ q spes non
sit vtus. spes. n. diuidit z
timorē gaudiū z tristitiā: s. nullū alioz ponit
in gñe vtutis: qnimo tristitia ponit in gñe vlt

cy qstū ad accidiā z inuidiā. ponit ēt iter sacra qstū ad pe
nitentiā: gaudiū aut in gñe fruct? vt pz hal. 5. Timor aut
in gñe doni. vt dō Jsa. xi. g necq spes d3 esse vtus. C. p. sic
vtutes ifuse ordinarē ad aliq arduū qd ē in vita eterna:
ita z vtutes acqsite ad aliq arduū qd ē felicitas ciuil vel
replatiua: s. phi tractates de vtutib? acqfitū nō potuerūt
spes eē vtutē. g apud theologos spes nō d3 poni vt. C. p.
nulla virt? puenit ex meritis: qz vtutē de? opat i nob sine
nobis: vt Aug. ait: s. spes puenit ex meritis. vt in lra dō. g
spes nō ē virt?. C. p. nlla virt? opponit alicui bono: qz bo
nū bono nō ē hūi: sic malū malo. vt dō in p dcamētis: sed
spes oppōit timorē qd ē bonū z laudabile. g spes nō ē vt?.
C. p. nlla virt? h3 actū mercenariū: qz vt? opat bonū pp
seips: s. spes h3 actū mercenariū cū tēdat i remuneratōes.
C. s. 3. nihil iducit ad vitā eternā nisi g spes nō est vt?.
virt?: s. spes iducit ad vitā eternā. vt pz i psal. Letent oēs
g sperāt in te. in eternuz exulta zc. g spes ē vt?. C. p. spes
est ppingoz cbaritati q ē mō ois vtutū qz fides: qz est in
affectu: s. fides est vt?. g z spes. C. p. nihil ē meritorū nisi
act? vtutis: s. spei act? est meritorius: qz a vtutē liberat.
psal. In te dñe speraui nō vtū. in eter. ergo spes est virtus.
ddm q sicut supra. dō. 23. dcm est. virt?

Respondeo ddm q spes fm q est passio non est
virt? sed fm q est in appetitu intelle
ctiue ptis. Nec aliāz passiōnū noia ita zueniēt ad vtu
tes trāsumi possunt sicut nomē spei: qz spes dō in ordie ad
bonū: z pp hoc ipoztat motū appetit? in bonū tendētis. z
sic h3 quādā silitudinē cū intentiōe z electiōe boni: q regy
runt in oī vtute. Timor aut dō in ordie ad malū. Recede
re aut a malo qzuis ad vtutē pteat: nō tñ in h? silitutē pte
ctio vtutis: s. in electiōe boni. Gaudiū at z tristitia magis
dicunt ipressiōē boni z mali in appetitū qz motū appeti
tus in ea. vñ nō hnt silitudinē cū electiōe vtutis. Ad 2m
ddm q illud arduū in qd ordināt vtutes acqsite est finis
ppoztionat? facultati nāe: z id nā p seipsz determinata est
ad sperādū illū finē. vñ nō idiget aliq habitu supadditō p
quē determinet in illud: s. h arduū qd est vita eterna ex
cedit facultatē nāe. vñ cūz ex se nā nō sit determinata ad
sperādū illud: o3 q determinet p aliqūē habitū infusus:
z hec est spes q est virt?. Ad 3m ddm q spes multis mo
dis dō. Qñqz enī noiat passiōē z sic nō est virt?. Qñqz no
minat habitū iclinātē ad actū volūtatis silesz spei q est in
pte sensitiua q est passio: z sic est vtus. Qñqz vō noiat ipm
actū: z sic est act? vtutis. Qñqz aut noiat ipaz z speratā.
Zbi. 3. Expectātes beatā spem: z sic est oim vtutis. Qñqz
aut noiat certitudinē q cōsegē spem. Ro. 5. pbatio vero
spem. i. spei certitudinē: z sic noiat statū pfectiōis in virtū
te qstū ad certitudinis itentionē: habit? g spei q est vt? ex
meritis nō pcedit: s. obz. i. ipsa res sperata p meritis red
dit: z id ēt act? spei in suū obz tēdit ex pūppōne meritoz?

Et fm hoc dicit ex meritis puenire rōne sui act?. C. Ad
4m ddm q spes q est virt? nō opponit timorē q ē donū: qz
spes excedit se in deū ex cōsideratiōe diue largitatis: timor
vero dicit resiliōne ex cōsideratiōe ppe puitatis: z ita nō
est fm idē resiliōne timorē z extēsiōe spei. vñ nō sunt hūa.
Ad 5m ddm q facere aliqd ppter aliqd cōmodū tpeale
facit actū mercenariū. nō aut facere ppter remuneratiō
nē eternā: qz pntentia nō sibi sufficit ad salutē si pro solo
amore pudicitie retinet. vt dō in lib. de Eccl. dogma. z ea
dem rō est de alijs hūanis actib?. C. Uel dds q act? dō ēē
mercenarius qui ppter mercedē fit: non aut qui est circa
ipam mercedē: qzuis g act? spei sit expectare britudines
q est merces: nō tñ ea expectat ppter ipam mercedē: sed
ex inclinatiōe habitus: sicut z in alijs virtutib? cōigit. Et
perea nō expectat eaz in quātū est merces: sed in quātū est
sūmū qdā arduū. habet. n. deū pro pncipali obiecto.

Utrum spes sit virtus theologica.
Secunduz sic pcedit. vñ q spes non
sit virtus theologica: ois
eni virt? theologica h3 deū p obiecto: sed ira
scibilis oim de? esse nō pōt: qz cū sit appetit?
sensitiue partis nō excedit se vltra bonū sensibile. Cum g
spes ad irascibile pteat videt q spes nō sit virtus theo
logica. C. p. Jsa. 3. dō. In spe erit fortitudo vestra: s. forti
tudo nō est virt? theologica: s. cardinalis. g z spes. Et pci
pue cū eadē extrema vidcant hē. s. timiditatē z audaciā.
C. p. expectare ē iōganimitatis. Hal. 5. Lōganimitas ex
pectationis. Silr videt esse patiētie. Ro. 8. Si que nō vi
dem? speram? p patiētia expectam? ergo cū spes sit expe
ctatio: videt q spes sit idē q patiētia vel longanimitas: q
quidē nō sunt virtutes theologice. g nec spes. C. p. spei ē
in arduū tendere: sed hoc est magnanimitatis que maxie
magnū attendit. g spes est idē qd magnanimitas: sed ma
gnanimitas est virt? moralis z nō theologica. ergo z spes.
C. s. 3. spes diuidit ex opposito alijs vtutib? theologicas.
p. Lōis. Nūc at manēt fides spes charitas tria hec. g est
virt? theologica. C. p. ois virt? q h3 finē vltimū p obio ē
virt? theologica. tal aut ē spes cū sit expec. ario future bti
tudinis. g spes ē virt? theologica. C. p. ois virt? moralis
est circa passiōes: vt dō in. z. Etbi. h aut non cōpetit spei. g
nō est virt? moralis: neqz est intellectualis: qz nō pteat ad
cognitionē vt pus dictū est. g est virtus theologica.

Respondeo dds q spes de rōne sua dicit extēsiōez
appetit? in aliq arduū: qd nō oio ex
cedit facultatē sperātis. Ea. n. q excedit z velut excedētia
apphendunt de speratōez magis qz spes faciūt. vñ fm h q
inest alicui facultas in aliq arduū: fm h est iclinatio in il
lud arduū: z id in illud arduū qd p. p. z oisāz facultati nāe
sensitiue iclinatio sensitiui appetit? spes facit q ē passio. In
illud vō arduū qd p. p. z oisāz nāe intellectuē iclinatio il
lius facit spes q est act? volūtatis. s. qz ē aliq arduū qd
excedit facultatē nāe: ad qd hō p grām pōt puenire. s. ipse
de? in qstū est nra britudo: id opz q ex aliq dōno gratuito
nāe supadditō fiat iclinatio in illud arduū: z illud donum
est habit? spei. Et qz h3 oim ipm deus: id opz q sit virtus
theologica. Et id in scōa diffōne spei: quā magr ponit: exp
mit tota rō spei fm q est virt? theologica. Expectatio enī:
vt ex dictis pz: pprie loquēdo dicit extēsiōne appetit? in
aliq arduū. Certa aut dicit cōpletionē p dicit extēsiōis
z qstū determinationē: z in h cōplet rō spei absolute: oim
aut qd facit spes ēē theologica virtutē ē futura britudo. J. l.
lud aut vñ ē facultas pueniēdi in finē istū: ē grā z merita
sive accipiat grā p dōna liberalitate sive p dono gratuito

Ad primuz g dds q qdā dicit q ēt appetit? rōnis
diuidit p irascibile z cōcupiscibile: z

fm h ppō h3 falsitatē: s. qz oēs auctores distinguēs ira
scibile z cōcupiscibile sine sci sine phi ponūt irascibile z cō
cupiscibile in appetitu sensitiuo. Jō dds q subm spei pnt
dō virtus theologica nō est vis irascibilis: s. volūtas iquā
tum act? ei? spes dicit pōt: nisi forte ipam volūtate in qstū
h3 act? siles actib? irascibilis dicam? irascibile: s. tūc ira
scibilis z cōcupiscibilis nō erūt diuerse potētie: s. nōiabit
eādē potētia. s. volūtates fm diuersos act?. C. Ad 2m dds
q sicut supra dcm est: Extēdi in aliq arduū est duplr: qz
vel est bonū in qd extendit vt acqrat: z sic extendi ē spei.
vel in aliq arduū vt repellat: z h est audacie. Et silr resili
lire ab aliq arduū est duplr: qz vel est bonū qd pp facultatē
tem dimittit: z sic est desperatio: vel est malū qd pp diffi
cultatē fugit: z sic est timor: z sic pz q spes nō iter audaciā
z timiditatē est: s. iter pūptionē z desperationē. Fortitudo
aut q h3 picula p obio est iter timiditatis z audaciā: z
id spes z fortitudo nō est idē. Nec fortitudo pōt esse virt?
theologica: qz de? q est oim virtutis theologice nō h3 rō
nē periculi: qzuis hēat rōnē ardui. s. qz ex sine dirigunt
ea q sūt ad finē: id virtutes theologice q hnt finē vltimū
p obio nō solū opant circa ipm fm se: s. vt est directioz
alioz q sūt ad finē. Et id sūt qdā mō pncipia aliāz vtutū.
Sicut fides nō solū cognoscit verū pncipū: s. et alia q ex ve
ritate p manifestant ordinātia in ipaz: vñ z in articulis fi
dei multa pntent q ad creaturas pntent. Silr z charitas
nō solū facit diligere deū: s. et primū pp deus: silr z spes
nō facit tēdere in ipz deū: vt qdā arduū zsequendū: sed
etiā vt ex ipso ē auxiliū in oib? alijs arduis vel bonis acq
rendis vel malis vitādis. Un q h3 spem sperat deū cōseg:
speratqz p ipm oia necia qstūcūqz sint difficilia obtinere.
sperat oia nociua qstūcūqz sint difficilia repellere. Et fm
h spes est in boie pñ ois opationū q ad bonū arduū or
dinant: sicut cbaritas ois q in bonū tendūt: sicut fides
oim q ad cognitionē pntent. vñ fides est in gratuito sic
intellect? pncipioz in nālib? z acqfitis. vñ fm h dō. In spe
erit fortitudo vestra nō qstū spes sit ipsa fortitudo: s. qz est
pñ ipsi fortitudinis. Ad 3m ddm q expectatio patien
tie est expectatio dñi auxili in piculis. Expectatio aut lō
ganimitatis est expectatio dñi auxili in laborib? actiōis
tendentis in aliq bonū arduū obtinēdi. vñ pz ex p dicit
q expectatio patientie z lōganimitatis est p picipatiōez
expectatiōis a spe fm q vtutes posteriores picipant ali
qd a pōtib? sic oēs morales a prudentia: z oēs alie vtutes
picipāt aliqd a cbaritate. s. desiderū sūmi boni ppter qd
operant. Ad 4m dds q magnanimitas magis accedit
ad spem qz aliq dicitur virtutum: qz est f3 extēsiōne ap
petitus in aliq bonū arduū obtinēdi: z ideo circa spes
passiōez versat z ei? opposita: vt sic sint in irascibili tres
virtutes qstū ad tria genera passiōuz. Magnanimitas
qdē qstū ad gen? spei z aliarū passiōū circūstāriū ipam q
habent bonū arduū expectatū p obio. Fortitudo aut cir
ca timorē z audaciā. Māuetudo aut circa iram. Sed tñ
magnanimitas nō est idē qd spes virt?: qz est circa arduū
qd cōsistit in reb? humanis: nō circa arduū qd est de?. vñ
nō est virt? theologica: s. moralis picipās aliqd a spe.

Utrum spes sit virtus distincta ab alijs.
Tertiu sic pcedit. vñ q spes non sit
virt? distincta ab alijs virtuti
bus theologicas. virtutes. n. distiguunt p act?
z obiecta: sed spes est expectatio future britu
dinis: q est etiā oim ois virtutū theologica/
rum. ergo spes nō distiguūt ab alijs vtutibus theologicas.
C. p. vtutes theologice ordināt nos imediate ad deū: s.
aligs sufficienter ordināt p h q cognoscit cū z amat ipz:
qd facit fides z cbaritas. g spes non distiguūt ab vtraqz.

Distinctio

Expectare est actus spei...

Alterius... diffone ipsi...

Respondeo... nos in fine ultimū...

Ad primū... qd inq̄tū est p̄mū...

Ad secundā... qd dicitur qd sicut supra dictū est...

XXVI.

qd desiderat. In hac aut facultate spes consistit...

Ad primū... sperat ppter merita...

Ad quartū... sic pcedit. vñ qd spes nō habet certitudinem...

Ad primū... Sed h̄c. Th̄. z. Scio cui credidi...

Respondeo... certitudo fidei est in vniuersali...

Questio

determinata media tendit in suum fines. Et hoc h̄c ex de...

Ad primū... qd dicitur qd certitudo p̄ p̄ncipalr est in...

Ad quintū... sic pcedit. videt qd in xpo...

Alterius... videt qd angeli a iae scōz spes h̄ant...

Secunda

Alterius... videt qd nec patres qui erāt in limbo spes...

Utrū damnnati... videt qd etiā damnnati...

Alterius... videt qd etiā damnnati...

Respondeo... dicitur qd qd nō dū h̄c expectat illud...

Ad primū... dicitur qd spes sumit ibi p̄o expecta...

Ad secundā... qd dicitur qd angeli a bōz anime...

Ad tertias... qd dicitur qd illi qui sunt in purgatorio...

Ad primū... qd dicitur qd dilatio spei annis patrib...

Ad quartā... qd dicitur qd spes fundat sup facultatē...

Ad primū... dicitur qd spes ibi ip̄o e sumit p̄ expecta...

Aspūalia eterna: 3. eternus ē vnū tm. g non debuit pluralr dicere eterna. C. 3. spes est de futuro: oē aut futurū ē tpale: nullū tpale eternū: g spes nō ē de eternis. C. 3. nullū tpale eternū: g supfluit q dicit spū ritualia. Et dōz q illud qd p se est eternū est vnū tm: 3. ei eternitas picipat qd ad mīta bona: In bñs. f. qd ad di uersas votes: 7 de picipatiōes dñr bona eterna: nō qz car eāt pñ: 3. qz careāt sine. Uel referēduz est ad pluralitatē attributoz. C. Ad 3. dōz q illud qd in se est eternū est fu turū sperati: 7 sic de deo pōt eē spes. C. Ad 4. dōz q spūa lia dīc ppter votes corpis q corpalia sūt: 7 qdāmō eterna in qdū in ppetuū durabūt. C. Uel dōz q vtrūqz posuit vt qd gradatim ad obm ppter spei pueniret: qz est de bono spūali: neqz de qlibz: 3. de eterno qd ē de. (Est enī spes.) hec dīffō dat p actū: vt dcm est. pma aut data fuit p genus (Quā nā preit charitas.) verū est 3. qz ē vt: qd nō hz nisi 3. qz est informata charitate. vel nā preit sic pfectū impfe eto pus ē nā: tpe posterū. (Spes ē de inuisibilibz.) Cōtra. aliqz sperat pecuniaz quā videt. Ddm q spes ppe loquen do est de nō bñtis. In spūalibz autē 7 eternis ea videre est ipa hñe: nō at in corpālibz. 7 iō dī eē de inuisibilibz. C. Uel dōz q dī eē de inuisibilibz in qdū est de futuris: qz pecunia tñ videat in se: nō tñ vt possessa: 7 hō spes in ipas tē dit. (Spes aut nō nisi bonoz 7c.) Cōtra. Lu. 24. Nos at spabamus q ipse eēt redēptur israel: g spes est ēt de alie nis. C. 3. aliqz despat de aliq alio: sic dīc Aug. q de nemi ne est despatū qdū est in hac vita: g 7 spari pōt de alie nis. C. 3. sic hō expectat bonū ppiū: ita 7 p iuidiā malū alienū. g spes est ēt de malis. C. 3. bñtudo nec in se est fu tura 3. eterna: nec respcū pfcitū: qz nunqz hēbit eam. g spes nō semp est de futuris. C. Et dōz ad 3. q spes est de re ali qua: sic dī. Spero bñtudinē. 7 sic nō est nisi de ptnētibus ad se Est ēt de euētū: sic dīcīm. Spero q b eueniat. 7 sic est de illis q ad alios prinēt. tñ de b euētū nō est spes nisi in qdū estimat: vt bonū sperati. C. Et p 3. solo ad scōz. C. Ad 3. dōz q malū alterū iuidus estimat bonū suū: vñ est de malo alieno: sic de bono suo. C. Ad 4. dōz q quis pfcit nō sit habiturus vitā eternā in rei vitate: ita nō sit ei futura: est tñ ei futura qdū ad suā estimationē: als aut nō sparet. Et itez qdū ē i ordie vine largitat 7 politatis isti vñ ad recipiēdu gñaz vñ merēdu: sic dī illud futurū ad cui euētū sunt cāe ordinate in nā: qz nūqz eueniat 3. q dicit pbs. z. de gnōne. q futurū qz icedere nō iceder.

De charitate qua diligitur deus 7 primus q in xpo vel etiā in nobis est. Dist. XXVII.

Am aut xps fidē 7 spem non habue rit: dilectionē tñ habuit in qdū hō tan taz qua maior eē nō valet: qui ex cha ritate eximia aiām posuit pro amicis 7 inimicis. Habuit enī in corde charitatē quā ex opere nobis exhibuit: vt exhibitiōis forma nos ad diligēdu istitueret. Hic aliqd dōm ē de cha ritate: 7 modo 7 ordine diligēdi deū 7 primū.

Quid sit charitas. Charitas est dilectio qua diligit de 7 ppter se: 7 primū ppter deū vel in deo. Hec hz duo mādata. Unū ptnēs ad dilectionē dei qd ē maxīmū in lege mādatū. 7 al terum ptnēs ad diligēduz primū illi simile

Primū est. Diliges deū ex toto corde ex tota mēte 7 ex tota aia. Qd scriptū est in Deuterio. Scdm est. Diliges primū tuū sic teipsum. In bis duob pceptis tota lex pēdet 7 ppbe. Finis .n. pcepti ē dilectio: 7 ea gemina. i. dei 7 primū.

Hic querit si ex caipsa dilectioe diligit de 7 q diligit primus: An alia sit dilectio dei 7 alia primū. Eadē sane est dilectio qua diligit deus 7 primus: que spūs scūs est: vt supra dcm ē: qz deus charitas est. Un Aug. Joānes ait. Non pōt deus diligere quē nō videt qui frēm quē videt nō diligit. 3. si eū quē videt humano visu spūali charitate diligeret: videret deus: qui est ipsa charitas visu iteriozi quo videri pōt. Diligit frēm quē videt nō diligit: deū q est dilectio qua caret qui frēm nō diligit quō pōt diligere. Et vna enī eadēqz charitate deū primūqz diligi mus: h deus ppter deū: nos hō 7 primus ppter deū. Si hō vna eadēqz charitas est dei 7 primū: qre dī gemina. Ppter duo dilecta .i. deū 7 primū. Est enī vna sit charitas: duo tñ diuersa ea diligunt. f. de 7 hō vel angelus. Pro quo etiā 7 duo sunt mādata: qz cū eadē charitate vtroqz cōmendet: diuersa tñ diligi pci piunt. Un Augu. Arbitroz iō spm scm bis da tuz: semel in terra: 7 iterū de celo: vt cōmēdare tur nobis duo pcepta charitatis. f. dei 7 primū. Vna charitas est 7 duo pcepta. vñ spūs 7 duo data. qz alia charitas nō diligit primū nisi illa q diligit deū. Quā ergo charitate primus diligit ipsa deus diligit. Sed qz aliud est de aliud est primus: 7 si vna charitate diligit: nō forte duo pcepta dicunt: 7 alterū maius 7 ab terū minus. vel ppter duos motus qui in mēte gerunt deus diligit 7 primus. Abouet enī mens ad diligēduz deū: mouet ad diligēdu p rimū: multo magis erga deū qz erga primū.

De modo diligendi. Onsequēnt modum vtriusqz dilectiois aduertam. Hec regla: vt ait Aug. dī dilectiois dicitur pstituta ē: vt deus ppter se toto corde 7 primū ppter deū diligas sicut teipm. i. ad qd 7 ppter qd teipz diligere debes. In bono enī 7 propē deū teipm diligere debes. In bono g diligēduz ē primū: nō in malo: 7 ppter deū. Ppter primū hō oēm hoīez opz intelligit: qz nemo est cū quo sit operandū male. Qui ergo amat hoīes: vel qz iusti sunt: vel vt iusti sint amare dī. Hec est in deo vel ppter deū. Sic enī 7 teipm amare debet. f. in deo vel ppter deū. i. qz

Iustus est: vñ vt iustus sit. Qui aut enī se diligit iuste se diligit: qz ad h se diligit vt sit iniustus. Ad h g vt sit malus: nō g taz se diligit. Qui enī diligit iniquitatē odit aiaz suā. Aug. in. xiiij. de tri. Sic pdira est mēs bñana vt nunqz sui nō memi nerit: nunqz se nō intelligat: nunqz se nō diligit. 3. qm qui odit aliquē nocere illi studet. nō im merito 7 mens hoīs qñ sibi nocet se odisse dī. Nesciēs. n. sibi vult male dñi si putat sibi obesse qd vult. 3. tñ mala sibi vult qñ id vult qd ob sit sibi: hz illd. Qui diligit inimicū odit aiaz su am. Qui g diligit se nouit deū diligit. Qui hō nō diligit deū: etiā si se diligit: qd ei nāliter iditū est: tñ nō incōgrue se odisse dī: cū id agit qd sibi aduersat: 7 seipm tanqz suus inimicū insequitur: Ad qd g diligēdi picipiēduz est hominī. i. quō se diligit vt pñt sibi. Quin aut se diligit 7 pdes se sibi vult dubitare: demētis est. Adodus aut picipi cū ait. Sic teipz: vt primū diligas ad qd teipm. Si g te nō ppter te diligere debes: h ppter illū vbi dilectiois tue rectissimū finis ē: nō succē sear ali aligz hō: si 7 ipm ppter deū diligis. Hui dilectiois modū veritas insinuat dīcēs. Abanda tñ nouū do vob vt diligatis inicē sic dilexi vos .i. ad qd dilexi vos. f. vt filij lucis sitis: 7 vitam habeatis.

De modo diligēdi deū. Diligit deū de toto corde. i. ex toto itellu. ex tota aia. i. voluntate. ex tota mēte. i. memo ria. vt oēs cogitationes 7 oēs vitaz 7 oēm itellm in illū pferas a quo habes ea que cō fers. Hec dīcēs nullā partē vite nostre reliquit que vacare debeat. h qzqz venerit in aiaz illuc rapiat quo dilectiois iperns currit. Et diligere deū ppter se modus est diligēdi deū. Et sunt isti duo modi diligēdi deū vt qbusdā placet.

De impletione illius mandati. Lud aut pceptū nō penit implet ab boie in hac mortali vita: h ex pre: nō ex toto: qz ex pre diligit sic ex pre co gicimus. In futuro at implebit ex toto. vñ Aug. Cū ad hnc est aliqd carnal pcupiscētie: nō oīno ex tota aia diligit de. Caro tñ nō dī pcupiscere nisi qz carnalr aia pcupiscit. Cuz aut venerit id qd pfectū est vt destruat qd ex pre est. i. laz non ex pre sit h ex toto: charitas nō aufere: h auge bit 7 implebit. in q plenitudine illud pceptū cha ritatis implebit. Diliges dñz deū tuū ex toto cor de tuo 7c. Tūc erit iustus sine pctō: qz nlla erit lex repugnās mēti. Tūc p: sus toto corde tota aia tota mēte diligem deū. Qd ē sumū pceptū. Questio de pcepti ratione.

Sed cur picipi hominī ista pfectio: cū in hac vita eaz nemo hēat: Qz nō re cte currit si quo currēduz est nesciat. Quō aut sciret si nullis pceptis ostē deret: Ecce habes cur illd pceptū ē: qd hic pe nit impleti nō pōt. Implet tñ ex pre. f. 3. pfectio nē vic. Alia est enī pfectio currētis: alia pueniē tis. Fac h mādatū vt cursor qui deū ante oia 7 pre oibus diligit: nec tamen oīno perficit.

Am aut duo sunt pcepta charitatis: pro vtroqz sepe vnū ponit. nec imeri to: qz nec de sine prio nec primus: si ne deo diligi pōt. vñ apłs oē manda tū legis dicit istaurari. i. ptneri 7 impleti in h ver bo. Diliges primū tuū sic teipz. Et xps dilectio nē primi spūali cōmemorat dīcēs. Mādatuz nouū do vobis: vt diligatis inicē sic dilexi vos. vbi illud mai mādatū dilectiois dei vt pmissū. 3. hñ itelligētibz vtrūqz inuenit in singlis: qz q diligit deū nō pōt eū ptenere quē de pceptū dil gi. Et q diligit primū qd in eo diligit nisi deū: ipse ē dilectio ab oī mūdāna dilectioe discreta. Quā distiguēs dñs ait. Sic dilexi vos. Quid .n. nisi deū dilexi i nob: Hō que hēbam: h vt hēem. Sic medic egrotos: 7 qd in eis diligit nisi saluē quā cupit reuocare: h morbū quē ve nit expellē. Sic 7 nos inicē diligam vt qdū pos sim inicē ad hñdū deū i nob ex dilectioe attra hamus. Que charitate diligēda sint.

Sed q hac dilectioe diligēda sint tā ig ram. n. n. oia: vt ait Aug. qd vtrūqz ē diligēda sit: h ea sola q vñ nobiscū so cietate qdā referunt in deū. sic est hō vel angelus. vel ad nos relata beneficio dei per nos indigent: vt corpus qd ita pceptuz est dili gi vt ei ordinate prudenterqz consulatur.

Postqz determinauit magister de fide 7 spe: Dicit tertio determinat de charitate. Diuidit aut hec pars in duas. In pma determinat de charitate qua nos diligit deus. In scda de charitate qua nos diligit deus. di. 32. (Premissis aduiciēduz est.) Prima in duas: In pma determinat de ipa charitate. In scda de charitatis duratione ibi: Illud qz nō est ppermittēduz. Prima in duas. In pma determinat de ipsa dilectione charitatis. In scda de his que per chari tatem diligit. di. 28. ibi (Dic queri pōt.) Prima in tres partes. In pma cōtinuat se ad pcedentia. In scda psequi tur suā itētiōē ibi. (Charitas est dilectio. In 3. cōtinuat se ad sequētia ibi. (3. que hac dilectioe.) Scda harū par tiū diuidit in duas. In pma determinat de dilectioe cha ritatis fm qz duob pceptis impat. In scda ostendit q illa duo pcepta mutuo se includunt ibi (Cū aut duo pcepta.) Prima in duas. In pma determinat de dilectioe charita tis fm qz per duo pcepta in duo diligēda dirigūt. f. deum 7 primū. In scda ingrit modū dilectiois qz ad vtrūqz di ligibile ibi. (Cōsequēter modū vtriusqz.) Circa pma duo

hoc differt appetitus nalis et volutarius: inclinatio nalis appetitus est ex principio extrinseco...

Ad primu dicitur quod amor est in oibus potentibus...

Ad tertiu sic procedit videlicet quod amor non est determinatio appetitus...

citia super delectabile fundat. ergo delectatio est principalior affectio quam amor...

Ad primu dicitur quod amor est in oibus potentibus...

Ad primu dicitur quod amor est in oibus potentibus...

in passione et in se sequitur dolor: quia amor est continuativa vis...

Ad quartu sic procedit. videlicet quod cognitio est altior...

Dicitur quod de deo illud quod in pluribus invenitur simpliciter...

Ad primu dicitur quod philosophus loquitur de potentibus...

Ad primu dicitur quod philosophus loquitur de potentibus...

eleuant eoz qui vntē non habent.

Utrum subiectū charitatis sit ratio.

tertium sic procedit. videt q subiectū charitatis sit rō. ois eni vntu...

Respondeo qd dōm q pō rōnalis per essentiā nō dī...

Ad primū qd dōm q pō rōnalis per essentiā nō dī...

in subiecto: sed in illis potētis que illos act' eliciunt: s; vntes p̄ficiētes ad act' quos voluntas elicit sunt in volūta...

Utrum charitas sit vna virt' v' p̄les.

quartū sic procedit. videt q charitatis nō sit vna virt'. binus...

Alterius videt q nō sit distincta ab alijs virtutib' v' sit spālis virtus.

Sed p̄tra. oē qd diuidit p̄tra alia est distinctū ab illis: s; charitas distinguit cōtra alios virtutes theologicas v' p̄...

oppositū. s. odiū: ergo charitas est virtus spālis.

Utrum charitas sit forma aliarum virtutum.

Alterius videt q charitas nō sit forma aliarū virtutum. ois eni forma vel est exēplaris vel intrinseca...

Sed p̄tra. Amb. dicit q charitas oēs alias virtutes ifor...

Utrum charitas possit esse iformis.

Alterius videt q charitas possit esse iformis. Sic eni fides est in eo qui non opaf bñ: ita r dilectio q...

Respondeo qd dōm q pō rōnalis per essentiā nō dī...

Ad primū qd dōm q pō rōnalis per essentiā nō dī...

Ad secundā qd dōm q pō rōnalis per essentiā nō dī...

res est eadē sūt diuerse rōnes obiecti: sic eadē res obiectū est liberalitatis v' ē donabilitas: r iusticie: v' hēt debiti rō...

Ad primū qd dōm q pō rōnalis per essentiā nō dī...

Ad tertias qd dōm q pō rōnalis per essentiā nō dī...

potentia non habet perfectionem virtutis nisi secundum quod participat perfectionem potentie superioris...

Ad primum quod dicitur quod charitas est forma exemplaris...

Ad primum quod dicitur quod charitas est forma exemplaris...

Ad quartam quod dicitur quod charitas non est aliud quam spiritus sanctus...

Ad primum quod dicitur quod charitas est forma exemplaris...

Ad primum quod dicitur quod charitas est forma exemplaris...

Ad primum quod dicitur quod charitas est forma exemplaris...

Deus e converso maxime loquendo de dilectione charitatis...

Responsio ad quod dicitur quod charitas non est aliud quam spiritus sanctus...

Ad primum quod dicitur quod charitas est forma exemplaris...

Ad secundum quod dicitur quod charitas est forma exemplaris...

Responsio ad quod dicitur quod charitas est forma exemplaris...

totum modum suum secundum totum suum posse diligere et videbitur...

Ad tertium quod dicitur quod charitas est forma exemplaris...

Responsio ad quod dicitur quod charitas est forma exemplaris...

Ad primum quod dicitur quod charitas est forma exemplaris...

Ad quartum quod dicitur quod charitas est forma exemplaris...

sicut corpora: sed viros debent diligere ex charitate. g. t. corpora. C. p. o. e. b. r. i. f. i. c. a. b. i. l. e. e. x. c. h. a. r. i. t. a. t. e. d. i. l. i. g. e. d. u. m. e. x. c. h. a. r. i. t. a. t. e. p. u. s. n. r. i. m. e. s. t. b. e. a. t. i. f. i. c. a. b. i. l. e. g. e. s. t. d. i. l. i. g. e. n. d. u. m. e. x. c. h. a. r. i. t. a. t. e.

Respondeo v. d. m. q. corpus n. r. s. e. v. n. u. d. e. q. u. o. r. q. s. u. t. e. x. c. h. a. r. i. t. a. t. e. d. i. l. i. g. e. d. a. d. i. l. e. c. t. i. o. n. c. h. a. r. i. t. a. t. i. s. h. z. p. f. u. n. d. a. m. e. n. t. o. c. o. i. c. a. t. i. o. n. e. z. b. r. e. v. i. t. e. p. n. c. i. p. a. l. t. v. t. e. x. d. i. c. i. s. p. z. v. i. t. e. g. r. e. f. i. m. q. o. r. d. i. n. a. t. a. d. i. p. a. m. h. e. c. a. u. t. v. i. t. a. t. r. i. p. l. r. h. z. r. e. l. a. t. i. o. n. e. a. d. h. a. b. e. n. t. e. c. h. a. r. i. t. a. t. e. e. n. v. n. o. m. o. i. n. a. l. i. q. u. o. s. i. c. u. t. i. n. p. n. c. i. p. i. o. d. i. f. f. u. n. d. e. r. e. v. i. t. a. i. s. t. a. i. n. a. l. i. y. s. z. s. i. c. e. s. t. i. n. d. e. o. e. s. t. a. u. t. i. n. i. p. s. o. a. m. a. r. e. s. i. c. u. t. i. n. p. r. i. c. i. p. a. t. e. v. i. t. a. i. s. t. a. z. h. o. c. d. u. p. l. i. c. i. t. e. r. q. z. s. e. d. z. a. i. a. z. p. n. c. i. p. a. l. t. r. z. p. q. u. a. d. a. r. e. d. u. d. a. n. t. i. a. z. f. i. m. c. o. r. p. u. s. e. s. t. e. t. i. a. m. i. n. a. l. i. y. s. s. i. c. u. t. c. o. p. a. r. t. i. c. i. p. a. n. t. i. b. u. s. z. s. i. c. e. s. t. i. n. p. r. o. x. i. m. o. z. i. d. e. o. q. u. a. t. u. o. r. s. u. n. t. e. x. c. h. a. r. i. t. a. t. e. d. i. l. i. g. e. d. a. s. d. e. p. r. i. m. u. s. n. o. s. z. c. o. r. p. u. s. n. o. s. t. r. u. m.

Ad primum g. d. s. q. charitas no refugit cōicationē corpis f. z. q. e. capax glie. f. z. f. m. q. e. subm. miserie q. ipedit ad gliaz. C. Ad 2. d. m. q. boiem diligere seipz f. z. exteriorē nāz i bis q. repugnāt rōni est yrupabile. f. z. in bis in gbus nā exterior iteriori zcordat ē laudabile. C. Ad 3. d. s. q. q. uis corp. nō fruaf. dō imediate. tñ ex aia fruēte erit q. dā redūdātia glie in corpus. C. Ad 4. d. s. q. ynuisq. hō ppe d. e. id. q. d. e. nobilissimū in eo. vt d. i. c. p. h. s. in. 9. z. t. b. i. vñ dilectio sui ipsi. itelligit q. tū ad ea q. ad aiaz p. t. i. n. e. r. z. i. o. d. i. l. e. c. t. i. o. c. o. r. p. i. s. v. i. d. i. t. d. i. l. e. c. t. i. o. n. e. s. u. p. p. s. i. n. o. s. i. c. p. s. t. o. r. i. s. f. z. s. i. c. p. s. p. r. e. C. Ad 5. d. s. q. corp. p. r. i. m. i. z. a. i. a. i. n. e. a. d. e. r. e. l. a. t. i. o. n. e. s. e. h. a. b. e. t. a. d. h. i. t. e. c. h. a. r. i. t. a. t. e. r. e. s. p. e. c. t. u. b. e. a. t. e. v. i. t. e. s. i. f. i. l. p. r. i. c. i. p. a. n. s. z. i. o. n. o. d. i. s. t. i. n. g. u. i. t. d. i. u. e. r. s. u. d. i. l. i. g. i. b. i. l. e. p. e. n. e. s. a. i. a. m. z. c. o. r. p. u. s. p. r. i. m. i. C. Expō textus.

Secundo (q. rto nulla precepta rē.) Cōtra. lex d. z. v. l. r. boies de oib. ordiare que ad vites p. t. i. n. e. r. z. d. i. l. e. c. t. i. o. n. e. d. e. i. s. i. l. t. e. r. a. t. o. i. b. i. s. t. a. n. a. t. r. e. t. d. e. z. q. s. i. c. e. h. i. t. s. c. i. e. s. p. e. c. u. l. a. t. i. u. e. a. d. c. o. g. n. o. s. c. e. d. a. i. t. a. s. e. h. z. l. e. x. a. d. o. p. e. r. a. d. a. vñ s. i. c. i. n. s. c. i. e. t. y. s. s. p. e. c. u. l. a. t. i. u. s. n. o. t. r. a. d. i. t. d. o. c. t. r. i. n. a. d. e. p. n. c. i. p. y. s. p. e. n. o. t. i. s. q. z. p. n. a. z. c. o. g. n. o. s. c. i. t. f. z. t. n. d. e. d. e. l. o. n. i. b. q. a. p. e. a. c. o. g. n. o. s. c. i. t. i. t. a. n. e. q. l. e. x. d. e. t. e. r. m. i. n. a. t. e. x. p. l. i. c. i. t. e. d. e. d. i. l. e. c. t. i. o. n. e. s. u. i. i. p. s. i. a. d. q. u. a. n. a. i. c. l. i. n. a. t. f. z. d. e. d. i. l. e. c. t. i. o. n. e. p. r. i. m. i. q. e. x. i. l. l. a. o. r. i. t. s. i. c. d. e. l. o. n. e. s. e. x. p. n. c. i. p. y. s. d. i. l. e. c. t. i. o. a. u. t. d. i. q. u. i. s. n. o. b. i. s. n. a. t. r. i. s. t. n. o. t. i. h. m. o. q. p. c. h. a. r. i. t. a. t. e. d. i. l. i. g. i. t. v. t. s. u. p. r. a. d. e. i. n. e. e. x. h. a. u. t. i. p. s. o. p. p. c. i. p. i. t. d. e. d. i. l. i. g. i. s. p. a. l. t. r. d. o. c. e. m. u. r. n. o. s. i. p. s. o. s. s. p. a. l. t. r. d. i. l. i. g. e. r. e. N. e. m. o. v. n. q. c. a. r. n. e. s. u. a. o. d. i. o. h. a. b. u. i. t. C. o. n. t. r. a. m. u. l. t. i. s. e. i. p. s. o. s. i. t. e. r. f. i. c. i. u. t. v. t. d. i. c. p. h. s. i. n. 9. z. t. b. i. p. p. a. b. i. d. a. t. e. m. a. l. i. c. i. a. e. t. d. o. z. q. v. i. t. a. s. u. a. c. o. r. p. o. r. a. l. e. g. l. i. b. e. r. d. i. l. i. g. i. t. n. a. t. i. t. e. r. s. e. d. q. a. l. i. q. u. i. a. d. m. o. r. t. e. s. u. a. c. o. r. p. o. r. a. l. e. a. n. b. e. l. a. t. h. c. o. t. i. n. g. i. t. p. a. c. c. i. s. v. l. i. n. q. t. u. r. e. t. a. r. d. a. t. a. b. a. l. i. q. u. o. b. o. n. o. m. a. g. i. s. a. m. a. t. o. p. v. i. t. a. c. o. r. p. o. r. a. l. e. s. i. c. i. n. q. r. e. t. i. b. a. l. i. a. v. i. t. a. a. c. c. i. d. i. t. v. l. i. q. r. u. p. c. o. r. p. o. r. a. l. e. v. i. t. a. i. p. s. o. z. a. l. i. q. m. o. s. e. q. u. u. n. t. a. l. i. q. m. a. l. a. g. b. c. a. r. e. r. e. m. e. l. i. e. s. t. i. m. a. t. q. z. v. i. t. a. c. o. r. p. o. r. a. l. e. z. b. r. e. C. o. n. t. r. a. a. u. t. b. i. c. q. d. U. t. q. d. i. l. e. c. t. i. o. a. g. e. l. o. z. z. b. r. e. v. i. g. i. s. z. x. p. i. f. z. q. h. o. n. o. p. t. i. n. e. a. t. i. d. i. l. e. c. t. i. o. n. e. p. r. i. m. i. s. z. m. a. g. i. d. e. b. e. a. t. r. e. d. u. c. i. a. d. d. i. l. e. c. t. i. o. n. e. d. e. i. q. z. s. u. p. r. a. n. o. s. s. u. t. e. t. d. o. z. q. d. e. s. u. p. r. a. n. o. s. q. s. i. i. n. f. l. u. e. n. s. n. o. b. i. s. e. t. e. r. n. a. v. i. t. a. s. i. c. a. u. t. n. e. q. a. g. e. l. i. n. e. q. h. o. v. i. t. u. o. s. u. s. n. e. q. x. p. s. f. z. q. h. o. s. u. p. r. a. n. o. s. s. u. t. q. z. s. i. c. s. o. l. a. t. r. i. n. i. t. a. s. n. o. s. c. r. e. a. u. i. t. a. d. v. i. t. a. z. n. a. e. i. t. a. i. p. a. s. o. l. a. n. o. s. s. c. i. f. i. c. a. t. v. i. t. a. g. r. e. z. b. r. i. f. i. c. a. b. i. t. v. i. t. a. g. l. i. e. f. z. s. u. t. d. i. l. i. g. e. d. i. s. i. c. s. i. l. n. o. b. i. s. c. u. p. r. i. c. i. p. a. t. e. s. a. d. o. v. i. t. a. e. t. e. r. n. a. z. i. h. i. n. z. n. o. s. s. u. t. q. u. i. s. s. u. n. t. s. u. p. r. a. n. o. s. i. h. q. p. l. e. n. i. p. r. i. c. i. p. a. t.

De ordine diligendi quid prius quid post. r. u. s. D. i. s. t. i. n. c. t. i. o. X. X. X. **P** r. e. d. i. c. t. a. d. e. o. r. d. i. n. e. c. h. a. r. i. t. a. t. i. s. a. g. e. n. d. u. z. e. s. t. q. u. i. a. d. i. c. i. t. s. p. o. n. s. a. i. n. t. r. o. d. u. r. i. t. m. e. r. e. x. i. n. c. e. l. l. a. m. v. i. n. a. r. i. a. z. z. o. r. d. i. n. a. u. i. t. i. n. m. e. c. h. a. r. i. t. a. t. e. m. A. i. d. e. a. m. u. s. e. r. g. o. o. r. d. i. n. e. z. q. u. i. d. p. r. i. u. s. z. q. u. i. d. p. o. s. t. e.

rius esse debeat. Peccat enim qui prepostere agit. Nam scire quid facias z nescire ordinem faciendi nō pfecte cognitōis est. Ordinis nāq. ignorātia turbat meritoz formā. Ordine autē diligēdi. Aug. insinuat dices. Ipse est qui ordinata habz dilectionē: ne aut diligat qd nō diligēdū est: aut nō diligat qd diligēdū est: aut eque diligat qd min⁹ vel ampli⁹ diligēdū est: aut min⁹ vel ampli⁹ qd eque diligēdū est. Quis p. t. o. r. i. i. n. q. u. a. n. t. u. m. e. s. t. p. e. c. c. a. t. o. r. n. o. e. s. t. d. i. l. i. g. e. d. u. s. z. o. i. s. h. o. i. n. q. u. a. n. t. u. m. e. s. t. h. o. d. i. l. i. g. e. d. u. s. e. s. t. p. p. d. e. i. u. s. d. e. u. s. v. e. r. o. p. p. s. e. i. p. s. u. m. z. d. e. p. p. t. e. r. s. e. o. i. b. o. i. e. a. m. p. l. i. u. s. d. i. l. i. g. e. n. d. u. s. e. s. t. z. a. m. p. l. i. u. s. q. u. o. q. d. e. b. e. t. d. e. u. z. d. i. l. i. g. e. r. e. q. u. o. s. e. i. p. s. u. m. I. t. e. z. a. m. p. l. i. u. s. a. l. i. u. s. h. o. d. i. l. i. g. e. d. u. s. e. s. t. q. u. o. s. c. o. r. p. u. s. n. o. s. t. r. u. s. q. z. p. p. t. e. r. d. e. i. u. o. i. a. i. s. t. a. d. i. l. i. g. e. d. a. s. u. n. t. z. p. o. t. n. o. b. i. s. c. u. d. e. o. h. o. p. e. r. f. r. u. i. t. q. d. n. o. p. r. c. o. r. p. u. s. q. z. c. o. r. p. u. s. p. e. r. a. i. a. m. v. i. u. i. t. q. u. a. f. r. u. i. m. u. r. d. e. o. A. u. d. i. s. t. i. a. l. i. q. u. a. d. o. r. d. i. n. e. c. h. a. r. i. t. a. t. i. s. v. b. i. e. x. p. r. e. s. s. u. e. s. t. n. o. s. a. m. p. l. i. d. e. b. e. r. e. d. i. l. i. g. e. r. e. d. e. i. q. u. o. s. o. e. a. b. o. i. e. s. v. l. n. o. s. i. p. s. o. s. z. a. m. p. l. i. a. i. a. z. a. l. t. e. r. i. b. o. i. s. q. z. c. o. r. p. u. s. n. r. s. I. n. e. n. u. m. e. r. a. t. i. o. n. e. e. t. i. a. q. u. a. t. u. o. r. d. i. l. i. g. e. d. o. z. u. z. s. u. p. e. r. i. o. r. p. o. s. i. t. a. p. r. i. o. n. o. s. e. s. t. s. e. c. u. n. d. o. q. d. n. o. s. s. u. m. t. e. r. t. i. o. q. u. o. d. i. u. x. t. a. n. o. s. e. s. t. q. u. a. r. t. o. q. d. i. f. r. a. n. o. s. e. A. b. i. o. r. d. o. d. i. l. i. g. e. d. i. i. f. i. n. n. a. r. i. v. i. d. e. t. e. x. r. o. n. e. e. n. u. m. e. r. a. t. i. o. n. i. s. N. o. e. s. t. a. u. t. a. p. e. r. t. u. z. v. t. z. o. e. s. h. o. m. i. n. e. s. p. a. r. i. t. e. r. d. e. b. e. a. m. d. i. l. i. g. e. r. e. t. a. n. t. u. m. q. u. a. n. t. u. m. z. n. o. s. v. e. l. m. i. n. u. s.

An oēs homines pariter diligendi sint. **V** i. d. e. z. s. u. p. h. o. c. s. e. m. p. m. o. n. e. t. q. d. q. u. a. p. p. l. e. r. a. f. a. c. i. t. s. a. n. c. t. o. z. v. e. r. b. a. v. a. r. i. e. p. l. a. t. a. Q. u. i. d. a. n. t. r. a. d. e. r. e. v. i. d. e. t. q. p. a. r. i. a. f. f. e. c. t. u. o. e. s. d. i. l. i. g. e. d. i. s. u. n. t. f. z. i. e. f. f. e. c. t. u. i. i. e. x. h. i. b. i. t. o. e. o. b. s. e. q. u. i. d. i. s. t. i. c. t. i. o. o. b. s. e. r. u. a. d. a. s. i. t. A. n. d. e. a. u. g. Q. u. o. s. b. o. i. e. s. e. q. d. i. l. i. g. e. d. i. s. e. f. z. c. u. i. o. i. b. p. d. e. s. s. e. n. o. p. o. s. s. i. s. b. i. s. p. o. s. s. i. m. e. p. s. u. l. e. d. u. m. e. s. t. q. p. l. o. c. o. z. t. e. p. o. r. u. v. e. l. q. u. a. r. i. l. i. b. e. r. e. z. o. p. o. r. t. u. n. i. t. a. t. i. b. u. s. c. o. n. s. t. r. i. c. t. i. t. i. b. i. q. u. i. q. u. a. d. a. s. o. r. t. e. l. u. n. g. u. n. t. P. r. o. s. o. r. t. e. e. n. i. z. h. n. d. u. m. e. s. t. q. u. o. q. u. i. s. q. z. t. i. b. i. t. e. p. o. r. a. l. i. t. e. r. c. o. l. l. i. g. a. t. i. u. s. a. d. h. e. r. e. t. E. x. q. u. o. l. e. g. i. s. p. o. t. i. u. s. i. l. l. i. d. a. d. u. m. e. s. t. I. d. e. s. u. p. e. p. i. s. t. o. l. a. a. d. S. a. l. P. e. r. e. m. u. r. b. o. n. u. m. a. d. o. e. s. m. a. r. i. e. a. u. t. a. d. d. o. m. e. s. t. i. c. o. s. f. i. d. e. i. a. d. x. p. i. a. o. s. Q. u. i. b. n. p. a. r. i. d. i. l. e. c. t. i. o. n. e. v. i. t. a. e. t. e. r. n. a. o. p. r. a. d. a. e. e. s. t. n. o. o. i. b. e. a. d. e. z. p. o. s. s. u. n. t. e. x. h. i. b. e. r. i. d. i. l. e. c. t. i. o. n. i. s. o. f. f. i. c. i. a. t. q. u. e. f. r. a. t. r. i. b. m. a. r. i. e. s. u. n. t. e. x. h. i. b. e. d. a. z. q. z. s. u. n. t. i. u. i. c. e. s. m. e. m. b. r. a. q. h. n. t. e. i. u. d. e. p. a. t. r. e. I. b. i. s. a. l. i. y. s. q. z. t. e. s. t. i. m. o. y. s. v. e. l. a. u. c. t. o. r. i. t. a. t. i. b. i. n. i. t. u. n. t. q. u. i. d. i. c. i. t. o. e. s. b. o. i. e. s. p. a. r. i. t. e. r. d. i. l. i. g. e. d. o. s. e. s. s. e. c. h. a. r. i. t. a. t. i. s. a. f. f. e. c. t. u. z. i. n. o. p. e. r. i. s. e. x. h. i. b. i. t. i. o. n. e. d. i. f. f. e. r. e. n. t. i. a. f. a. c. i. u. n. t.

Que bis repugnare vident. **A** i. b. o. b. u. l. a. t. i. l. l. o. p. e. c. c. p. t. u. l. e. g. i. s. d. e. d. i. l. i. g. e. d. i. s. p. a. r. e. t. i. b. H. o. n. o. r. a. p. r. e. z. t. u. z. z. m. i. z. t. u. a. v. t. s. i. s. l. o. g. e. u. s. u. p. e. r. a. A. u. t. q. d.

eniz spectat illud accipere de parētib⁹ nisi ma iori dilectōe foret diligēdi. S. z. hoc illi referen dū dicit ad exteriorē exhibitionē in q. p. p. n. e. n. d. i. s. u. t. p. a. r. e. t. e. s. A. n. d. e. h. o. n. o. r. a. d. i. x. i. t. n. o. d. i. l. i. g. e. O. b. n. i. a. t. e. t. i. l. l. i. s. i. l. l. u. d. q. d. h. i. e. r. o. s. u. p. E. z. e. c. h. i. e. l. e. a. i. t. s. v. t. o. r. d. i. n. e. c. h. a. r. i. t. a. t. i. s. s. i. c. u. t. s. c. r. i. p. t. u. m. e. s. t. o. r. d. i. n. a. u. i. t. i. n. m. e. c. h. a. r. i. t. a. t. e. p. o. s. t. o. i. u. z. p. a. t. r. e. m. d. e. u. z. c. a. r. n. i. s. q. u. o. q. z. p. i. d. i. l. i. g. a. t. z. m. a. t. e. r. z. f. i. l. i. u. s. z. f. i. l. i. a. z. f. r. a. t. e. r. z. s. o. r. o. r. A. m. b. i. q. u. o. q. d. i. l. i. g. e. d. i. e. x. p. r. e. m. e. s. o. r. d. i. n. e. s. u. p. i. l. l. o. L. a. t. i. c. a. i. Q. u. i. d. i. a. u. i. t. i. m. e. c. h. a. r. i. t. a. t. e. a. i. t. A. b. u. l. t. o. z. c. h. a. r. i. t. a. s. i. o. r. d. i. n. a. t. a. e. Q. u. o. d. i. n. p. r. i. o. e. p. o. n. u. n. t. t. e. r. t. i. u. v. l. q. r. e. s. i. P. r. i. o. d. e. d. i. l. i. g. e. d. u. s. e. s. c. d. o. p. a. r. e. n. t. e. s. t. e. r. t. i. o. f. i. l. i. y. p. o. s. t. d. o. m. e. s. t. i. c. i. q. u. i. s. i. b. o. n. i. s. u. n. t. m. a. l. i. s. f. i. l. i. y. s. p. p. o. n. e. d. i. s. u. n. t. f. i. m. h. o. c. i. n. e. u. a. g. e. l. i. o. a. d. c. u. i. n. s. q. d. i. l. e. c. t. i. o. n. e. p. p. r. i. u. z. p. o. n. i. t. D. i. l. i. g. e. s. d. i. z. d. e. i. t. u. u. m. e. x. t. o. t. o. c. o. r. d. e. t. u. o. z. e. x. t. o. t. i. s. v. i. r. i. b. u. s. t. u. i. s. z. p. r. i. m. u. t. u. u. m. s. i. c. t. e. i. p. s. z. i. n. i. m. i. c. o. s. n. o. e. x. t. o. t. a. s. t. r. u. t. e. n. o. s. i. c. u. t. t. e. i. p. s. m. s. e. d. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. r. S. u. f. f. i. c. i. t. n. q. d. i. l. i. g. i. m. z. n. o. o. d. i. o. h. a. b. e. m. E. c. c. e. h. i. c. e. x. p. m. i. s. s. i. s. a. p. r. e. i. n. s. u. a. t. q. i. n. a. f. f. e. c. t. u. c. h. a. r. i. t. a. t. i. s. d. i. s. t. i. c. t. i. o. s. i. t. h. a. b. e. d. a. v. t. d. i. f. f. e. r. e. n. t. a. f. f. e. c. t. u. i. n. p. a. r. i. b. o. i. e. s. d. i. l. i. g. a. m. z. a. n. o. i. a. d. e. i. s. c. d. o. n. o. s. i. p. s. o. s. t. e. r. t. i. o. p. a. r. e. t. e. s. i. d. e. f. i. l. i. o. s. z. f. r. e. s. p. d. o. m. e. s. t. i. c. o. s. d. m. i. s. i. n. i. m. i. c. o. s. d. i. l. i. g. a. m. S. z. i. q. u. i. t. i. l. l. i. q. d. o. r. d. i. n. e. d. i. l. e. c. t. i. o. n. i. e. s. u. p. r. a. d. i. c. i. t. e. e. r. e. f. e. r. e. d. a. a. d. o. p. t. i. s. e. x. h. i. b. i. t. i. o. n. e. q. d. i. f. f. e. r. e. t. e. r. p. r. i. m. i. s. e. x. h. i. b. e. d. a. s. i. t. P. r. i. o. p. a. r. e. t. i. b. i. d. e. f. i. l. i. y. s. p. d. o. e. s. t. i. c. i. a. d. e. i. d. e. i. n. i. m. i. c. i. s. D. e. u. z. h. o. t. a. a. f. f. e. c. t. i. q. z. o. b. s. e. q. u. i. y. e. x. h. i. b. i. t. i. o. n. e. a. n. o. i. a. d. i. l. i. g. e. d. u. z. C. Q. u. a. l. i. q. u. i. i. l. l. o. z. t. r. a. d. u. n. t. t. a. n. t. u. z. p. r. o. x. i. m. u. m. q. u. a. n. t. u. m. n. o. s. e. s. s. e. d. i. l. i. g. e. n. d. u. m.

U o. z. e. t. n. o. n. u. l. l. i. t. r. a. d. i. t. a. f. f. e. c. t. u. c. h. a. r. i. t. a. t. i. s. t. n. p. r. i. m. o. s. e. e. d. i. l. i. g. e. n. d. o. s. q. t. u. z. n. o. s. i. p. s. o. s. d. i. l. i. g. i. m. Q. u. o. d. p. r. i. m. a. t. a. u. c. t. e. A. u. g. u. q. a. i. t. N. e. c. i. l. l. a. t. a. m. q. u. e. s. t. i. o. m. o. u. e. a. t. q. u. a. n. t. u. m. c. h. a. r. i. t. a. t. i. s. f. r. a. t. r. i. d. e. b. e. a. m. u. s. i. p. e. n. d. e. r. e. q. u. a. n. t. u. m. d. e. o. i. c. o. p. a. r. a. b. i. l. i. t. e. r. p. l. u. s. d. e. o. q. z. n. o. b. i. s. f. r. a. t. r. i. v. e. r. o. q. u. a. n. t. u. m. n. o. b. i. s. n. o. s. a. u. t. t. a. r. o. m. a. g. i. s. d. i. l. i. g. i. m. u. s. q. u. a. n. t. o. m. a. g. i. s. d. i. l. i. g. i. m. d. e. i. E. x. h. o. c. z. e. x. p. r. e. m. i. s. s. i. s. t. e. s. t. i. m. o. n. i. y. s. a. u. g. a. s. s. e. r. u. n. t. o. e. s. h. o. m. i. n. e. s. p. a. r. i. t. e. r. d. i. l. i. g. e. d. o. s. a. n. o. b. i. s. z. t. a. n. t. u. m. q. u. a. n. t. u. z. n. o. s. d. e. i. a. u. t. p. l. u. s. q. z. n. o. s. c. o. r. p. u. s. v. e. r. o. n. o. s. t. r. u. z. m. i. n. u. s. q. z. n. o. s. v. e. l. p. r. i. m. o. s. N. e. c. i. n. e. n. u. m. e. r. a. t. i. o. n. e. p. m. i. s. s. a. q. u. o. r. d. i. l. i. g. e. d. o. z. o. r. d. i. n. e. d. i. l. i. g. e. d. i. a. s. s. i. g. n. a. r. i. d. i. c. i. t. s. z. t. n. q. s. u. n. t. d. i. l. i. g. e. d. a.

U t. s. e. d. z. a. l. i. o. s. n. o. p. a. r. i. a. f. f. e. c. t. u. o. e. s. d. i. l. i. g. e. d. i. s. u. n. t. E. r. u. q. z. p. m. i. s. s. a. s. o. b. a. A. m. b. f. z. a. f. f. e. c. t. u. s. o. r. d. i. n. e. d. i. l. i. g. e. d. i. m. a. g. i. s. q. z. f. i. m. e. f. f. e. c. t. u. z. d. i. l. i. g. e. t. e. r. i. n. e. t. i. b. e. x. p. l. i. c. a. r. e. v. i. d. e. n. t. n. o. i. d. o. c. t. e. a. l. i. y. d. i. c. i. t. n. o. s. o. l. u. m. o. e. x. h. i. b. i. t. i. o. n. e. o. p. e. r. i. s. f. z. e. t. i. n. a. f. f. e. c. t. u. c. h. a. r. i. t. a. t. i. s. o. r. d. i. n. e. d. i. f. f. e. r. e. n. t. e. e. s. t. a. t. u. r. i. s. v. t. a. n. t. e. o. i. a. d. i. l. i. g. a. m. d. e. i. s. e. c. u. n. d. o. n. o. s. t. e. r. t. i. o. p. a. r. e. t. e. s. q. r. t. o. f. i. l. i. o. s. v. l. f. r. e. s. z. b. u. i. u. s.

modi: postea domesticos: demum inimicos. **D**eterminatio auctoritatis q. vident aduersari. **Q**uod pro ang. dicit pariter oēs eē diligēdos: z pari dilectōe oib⁹ vitā optādā: ita accipi pōt: vt paritas nō ad affectu z referat: s. ad bonū qd eis optaf: qz cha ritatē oib⁹ optare debem⁹ vt paria bōa mereāf. Sic apls dicit. Volo oēs boies eē sic me. Op rā da ē. n. m. i. o. r. i. b. p. f. e. c. t. i. o. m. a. i. o. r. z. v. t. i. p. s. i. f. i. a. t. p. f. e. c. t. i. z. s. i. c. p. a. r. e. m. e. r. e. a. t. b. r. i. t. u. d. i. n. e. v. l. p. a. r. i. d. i. l. e. c. t. i. o. n. e. i. e. a. d. e. d. i. l. e. c. t. i. o. n. e. o. e. s. d. i. l. i. g. e. d. i. s. u. n. t. I. t. e. q. d. a. i. t. v. t. t. n. i. d. i. l. i. g. a. m. f. r. e. s. q. t. u. n. o. s. i. t. a. i. t. e. l. l. i. g. i. p. r. i. a. d. t. n. i. b. o. n. u. d. i. l. i. g. a. m. f. r. e. s. a. d. q. t. u. n. o. s. v. t. t. n. i. b. o. n. u. s. e

tum mali sunt odiendi sunt: et inimici diligendi in- quatuor homines. Diligamus ergo inimicos lu- crandos regno dei: et odiamus vitia in propinquis quae nos impediunt a regno dei: et in omnibus ceteris nam diligamus quam deus fecit.

De gradibus charitatis.

Sciendum quoque est diversos esse gradus charitatis. Est enim charitas incipiens, proficiens perfecta et perfectissima. Unde augustinus. Perfecta charitas haec est: ut quis paratus sit pro fratribus etiam mori. Sed nihilquid mori ut nasci rur etiam pro suis perfecta est: imo ut proficiatur nascitur: cuius fuerit nata nutritur: cui fuerit nutrita roboratur: cui fuerit roborata proficit: cui ad perfectionem venerit: dicitur. Cupio dissolvi et cetera. Hic aperte progressionem et perfectionem charitatis insinuat: quam perfectionem etiam veritas commendat dicens. Maioribus hac dilectionem nemo habet quam ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Quod dictum utique est de opere dilectionis. quia maior dilectionis effectus non est quam ponere animam pro alijs. Nec te moveat quod ait pro amicis. Qui enim ponit animam pro amicis et pro inimicis ponit: ad hoc ut et ipsi fiant amici.

Postquam determinavit magister quod est ex charitate diligendum. Dicit determinat de ordine charitatis. Dividit autem haec pars in duas. In prima determinat de ordine charitatis respectu diligibilium quantum ad quantitatem dilectionis. In 2a quantum ad quantitatem meriti. Dist. 30. ibi. Dicit quod solet. Prima pars dividit in duas. In 1a determinat de ordine charitatis quantum ad diversos gradus diligibilium. In 2a quantum ad diversos respectu status ipsius diligibilium. (Sciendum quod 2c.) 1a in 2a determinat ordinem charitatis respectu diligibilium. In 2a movet quaedam quaestiones circa determinata ibi. (Solet quod 2c.) Circa 1a movet quodammodo sit ordo iste. ibi. (Unde et supra hoc sepe 2c.) Et circa 2a movet quodammodo sit ordo iste. ibi. (Unde et supra hoc sepe 2c.) Circa 1a movet quodammodo sit ordo iste. ibi. (Unde et supra hoc sepe 2c.) Circa 2a movet quodammodo sit ordo iste. ibi. (Unde et supra hoc sepe 2c.)

De querunt octo. Primo ut charitas sit bene ordinata. Secundo ut ille ordo sit attendendus secundum affectum vel effectum sui: vel secundum affectum suum. Tertio ut deo supra omnia diligendus sit. Quarto ut eius dilectio admittat intuitum alicuius mercedis. Quinto ut pro proximis quantum ad nos ipsos diligere debeam. Sexto ut iter proximorum

propinquorum etiam si perferendi sunt. Septimo de ordine propinquorum adiu- cetur. 8o de perfectione charitatis et gradibus eiusdem.

Ad primum sic proceditur. Ut charitas ordinem non habeat. Bernardus dicit quod amorem gradum nescit: dignitate non considerat: sed ordo habet aliquem gradum: sicut in charitate non est aliquis ordo. 2o dicit quod amicitia equalitas quedam est: sicut equalitas est uniformis diversitate non patiens sicut nec unitas divisione: sicut charitas non habet ordinem. 3o dicit quod ordinare rationis est cuius est conferre: sicut charitas non est in ratione: sicut in voluntate que non est vis collativa: sicut in charitate non est ordo. 4o dicit quod ordo distinctionem requirit: sicut charitas est magis unitiva iter alias virtutes: cuius gradus in alijs virtutibus non assignatur ordo: nisi in charitate assignari debet. 5o dicit quod illud quod pertinet ad actum virtutis sicut circumspectio quaedam necesse cadit sub precepto: sicut ordo dilectionis non cadit sub precepto: quia est ipse alicui quod debeo lex non prohibet quod illi cui non tenet pro impedimento. ergo ordo dilectionis non est circumspectio debita in charitate. 6o dicit quod si dicitur deo dicitur. 4. ca. de vi. no. Multis modis est bonum rationis esse: sicut malum bonis est virtutis esse: ergo in quolibet virtute operis bonum rationis esse: sicut bonum rationis est quod bonum faciat ordinate virtutum quod facit. cum ergo charitas sit virtus: operis ordinem habeat. 7o dicit quod virtutis variat secundum exigentiam obiecti: sicut obiectum charitatis quod est bonum ordinem habet: cum quod sit melius altero: ergo et charitas debet ordinem habere. 8o dicit quod virtutis variat secundum exigentiam obiecti: sicut obiectum charitatis quod est bonum ordinem habet: cum quod sit melius altero: ergo et charitas debet ordinem habere. 9o dicit quod virtutis variat secundum exigentiam obiecti: sicut obiectum charitatis quod est bonum ordinem habet: cum quod sit melius altero: ergo et charitas debet ordinem habere.

Respondeo ad primum quod in quolibet actu virtutis operis esse modum: quod non est iustus aliquis nisi iusta iuste faciat. modus autem in actu virtutis est ex commensuratione potestatis ad obiectum: ut ab eodem a quo specie habet mensuram recipiat. obiectum autem charitatis bonum est bonum quod bonum simpliciter ut dicit philosophus in 8. Ethicorum. est amabile simpliciter: unicuique autem proprium bonum. unde cum in hoc contingat esse magna diversitas et gradus diversos secundum quod unus est altero melius vel magis propinquum: operis etiam ratione dilectionis ordinem habeat ad hoc quod sit virtuosus.

Ad primum gradus quod in amore potest accipi duplex: gradus. Unus diligibilis ad diligibile: et de hoc gradu loquimur. Alius gradus diligentis ad diligibile: et de hoc loquitur Bernardus. Dicit tamen gradum quodammodo modo scit amor: quodammodo modo nescit. scit quodammodo quantum ad exteriorum effectum: quod non eadem superioribus et equalibus impedit: sed nescit quantum ad effectum in quantum virtus amat: interdum aliquid de affectu in effectu relucet: ut si ad superiores nos magis confidenter habeamus: et ad inferiores magis socialiter. Ad secundum dicitur quod amicitia non consistit in equalitate operantis solum: quod potest esse ad superiores inferiores: et equales: sed consistit in equalitate proportionis: quod quod equalitas diversitate non refugit: sicut eadem proportio. si sexquialtera est trium ad duo: sex ad quatuor: quantum in equalis sit quantitas excessus. Ad tertium dicitur quod actus rationis dilectionis precedit: priora autem aliquid sui in posterioribus relinquunt: et ita ordo quem facit ratio in dilectione invenitur ut dilectio sit ordinata: non quod ipsa ordinem faciat: sed quia inordinata bona per rationem accepta ordinate tendit. Ad quartum dicitur quod alie virtutes ordinantur homines in seipso sicut fides temperantia et huiusmodi. iusticia vero ordinat ad alium secundum quod equatur ei quantum ad res circa quas est iusticia: sed charitas ordinat ad alium secundum quod unit per affectum quantum ad ipsum: et ideo proprium obiectum charitatis est ipsa rationalis natura: ad quam charitas habenda est: in qua plurimi gradus inveniuntur: et ideo magis assignatur ordo in charitate quam in alia virtute.

Ad 5o dicitur quod in uno genere non potest esse nisi unum summum. et ideo si diligo aliquid quasi ultimum finem non possum deus diligere quasi ultimum finem. ex hoc ergo ipso quod alterum quod est minus diligendum equiparo in dilectione ei quod diligendum est magis: non totum dilectionis quod debeo impendo ei quod magis diligendum est. et similiter est per in alijs. unde charitatis ordo est in precepto: et peccat qui preposere agit ut in ista dicitur. Ut ordo charitatis sit attendendus secundum affectum vel effectum.

Ad secundum sic proceditur. videtur quod ordo charitatis non sit attendendus secundum affectum sicut effectum suum. sicut enim prima veritas cui innitur fides est una in omnibus: ita prima bonitas: cui innitur charitas: una est in omnibus. sicut fides equaliter certa est de omnibus quae ex fide creduntur: ergo charitas equaliter afficitur ad omnia que ex charitate diliguntur. 2o dicitur quod mensura secundum rationem obiecti. sed quibus plura sunt quam charitate diliguntur: tamen in omnibus est una ratio dilectionis. sicut divina bonitas que est obiectum charitatis. ergo ad omnia que ex charitate diliguntur est equalis affectio. 3o dicitur quod aliquis ad alterum magis afficitur tanto maius bonum ei desiderat: sicut bonum que ex charitate diliguntur: id est bonum optant: vel de habitu complacet nobis. sicut vita eterna. ergo equalis affectio omnium diliguntur. 4o dicitur quod ordo charitatis est in precepto: quod ad affectum: quod dicitur exhibere unicuique quod sibi debet: sicut si sine affectu facias: non sum reus precepti. ergo ordo charitatis non attenditur secundum affectum suum. 5o dicitur quod ubi est maior affectus est et maius meritum: quod meritum secundum radicem charitatis mensurat. sicut non magis meretur bonum in dilectione propinquorum quam aliorum: vel est stupidus quam aliorum. ergo ordo amoris non est attendendus. 6o dicitur quod per bonitatem dicitur. accipiendus secundum affectum. etiam si sit affectus. 7o dicitur quod bonum est obiectum charitatis quantum ad affectum. sicut ordo charitatis ut dicitur est attenditur secundum diversitatem bonorum: ergo charitas habet ordinem non solum secundum effectum sed etiam secundum affectum. 8o dicitur quod sicut charitas principaliter respicit affectum: ita beneficentia respicit effectum. Si ergo ordo est solum secundum effectum non esset haec ordinatio charitatis: sicut solum beneficentia: quod est contra auctoritatem scripturarum in littera inductam.

Respondeo ad primum quod effectus exterior non pertinet ad charitatem nisi in quantum ex affectu procedit: in quo primo est charitatis actus. Unde si esset ordo in effectu tamen attendendus: ordo ille nullo modo ad charitatem pertineret: sicut ad alias virtutes magis: sicut ad liberalitatem vel magis: unde cum charitas ordinata prohibeat operis ordo in effectu obiectus: et ex affectu in effectu procedat: non hoc modo quod ei plus ex affectu diligitur magis in effectu impendat: sicut quod bonum sit parat magis impendere si necesse foret quod quicquid diligitur nisi in quantum non indiget. et ertis per simile in natura: quia unicuique rei naturali tamen indetur est a satisfatore de amore naturali erga aliquid quantum necessarium est ut effectum circa id exhibeat. et similiter secundum gradum qui necesse est ut observetur in effectu ordo affectus lege divina imperatur.

Ad primum ergo dicitur quod obiectum fidei non est veritas prima secundum quod est in re existens tamen: sicut secundum quod est nobis divinitus annuntiata: quia fides ex auditu est. et ideo quod omnia que sunt fidei annuntiata sunt nobis eodem modo: ideo equalis certitudo de eis habetur. sicut charitatis obiectum est bonum secundum quod est in re: et ideo cum in diversis rebus diversimode divina bonitas invenitur: operis diversimode affectio nostra in illa transeat. Ad 2o dicitur quod quibus sit eadem ratio communis diligendi in omnibus: tamen illa ratio non equaliter participat in singularibus: et ideo nec equalis affectio eis debetur. Ad 3o dicitur quod dicitur quod precipue in actibus anime que non necessario secundum totum suum posse agit sicut naturalia non merentur ad quantitatem obiecti: sed ad efficaciam agentis et coatum in agendo. unde non melius

videt qui maiore rebus intuetur: sed qui clari videt: ideo etiam non operis equaliter afficitur ad illud cui equalis bonus desidero. Ad 4o dicitur quod ille qui impedit quod deus alicui sine affectu: quibus non sit reus precepti quod est de actu iusticie: tamen reus precepti quod est de actu charitatis. unde si hoc sit vitium reputat sine affectu esse. Ad 5o dicitur quod de quantitate meriti diligibilium diversorum questio erit in sequenti distinctio. et ideo ibi referretur. Ut deo sit supra omnia diligendus ex charitate.

Ad tertium sic proceditur. videtur quod non sit supra omnia diligendus ex charitate: quia sicut dicitur deo. 4. ca. de vi. no. amor est unitiva virtus. sed magis est sibi unicuique est amabile quod est sibi bonum. sed quicquid diligitur propter bonum est sibi bonum propter seipsum diligitur bonum. ergo quicquid diligitur propter seipsum diligit: ergo se magis diligit omnibus quam diligit: ita non diligit deum supra omnia. 2o dicitur quod in rebus amabilia que sunt ad alterum veniunt ex amabilitate que sunt ad seipsum. sed primum in quolibet genere est potissimum: amor quem quisque habet ad seipsum est potior amore quem habet ad alterum. et ita quisque plus seipsum quam deum diligit secundum naturam: ita est secundum charitatem: cum gratia natura non destruat. 3o dicitur quod sicut dicitur Hieronymo. per bonitatem dilectionis est exhibitio operis. sed tamen quisque facit pro gratia servanda. sine beatitudine creata habenda: quantum deo: ergo tantum diligit quis gratiam vel beatitudinem creatam quantum deum. sicut dilectio quae dicitur diligere virtutem vel aliquid accidens: refertur ad ipsum sibi accidens: cui desiderat illud accidens. ergo tamen quisque diligit se habens charitatem quantum deum. 4o dicitur quod tantum quisque diligit primum quantum diligit deum in ipso. sed quantum diligit deum in se tantum diligit deum in primo vel in seipso: quod deo non est melior in se quam virtutem est. ergo tamen quisque diligit seipsum vel primum quantum diligit deum. et ita non diligitur deus ex charitate super omnia.

Ad 2o dicitur quod finis magis diligendus est his que sunt ad finem. sed deus est finis omnium diligibilium ex charitate: ergo ipse est maxime diligendus. 2o dicitur quod unicuique est diligibile propter bonum secundum philosophum. sed deus est maior bonum quam aliquid aliud: est primum magis alicui quam aliquid aliud: quod est magis intimum anime quam est ipsa sibi ut dicitur in libro de spiritu et anima. ergo deus supra omnia diligendus est. 3o dicitur quod est causa aliorum in uno quod genere maxime est in genere illo: ut dicitur in 3. metha. sed deo est causa et ratio que omnia ex charitate diligantur: quod divina bonitas est pro se omnium charitatis: ergo magis diligendus est deo quam aliquid aliud.

Respondeo ad primum quod cum obiectum amoris sit bonum dupliciter alijs reddere potest in bonum alicuius rei: uno modo ita quod bonum illius rei ad alterum referat: sicut quod bonum unius rei optet alteri si non habet: vel complacet sibi si habet: sicut amat quis vinum in quantum dulcedinem vini peroptat: et in hoc gaudet quod eo fruatur: non quod vinum ipsum habet: et hic amor vocatur a quibusdam amor concupiscentie: amor autem iste non terminatur ad rem: que dicitur amari: sed reflectit ad rem illam cui operatur bonum illius rei. Alio modo amor fertur in bonum alicuius rei ita quod ad rem ipsam terminatur in quantum bonum quod habet complacet quod habeat: et bonum quod non habet operatur ei. et hic est amor benivolentiae qui est principium amicitie ut dicit philosophus in 8. ethicorum. Unde gradus charitatis secundum hunc modum amoris attendendi sunt: quia charitas amicitiam includit: ut supra dictum est. bonum autem illud unicuique maxime vult saluari quod est sibi magis placere: quia hoc est appetitum informato per amorem magis confortatur: hoc est autem suum bonum. unde secundum philosophum quod bonum alicuius rei est vel estimatur magis bonum ipsius amantem: hoc amans magis saluari vult in ipsa re amata: bonum autem ipsius amantem magis invenit ubi perfectius est. et ideo quia pars quilibet

imperfecta est in seipso: perfectione autem in suo toto: id est etiam naturali amore pars plus tendit ad preservationem sui totius quam sui ipsius. Unde etiam naturalis alia opponit brachius ad defensionem capitis: ex quo pendet salus totius. Et inde est et particularis homines seipsum morti exponunt pro conservatione communitatis: cuius ipsi sunt pars. quia ergo bonum nostrum in deo perfectum est sicut in causa ipsa et perfecta bonorum: id est bonum in ipso esse magis naturali concipitur quam in nobis ipsis. et id est amore amicitie naturali deo ab homine plus seipso diligit. et quia charitas naturalis perficitur: id est etiam per charitatem deum supra seipsum bonum diligit: et supra omnia alia particularia bona. charitas autem supra naturales dilectionem ipsius addit quandam associationem in vita gratie ut supra deum est. Quidam autem dicunt quod aliqui naturalis amore re occupant deum plus seipso diligit in quantum diuinum bonum est sibi delectabile. sed amore amicitie plus seipsum naturam quam deum diligit: dum plus se vult esse et vivere: et habere aliquid bona quam deum. sed charitas ad hoc naturam eleuat ut etiam per amicitiam aliqui plus deum diligit quam seipsum. Sed prima opinio per habilio est: quia inclinatio nature hominis in quantum est homo nunquam contradicit inclinationi virtutis: sed est ei conformis.

Ad primum igitur dicitur quod amor non est unio ipsarum rerum essentialiter sed affectuum. non autem est inconueniens: ut illud quod est minus coniunctum secundum res sit magis coniunctum secundum affectum: dum plerumque ea que realiter non iuncta sunt nobis displicent: et ab affectu maxime discordant. sed amor ad rerum unionem inducit quantum possibile est: et id est amor diuinus facit homines secundum quod possibile est non sua vita sed dei vivere. sicut apostolus dicit Gal. 2. Unio ego iam non ego uiuit in me christus. Ad 2° dicitur quod quibus uniuersis sit amabile quod sibi est bonum: non tamen quod propter hoc sit propter finem amicitie: quia est sibi bonum: cuius est amicitia non retorquetur ad seipsum bonum quod ad alterum operatur. diligimus enim amicos et si nihil nobis debeat id fieri. Ad 3° dicitur quod amabilia que sunt ad alterum venerunt ex amabili-bus que sunt ad seipsum non sic ex causa finali: sed sic ex eo quod est plus in via generationis: quia sic glibet sibi plus est non quam alter et quam deus: ita est dilectio quam gratia habet ad seipsum est prior ea dilectione quam habet ad alterum in via generationis. Ad 4° dicitur quod opera nostra propter loquendo non proportionant affectioni que ipsius in seipso diligitur: quia ex natura operis nihil ei accrescit vel accrescere potest. sed si est possibile quod ex natura operis aliquid ei accresceret habet charitatem multo plura faceret propter beatitudinem et seruandam quam propter ea sibi adipiscenda. Ad 5° dicitur quod de vbiusque diligunt: tamen diuinum bonum in isto esse non est tamen amabile sic ipsius est in deo: quia non est perfectum in omnibus est. Utque dilectione dei possit haberi respectus ad aliquam mercedem.

Ad quartum respectus ad aliquam mercedem: quia Io. io. mercenarius vituperatur. sed mercenarius dicitur quod mercedem querit. ergo dilectio dei ex charitate non admittit respectum mercedis. Sed Augustinus dicit. Deo si sine premio seruari non possit: tamen sine intuitu premio seruandum est: sed premium nihil aliud est quam merces laboris: ergo sine respectu mercedis deo seruandum est. Sed amicitia civilis quibus habeat multas dilectiones et utilitates: tamen ad eas non respicit sed supra honestas fundatur. sed amicitia charitatis magis est honesta quam amicitia civilis. ergo nec ipsa ad aliquam utilitatem respicit. Sed merces est finis eorum que propter mercedem fiunt. sed finis diligitur magis quam ea que sunt ad finem. si ergo deus propter aliquam mercedem diligeret aliquid aliud magis diligeret deo: quod est contra rationem charitatis. Sed sic per charitatem homo adipiscitur premium: ita etiam fugit et penam. sed charitas expellit timorem pene maxime si sit perfecta: ergo videtur quod et excludit. Sed sic dicitur in glo. Mar. 1. spes dicit intuitum mercedis. generat charitatem. sed spes est expectatio mercedis: quam charitas

tas potest esse cum intuitu mercedis. Sed debet. xi. dicit de sanctis patribus quod aspiciunt in remuneratione. sed ostendit quod ipsi diligebant deum ex charitate. ergo dilectio dei ex charitate comparatur intuitum mercedis. Sed amicitia est quod querant inuicem perfrui. sed nihil aliud est merces nisi quam perfrui deo videndo ipsum. ergo charitas non solum non excludit: sed etiam facit habere oculum ad mercedem.

Respondeo dicitur quod merces proprie dicitur premium quod quis ex labore vel aliquo opere meretur. premium autem est quod alicui in bonis eius redditur. unde merces in quantum habet importat aliquid referibile pro amore ad id cui merces redditur. Mercedem enim aliquis propter seipsum amat. non tamen est de ratione mercedis: quod sit intentionis finis: quia plerumque aliquid mercedem ex opere non querit cui merces datur. ea autem que propter se aliquid diligit vel sunt perfectiones illius: formaliter sicut sanitas virtus operatio dilectio et hoc vel sunt effectus: vel seruatiua horum: aut contrariorum prohibitiua. Unde si aliquid amat aliquid extra se propter seipsum illud potest dici merces: in quantum ex eo aliquid in ipso relinquit vel seruatur. sed sic supra dictum est: de ratione amicitie est quod amicus sui gratia diligit. unde amicus non habet in amicitia rationem mercedis proprie loquendo: quibus ea que ex amico in nobis sunt rationem mercedis habere possunt: sicut delectationes et utilitates: quas ex ipso amans consequitur: ratione quare ipse amicus merces dicitur quasi casualiter: sicut dicitur deus merces nostra ratione eorum que ex ipso in nobis sunt: pro ergo quod ponere mercedem aliquam finem amoris ex parte amati est contra rationem amicitie. Unde charitas propter hunc modum oculum ad mercedem habere non potest. hoc enim esset deum non ponere ultimum finem: sed bona que ex ipso consequuntur. Sed ponere mercedem esse finem amoris ex parte amantis: non tamen ultimum: putat. si ipse amor est quidam operatio amantis: non est contra rationem amicitie: quia ipsa amoris operatio cum sit quoddam accidens non dicitur amari nisi propter suum subiectum ut ex deo patet. et inter ea que propter se aliquid diligit potest esse ordo salua amicitia. unde et ipsa operatione amoris possumus amare non obstante amicitia propter aliquid aliud. erit tamen ratione virtutis: si virtutis operatio propter aliquid aliud virtute inferius: cuiusmodi sunt temporalia bona: diligitur. pro ergo quod habet charitatem non potest habere oculum ad mercedem ut ponat aliquid quoddamque finem amari. sed dei. hoc enim esset contra rationem charitatis ut est amicitia quedam. Nec inter ut ponat aliquid bonum temporale finem ipsi amoris: quia hoc est contra rationem charitatis ut est virtus. potest tamen habere oculum ad mercedem ut ponat beatitudinem creatam finem amoris: non autem finem amari. hoc enim nec est contra rationem amicitie nec contra rationem virtutis: cum beatitudo virtutum sit finis.

Ad primum ergo dicitur quod mercenarius ibi dicitur qui opus speciale propter mercedem temporalem exercet. Ad 2° dicitur quod sine intuitu premium seruandum est: ita quod premium non ponatur finis eius quod amatur et cui seruitur: sed quod ponatur finis ipsi seruitur vel amoris. Ad 3° dicitur quod amicitia non respicit delectationes et utilitates amicorum quasi finem propter quam amicus amat. Ad 4° dicitur quod solutio per ea que dicta sunt. Ad 5° dicitur quod bonum de quo est spes magis est consonum amori quam malum de quo est timor. et ideo quibus perfecta charitas foras mittit timorem penam: non tamen oportet quod foras mittat intuitum mercedis.

Ad quintum sic procedit. videtur quod non potest esse in dilectione dei haberi respectus ad aliquam mercedem: quia Io. io. mercenarius vituperatur. sed mercenarius dicitur quod mercedem querit. ergo dilectio dei ex charitate non admittit respectum mercedis. Sed Augustinus dicit. Deo si sine premio seruari non possit: tamen sine intuitu premio seruandum est: sed premium nihil aliud est quam merces laboris: ergo sine respectu mercedis deo seruandum est. Sed amicitia civilis quibus habeat multas dilectiones et utilitates: tamen ad eas non respicit sed supra honestas fundatur. sed amicitia charitatis magis est honesta quam amicitia civilis. ergo nec ipsa ad aliquam utilitatem respicit. Sed merces est finis eorum que propter mercedem fiunt. sed finis diligitur magis quam ea que sunt ad finem. si ergo deus propter aliquam mercedem diligeret aliquid aliud magis diligeret deo: quod est contra rationem charitatis. Sed sic per charitatem homo adipiscitur premium: ita etiam fugit et penam. sed charitas expellit timorem pene maxime si sit perfecta: ergo videtur quod et excludit. Sed sic dicitur in glo. Mar. 1. spes dicit intuitum mercedis. generat charitatem. sed spes est expectatio mercedis: quam charitas

amat amicus quasi se. Sed deus magis quam nos ipsos diligit in quantum bonum nostrum perfectum in eo est in nobis inuenit. sed similiter perfectum inuenit in aliquo proximo: quod in nobis bona que nos habent perfectum habent: sed debent magis proximus quam nos ipsos diligere. Sed illud quod aliquid maxime in seipso diligit est viuere et esse. sed charitas facit potere vitam corporalem pro fratribus. quia enim gentiles pro amore amicos se morti exposuerunt sine aliqua spe vite eterne. sed amicitia et charitas facit magis diligere premium quam seipsum. Sed illos magis diligitur quorum bona magis optantur: et mala magis vitantur. et sic dicit philosophus in ix. eth. tristitia amicos tarde vocandum: ad eorum autem tristitiam propterea eundem. In letitia autem e conuerso: quia eos propterea vocandum. diffculter ad eorum letitiam se ingerendum. sed charitas facit magis amare proximos quam seipsum. Sed beneficentia est effectus charitatis. sed magis laudantur qui sunt beneficii ad amicum quam qui sunt beneficii ad seipsum. sed charitas facit magis amare proximos quam seipsum. Sed amicitia facit hominem gaudere de conuersatione cum amicis. sed hoc magis delectatur de conuersatione ad amicos quam de conuersatione sui ad seipsum: ergo pro amicos et proximos quam seipsum diligit.

Respondeo dicitur quod sicut aliquid inuenit perfectum in causa perfecta et in vili in effectu particulari: ita aliquid perfectum inuenit in re que in sui similitudine. unde cum bonum premium alicui inuenit in deo sicut in causa ipsa: in se autem sicut in effectu in primo autem sic in similitudine: sic deus plus quam seipsum diligit deus benivolentia dilectione: ita et plus se quam proximum. sed sciendum quod cum in homine sit duplex natura. scilicet ratio et sensus: que dicitur homo exterior: plus homo diligit se quam ad naturam interioris quam ad naturam exterioris. et id est ea que sunt bona nature interioris propter deum optare quam ea que sunt bona sibi secundum naturam exterioris: ita autem opera virtutis sunt bona sensus interioris: inter que sunt illa que ad amicum operatur. et id est plura bona exteriora sunt impedita amicitia quam nobis ipsis in quantum consistit in hoc bonum virtutis quod est nostrum maximum bonum. sed de bonis spiritualibus semper plus nobis quam amicitia impendere debentur: et velle: et similiter etiam de malis vitandis.

Ad primum dicitur quod in amore amatum ut amatum potest esse in dilectione dei haberi respectus ad aliquam mercedem: quia Io. io. mercenarius vituperatur. sed mercenarius dicitur quod mercedem querit. ergo dilectio dei ex charitate non admittit respectum mercedis. Sed Augustinus dicit. Deo si sine premio seruari non possit: tamen sine intuitu premio seruandum est: sed premium nihil aliud est quam merces laboris: ergo sine respectu mercedis deo seruandum est. Sed amicitia civilis quibus habeat multas dilectiones et utilitates: tamen ad eas non respicit sed supra honestas fundatur. sed amicitia charitatis magis est honesta quam amicitia civilis. ergo nec ipsa ad aliquam utilitatem respicit. Sed merces est finis eorum que propter mercedem fiunt. sed finis diligitur magis quam ea que sunt ad finem. si ergo deus propter aliquam mercedem diligeret aliquid aliud magis diligeret deo: quod est contra rationem charitatis. Sed sic per charitatem homo adipiscitur premium: ita etiam fugit et penam. sed charitas expellit timorem pene maxime si sit perfecta: ergo videtur quod et excludit. Sed sic dicitur in glo. Mar. 1. spes dicit intuitum mercedis. generat charitatem. sed spes est expectatio mercedis: quam charitas

etabilis in quantum cognoscimus bonum ipsorum quam nobis quasi nostrum complacet. et quia pro vilius melius cognoscunt res quam pro altius sensus: id est amici magis se videre desiderant. et quia magis potest homo cognoscere quam suum alterum quam quod propter id magis delectatur in conuersatione ad amicum quam ad seipsum: quibus virtuosus ad seipsum dilectabilis conuersetur: in quantum in seipso desiderat mercedem: propositum: et spe bonorum que ei delectationem ingerit: ut dicitur in ix. eth.

Ad sextum sic procedit. videtur quod non potest esse in dilectione dei haberi respectus ad aliquam mercedem: quia Io. io. mercenarius vituperatur. sed mercenarius dicitur quod mercedem querit. ergo dilectio dei ex charitate non admittit respectum mercedis. Sed Augustinus dicit. Deo si sine premio seruari non possit: tamen sine intuitu premio seruandum est: sed premium nihil aliud est quam merces laboris: ergo sine respectu mercedis deo seruandum est. Sed amicitia civilis quibus habeat multas dilectiones et utilitates: tamen ad eas non respicit sed supra honestas fundatur. sed amicitia charitatis magis est honesta quam amicitia civilis. ergo nec ipsa ad aliquam utilitatem respicit. Sed merces est finis eorum que propter mercedem fiunt. sed finis diligitur magis quam ea que sunt ad finem. si ergo deus propter aliquam mercedem diligeret aliquid aliud magis diligeret deo: quod est contra rationem charitatis. Sed sic per charitatem homo adipiscitur premium: ita etiam fugit et penam. sed charitas expellit timorem pene maxime si sit perfecta: ergo videtur quod et excludit. Sed sic dicitur in glo. Mar. 1. spes dicit intuitum mercedis. generat charitatem. sed spes est expectatio mercedis: quam charitas

Respondeo dicitur quod sicut aliquid inuenit perfectum in causa perfecta et in vili in effectu particulari: ita aliquid perfectum inuenit in re que in sui similitudine. unde cum bonum premium alicui inuenit in deo sicut in causa ipsa: in se autem sicut in effectu in primo autem sic in similitudine: sic deus plus quam seipsum diligit deus benivolentia dilectione: ita et plus se quam proximum. sed sciendum quod cum in homine sit duplex natura. scilicet ratio et sensus: que dicitur homo exterior: plus homo diligit se quam ad naturam interioris quam ad naturam exterioris. et id est ea que sunt bona nature interioris propter deum optare quam ea que sunt bona sibi secundum naturam exterioris: ita autem opera virtutis sunt bona sensus interioris: inter que sunt illa que ad amicum operatur. et id est plura bona exteriora sunt impedita amicitia quam nobis ipsis in quantum consistit in hoc bonum virtutis quod est nostrum maximum bonum. sed de bonis spiritualibus semper plus nobis quam amicitia impendere debentur: et velle: et similiter etiam de malis vitandis.

magis debet hō seipsum diligere: vt dcm̄ est: qz vltima dictarū amicitiaz. s. charitatis magis appropinquat ad dilectionem dei: ideo si ab illa pōres amicitie sepeant potior simplr̄ cēt ipsa sine alijs q̄ alie sine ipsa: n̄ aut sepan̄ q̄tū ad aliq̄e q̄ in hac vita vinar: s. post mortē sepan̄ ab amicitia charitatis dānati: vñ pl̄ debēo diligere hoies chrisi/ anū q̄ patrē meū ifidelē defunctū: simplr̄ loquēdo: q̄nis liceat fm̄ affectū nālem in illud magis ferri qd̄ magis fm̄ nās nob̄ cōiūctū est. p̄ima amicitia magis p̄ima est ei q̄ alijs seip̄s diligit q̄ scda: 2 scda q̄ 3: 3 simplr̄ q̄ q̄ta trīn. 2 iō Ambro. hūc ordinē dilectōis ponit vt p̄mo diligant cōsanguinei: ad quos habet p̄ima amicitia. Secūdo do/ mestici ad quos habet secūda. q̄tū ad illos q̄ nobiscum in domo vuerfant: Et tertia q̄tū ad illos q̄ nobis in ciuilib⁹ 2 honestis actib⁹ familiarē sunt. Tertio inimici ad quos solū quarta amicitia habet. 2 itelligendū est simplr̄ lo/ quēdo. sed fm̄ qd̄ potest ordo iste mutari: vt. s. magis am/ cabiliter me habeas ad familiarē q̄ mibi vuenit in opib⁹ honestis q̄tū ad societate in istis q̄ ad p̄res qui in istis nō cōmunicat. 2 sic est intelligendum de alijs.

Ad primū q̄ dōz q̄ amicitia politica fūdamētuz bz cōmūcationē in honestis opib⁹ in q̄b⁹ simul aliq̄ vuerfant: sed amicitia nālis bz fundamētū cōmūcationē nāle: 2 hec cōmūcatio p̄pingoz: est illi q̄ hō sibi cōicat: vñ sic hō simplr̄ seip̄s debet magis diligere q̄ ad naturā ēt si mal⁹ sit q̄ aliū bonū: ita ēt naturaz p̄is sui magis diligere debz simplr̄ loquēdo q̄ aliū bonū nō qd̄ in q̄tū mal⁹: s. ad B vt bon⁹ sit. ¶ Ad 2^m dōz q̄ in hoc oeo p̄formamur q̄ diligim⁹ eos magis q̄ nobiscū magis cōmu/ nicat: sic 2 ipse eos q̄ secū magis cōmūcat magis diligit: q̄uis n̄ sint idē q̄ nobiscū 2 cū eo magis cōmūcat. ¶ Ad 3^m dōz q̄ i illis q̄ nō primē ad cōmūcationē nālez quā cū patrē vel cōsanguineis habem⁹ nō opz q̄ magis cōsangu/ neis bñficiam⁹: s. illis q̄ magis cōiūcti sunt nobis s. illaz cōmūcationē ad quā illa bona prinēt: 2 iō bñficia ecclē/ siastica nō sunt danda magis cōsanguineis: s. eis q̄ magis sunt idonei ad regimē ecclēstie: qz illi q̄tū ad hoc q̄ dispē/ satores diuinorū sum⁹ magis nobiscū cōmūcat: s. de pa/ trimōio p̄o 2 de bis q̄ hō. p̄p̄io 2 licito lucro acq̄rit potest benefacere cōsanguineis potius q̄ alijs: 2 debet nisi ex alia pte sit aliqd̄ qd̄ p̄p̄deret vt idigenti vel vtilitas. ¶ Ad 4^m p̄z solutio p̄ia dca: qz ad vñūquēqz magis amicabile nos debem⁹ habere in eis que ad cōmūcationē illā prinēt fm̄ q̄ amicitia nobis iungūf. ¶ Ad 5^m dōz q̄ in bis q̄ ad cōmūcationē nāe prinēt magis sum⁹ debitorēs pentib⁹ q̄ nās accepim⁹ q̄ aliq̄ alijs: cōsanguineis p̄sequēter. 2 iō magis libare debem⁹ p̄res a morte q̄ extrācū ēt si ille nos in casū similit liberasset: s. i alijs bñficijs possum⁹ nos q̄nqz magis amicabile h̄re ad extarneos q̄ ad p̄pinguos. ¶ Utz pater sit maxie diligendus: vl̄ filij vel bñfactores vel seip̄m debeat diligere: vel vxozē: vl̄ fr̄es vel m̄fz.

De septimū sic p̄cedit. vl̄ q̄ p̄ nō sit maxie diligētib⁹: effect⁹ eni affectui responder: 2 ipz demōstrat. s. magis ostendere debem⁹ effectū amoris filijs q̄ patrib⁹: nō eni filij debēt parētib⁹ tbcantizare: sed ecōuerso. 2. Cozin. 13. ergo filij magis amādī sunt q̄ parētes. ¶ Charitatis ordo nāe ordini nō repugnat: cū charitas nās non destruat sed pficiat. sed nāl̄ homo plus diligit filium q̄ patrem: sicut etiā naturaliter plus diligit bñficians beneficiatū q̄ ecōuerso: in q̄tū relucet in eo suū bonū magis vt dicitur in. ix. etbi. ergo 2 fm̄ charitatē filij parētib⁹ sunt magis amandī. ¶ Vnusqz debet seip̄s plus diligere q̄ aliq̄ aliū post deū. sed vxozes debet hō diligere sicut seip̄s cū sit vñū corp⁹ cū ea: q̄ debet vxozē

magis q̄ aliū aliq̄e diligere. ¶ Magis debem⁹ dilige/ re eos qui nos magis diligit. sed matres magis diligit filios q̄ patres: ergo 2 filij magis debēt diligere matres q̄ patres. ¶ Similitudo est causa amicitie. sed filie magis simulant matrib⁹ q̄ patrib⁹: ergo ad min⁹ filie debēt plus amare matres q̄ patres: 2 forozes q̄ fratres. 2 ita ordo q̄ in lra ponit nō est vniuersalis. ¶ Fratres petri sunt p̄ pinquiores patri eius q̄ filij sui. si ergo pater esset sup̄ oēs alios diligendus fratres essent magis diligēdi q̄ filij: cū ¶ S. 3. tra. super oia debem⁹ diligere deū. Cū in lra dē sed amor quē habem⁹ ad patrē magis similat amorē quē habem⁹ ad deū qui est pater noster: q̄ patrē sup̄ oēs alios magis debem⁹ amare. ¶ Ille cui nūqz sufficiēter potest retribuī maxie est amādus. s. sic dicit p̄s in. 8. etbi. nūqz sufficiēter possum⁹ retribuere patrib⁹: a q̄b⁹ esse nutritū 2 disciplinā accepim⁹: ergo maxie iter p̄imos debem⁹ patrē amare. ¶ Q̄nto maior est amor: tāto firmit⁹ est. sed amor filij ad patrē est firmit⁹ q̄ ecōuerso: quia filij nō possunt abnegare patres: sic possunt patres filios abne/ gare: 2 eos p̄pter aliq̄d̄ crimen accusare 2 expellere a se: vt dicit. 8. etbi. ergo magis diligēdi sunt patres q̄ filij.

Respondeo dōz q̄ amicitia p̄pinguoz vt dcm̄ ē fundat sup̄ cōmūcationē nāle. ois aut cōmūcatio nālis fundat sup̄ originē: fm̄ quā est pater 2 filij. fratres eni dicunt aliqui in B q̄ ab eodē patrē nascū tur: 2 sic deiceps. vñ tota amicitia p̄pinguoz fundat sup̄ amicitia patris ad filijs. 2 iō hec amicitia ē maior q̄ aliq̄ alia p̄pinguoz. i. hac aut amicitia quodāmo filij p̄ponit parētib⁹: quodāmo pentes filijs s. duplicē modū amozis. Amatur eni aliqd̄ vt res distincta: sic amo hoies. Et aliqd̄ vt alteri existēs: sicut amo manū meā vel aliud memb⁹ vno amo quo amo meip̄m. loquēdo q̄ de amoze alioz rei in se sic magis amantur parētes q̄ filij. loquēdo at de amoze quo aliqd̄ amat in altero sic filij magis diligit q̄ parētes. Cui⁹ rō ē qz vñūquodqz tāto magis diligit q̄nto nobis magis p̄p̄quū est. p̄p̄quū aut est aliqd̄ aliq̄ qd̄ bz ordinē eēntiale ad illū q̄ qd̄ accidētāl̄ ad ipm̄ ordiat. cā aut eēntial̄ est effectui sic gen⁹ sp̄ci. s. effect⁹ ad cāz acci/ dētāl̄ se bz: qz sequit̄ esse ei⁹ sicut sp̄s ad gen⁹: nisi effect⁹ sit aliqd̄ cause: qz sic effect⁹ compabit̄ ad cāz p̄ modū p̄is itegral̄ q̄ est actu 2 eēntial̄ i toto. fm̄ aut q̄ est aliqd̄ cau/ se nō ē distinctū ab ea: s. ē vñū cū ipa. cōsiderādo q̄ p̄res 2 filij vt sūt qd̄ p̄fone i se distictē: sic p̄ magi amat cū sit cū q̄ filij q̄ est effect⁹. s. qz filij est qd̄ res p̄is: 2 nō ecōuerso: iō diligit filij alia dilectōe in q̄tū res p̄is ē vt mebrū vili gētis ip̄s. Vñ p̄s dicit q̄ illd̄ qd̄ ē ex aliq̄ genitū est p̄p̄ qui⁹ sicut mebrū puta pes vel dens. 2 qz hō mō q̄ si vna dile/ ctione diligit cū illa q̄ aliqd̄ seip̄s diligit: ideo s. hoc filij magis q̄ p̄ diligit. 2 s. hāc viā assignat p̄s tres rōnes q̄ re filij magis diligit parentib⁹. p̄ima est quia filij sūt sicut memb⁹ patri. vnde aliqz diligit filij sicut seip̄s. Secūdo qz patres sciunt magis aliquos esse suos filios q̄ ecōuerso. Tertio quia bonum patris in filio refalget sicut bonū cause in effectū. vnde naturaliter quilibet arti/ fex diligit opera sua sicut filios. sed qz amor q̄to diligitur aliq̄nd̄ in seip̄o magis habet de ratione benivolētie que est p̄ncipiū amicitie 2 radij: ideo amicitia magis habet ad patres q̄ ad filium: 2 charitas similit̄: q̄uis aliq̄ mō amor sit magis ad filij. Quidā aut dicit q̄ magis amāt filij affectu naturali: sed patres affectu charitatis. sed hoc nō placet mibi: quia nihil naturalij iordinatū est. ēt aut inclinatio inordinata si inclinaret in diligēduz magis qd̄ min⁹ diligēduz est. vñ charitas ordinē nature nō mutat sed pficit. ¶ Similitudo hō magis inclināf naturaliter ad amoze patris q̄ ad amoze filij: sicut hō facili⁹ expel/

lit a se filium q̄ patrē: que nō expellit nisi p̄pter abūdātē malitiā. vt p̄s dicit in. 8. etbi. Silt̄ etiā quedaz alia incli/ nanf magis ad parentes q̄ ad filios inclinatioe nāli in q̄/ bus dā: sicut narrat Basil. exameron. li. 8. de ciconijs: que parētes suos etate cōfectos fouent plumis: alimēta mini/ strāt: 2 in volatū sup̄portāt. vñ constat q̄ etiā fm̄ naturalē inclinationē 2 fm̄ charitatez distinctione opus est.

Ad primū ergo dōz q̄ p̄ causa est filij. cause aut est influere in causatū: 2 nō ecōuerso. vñ amor nālis ad filij attendit fm̄ inclinatioē nālez affe/ ctus ad beneficiēdū sibi: s. amor filij ad p̄res attendit s. 3 inclinationē nāle ad subyiciēdū se ei: 2 hec inclinatio nō est minor q̄ p̄ma imo maior. Vñ maiorē malitiā opz adueni re ad hoc q̄ hō auertat ab ista inclinatioe q̄ p̄ma: q̄uis aut aliq̄ in casu p̄ sit inferior filio in q̄tū indiget auxilio eius: hoc tū nō vuenit patri in q̄tū p̄ est: qz in q̄tū pater ē semp̄ est supior 2 causa: 2 ideo qz nā semp̄ inclināf ad illud qd̄ semp̄ est 2 p̄ se: nō ad illud qd̄ accidit in casu: nō ē tan/ ta inclinatio nālis ad beneficiēdū facit rō q̄ in hoib⁹ supplet illud ad qd̄ nā nō sufficiēbat. In alijs aut aialib⁹: in q̄b⁹ hoc fre/ quēter cōtingit: qz patres p̄pter senectutē indiget filioz auxilio: qz rōnē nō hnt̄ indidit nā inclinationē filijs vt pa/ trib⁹ puideret: sicut ecōuerso: vt dictum est de ciconijs. ¶ Ad 2^m dōm q̄ ratio illa p̄cedit de amoze filij fm̄ q̄ di/ ligit vt bonū patri: sic n. beneficiatū nāliter plus diligit q̄ beneficiāz in q̄tū est factura beneficiētis. qz relucet in eo opus suū. ¶ Ad 3^m dōm q̄ vxoz in actū gnātiōis af/ sumit. vñ videt̄ in eodē gradu ponēda esse q̄tū ad amoze benivolētie cūz filijs. ¶ Ad 4^m dōm q̄ matres nāliter plus diligit filios q̄ p̄res p̄ tres rōnes. p̄mo qz magis laborāt in eo gnātiōe. vñ ponit magis ibi de suo. Se/ cūdo qz magis sciūt qz sunt sui filij q̄ p̄res. Tertio qz sta/ tim natos secū tenēt 2 nutriunt: nō aut p̄res: sicut 2 cōsan/ guineos cū q̄bus vuerfant sum⁹ magis diligit: qz amici/ tie nāli adiungit amicitia socialis: 2 hoc totz redit ad B qz plus de suo ponit m̄ in filio q̄ p̄: sed p̄s de eo qd̄ est filij ponit a patre q̄ a m̄re: qz pater dat formā: 2 m̄ dar ma/ teriā: iō nāliter hō plus diligit patrem 2 cōsanguineos ex parte patri q̄ ex pte m̄ris. ¶ Ad 5^m dōm q̄ filia in bis q̄ ad p̄fectionē prinēt: que ipsa magis in se diligit: plus simi/ lat p̄ri q̄ matri: s. in bis q̄ prinēt ad defect⁹ plus similit̄ matri q̄ patri: hoc nō est dilectōis rō: 2 iō ēt hō plus di/ ligit nāliter fr̄es q̄ forozes in q̄tū p̄fecti imitant p̄res q̄ forozes. ¶ Ad 6^m dōm q̄ quāuis fr̄es sint p̄pinguozes p̄ri: n̄ filij sunt p̄pinguozes nobis: nos aut dōbem⁹ nō p̄p̄os ma/ gis diligere q̄ p̄res: 2 iō magis filios q̄ fratres diligit. ¶ Utz gradus charitatis cōuenienter distinguanf.

Doctauū sic p̄cedit. videt̄ qz incon/ uenienter distinguanf isti gradus charitatis: qz p̄fectio charitatis consi/ stit in hoc qz de⁹ ex toto corde diligit: sed hoc nō est pole in via: vt supra dcm̄ ē. s. g. charitas in via nō pōt ē p̄fecta. ¶ Illud qd̄ est semp̄ in augeri nō pōt esse p̄fectū: sed charitas q̄diu in hac vita sum⁹ sem/ per pōt augeri. vt in p̄ lib. di. 7. dictū est. ergo non pōt esse p̄fecta. ¶ In quolibet motu p̄nt accipi ifinita media inter p̄mū 2 vltimū: sed charitas incipiēs est q̄si p̄ncipiuz motus. terminus aut p̄fectio charitatis est. ergo p̄nt infi/ niti gradus assignari. ¶ Q̄n̄ incipit etiāz ē p̄ficiēs. ergo nō debet distingui proficiens ab incipiēte. ¶ S. 3. vita spūal̄ similit̄ vite nāli: s. in p̄fectu nālis vite assignant̄ dēterminati gradus etatus. 2 i charitate s. 3 quā est spūalis vita aie: debet dēterminati gradus assignari. ¶ Utz omnes teneant ad charitatez p̄fectam.

Alterius vt q̄ oēs teneant ad charitatez p̄fectaz: qz stare i via dei. vt dicit Bernar. retrocede/ re est: sed ois q̄ p̄cedit in via dei ad p̄fectionē tendit. g. oēs tenent ad p̄fectionē charitatis tēdere. ¶ Quilibz tene/ tur magis diligere p̄ximū q̄ corpus p̄p̄iu: s. ponere vitā corporalē p̄ fratrib⁹ est p̄fecte charitatis. g. quilibz teneat ad p̄fectā charitatē. ¶ Illi q̄ negauerūt deū p̄pter timorē mortis a p̄cto nō excusant: s. nō peccassent nisi tenerent ad hoc. g. quilibz teneat ad moriēdū p̄ xpo qd̄ est p̄fecte cha/ ritatis. ¶ P̄s dicit in. 8. etbi. qz in bonozib⁹ q̄ sunt ad parētes 2 ad deū nō possum⁹ reddere equalens: s. iustitia attendit in B qz reddit alijs qd̄ pōt: s. ad opus iusticie oēs tenent. ergo quilibz debet p̄ deo facere totum qd̄ pōt: pōt aut ad opa p̄fectiōis se extendere. ergo tenet ad illa.

Alterius vt qz habentes charitatez p̄fectā teneant ad oia q̄ sunt p̄fectiōis: qz sicut dicit Greg. cū crescūt dona rōnes ēt crescut donoz. Et Lu. 12. dicit. Cui plus cōmittit plus ab eo exigit: sed ei q̄ bz p̄fectā cha/ ritatem plus cōmittit. ergo 2 plus tenet fm̄ exigentiā do/ ni accepti: ita videt̄ qz teneat ad ea q̄ p̄fectiōis sūt. ¶ Sicut se bz ip̄fectus ad cōmūia: ita se bz p̄fectus ad ea que p̄fectiōis sunt: sed ip̄fectus tenet ad cōmūia. ergo 2 p̄fectus ad ea q̄ p̄fectiōis sunt. ¶ Ap̄s tenebat ad euāgelizandū: qz dicit. i. Cozin. 9. Si nō euāgelizauero ve/ mibi est: necessitas eni mibi incūbit: qd̄ est p̄fectionis: nō nisi qz habebat p̄fectā charitatē. ergo illi qui habent p̄/ fectam charitatē tenent ad ea que p̄fectionis sunt.

Respondeo dōm ad p̄mā qd̄ne qz sicut in augmē/ to corporalī distiguūt diuerse etates fm̄ diuerfos effect⁹ notabiles in quos nā pficit quos p̄us exercere nō poterat: ita ēt in augmēto spūali assignantur gradus diuerfi charitatis fm̄ aliquos notabiles effectus quos in hūte charitatez charitas relingit. p̄im⁹ g. effect⁹ charitatis est vt hō a p̄cto discedat. 2 iō mens charitatem habētis in p̄mis circa hoc maxie occupat: vt a p̄cto p̄cti/ ris emūdet: 2 a futuris p̄caueat: 2 quātū ad hūc effectū d̄ charitas incipiēs. Sed effectus est vt iaz fiducia de libe/ ratione peccatoz hnt̄ in bonū adipiscendū se extendat: 2 quātū ad hūc effectū d̄ charitas pficiēs: nō qn̄ in alijs sta/ tib⁹ pficiat: s. qz in hoc statu p̄cipua cura est de adipiscen/ dia bonis: dū hō sp̄ ad p̄fectionē anbelat. Tertio effectus est vt hō iā ad ipsa bona q̄si cōnutritus qd̄amō sibi nālia habeat ipsa: 2 in ea gescat 2 delectet. 2 h̄ ad p̄fectā chari/ tatē prinēt. Stat⁹ aut medius duo bz. Vñ fm̄ qz p̄parat ad p̄mū statū: qz roborat 2 mala de q̄bus charitas incipiēs sollicita est. Aliud qd̄ nutrit fm̄ qz redit in statū tertium semp̄ magis ac magis bona q̄si sibi incorporādo. Silt̄ etiā p̄fecta charitas duos bz gradus. Vnus est fm̄ qz in bonis cōib⁹ q̄si iā secura cōgescit: 2 fm̄ hoc d̄ p̄fecta. Ali⁹ fm̄ qz ad q̄libet difficilia manū mittit: 2 fm̄ hoc d̄ p̄fectissima: vl̄ p̄fecta q̄tū ad statū vie: p̄fectissima q̄tū ad statū p̄rie.

Ad primū ergo dōm qz p̄ceptuz illud quodāmo seruat in via quātū ad p̄fectionē vie: quodāmo in patria quātū ad p̄fectionē patrie. ¶ Ad 2^m dōm qz quāuis charitas semp̄ augeat quātū ad irensionē

circa eisdem effectus: non tamen augere ut addant ei aliquid notabile effectus quod plus non fuerit. Ad 3. dicitur quod quibus possint accipi infinita media: non tamen habent notabilem diversitatem. Ad 4. dicitur quod quibus incipiens proficiat: magis tamen occupat mens eius circa remotiores in alio: quam circa profectum in bona: et ideo non dicitur proficiens quod ad statum: quod moralia denotant a fine.

Ad secundam quod dicitur quod quantitas charitatis dupliciter potest attendi. Uno modo secundum intentionem charitatis. Alio modo secundum obiecta: sicut est et de quantitate cuiuslibet virtutis vel moralis vel naturalis: et secundum hoc etiam potest attendi duplex profectio charitatis. Una secundum intentionem: scilicet ut profectio diligat alia secundum obiecta vel effectus ut profecta faciat. Unaqueque autem harum profectionum potest dupliciter attendi in charitate. Una enim profectio est quantum ad esse suum secundum quod est profecta in specie sua: et hec est profectio sufficienter: et ad hanc omnes tenemur sicut ad charitatem: quod charitas habet quantitatem determinatam utroque modo citra quam non porrigitur: et in hoc profectio essentialis ipsius habet etiam profectioem quantum ad finem esse: et in hac profectioem distinguendum est: quod ad profectioem que est in intentione non tenetur sedere quantum non tenetur ea habere. Sed ad profectioem que est in obiecta non tenetur simpliciter neque sedere neque ea habere: sed tenetur ea non contemnere nec contra ea se offirmare: et ratio est quod primum essentialiter ad quod tendere tenemur mensuratur secundum intentionem charitatis non secundum magnitudinem factorum: quod de magis proficit ex quanto quam quantum fiat: sed tamen tenetur in casu ad aliqua opera profectiois operibus sicut ut dicitur.

Ad primam ergo dicitur quod intelligitur de profectu qui est secundum intentionem in quem dicitur homo semper conari. Ad 2. dicitur quod cum scimus fratrem posse liberari per mortem corporis a morte anime sine periculo anime nostre: tunc tradere animam pro fratre non est profectio sed necessitatis: alio autem est profectio. Et sicut dicitur ad 3. quod profectio est quod habet profectioem se offerat quantum incurret periculum fidei: sed quod comparationem non neget hoc necessitatis est. Ad 4. dicitur quod in illis que non sunt determinata ad unum non potest tota potentia obligari ad aliquid unum: quod patet ratione contingente secundum quam aliquid deficere potest in maiori parte: cum habet in statu isto non debent liberum arbitrium determinatum non exigat quod totum posse expendat in servitium dei. hoc enim erit in patria quantum iam defecit: incidere non poterit: sed sufficit quod nihil de posse nostro deum expendamus: et illa que nobis determinata sunt faciamus: alio periret ratio nostri status. unde sicut deus non exigit a nobis quantum ipse dedit nobis: quod non possumus: ita non exigit a nobis quantum possumus: quod hoc esset contra rationem nostri status.

Ad tertiam quod dicitur quod habet charitatem perfectam potest intelligi dupliciter. Uno modo quantum ad profectioem charitatis que est penes obiecta: sicut dicitur profectio illi quibus competit opera perfectionis facere vel ex voto sicut religiosi: vel ex officio sicut prelati: et sic ex debito non tenentur tales profecti ad quod alii non teneantur nisi ad illa que voverunt: vel que officio suo sunt annexa. unde nec prelati nec religiosi tenentur ad omnia consilia. Alio modo quantum ad profectioem charitatis que est secundum intentionem: sicut aliqui secularis laici ferunt in charitate: et talis non obligat ad opera profectiois nisi sicut alii: sed obligat ad intensius deum diligendum per bonis acceptis: et ad hoc ex habitu charitatis profectio inclinatur.

Ad primam ergo dicitur quod tenetur ad plus et perfectius agendum: sed non ad opera alia faciendum ex commisso: quantum alius forte plus teneatur ex dimisso: sed commissus multo maior est quam dimissus: quod bonum est magis bonum quam malum sit malum: tamen ille qui est debitor ex dimisso tenetur ad aliquid ad quod iste non tenetur sicut ad satisfaciendum. Ad 2. dicitur quod illa ratio falsum supponit nisi intelligatur de profectiois que voverunt aliqua perfectionis opera ad que tenentur per alios. Ad 3. dicitur quod paulo competit hoc propter offi-

cium platonis. Sciendum tamen quod ratio facta ad oppositum minus concludit: quia perfecti non minus tenentur sed minus ex debito mouentur: quod amor magis eos quam debitum mouet etiam in his que debent: et quantum ad hoc dicitur maior in eis esse libertas.

Altoque charitas inordinata est. Charitas hic large per dilectionem vel amicitiam ponitur. Qui si boni sint malis filii proponendi sunt. Non in illis que ad nales educationem pertinent: sicut est hereditatis dimissio: educationem: et hoc nisi forte superabundans malitia filiorum eos idignos paterno beneficio faciat. Perfecta charitatis est ut quod sit parat per fratrem mori. Contra. Imperfecta non est parat per mori. Imperfecta magis diligit proximum quam imperfecta deum. Et dicitur quod hoc contingit ex hoc quod profectio minus amat vitas corporales quam imperfecta. iterum profectio facit ex superabundantia diuine charitatis. non enim potest esse ut aliquid charitatis tantum diligit proximum quantum aliquid deum. Sed hec due dilectiones non sunt nisi vni generis: sed vna est ut finis et causa diligendi. alia ut eius quod est ad finem: et ut eius quod rationem diligendi ex alio sortitur. vni non sunt comparabiles. Cum ad profectioem penetrat. In instantia videtur habere in beato Petro cui dominus dixit. Excedes manum tuam et alii ducet te quo tu non vis. Et in beato Martino qui vivere non recusauit. Ad primum igitur dicitur quod illud intelligitur de voluntate naturali: hoc autem de voluntate rationis. Ad 2. dicitur quod profectio perfecta charitas in quantum habet aliquid de amore concupiscentie: sic vult potissime frui deo: sed secundum quod consistit principaliter in benignitate: sic facit appetere id quod est deo placitum: et secundum hoc loquebatur beatus Martinus. De augmento autem charitatis dicitur in primo libro.

Si melius est diligere amicos quam inimicos: et econuerso.

Distinccio. XXX. Ite solet queri quod potius sit plures meriti diligere amicos an diligere inimicos. Sed hec comparatio impropria est. Si enim conferatur dilectio amicorum tantum dilectioni amicorum et inimicorum prout est absolutio: sed si in aliquo vno boie que diligit simul amicum et inimicum: quod bonum potius sit queratur: obscura est responsio: quod de motu mentis id agit de quo non est nobis facile indici.

An vni idem motus sit erga amicum et inimicum sed erga amicum intensior. An duos vni erga inimicum que dicitur difficilius: alter erga amicum: que videtur feruentior. Hec incongrue putatur melior que est feruentior: vel si vni idemque est ide potior vbi est ardentior: non ipso probe exprimat. Aug. tamen sentire videtur maius esse diligere inimicum quam amicum: que profectioem dicit diligere inimicos et benefacere eis: neque hoc a tanta multitudie in plura contra exaudiri in oratione diuina cum dicitur. Dimitte nobis debita nostra: sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Illa enim sponsonem dicit a multis impleri que nodum diligit inimicos. At enim sic. Abagnus est erga eum que tibi nihil mali fecerit esse beniuolus vel beneficus. Illud multo gradius et magnificentissime bonitatis est: ut tuum quoque inimicum diligas: et ei que tibi vult malum et si potest facit: tu semper velis bonum factisque

quod possis audire dicere iesu. Diligite inimicos vestros: et benefacite his que oderunt vos: et orate pro persequeribus et calumniatoribus vos. Sed quoniam profectioem filiorum dei est istud: quo quod se deus ois fidelis extendere et humanum animam ad hunc effectum orando deum seculum agendo lucrandoque producere: tamen que hoc tanta magnam bonum tante multitudinis non est: quantum credimus exaudiri: cum in oratione dicitur. Dimitte nobis debita nostra: sicut et nos dimittimus debitoribus nostris: perculdubio verba sponsonem huius implentur: si hoc quod nodum ita proficit: ut etiam diligat inimicum: tamen quoniam rogatur ab hoie que peccauit in eum ut ei dimittat: dimittit ex corde: que etiam sibi rogari vult dimitti cum orat et dicit: sicut nos dimittimus debitoribus nostris. Quicquid vero rogatur boies in quem peccauit: si peccato suo mouetur ut rogetur: non est adhuc deputandus inimicus: ut eum diligeret sit difficile: sicut erat quoniam inimicitias exercebat. Quisquis vero rogatur et penitentem non dimittit: non est timer a deo sua peccata dimitti: que metiri veritas non potest: que cum docuisset orationem: hanc in eum sententiam positam comedauit dicens. Si dimiseritis hominibus peccata eorum: dimittentur et vobis peccata vestra. Si vero non dimiseritis: nec pater vester dimittet vobis peccata vestra. Ecce hinc haberi videtur quod et precauimus. scilicet maioris virtutis esse diligere inimicum et benefacere ei quam illi que nihil mali nobis fecerit: vel amicum. Ad si quis dicitur de simplici noluerit dicens: intensius diligit amicum quam inimicum: et ideo illud potius istud: determinet ista secundum primum ista dicens ibi comparationem esse factam iter dilectionem qua tamen diligit amicum: et illa qua amicum et inimicum diligit. Illud vero quod se quis magis nos mouet: quod dicit non esse tante multitudinis diligere inimicos quantum exaudiri cum dicitur: dimitte nobis etc. Abi dicitur intelligi quod alicui a deo dimittuntur peccata non diligenti inimicum: si tamen fratri rogatur que in se peccauit dimittat. Sed cum peccata non dimittantur alicui a deo nisi charitatem habeat: sequitur ut charitatem habeat que non diligit inimicum. Quod ergo noie primum ois homo intelligit in illo modo dato. Diliges proximum tuum sicut teipsum. Si enim ois homo primum est: tunc inimicus. Precepimus ergo inimicos diligere. Et que illud preceptum generale est: oibus precipitur ois boies diligere et inimicos. Quod dicitur hic dicitur simpliciter tenere volentes illud preceptum determinat dicens illic profectioem dari in preceptum diligere oem boies et inimicos: Adinonibus vero in consiliis. In preceptum vero eos diligere que nihil mali fecerunt eis: et inimicos non odire. Sed melius est ut intelligatur oibus illo modo dato preceptum dicitur diligere etiam inimicos. Cui sensus

attestant auctoritates superius posite et alle mul te. Illud vero Aug. nouissime positi de perfecta charitate dictum intelligitur: que tamen profectioem est: qui non solum amicos: sed inimicos perfecte diligit: eisque benefacit. Que profectio dilectionis non est tante multitudinis quantum exaudiri in oratione diuina. Et hoc reuera grade est et ex parte bonitatis. scilicet perfecte diligere inimicum. Ita tamen dicitur in plurali verba illi sponsonem ab hoie que non ita proficit ut diligat inimicum: de dilectione perfecta accipiendum est.

Postquam determinauit magister de ordine charitatis respectu diuersorum diligendorum quantum ad quantitatem dilectionis. Dic determinat ordinem quantum ad efficaciam merendi. Diuidit autem hoc per in duas. In prima persequitur suam intentionem. In 2. mouet quantum ad dubitationem ex dictis. ibi. Illud vero quod sequitur. Prima in duas. In prima ponit quod dicitur. In 2. determinat eam. ibi. Sed hec comparatio. Et circa hoc tria facit. Primo determinat quod dicitur. 2. obicit in dicitur. ibi. (Aug. tamen sentire videtur etc.) 3. soluit. ibi. (Ad si quis simpliciter.) Illud vero quod sequitur etc.) Dicit tria facit. Primo ponit dubitationem. 2. ponit quantum ad falsas solutiones. ibi. (Quidam quod dicitur etc.) Tertio ponit opinionem prout dicitur. ibi. (Sed melius est ut intelligatur.) Questio. I.

Querunt anque. Primo ut ois diligere teneatur inimicos. 2. ut teneatur eis signa dilectionis exhibere. 3. quod maioris meriti sit diligere inimicum vel diligere amicum. 4. quod sit maioris meriti diligere deum vel proximum. 5. ut tota virtus merendi penes charitatem consistat.

Utrum teneatur diligere inimicos. sic procedit. ut quod non ois teneatur ad diligendum inimicos.

Primum sic procedit. ut quod non ois teneatur ad diligendum inimicos. Luc. 8. diligite inimicos vestros. dicitur. hoc profectioem est: sed ad ea que sunt profectiois non ois teneatur: ut supra dicitur est. sed non tenentur ois inimicos diligere. Profectioem non tenentur ad plura boies in noua lege quam in veteri. ut patet Mat. 23. super illud. Accipietis panes etc. dicitur. hoc non alia quam que scripta erat predicatur: sed legem et prophetas grauiam esse demittat: sed in veteri lege non tenebantur boies ad diligendum inimicos. Mat. 5. Dicitur est antiquis diliges amicum tuum et odio habebis inimicum tuum. ergo non tenentur ad dilectionem inimicorum. Profectioem non inclinatur in aliquid dicitur charitatis: sed ois non inclinatur in detestationem dicitur. cum ergo inimicus in quantum habet dicitur dicitur nobis videtur quod non teneatur ex charitate inimicos diligere. Profectioem illos quod malum optamur et de quoque malum gaudemus non diligimus: sed licet optare mala inimicis et de eorum malis gaudere. vni in scriptura sacra frequenter ponuntur imprecationes inimicorum: et in solatidibus fidelium inducitur hostium destructio. ergo non tenentur inimicos diligere. Profectioem charitas facit voluntatem boies voluntati diuine conformari: sed deo odit aliquid sicut dicitur Malach. 1. Esau odio habui. licet inimicos odio habere. Profectioem hoc videtur expresse in psal. Perfecto odio oderam illos: sed ois profectioem ex charitate est: sed charitas facit inimicos odire non solum quod non faciat eos diligere. Sed 3. Leui. 19. Non querat ultionem nec memor eris iniurie cuius mori. Profectioem puer. 19. Si ceciderit inimicus tuus ne gaudeas. Profectioem charitas attendit in boie imagine dei secundum quam potest sicut ad conciliandum nobiscum in vita gratie: ut supra dicitur est: sed huiusmodi inimicis tenemur diligere inimicos ex charitate. Respondetur ergo quod secundum hoc tenemur aliquem diligere: sed secundum quod nobiscum aliquam communicationem habet: inimicus autem noster in quantum quodam nobiscum communicationem in non

fm qua est possibilis ad comunicadu nobiscum in viuina vita: ideo in his que pertinent ad nam suam: ad gratiam habendam debemus eu diligere: sed inimicitia suaz: qua aduersus nos habet: no debemus diligere: qz fm eaz nobiscus no comunicat: nec etia subypsi: sed magis contrariatur: sicut etiam de alijs peccatis dictum est.

Ad primuz ergo ddm q diligere inimicos quatru ad ostensionem signoz benivolentie hoc pfectionis est: ad h no oes tenent: sed q bo inimico suo optet gram dei 2 vita eterna: qd spaliter charitas respicit: hoc necessitatis est. Ad 2m ddm q in veteri le. et hoies tenebant ad dilectionem inimicoy: sicut pz per auctoritate Leuitici iudicta. Un qd dicit. odio habebis inimicu tuu. no est ex lege sumptu: qz nufq hoc in lra inuenit: sed e additu ex praua interpretatione iudeoy: qui ex quo pceptebat dilectio pximi: concludebant q inimici essent odiendi: additum aut est cõsiliu in noua lege de ostensione signoz benivolentie ad inimicu. Ad 3m ddm q na inclinat ad odienduz inimicu no inquam est similis fm coueniencia in na: aut in perceptibilitate gratie: sed inquam est dissimilis: hoc aut ptingit in qtu est inimicitias exercens qd sum opere nobis displicere dz. Ad 4m ddm q charitas attendit ad quendam bona per se. ad bona gratie. Bona aut teporalia: que per accidens charitas attendit: 2 ex consequenti possunt scinuites in diuersis impedire: qz prosperitas vnus iducit aduersitate alterius. Unde qz charitas ordinẽ hz: 2 plus dz diligere quisq se qz alius: 2 p pinqnos qz extraneos: 2 amicos qz inimicos: 2 bonu cõe multoz qz bonum priuatu vnus: pot aliquis salua charitate optare malu teporale alicui: 2 gaudere si cõtingit: non inquam est malu illius: sed inquam est impedimentu malozu alterius: que plus tenet diligere: vel cõmunitatis aut ecclesie. Similr de malo etiã eius qui in malu teporale incidit: hz q per malu pene impedit frequẽter malu culpe ei. Sed bona gratie mutuo se no impediunt: 2 ideo quatru ad hoc nullus salua charitate pot malu alteri optare: vel de malo gaudere: nisi inquam in malo culpe vel dõnationis alicuius relucet bonu diuie iustitie: qd plus tenet diligere qz aliqẽ hoies: sed hoc non est per se de malo gaudere: sed de bono qd adiunctu e malo. Ad 5m ddm q deus etiã no vult malu alicui loquẽdo de malo culpe: sed permittit: 2 hec permissio bona est: malu aut pene cui ipse est actor vult no inquantu malu: qz no delectat in penis: sed inquantu iustu. Ad 6m ddm q no oderat eos perfecto odio nisi inquantum deo inimici erant: hoc aut est inquantu peccabant: vnde no odiebat in eis quos perfecto odio oderat nisi peccatum.

Ad secunduz sic procedit. vñ q oes tenent ad ostendendu signa amicitie inimicis. signa eni amicitie sunt pcepta beneficia ad amicos: sed homo tenet benefacere inimicis. Prover. 25. Si esturierit inimicus tu? ciba illi. ergo tenet ostendere signa amicitie ad inimicos. Ecclesia orat pro inimicis. vt pz p hlo. Mat. 6. 2 in collecta pietate tua: vbi dicit: amicis 2 inimicis nris vera charitate largire: sed ofo est pceptu bñficiu qd alicui ipendi pot: cu q act? ecclesie cuilibz mēbro ecclesie pueniat: videt q glibet: g est mēbru ecclesie: teneatur inimicis beneficis esse. P. nlls dz habere simulatã dilectionẽ: sed dilectio que no ostedit se in ope non est vera dilectio: qz pbatio dilectõis est exhibitio operis. vt hreg. dicit: 2 pma Joã. 4. vñ. No diligam? lingua 2 vbo: sed ope 2 veritate. g cu glibz debeat inimicu diligere: glibz tenet

opera dilectõis ad illu extendere. P. sicut Mat. 6. pceptu diligere inimicos 2 benefacere eis. g eadẽ rone hoies obligant ad vtrũq: 2 ad p oes tenent. g ad 2m. P. abnegare boi signa familiaritatis 2 sua bñficia qdã videtã: hz bo tenet no se vidicare: sicut ps Ro. 12. No vosmetipsos vidicãtes. g tenet no subtrahere sua bñficia inimicis.

Ad 3m Mat. 5. dicit hlo. q benefacere inimicis: orare p eis est cumulus pfectionis: hz ad illa q sunt pfectõis no oes tenent. g neq ad pñadu inimicis bñficia. P. in veteri lege frequẽter filijs israel pceptu fuit vt psequerẽt hostes suos 2 no iniret cu eis fedus. g no tenebant benefacere eis. ergo nec mo. P. videmus q etiã modo ecclesia iudicat bella contra Tyrãnos 2 infideles. ergo licet inimicia mala facere: multo igitur minus no oportet eis benefacere.

Respondeo ddm q effect? charitatis dz affectui respondere. vñ fm q tenet quis affectu charitatis ad inimicu bñficia 2 effectũ ad eum extendere. charitas aut: vt oem est: respicit bona gfe: que sũt cõia oibus viuẽtib? vel actu vel potẽtia. 2 id est cõmuniõ vel latior qz aliqua alia amicitia: q ad pauciores se extendit: inquantu fundat super cõcariõẽ aliqua. q no ad oes est. In oib? aut illud qd est cõe vehemẽtius est: sed illud qd e p priu plura cõplectit actus: pfectio cõis e in hoc q se extendit ad illa q cõplectit ppiu: vt gen? pficif p additionem ofie: sicut esse vehemẽtius inheret qz viuere: 2 tñ viuere aligd cõplectit actu qd esse no hz nisi in potẽtia. vñ pfectio esse est hz q se extendit ad vitã. sic ergo charitas vehemẽtius optat alicui bona gfe: circa que est pncipalr: qz aliqua alia amicitia bona correspõdetia illi amicitie: tñ no e de necessitate charitatis: sed de pfectõẽ: q ad illa bona se extendat. Et ideo glibet ex necessitate tenet odiẽri se optare bona eterna. no aut bona teporalia: sed hoc est de pfectõẽ charitatis: vt et ad ista se extendat: hz qz remotio mali pcedit ordine gnãtionis adceptionez boni: ideo affectus nulli optat aliqd bonu: cui aliqd malu inquam est maluz optat. Unde quis sit de pfectõẽ charitatis vt bona teporalia optem? inimicis: tñ e de necessitate salutis vt mala ei? optem? no inqũtu mala: hz p accõs: vt pñs dicitur est. Et sicut est de effectuz: q cooperari in his q sũt ad vitã eter nã p loco tpe 2 m suo tenet hõ etiã inimico: salte vt oĩdo in cõi vt cu a suis ofõnib? no excludat: qz nis forte specialẽ mẽtionẽ de eo no faciat: sicut nec o3 q de oibus ad quos charitatẽ hz specialẽ ofõnẽ faciat: sed cõe3. In alijs aut bonis non tenet ei cooperari nisi necessitas incubat: sed est de pfectionẽ charitatis: sed tenetur no facere ei malu nisi inquam est impedimẽtu maioris mali: vel pmo tiuũ maioris boni: vt iustitie vel alicuius hõ.

Ad primuz ergo ddm q beneficia amicabile peccant ex liberalitate: no ex debito. Nec cessitas aut facit oia cõia: 2 ideo in necessitate subueniendum est etiã inimicis: sed hic est magis effectus iustitie q amicitie. Ad 2m ddm q oratio est de his bonis q pertinet ad cõcariõẽ spũalis vite: q charitas pncipalr attendit. Et id no est simile de hoc 2 de alijs. Ad 3m ddm q no est simulata dilectio qñ tantu exhibet in opere qñm habet in affectu. Ad 4m ddm q illa duo equali potũ currũt: vt dicitur est. Ad 5m ddm q negare boi signa familiaritatis qñ necessitas ppeteret esset vindicta: vel et qñ veniã peteret. vel qñ se ille qui hostis habet ad familiaritatem ingereret: si habeat psumptio q no simulatẽ vel irrisorie faciat: qz tunc diligit: 2 iter amicos deputãdus e: sed q aliquis vltro se ad familiaritatem inimico ingerat bñficio qd sequit charitatẽ perfectã: hz q pcedit in illa que sunt alia? spũaliũ amicitiarũ. Ad 7m ddm q pceptu

fuit antiquis vt persecuerent hostes: 2 cu eis fedus non inirent: inquam per eoz amicitiam in idolatriã pertraherent: 2 inquantu erãt executores diuine iustitie ex pcepto eius qui auctoritate habebat: no aut ita q ex vidicta facerent. Et similr vdm ad 8m q ecclesia hoc mo? mouet bella aduersus iniquos: vel vt iustitiam faciat: vel vt maius malum euitet: aut maius bonu inducat.

Ad tertiu sic procedit. vñ q diligere amicũ vel inimicu. meritũ sit diligere inimicu qz amicu. Mat. 5. Dñs dicit. si dilexeritis eos q vos diligũt quã mercedẽ habebitis: hz meritum dicit respectu mercedis. ergo maioris meriti est diligere inimicu q amicum. P. illud qd est pfectõis est maioris meriti: qz charitas perfecta pls meretur qz imperfecta: sed diligere inimicu est charitatis perfecte: diligere aut amicu no. ergo diligere inimicu est maioris meriti. P. vbi maior est difficultas ibi maius merituz: qz magis ptingit ad virtutẽ q est circa difficile: sed diligere inimicu est difficili? qz diligere amicu. ergo est maioris meriti. P. fm hreg. seruitia rãto sunt magis accepta qto min? debita: sed min? est debitũ diligere inimicu q diligere amicu: ergo magis deo acceptũ 2 magis meritoziũ. P. virtus meredi est ex gra: sed dilectionẽ inimicoy mouet rãtu gra: ad dilectionẽ amicoy mouet siml nã cu gratia. ergo magis est meritoziũ diligere inimicu q diligere amicu. Sed 3. quãto aliquis actus est magis diligere amicu. bonus tanto est magis meritozius: sed melius est diligere amicu q inimicu: qz est actus magis cadens supra debita mãm. ergo meli? est diligere amicu q inimicu. P. minus bonũ dimittẽdu est p magis bono si necessitas incubat: sed dilectio inimicoy dimittenda esset magis q dilectio amicoy: qd pz ex effectuz qui affectui pportioat: qz quãdo no possumus amicis 2 inimicis in extrema necessitate existentib? subuenire: tenemur magis subuenire amicis q inimicis. ergo diligere amicu est magis bonũ q diligere inimicu. P. illud qd est cõe 2 pncipuz melius est q illud qd superaddit: sicut esse melius est qz viuere si sine esse cõsideret. vt dicit Dionysius. cap. 5. de di. no. sed diligere amicu est cõmune 2 pñm fundamentuz charitatis: cui superaddit dilectio inimicoy. ergo diligere amicu est melius 2 magis meritoziũ q diligere inimicu.

Respondeo ddm q predicta cõparatio dilectionuz pot intelligi duplr. s. quãtum ad actus 2 quãtu ad habitus. Si quãtu ad actus. Sciendũ est q qñ querit: de duobus actib? quis sit melior 2 magis meritozius opz q questio intelligat de illis per se loquẽdo fm genus suum: cõringit eni q illud qd fm genus est minus bonum vel meritoziũ aliquo adueniente efficiat magis bonum vel meritoziũ: sicut paruũ opus ex magna charitate factũ magis e meritoziũ qz magnũ ex parua: bonitas autẽ actus ad duo mensurat ex quibus bonitatem recipit. s. ex termino vel obiecto: 2 ex pncipio qd est volũtas: ex termino aut hz spẽm bonitatis: sed ex voluntate habet rationẽ merendi: qz fm hoc est in potestate facientis q ex voluntate procedit. Si ergo cõparemus dilectionẽ amici 2 inimici quãtu ad terminos sive obiecta: cum obiectũ magis cõpetens dilectioni sit amicus q inimicus: sic melius est diligere amicu q inimicu. Si vero cõparemus duas dilectiones predictas ad pncipium qd est voluntas: sic vbi est maior conatus voluntatis: ibi o3 esse maius meritũ: quia quanto est maior conatus voluntatis: rãto est feruentior voluntas de fine: ppter que n attendat illud qd fm se sibi est magis repugnã: quãtis sit magis remissa quãdoqz circa id ad qd magis conat: meritum aut consistit ex hoc q

voluntas ad finem afficit. Et ideo si cõparemus actus taliũ dilectionũ: dilectio inimici est magis meritozia inquam tum hõ. qz fm q hõ exigit maiores conatus 2 maiores feruores circa finẽ: quibus dilectio amici sit magis intensa circa obiectũ. sed dilectio amici est melior quãtu ad bonitatem essentialẽ que consequit spẽm actus: qz actus specificat ex obiecto. Si aut cõparent predictẽ dilectiõẽ qz ad habitus sic opz q vel intelligat de dilectiõẽ inimicoy que est necessitas: 2 sic nulla est cõparatio: qz idẽ habit? est equalis respectu vtriusq: vel de dilectiõẽ inimicoy q est pfectionis: 2 sic dilectio inimicoy ictudid dilectiõẽ amicoy: 2 no ecõuerso: 2 sic dilectio inimicoy melior est.

Ad primuz ergo ddm q dilectio qua tantũ amici diligunt non pcedit ex gratia: 2 ideo no pot esse meritozia nec mercedẽ habere: sed tñ si actus dilectionis qua amicos dilimus sit gratia iformatus meritozius est 2 mercedẽ hz. Ad 2m ddm q diligere inimicu no oibus modis pfectionis est: sed inquam perfectiõis est efficiẽ magis meritoziũ: fm q exigit maiorẽ conatum. Ad 3m ddm q difficultas no facit ad meritum nisi inquam facit maiorẽ inclinationẽ 2 conatũ volũtatis in aliqd. Ad 4m ddm q debitũ no diminit rone meriti nisi quaten? diminit rone volũtariũ fm q quandam necessitatẽ importat: sed si volũtariẽ debitũ reddat: nihilominus ibi erit tñ meriti qz tñ est ibi de rone volũtariũ. Ad 5m ddm q na no est 3ria gratie: vnde admixtio nature ad gratiã no facit remissionẽ in effectibus gratie que coulat ex permixtiõẽ cõtrary. Ad 6m ddm q actus hz bonitatẽ ex obiecto 2 ex fine: 2 bonitas que est ex obiecto est materialis respectu illius que est ex fine: quã volũtas attendit: 2 pncis illã poti? pñsit meritũ. Ad 7m ddm q illis q se hnt fm additionẽ vni? ad alter? est 3ria in 3rio: no 3ria in ipso: sicut pz in hoie 2 aiali: sicut. n. se hz bo ad aial: ita se hz no anial ad no hõ. vñ qz conat? qui est in dilectione inimicoy se hz ex additione ad illũ qui est in dilectiõẽ amicoy. ideo sicut diligere inimicu est maioris meriti hz q e maior conat?: ita dimittere dilectionẽ amicoy est magis malu. Ad 8m ddm q rõ illa pcedit de bonitate quã act? hz ex pñia rone sue speciei q est ex obiecto.

Ad quartuz sic procedit. vñ q diligere primũ sit magis meritoziũ q diligere deũ. nãlib? n. no meremur: sed diligere deũ est nãle: qz amor sumi boni oib? nãliter inest. vt dicit Dio. 4. ca. de di. no. ergo diligere deũ est min? meritoziũ q diligere primũ qd no est adeo nãle. P. illud qd est fructuosus videt eẽ magis meritoziũ: hz ea q pñet ad vitã actiã sũt magis laboriosa 2 fructuosa qz ea q pñet ad cõteplatiã. g sunt magis meritozia: hz dilectio pximi pñet ad vitã actiã: dilectio aut dei ad cõteplatiã. g est magis meritoziũ primũ diligere qz diligere deũ. P. sic diligere inimicu ponit in vltio gradu: ita diligere deũ ponit i p gradu charitatis: sed diligere inimicu est magis meritoziũ q diligere amicu. g eadẽ rone diligere primũ q diligere deũ. P. illud qd pñponit aliud 2 no quẽrit videt eẽ pfecti?: sed dilectio pximi pñponit dilectionẽ dei: qz de? est rõ diligẽdi primũ. g dilectio pximi est magis meritozia q dilectio dei. P. act? in quo exigit maior conat? opz q sit magis meritozius: hz maior conat? exigit ad diligẽdu inimicu qz ad diligẽdu deũ. ergo dilectio pximi ad min? quãtu ad dilectionẽ inimicoy est magis meritozia q dilectio dei. Ad 3m ddm q pñ qd vnuqz tale 2 illud magis: hz dilectio pximi no est meritozia nisi inquam ordinat ad deũ actu vel habitu. ergo dilectio dei e magis meritozia. P. quãto

charitas est magis intensa magis erit meritoria: s; itenfi diligit charitas deū q̄ proximū. ergo in hoc magis meret. C. p̄. q̄libet virtus efficaci operat̄ circa obm suū quāto est sibi magis p̄p̄iū t̄ p̄ se: sed obm p̄ se charitatis est de: p̄xim⁹ aut nō: nisi d̄sc̄nter: sicut magnitudo visus cōter: color p̄ se. q̄ cū mereri sit effect⁹ charitatis: videt̄ q̄ sic v̄v̄ sus melius cōsc̄it colorē q̄ magnitudinē: q; circa colorē nō decipit̄ sic circa magnitudinē: ita charitas magis meret̄ in dilectiōe dei q̄ in dilectiōe p̄ximī. C. p̄. qd̄ ē diffi cili⁹ v̄r̄ eē magis meritoria: sed diligere deū videt̄ diffi cili⁹ q̄ diligere p̄ximū: d̄. n. p̄ma 3o. 4. Qui p̄ximū quē videt nō diligit: deū quē nō videt quō p̄t diligere: ergo dilectio dei est magis meritoria q̄ dilectio p̄ximī.

Respondeo dōz q̄ dilectio dei est cā t̄ rō dilectio nis p̄ximī. v̄n̄ dilectio dei includit̄ vir tute in dilectione p̄ximī: sic cā in effectu: t̄ dilectio p̄ximī includit̄ in dilectiōe dei: sic effect⁹ in cā p̄tate: nihilominus t̄n̄ ali⁹ est modus dilectiōis q̄ terminat̄ in p̄ximū: t̄ q̄ s̄sit in deo: sicut ali⁹ act⁹ est quo d̄siderant̄ p̄ncipia t̄ rōnes: quāuis p̄dicto mō mutuo se includat̄: cōparando ergo hos duos mot⁹ ex duab⁹ partib⁹: vt supra dictū est: itenim d̄ dilectiōe dei potiorē q̄ dilectiōe p̄ximī. s; quātū ad ob iectum qd̄ est cōp̄tētius dilectiōis: t̄ quātū ad volūtātē q̄ intensus t̄ p̄mptius afficiē in deū q̄ in p̄ximū: t̄ iō mot⁹ dilectiōis in deū est melior t̄ magis meritoria q̄ mot⁹ dilectiōis in p̄ximū: nisi dilectio p̄ximī p̄cedat ex maiore dilectiōe dei q̄ sit dilectio q̄ fert̄ in deū immediate in aliq̄ actu: qd̄ qd̄ aliq̄ cōtingit: s; nō semp: q; minima dilectio charitatis in deū sufficit vt extendat̄ affectū in p̄ximū.

Ad primus ergo dōm q̄ illa q̄ sunt pure nālia nō sunt meritoria: sed illa que p̄cedūt ex nā perfecta charitate t̄ gratia sunt meritoria: nec nā rōnē meriti diminiuit: vt d̄c̄m est. C. Ad 2^m dōz q̄ supposito q̄ act⁹ actiue vite sit magis meritoria q̄ act⁹ cōtēplatiue: qd̄ forte nō est verū: vt infra dicet̄: nō op̄z q̄ dilectio p̄ximī sit magis meritoria q̄ dilectio dei: q; dilectio dei est p̄ncipiū eoz que ad v̄trāq̄ vitā p̄tinet: vt d̄c̄m est. C. Vel alr̄ dōz q̄ dilectio dei t̄ p̄ximī q̄tū ad actū interiorē p̄tinet ad vi tam cōtēplatiuā. v̄n̄ Grego. dicit sup̄ Ezech. q̄ cōtēplati uā vita insitit dilectiōi dei t̄ p̄ximī: sed quātū ad act⁹ ex teriores v̄trāq̄ ad vitā actiua p̄tinet: quāuis h̄ act⁹ in p̄ ximos exp̄dat̄: q; deus operū nostroz nō eger. C. Ad 3^m dōz q̄ dilectio inimici nō erat magis meritoria: nisi iquā tū p̄cedebat ex fortiori virtute q̄ fortitudo attendebat̄ f̄m q̄ volūtas intensius deo ad̄herebat. v̄n̄ nō seq̄t̄ q̄ dilectio p̄ximī sit magis meritoria: nisi magis ēt de⁹ diligere tur. C. Ad 4^m dōm q̄ dilectio p̄ximī p̄supponit dilectiōez dei nō sic p̄fecti⁹ min⁹ p̄fectū sicut erat in alijs gradib⁹: sed sicut effectus cām: t̄ ideo ratio nō sequit̄. C. Ad 5^m dōm q̄ ille conatus volūtatis nō est nisi ex hoc q̄ v̄ebemētius ad deū afficiē: vt dictus est p̄us: q; nullus amat̄ ad aliqd̄ nisi f̄m desiderii finis. C. Doc aut̄ qd̄ in d̄riuz obycif q̄ dili gere deū est difficilior itelligendū est nō de dilectiōe na turali qua oia ipsuz amant: sed de dilectiōe gratuita: t̄ hec etiā d̄r̄ difficilior nō quasi laboriosior: cū sit dulcior: sed q̄ magis viro nature excedit: q; est in altius obiectum.

Quintū sic p̄cedit̄. videt̄ q̄ meritū nō cōsistat in charitate p̄nci paliter. ḡra. n. d̄ esse p̄m̄ merendi: sed charitas nō est idē qd̄ gratia. ḡ nō cōsistit meritū p̄ncipa liter penes charitatē. C. p̄. act⁹ est meritorius p̄ ordinē ad finē: sicut t̄ laudabilis: sed cuiuslibz virtutis est facere actū laudabilē. ergo t̄ facere actū meritoriu: t̄ ita videt̄ q̄ meritū nō cōsistat penes charitatē. C. p̄. n̄lō me

retur nisi iustificatus: sed fidei est iustificare: vt p̄ 3° Ro. 5. ergo apud ipam p̄cipue est virt⁹ meritoria. C. p̄. illud qd̄ facit ad diminutionē meriti: q; facit oia facilia non solū in quātū est habit⁹: sed ēt in quātū est amor: vt ex p̄ d̄ ctis p̄ 3: cūz ḡ difficultas faciat ad meritum: videt̄ q̄ chari tas nō sit radix merēdi. C. p̄. si charitas esset radix merē di: v̄bicūq; esset eālis charitas: esset eāle meritū: s; aliq̄n aliq̄ habēs parūā charitatē facit aliq̄n actū in quo ma gis meret̄ q̄ ille qui habet magnā charitatē in aliquo par tio actu quē facit. ergo charitas nō est radix merendi. C. S; illud v̄r̄ esse radix merēdi sine quo nullū merituz valer: s; charitas est h̄. vt p̄ 3° p̄ma Lozin. 13. ergo charitas est radix merendi. C. p̄. illud v̄r̄ esse radix merēdi qd̄ op ponit omni demerito: sed charitas est h̄. ergo ipsa est ra dix merendi. C. p̄. ex hoc meremur q̄ deo cōiungimur: sed hoc facit charitas. ergo ipsa est radix merendi.

Respondeo dōm q̄ sicut supra dictū est meritū pro prie d̄r̄ qd̄ aliquis exhibet ad hoc q̄ fa ciat aliqd̄ suū qd̄ est p̄miū meriti: v̄n̄ ad meritū requiritur duo p̄ncipalr. v̄n̄ est q̄ sit exhibitū t̄ nō extortū: t̄ q; nihil p̄t exhiberi nisi q̄ in potestate exhibētis est iō reg ritur q̄ sit volūtariū: q; volūtas facit nos esse d̄nos n̄roz actū. Aliud requit̄ vt hoc qd̄ exhibet sit sufficiē ad fac iē dū suū illud qd̄ exhibet. Et ex v̄trāq; pte p̄ncipalitas me rēdi ē ex charitate: ipsa. n. ē in volūtate sic in subro ipoz p̄fi ciēs q̄tū ad p̄m̄ actū ei⁹ t̄ p̄ncipalē: t̄ iterū cū sit amor dei facit amatū ipm̄ qd̄ ē p̄m̄ eē suū in q̄tū v̄nit ei⁹: t̄ iō p̄ncipali tas meriti ē in charitate. in alijs aut̄ f̄z q̄ chari⁹ iformat̄.

Ad primus ḡ dōz q̄ ḡra facit meritū sicut p̄m̄ re motū cōstituens nos in esse sp̄iali sine quo nō possum⁹ mereri aliqd̄ sp̄iale: sed charitas ē sicut p̄m̄ p̄ximus. C. Ad 2^m dōm q̄ fides nō iustificat nisi per charitatē sit formata: iō aut̄ sp̄ialiter fidei attribuit̄ iustifi catio: q; p̄m̄ in quo distinguit̄ iustus ab iniusto est act⁹ fi dei: sicut p̄m̄ in quo distinguit̄ viuū a nō viuo ē act⁹ n̄tri tiue potētie: t̄ iō d̄r̄ viuere f̄m illā potētiā t̄ sentire f̄m ta ctum q̄ est p̄mus sensuū. vt d̄r̄. de ania. C. Ad 3^m dōm q̄ actus aliarū virtutū nō sunt meritorij: nisi in quātū sunt iformati charitate: sicut nec act⁹ virtutū sunt laudabiles nisi in quātū sunt volūtarij. C. Ad 4^m dōm q̄ difficultas nō facit ad meritū: nisi forte dimissiois pene p̄ modū cu iusdaz cōmutatiōis: sed ad meritū qd̄ ordinat̄ ad consecu tionē boni: ad qd̄ p̄p̄te ordinē h̄z: nō facit: nisi f̄m q̄ expi gitur maior conatus q̄ est f̄m maiore iclinationē volūtatis in illud: t̄ q; habitus t̄ amor ex hoc faciūt facilitatē: q; fa ciunt maiore iclinationē volūtatis: iō talis facilitas nō di minuit rōnē meriti. C. Ad 5^m dōm q̄ habit⁹ virtutū quā uis inclinent voluntatē: tamen nō cogunt: t̄ ideo p̄t esse q̄ habitum maiore habens quādoq; minore intentiones inducit in actu: sicut etiā quādoq; nullaz: t̄ tunc actus ex maiori charitate p̄cedens minus intensus est magis me ritorius respectu p̄m̄ accidentalis: qd̄ respicit ipm̄ actū: sed min⁹ respectu p̄m̄ essentialis qd̄ respicit capacitates que est ex habitu charitatis. C. Expositio textus.

Ad vnus t̄ idē motus. Doc est ipole nisi vnus pp̄ alterū diligat̄ t̄ actuali consideratiōe referat̄ in illud. Erga amicum feruētior. Doc est itelligendū respectu ipsius obiecti: sed resp̄cū finis ille q̄ h̄z maiore conatū in q̄tū h̄ ē feruētior. Cū d̄r̄ in ofone dimitte nobis t̄. Videt̄ f̄m B q̄ gcūq; seruat rancorē peccat̄ dicēdo hanc ofonē. Et dōm q̄ nō peccat: q; nō dicit eā in p̄sona sua. sed in p̄sona ecclesie: vel si in p̄sona sua: nō q̄tū ad id qd̄ agit̄ sed quātū ad id aliud qd̄ optat puenire.

Si charitas semel habita amittat. Bi. xxxi **L**ud quoq; nō est p̄terereundū q̄ quidā asserunt charitatē semel ha bitam ab aliquo nō posse excidere: nullūq; dānādū hāc aliq̄n habere. Qui hāc traditionem subditis mu niunt testimonijs. Ap̄s alt. Charitas nūq; excidet. Aug⁹. etiā inqt. Charitas q̄ deseri p̄t nūq; vera fuit. Itē. Charitas ē fons p̄p̄rius t̄ singularis bonoz: cui nō cōicat alienus. Alieni sunt oēs qui audiri sunt: nō noni vos. De hoc fonte scriptura alt. Fons aq̄ viuē sit tibi p̄p̄rius: t̄ nemo alien⁹ cōicet tibi. Si aut̄ alieni sunt q̄ audiri sūt illā vocē: nō ergo huic fonti cōicat dānādū. Itē Greg⁹. sup̄ epistolā Joānis. Radicata ē charitas: secur⁹ esto: nihil mali p̄cedere p̄t. Itē Greg. in moralib⁹. Vall da ē vt mors dilectio: virtuti. n. mortis dilectio p̄parat̄: q; nūm̄ mētē quā semel cepit in dile ctioe mūdī fundit̄ occidit. Itē Aug. sup̄ eplaz Joānis. Actio iustibil charitas est: q̄ in quo cūq; fuerit radix illi erit que ardētē sole arefcere nō p̄t: nutrit calorē solis: nō arefcit. itē Beda sup̄ Joāne. Querēdū ē quō sp̄ale filij dei agno scēdi signū fuerit q̄ sup̄ eū descēderit t̄ māserit ip̄s. Quid mai⁹ ē filio dei q̄ i ip̄so māere sp̄is altruat̄. Notādūq; q̄ semp̄ i d̄no māserit sp̄is: in sanctis nō q̄d̄iu mortale corp⁹ gestat̄ partiz semp̄ maneat: p̄tiz rediturus scēdat. Adanct eni apud eos vt bonis insitāt actib⁹. Recedit nō ad t̄ps ne semp̄ infirmos curādū: mortuos suscitādū: demones eijciēdi: v̄l ēt p̄p̄tādū ha beat̄ facultatē. Adanct ergo semp̄ vt possint h̄re virtutes: t̄ mirabilr̄ ip̄s vināt. Venit ad t̄ps vt ēt alijs p̄ miraculoz signa q̄les sint itus efful geat̄. Itē Grego. In scōrū cordib⁹ f̄m q̄sdā vir tutes semp̄ p̄manet sp̄is: s; quāsdā recessurus venit t̄ v̄rturus recedit. In his virtutib⁹ sine q̄ bus ad vitaz nō puenit in electoz suoz cordib⁹ p̄manet. In his nō p̄ quas sacrificatis virt⁹ ostē dit̄: vt in exhibitiōe miraculoz: aliq̄n adest ali q̄n se subtrahit. Item Ambro. Ficta charitas est q̄ in aduersitate deserit. Hoc inuere videt̄ q̄ charitas semel habita nō amittat. Itō qdā i p̄ra parā p̄siliērit audaciā dicētes: charitatē a dānādū nō haberit: nec a quoquaz habitam posse amitti: quos rō vicit t̄ auctoritas. Quidā. n. ad t̄ps sunt boni: qui postea sūt mali: t̄ ecōuerso. Tū quozsdā noia sp̄s dicit scripta i libro vite: q̄tū postea abierit retro. S; scripta dicit non f̄m p̄sciētā: s; f̄m p̄ritē iustitiā cui deseruēbāt: q; dignit̄tū illo bono erāt: qd̄ habituri sūt p̄scri

pti f̄m p̄sciaz. v̄n̄ Ambro. Quibusdā ḡra data ē in vsuz: vt Sauli inde t̄ illis discipulis q̄bus d̄ns dixit: Ecce noia vestra scripta sūt in celis: t̄ postea abierit retro. Sed hoc dixit p̄pter iu stitiā cui deseruēbāt: q; bonierant. Frequēter eni ante sunt mali q̄ futuri sunt t̄ p̄m̄suri ma li. Sed qd̄ dicunt scribi in lib. vite vel delert. C. Determinatio auctoritatum predictarum.

Quod nō ap̄s alt. Charitas nūq; ex cidit: nullaten⁹ p̄ illis facit. Dignita tē. n. charitatis ostēdēs dicit eā nō ex cidere: q; hic t̄ i futuro erit. S; fides t̄ spes euacuabunt t̄ scia. Item q̄ d̄r̄ charitas nūq; fuisse vera q̄ deseri p̄t: nō ad cēntā chari tatis referē: s; ad efficiētā: q; nō efficit charitas q̄ deseri boiez vere beatū: nec p̄ducit ad veruz bonū. Huic ēt fonti alieni idēst dānādū nō cōr cant. s; in fine: q; nō p̄seuerat̄. P̄t t̄n̄ h̄ t̄ cerera q̄ de charitate dicta sūt. de p̄fecta itelligi: quā so li p̄fecti h̄nt: que semel habita nō amittit. Et oī dia nō charitatis aliq̄n crescit: aliq̄n deficiunt. Sūt. n. virtutis exordia t̄ p̄fectus t̄ perfectio: quos gradus ille discernit: q̄ parabola illā itelligit. Sic est regnuz dei quē admodū si iactat hō in terra semē: t̄ dormiat: t̄ expurgat semē: t̄ ger minet: t̄ crescat: t̄ c. Et si ergo p̄fecta charitas sic radicata est vt amitti nequeat: incipiēs t̄n̄ t̄ p̄ucta amitti p̄t: t̄ sepe amittit: t̄ duz habet nō finit habētē criminalr̄ peccare. Qd̄ Augu. ostēdit ita inquit. Quia radix oīuz maloz cu piditas ē: t̄ radix oīuz bonoz ē charitas simul ambe eē nō possūt. Nisi v̄nā radicit̄ euulsa fue rit: alia plantari nō p̄t. Sine cā alijs conat̄ ra mos incidere: si radice nō cōtendit euellere.

Quare fides spes t̄ scientia dicunt̄ euacuari t̄ non charitas: cum t̄ ea ex parte sit.

Aduertendū etiā est quō fides spes t̄ scia dicant̄ euacuari: q; ex pte sunt: t̄ nō charitas: cuz t̄ ipsa ex pte sit. Ex parte. n. idēst ip̄fecte diligim⁹: sic ex pte scimus: vt alt̄ Estius sup̄ leniticū. Cum ergo oē qd̄ ex pte est euacuet̄: cur charitas exci pit̄: q̄ d̄r̄ nūq; excidere: Charitas qd̄ ex pte est etiā vt sepe sancti docēt: q; ex pte diligim⁹ nūc: t̄ iō ipsa euacuabit̄ in quātū ex parte est: q; tol letur ip̄fectio: t̄ addeē p̄fectio: remanebitq; ipsa aucta: t̄ act⁹ eius t̄ modus diligēdi: vt di ligas deū p̄pter se ex toto corde: t̄ p̄ximū tuuz sicut teip̄suz. Sed ip̄fectiōis modus elimina bit̄: fides nō t̄ spes penitus euacuabunt. Scie tia nō f̄m actū t̄ modū: suū: qui nūc est: non f̄m

sui essentia tollitur. Ipsa enim virtus scientie remanebit: sed altum tenebit usum et modum.

Si ipsa ordine charitatis scripta habuit.

Tunc autem superest investigare: si ipsa per se habeat ordinem diligendi scriptum servauerit. Quod si est: omnem hominem sicut seipsum dilexit. Quibus ergo vita optavit: omnesque saluos fieri voluit. Sed non oēs salui sunt: et ita non est factum quod optavit. Sed non est ignorandum in eo fuisse charitatem iuxta modum patrie non vic: eumque ordinem diligendi implese: qui servat in patria: non in via. Qui enim in patria sunt: id est iam beatificati sunt: adeo iustitie dei addicti sunt: ut nihil eis placeat nisi quod deo placet. Ac per hoc illorum tamen salutem volunt quos deo saluari voluit: eosque solos sicut se diligunt. Ita et christus electos tamen sicut se dilexit: eorumque salutem optavit.

Postquam determinavit magis de charitate. Dic determinat de eius duratione. Dicitur enim in pres duas. In prima parte determinat de duratione charitatis quantum ad suam essentiam. In secunda de duratione eius quantum ad ordinem eius: ostendens quod in christo fuerit et beatus futurus sit. ibi. (Nunc autem superest investigare etc.) Prima in duas. In prima determinat de duratione charitatis. In secunda de duratione aliorum habituum. ibi. (Advertendum est etc.) Circa prima tria facit. Primum ponit opinionem falsam quod runda quod dixerunt charitates non posse amitti et rationes opinionis illius. 2o obicit in tria. (Quos non vincit.) 3o solvit rationes in tria inductas. ibi. (Quod vero apostolus ait etc.) Dic est duplex quod prima de evacuacione charitatis per peccatum. Secunda de evacuacione eius per gloriam. Questio. I.

Circa primum querunt quatuor. Primum utrum charitas semel habita possit amitti 2o utrum aliquis possit de libro vite deleri. 3o utrum minima charitas possit cuilibet tertiario resistere. 4o de quantitate charitatis in resurgente.

Utrum qui habet charitatem possit eam amittere.

Ad primum sic procedit. videtur quod habens charitatem non possit eam amittere. ois enim quod habet charitatem est natus ex deo: quod charitas facit filios dei: sed ois qui natus est ex deo non peccat. ut dicitur in 1o. 3. ergo ois qui habet charitatem non peccat: et ita charitas semel habita non potest amitti. Sed in quolibet habente charitatem est meritum vite eterne: quod charitas est primum mercedi ut dicitur est: sed iniuste agitur cum aliquid si non reddat ei quod meruit: quod hoc est ei debitum. quod cuilibet habenti aliquam charitatem dabitur vita eterna: sed nulli dabitur vita eterna nisi finaliter habeat charitatem. quod quocumque habet charitatem finaliter habebit eam: et ita non potest ad minus finaliter amitti ut videtur. Sed illud quod est fortissimum non potest vici a debilissimo: sed charitas est fortissima: quod est fortis ut mors. ut dicitur Lant. vlti. Peccatum autem est debilissimum: quod malum est infirmum et pigrum. ut dicitur Dio. 4. ca. de di. no. ergo charitas non potest per peccatum expelli: sed nullo alio modo potest amitti. quod charitas semel habita amitti non potest. Sed radix ois mali est cupiditas. per 2bi. 6. sed charitas non compatitur secum cupiditatem ad minus perfectam. ut dicit Augustinus in libro. 83. questionum. ergo qui habet charitatem non potest incidere in aliquod malum: et ita non potest eam amittere. Sed si peccatus expellit charitatem: aut peccatus quod est: aut peccatum quod non est. Sed non peccatus quod est: quod il-

lud charitatem non superat: nec illud quod non est: quod illud quod non est non potest agere. ergo peccatum nullo modo expellit charitatem. Sed illud quod est in minori parte magis distat ab eo quod est in pluribus quam ab eo quod est ad vtriuslibet: sed ex eo quod est ad vtriuslibet non potest aliquid peccare. ut dicitur Comen. in. 2. phyl. ergo multo minus ab eo quod est in minori parte: sed charitas quous non faciat necessitatem ad bonum ut semper fiat. facit tamen inclinationem ut pluries fiat. ergo non potest ille qui habet charitatem facere malum ad quod non se habet sicut in minori parte: et ita non potest peccare vel charitatem amittere. Sed amor charitatis est fortior quam amor naturalis: sed amor naturalis non amittitur per peccatum. ergo nec amor charitatis. Sed charitas est maior fidei vtriusque est donum dei. cum ergo fides non tollat per peccatum mortale videtur quod nec charitas.

Sed contra. Apoc. 2. Dabero aduersum te pauca: quod charitatem primam reliquisti. ergo charitas potest amitti. Sed in eo qui cadere non potest non est necessaria cautela: sed statim per charitatem necessaria est cautela. 2. Corint. 9. Qui stat videat ne cadat. ergo charitas potest amitti. Sed dicitur charitatem prius habuisse: alius non sibi reddens datur letitiam salutarem peteret: et tamen peccauit: et charitatem amisit: quam sibi restitui petit. ergo charitas semel habita potest amitti. Sed quicquid non potest peccare habet liberum arbitrium confirmatum: sed non omnis qui habet charitatem habet liberum arbitrium confirmatum. ergo aliquis habens charitatem potest peccare: et ita charitatem amittere.

Ad secundum opinio ponentium charitatem non posse amitti propter suam firmitatem: est similis opinioni socratis: qui posuit quod habens scientiam non potest peccare propter nobilitatem et certitudinem scientie. ut dicitur philosophus in. 1. ethicorum. et ideo vtriusque est similis et probatio et probatio et probatio solutio: vtriusque enim potissimum per experientiam improbat. probat autem per firmitatem scientie et charitatis. Solutio autem per predictam probationem de scientia per hoc quod scientia principaliter in vniuersali consistit. operationes autem circa singularia sunt: et ideo concupiscentia que in particulari bonum tendit nisi reprimatur: deductiones scientie vniuersalis ad particulare impedit: consideratione scientie in particulari operabili absorbetur et ratione: ita ut quous incotinctus in feruore concupiscentie constituitur vniuersale recte considerat: non tantum habitu teneat: ut quous fornicatio fugienda est: tamen quando ad hoc particulare descendit per concupiscentiam habitum rationis recte ligato in actu recte considerationis circa particulare homo parere non potest. Similiter etiam charitas particulariter est circa bonum eternum. vnde facit vniuersalem conceptionem haberi: quod nihil contra deum faciendum est: sed quando ad particulare descendit tentatio aliqua inclinationem predictam charitatis absorbet: ut dicitur est de scientia: sed quod charitas vehementius diligit deum quam aliqua concupiscentia diligit aliquid commutabile bonum: si aliquis affectus quem habet ad deum ad opus particulare extenderet: ut ad regulam operis: non quod dederit in peccatum: sed quod in potestate nostra est vniuersalis actu vel non vniuersalis: cum charitas voluntatem non cogat: ad affectum commutabilem boni pualet et inducit peccatum: propter hoc quod omne peccatum est ex errore et ex corrupto negligentie. vnde Boetius dicit. Talia tibi contuleramus arma: que nisi potest abicisisses inuicta te firmitate tuerent. Sic ergo homo in peccatum lapsus charitatem amittit: quod per peccatum a deo dicitur cum sibi alium finem constituat cum non possint duo esse fines vltimi. vnde cum charitas habeat causam communi ad deum statim amittit vniuersali actu: et hoc inuenit in omnibus accidentibus que habent causas extra subiectum: quod nihil potest manere separatim a sua causa essentiali: sicut per se patet: secus autem est de habitibus qui habent causam in subiecto: quod illi totaliter non destruantur per vniuersali actum peccati.

Ad primum quod dicitur quod hoc intelligendum est si velit uti gratia per quam filius dei est: per eam enim potest peccatum resistere. Sed ad 2m dicitur quod quidam dixerunt quod charitas nunquam meretur nisi finalis: sed hoc falsum est: quod charitas finalis non potest dici nisi que est in vltimo termino vite: et tunc forte habet nihil mereri sed dormit: vnde dicitur quod quolibet actu charitatis meretur vitam eternam et efficit eam sibi debentem: sed quod transmutatur ab eo quod erat sibi conueniens secundum naturam in id quod est propter naturam. et ideo non oportet quod ei reddat: sicut etiam id quod est debitum reddi sano non redditur furioso. Sed ad 3m dicitur quod non est ex defectu charitatis quod a peccato vincatur: sed ex defectu habitus charitatis: quod charitate non vitur: ut dicitur est. Sed ad 4m dicitur quod cupiditas quous non sit in actu in eo qui habet charitatem tamen est in radice: et potest charitatem impedire ne in actu prosumat: et quod non impedit tamen germinat et charitatem expellit. Sed ad 5m dicitur quod in eodem instanti in quo peccatum aduenit charitas expellitur: et sic illud est primum instans in quo peccatum esse incipit: ita illud est primum in quo charitas non esse incipit: sicut per se in naturibus de duabus formis dicitur. Sed ad 6m dicitur quod illud quod est ad vtriuslibet in quantum: et alia causa intrinseca mouet sic determinat ad alterum: et sic potest ab eo effectus peccare. vnde quod non est determinatum totaliter ab aliquo vno potest determinari ad oppositum: et sic ab eo quod est in paucioribus respectu ipsi iam determinati per primum potest dicitur accidere ut in paucioribus propter aliquod aliud determinans quod est dicitur illi determinatum ut in pluribus: et sic est in opposito: quod sicut charitas quantum est in se ut in pluribus inclinatur ad bonum: ita affectio sensibilis inclinatur ad delectabile sensum et ab hoc sic ex quodam habitu inclinatur voluntas ad peccatum. Sed ad 7m dicitur quod amor naturalis est secundum voluntatem tota liter determinata ad vnum. non autem sic est de amore charitatis nisi in illis qui iam determinati sunt. Sed ad 8m dicitur quod per peccatum non totaliter separatur a deo: quod sic esse desineret: sed quous ad vltimum et perfectam coniunctionem quam facit charitas: et ideo non oportet quod fides per peccatum tollatur sicut charitas: sicut per interpositionem nubis aer radios solis amittit: non tamen oimodam claritatem: sicut que est ex reuerberatione: quous etiam apparet vbi non sunt radii solis.

Utrum liber vite sit quid creatus.

Ad secundum sic procedit. videtur quod liber vite sit quid creatus. Et dicitur in 2o. Dec oia liber vite. Glo. Dic liber est verus et nouum testamentum: hoc autem est quid creatus: ergo liber vite. Sed apoc. 21. aliter liber est aptus qui est vite: ergo ipse qui tunc apparebit oibus patet: sed non apparebit oibus nisi secundum humanam naturam: cum secundum humanam naturam in christo creatus sit: videtur quod liber vite sit quid creatus. Sed liber in quantum est in eo scriptura fit est receptiuus et nec impressionis: sed res increata non suscipit peregrinam impressionem: non est quod in creatis: sed creatis. Item vnde per se patet filii: quod per se in capite libri scriptus est de me. glo. In patre qui est caput nostrum: sed illud in vinitate cuius caput est pater est filii: quod liber vite est filii. Item vnde per se patet: quod spiritus sanctus: quod spiritus sanctus attributione vinitate: et in simbolo. et Jo. 6. Spiritus est qui viuificat: quod cum liber vite ordinatur ad vitam vniuersalem spiritus sanctus vel per se vel per appropriationem. Sed Augustinus 21. de ci. dei. Liber vite est spiritus sanctus: quod dicitur que falli non potest: sed scientia est quod increatum essentialiter et appropriabile filio: ergo et liber vite.

Utrum liber vite sit in respectu dei.

Alterius videtur quod liber vite sit in respectu dei. per se patet. Delectant de libro viuendum. glo. liber viuendum est dei noticia: sed de se habet maxime noticia: quod liber vite est respectu dei. Sed ipsa est fons vite cuiuslibet. Si ergo est alio: que habet vitam participatiue: multo amplius est

superius qui habet vitam originalem. Item videtur quod sit oium creaturarum: quod scientia est oium: sed liber vite est diuina scientia: ut supra dicitur est: quod erit oium. Sed Jo. 1. Quod factus est in ipso vita erat: sed ois creatura est facta: ergo ois creatura in libro vite scribitur. Item vnde per se etiam de malis. Luce. 10. super illud. Noia vestra scripta sunt in celis. dicitur glo. Siue celestia siue terrestria opera gesserit: quod per hoc quod litteris annotatus apud dei memoriam eternam est affixus: sed gerere terrestria opera est malum: quod cum nihil aliud sit liber vite quam resuatio diuine memorie videtur quod liber vite sit etiam malum. Item liber vite ordinatur ad vitam: sed vita nunc est ois bonis et malis. vita autem gratie ois scientis et perfectis: quod liber vite est malum et bonum et perfectiorum et perfectiorum. Sed contra. illud dicitur esse scriptum in deo quod totum habet exemplar in ipso: sed mala in quantum habent non habent exemplar in ipso: ergo non sunt ibi scripta.

Utrum aliquid quod sit ibi scriptum debeat dici deleri.

Alterius videtur quod nihil quod sit ibi scriptum debeat dici deleri: unde dicitur glo. philip. 4. Sed a predestinatione non dicitur aliquid excidere. nec a libro vite deleri. Sed liber in quo potest aliquid describi et deleri est mutabilis: sed liber vite est immutabilis: quod est quod increatum: non potest aliquid inde deleri. Sed quod est secundum opinionem tantum: cum sit secundum quod non debet enunciaris simpliciter: sed glo. super illud. ps. Delcant de libro viuendum. dicitur accipiedum fore tantum secundum spiritus illos: qui se esse scriptos putabatur: ergo videtur quod non debeat dici aliquid inde deleri. Sed 3o. Exo. 32. Qui peccauerit mihi delebo eum de libro meo: sed multi peccant: ergo multi delentur. Sed nullus sit scriptus in libro vite et dicitur: sed multi qui plus fuerunt scripti in libro vite postea dicitur: sicut per se de discipulis christi quod dicitur est. Luce. 10. Saudete quod noia vestra scripta sunt in libro vite: ex quibus tamen multi abierunt retrosum: ut dicitur Jo. 11. ergo aliquid qui plus fuerunt ibi scripti delentur.

Ad primum dicitur ad prima quod liber vite de quo nunc loquimur metaphorice dicitur: vnde ois quod eius significatio accipiat secundum similitudinem libri materialis de cuius ratione videtur esse quod contineat figuras aliquas quod similitudines aliquas illos qui per librum illum cognoscunt. vnde et liber vite dicitur: quod continet similitudines quibus potest cognosci vita: non est autem sufficienter liber vite quod sit perfecta cognitio de vita facies nisi contineat similitudines de vita cuiuslibet in particulari: quod cognitio in vltimo est imperfecta et in potentia: sed habere hoc modo similitudines oium habituum vitam determinate non est nisi diuine metis: in qua sunt exemplaria rerum oium propria: et ideo liber vite non est quod creatus: sed est diuina noticia de vita non solum in vltimo: sed in particulari: quantum ad oem in quibus inuenitur vita: et quod noticia est essentialiter et appropriatum filio: ideo liber vite essentialiter quod est in diuini et filio appropriatur.

Ad primum ergo dicitur quod vetus et nouum testamentum dicitur liber vite quasi facies cognitionem de vita vniuersali: et docens precepta quibus peruenitur ad vitam: non tamen facit noticia de vita vniuersali: et ideo aliquo modo potest dici liber vite: sed non secundum copietam rationem. Sed ad secundum dicitur quod christus secundum humanam naturam dicitur liber vite quasi exemplar vniuersale vite: sed non quasi similitudo particulariter faciens cognoscere vitam vniuersalem. Sed ad tertium dicitur quod similitudines vel figure istius libri non sunt aliquid additum essentialiter eius: quia rationes exemplares: ut in primo dicitur est: sunt ipsa diuina essentialiter: ideo non oportet quod recipiat peregrinas impressiones. Sed ad quartum dicitur quod pater dicitur caput libri id est filii secundum quod liber appropriatur filio. Sed ad quintum dicitur quod quous vita appropriatur spiritui sancto: tamen noticia de vita appropriatur filio.

Ad secundam qone ddm q liber vite dicitur noticia dei: qz aut liber pprie est illoz quoz...

Ad tertiam qone ddm q liber vite: vt dcm est: est noticia dei de vita glie alicui? hois: res aut...

Ad primum qone ddm q pdestinatio importat directione in fine qd no importat liber vite: vt dcm est...

est maximu meritū cū sit ibi maxima pugna: que coronas meref: s3 minima charitas nō pōt in maximū pmiū: g nec...

Respondeo qone ddm q liber vite: vt dcm est: est noticia dei de vita glie alicui? hois: res aut...

Ad primum qone ddm q pdestinatio importat directione in fine qd no importat liber vite: vt dcm est...

Ad quartu sic procedit: vt qd hō spm miori charitate resurgat: Amos. 5. Virgo isrl cecidit rē. glosa. nō negat...

perfecta: qñ aut resurgit bz charitate incipiente: g non bz tantā charitate qmā pus. C. P. nunq̄ potest tātu dīspo...

Alterius videt qd semp resurgat in maiori. Hēn. p. Scm̄ est vespere r mane dies vnus glosa...

Alterius videt qd ad minus semp sit equalis. Ro. 8. Diligētib' deū oia coopant in bonū. glosa...

Respondeo qone ddm q pdestinatio importat directione in fine qd no importat liber vite: vt dcm est...

Ad primum qone ddm q pdestinatio importat directione in fine qd no importat liber vite: vt dcm est...

Alterius videt qd nec spes euacuet: qz sic se bz spes ad bona: ita se habet timor ad mala...

aliud etiam pfectum. C. Ad 4. m̄ dōz q ceteris parib' semper ille q bz charitate recipit pls de influētia diuini luminis...

Ad secundam qone ddm q nō est necius q semp in maiori charitate resurgat: qz etiā mior pparatio...

Ad primum qone ddm q similitudo illa attendit non qm̄ ad qritatē lucis: s3 qm̄ ad ordi nem lucis ad tenebras...

Ad tertiam qone ddm q etiā in miori charitate pōt hō resurgere: qz qm̄ cūqz de pctō doleat r ad grāz se pparet...

Ad primum qone ddm q hō intelligit nō semp qm̄ qm̄ ad maiore qritatē charitatis: s3 qm̄ ad maiore diligētiā vel humilitatē in qua penitens resurgit...

Deinde querit de euacuatiōe charitatis per gliaz: r circa hoc querunt q tuoz. Primo vtruz fides r spes euacuent glia adueniente...

Utruz fides euacuetur in patria. sic procedit: vt qd fides nō enacuet. Fides. n. ē fundamētū imobi...

Ad primum qone ddm q pdestinatio importat directione in fine qd no importat liber vite: vt dcm est...

Alterius videt qd nec spes euacuet: qz sic se bz spes ad bona: ita se habet timor ad mala...

aliquid in futurū etiā de p̄mo subali. ¶ In fide q̄ ena-
cuat iuenit aliqd cōe fidei r̄ glie. s̄. visio. sed nō iuenit ali-
qd in spe qd̄ possit in p̄ria eē: q̄ id qd̄ est suba spei est expe-
ctatio que nō manebit in p̄ria: q̄ videt̄ q̄ nō euacuē spes.

¶ Sed 3̄. Ro. 8̄. Qd̄ videt̄ qd̄ sperat: s̄ sancti videbūt
in patria quicqd̄ expectauerunt: ergo spes in eis non erit.
¶ Spes est expectatio beatitudinis future: sed beatitu-
do in patria iam non erit futura: ergo neq; spes erit ibi.

¶ Utz aliqd de suba bit̄ fidei r̄ spei remaneat idē nūero.
¶ Alterius videt̄ q̄ aliqd de suba bitus fidei r̄ spei re-
manebit idem numero: q̄ in omni muta-
tione opz esse aliqd cōe v̄riq; terminozū. sed fides r̄ spes
mutant̄ in bona glie: ergo opz q̄ aliqd de suba habitus fi-
dei r̄ spei maneat idē numero. ¶ Sic charitas adueni-
ens opponit̄ fidei in formā nō fm̄ subam fidei sed fm̄ infor-
mitatē: ita glia adueniēs opponit̄ fidei nō fm̄ subaz visio-
nis: sed fm̄ impfectionē t̄m̄. sed charitas adueniens tollit̄
informatatē r̄ remanet idem bitus numero fidei q̄tuz ad
subam: vt supra d̄c̄m̄ est. ergo r̄ silr̄ glia adueniēs tollit̄ t̄m̄
impfectionē: r̄ dimittit eandem subam habitus numero.

¶ q̄ scia impfecta crecit in p̄fectā non tollit̄ suba sci-
entie: silr̄ nec suba corporis q̄ ex puero fit vir: sed manet
idem hō. sed aplus euacuationē fidei cōparat p̄fectioni sci-
entie r̄ etatis: ergo suba fidei manet eadem numero.
¶ Sed 3̄. forme q̄ destruant̄: sic ex nihilo totalr̄ sit: ita
totaliter in nihiluz tendant. sed fides r̄ spes cū sint bitus:
forme quedam sunt: ergo cū adueniēte glia destruant̄: vt
dicit̄ Ap̄ls videt̄ q̄ nihil ipsarū maneat fm̄ numerū idēz.

¶ Impole est q̄ aliqd sit idem numero: qd̄ non sit idēz
specie: sic dicit̄ p̄bs de fide r̄ opinione. in. 4. topicoz. sed vi-
sio patrie r̄ fides differūt specie multo plus q̄ fides r̄ opi-
nio: ergo visio fidei r̄ patrie nō est idem numero.
¶ Respondeo d̄m̄ ad p̄mā q̄onem q̄ in fide est cog-
nitio q̄dā: r̄ modus cognoscendi: q̄ cogno-
scit in speculo r̄ in enigmate. modus aut̄ impfectionis est:
r̄ obscuritatē importat. vñ cūz gloria adueniens oēm im-
pfectionē r̄ obscuritatē tollit: tollit q̄dēz modū fidei
q̄tuz ad modū cognoscēdi: sed remanet̄ cognitio eozuz
quoq; est fides: non quidem iam enigmatica sed clara.

¶ Ad primum q̄ d̄m̄ q̄ q̄tuz ad id qd̄ habet de co-
gnitione fides est fundamētum: non
q̄tuz ad id qd̄ habet de enigmate. vñ q̄tuz ad id qd̄ est
fundamētū manebit. ¶ Ad 2̄. d̄m̄ q̄ q̄uis glorie visio
nō sit p̄traria fidei q̄tuz ad id qd̄ habet de cognitione: est
t̄m̄ sibi p̄traria q̄tuz ad id qd̄ habet de enigmate: r̄ ex hac
parte eas expellit. ¶ Ad 3̄. d̄m̄ q̄ p̄fectio r̄ imp̄fectio
cognitionis circa diuersa b̄n̄ se compatiunt̄: sed non circa
idem. r̄ ideo aliq̄s p̄t̄ h̄re sil̄ imp̄fectā cognitionē de his
que p̄tinent ad vñū: r̄ p̄fectā de his que p̄tinent ad aliud.
sed nō est sil̄ in p̄posito: q̄ fides r̄ visio glie est de eodez.

¶ Ad 4̄. d̄m̄ q̄ opinio r̄ sciētia: q̄uis sint de eodem: nō
t̄m̄ fm̄ idem mediuz: sed fm̄ diuersa: r̄ ideo p̄t̄ esse sil̄ sed
fides r̄ visio patrie sunt de eodem r̄ fm̄ idem mediū: q̄ fi-
des assentit̄ veritati p̄me p̄pter se: r̄ silr̄ visio glorie. r̄ ideo
p̄fectio vñius nō patit̄ impfectionē alterius. cognitio aut̄
matutina r̄ vespertina: q̄uis sint de eodem fm̄ rem: non t̄m̄
sunt de eodem fm̄ idem esse: q̄ cognitio matutina est de
re fm̄ q̄ h̄z esse in verbo. cognitio aut̄ vespertina de re s̄z
q̄ habet esse in p̄ria natura. r̄ ideo non est simile.

¶ Ad secundā q̄onem d̄m̄ q̄ de habitibus opz ex
actibus iudiciz sumere. Est aut̄ du-
plex actus. s̄. act̄ qui est actus imp̄fecti: in q̄tū h̄z sic mor̄:
r̄ actus qui est actus p̄fecti in q̄tū h̄z sic operatio conse-
quēs formā cōtingit aut̄ q̄n̄ q̄ actus p̄fecti inueniantur
in imp̄fecto fm̄ q̄ iam p̄cipiat aliqd de p̄fectione: sic ali-

quid de actu albi est in palido. q̄n̄ ergo imp̄fectus ad per-
fectionē venit actus qui est eius in q̄tū h̄z aliqd de p̄fe-
ctione in quā tēdebat manet q̄tū ad id qd̄ est de suba acc̄:
sed tollit̄ q̄tū ad id qd̄ erat de imp̄fectione act̄: sic loque-
la balbutientis pueri tollit̄ q̄n̄ venit ad p̄fectā eozē q̄tū
ad id qd̄ impfectionis erat in ip̄o: manet aut̄ q̄d̄ erat de
p̄fectione r̄ suba loquele. s̄z motus qui est act̄ imp̄fecti q̄n̄
puenit ad terminū motus: nō manet q̄tū ad aliqd sube-
actus: sed q̄tū ad radicē fm̄ quā motus inerat qui erat p̄-
portio quedā r̄ ordo imp̄fecti ad p̄fectionē: cognitio aut̄
in q̄tū h̄z ip̄ortat actū p̄fecti: r̄ iō cognitio que habet̄ in
statu imp̄fectiōis manet q̄tū ad id qd̄ cognitiois est: imp̄-
fectione sublata. Spes aut̄ in q̄tūz tendit in arduū qd̄ est
nondū habitū: r̄ futurū expectatū est: sic act̄ imp̄fecti: cū
sit q̄n̄ qdā motus. Et ideo cū ad p̄fectū venerit nō manet
id qd̄ expectationis aut̄ spei est: sed hoc t̄m̄ in quo becy-
pectatio radicabat̄. s̄. ordo r̄ p̄portio ipsius hois ad illa iā
habita: quoq; dum nō habebat̄ erat spes. r̄ ideo nō ponit̄
aliqd speciale succedēs spei: sed tentio siue p̄p̄bētio bea-
titudinis: que dicit̄ ordinē hois ad deū iāz habitū: cū nō
habiti erat spes: vñ ordo iste cōis est vt̄robiz: r̄ q̄tū ad
hunc ordinē spes manet: sed q̄tū ad nām actus sui trāsit.

¶ Ad primū q̄ d̄m̄ q̄ illi qui erūt in penia cūz sint
remoti a p̄cipitatione eternitatis erunt
semp̄ in motu r̄ successione. r̄ p̄pter hoc p̄terit esse timor
futuri mali: sed illi qui erunt in patria erūt maxime q̄tuz
ad p̄miū subale in p̄cipitatione eternitatis. r̄ ideo fm̄ hoc
nō erit in eis aliqd de p̄mo futuri: sed totū sil̄ habent̄: vñ
non remanet in eis spes. ¶ Ad 2̄. d̄m̄ q̄ illa fames non
importat expectationē futuri: s̄z aufert fastidius iam habi-
ti. vñ respectu p̄miū subalis nō erit ibi expectatio: s̄z frui-
tio plena. s̄z resp̄cū aliq̄rū acc̄taliū: vel ēt̄ sole corp̄is po-
terit ibi eē expectatio: s̄z nō spes: vt̄. s̄. z6. dif. d̄c̄m̄. ¶ Ad
3̄. d̄m̄ q̄ etiā in spe iuenit aliqd qd̄ manet in p̄ria. ordo
r̄ p̄portio ad expectatū bonū. s̄z iste ordo erit p̄fect̄ in pa-
tria: in via aut̄ ip̄fect̄ p̄pter absentia ei ad qd̄ est.

¶ Ad tertiam q̄onē d̄m̄ q̄ ablatio alic̄ qd̄ ē de suba
rei iudic̄ corruptionē rei illi: nō aut̄
sublatio alic̄ qd̄ se h̄z acc̄taliū ad rē illā. imp̄fectio aut̄ illa
quā tollit̄ glia a fide est suba fidei: r̄ ad sp̄m̄ ei p̄tinent.
qd̄ p̄z ex h̄z q̄ accipit̄ fm̄ rōnē ob̄ti a q̄ fides sp̄m̄ recipit̄.
Obscuritas enī quā enigma importat ad gen̄ cognitiois p̄t̄-
net. r̄ iō oz q̄ r̄ eota ista ip̄fectioe suba r̄ sp̄s fidei d̄struūt̄:
sic si ab asino remoneat sua irrōnabilitas: q̄ aut̄ fides for-
ma q̄dā est acc̄talis simplex: nō cōp̄sita ex inā r̄ forma-
iō ipsa destructa nō remanet aliqd fidei idē nūero s̄z idēz
genere: sic p̄z q̄ q̄n̄ ex albo fit nigrū: vel econuerfo manet
id qd̄ coloris est nō idē numero color: s̄z idē genere. s̄z ma-
net eadē lux nūcro cū est p̄fecta r̄ imp̄fecta: q̄ illa imp̄fe-
ctio vt̄ p̄fectio nō p̄tinet ad sp̄z lucis: s̄z acc̄talis ē. ¶ Et
silr̄ ē d̄z de spe in qua ēt̄ qd̄ d̄c̄m̄ est magis apparet.

¶ Ad primum q̄ d̄m̄ q̄ cōe qd̄ manet in mutatione
idē nūero est subm̄: s̄z idē genere ma-
net nā generis. r̄ ita in hac trāsmutatione manet eadē nu-
mero aia: s̄z visio vel cognitio idem genere. ¶ Ad 2̄. d̄m̄
q̄ iformitas illa nō est de p̄tinetib̄ ad sp̄m̄ fidei sic ip̄er-
fectio enigmatica. r̄ iō nō est sil̄. ¶ Et silr̄ d̄m̄ ad 3̄.

¶ Utrū charitas vie euacuet̄ in p̄ria.
¶ Secundū sic p̄cedit̄. vt̄ q̄ charitas
venerit qd̄ p̄fectū est euacuabit̄ qd̄ ex p̄te ē: s̄z
charitas ē ex p̄te: q̄ illd̄ p̄ceptū. Diliges d̄m̄
deū tuuz ex toto corde tuo: nō totalr̄ ipler̄ in via: vt̄ supra
d̄c̄m̄ est: q̄ charitas euacuabit̄. ¶ De destructa cā de stru-
tur effect̄. sed fides generat charitatē: sic d̄r̄. Mat̄. 23. p̄. 11.

¶ Utrū charitas vie euacuet̄ in p̄ria.
¶ Secundū sic p̄cedit̄. vt̄ q̄ charitas
venerit qd̄ p̄fectū est euacuabit̄ qd̄ ex p̄te ē: s̄z
charitas ē ex p̄te: q̄ illd̄ p̄ceptū. Diliges d̄m̄
deū tuuz ex toto corde tuo: nō totalr̄ ipler̄ in via: vt̄ supra
d̄c̄m̄ est: q̄ charitas euacuabit̄. ¶ De destructa cā de stru-
tur effect̄. sed fides generat charitatē: sic d̄r̄. Mat̄. 23. p̄. 11.

¶ Utrū charitas vie euacuet̄ in p̄ria.
¶ Secundū sic p̄cedit̄. vt̄ q̄ charitas
venerit qd̄ p̄fectū est euacuabit̄ qd̄ ex p̄te ē: s̄z
charitas ē ex p̄te: q̄ illd̄ p̄ceptū. Diliges d̄m̄
deū tuuz ex toto corde tuo: nō totalr̄ ipler̄ in via: vt̄ supra
d̄c̄m̄ est: q̄ charitas euacuabit̄. ¶ De destructa cā de stru-
tur effect̄. sed fides generat charitatē: sic d̄r̄. Mat̄. 23. p̄. 11.

¶ Utrū charitas vie euacuet̄ in p̄ria.
¶ Secundū sic p̄cedit̄. vt̄ q̄ charitas
venerit qd̄ p̄fectū est euacuabit̄ qd̄ ex p̄te ē: s̄z
charitas ē ex p̄te: q̄ illd̄ p̄ceptū. Diliges d̄m̄
deū tuuz ex toto corde tuo: nō totalr̄ ipler̄ in via: vt̄ supra
d̄c̄m̄ est: q̄ charitas euacuabit̄. ¶ De destructa cā de stru-
tur effect̄. sed fides generat charitatē: sic d̄r̄. Mat̄. 23. p̄. 11.

glosa. cūz ergo fides euacuet̄ r̄ charitas euacuabit̄. ¶
sic fides est enigmatica ita r̄ charitas: q̄ charitas mouet
affectū in id qd̄ non per sp̄m̄ videt̄. sed fides que est enig-
matica euacuabit̄: q̄ r̄ charitas. ¶ P̄. mor̄ cessat̄ cūz per-
uentū fuerit ad terminū: sed charitas est qdāz motus mē-
tis in deū: q̄ cum ad terminū perueniet̄ charitas cessabit̄.
¶ Ea que sunt vñius rōnis vñū in alterū p̄t̄ p̄ficere si
differat̄ fm̄ p̄fectū r̄ imp̄fectū: s̄z charitas vie q̄uis possit
creferre nunq; tamen potest peruenire ad modum chari-
tatis patrie: ergo charitas vie r̄ patrie non sunt vñius spe-
ciē. r̄ ita videtur q̄ charitas euacuatur.

¶ Respondeo d̄m̄ q̄ amor s̄z rōnē sue sp̄i nō impoz-
tat aliqd impfectionis: s̄z magis p̄fectio-
nē in q̄tū ip̄ortat terminationē affect̄: r̄ quādā iforma-
tionē in re amata. vñ glia adueniēs nihil de bis q̄ ad sp̄m̄
charitatis p̄tinet tollit: r̄ iō charitas non destruetur.

¶ Ad primum q̄ d̄m̄ q̄ illa imperfectio est acc̄talis
charitatis: r̄ iō ea remotā: nihilominus
charitas eadē numero remanebit. ¶ Ad 2̄. d̄m̄ q̄ fides
est causa charitatis rōne cognitionis: cognitio aut̄ mane-
bit: vt̄ d̄c̄m̄ est. ¶ Ad 3̄. d̄m̄ q̄ enigma est eēntiale fidei:
q̄ p̄tinet ad rōnē p̄p̄y ob̄iecti: sed est acc̄tiale charita-
tis: ideo non est silis ratio. ¶ Ad 4̄. d̄m̄ q̄ amare nō di-
cit̄ motū qui sit actus imp̄fecti: sed qui est actus p̄fecti: sic
fontire r̄ itelligere: vt̄ dicit̄ p̄bs in. 3. de aia. r̄ ideo ratio nō
segitur. ¶ Ad q̄ntū d̄m̄ q̄ hoc q̄ charitas vie manens in
via nō potest peruenire ad p̄fectionē charitatis patrie: est
p̄pter statū viatoris: r̄ non q̄tū ad id qd̄ est de rōne cha-
ritatis: in q̄tū viator non possidet̄ p̄fecte qd̄ amat.

¶ Utrū ordo dilectionis qui modo est fuerit in x̄po vel in
sanctis qui sunt in patria.
¶ Tertius sic p̄ceditur. videtur q̄ ordo
dilectionis: qui modo est nō
fuerit in x̄po nec in sanctis qui sunt in p̄ria q̄tū
ad dilectionē in inimico: q̄ inimici sc̄oz ad mi-
nus post diem iudicij nō erunt nisi demones r̄ d̄nati. sed
ad illos nō est habēda charitas: vt̄ supra d̄c̄m̄ est: q̄ nō dili-
gent̄ inimicos. ¶ In eis erit sūma cōformitas volunta-
tum ad deū. sed deus inimicos sc̄oz non diligit sed odit:
ergo nec x̄ps r̄ beati suos inimicos diligit. ¶ P̄. quicum
q̄ diligit aliquē ex charitate vult ei bonū vite eterne. sed
hoc x̄ps nō vult in inimicis nec beati: q̄ si vellent r̄ fieret:
ergo non diligit inimicos ex charitate.

¶ Respondeo d̄m̄ diligere inimicū ad p̄fectionē charitatis p̄tinet: s̄z
in x̄po r̄ in beis est p̄fectissima r̄ amplissima charitas: q̄ ipi
inimicos diligit. ¶ P̄. x̄ps ex charitate dilexit illos. p̄. g.
b̄. motu ē. Jo. 15. Maiorē hac dilectionēz r̄. s̄z motu ē.
¶ Inimicis. Ro. 15. ḡ dilexit inimicos: r̄ eadē rōne beati.
¶ Utrū in sc̄is beis sit ordo charitat̄ q̄tū ad se r̄ p̄rimos.

¶ Alterius videt̄ q̄ in eis nō sit ordo charitatis q̄tū
ad se r̄ p̄rimū r̄ p̄pinquos r̄ c̄neos. Aug.
in lib̄. de vera relig. Perfecta charitas est vt̄ plus potiora
bona r̄ minus minora diligamus: sed in patria erit p̄fecta
charitas: q̄ p̄ximū meliorē se plus diligit aliq̄s q̄ seipm̄: r̄
silr̄ c̄neuz q̄ p̄pinquū fm̄ carnē. ¶ In patria erit per-
fecta cōformitas humane volūtatis ad deū. sed deus plus
diliget meliorē: q̄ r̄ quilibet plus diligit meliorē q̄ seipm̄.
¶ Ille plus diligit cui maius bonū op̄at̄. sed aliq̄s h̄z
vult maius bonū meliori se q̄ sibi in p̄ria: q̄ vnicuiq; vult
bonū qd̄ h̄z nec appetit̄ alicui qd̄ nō habet: q̄ sic de desiderio
unū nō eēt̄ quietari: q̄ plus diligit meliorē se q̄ seipm̄.

¶ Sed p̄tra. gloria perficit̄ nām. sed ordo iste est a natura

hominis p̄trogrediēs: vt̄ homo se plus altero diligit. ergo
r̄ gloria hunc ordinem non auferet. ¶ P̄. si aliq̄s salutem
suam negligeret pro salute alterius peccaret. sed in patria
non erit aliq̄d inordinatū: q̄ homo ibi semp̄ plus diligit
salutem suam q̄ alteri: r̄ ita plus amabit̄ se q̄ alteruz.

¶ Utrū x̄ps dilexerit plus petrū vel ioānē: vel econuerfo.
¶ Alterius querit̄ que x̄ps plus dilexerit petrū vel
ioānē. Et videt̄ q̄ ioānē. Jo. vlti. Vidit̄ il-
luz discipulū que diligebat iesus sequētē. h̄ aut̄ nō d̄r̄ q̄ il-
luz t̄m̄ diligeret: q̄ p̄pter eminentiā dilectionis ad ipsum.
¶ P̄. dilectio in qua affect̄ affectui vel signis dilectionis
nō r̄ndet̄ est dilectio simulationis. cūz q̄ x̄ps maiorē fami-
liaritatē ioanni exhibuerit q̄ petro: r̄ eius dilectio nullo
mō fuerit simulata: videt̄ q̄ ioānē plus petro dilexerit.

¶ Respondeo d̄m̄ ad p̄mā q̄onē q̄ inimici x̄pi p̄nt̄ ac-
cipi dupl̄. vel q̄tū ad finalē exitū sicut
d̄nati: vel in actu: vel in p̄uisione d̄na. vel q̄tū ad p̄ntem
statū t̄m̄: sic saulus tunc erat. Quātū q̄ ad p̄mos inimicos
est eadē rō dilectionis in x̄po que in nobis ad illos q̄s sci-
mus d̄natos: q̄ nām ip̄soz diligitur: r̄ considerata nā t̄m̄
eis vitā eternā vellemus. s̄z considerata iustitia d̄na r̄ eozū
meritis eis h̄ nō volumus: q̄ iustitia d̄na plus diligit̄
q̄ eoz nām. r̄ p̄ma voluntas est voluntas aīa. sc̄da est vo-
luntas d̄na. r̄ ita x̄ps diligebat̄ inimicos: qui erant damna-
ti vel d̄nandi volens eis bonū volūtate antecēdēte: que
nō semp̄ implet̄: etiā dei volūtas aīa. sed nō p̄t̄te: sic nec
deus. r̄ eadem ratio est de alijs beatis quantum ad illos
qui actu sunt d̄nati: sed de d̄nandis forte nesciunt de
omnibus qui sunt. Sed q̄tuz ad alios inimicos fm̄ p̄ntē
statū t̄m̄ diligebat̄: r̄ ad eos bona operabatur: quia pro eis
morē subyt. ¶ Et per hoc patet̄ responsio ad ob̄iecta.

¶ Ad secundā q̄onem d̄m̄ q̄ circa hoc est duplex
opinio. Quidam dicunt q̄ in patria
erit deus oīa in oībus: r̄ mens tota in deuz quiescens totā
rōnem dilectionis habebit̄ deum. r̄ ideo deū super omnia
diligit: r̄ alios tanto plus quanto erunt deo p̄ximiores: ēt̄
alios plus q̄ se si sunt meliores. S̄z illud nō videt̄ ratio-
nabilr̄ d̄c̄m̄: q̄ vnusquisq; tantū ambit̄ deo frui q̄tū diligit̄
deum. vñ cum deum super omnia diligit sup̄ omnia
volet̄ deo frui. r̄ ideo frui deo plus optabit̄ sibi q̄ ali. vñ
de deo x̄ps r̄ beati suos inimicos diligit. ¶ P̄. affectus dile-
ctionis nō quiescit in aliquo nisi in p̄prio ob̄iecto. sicut au-
tem p̄p̄rium oīm̄ amoris est bonū: r̄ p̄p̄riuz subm̄ amo-
ris istius hominis est bonum istius: vñ r̄ deū sūme diligit
in q̄tū est sūmum bonū suuz. vñ de non opozet̄ q̄ tāto
aliquem plus diligit quāto est simplr̄ deo p̄ximior: sed
quanto est deo p̄ximior in q̄tū est bonū suum. Et ideo
videt̄ p̄babilius quod aly dicunt: q̄ quilibet ibi plus dili-
get̄ se q̄ p̄ximū. Sed de comparatione p̄pinquoz ad
extraneos credo q̄ simplr̄ loquendo plus vnusquisq; dili-
get̄ extraneum meliorē q̄ cōsanguineum minus bonū:
q̄ plus attenditur ordo dilectionis q̄tū ad p̄ximitatē
ad deū q̄ q̄tuz ad p̄ximitatē ad seipm̄: q̄uis vtrūq; opz
q̄ attendatur. vñ de equaliter bonis plus diligit̄ p̄xi-
miorē: sed de inequalibus diligit̄ meliorē.

¶ Respondeo d̄m̄ q̄ intelligēdū est q̄ plus di-
ligit magis bona q̄ ēt̄ sibi sunt magi
bona: sic bona sp̄ualia q̄ corpalia. ¶ Ad 2̄. d̄m̄ q̄ in hoc
ip̄o volūtas n̄ra volūtati d̄ne cōformabit̄ q̄ sequet̄ mo-
tum nāliter sibi impozitū a deo. ¶ Ad 3̄. d̄m̄ q̄ volunta-
te consequente vult maius bonum alteri q̄ sibi: sibi aut̄
intenc̄sus. sed volūtate antecēdēte vult sibi maius: s̄z hoc
nō impedit quietē desiderij: q̄ bec volūtas nō est voluntas

tur hec pars in duas. In p^o determinat de ordine dine di-
lectionis q^utu ad diuersos. In 2° q^utu ad eundē ibi. (Si v^o
q^uri 2°.) Circa p^o tria facit. Primo mouet q^uōnē. Sec^o de-
terminat eā ibi. (Pōt tū sane 2°.) Tertio firmat solonē
ibi. (Cōsiderat enī duob^o modis 2°.) Q^uo I.

Ic querunt quinq^{ue}. Primo vtrum
deus creaturā diligit.
Secundo vtrum omnes creaturam. Tertio
vtrum ab eterno. Quarto vtrum equaliter oīa.
Quinto qd plus & quid minus siue equaliter.
¶ Utrum deo cōpetat creaturā amare.

Ad primū sic pcedit. videt q^u deo nō
competat creaturā amare.
Amor enim quādam passionem animi impo-
tat. s; alie passiones animi: vt ira & h^o nō sunt
in deo nisi fm effectus & per similitudinē: ergo
nec amor est in ipso. ¶ Inter multū distantia non pōt
esse amor: vñ amici nō optant amicis maxima bonorū: ne
amicitia dissoluat. vt p^hs dicit in 9. eth. sed nulla est tāta
distantia quāta creatoris a creatura: s; non pōt esse amor
dei ad creaturā. ¶ Amoz trāsfert amantē in amatū: vt
viuat iaz vita amari: vt dicit Diony. in li. de di. no. s; deus
nō trāsfert in aliqd aliud cū sit immobilis: sed oīa ad se tra-
bit: vt dicit Jo. iz. ergo ipse nō amat creaturā. ¶ Amāō
quodāmodo subicit amato in q^utu affectus amātis ama-
to in forma: vt supra dcm est: s; deus nullo modo creatu-
re subicit: ergo nullo modo amat creaturā. ¶ Oīa no-
stra pfectio a diuina pfectione exemplat. s; oīs v^ous per-
fectio mētis est: ergo cū quedā alie v^outes non sint in deo:
vt temperantia & h^o: videtur q^u nec charitas.

Respondeo sic pcedit. videt q^u deo nō
competat creaturā amare.
Amor enim quādam passionem animi impo-
tat. s; alie passiones animi: vt ira & h^o nō sunt
in deo nisi fm effectus & per similitudinē: ergo
nec amor est in ipso. ¶ Inter multū distantia non pōt
esse amor: vñ amici nō optant amicis maxima bonorū: ne
amicitia dissoluat. vt p^hs dicit in 9. eth. sed nulla est tāta
distantia quāta creatoris a creatura: s; non pōt esse amor
dei ad creaturā. ¶ Amoz trāsfert amantē in amatū: vt
viuat iaz vita amari: vt dicit Diony. in li. de di. no. s; deus
nō trāsfert in aliqd aliud cū sit immobilis: sed oīa ad se tra-
bit: vt dicit Jo. iz. ergo ipse nō amat creaturā. ¶ Amāō
quodāmodo subicit amato in q^utu affectus amātis ama-
to in forma: vt supra dcm est: s; deus nullo modo creatu-
re subicit: ergo nullo modo amat creaturā. ¶ Oīa no-
stra pfectio a diuina pfectione exemplat. s; oīs v^ous per-
fectio mētis est: ergo cū quedā alie v^outes non sint in deo:
vt temperantia & h^o: videtur q^u nec charitas.

Ad primū sic pcedit. videt q^u deo nō
competat creaturā amare.
Amor enim quādam passionem animi impo-
tat. s; alie passiones animi: vt ira & h^o nō sunt
in deo nisi fm effectus & per similitudinē: ergo
nec amor est in ipso. ¶ Inter multū distantia non pōt
esse amor: vñ amici nō optant amicis maxima bonorū: ne
amicitia dissoluat. vt p^hs dicit in 9. eth. sed nulla est tāta
distantia quāta creatoris a creatura: s; non pōt esse amor
dei ad creaturā. ¶ Amoz trāsfert amantē in amatū: vt
viuat iaz vita amari: vt dicit Diony. in li. de di. no. s; deus
nō trāsfert in aliqd aliud cū sit immobilis: sed oīa ad se tra-
bit: vt dicit Jo. iz. ergo ipse nō amat creaturā. ¶ Amāō
quodāmodo subicit amato in q^utu affectus amātis ama-
to in forma: vt supra dcm est: s; deus nullo modo creatu-
re subicit: ergo nullo modo amat creaturā. ¶ Oīa no-
stra pfectio a diuina pfectione exemplat. s; oīs v^ous per-
fectio mētis est: ergo cū quedā alie v^outes non sint in deo:
vt temperantia & h^o: videtur q^u nec charitas.

mā suā circa obm: sic p^o de intellectu agēte & possibili. ¶ Un-
de sic intellectus diuinus nō in forma reb^o quas cognoscit
per essentia suā: ita nec volūtas eius in forma reb^o quas
amat: q^u eas per bonitatē suā amat: & amando cōicat eis
suā bonitatē. ¶ Ad 5° dcm q^u v^outes que hnt mām deter-
minatā circa act^o & passiones corporales: vel que important
aliquē defectū: sic fides nō pōt hēre exēplar in natura diui-
na: ita. s; ille v^outes in deo sint. s; hnt exēplar in intellectu
uino sic hnt reliq^{ue} res mālēs. & iō cū charitas nllz defectū
nec aliqd mālē ipoztet iueni i dō p^o gbusdā alijs v^outib^o.
¶ Utrum deus diligit omnem creaturam.

Ad secundū sic pcedit. videt q^u deo
nō diligit oēm creatu-
ram. quicqd enim deus diligit ex charitate dili-
git. sed creature irrōnales non diligit ex chari-
tate: vt supra dcm est. ¶ G^oas de^o nō diligit. ¶ P^o
sic dicit p^hs in 8. eth. creature inaiate nō diligit nisi amo-
re cōcupiscētie: sic p^o de vino. s; deus nō diligit amore cō-
cupiscētie: q^u ipse bonoz nostrorū nō eget: s; creaturas in-
animatas nullo mō diligit. ¶ Dillectio est causa electio-
nis. sed deus nō oēs etias hoīes eligit: ergo nō oēs diligit.
¶ P^o g^oas diligit aliqd vult ei bonū. s; deus nō vult re-
probis bonū qd est pfectus bonū. s; vitā eternā: q^u si vellet
haberent: s; deus nō diligit oēm creaturā. ¶ P^o nō pōt eē
eiusdēz ad idē amor & odiū. s; de^o aliqd creaturā odit.
¶ Malach. p. Esau odio habui. s; nō oēm creaturā diligit.
¶ Sed 3. Sap. xi. Diligis oīa que sunt: & nihil odisti eoz q^u
fecisti. ¶ Dio. dicit q^u etiā amor diuus mouet supiora
in puidētā inferior. sed deus h^o puidētā de oībus q^u ipse
oīa diligit. ¶ P^o hēn. p. dicit. Vidit de^o cuncta que fece-
rat & erāt valde bona. Et Augu. dicit q^u per b^o significat q^u
oīa approbauit: s; nihil approbat nisi qd amat: s; deus oīa
od^oz q^u amicitia sic dcm est ad^o amari.
dit aliqd supra amoz: q^u ad rōnē amo-
ris sufficit q^u hō velit bonū qd cūq^{ue} alicui. ad rōnē aut am-
icitie op^oz q^u alijs velit ei hoc bonū qd vult sibi: vt. s; velit
querari cū ipso & cōiuiere in illis que maxime amat. Sic
s; deus cōiter loquēdo de dilectiōe diligit oīa in q^utu vult
eis bonū aliqd. s; nāle ipsoz. s; bonūz qd ipse sibi vult. s; vi-
sionē sui & fructiōē qua ipse vtus est: vult qd oīs omni crea-
ture rōnali volūrate ante. s; volūrate p^ote soluz electiōē
est voluntas simplr. & iō solos electos diligit amozē amicitie.
alia aut diligit amozē cōiter dicto in q^utu sunt bona.

Respondeo sic pcedit. videt q^u deo nō
competat creaturā amare.
Amor enim quādam passionem animi impo-
tat. s; alie passiones animi: vt ira & h^o nō sunt
in deo nisi fm effectus & per similitudinē: ergo
nec amor est in ipso. ¶ Inter multū distantia non pōt
esse amor: vñ amici nō optant amicis maxima bonorū: ne
amicitia dissoluat. vt p^hs dicit in 9. eth. sed nulla est tāta
distantia quāta creatoris a creatura: s; non pōt esse amor
dei ad creaturā. ¶ Amoz trāsfert amantē in amatū: vt
viuat iaz vita amari: vt dicit Diony. in li. de di. no. s; deus
nō trāsfert in aliqd aliud cū sit immobilis: sed oīa ad se tra-
bit: vt dicit Jo. iz. ergo ipse nō amat creaturā. ¶ Amāō
quodāmodo subicit amato in q^utu affectus amātis ama-
to in forma: vt supra dcm est: s; deus nullo modo creatu-
re subicit: ergo nullo modo amat creaturā. ¶ Oīa no-
stra pfectio a diuina pfectione exemplat. s; oīs v^ous per-
fectio mētis est: ergo cū quedā alie v^outes non sint in deo:
vt temperantia & h^o: videtur q^u nec charitas.

Ad tertium sic pcedit. videt q^u deus ab
eterno nō dilexerit creatu-
ras. dilectio enī nō est nisi boni. s; creature nō
fuerūt bone ab eterno: ergo nō diligit eas ab
eterno. ¶ Dillectio significat diuinā eēntiā
& connotat effectū in creatura. s; ea que ipoztat effectū in
creatura dicunt de deo ex tpe: sicut dñs & saluator & h^o. s; &
diligere creaturas non dicit de deo nisi ex tpe. ¶ Dil-
lectio vnit amārē amato. sed res nō potuerūt iungi vel vni
si deo anteq^{ue} eēt: s; non poterant amari ab eo ab eterno.
¶ P^o eoz que sūt se hnt est vna rō amozis. s; creature an-
teq^{ue} eēt in nullo distinguebant: s; nō erat in vno q^ure dili-
gere magis q^u in alio: & ita ab eterno nō dilexit electos ni-
si forte sicut alia. ¶ P^o amāō vult eē amātū. sed de^o nō vo-
lebat eē creaturas anteq^{ue} eēt: q^u si voluisset eas eē fuisset:
ergo non amabat eas anteq^{ue} essent.

Respondeo sic pcedit. videt q^u deo nō
competat creaturā amare.
Amor enim quādam passionem animi impo-
tat. s; alie passiones animi: vt ira & h^o nō sunt
in deo nisi fm effectus & per similitudinē: ergo
nec amor est in ipso. ¶ Inter multū distantia non pōt
esse amor: vñ amici nō optant amicis maxima bonorū: ne
amicitia dissoluat. vt p^hs dicit in 9. eth. sed nulla est tāta
distantia quāta creatoris a creatura: s; non pōt esse amor
dei ad creaturā. ¶ Amoz trāsfert amantē in amatū: vt
viuat iaz vita amari: vt dicit Diony. in li. de di. no. s; deus
nō trāsfert in aliqd aliud cū sit immobilis: sed oīa ad se tra-
bit: vt dicit Jo. iz. ergo ipse nō amat creaturā. ¶ Amāō
quodāmodo subicit amato in q^utu affectus amātis ama-
to in forma: vt supra dcm est: s; deus nullo modo creatu-
re subicit: ergo nullo modo amat creaturā. ¶ Oīa no-
stra pfectio a diuina pfectione exemplat. s; oīs v^ous per-
fectio mētis est: ergo cū quedā alie v^outes non sint in deo:
vt temperantia & h^o: videtur q^u nec charitas.

Ad primū sic pcedit. videt q^u deo nō
competat creaturā amare.
Amor enim quādam passionem animi impo-
tat. s; alie passiones animi: vt ira & h^o nō sunt
in deo nisi fm effectus & per similitudinē: ergo
nec amor est in ipso. ¶ Inter multū distantia non pōt
esse amor: vñ amici nō optant amicis maxima bonorū: ne
amicitia dissoluat. vt p^hs dicit in 9. eth. sed nulla est tāta
distantia quāta creatoris a creatura: s; non pōt esse amor
dei ad creaturā. ¶ Amoz trāsfert amantē in amatū: vt
viuat iaz vita amari: vt dicit Diony. in li. de di. no. s; deus
nō trāsfert in aliqd aliud cū sit immobilis: sed oīa ad se tra-
bit: vt dicit Jo. iz. ergo ipse nō amat creaturā. ¶ Amāō
quodāmodo subicit amato in q^utu affectus amātis ama-
to in forma: vt supra dcm est: s; deus nullo modo creatu-
re subicit: ergo nullo modo amat creaturā. ¶ Oīa no-
stra pfectio a diuina pfectione exemplat. s; oīs v^ous per-
fectio mētis est: ergo cū quedā alie v^outes non sint in deo:
vt temperantia & h^o: videtur q^u nec charitas.

Ad quartū sic pcedit. videt q^u de^o oīa
eqlr diligit: q^u puidētia
cura de oib^o. Sap. 6. s; oīa eqliter diligit. ¶ P^o
dilectio dei ad creaturas signat bitudinē ipsius
ad creaturas. sed deus eqliter se hēt ad oīa vt dicit p^hs:
q^uis oīa seqliter se hēant ad ipz: s; ipse eqliter oīa diligit.
¶ P^o sic diligit oīa ita cognoscit oīa. sed eqliter cognoscit
oīa: s; eqliter oīa diligit. ¶ P^o idē actus nō pōt eē itenfor
& remissior nisi fm diuersas sui ptes. sed eodē actu simplr
diligit oīa: s; non diligit vñ plus altero. ¶ P^o qua rōne
diligit vñ plus altero: eadē rōne diligit aliqd q^u plus
q^u minus: q^u sicut vna res est melior altera: ita idē fm di-
uersa tēpora est meli^o seipso. sed deus non diligit aliqd q^u
plus q^u minus: q^u sic amor suus eēt mutabilis: qd est
ipossibile. ergo nō diligit vñ plus altero.
¶ Sed 2° tra. Prouerbi. 16. Uniuersa ppter seipsum opatus
est dñs. Et sicut dicit q^u oīa fecit ppter boīem. sed illud p-
pter qd aliqd sit plus diligit: ergo deus magis diligit se q^u

alia & iter alia magis amat vñ q^u aliud. ¶ P^o charitas est
boni in q^utu bonū: ergo magis bonū magis amat. ¶ P^o 2°
do charitatis ē de pfectiōe ipsi^o. sed charitas dei pfectissi-
ma est: ergo fm ordinē diligit vñ plus alio.

Respondeo sic pcedit. videt q^u deo nō
competat creaturā amare.
Amor enim quādam passionem animi impo-
tat. s; alie passiones animi: vt ira & h^o nō sunt
in deo nisi fm effectus & per similitudinē: ergo
nec amor est in ipso. ¶ Inter multū distantia non pōt
esse amor: vñ amici nō optant amicis maxima bonorū: ne
amicitia dissoluat. vt p^hs dicit in 9. eth. sed nulla est tāta
distantia quāta creatoris a creatura: s; non pōt esse amor
dei ad creaturā. ¶ Amoz trāsfert amantē in amatū: vt
viuat iaz vita amari: vt dicit Diony. in li. de di. no. s; deus
nō trāsfert in aliqd aliud cū sit immobilis: sed oīa ad se tra-
bit: vt dicit Jo. iz. ergo ipse nō amat creaturā. ¶ Amāō
quodāmodo subicit amato in q^utu affectus amātis ama-
to in forma: vt supra dcm est: s; deus nullo modo creatu-
re subicit: ergo nullo modo amat creaturā. ¶ Oīa no-
stra pfectio a diuina pfectione exemplat. s; oīs v^ous per-
fectio mētis est: ergo cū quedā alie v^outes non sint in deo:
vt temperantia & h^o: videtur q^u nec charitas.

Ad primū sic pcedit. videt q^u deo nō
competat creaturā amare.
Amor enim quādam passionem animi impo-
tat. s; alie passiones animi: vt ira & h^o nō sunt
in deo nisi fm effectus & per similitudinē: ergo
nec amor est in ipso. ¶ Inter multū distantia non pōt
esse amor: vñ amici nō optant amicis maxima bonorū: ne
amicitia dissoluat. vt p^hs dicit in 9. eth. sed nulla est tāta
distantia quāta creatoris a creatura: s; non pōt esse amor
dei ad creaturā. ¶ Amoz trāsfert amantē in amatū: vt
viuat iaz vita amari: vt dicit Diony. in li. de di. no. s; deus
nō trāsfert in aliqd aliud cū sit immobilis: sed oīa ad se tra-
bit: vt dicit Jo. iz. ergo ipse nō amat creaturā. ¶ Amāō
quodāmodo subicit amato in q^utu affectus amātis ama-
to in forma: vt supra dcm est: s; deus nullo modo creatu-
re subicit: ergo nullo modo amat creaturā. ¶ Oīa no-
stra pfectio a diuina pfectione exemplat. s; oīs v^ous per-
fectio mētis est: ergo cū quedā alie v^outes non sint in deo:
vt temperantia & h^o: videtur q^u nec charitas.

Ad quintū sic pcedit. videt q^u deo nō
competat creaturā amare.
Amor enim quādam passionem animi impo-
tat. s; alie passiones animi: vt ira & h^o nō sunt
in deo nisi fm effectus & per similitudinē: ergo
nec amor est in ipso. ¶ Inter multū distantia non pōt
esse amor: vñ amici nō optant amicis maxima bonorū: ne
amicitia dissoluat. vt p^hs dicit in 9. eth. sed nulla est tāta
distantia quāta creatoris a creatura: s; non pōt esse amor
dei ad creaturā. ¶ Amoz trāsfert amantē in amatū: vt
viuat iaz vita amari: vt dicit Diony. in li. de di. no. s; deus
nō trāsfert in aliqd aliud cū sit immobilis: sed oīa ad se tra-
bit: vt dicit Jo. iz. ergo ipse nō amat creaturā. ¶ Amāō
quodāmodo subicit amato in q^utu affectus amātis ama-
to in forma: vt supra dcm est: s; deus nullo modo creatu-
re subicit: ergo nullo modo amat creaturā. ¶ Oīa no-
stra pfectio a diuina pfectione exemplat. s; oīs v^ous per-
fectio mētis est: ergo cū quedā alie v^outes non sint in deo:
vt temperantia & h^o: videtur q^u nec charitas.

Alterius videt q^u magis diligit penitētē q^u ino-
cētē.
q^u gaudiū ex amozē psequit. sed plus gau-
det de penitēte: vt p^o Luc. 15. s; plus eū amat. ¶ P^o vbi dō
magis opa^o magis diligit. pp qd vt p^hs dicit m^oes plus dili-
git filios q^u p^hes: s; de^o plus opa^o ad salutē penitētē q^u ino-
cētis: s; plus eū amat. ¶ P^o affect^o amozis ex effectu pēsa^o.
s; maior amozis effect^o videt reuocare inimicū ad amicitia
q^u amicū in amicitia p^oseruare: s; plus diligit penitētē q^u
ino-
cētē. ¶ Sed 2° tra. qd est diuturnū est magis eligēdū & ino-
cētē:
diligēdū. s; bonum ino-
centis est diuturnū: ergo magis di-
ligitur a deo. ¶ P^o supra dictū est q^u resurgēs nunq^u redit
ad tantam dignitatē q^uis redire possit ad tātā charitatē:
s; de^o plus diligit ino-
cētē q^u penitentem.
¶ Utrum de^o magis diligit boīem q^u angelum.
videt q^u diligit plus hoīes q^u angelū: q^u num
q^u angelos app^obedit: s; semē ab: ac app^obedit
Debre. 1. & sic plus fecit p hoīb^o q^u p angelis: s; magis dili-
git eos. ¶ P^o hoīes plib^o modis sūt mēbra xpi q^u angeli. f.

modo inuenitur ratio bonum vt pater. ideo oportet diuersas vtutes morales esse specie differentes.

Ad primū igitur dicitur qd sicut supra dictū est: duplex est amor. vnus nālis: et huius in oib' vtutibus. vñ tal' amor nō appropriat' charitati: s; est cois oib' vtutibus. et si de hoc amore loquitur aug'. pater qd nō pbat qd sit tātū vna vr'. Ali' aut' est amor aialis: qui fm qd est in supiori appetitu et gratia ad vtutē charitatis p̄tinet. et hic qdē amor inuenit' in oib' vtutibus nō qd idē per essentia eis: s; in q̄tū p̄cipiat' ab ipsis put sunt a charitate iperate. Ad scdm dōz qd id qd est rōnis et intellect' nō eodē mō p̄cipiat' in materis oīz moralium vtutū: cū in diuersis materis diuersimode medium rōnis recte inueniat'. et iō talis mō diuersitas diuersitate forme et sp̄i car: sicut et accidit in nālib': qñ diuersē mō nō sūt p̄portioate ad recipiendū formā vni' rōnis. Ad 3m dōz qd i oib' moralibus inuenit' vna rōve ri: qd ē verū rōgēs i hoīs actiōe p̄sistēs. et iō ad vni' actū cognoscitiū p̄tinet. Inuenit' enī in eis rō boni diuersa s; qd i diuersis diuersimode ordo rōnis p̄sistit. et iō ex pte appetitiue opz qd sint diuersi bitus: qui dñr vtutes morales.

Ad secundā qd dicitur qd sic speculatiua rō dicit' esse recta fm qd se p̄formiter ad p̄ma p̄cipia hēt: ita et rō practica dicit' recta rō fm qd se habet p̄formiter ad rectos fines. Inclinatio aut' ad fines ad appetitū p̄tinet. et iō in. 6. Et hi. dicit' qd veritas et rectitudo rōnis practice est fm qd se hēt p̄formiter ad appetitū rectū. appetit' aut' respectu alieni est rect' nālis sicut respectu finis vt timi put glibet nāliter: vult eē felix. sed respectu alioz vt etitudo appetit' ex rōne causat' fm qd appetit' aliquat' rōne p̄cipiat: vt in. z. et hi. dicit' qd prudētia facit rōnē rectā. iō p̄ter prudētiā requirunt' alie vtutes morales que faciūt appetitū rectū in his in qb' nāliter rect' nō est: et qd bonū rōnis nō eodē mō inuenit' in ipa rōne et in his que rectitudinē rōnis p̄cipiatue hñt. iō fm ea que p̄us dicta sunt morales vtutes sunt alij bit' fm sp̄z qd prudētia.

Ad primū igitur dicitur qd qñ aliq' adiudunt' eq̄litate recipiētia cois p̄dicationē tūc vñ nō ponit' in diffōne alteri: s; qñ cōe p̄dicat' de eis per p̄us et posterū: tunc p̄mū ponit' in diffōne aliaz: sicut substātia in diffōne accidētū: et p̄pter hoc prudētia ponit' in diffōne aliaz vtutū: in qua per p̄us bonū rōnis: et per p̄us rō vtutis inuenit'. qz p̄us est qd est per essentia qd est per p̄cipiat' onē. Ad scdm dōm qd prudēs est actiū ad inueniēdo ea que ad finē rectū p̄ducunt: sed p̄ter hoc opz esse vtutes morales que faciūt rectā it̄tōnē et inclinationē in finē: que et exigit' ad hoc qd hō sit actiū. Ad tertiu dōm qd bonū ortis p̄sistit in re exteriori que per actū artis ad p̄fectū p̄ducit: sed bonū moris cōsistit in ipso opante. et iō in artificialibus: dum mō aliq' opus bonū p̄ficiat: nō differt q̄tum ad rōnē artis qualitercūq' operāz se fm voluntatē ad opandū hēt siue sit firm' in p̄posito vel delectabiliter operēz aut nō. Refert' aut' q̄tū ad p̄fectionē vtutū moralis. Et iō opz eē in moralibus hñt' faciētes appetitū rectū. nō aut' in artificialibus.

Ad tertiaz qd dicitur qd sicut dictū est (artificialibus) hñt' vtutū moralium ex bono rōnis diuersificāz: qd qdē in ipso rōnis iudicio essentialr cōsistit qd ad prudētiā p̄tinet. in his vō que per rōnem disponunt' p̄cipiatue quod ad morales vtutes spectat. Moralē aut' mām id est actus et passiones humanas rō q̄tū ad tria ordinat siue disponit: p̄mo ordinando ipas passiones per actiōes fm se p̄t eas ad mediū reducit fm quādā cōmēsuratiōe: et sic dicit' modū in eis ponere: qz modus mēsuratiōe ipoztat. Scdo ordinando subiectū ad ipas actiōes et passiones: p̄mo modo ordiatas: vt. i. homo firmiter inbe creat bis que rō ordinant. Tertio in ordine ad aliq' extra

ad qd opz actus nostros p̄portionari siue sit finis. siue alit' bō: siue qd extrinsecus: et scdm hoc causat' rectitudo vel equalitas in vtute. hec igit' tria. i. modus et firmitas et rectitudo in oib' vtutibus moralibus inueniuntur: sed in quibusdam materis virtutum bonum rōnis attendit' p̄cipue scdm vnum istorū. In quibusdā vero fm aliud fm qd nālis potētia quā p̄ficit' habit' virtutis magis deficit in hoc vel in illo. Vñ tota intentio rōnis et virtutis ad hoc fertur vbi natura deficit: sicut pater qd delectationes corporales sunt nobis cōnaturales. Et iō in his difficillimum est modum tenere. et p̄pter hoc vtus que est circa eas: scilicet temperantia p̄cipue modum sibi ascribit. vnde et nomē accipit. et similiter naturaliter homo mortē fugit: Unde et difficillimū est in periculis mortis firmiter persistere. Et ideo fortitudo que circa huiusmodi est: firmitatem sibi ascribit. et inde nominat'. Et similiter rectitudo p̄cipue in cōmunicacionibus ad alterū querit'. Et iō iustitia que circa has est a rectitudine nomē habet: et sic est etiam in alijs virtutibus moralibus: qz fm speciem distinguunt': put bonum rōnis quātum ad aliq' p̄dictorum diuersimode in eis inuenitur fm conditionem sue materie.

Ad primū igitur dicitur qd alie virtutes nō dicunt' partes subiectiue harum vel itegales: qd non impedit earum distinctionem ab istis: qd infra melius patebit. Ad scdm dōm qd iste vtutes denominant' ab hoc quod est p̄cipale in eis. aliq' aut' est p̄cipale in vno qd nō est p̄cipale in altero: vt ex dictis patet. et iō nihil p̄hibet eas esse distinctas. Vñ aduertēdū qd sancti et p̄bi inueniunt' dupliciter loqui de istis vtutibus. quandoq' fm qd sunt speciales virtutes habētes determinatāz materiam: sicut qd temperantie attribunt' delectationes venereas cohobere. qñq' aut' fm qd hñt quādā generalitatē: put illud a quo nomē accipiūt: et in quo p̄fectio eaz p̄cipaliter consistit: ad alias materias vtutes transferit: sicut cū fortitudini attribunt' fortiter p̄sistere: nō solū in periculis mortis: sed et in qbuscūq' periculis: sed p̄mū dicit' p̄prietatē aut' appropriatē vel per reductionē. Ad tertiu dōm qd iusticia quedā est generalis. quedāz aut' sp̄ialis. Specialis qdē est fm qd habet mām determinatā coicatiōis que ad alterum sunt fm rōnem debiti: et sic ponit' hic vna de quatuor cardinalibus virtutibus. Alio mō dicit' generalis et hoc dupliciter. Uno mō fm qd est quedā habitudo recta ipi' aie put homo debito modo ordinat' et in seipso et ad alia: et sic dī iustificari impius. Alio mō put est idē qd oīs virtus rōne differēs put actū vtutis qd ordinat' ad bonū cōe fm iperium legis: quod p̄tingit in actibus oīum virtutū: vt p̄bi dicit'. Et hi. et hoc infra melius patebit.

Utrū vtutes morales insint a natura. sic p̄cedit. videt' qd vtutes morales insint a natura. Damasc. enī dicit in. 3. li. Naturales sunt vtutes. et nāliter et equaliter insunt oibus. hoc idem et dicit' Antoni' in exhortatione ad monachos. Et fm p̄bi i. z. phycoz. Que ex p̄ncipis naturalibus causant' a nā sunt: s; rō est de p̄ncipis nālib' hoīs: cū qd vtutes ex rōne p̄cedat' videt' qd sint nāles. Et p̄bi dicit' p̄fectior iter alia aialia: sed alijs aialibus a natura iest dispositio ad agēdū ea que eis cōpetūt sicut irūdini ad faciendū nidū: cū qd vtutes nihil aliud sicut qd inclinationes ad op̄ueniētia hoī: videt' qd vtutes nāles sint hoī idite. Sed p̄tra. s; Dio. 4. ca. de di. no. Bona nālia nō amittunt' p̄prietatē: s; vtutes amittunt': qd nō sunt nāles. Et p̄bi dicit' sunt a natura nō assuefacim': sed in opib' vtutū plurimū valet assuefactio: qd vtutes nō sunt a nā. Utrū vtutes morales possint acquiri actibus.

Alterius vt qd nō possint acquiri ex actibus. p̄tinetia. n. s; p̄bi in. 7. Et hi. est aliq' min' vtute: s; p̄tinetia nō possum' ex actibus nālis acquirere. Sap. 8. Scio qd nō possum' eē vnico nisi de' det: qd multo min' aie vtutes ex actibus acquiri p̄t. Et p̄bi in nulla re p̄ aliq' actionē aliq' acquiri nisi p̄ actiōes aliq' res illa accipiat: s; operāz inq̄tum opat' nihil recipit. imo magis opationē a se emittit: qd ex hō opat' nō acquiri in ipso aliq' vt'. Et p̄bi nihil agit vltra suā sp̄z: qz effect' nō pōt eē nobilior cā: s; opatiōes qd sūt ante vtutē nō sūt vtutū: s; potētiāz nāliū tm: cū qd vt' sit nobilior qd opatiō qd ē ex pō' nāliū tm: vt qd p̄ hō opatiōes vtutes acquiri nō possunt. Et p̄bi vna opatiō nō pōt habitū virtutis causare: sicut p̄bi dicit in. i. Et hi. sicut nec plures vt videt': qz plures opatiōes nō sunt sit et qd nō est nō agit: ergo nullo mō ex actibus vtutes acquirunt'. Et p̄bi i. de memoria et reminiscētia. Stuetudo ē qd nāq' a stuetudine effici' aliq' hōi cōnāle et facile: s; nihil aliud virt' est qd quedā facilitas et inclinatio p̄ modum nāe ad bonū rōnis: vt dicit' Tullio: ergo ex cōsuetudine acquiri' aliqua virtus. Et p̄bi malū nō est fortius in agēdo qd bonū: s; ex malis operibus acquiri' aliq' habit' virtuosus: ergo ex bonis operibus acquiri' virtuosus.

Utrū vtutes morales sint infuse. vt qd nō oportet ponere aliq' vtutes morales infusas. ca. n. qd p̄ p̄ncipia nālia p̄t cāri nō oīz qd diuinit' p̄ter nālia p̄ncipia causent' nisi aliq' miraculose fiat sicut qd sanitas restituit' quā ē nā poss; restituere licz nō statis: s; ad vtutes morales possum' puenire per nālia p̄ncipia vt p̄bat' ē: ergo nō idigem' qd vtutes nō bis infundant'. Et p̄bi ad actū quātūcūq' p̄fectū nō requiritur nisi qd sit act' rect' et meritor': s; ad faciendū actū rectū sufficit virt' acquirit' ad faciendū aut' meritorū sufficit charitas: ergo nō indigem' vtutibus moralibus infusis. Et p̄bi vtutes qd de' i nobis sine nobis opat' sunt mētis q̄litates: vt dicit' Aug. et nō i vtutibus organiaz affixis: s; aliq' moralium virtutū: vt dicit' ē: sūt in irascibilis: et cupiscibilis qd nō sunt partes mētis cū sint vtutes organiaz affixe: ergo vtutes iste ad mētis nō possunt esse infuse. Et p̄bi vtutes morales a cōsuetudine dicunt': vt p̄. z. Et hi. sed qd est ex cōsuetudine nō est infusus. Ergo vtutes morales nō possunt esse infuse. Et p̄tra. Sap. 8. Sobrietatē et prudētiā docet iustitia et virtutem: et tangunt' ibi iste quattuor cardinales virtutes vñ in littera magister dicit que sūt vtutes morales: s; sapiētia dei: nō solū docet intellectū instruēdo: s; etiā affectū mōnēdo: ergo iste vtutes etiā sunt infuse. Et p̄bi in pueris baptizatis et in p̄tritis: dicit' sūt oēs vtutes: s; nō p̄t eē acquirere p̄prietatē vtutis nō p̄cipiat: vt dicit' in. i. Et hi. neq' ē vtus ac' vtutis sufficere pōt ad acquirēdū oēs vtutes: ergo oēs vtutes morales etiā sunt infuse.

Utrū infuse differat sp̄e ab acquisitis. vt qd et nō differant sp̄e infuse ab acquisitis. agēs. n. cū sit ex rōe nō diuersificat sp̄z. vñ euidē sp̄e ē oculus que de' ceco nato restituit' et que i aliq' creatura causat: s; vtutes infuse differūt ab acquisitis penes agēs p̄: qd nō differūt sp̄e. Et p̄bi habit' specificant' ex actibus et obis: s; idē ē obz: et idē act' est rēp̄tatiōe infuse: et acquisit' ē nō differūt sp̄e. Et dicit' qd act' differūt i q̄tū sūt meritorū actus infusaz. nō aut' actus acquisitaz. Et p̄tra. act' virtutis cuiuslibz nō ē meritorius: nisi in q̄tū est format' a charitate: sed format' et in forme vtutibus nō facit differentia specie: sicut p̄bi in fide cū sit differentia penes extrinsecū: ergo vtutes infuse ab acquisitis nō differunt sp̄e. Et dicit' qd infuse pp̄ deū operant'. nō aut' acquisite. Cōtra. Deo nō ē obz cardinaliū vtutū. s; theologiaz: cū igit' vtutes nō recipiāt sp̄em a fine vltio: s; ab obo et actu. vt qd ad huc

per hoc non differant specie virtutes acquisite: sed infuse. Sed cōtra. quelibet pars posita in diffinitione facit differre s; sp̄em: s; infusio ponit' in diffinitione vtutis ab aug. s; quā dō in nobis operat' sine nobis: qd infusa differit sp̄e ab acquisita. Et p̄bi. oue forme eiusdē sp̄e nō p̄t eē in vno subo: s; vtus infusa ē sil' cū vtute acquisita: vt p̄bi in adulto qd hñs virtutē acquisitā ad baptizandū accedit qd nō min' recipit de infusis qd puer: qd vtus acquisita et infusa differunt specie.

Respondeo dōz ad p̄mā qd dicit' qd sicut in nālibus posuerūt qdā formas oēs existere in mā: et qd agēs nāle extrahit eas d' occulto ad manifestū in q̄tū remouet ea qd p̄hibebāt formā illā apparere: ita etiāz dixerūt qdā de habitibus aie. Unde plato dixit qd oēs scientie sunt in aia a natura: et adiscere non est aliud qd recordari. Et sicut videt' dicit' Damasc. de virtutibus qd insunt nobis a natura et per exercitiū tollunt' impedimēta virtutūz sicut ferri eruginē auferētes videmur claritatez que nālr et inest inducere. Dēs aut' iste opinionēs fm aliquid vere sunt et fm aliq' false. vere qdē sūt in q̄tū p̄dictoz: aliq' choatio est in nā sicut forma existit in potentia materie: et sciētia cōclusionuz in p̄ncipis vniuersaliū: qz qd in p̄culari discit' p̄m' in vniuersali sciētiā: et vtutes p̄sistūt in nāli ordinatiōe ad bonū vtutis qd ē in rōne cognitiōe hō bonū: et etiā in voluntate nāliter appetente illud. Et etiā qñq' in inferioribus viribus in q̄tūz sunt nāliter subiecte rōni et in qbusdā ex ipis cōpletionē est min' de resistētia ad bonū rōnis fm qd p̄bi dicit in. 6. et hi. qdā cōfessim a naturitate sunt fortes rēp̄tati: et ideo a Tullio dī qd semitaria virtutū siue initia sunt nālia. False autem sunt p̄dicte opinionēs in q̄tūz p̄lemētū formaz fm qd sunt in actu ē ab agēte extrinsecō. sciētie vō p̄lemētū ē ex doctrina vñ inētiōe. vtutū aut' ex assuefactiōe vel infusio: et hō ē qd p̄bi. z. Et hi. dicit' ināris nobis eas suscipe. p̄fectū vō passuefactiōez.

Et per hoc p̄bi rōnē ad auctē Damasc. Ad 2m dōz qd rō ē nā bonis: est rō. vnde ex p̄bi qd ratio addit aliquem modū causandi supra modū quo aliquid ex altero causat' nāliter: et fm hunc modū est p̄ncipiū vtutū. Ad 3m dōm qd homo p̄pter hoc qd habet rōnem qd collatiua est se habet ad multas opatiōes quar' ratio p̄ncipiū est: et ideo nō prouident' boī a natura necessaria ad regumētū et defensionē sic alijs aialibus: vt p̄bi et vngues: qz nō possit instrumētū aliq' determinatū p̄tere ad tā varias et diuersas opatiōes: et iō dant' sibi manus p̄ quas possit sibi facere necessaria s; qd ei p̄petit ex ratione: et sicut nō potuit esse in homine p̄lemētū ex natura: qz nō est idē cōueniens oibus. opz enim medium virtutis in diuersis diuersimode accipi.

Ad secundā qd dicitur qd qdā p̄bi qd segēz Anic. postuerūt oēs formas esse a datore: et qd agēs nāle nō facit nisi dispōnē ad formas illas: et sicut etiāz dicit' Anicē. qd scia et vt' sūt a datore: et p̄ studiū: et exercitiūz disponit' aia ad recipiendū istuz dictoz habitū. Hec aut' positio tollit nāle vtutē qd inest cuius p̄ nāli ad faciendū sibi file s; qd mā i quā agit ē receptiua sue silitudis qd qdē neciū ē ex hō qd oē qd agit. agit ex hoc qd ē in actu. vñ oīz qd oē qd ē in actu aliq' aliq' mō possit eē actiū illi'. Et iō oē naturale p̄ncipiū natū est inducere suā silitudinē p̄ actus suū: cū igit' p̄ncipia sciētiāz et vtutū sint nāliter nobis indita vt dicit' est. opz qd per actiōes ex illis p̄ncipis p̄deūtes vtutū et sciaz habit' p̄pleāt: et huius qdē attestat' exp̄tētia: qz ex stuetudie effici' aliq' facile: et delectabile qd p̄t erat difficile: et hō ē signū habit' gnāri. s. delectatiōe opis.

Ad primū igitur dicitur qd nullū bonū pot' hō hēre nisi dō de: s; qdā habēt a deo nō cooperātib' nobis: sic ea qd sunt infusa: et qdā nobis cooperātib' sicut

acquistis: et quod cooperante natura sicut natura. Ad 2^m dicitur quod in operibus aie est gradus secundum quod una potentia alteri subiacet: et in eadem potentia est iueniri superius et inferius secundum quod ad diuersa obiecta comparat. Inferius autem natus est recipere a superioribus: id est operationes egredientes a ratione naturali et voluntate: et in quibus per se sunt semina virtutum acquiruntur in irascibili et concupiscibili: et per operationem voluntatis et rationis in quibus sunt finis et principia: primo acquiruntur in eis quibus ad ea que sunt ad finem et quibus ad rationes habitus et virtutes: sic habitus acquiruntur per operationem que ab operante egreditur: et quibus inferioribus a superioribus recipitur: in superioribus autem parte non est habitus nisi vel naturalis vel infusus. Ad 3^m dicitur quod sicut principia sunt potentia rationis: et virtutes eas continent: ita semina virtutum que sunt in superioribus parte aie sunt digniora virtutibus que sunt in partibus inferioribus: et continent eas virtutes: et operationes procedentes ex illis principijs sunt siles opibus virtutum et sunt habitus virtutis perficere: sicut ex consideratione principiorum generatur scilicet conclusio. Ad 4^m dicitur quod sicut multe gutte cauant lapidem in quibus ultima agit in virtute eius procedenti: quibus trahit habitus ad cauatio: ne nihil cauantes: ita ultima operatio agens in virtute omnium procedenti habitus virtutis cauant.

Ad tertiam quod dicitur quod sicut dicitur est semina virtutum que sunt in nobis sunt ordinatio voluntatis et rationis ad bonum nobis naturale. cum autem sit homo ex diuina liberalitate ordinatus ad quod bonum super naturale. scilicet eterna glia ex principijs virtutum seminarijs non sunt virtutes causari finis predicto proportionate. Unde operationes virtutes que vitia naturalis ordinant ad finem illud ex eo carit ex quo est nobis inclinat in finem illud. Et autem est per dei gratiam virtutes operationes virtutes morales infusas habere.

Ad primam quod dicitur quod sanitas per miraculum restituta non est ad aliud ordinata quam sanitas que sit ex natura: et idem illis que sunt sanitas ex natura non est necesse sanari: et idem non est sile de sanitate: et virtutibus infusis que ad aliud ordinantur que acquiruntur: et dicitur. Ad 2^m dicitur quod reuerentia actus est per proportionem ad finem. ad diuersos autem fines diuersimode accipit actus per proportionem. Unde aliqui actus est reclus per proportionem bono civili quod non est reclus per proportionem glie eterne. Unde operationes sunt alie virtutes infuse que faciunt actus reclus ex proportionem ad finem. Ad 3^m dicitur quod virtutes infuse acquiruntur non sunt in irascibili et concupiscibili nisi secundum quod principiant aliqui ratione: et ex hac parte non sunt dependentia ab organo corporali: sed continentur sub merito sicut et sub ratione in quibus principiant. Ad 4^m dicitur quod motus secundum quem de moralibus virtutibus inclinatio quadam appetit ad bonum vel malum faciendum: et que bec inclinatio frequenter est ab assuetudine: idem motus sic dicitur a more per assuetudinem inclinatio descendit: sed dea inclinatio non semper est ab assuetudine: sed quibus a natura sicut dicitur motus brutorum in sensu de animalibus. vel est ex dei dono: et sic virtutes infuse morales dicitur prout.

Ad quartam quod dicitur quod virtutes acquiruntur et infuse differunt a temperantia: et sic de alijs: quod virtutes sunt sicut principia in operationibus. si autem est aliqui scia que non possit reduci ad principia naturalis cognita non est eiusdem specie cum alijs scientijs nec virtute scia dicitur. Unde cum fines virtutum infusarum non per se sunt in seminarijs naturalibus virtutum: sed naturalis humana excedat operationes virtutes infuse a virtutibus acquiruntur que ab illis seminarijs procedunt differunt specie. Unde et in alia vita boiem perficiunt acquiruntur quod des in vita civili: infuse in vita spirituali que est ex gratia secundum quas homo virtuosus est merito ecclesie.

Ad primam quod dicitur quod effectus proportionat agere differunt specie secundum diuersitatem ageris. Unde animalia generata ex semine et ex putrefactione non sunt eiusdem specie. virtus autem diuina queis possit super omnes effectus et in infinitum eos excedat: tamen aliqui effectus sunt que non prout est nisi ex virtute diuina et tales effectus non sunt proportionati alijs. Unde tales effectus differunt specie.

ferunt specie ab illis effectibus que ab alijs causis produci possunt queis et diuina virtus illas possit producere. Ad 2^m dicitur quod virtus sit idem actus virtutis acquiruntur et infuse naturalis: non tamen idem actus formalis: quod virtutes acquiruntur collimitate circumstantie secundum proportionem ad bonum civile: secundum virtutes infusas secundum proportionem ad bonum eterne glie. Unde etiam aliqui supfluum secundum virtutes civile est moderatum secundum virtutem infusas: sicut quod homo ieiunet et se voluntarie morti offerat per defensionem fidei. Ad 3^m dicitur quod penes hoc quod est meritum non differunt specie nisi in quibus virtutes acquiruntur sunt magis propinque ad meritum per finem ad que ordinantur. Ad 4^m dicitur quod queis finis vltimus non faciat idem in specie: facit tamen diuersitatem: sicut generis diuersitas facit diuersitatem in specie. Tamen sciendum quod relatio actualis ad remotum finem non facit predicta differentia: sed originalis relatio ad ipsam: secundum quod ex diuersitate finis sit diuersa proportio in actu et habitu.

Utrum virtutes morales consistant in medio.

Ad tertium sic procedit. Utrum virtutes morales non consistant in medio in nullo. idem inuisibile est accipere medium et extrema: secundum passiones et operationes: circa que sunt virtutes morales sunt idem in medio. Utrum medium equaliter distat ab extremis: sed quedam virtutes plus appropinquant vni extremo quam alteri: sicut fortis plus a simili audaci quam timido ut dicit philosophus in 3. Ethicorum. Virtutes morales non sunt in medio. Utrum non est idem medium et extrema: sed est extremum: quod est vltimum potentie: ut in primo celi mundi: quod non est in medio. Utrum quicquid bonum consistit in medio: malum consistit in extremo ad minus: sicut in castitate quicquid homo abstineat a venereis si peccat. sicut et in magnanimitate que est extremum in magnitudine in quibus ad maxima tendit. sicut et in veritate: quod non potest homo nimis verum dicere: quod virtus bonum virtutis non consistit in medio. Utrum si virtus sit medium non est medium nisi iter duo vicia: secundum aliqui virtus est que non est iter vicia: sicut iustitia. Quod si plura accipiat peccat. si minus autem detur non peccat. quod non omnis virtus moralis consistit in medio. Sed est quod dicit philosophus in 2. Ethicorum. Utrum sicut se habet ars ad factibilia: ita se habet virtus ad agibilia: et ars corrumpit ex suo perfliu et diminuto: quod virtus: quod est in medio.

Utrum in iustitia sit medium rei.

Alterius videtur quod in iustitia non sit medium rei. diffinitio enim generis debet saluari in qualibus specierum: sed in diffinitione virtutis ponitur quod est medium secundum rationem: ergo in iustitia est medium rationis et non medium rei. Utrum propter hoc in alijs virtutibus dicitur esse medium rationis et non medium rei: quod diuersimode determinat medium secundum diuersas ordines: sicut aliquid est multum ad comedendum vni quod non est multum ad comedendum alteri: sed diuersa conditio etiam obseruat in iustitia: quod iustitia distributiva non equaliter tribuit omnibus: sed vnicuique secundum quod dignus est: sicut etiam in commutativa non tantum punit qui percutit priuatum hominem quantum qui percutit principem: ergo in iustitia non est medium rei: sicut nec in alijs virtutibus. Utrum in illo accipiendum est medium virtutis quod per virtutes rectificatur et perficitur: sed finis virtutis non est rectificatio rei exterioris: sed operantis secundum rationem: quod eupraxia: id est bona operatio est finis in omnibus virtutibus: ut dicit philosophus in 6. Ethicorum. ergo non est ibi rei medium: sed rationis tantum.

Sed medium quod accipit secundum proportionem rei ad rem est medium rei: sed medium iustitie accipit secundum proportionem rei ad rez: ut geometriam in iustitia distributiva: vel arithmetricam in commutativa: ut dicit philosophus in 4. Ethicorum. ergo est ibi medium rei. Utrum iustitia est equalitas quod dicitur: equalitas est et secundum rem medium iter plus et minus: quod est in iustitia est medium rei.

Utrum virtutes intellectuales habeant medium. videtur quod in virtutibus intellectualibus non sit medium.

dius. medium. n. accipit in passionibus secundum quod mensurantur ad rationem secundum virtutibus intellectualibus non est accipere aliquid superius ad quod mensurantur: quod in eis non est accipere medium. Utrum medium virtutibus iter virtutes passiones: secundum intellectuales non sunt virtutes passiones: quod rationes virtutibus in intellectu non sunt virtutes intellectuales virtutibus non est accipere medium. Utrum vbi cuique est accipere medium est accipere extrema quod corrumpit medium: secundum in intellectu non est accipere extrema corrumpentia medium: quod intellectus non corrumpit neque ex magno intelligibili: neque ex paruo: ut dicitur in 3. de anima. quod in virtutibus intellectualibus non est medium.

Utrum in virtutibus moralibus non iuenit medium nisi secundum quod participat rationem rectam: secundum rationem rectam per primum iuenit in intellectualibus quod in moralibus. ergo verum est medium in intellectualibus quod in moralibus. Utrum ars est intellectualis virtus: ut philosophus in 6. Ethicorum. secundum philosophum in 2. Ethicorum. per medium artis probatur medium virtutis. ergo virtus intellectualis habet medium.

Alterius videtur quod theologie virtutes medius habeant in moralibus enim virtutibus est medius secundum quod eorum actus ex ratione recta procedunt: sed virtutes theologie actus non sunt contra rationem: sunt in medio. Utrum spes est medium inter presumptionem et desperationem: secundum spes est virtus theologie: quod virtutes sunt medius inter vicia. Utrum fides vadit media inter duas hereses. scilicet nestorum et eutichis: secundum fides est virtus theologie: quod virtutes theologie in medio. Ber. dicit quod modus charitatis est non dicitur consistit. bre modus: secundum virtutes dicuntur in medio esse in quibus sunt modificate: quod charitas non est in medio: et eadem ratione nec alie due. Utrum vbi nunquam contingit equaliter reddere ibi non potest esse supfluum. secundum illis que sunt ad deum contingit equaliter reddere: ut et philosophus in 2. Ethicorum. dicit. quod non potest homo nimis verum dicere: quod virtutes theologie deus habent per obiecto accipere: ita non sunt in medio.

Respondeo ad prima quod dicitur quod omnes virtutes morales in medio consistunt sunt. virtutes enim morales sunt circa passiones et operationes: quas oportet dirigere secundum regulam rationis. in omnibus autem regularis consistit rectum: secundum quod regule equantur. equalitas autem media est inter maius et minus. ideo oportet quod rectum virtutis consistat in medio eius quod superabundat: et eius quod deficit a mensura rationis recte.

Ad primam quod dicitur quod virtutes morales sunt inuisibiles vel secundum intentionem: vel secundum tempus: vel secundum locum: vel secundum obiectum: vel secundum aliquid horum. et ideo etiam secundum hoc est in eis medium accipere. Ad 2^m dicitur quod medium accipitur in aliquo dupliciter. Uno modo ex parte ad extrema eiusdem rei sicut medium in circulo: et tale medium oportet quod eque distet ab extremis. Alio modo ex parte ad aliquam regulam extra: et tunc non oportet quod medium eque distet ab extremis: sed quod eque regule: sicut quod quod secum lignum ad aliquam regulam non semper tantum auferatur quantum dimittitur: et tale medium est medium virtutis moralis que habet rectam rationem per regulam. unde quibus appropinquat plus vni extremo quam alteri secundum quod appetit rationem recte. Ad tertium dicitur quod virtus est extremum quo ad contrarietatem boni et mali: quod bonum hois in ratione consistit: et ita in medio equalitatis ad rationem: secundum quod ad contrarietates circa que est virtus est in medio sicut dicit philosophus in 2. Ethicorum. Ad 4^m dicitur quod medium virtutis saluat secundum adaequationem omnium circumstantiarum sicut ad rationem. Contingit autem in aliquibus virtutibus quod adaequatio omnibus circumstantijs non potest accipi extremum in altero: quod supfluum non potest accipi in illo nisi ex parte ad aliam circumstantiam sicut in veritate virtute per quod non potest homo nimis verum dicere saluato quod dicitur per quod dicitur: quod vbi: et cui: et ceteris: sed superfluum in hac circumstantia accipit secundum excessum in alijs. quod enim dicitur per quod non oportet et nimis verum dicitur. sicut etiam in magnanimitate est ratione quatuor. sicut etiam in castitate. quod non

non potest homo nimis abstinere: dum non saluent alie circumstantie. Ad 5^m dicitur quod virtus dicitur medium dupliciter. Uno modo ratione maius circa quam est: in quantum adaequat eam rationi recte et hoc per se iuenit in virtutibus moralibus: et sic est medium per participationem extremorum. Alio modo dicitur medium ratione habitus: in quantum s. habitus virtutis est medium iter habitus duarum malitiarum: et hoc est medium per abnegationem extremorum: et hoc accidit virtuti: nec oportet quod sit in omnibus virtutibus: et propter hoc non oportet quod iustitie habitus sit medium inter duas malitias. ut in 5. Ethicorum. dicitur: secundum quod medium attingat in maius sua.

Ad secundam quod dicitur quod in iustitia oportet esse non solum medium rationis: sed et rei: cuius ratio est: quod iustitia est circa operationes et secundum ordinem ad alterum: vnde illud ad que sunt operationes iustitie accipitur quasi regulam: et idem sic passiones circa que sunt alie virtutes oportet quod equentur rationi: ita oportet operationes circa que est iustitia adaequentur illi ad que est iustitia: quod non potest esse nisi secundum rem tantum reddat quantum ei debet: et ideo ibi est medium rei. Sed iter aliquos duos potest constitui equalitas dupliciter. vno modo secundum quod virtutes aliquid reddunt: et in hoc consistit tunc ei equalitatem iustitia distributiva que non dat equalitatem virtutibus secundum quantitates: sed secundum proportionem: quod virtutes dat quantum sibi debet: et ideo medium in iustitia distributiva dicitur esse secundum proportionem: in qua saluat eadem proportio: non eadem quantitas: sicut sex est medium inter quatuor et nouem: quod in qua proportione se habet ad quatuor. sicut in sex qualitate in ipsa se habet nouem ad ipsas: quibus nouem excedat sex in tribus: et sex quatuor in duobus. Alio modo consistit equalitas iustitie inter aliquos in quantum vnus debet recipere ab alio propter hoc quod ille prout recepit ab isto: et ad hoc est iustitia commutativa: et quod tamen dicitur secundum quantitates aliquis ab altero recipere quantum ei tribuit: idem in hac specie iustitie saluat medius secundum proportionem arithmetica: in qua saluat eadem quantitas: sicut tria est medium iter quatuor et duo: quod virtutes est excessus in vnitate.

Ad primam quod dicitur quod in iustitia est medium rationis quod idem est medium rei. Ad 2^m dicitur quod in iustitia non considerat conditio persone nisi in quantum ex conditionibus persone variat quantitas rei. qui. n. percutit principem maiorem offensam facit: et ideo plus debet puniri: et sicut etiam per in iustitia distributiva quod diuersitas persone in diuersitate rei reducat. Ad 3^m dicitur quod in iustitia incidit in idem rectificatio operationis et rectificatio rerum ut dicitur est.

Ad tertiam quod dicitur quod bonum virtutibus intellectualibus consistit in hoc quod verum dicitur. virtus autem consistit in quod adaequationem intellectus vocis ad rem: et equalitas est medius iter maius et minus: ideo oportet quod bonus virtutibus intellectualis in medio consistat: ut. s. dicatur de re hoc quod est. si autem excedat vel in plus vel in minus erit falsum: quod se habet ad virtutes intellectuales: sicut viciu ad morales: et hoc in quantum intellectus absolute considerat. in quantum vero de vno in aliud discurrat accipitur medium non solum secundum mensurationem ad rem: sed secundum commensurationem rationis ad principia vel eorum que sunt ad finem in operatiuis.

Ad primam quod dicitur quod sicut dicit philosophus in 1. de methodo. mensura intellectus non est res: et idem secundum quod adaequat rei est rectum ipsius. nihilominus principia sunt regula rationis et intelligentes est quodammodo regula principiorum. Ad 2^m dicitur quod contrarietas passionum accedit ad medium virtutis moralis unde circa iram que non habet passionem oppositam est medium virtutis moralis secundum plus et minus in ipsa eadem passione. Ad 3^m dicitur quod extrema in virtutibus intellectualibus non accipiuntur secundum magnitudinem et parum intelligibile: sed extremum in plus est quod attribuitur aliquid alicui quod non est ei. extremum autem in minus quod remouetur ab eo quod ei inest. vtroque autem modo falsum contingit. vix autem quod dicitur inesse quod inest: aut non inesse quod non inest: bec extrema corrumpunt non substantiam: sed veritatem intellectus.

Ad quartam qdne ddm qd mediū in oib' virtutib' qd habet mediū accipit ex hoc qd virtus attingit in mā ppria illud qd est equale r cōpetēs mēfura. Un si esset aliq' virtus qd haberet mēfurā ipāz p mā nō cēt ibi extrema nec mediū: s' bonū illi' virtutis cēt simpliciter attingere mēfurā illā: sicut si alicui' virtutis mā cēt vitas. oī: utz aut pma mēfura ē ipse de': sic ē ipse pbs i. g. metha. dīc. Un virtutes theologice qd hnt deus p obo qd est vltim' finis a quo oia mēsurant nō pnt habere rōnē medij cum in mā illa nō sit accipere extrema: sicut etiā in his que cōiuncta sunt malo fini nō pnt accipi mediū.

Ad primam igit' dōz qd rō recta nō est ad hoc qd in mā illa vident' extrema: quia supflūū esse nō pnt. Ad 2' dōz qd fides est virt' theologica in q' tū adheret pme vitati: r ex hac pte nō pnt in ipa mediū cē. nō. n. pnt nimis dō adherere: s' ex pte illa qd aliqd affirmat v' negat vitati pme adherēs ibi ē mediū: qz s' b' h' s' s' illū dīcē cū virtutib' intellectualib'. Et s' h' dōm ad 3' qd spes nō h' mediū fm qd deo adheret: s' ex parte subiecti.

Utz virtutes morales maneāt in patria.

Ad quartam sic pcedit. v' qd virtutes morales nō maneant in p'ia. f' des. n. r spes sūt nobiliores q' virtutes morales s' fides r spes euacuānt: g' r morales virtutes. s' virtutes morales p'ficiūt in vita actiua: sed bec vita cessabit in p'ia in q' erit tm' rēplatio: g' r virtutes morales nō erūt in p'ia. s' virtutes morales qdā sūt cir ca passioēs: s' be n' erūt i p'ia: g' nec virtutes morales. s' fortitudo r tēperātia sūt i irascibili: r cupiscibili: s' s' q' dā vires sensibiles nō remanebūt in aia sepata: g' nec tēperātia r fortitudo. s' i p'ia erim' sicut angeli dei. Dat. 22. s' derisibiles vident' qd ponūt castitatē r sobrietates in angelis quos deos noiat pbs in. io. metha. g' nec i nobis erūt. s' patiētia ē valde nobilis v' r: qz ipa op' pfectus h' s' nō remanebit in p'ia nisi q' tū ad fructus: vt aug. dicit in li. de patiētia: g' nec alie morales virtutes.

S' h' virtutes plenissime fuerūt in xpo: s' ille virtutes qd euacuānt i p'ia nō fuerūt in xpo: vt fides r spes: g' virtutes iste nō euacuānt. s' s' p'ia. i. iustitia ē ppetua r imorta lis: s' nō min' ē necia ordiatio hoīs ad seipz q' ordiatio ad altez q' ē i iustitia: g' r alie virtutes morales maneāt in p'ia. s' in p'ia erūt hoies deo rformes: s' be virtutes i deo sūt exēplares: vt dīc' Macrobi'. g' r in scis erūt ali quo modo.

Respondeo dōz qd q' virtutū p'dictaz h' duos ac' tus. vnu quē exercet circa ppriā. s' timōēs r audacia: s' q' iā domū victor reuertit' h' hūc actū qd ē gaudere d' vi ctoria p pugnā pcedere adēpta. Dcm ē aut qd virtutes mo rales qdā sūt ifuse r qdā acq'site: r qd acq'site dirigūt i vita ciuili. vñ hnt bonū ciuile p fine: r qz bec ciuilitas nō rema nebit in p'ia: iō nō remanebit eis aliqs act': nec circa finē: nec circa mās ppriā: s' quā tēdit ad finē: r iō habit' tollēt. virtutes aut ifuse morales p'ficiūt i vita spūali: s' quā hō ē ciuile ciuitatis dei: r mēbz corpis xpi qd ē ecclia: r bec qdē ciuilitas i futuro nō euacuabit: s' p'ficiēt. vñ remanebunt istis virtutib' act' qd sūt circa finē p'ximū vniuscuiusq' vir tutis: r iō remanebūt habit' virtutū moraliz infusaz.

Ad primam igit' dōm qd fides r spes sunt nobiliores moralib' virtutib' rōne obi: s' qz habēt essentialiter annexaz imperfectionez respectu sui obiecti: que nō est annexa virtutib' moralibus: ideo nō opz qd mo rales euacuentur sicut spes r fides. Ad scd' dōm qd vir tutes que p'ficiunt in vita actiua etiāz acq'isite nō opoz ter qd tollant: cū aliquis se transfert ad vitaz cōtēplatiuā.

sed habet alios actus inquantuz ptingunt ad finē p'ximū: qz rēplatiua vita ē finis actiue: r ideo distinguit Macro bius baz virtutū tres gradus scdm qd sunt in hoibus. sunt eniz politice s' qd hō per eas in ciuilib' operibus rectifica tur. purgatozic aut fm qd ciuilib' vrens ad quietē cōtēpla tiōis aliquis anhelat. s' dicunt' purgati animi in q' tū ali quis abiecto oī exercitio ciuilib' vite quieti rēplatiōis totū se tribuit: r in hoc statu dicit qd act' tēperātie ē cupidita tē nō iā refrenare: sed penit' obliuisci. fortitudis aut passio nes ignorare nō vincere: r sic de alijs. Ad 3' dōm qd q' tum ad actus quos habet circa materias pprias nō rema nebūt: s' fm act' quos hnt in fine adepto: qd est a passionuz tamultib' quietari. Ad quartū dōm qd quidam dicunt qd vires sensibiles nō maneāt actu in aia sepata: dicit' tm' qd maneāt in essentia aie sicut in radice. Et s' h' etiā maneāt ha bitus virtutū inferioris partis: sicut in radice in virtutib' qd sunt in rōne r in ipsa gratia. Ad quintū dōm qd iste vir tutes sunt in āgelis alio mō q' in hoib' etiā in patria: quia hoies perpeffi sunt bniismodi passioēs que per dictas vir tutes refrenant: vñ hnt: vt perpeti possint: qd nō est de angelis. vnde in āgelis r in deo sunt sicut exēplares: in ho minib' aut sicut virtutes purgati animi in patria. s' iā scidū qd pbs logē de virtutib' acq'sitis qd p'ficiūt hoies i vita ciuitatis terrenē: in q' vita nō habem' cū angelis aliquam cōiocationē: vnde nō est simile de illis virtutib' que p'ficiūt in vita ciuili ciuitat' dei: q' sicut ex āgelis r hoib'. Ad 6' dōz qd patiētia dō nō manere q' tū ad actū quē h' circa mala tolerabilia: maneāt tm' habitus r actus quē h' in ge te finis p'p'.

Deinde q' r' spāl' de virtutib' cardinalib'. p'io q' r q' debēt dici cardiales. z' de materijs: r obis eaz. 3' de actibus. 4' de subiectis. s' que ipaz sit pncipalioz.

Ad primam sic pcedit. v' qd nulle virtu tes dbeāt dici cardiales: qz eedē virtutes qd cardiales dicunt' : dicuntur etiāz generales. vnde r Tull' eis partes ass' gnat: s' virtutes sunt distincte abiuicē: vt dcm est: ergo v' qd nō debeāt dici cardiales. s' ea que diuidūt abiu nicē sūt s' h' s' p' h' r ita vnu nō ē pncipalioz altero: s' virtutes p'diuidūt abiuicē gen' virtutis: g' vna nō ē pncipalioz altera: r ita nec vna dōz dici cardinal' respctū alteri'. s' virtutes diuidūt i vicia: s' vicia pncipalia nō dicūt' cardialia: s' ca pitalia: g' virtutes pncipales debēt dici capitales r nō card iales. s' si dicūt' cardiales: qz eis puenit: ad vitā eternā vt d' in lra: eadē rōne oēs virtutes sūt dicēde cardiales: qz oib' vitaz eternā meremur. s' s' est qd dicit' in lra.

Alterius v' qd morales virtutes nō dbeāt dici cardia les: s' alie: qz theologice virtutes ppingozes sūt fini: qz hnt finē vltimū p obo: cū g' finis sit p' i opatis s' p' h' s' virtutes theologice erūt pncipaliozes: r ita ipē magl debēt dici cardiales. s' charitas d' radix virtutū. fides aut fūdāmētū. spes vō ācora: s' qd ē pportio radii ad arbo rē r fūdāmētū. ad donū r ācore ad nauē. eadē ē pportio car dinis ad hostiū: g' virtutes theologice pnt dici cardiales sic r morales. s' virtutes itelluales sūt nobiliozes vir tutib' moralib': qz p'ficiūt i vita rēplatiua qd ē nobilioz ac' tiua: g' virtutes itelluales magl dbeāt dici cardiales qz mo rales. s' cōtra. vna sola de cardinalibus hic enumera' (lea tis intellectualis est. s' prudentia: qd moralis est aliquo mo do: ergo virtutes cardinales magis sunt in genere mor alium q' intellectualium virtutuz.

Utz tm' qtuoz sint virtutes cardinales.

Alterius v' qd nō debeāt dici tot virtutes cardiales in b' nūero: qz virtutes iste sūt i trib' virib' aie: s' iter eas ē vna tm' pncipal'. s' rōnalis: g' r iter virtutes est tm' vna cardinal'. s' si virtutes dicūt' eedē gnāles: r cardi nales. gnāles aut sūt tm' due. s' iustitia r prudētia: vt dcm ē p' r. v' ē qd tm' sint due cardiales. s' i q' s' vi ē aliqd pncipalissimū iuenire eoz qd ad illā viz p'rinēt: s' g' vires sunt tres i q' s' sūt virtutes v' qd tm' tres dbeāt eē virtutes card iales. v' qd dbeāt eē ples q' qtuoz: qz virtutes vi. (nales. eas opponūt: s' vicia capitalia sūt septē: g' r virtutes cardia les debēt eē septē. s' i rōnali ponūt' due virtutes cardia les: prudētia. s' i iustitia: g' s' i q' s' aliqz viriū debēt poni due virtutes cardiales: r ita cū vires sint tres erūt sex card iales virtutes. s' sicut prudētia ē pfectio rōnis practice: ita r ars: s' rōnis practice rectitudo r veritas cōsistit: vt d' in. 6. ethi. in rformitate ad appetitū rectū: qd fit p virtutes morales: vt dcm ē: g' sicut prudētia iter virtutes morales ponit' cardinalis virt': ita r ars mechanica ponit' dōz.

Utz potius alie virtutes. s' mansuetudo magnanimitas hūilitas penitentia: liberalitas debeāt dici cardinales.

Alterius v' qd alie virtutes magis dbeāt eē cardiales q' iste: qz vnu qd dnoiat a pncipalioz: qd est in ipso: vt dīc' pbs in. z. d. aia. s' vis irascibil' dnoiat' ab ira: g' cū mansuetudo sit i rā. fortitudo aut timozes r au dacias: q' sūt eē passioēs irascibil': v' qd mansuetudo sit magl vires cardinal' q' fortitudo. s' ill' qd ē magnū i q' s' ge nere ē pncipal' in illo genere: s' magnanimitas op' af' ma gna i oib' virtutib': vt dīc' pbs i. 4. ethi. g' v' qd magnanimitas sit magis cardinal' q' fortitudo: qz vtraqz ē i irascibili. s' v' cardinal' d' in q' alie virtutes firmant' : s' hūilitas est firmamētū oīuz virtutū: qz sic dīc' Ambro. v' qd ipsa po tissime debeat dici cardinalis. s' penitētia oēs dfe c' ad pfectū renocat: s' alie virtutes dfect' singulares remo uet: g' cū penitētia sit qdā v' r: vt dīc' Ambro. v' qd ipsa po tissime debeat dici cardinalis. s' magis ē laudabile da re aliqd de pprio q' reddere alienū: s' liberalitas ppa lar gif. iustitia aut vnicuiqz qd suū ē reddit: g' liberalitas ma gis debet esse cardinalis virtus q' iustitia.

Respondeo dōz ad pma qōnez qd virtutes qtuoz qd bic enumerant' dicūt' gnāles r pnci pales r cardinales. Qz n' pncipiū cuiuslibz rei ē potissima pe ei' r plus q' dimidiū: vt d' in. i. ethi. r iō ill' qd ē potissi mū in q' s' genere d' pncipalia i genere illo: r qz habit' p'esa tur ex actib' r act' ex obis siue mā: iō virtutes pncipales di cunt' q' sūt circa illud qd ē potissimū in mā v' materijs vtu tū: sic potissimū in illis qd ad cupiscibile p'rinēt sūt dlecta tiōēs fm tactū. Un tēperātia qd ē circa illas delectationes est v' pncipalis: r eutrapelia qd ē circa delectatiōēs q' sunt in ludis ē v' rōs scdaria: sicut ars ad quā p'inet finis nauis g' est nauigatio. s' gubernatoria ē pncipalis respectu illi' ar tis q' facit nauē: qz finis ē potissimū in vno qz: r in arte q' fa cit nauē ē pncipalioz illa q' inducit formā q' q' p'rat māz: r qz ad illud qd ē potissimū in q' s' re ordinant' oia q' sūt illi' rētiō virtutes r artes pncipales mouēt' s' suū iperiuū virtutes r artes scdarias ad act' p'prios: sicut ars gubernatoria ipe rat ei q' fac' nauē: r ex b' d' architectonica respectu ei': q' s' pnceps ipi'. Et qz act' moti fundant' sup actiōe mouētis: ideo act' scdaria virtutis fundant' sup actiōe pncipali: sicut fūda' sup cardinē mot' hosty: r iō virt' pncipalis d' eē cardinal': vt virt' scdaria d' adiuicta illi. Dē aut qd mo uetur ab aliquo agit in virtute mouētis sicut ist' m' ei'. r iō etiā mot' virtutis cardinalis participatur quodāmodo in virtutib' adiuictis. r fm hoc virt' cardinalis d' generalis i q' tū p' h' virtutib' adiuictis modū suuz cōicāt. virt' aut

adiucta d' p' p'ci' inquantuz modum suū participat. igit' dōz qd nō dicunt' generales p p'di cationē. s' p quādā p'cipationē: vt di ctū ē. vñ eis nō assignant' spēs: s' partes. Ad 2' dōm qd ea que diuidūt aliqd cōe vniocū sunt s' q' tū ad itētiōē generis: q' vniū possit eē cā alteri' q' tū ad esse: sicut motus localis est causa alioz motū: rtra quos diuidit: s' ea que diuidūt aliqd cōe analogū se habēt fm p' r' r posteri' etiā quātū ad itētiōē cōis qd diuidit: sicut p' de substā tia r accidēte. vnde ex hoc qd vna virtus cōdiuidit' alteri: nō opz qd vna nō sit altera pncipalioz. Ad 3' dōz qd p'f' etio p'ctōz nō ē p ordinē ad finē: s' magis p quēstionē a fi ne debito. Un mot' p'ctōz nō assimilant' hostio: p qd itra' in domū: r iō p'ctā pncipalia nō assimilant' cardini. vñ non dicūt' cardinalia: s' capitalia tm' ex hoc qd ipoztāt quosdāz act' alioz. Ad 4' dōz qd quis oēs virtutes gratuite itro ducāt ad regnū celoz: ex h' tm' nō nācificūt nomē cardinis: s' hosty. ille aut virtutes qd ad eternā vitā puenit: vt super tes iueniunt' solū in genere moralium.

Ad secundam qōnē dōm qd virtutes cardinales di cunt'. vt dcm ē: ad silitudinē cardinis in quo mot' hosty firmat'. de rōne aut hosty ē vt p ips' ite riora dom' adeant. r iō illud p qd nō ē mot' i aliqd vlteri' nō h' rōnē hosty. virtutes aut theologice cū sint circa fines vltimū: nō ē aliqd aliud vlteri' ex pte obi i qd tēdāt: vñ in virtutib' theologice nō inuenit' rō hosty: r p' h' non pnt dici cardiales: s' nec i virtutib' intellectualib' qz p'ficiūt in vita rēplatiua: qd nō ordinat' vlteri' ad alterā vitā: s' actiua ad ipsaz ordinat'. vñ cū virtutes morales p'ficient' in vita actiua r hēant act' suos si circa finē vltimū: s' circa oibz: ex vtraqz pte maneāt in eis rō hosty: r p' hoc cardinales vtu tes iueniunt' solū in genere moralium.

Ad primam igit' dōm qd quis possint dici pncipales nō tm' dicunt' cardinales rōne iaz dicta. Ad 2' dōz qd fundamētū anchora r radix noiant' id in quo aliqd firmat' q' tū ad suā getē: r iō p'etūt illa noia vir tutib' q' hnt finē p obo in quo ē quies: s' cardo dicit' aliqd in quo altez firmat' q' tū ad motū: vt dcm ē. r iō conuenit hoc nomē virtutib' q' sunt circa ea q' sunt ad finē: p que est trāsitus in finē. Ad 3' sicut ad p'mum dōm est.

Ad tertiam qōnem dōm qd nō sunt nisi quattuoz vir tutes cardinales: cuius rō ē: quia cū mo raliū virtutuz mā sint ea qd ad appetitum p'rinēt: in g' bus etiā ratio dirigit: predicta mā potest dupliciter confi dera ri. vno mō put habet rōnē cōsiliabilis r eligibilis: g' ratio circa eā operat': r sic ē prudētia que est media iter morales r intellectuales vt supra dcm est. dīc. 23. Alio mo do fm qd habet rationē boni appetibilis. ad appetitū aut duo p'rinēt. s' actio r passio. passio aut est in irascibili et concupiscibili: circa actiones ergo est iustitia: circa passio nes irascibilis fortitudo: circa passionē concupiscibilis tē perantia: r sic sunt quattuoz virtutes cardinales.

Ad primam igit' dōm qd cardo est illud in quo proxi me firmatur motus osty. vnde virtu tem cardinalem oportet esse circa id quod est principale in singulis materijs: r non solum circa id quod est pncipi pale pncipium: qd ad rationem p'rinēt. Ad scdūduz dicendū qd iustitia r prudētia dicuntur generales respectu oīuz virtutū. tēperātia autē r fortitudo nō respectu oī um: s' respectu virtutū tm' que eis adiūgnūt: r bec generalit' as sufficit ad cardinale virtutē. Prudentia aut nō regrit: q' vni iustitia fm qd est idem qd omnis v' rōnē sit virtus cardinalis: vt dcm est. prudētia aut nō est generalis q' tū ad essentia: cū cōtra alias diuidat: s' q' tū ad materia: qz in oibus moralib' dirigit. Ad 3' dōm qd rō q' nōz cōp'chē

dit duas potestas. s. vim cognitiuam in qua est prudencia: et viz affectiua: que voluntas dicitur: in qua est iustitia vt infra dicitur. concupiscibilis aut irascibilis sunt tñ appetitiue id nō est ratio similis. Ad 4. dōm q. qñis virtutes vicys opponant. nō tñ o3 q. virtus principalis opponatur vicio pncipali: q. pncipalitas virtutis attendit penes id qd est pncipale simpliciter cū idē sit iudiciū de re absolute et fm q. pparat ad vtuofuz: vt pbs dicit: s. pncipalitas vicys ē s. id qd magis ē natū mouere a rectitudine rōnis. et b quidē in aliquibus consonat. in aliquib' aut nō. vnde aliqd viciū capitale opponit cardinali vrtuti: sicut luxuria et gula tēperantie. aliqd aut nō opponit pncipali sicut ira māsuētudini Ad gñū dō3 q. irascibilis et concupiscibilis non sunt cognitiue: s. appetitiue tātū: et ideo in eis nō pōt esse duplex virtus cardinalis sicut in rōne dictū est. Ad sextuz dō3 q. appetitus dicitur rectus dupliciter. Uno mō in se s. q. ea q. in appetitu sūt ordiata sūt: et hāc rectitudinē facit virtus moralis: et q. prudentia pformat rōnē practicā appetitui sic directo. id cū moralib' vrtutib' in mā cōicāt et in eandē operationē cōcurrunt: ppter qd inter morales pputat Alio mō dī appetit' rect' a rectitudine q. est extra ipsum et hoc est māliter: in q. tū. s. rēdit in aliqd rectū extra se facien dū: cuiusmodi est rectitudo que est in artificiat' s. sic pformat rationem appetitui recto ars mechanica. ideo nō cōputatur inter morales virtutes.

Ad quartam qōnem dō3 q. sicut ex dictis p3. ois mā moralis ad q. tuoz reducūt q. vel re vt rōne differūt. hoc n. sufficit ad differētiā habitūū: vt p. dōcū est. s. passio concupiscibilis: passio irascibilis: actio: et bec oia fm q. subiciunt rōni: sic oia induūt rōnē vni' obi vel materie. inter passioes aut concupiscibilis pncipue sūt delectationes s. tactū vt ex supradictis in. 26. dī. p3. circa q. s. est tēperātia: et id in hac materia ipa ē cardinalis virtus. in passionib' aut irascibilis pncipue sunt ille q. sunt ex difficili: qd natū est mortē incutere: et ideo fortitudo q. est circa hō passionē est in hac mā cardinalis virtus. In actionib' aut q. sunt circa res que in vsuz vite veniūt q. adinuicē cōicamus pncipue sūt ille actioes q. hō res distinguunt q. predicta distinctio est cōicatiois pncipium: et id iustitia q. tribuit vnicuiq. qd suū ē: est cardinalis vrtus in hac materia. Inter aut ea que rō circa moralia opaf pncipū ē pceptum de agēdis: ad qd pñliū rō oia hō ordianat. et ideo prudentia que est pceptiua. vt in. 6. Ethic. dī est cardinalis in ista mā.

Ad primū q. dō3 q. nō idē regit ad b. q. aliq. passio sit pncipalis: et ad b. q. sit mā pncipalis vrtutis: et ad b. q. denoiēt potentiā. q. n. denoiatio fit ex cōpleto et vltimo et manifestio. id potētia irascibilis denoiatur a passioe ire que est vltima aliaz passionū que sunt in irascibili: et pposita passio sicut supra dōcū ē. S. ad b. q. sit pncipalis passio regit q. afficiat appetit' fm cōditionem appetibil' mouētis: vt. s. bonū psequat' et malū fugiat: et ita in irascibili timor: et spes sūt pncipales passioes. Sed ad b. q. sit mā pncipalis vrtutis regit q. sit passio excedens per modū intētionis alias passioes existētes in illa vi: sicut circa maximas delectationes concupiscibilis ē tēperātia. magis aut itētas passionē facere natū ē malū corruptiuū iminēta sicut sūt mortis picula q. bonū expectatū vel q. vindicta desiderata de malo illato: et ideo circa audacias et timores q. sunt circa hō pericula est pncipalis virtus. non aut circa spes vel circa irā. Ad 2. dōm q. illud circa qd est pncipalis vrt' nō solū debet esse pncipalis s. intētionē: s. etiā fm dependētiā: vt. s. illud pncipale non depēdat ab alijs: s. alia quodā mō ordianat ad ipm: sicut delectationes tact' nō depēdēt ab alijs delectationib': s. mag' alie ordianat ad ipsas. alias. n. nō saluaret rō cardinalis vrtutis. magnū aut

qd attēdit magnanimitas dēpēdet ex alijs vrtutib': q. opaf magnū in actib' aliaz vrtutū: et id pñpōit alias vrtutes vt pbs dicit in. 4. Ethic. Et ppter hō magnanimitas nō pōt ē cardinalis virtus. Ad 3. dōm q. humilitas dī pferantio et fundamētū aliaz vrtutū in eē suo: in q. tū remouet pbi bens. s. supbiā q. bonis operib' in fidiā vt pēat sicut dīc aug. nō aut pp pncipalitatē materie ad quā aliaz vrtutū materie reducunt: vt sic aliaz vrtutū mot' in humilitate firmen: qd facit cardinalē vrtutē. humilitas aut hō idē p. mā qd magnanimitas: q. quis s. diuersis rōnib': q. hūilitas rōnē parui ex pferantioe pncipie fragilitatis: sed magnanimitas diuini auxilij: vt diuini doni vt gratuiti vt nālis: sicut est rōnis bonū. Ad 4. dōm q. dato q. penitētia sit pncipalis virtus nō erit cardinalis vrt'. eo q. pñpōit aliaz vrtutū mā sicut et magnanimitas. penitētia enī est dolo de pctis. pctoz aut et vrtutū eadē est mā. Ad 5. dōm q. liberalitas etiā pñpōit iustitiā: q. nullus pofz aliqd de pncipio dare nisi aliqd suuz haberet: et hoc facit iustitia. vñ actus liberalitatis actus iustitiē pñpōnit: et ideo nō ē cardinalis virtus: sed iustitiē annexa.

Utz prudētia habeat aliquā mām spālem.

Ad secundū sic pcedit. vt q. prudētia nō habeat aliquam mā spāle: q. qdā pbs dicit q. sub prudētia pñpōndunt physica: dyaletica rhetorica et politica: s. nihil ē in mūdo qd ad aliqd istoz q. tuoz nō reducāt: q. physica ē de his q. sūt a nā. dyaletica aut ē de operibus rōnis: politica de ciuilib' opib': s. prudētia nō hō aliq. mā s. determinatā. Ad 3. pbs i. 6. Ethic. prudēs ē tal' pñliatū: s. pñliū ē ēt in his q. ab artib' ēt mechanicas sūt: q. circa oia illa ē prudētia. Ad 4. dicit pbs i. 6. Ethic. q. prudētia ē recta rō agibilia: s. agibilia sūt oia q. ad alias vrtutes pñtēt: q. nō hō mām distinctā ab alijs vrtutibus.

Sed contra. omnis virtus in cui' diffinitione ponit mā habet speciale mō dēterminatā materiaz: sed materia aliqua ponitur in diffinitione prudentie: q. est recta ratio agibilia: ergo habet materiaz dēterminatā. Ad 5. est virtus specialis. ergo habet obiectū spāle.

Utrum passiones sint materia temperantie et fortitudinis vel res exteriores.

Alterius vt q. passioes nō sint mā tēpātie et fortitudinis. mā. n. saluāt in oib' q. ex mā: vt circa mā s. sūt: s. pncipue vrtutes sūt getates a passioib': q. passioes nō sūt mā eaz. Ad 2. illud pncipue qd distinguūt vrtutes assignari mā vrtutū: q. habit' p obiecta distinguunt: sed vrtutes pncipue et eis annexē distinguunt penes res exteriores: q. qdā sūt circa picula mortis. qdā3 circa delectabilia venerea: qdā3 circa honores: et sic d. alijs: q. res exteriores et nō passioes sūt eaz mā. Ad 3. illud qd ē cōe oī vrtutū nō assignari mā alicui spāli vrtuti: s. delectatio iuenit in oib' spālib' vrtutib': q. opz accipere signuz generati habitus sicut in ope delectationē: q. delectatio et alie passiones nō sunt materia alicui' dēterminatē vrtutis.

S. pbs dicit in. 4. Ethic. q. fortitudo ē circa timores et audacias. tēperātia aut circa concupiscētiās. he aut passioes nomināt: q. vt q. mā hō vrtutū sint passioes. Ad 5. illud est mā rei circa qd ponit forma ipi: s. forma pncipue vrtutū est mediū: q. cu3 mediū ponat in passionib' vt q. passiones sint mā pncipue vrtutū.

Utz iustitia sit circa operationes.

Alterius vt q. iustitia nō sit circa opatiōes. n. n. pñt ē idē mā et act' circa mā s. actus iustitiē est quedam operatio: ergo operatioes nō possunt esse materia iustitiē. Ad 2. operatioes etiā exteriores ex interioribus passionib' oriunt: sed iustitia nō dicitur esse circa pas

flones: sed magis alie virtutes: ergo nō est circa opatiōes. Ad 3. virtus q. circuit oēs vrtutes nō hō aliq. spāle mā s. iustitia ē hō: vt dī in glosa. Sen. p. Etiā circa q. spālis: q. iter pmutatiōes circa q. s. mutatiua iustitia q. ē spēs spālis iustitiē ponit pbs i. 5. Ethic. mechā q. ē circa mā s. tēperātie: et occisionē dolo q. ē circa mā s. māsuētudis: q. vt q. iustitiē nō sit attribuēda aliq. specialis materia.

Sed cōtra est qd dicit pbs in principio quinti Ethic. q. iustitia est circa operationes. Ad 3. ipsa ē circa aliquid circa qd nō est aliqua alia virtus. s. circa lucruz pecuniarum: ergo habet aliquas speciale materiam.

Respondeo dō3 ad pñā qōnē q. prudētia circa illa ē de q. ē cōstiliū eo q. ad prudētes pñtēt bñ se hōe circa pñliā dō indicādo et pncipiēdo. pñliū aut ē de pñgētib' opabilib' a nobis. Vñ ēt circa b. opz prudentiā esse: et quia prudentia dicitur bene consiliatiua simpliciter opz q. pñliē de his que sunt ordinata ad bonuz hois simpliciter. hoc autem cōstilit in anime perfectioe cui' vltima perfectio est debita operatio potentiarū anime: et ideo de his in quib' bonuz operātis cōstilit ē prudētia: et bec agibilia dicunt: ea enim que transeunt in exteriorē mām ad perfectiōē eā dicunt factioes magis q. actioes: et circa eas ē ars mechanica pncipue: q. agibilia s. q. sūt pñliabilia sunt pncipue materia prudētie.

Ad primū igit dō3 q. physica et dyaletica nō pñtēt sub prudētia q. tuoz ad ea de q. sūt: s. q. tū ad vsū et exercitiū eaz. Ad 2. dō3 q. opatiōes artis mechāice ordianat ad pfectionē exterioris materie et nō ad perfectionē operātis nisi per accidēs in quātuz s. vt cū eis que facit: s. hoc accidit arti. et ideo bene consiliari de his nō est bene consiliari simpliciter: sed ad finem aliq. et ppter hoc fm hoc nō dicit aliquis prudēs simpliciter: s. prudēs in hoc. Ad 3. dō3 q. sicut idē fm rem ē oby intellectus in q. tū est vtz: et voluntatis in quātū ē bonū: ita ē idē fm rem diuersa rōne pōt esse mā prudētie et aliaz: rōnē moralū vrtutū. prudētie quidē in q. tū est consiliabile: aliaz aut vrtutū in quantum est agibile.

Ad secundū qōnē dō3 q. sicut dōcū ē mā prudētie ē bonū opabile a nobis pñtens ad pfectionē aie. operatio aut aie recta in qua pfectio ei' cōstilit quātū ad vitā actiua pertinet: in duob' pñtēt: s. in moderatione passionū anime: et in vsu debito exteriorum rez: q. s. opz virtutes morales haberi ad exequendū illud qd prudētia decreuit opz q. sint alique vrtutes circa vtrūq. pncipue: circa passiones. q. moderādas est tēperātia et fortitudo: et alia hō. vnde pncipue materia temperantie sunt passiones circa delectabilia tactus. fortitudinis aut timores et audacie in maximis terribilibus.

Ad primū q. dōm q. virtutes nō oino extinguunt passioes: s. moderāt eas. vñ pbs dicit in. 2. Ethic. q. dō3 dētermināt vrtutes ipassibilitates et gētes: nō bene aut. Ad 3. dōm q. vrtutes iste nō disti guunt ex rebuz exteriorib' nisi quatenus circa eas cōtingit animas diuersimode passionib' affici. vnde passioes sunt pncipue materia. res aut exteriores sunt mā remota in q. tū sunt obiecta ipaz passionū. Ad 3. dōm q. alie vrtutes nō sunt circa delectationes sicut circa materia: s. magis delectatio est cōsequēs actū vrtutis.

Ad tertiā qōnē dō3 q. nō solū o3 hoies moderari circa passioes interiores: s. et circa actioes exteriores: s. moderatio i eis pōt ē duplex. Uno mō p ordianē ad agētē: et sic eadē ē rō moderādi octoes exteriores et interiores passioes. vñ b. pncipue ad alijs vrtutes q. sūt circa passioes. Alio mō p ordianē ad aliū cū q. ē pñtēdiū: et sic hō spāle rōnē moderatiōis: et id regit spālis vt. Vñ ad b. ē iusti

tia: et illa q. ad iustitiā reducunt. pncipue ergo materia iustitiē sūt opatiōes exteriores s. q. ordianat ad altez. res aut exteriores vt patiētia vel aliqd hō sūt mā iustitiē in q. tū in vsu veniunt: et ideo sunt mā remota.

Ad primū igit dō3 q. act' vrtutū pncipales sūt act' interiores. Vñ si ponim' exteriorē res opatiōes mā s. iustitiē. nō erit idē act' r. mā. Ad 2. p3 solo p id qd dōcū ē. Ad 3. dō3 q. sicut ex dictis p3 duplex est materia vrtutū. s. remota vt res exteriores. que veniunt in vsuz vite. Et proxima vt passiones et operationes. Iustitia igit fm q. specialis est virtus ordinatā mām oium aliaz vrtutū remota: q. ille eadem res q. sunt nate i ferre passiones violentas possunt assumi vt materia operationis ad altez: tñ quedā3 assumunt vt materia operationis ad altez: q. nō multū nata sunt i ferre passionē: sicut pecunie et hō. Et ideo quicquid est materia exterior aliaz vrtutū: pōt ē mā exterior iustitiē: s. nō pñtēt. Quātū autem ad materiā proximā iustitiā specialis nō circuit materiā aliaz vrtutū: quia ad ipsas nō spectat qualiter homo irascatur: dūmodo nō percutiat.

Utz prudētia habeat actū vrtutis distinctū ab alijs.

Ad tertiū sic pcedit. vt q. prudētia nō habeat actū distinctū ab alijs vrtutib': q. vt pbs dicit. 6. Ethic. prudētia pncipue ē: s. pncipue de operādis idē vt qd electio q. est act' vrtutis moralis: vt dīc pbs i. 6. Ethic. q. prudētia nō hō distinctū actū ab alijs vrtutib'. Ad 2. mediū iuenit s. rōnē rectā q. pñtēt ad prudētiā: s. attingere mediū in q. libz mā ē act' vrtutis q. ē circa mā s. illā. Ergo actus prudentie nō distinguitur ab actu aliaz vrtutū. Ad 3. Eiusdē est opari circa finē: et circa ea que sunt ad finē: sed alie vrtutes faciūt rectā electionē de proprijs finibus: ergo etiam dirigunt in hō que sunt ad finem: s. hoc pertinet ad prudentiā: vt dicit in. 6. Ethic. ergo prudētia nō habz actum distinctum ab alijs vrtutibus. Ad 4. fm pbs in. 6. Ethic. finis proxim' vrtutis est bona operatio: sed prudentia dirigit ad bonā opatiōē: q. dirigit ad finē vrtutis: sed hoc pertinet ad alias vrtutes: vt dicit pbs. Ergo act' prudentie nō distinguit ab actib' aliaz vrtutū. Ad 5. vt dicit q. inconuenienter ponat in littera actus vrtutis: quia subuenire miseris est actus misericordie. precauere autē in fidiā pertinet ad cautionē quā qdā ponūt prudētie partē. Ad 6. pferre molestias nō videt act' fortitudinis esse. Tuz q. aggredi difficilia videt esse vrtutis: et ita magis ad fortitudinē pertinere. Tum q. pfecte nō vt dice re actū: s. mag' imobilitationē. Tū q. ēt pferre molestias vt ē tū aliaz vrtutū act': vt patiētie et charitatis: que oia sustinet et māsuētudinis. Tū ēt q. nō circa quaslibz molestias ē fortitudo: vt pbs probat in. 3. Ethic.

Respondeo dō3 q. ad pfectionē vrtutis moralis tria sūt nēcia. pñ est pñtētiō finis 2. aut ē iclinatio ad finem pñtētiū. tertiū est electio eozuz que sunt ad finem. finis aut pncipue humane vite est bonū ratiōis in pñtētiō. Vnde dīc Dio. in. 4. ca. de di. n. q. malum hominis est contra rationē esse: et ideo est intentus in omnib' vrtutib' moralib' vt passiones: et operationes ad rectitudinē rōnis reducunt. rectitudo aut ratiōis naturalis est. vnde hoc modo pñtētiō finis ad naturalē rōnes pertinet et pcedit prudentiā sicut intellectus pncipio ruz sciētiā: et ideo dicit pbs q. prudētia habet pncipia finis vrtutū: sed hoc bonū ratiōis dēterminat fm q. cōstiliū mediū in actionib' et passioes per debitiā cōmētiā ratiōem circūstantiarū qd facit prudentia. vnde mediū vrtutis moralis. vt in. 2. Ethic. dī est fm rōnem rectam que est prudentia: et sic quodāmodo prudētia pñtētiū sūt

neque virtutibus moralibus eius actus in eorum actibus imiscetur: sed inclinatio in fine illi pertinet ad virtutem moralem que consentit in bonis rationis per modum nature. et hec inclinatio in fine dicitur electio in quantum ad finem proximum ad finem ultimum ordinatur. et ideo dicitur philosophus quod virtus moralis facit electionem rectam: sed discretio earum quibus bonum rationis esse possumus et in operationibus et in passionibus est actus prudentie. unde substitutio finis precedit actum prudentie: et virtutis moralis: sed inclinatio in fine sive recta electio finis proximi est actus moralis virtutis principaliter: sed prudentie originaliter: unde philosophus dicit quod rectitudo electionis est in aliis virtutibus a prudentia sicut rectitudo in intentione nature est ex sapientia divina ordinata nature: et secundum hoc actus etiam prudentie immixtus est actibus aliarum virtutum: sicut. n. inclinatio nature est a ratione naturali: ita inclinatio virtutis moralis a prudentia. electio autem eorum que sunt ad finem proximum est electio ipotat preceptum rationis de his consequentibus: sed actus prudentie sibi proprius est et distinctus ab actibus aliarum virtutum.

Ad primus

igitur dicitur quod electio finis proximi pertinet ad virtutem moralem quantum ad hoc quod electio ad appetitum pertinet: sed electio eorum que ad illum finem ordinatur pertinet ad prudentiam quantum ad id quod cognitio est. Electio enim aliquid habet de cognitione: et aliquid de appetitu. Ad 2um dicitur quod eligere medium est actus virtutis in propria materia: sed perficere medium est actus prudentie. Ad 3um dicitur quod virtutis moralis inclinatio dicitur quodammodo cuius inclinatione nature: et quodammodo differt. Respondetur quod in hoc quod videtur inclinat in fine determinatur. Differt autem in hoc quod in naturalibus sicut est finis determinatur: ita et ea que sunt ad finem. Sed in virtutibus moralibus est finis determinatus. non autem videtur ad finem: quod potest medium inveniri in diversis diversis modis. Et quod naturalis inclinatio est semper uno modo: id est inclinatio virtutis moralis non sufficit in ea que sunt ad finem: sed oportet determinari per virtutem cognitivam. scilicet prudentiam. Ad 4um dicitur quod non quilibet operatio est finis moralis virtutis: sed illa que attingit medium in quo est bonum rationis. Sed operationes ille in quibus operantur debite circumstantie virtutis inveniuntur sunt operationes que sunt fines. Ad 5um dicitur quod Augustinus dedit ponere actus virtutum que habentur differenter in patria: et id ponit actus virtutum respectu mali quod non erit in patria. Nec curat virtus sint actus principales virtutis cui assignantur: dummodo ad ipsas vel ad aliquam virtutem ei annexam pertineant. Ad 6um dicitur quod proferre se quod dicitur fortitudinis non dicitur immobilitate: sed electioneque immoderati in molestiis propter bonum virtutis sine perturbacione immoderati timore: id est differt ab aliis virtutibus: quod caritas facit imperturbatum contra odium: mansuetudo contra iram: patientia contra tristitiam: et hic quod dicitur philosophus dicit in 4. Ethicorum. est magis actus fortitudinis que aggredi difficultia quanto est difficilius presentia mala non fugere que insurgere in mala que non duntaxat afficiunt. Quis est fortitudo sit contra molestias mortis principaliter: et secundario est contra omnes alias molestias: quod in omnibus fortis bene se habet: ut dicit philosophus in 2. Ethicorum.

Utrum aliqua potentia anime sit subiectum alicuius virtutis.

Ad quartum sic procedit. ut quod nulla potentia anime sit subiectum alicuius virtutis. Forma. n. simplex: ut dicitur Boetius. subiectum esse non potest: sed potentie anime sunt forme simplices: que non possunt esse subiectum virtutis. Philosophus. cuius est operatio eius est habitus: sed potentie non est operatio: sed supposito per potentie anime non sunt subiecta habituum virtutum. Philosophus. virtute recte vivit secundum Augustinum. vita non est potentia anime: sed magis per eam: que virtutes non sunt in potentia sicut in subiecto.

Ad 3um. ut virtutem potentie secundum philosophum in 6. ethicorum. et in 1. mus. sicut in virtutibus est in eo cuius virtutem. virtus est in potentia anime sicut in subiecto.

Utrum temperantia et fortitudo sint in irascibili et concupiscibili. ut quod temperantia et fortitudo non sint in irascibili et concupiscibili: quod philosophus in 3. ethicorum. virtus morali

lis facit electionem rectam: sed electio non est actus irascibilis et concupiscibilis: sed li. ar. que non sunt in irascibili et concupiscibili sicut in subiecto: sed li. ar. Philosophus. illud quod est perpetue corruptionis non potest esse subiectum virtutis: sed sensualitas: cuius partes sunt irascibilis et concupiscibilis perpetue corruptionis: et vi significat per sepe: sed irascibilis et concupiscibilis non sunt subiectum alicuius virtutis. Philosophus. irascibilis et concupiscibilis sunt imperate a ratione. sed inconueniens est ponere quod actus virtutum imperent a naturali ratione: que non sunt alicuius virtutis in irascibili. Philosophus. virtutes humane debent esse in eo quod habet ab aliis distinguitur: sed hoc est ratio: que omnia sunt in ratione non in irascibili et concupiscibili. Philosophus. tria nata sunt fieri circa idem: scilicet partem mortalem opponit virtuti: cuiusque eius subiectum non possit esse nisi ratio vel voluntas. Quia vero partem in voluntate: nec virtus poterit esse in irascibili et concupiscibili. Philosophus. sicut appetitua sensibilis deseruit voluntati: et ratio ita apprehensiva sensibilis intellectui: sed in apprehensiva sensitiva partem non ponit alicuius virtutis: que nec in appetitua sensibilis. Sed philosophus in 1. Ethicorum. distinguit virtutes morales et intellectuales: et morales distinguit secundum rationale per eam et per participationem: sed rationale per participationem est in irascibili et concupiscibili: que ratio. Philosophus. philosophus assignat duas iterum continentem: temperantiam: que continentem partem et non deducit. temperantiam autem non partem: sed non potest esse nisi in temperato sit aliquid in illa vi in qua sunt nature esse passiones. cum que passiones in irascibili et concupiscibili sint ut quod in irascibili et concupiscibili sit aliqua virtus.

Utrum iustitia sit in irascibili et concupiscibili.

Utrum iustitia sit in irascibili et concupiscibili. ut quod iustitia sit etiam in irascibili et concupiscibili: quod iustitia est moralis virtus cuius subiectum est rationale per participationem quod est irascibilis et concupiscibilis: que iustitia est in irascibili et concupiscibili. Philosophus. tres sunt vires motive: rationale: et irascibilis: et concupiscibilis: sed iustitia non est in rationali: quod non est virtus cognitiva. que est in irascibili vel concupiscibili. Philosophus. voluntas se habet equiter ad omnia operata. que omnes virtutes sunt habitus voluntarij: que eadem ratione vel omnes virtutes sunt in voluntate vel nulla. non autem omnes virtutes sunt in voluntate: que fortitudo est in irascibili: temperantia in concupiscibili. que iustitia non est in voluntate nec in ratione ut dicitur: que est in irascibili vel concupiscibili. Philosophus. in illa vi est virtus aliqua sicut in subiecto ad quam pertinet materia virtutis: sed materia iustitie pertinet ad irascibile et concupiscibile: que omnia ad materiam exteriorum circuit actus aliarum virtutum: ut dicitur est ergo est in irascibili et concupiscibili.

Ad 3um. Anselmus dicit quod iustitia est rectitudo voluntatis prope se fuata: sed rectitudo voluntatis est in voluntate sicut in subiecto: que iustitia est in voluntate et non in irascibili et concupiscibili. Philosophus. iustitia consistit in ordine ad alium: sed ordinare non est nisi rationis: que iustitia non est in irascibili et concupiscibili: sed in ratione.

Utrum prudentia sit in ratione vel in voluntate.

Utrum prudentia sit in ratione vel in voluntate. ut quod prudentia non sit in ratione: quod sicut dicit philosophus in 6. Ethicorum. prudentia preceptiva est: que percipit pertinet ad voluntatem que est motor omnium virtutum: ut dicitur Anselmus. prudentia est in voluntate sicut in subiecto. Philosophus. eligere vel esse actus prudentie: sed electio non est actus rationis: sed li. ar. quod est idem quod voluntas: que prudentia non est in ratione sicut in subiecto: sed in voluntate. Philosophus. habitus que est in ratione sicut in subiecto magis operari ponit error involuntarij que error voluntarij: sicut magis est virtus perabilis grammatice si involuntarij soloecis que si voluntarij: sed magis opponit prudentie partem quod voluntarie committit illud quod est involuntarij facit: ergo prudentia non est in ratione sicut in subiecto: sed magis in voluntate.

Ad 3um. ut quod philosophus dicit in 6. Ethicorum. prudentia est recta ratio operabilis. Philosophus. pres prudentie secundum Zulu assignantur in eorum: intelligentia prudentia: sed non pertinet ad voluntatem: sed ad rationem: que prudentia non est in voluntate: sed in ratione.

Responsio ad 3um. quod dicitur quod subiectum est subiectum omnium

recipit quod dicitur accidere mediatur alyo. Et quod dicitur causant ex principis substantie mediatur alyo accidit: sicut color ex re: caput mediate suppicie: et ex principis corporis mixti causat fa: por: mediate caliditate et frigido. Unde philosophus alicuius accitit potest duplici assignari. Uno modo substantia que est primus fundamentum accidit: et sic habet virtutem non sunt in potentia sicut in subiecto: sed magis in ipsa anima: vel etiam in intellectu. Alio modo dicitur accidere quo mediate inest alteri: accidens substantie esse subiectum illi: sicut suppicie coloris. et hoc modo habet virtutem dicitur esse in potentia sicut in subiecto: quod dicitur ordinantur ad actus: actus autem egrediuntur ab eorum anime mediante potentia.

Ad primam quod dicitur quod forma que neque habet materiam ex qua neque in quantum: nullo modo potest esse subiectum. Forma autem que habet materiam que dicitur non habet materiam ex qua potest esse subiectum: non sicut primus sustinetur accitit: sed sicut id quo mediate accitit substantie inest. Ad 2um dicitur quod quod operatio non sit potentie sicut operatio: est in potentie sicut principis operatiois quo quod operatio. Ad 3um dicitur quod vivere uno modo dicitur esse virtutis: et hoc modo vivere non est potentia: sed per eam dicitur. Alio modo dicitur vivere operatio virtutis: et sic vivere est per potentias que sunt operationum vite principia.

Ad secundam quod dicitur quod virtutes humane sunt quod opus hominis bonum redditur: unde in omni potentia que est principium humani operis: oportet esse habitum virtutis que opus est bonum redditur: alio modo esset sufficiens homo per virtutes perfectas. principium autem humani operis est omnia potentia in qua aliquid rationis invenitur: que habet quod homo sit. unde in irascibili et concupiscibili: que sunt partes sensibilis appetitus: sit aliquid rationis participative: in quantum rationi obedire potest: quod non est de potentia nutritive partem: que in irascibili et concupiscibili sint aliquid virtutes: sicut in subiecto quod efficiuntur ut facile rationi obediant ille potentie: in quibus sunt. quod dicitur in quantum virtutes repugnantur: ut non ratione perturbentur. unde in illo quod passiones vehementes partem non deducit est quod dicitur in ratione que tenet eam ne deducatur: non autem in virtutibus illis in quibus sunt passiones: sicut per in continere. et id continens seu abstinentes non est perfectus virtuosus: sed temperat vel mitis: in quo non solum superior pars est perfecta: ut deduci non possit: sed et inferior moderata ut passiones vehementes non insurgant. et id in quacumque potentia est passio: circa quam est virtus: aliquid illa potentia est subiectum illius virtutis: sicut concupiscibilis temperantia: fortitudinis autem et mansuetudinis irascibilis.

Ad primam quod dicitur quod electio secundum philosophum in 6. ethicorum. est et appetitum et intellectum: sive rationis. complectuntur enim appetitum precedere in quantum rationis. unde omnia appetitum ad que potest pervenire rationis imperium princeps electionis esse potest in quantum habet. et precipue illius electionis que est de fine: que non sit electio de qua loquitur philosophus. Ad 2um dicitur quod sensibilis appetitum secundum philosophum in sua considerat dicitur sensualitas. et sic est perpetue corruptionis. et secundum philosophum non differt homo a brutis nec potest esse subiectum virtutis. non autem secundum philosophum est principium aliquid rationis. et id nihil prohibet sic in eo esse virtutem sicut in proximo subiecto. Ad 3um dicitur quod virtutes que dicitur sunt acquisite: et quod gratuite. Virtutibus autem acquisite nobilior est naturalis ordinatio in ratione et voluntate ad bonum. Unde non est inconueniens si a naturali potentia eorum actus impenduntur: cum ex hoc sint virtutes in inferioribus partem quod superioribus in eo quod nature est eis obediunt. sed virtutes istas sunt nobiliores potentia naturalibus: eis tamen omnibus nobiliores est caritas que est in voluntate: qua mediate ratio inferioribus partem precipit. et id non est inconueniens quod a caritate motus aliarum virtutum est impenduntur. Ad 4um dicitur quod dicitur philosophus in eo quod est rationale centralis: sed et in eo quod est rationale per participationem. Ad 5um dicitur quod dicitur partem mortale semper esse in ratione que omnia actus partem mortalis sit actus rationis electivus: cum esse in actibus exterioribus mebroz possit esse mortale partem. sed quod nullus actus peccati mortalis rationem accipit nisi sensus adueniat. Et similis nullus actus potest esse virtutis nisi

a ratione ordinetur. et hoc est esse virtutem in inferioribus potentia: in quantum participat rationem. Ad 6um dicitur quod apprehensiva sensitiva aliter servit intellectui que appetitive sensitiva rationi et voluntati. Apprehensiva enim sensitiva servit intellectui ministrando ei suum obiectum. Et id magis intellectus precipit aliquid a sensu que convertere. Sed appetitiva sensibilis servit voluntati et rationi que movetur: sic precipit aliquid ab ea. et id est aliquid rationis. Participativa. non autem vis apprehensiva sensibilis. et propter hoc apprehensiva sensibilis non potest esse subiectum virtutis sicut

Ad tertiam quod dicitur quod iustitia appetitiva sensibilis. quod non potest esse in irascibili et concupiscibili sicut in subiecto: cum non sit circa passiones. ad ipsam enim non pertinet moderari passiones: sed exteriores actioes: que sunt ad alterum. Unde oportet quod sit in illa potentia sicut in subiecto: ad quam pertinet usus rerum exteriorum in ordine ad alterum: ubi iam actus voluntatis est secundum Augustinum. sed non absolute secundum voluntas est finis: sed quod presupponit collationem rationis ordinatam ad alterum. et id in voluntate hoc modo accepta est iustitia sicut in subiecto. In voluntate enim secundum philosophum est finis non potest esse aliquid virtutis moralis: quod ad bonum civile et naturale bonis voluntas naturalis inclinatioes habet sicut in proprium subiectum. sed secundum philosophum voluntas esse eorum que sunt ordinata ad finem: sicut in voluntate potest esse moralis virtus. scilicet iustitia: sicut et prudentia in ratione cognitiva. Hoc autem quod dicitur est de subiecto iustitie consonat omnibus que dicuntur ab aliis de subiecto iustitie. Quidam enim dicunt eam esse in ratione: quod non potest esse secundum philosophum ratio est cognitiva potentia: secundum philosophum ratio comprehendit et cognitionem et affectionem secundum philosophum dicitur quod voluntas in ratione est. Alii vero dicunt quod est in tota anima: quod quod dicitur verificat in quantum voluntas est vis motor omnium virtutum anime. Unde et comeditur ratio est de omnibus virtutibus que non sunt circa passiones: sed circa operationes: sicut liberalitas magnificentia et huiusmodi.

Ad primam quod dicitur quod rationale per participationem non solum dicitur irascibilis et concupiscibilis: sed vltiter appetitum: ut ibidem dicitur. et id voluntas que est essentialiter sit in parte intellectiva: tamen quantum ad actum equaliter ratione precipit. et precipit secundum philosophum est eorum que sunt ad finem in que dicitur secundum philosophum a ratione ordinata sunt. et id potest esse subiectum virtutis moralis. Ad 2um dicitur quod rationale comprehendit non solum rationem cognitivam: sed etiam voluntatem. et sic iustitia est in rationali sicut in subiecto. Ad tertium dicitur quod quod voluntas equaliter habeat imperium super omnes materias et actus virtutum: tamen materie quarundam virtutum sicut passiones pertinet etiam ad alias potentias imediatas. Et id virtutes que sunt principaliter circa passiones sunt in illis potentia sicut in subiecto: sed materie quarundam virtutum non pertinent ad aliam potentiam nisi ad voluntatem. et ideo virtutes que sunt circa illas materias sunt in voluntate sicut in subiecto. Ad quartum dicitur quod materie aliarum virtutum possunt esse materia iustitie non secundum philosophum passiones inferunt. sed secundum philosophum veniunt in usus operationis ad alterum.

Ad quartam quod dicitur quod prudentia est in ratione cognitiva practica sicut in subiecto. Sed sciendum quod sicut in voluntate non potest esse virtus moralis ex parte illa qua est finis propter naturalem inclinationem: ita et nec in ratione ex parte illa qua est de fine: quia finis est principium in operationibus. Unde sicut in ratione speculativa sunt innata principia demonstrationum: ita in ratione practica sunt innati fines contrarios homini. unde circa illa non est habitus acquisitus aut infusus: sed naturalis: sicut in dederis. loco cuius philosophus in 6. ethicorum. ponit intellectum in operativum. Relinquitur igitur quod prudentia sit in ratione practica secundum philosophum negotia de illis que sunt ad finem. sed quia naturalis inclinatio ad finem aliquid est ex parte nature: qui talis ordinem nature tribuit. ideo naturalis inclinatio voluntatis ad finem non est ex ratione nisi forte secundum naturalem communicationem que sit ut appetitus rationi dicitur nature

mouet an sui pfectione. pfectio aut ronis practice sic r spe...

Ad primuz Igit dds q r siliu r iudiciu pnter ad...

Ad quartam Fz phz e rectu iudicij epiketos. questione3 de partibus decz quas...

quo singulariter partes multitudinis ordinant adinuicem...

Ad primu ergo dds q pbisica ponit pars prudentie...

Secunduz sic pcedit. videt q ptes temperantie male assigne...

Alterius quidam phs grec ponit septem ptes tepera...

vt bonozis pecunie r bz que fz se vident eligibilia: ptingit...

Alterius quidam phs grec ponit septem ptes tepera...

Respondeo dds ad pma qone q ille partes qs Tul...

Ad primuz ergo ddm q rinentia triplz of. Uno...

Ad secundaz qone ddm de alyz partibus. f. sobrie...

Ad tertiaz qone de alyz partibz quas phs grecus...

entus his que contingunt: no enim multu sollicitus est de talibus. Tertiu est actioes pprie que ad corpus prinet. et in his ponit modu qtu ad agente ornatus q fm ipm est scia circa deces in motu et habitudine: qtu aut ad exteriora que considerada sunt vt debito tepore et loco et hz ordi natio que fm ipm est experieta separationis et discretiois actu: vt sciat loqui vtz in tepore suo. qtu vo ad instrumta vel auxilia quib indigem ad actione est per se sufficietia: que fm ipm est habitus contentus quib oportet.

Ad primu ergo ddm q austeritas fm q ponitur virtus no oino aufert delectationem que est in colloquio: sed aufert supabundantiā in illa. Et qz maior difficultas accidit i abstineo ab his: io a defectu bec vtus nome accepit. Ad 2 ddm q supbus in qtu se superedit ad ea que sunt supra ipm sic hz aliquid de mo audacia: et io reducif aliquo mo ad vitia opposita fortitudi: qnis pprie loquedo fm q coiter de supbia loqmur magis sit excessus magnanimitatis: humilitas aut inquatu dimunio est hz aliquid de mo temperantie: et io ad ipaz reducif sicut pars potentialis. Ad 3 ddm q differetia humilitatis: et p se sufficietia: p ex his que dicta sunt.

Utz magnificetia: fidentia: patientia: perseuerantia: bene assignentur a Tullio esse partes fortitudinis.

Tertiu sic pcedit. videf q partes fortitudinis male assignentur a Tullio. assignat. n. has partes magnificetia: fidentia: patientia: perseuerantia. Magnificetia. n. vt dicit pbs. 4. etbi. est idem liberalitati: sed liberalitas ad iustitiā reducif. ergo et magnificetia. C. P. fiducia ad spem prinet. sed ma fortitudinis non est spei passio: sed timor et audacia. vt dicit pbs in. 3. etbi. g pars fortitudinis no est fiducia. C. P. pbs in li. Topi. reducif in ide mitē et abstinētē q videf ide qd paties: qz abstinēs est q patif et no deducif: mitis qui no patif: sed mansuetudo sine clemētia ponit pars teperantie. g et patientia. C. P. ad pseuerantiaz priner videf immobiliter operaris: hoc in oi virtute requirit: vt dicit pbs in. 2. etbi. ergo pseuerantia non debet poni pars fortitudinis.

Utrum magnanimitas: fiducia: securitas: magnificetia: constantia: tolerantia: firmitas: sint septem partes fortitudinis: sicut dicit Macrobius.

Alteri a Macrobio ponunt septem partes fortitudinis. s. magnanimitas: fiducia: securitas: magnificetia: constantia: tolerantia: firmitas. Et videf q male. Magnanimitas e circa magnos honores q iter bona coputant. vt dicit in. 4. etbi. fortitudo aut e circa audacias et timores que sunt magnoz maloz. ergo magnanimitas no est fortitudinis pars cu sit circa opposita mam. C. P. vnu vitiu no opponit duabus virtutib: sed timiditas opponit securitati et fiducie. ergo no sunt due vtutes s3 vna. C. P. constantia mutabilitati opponit: similiter etiā et firmitas. ergo non debent poni due partes fortitudinis.

Utz pbs conueniēter istos quinq modos fortitudinis adiungat in. 3. etbi. fm q fortitudo.

Alterius pbs in. 3. etbi. ponit quinq modos adimctos fortitudini ve. s. ciuile: militarē: illā que ex furore vel tristitia illā que pcedit ex experiētia: q facit spem vincēdi ppter frequēter vicisse. et illā que pcedit ex ignozātia. Et videf q male. Quia iste vtutes cardinales sūt vtutes politice: sed gen additū speciei no cotrahit in pte spēi. g ciuile fortitudo no e ps fortitudinis. C. P. militaris sub politica ordinat. vt dicit pbs in pmo etbi. ergo no d3 diuidi militaris fortitudo cotra ciuilem. C. P. ignozātia excusat a pctō ppter hoc q tollit volūta ruz: s3 volūta ruz requirit ad vitē sicut ad pctm. ergo no

debet poni aliqua pars virtutis per ignozantiam. C. Utz euphichia: lema: magnanimitas: pseuerā: magnificetia: androgachia sint ptes fortitudinis: sic dicit qdā grec. qdā pbs grec ponit septē annexa fortitudi. s. euphichia: lema: magnanimitas: virilitas: perseuerantia: magnificetia: androgachia. Et vide tur q male: qz vt ipse dicit euphichia dī robur aie ad perficiendū opa ipsi. hoc aut in oibus vtutib requirit. ergo no est pars alicui virtutis. C. P. Lema fm ipm est habitus poptos tribuens ad conari qualiter opz et sustinere q ratio dicit: sed poptitudo idez videf esse qd facilitas que relinquit ex quolibet habitu. ergo lema est magis genus virtutis q species alicuius virtutis. C. P. Ipse dicit q androgachia e viri vtus adinuētia cōcabiliū opationū: sed opera cōcabilia sunt mā iustitie. ergo bec virtus non debet poni pars fortitudinis: sed magis iustitie.

Respondeo ddm ad pma qdē q partes quas Tullius assignat sūt ptes potētiales in qz participat aliquid de mā fortitudinis. Fortitudo. n. vt dicit pbs in. 6. etbi. pprie loquedo est circa picula mortis: maxime que in bellicis est: qz in illis est maxime difficultas. vñ fortitudo fm Grecū pdictū virt est irascibilis no facile obstupefactibilis a timozib q sunt 3 mortē: circa q habet duos actus. aggredi et sustinere sine stupore: et hoc est ei magis pprius vt ipse dicit. Et qula pncipal fortis sit circa ista: tñ i oibus alyz piculis et arduis et bene se hz et in aggrediēdo et sustinēdo. Et io oēs vtutes in qb consistit difficultas ex aggrediēdo alicui arduū vel ex sustinēdo difficultas: aliqd de fortitudinis mo picipat et ad ipaz reducif: sicut ptes potētiales eo q no est tanta difficultas in alyz sicut in illis piculis circa q est fortitudo. arduū autē in cui aggrediēdo consistit difficultas est ad aliqd magnum opus faciendū: et sic est magnificetia que fm ipm est reruz magnarū et excellarū cū animi ampla qdā et splendidiū ma poptiōe cognitio vel cogitatio arqz ministratio. Aut est ad aliqd bonū magnū cōsequēdū: et sic est fidentia que est certa spes pducendi ad finē rem inchoataz vel magis cōsequēdi rez speratā: et fm hanc acceptionē credo q magnanimitas est ide qd fidetia. Id vero qd facit difficultatez in sustinēdo: vel est bonū laboriosus: et circa hoc est pseuerantia que est in rōne bñ cōsiderata stabiliis et perpetua permansio: et pcpue vt quis a rōne recta ppter tristitiam que in laboribus accidit no recedat: qz sicut continētia facit inuictū a delectatiōibus: ita perseuerantia a tristitijs. vt dicit. 7. etbi. vel est malū nociuū: et sic est patientia: que fm Tullium est honestatis aut vtilitatis causa reruz arduarum et terribiliū voluntaria ac diuturna passio.

Ad primū ergo ddm q quāuis magnificetia cōmunicet cū liberalitate in mā: qz magna la cta magnis sumptibus fiunt: tñ cōicat cū fortitudine i mo. Ad 2 ddm q quāuis fortitudo no sit circa spes: sicut circa materiā: sed magis magnanimitas: tamen hz spem cōcomitantē: qz fortis optime spei est circa marciā inas. Unde fidentia et alie supradicte partes in fortitudine et fm q est specialis virtus inueniunt quātū ad id qd est difficillimū in eis vt quedā pditiōes fortis: et sic etiā possent dici aliquo mo partes quasi integrale fortitudinis. Ad 3 ddm q malū nociuū tres passioēs natū est generare. s. timozē tristitiā et iram. Unde tres vtutes faciūt sustinere hz nociua. Fortitudo vt homo no perturbet per timozem. Patientia vt no perturbet per tristitiā imoderatā: et similiter perseuerantia que facit vt ppter tristitiā homo a rōnis operibus no discedat: sicut patientia non permittit ppter tristitiā discedere ab equanimitate mentis. Unde fm Hrego. va patientia est mala aliena id est ab alyz illata

equanimitate perpeti. Mansuetudo aut facit vt homo no perturbet per irā. vnde abstinēs de quo loquit pbs in. 4. Topi. no est ide qd paties: sed se hz ad forte et mitē. s. hz ad patientē: sicut cōtinēs ad teperatū. vñ no opz q si mansuetudo reducif ad teperantia q et patientia: qz passio tristitie est ex victoria nociui: sicut et timor: et io difficultas in patientia et fortitudine est et in no vinci a nociuis. Vñ patientia picipat modū fortitudinis: sed ira est ad victoriā nociuū. Unde difficultas e in refrenādo ppter qd mansuetudo participat modū teperantie. Ad 4 ddm q perseuerantia vno modo dicit cōtinuationē virtutis: et sic est actus oium virtutū. Alio modo dicit ppositus persistendi: et sic est spālis virtus: qz hz speciale rōnem obiecti. s. laboriosum opus putatum est tristitiam inferre.

Ad secundāz qdē de partibus quas Macrobius ponit vidēdū q sunt eiusdem rōnis cū pbs quas ponit Tullius nisi q duas harū diuidit in duas spes. s. fidentia quā ponit Tullius: diuidit in magnanimitate: que est in sperādo magna cōsequēda vt magnos honores: et fiducia que est in cōsequēdis honorib mediocribus ac hz: quā pbs innominatā dicit. Itē perseuerantia diuidit in firmitate que facit permanentiā in opere: et constantiam q facit permanentiā in pposito animi. Et addit etiam vñ. s. securitatez que timozē opponit. vnde ppinquius se hz ad verā fortitudinē: sed tñ differt a fortitudine: qz repmit timozē no solū circa maxima terribilia que dmoduz fortitudo: sed etiā circa quecuqz: tolerantia vero est idem qd patientia: magnificetia aut pprio noie ponit.

Ad primū ddm q magnanimitas quāuis no conueniat in mā cū fortitudine: uenit tñ in modo vt dictū est. Ad 2 ddm q timiditas opponit securitati: no aut fiducie: sed magis desperatio. Ad 3 ddm dicendum q constantia opponit mutabilitati animi: sed firmitas opponitur mutabilitati in facto aliquo.

Ad tertiaz qdē ddm de partibus quas pbs ponit in. 3. etbi. Sciendū q sunt etiā partes potētiales: aliter tñ q pdicte: pdicte enī partes a fortitudine deficiūt quātū ad difficultatē mae: sed ille quas pbs ponit quātū ad rectitudinē motiui: et ideo no sunt vtutes: sed participat aliquid de virtute fortitudinis. Motiuū aut ad actuz fortitudinis pot esse triplex. Vno mo intentio boni vel honesti: et sic fortitudinis virt est vel alius repositio boni vel honoris vel alicui hz. et sic deficiat a rōne virtutis: et est fortitudo quā nominat politicez. Alio mo ex hoc q remouet faciens difficultatem in actu fortitudinis. s. magnitudo piculi. et hoc quidez remouetur per ignozantia: et sic est vltimus modus. Et per spes vincēdi que pot ex duobus surgere: vel ex arte siue exercitio: et sic est militaris fortitudo: vel experientia victorie: sicut illi qui alias talia pericula euaserunt: et sic est penultimus modus. Tertio mo ex passione furoris vel tristitie illate: vel etiā timozis vel desperatiōis: et sic est tertius modus.

Ad primū ergo ddm q fortitudo politica dī ex motiuo: qz. s. aliqd bonū qd a ciuitatibus pstari fortib solet ad actū fortitudinis mouet: sic aut no dicunt politice vtutes cardinales: sed inquātū in vita ciuili perficiunt. Ad 2 ddm q militaris fortitudo dicitur: qz eam cōsueuerūt habere milites qui habēt exercitium et artem bellandi. vnde equiuocat in militari et politica. Ad 3 ddm q non est ignozantia de periculo omnino: sed de quantitate periculi: et ideo no tollit totaliter rationē fortitudinis: sed diminuit aliquid de laude eius.

Ad quartam qdē de partibus quas alius pbs grecus ponit: sciendū q sunt fere eedez illis quas ponit Macrobius. Magnanimitate enim et

magnificetia et perseuerantia pprio nomine ponit et ega sic diffinit. Magnanimitas est habitus plus facies cōiter accidere prauis et studiosis. Magnanimus. n. no est vtetus vitare praua et facere bona fm q cōiter sufficit: nisi excellētī faciat hoc. Et ideo dī in. 4. etbi. q operat magnū in oib virtutib. Magnificetia vo est habit superferēs habētes ipm et relatione adimplēs: inquātū. s. effert ppositus eius ad aliq sumptuosa et magna faciēda. Perseuerantia vero est scia vel habit eoz qz imanēdus. id est bonoz: et no imanēdū. id est maloz. vel neutroz: id est idifferentiū. Euphichia aut q fm ipm e robur aie ad perficiendū opa ipsi videf idez esse qd cōstātia: et pcpue in spālib q sunt opa aie. Lema aut q hz pbs e habit poptos tribuens ad tolerare et sustinere q rō dī: videf ide qd patientia. virilitas aut videf ide qd fiducia quā dixim differre a magnanimitate in hoc q est cōium bonoz vel hz. cū magnanimitas sit magnoz et q sunt vltra necessitate virtutis. Virilitas aut fm ipm est habit per se sufficiēs in his q sunt fm vtute et de necessitate vtutis. et sic differt virilitas a magnanimitate: ita ponit androgachia q est virt viri adinuētia cōcabiliū operū cōiter. s. iuxta magnificetia q dedit ad magna in cōititib faciēda. et in h differt a Macrobio: q hāc diffinitionē no ponit ppter hoc q videf esse ide liberalitati nisi q intātū differat q liberalitas respicit bonū singulare: s3 androgachia bonū cōe. Vñ magis accedit ad magnificetiam: qz ea q indiget magnis sumptib maxie sunt ea q ad cōitate prinet: sed dicitur pbs omittit securitate quā Macrobius ponit: qz securitas vt itriceca fortitudini vt dcm e.

Ad primū ergo ddm q sicut dcm est supra de perseuerantia: q pot esse spālis virt in qtu respicit spālē rōne obiecti qnis forte illa rō possit iueniri in acrob diuersarū aut oīuz vtutū: sic e de magno qd respicit magnanimitas: ita etiā est dicendū de cōstātia et euphichia: qd ide est. Ad 2 ddm q pmpitudo illa itelligit vt hō pp difficultatē terribiliū no turbet: qd ad patientiaz prinet. vñ sicut patientia spālis virt e: ita et lema qd ide est. Ad 3 ddm q qnis cōicet cū iustitia qtu ad materiā: uenit tñ cū fortitudine qtu ad modū: sic et magnificetia. C. Utz religio: pietas: gratia: vidicatio: obseruantia: veritas sint partes iustitie: sicut dicit Tullius.

Quartū sic pcedit. videf q partes iustitie male assignentur a Tullio. assignat. n. iustitie sex spes q sunt religio: pietas: gra: vindicatio: obseruatia: veritas. Et vt q male: qz pbs dicit in. 6. etbi. q ferui ad oim no pot ee iustitia: sed de maxime dms est. g cuz religio sit hois ad deū videf q no sit pars iustitie. C. P. sicut latria debet deo: ita et oulia debet homini: ergo sicut religio q e idem qd latria ponit pars iustitie: ita debet poni et oulia. C. P. supra dist. xi. dicit est q pietas e ide qd latria: latria aut idez qd religio. ergo pietas no d3 diuidi cotra religionem. C. P. vindicatio videf priner ad vitū ire que e appetitus vindicare. ergo no debet poni pars virtutis.

Utz inocetia: amicitia: cordia: pietas: religio: bonitas: affectus: sint partes iustitie: sicut dicit Macrobius.

Alterius a Macrobio ponunt be ptes. Inocetia. Amicitia. Lōcōdia. Religio. Pietas. Bonitas. Affectus. Et videf q male. Quia inocetia oi pctō opy ponit. Et oi pctō no opponit nisi vtus cōis. Ergo et inocetia vel e vt cōis: vel seqns oēs vtutē. Ergo no d3 poni ps iustitie. C. P. illud qd cōseg ad oēs vtutes no d3 poni alicui vtutis ps: s3 amicitia e hz: qz vere amicitia fundamētū e honestū. ergo no d3 poni pars iustitie. C. P. pbs in. 9. etbi. ponit circa amicitia tria. s. Bñficetia. Benivolentia. Et cōcordiā a qb oib dicit amicitia differre. Ergo sicut

posuit concordia; ita debuit ponere alia duo. C. P. affectus in oib' moralib' regit. Ergo dicitur pars alicui' virtutis. C. Utr' obediencia respectu superioris. Disciplina respectu inferioris: equitas respectu pariu: fides et veritas respectu oium: sint partes iustitie: sicut dicunt quidam.

Alterius quod ponit quosque pres que sunt. Obediencia respectu superioris. Disciplina respectu inferioris. Equitate respectu pariu. Fides et veritate respectu oium. Et videtur quod male. Quia iustitia generalis. vt dicitur in 8. ethi. attendit precepta legis. Sed obedire est attendere preceptu. ergo est idem quod iustitia generalis. ergo non est pars iustitie que est specialis virtus: sed magis e converso. C. P. Rigor ad iustitiam pertinet sicut equitas. ergo sicut ponit equitate: ita ponere debent rigor. C. P. Fides est virtus theologica. ergo non debet poni pars iustitie que est virtus cardinalis. C. P. Veritas ad intellectum pertinet: iustitia autem magis ad voluntatem: quia vt dicitur Anselm' est rectitudo voluntatis propter se seruata. ergo videtur quod veritas non sit pars iustitie.

Utr' bene diuidatur iustitia in liberalitatem et severitatem: et hanc in benignitatem et beneficentiam. Et benignitatem in religionem: pietatem: innocenciam: amicitiam: reuerentiam: concordiam: misericordiam.

Alterius quod diuiditur iustitia in liberalitatem et severitatem: quod diuiditur in benignitatem et beneficentiam. Benignitatem vero in septem pres. scilicet Religionem. Pietatem. Innocentiam. Amicitiam. Reuerentiam. Concordiam. Misericordiam. Et videtur quod non bene. Quia vt dicitur philosophus. S. Ethicorum. virtuosus est diminiuitur penam: sed severitas dicitur huius oppositum. ergo non est pars virtutis. C. P. liberalitas dicitur alicui quod est proprius dantis: sed iustitia dicitur alteri quod suum est et ei debitu. ergo liberalitas non est pars iustitie. C. P. Misericordia est passio. vt dicitur philosophus in 2. Ethicorum. Sed nulla passio est virtus nec pars virtutis. Ergo misericordia non est virtus nec pars eius.

Utrum bene diuidatur pars in 5. Ethicorum. iustitiam in legalem et specialem que est equitas etc.

Alterius pars in 5. Ethicorum. diuiditur iustitia in legalem et specialem: que est equitas quedam in bonis et malis exterioribus: quod diuiditur in distributiuam et coicativam: diuiditur etiam iustitia in politicam paternam et vxoriam. Politicam autem in legalem et naturalem: ponit et circa iustitiam epiecia et iustitiam metaphoricam. Et videtur quod male. Species enim non dicitur diuidi contra generem: sed iustitia particularis est species iustitie legalis. ergo non dicitur diuidi contra eam. C. P. iustitia dirigimur in his que ad alterum sunt: sed ois operatio vni' ad alterum communicatio quod dicitur est. ergo iustitia coicativa non dicitur poni pars iustitie specialis: sed idem est. C. P. iustitia politicam videtur ad iustitiam legalem pertinere. quod non dicitur poni pars iustitie specialis. C. P. paternam et vxoriam non videntur differre nisi secundum materiam. ergo non debet distingui iustitia per predicta. C. P. epiecia vt ipse dicitur est aliquid melius iustitia. ergo magis debet iustitia poni pars eius que e converso.

Utrum benignitas liberalitas etc. sint familiares iustitie. vt dicitur philosophus grecus.

Alterius quidam philosophus grecus dicit quod familiares iustitie sunt liberalitas: benignitas: vindicatio: engnomosine: eusebia: eucharistia: sanctitas: bona commutatio: legis positio. Et videtur quod male: ipse enim dicit quod engnomosine est voluntaria iustificatio: sed hoc necessarium est in ois iustitia: quia vt volens quis operetur. vt dicitur in 5. ethi. ergo non est pars iustitie: sed idem sibi. C. P. ad eucharistiam secundum ipsum pertinet quod sit factienda gratia et a quibus accipienda: sed hoc videtur ad liberalitatem pertinere cui' est gratis tribuere. quod non dicitur diuidi in liberalitatem. C. P. secundum ipsum scriptura est scia factio fideles et seruantes que ad deum sunt iusta: sed hoc ad eusebiam pertinet siue ad religionem. ergo non debet diuidi contra eusebiam. C. P. philosophus ponit in 6. Ethicorum. legis positio

speciem politicam: quam ponit idem prudentiam. ergo legis positio magis pertinet ad prudentiam quam ad iustitiam.

Respondeo ad prima quod iustitia in hoc differt a temperantia et fortitudine: quod ille moderat passiones intrinsecas. Sed iustitia moderat extrinsecas operationes. Vnde philosophus dicit circa operationes iustitiam esse. In adulterio. nam quod est iustitia attendit versus iudicium. scilicet rei alieni. secundum autem quod opponit temperantiam attendit concupiscencia non refrenata sub debito ratione. Moderatio autem actionum exteriorum ex duobus regulatur. Primo per comparationem operationis ad ipsum operantem: sic cuiusdem rationis est regulatio exteriorum operationum et interiorum: que ad exteriores inclinatur operationes. Alio modo per comparationem ad alium. Et in hoc est alius modus regulandi. et ideo exigit alia virtus: et hoc proprie ad iustitiam pertinet. vnde ab eodem actu. si percussione alicui' retrahit mansuetudo. si secundum quod procedit ex passione interiori: et iustitia in ordine ad alium. In omni autem moderatio operis quod illud quod moderatur mensure siue regule alicui adequatur. vnde si moderatio passionum est adequatio ipsarum ad rationem: ita moderatio exteriorum actuum secundum quod sunt ad alterum est quod adequatur illi ex comparatione ad quem moderantur. et hoc quidem adequatio est quod ei reddidit quod et quantum ei debet. et hoc adequatio proprie modus iustitie est. Vnde ybicumque iuenit ista adequatio complete. est iustitia que est virtus specialis. et ois virtus in quibus salua sunt partes subiective iustitie. Vbi autem ista adequatio non secundum totum salua: sed secundum aliquid reducitur ad iustitiam per potentialem aliquid de modo eius proprietas. Ista autem adequatio tria complectitur: vt ex dictis philosophus. Vt sit ordinatum ad alterum: vt sit ei debitu: alias superexcederet actio eum ad quem fit. Et vt tantum reddat quantum debetur: alias deficeret in minus. Sunt autem quedam virtutes quibus reddidit alteri quod debet ex necessitate legis: non tamen tantum: quia ipse est. Sicut in honore quod est ad deum quod facit religio: et quod ad parentes et ad patriam: quod facit pietas. vnde iste virtutes deficiunt que a iustitia: et sunt presertim potentiales et propinque se habent ad ipsam. Quedam vero sunt quibus reddidit alteri quod debet non ex necessitate legis: sed quod honestate: sicut philosophus dicit in 8. ethi. sicut gratia que est retributio beneficiorum secundum Tullium: misericordia et benevolentia aliquid alteri magis distat a vera iustitia. Quedam autem virtutes sunt quibus hoc circa quod principalem est virtus ordinat ad alterum: non tamen secundum rationem debiti: sed liberalitas: et bene ad hoc magis distat a vera iustitia. Quedam vero hoc circa quod est virtus non principalem: sed secundario ordinant ad alterum. Sicut quod fortitudo actum exteriorum: circa quem secundario est ordinat ad alterum: vt ad bonum gratia: sic induit quodammodo formam iustitie. et sic ois virtus potest reduci ad iustitiam. vnde iustitia legalis est idem quod ois virtus in 7. ethi. quantum ad passiones autem: circa quas principalem sunt ille virtutes: nihil possunt habere de modo iustitie: eo quod per passiones immediate homo non ordinatur nisi ad seipsum: tamen per quadam similitudinem est ibi quedam forma iustitie: quod diuerse vires computantur vt diuerse persone: vnde sic est iustitia metaphoricam: de qua philosophus loquitur in 5. ethi. Ex dictis igitur potest patere de facili quantum ois presertim a philosopho assignate sunt partes iustitie: quia iter presertim quas Tullius ponit vindicatio et obseruancia sunt partes subiective vere iustitie: quia vindicatio reddit malum debitu: obseruancia autem bonum ad quod se obligauit: vindicatio enim cum est virtus qua vis aut iniuria: et ois quod obfuturum est defendendo et viciscendo propulsat. religio autem que est ad deum: et pietas que est ad parentes et coniunctos sanguine vel patria sunt partes potentiales: sed proprie que reddidit quod debet et ex obligatione legis: sed non quantum ad ipse est. bene autem sic distat. Religio est quod superioris cuiusdam nature: quam diuinam vocat: curam ceremoniarum affert: et dicitur a religando secundum Aristoteli: vel secundum Augustinum a religendo deum quem amiseram: pietas vero est per quam sanguine coniunctio patrieque benevolentie

officium et diligens tribuit cultus. gratia autem et veritas reddunt quod debet ex quadam honestate qua fit vt homo gratias beneficium impendat: quibus non possit ad id vt in iudicio cogi. et quod tale se in dicitis et factis exhibeat quibus est: quod ad veritatem pertinet: de qua philosophus determinat in 4. ethi. est. gratia in qua amicitiam et obligat alteri memoria et remunerandi voluntas continetur.

Ad primam ergo dicitur quod obiectio illa probat quod religio non sit pars subiective iustitie: non autem quod non sit pars potentialis proprie. C. Ad 2. dicitur quod sicut pietas que principalem debet parentibus: se extendit ad oes sanguine coniunctos: in quantum ex eisdem parentibus descendunt: et vltiori ad copatriotas in quantum coicant in natali solo: ita religio que debet se extendit quodammodo ad eos quod dei imago sunt insigniti. vnde religio et vltima sunt in primo genere: et idem sub vna proprie dicitur a Tullio altera. C. Ad 3. dicitur quod pietas alio modo sumitur hic quod ibi. C. Ad 4. dicitur quod videtur ex pene desiderio viciosum est: sed ex sola iustitia et secundum ordinem iustitie est.

Ad secundam quod dicitur de partibus que ponit Macrobius. Sciendum quod vna est pars subiectiva iustitie proprie dicitur. Innocentia vt nulli alteri quod suus est auferat et condidit illa preterquam vicium reddidit quod dicitur. Alie vero sunt partes potentiales: quare due sunt respectu superioris. scilicet religio et pietas: vt reddat debitu: sed non tantum. Alie vero quatuor reddidit debitu ex honestate et huiusmodi equitatis: et sic e amicitia de qua philosophus loquitur in 4. ethi. qua nris opibus congruenter ad alios vt murat: concordia que ex opibus aliorum auxilia prestam: et respectu inferiorum: quod quantum ad affectum interiorum ipedim ex debito honestatis humanitate: et quantum ad exteriorum affectum subiectiuum.

Ad primam dicitur quod dicitur quod innocencia huiusmodi sumitur stricte secundum quod ponit nomenclaturam alteri illatum. C. Ad 2. dicitur quod amicitia hic sumitur non sicut in 8. ethi. que consistit principalem in affectu: sed vt in quarto: que consistit principalem in affabilitate exteriori: que habet et ad extraneos. C. Ad 3. dicitur quod beneficentia includit in humanitate: benevolentia autem in affectu. C. Ad 4. dicitur quod affectus hic sumitur stricte pro affectu subuentiois et compassionis ad alterum.

Ad tertiam quod dicitur de partibus alijs. Sciendum est quod videtur esse subiective iustitie proprie dicitur: quia ex obligatione legis tenet homo vt superiori obediat: vt inferiori siue cure commisso disciplina exhibeat: et ad equales est: et ad oes seruet equitatem in rebus: fidei factis: que est idem quod obsequia: et veritate in dicitis: si tamen veritas sumatur ea que est in professione iudicij: alias si sumeretur sic supra: esset pars potentialis iustitie.

Ad primam dicitur quod dicitur quod obediencia secundum quod attendit principalem rationem precepti est specialis virtus: vnde et obedit in illis que ad alias virtutes non pertinet. sed secundum quod ex consequenti respicit preceptum et bonum virtutis principalem in eo quod facit: sic est pars ad oes virtutes. C. Ad 2. dicitur quod huiusmodi sumitur secundum quod equitatem simpliciter que est in rebus coicabilibus. vnde includit severitatem siue rigoris: in quantum fuerit forma legis in his ad que legio iustitie se extendit: et egrate que dimissa forma legis interiori non ipsam sequitur. C. Ad 3. dicitur quod fides hic sumitur proprie fidelitate non secundum quod est virtus theologica. C. Ad 4. dicitur quod veritas hic sumitur secundum quod est in signo exteriori vel verbo vel quocumque alio.

Ad quartam quod dicitur de alijs partibus a quibusdam alijs assignatis. Sciendum est quod in idem incidunt cum partibus presertim tactis: quia severitas secundum quod hic accipitur est quod vidicatio: et diuiditur in oes alias presertim iustitie: quia ipsa sola malum reddit. liberalitas autem valde large sumitur per quod libet boni exhibito vel debiti vel non debiti: vnde affectu vel in effectu. Vnde diuiditur in beneficentiam et benevolentiam. et hic est largissime accipiuntur et huiusmodi diuiditur beneficentia in septem presertim: que oes coicant presertim in superioribus partibus: quia misericordia comprehenditur in affectu. reuerentia vero que videtur idem quod vltima coicantur: huiusmodi sub religio: vt presertim dicitur est: et etiam sub pietate.

Ad primam ergo dicitur quod virtuosus diminuit penam: quod dicit seruata intentio legis: non tamen in lege. C. Ad 2. dicitur quod liberalitas large huiusmodi accipitur: vt dicitur in 4. C. Ad 3. dicitur quod alij passiones quibus non proprie loquendo sunt virtutes: tamen in quantum sunt laudabiles habent aliquid de honestate: sicut misericordia et verecundia et proprie secundum quod est ibi electio.

Ad quintam quod dicitur de alijs partibus: quas philosophus ponit in 5. Ethicorum. dicitur quod diuisio philosophi complectitur oia ad que vera iustitia huiusmodi se extendit: et idem ponit iustitiam metaphoricam in qua salua similitudo tamen iustitie: et legalis que ordinat ad alterum est circa id quod non principalem est virtus: si illud sit ordinatum a lege: et in idem reducitur epiecia que differt a iustitia legali in huiusmodi quod seruatur intentione legis in his ad que forma legis se non extendit. et sicut dominatiuum et paternum iustitia in quibus reddidit debitu: sed non tamen. Et iteque distributiuam et coicativam que sunt presertim subiective iustitie specialis. Legale autem et principalem iustitiam non diuidit iustitiam: sed illud ex quo est obligatio debiti et iustitie: quod vel est ius naturale vel positiuum.

Ad primam ergo dicitur quod species potest diuidi in diuisio diuisio que est nois equiuoci in sua significata. C. Ad 2. dicitur quod coicatio proprie est que ex mutuis operibus fit aliquid alicui debitu: sicut ex hoc quod vnus laborat in vinea alterius alter constituit sibi debitor in tanto quantum valet labor eius: et in his dirigit coicativa iustitia: est. n. equitas in ea coicatio: quia quantum vnus debet alteri dicitur tantum ab eo recipere. Et proprie hoc est coicativa dicitur. Sed in distributiuam non attendit equitas recipientis ad eum qui datur: sed ad alium qui etiam recipit. vnde non est ibi equitas coicationis: sed distributiois et proprie hoc dicitur distributiuam non coicativam. C. Ad 3. dicitur quod politicam tribus modis dicitur. Vno modo secundum quod respicit ciuitatem: et sic ois virtutes morales que dicuntur politice. Alio modo secundum quod in vita ciuili ex ciuili ordinatione dirigitur: quod et huiusmodi dicitur est iustitia particularis politica in quantum dirigit coicatiois huiusmodi secundum ciuili statuta: et tunc diuiditur politice iustitia in dominatiuum et vxoriam et huiusmodi. quod lex se extendit ad dirigendum in his: cui seruatur res dicitur: et filius patrie: et vxor viri. Vnde dicitur in his magis est secundum iconomicam prudentiam quam huiusmodi ciuilia statuta. Tertio modo dicitur politica a vita ciuili et ciuilibus statutis. et vltiori ex intentione dicitur boni: et sic politice pertinet ad iustitiam legalem. C. Ad 4. dicitur quod in tribus est diuisa ratio reddidit secundum quod ille ad quem est iustitia minus vel magis est in parte alteri: et idem vxoriam iustitiam magis puenit cum iusto politico quam paternam: et paternam quam dominatiuum: quia magis appropinquat ad equitatem vxoriam viri quam filius patrie et huiusmodi dicitur. Vnde non est differentia tantum secundum materiam: sed et aliquo modo formalis. C. Ad 5. dicitur quod epiecia adiungit legalis iustitie: et circa eadem est quibus non ex eodem dirigit: quia legalis dirigit in scripto legis: sed epiecia ex intentione legislatoris: et quibus sit excellitio: que iustitia legalis: non tamen potest dici cardinalis. Tunc quod est in supplementum legalis iustitie: et est quedam supponit illam. Tunc quod est idem ois virtutis aliquid sicut et legalis iustitia.

Ad sextam quod dicitur de alijs partibus. Sciendum est quod assignatio illi philosophi non differt a predictis assignationibus nisi in duobus. Primum quod diuidit religionem in eusebiam: bias que ordinat ad deum in cultu que exhibet in prestatioe seruaturis sicut sacrificia et huiusmodi. Vnde dicitur quod est scia dei famulatus: et sanctitate que ordinat ad deum in oibus alijs opibus vite: vnde dicitur quod sanctitas est scia factio fideles et seruantes que ad deum iusta sunt. Secundo quod assignat presertim subiectiuam iustitiam: alio modo quod iustitia est in indice sicut in regulato: et est in alijs sicut in regulato. Ad iudicium autem duo pertinet. vnum est quod equalitates in alijs faciat. et ad hoc est legis positio. Aliud est vt in equalitate facietes puniat: et ad hoc est vindicatio. Ex parte autem aliorum sicut duo requiruntur ad iustitiam. Vnum est quod equalitate in commutatio seruatur: quia equa

litarum iustitie distributive seruare no e subditoz q reci...

Ad primuz q ddm q voluntaria iustificatio acci...

In quo habuerit vsus eisdem. Virtutes eni q distat...

De septē donis spūs sancti. Bi. XXXIII.

Ante de septē donis spūs sancti agē dū est. vbi p...

sapie 7 intellect? zc. vn? est tñ dei spūs sue liber...

Q i xpo fuerit illa septē dona. A xpo ē bec cadē...

Q videt obuiare pmissa. Is aut videt obuiare qd...

Is aut videt obuiare qd Beda de timore dñi dicit...

Postq determinauit magr de virtutib. Dic icipit deter...

mote. In 3 ostendit ofiam aliquoz donoz adinuices pp...

De querunt sex. p vruz dona sint virtutes. z d nūero...

De primuz sic pcedit. videt q dona sint virtutes...

De primuz sic pcedit. videt q dona sint virtutes...

Respondeo dōz q circa hac qōne diuersimode de...

te: qz de virtutib tñ due inueniunt in rōne sue intellectu...

Ad primus ergo dicitur quod dona possunt dici virtutes in quantum perficiunt ad bene operandum. et humane sunt quod operationes que ex donis eliciuntur non sunt ceteris hominibus et brutis sed sunt supra virtutes in quantum ultra humanum modum perficiunt. Ad 2m dicitur quod ratio doni non saluat in virtutibus et in suis quod ad omnia sunt saluat in donis per dicitur: quod modus operandi quod est in virtutibus est secundum conditionem humanam: quibus suba habitus sit ex diuino munere: et ita aliquo modo potest dici virtus donum. Ad 3m dicitur quod quia ea que sunt supra nos non possunt cognoscere nisi ex his que sunt in nobis: id est nota donorum sumuntur ex his que virtutibus conueniunt quibus in donis illa que sunt virtutibus sunt modo eminentiori quam in virtutibus. unde equoque predicta nota de virtutibus et donis dicuntur. Ad 4m dicitur quod in omnibus diffinitionibus datus de virtutibus humanis vel exprimitur aliquid quod ad modum humanum pertinet: vel in ipso actu ex quo sumitur diffinitio virtutis intelligitur modus agendi homini proportionatus. unde diffinitiones ille non conueniunt donis secundum quod de virtutibus dantur. Ad 5m dicitur quod voluntas non habet aliquam imperfectionem de ratione sui in nobis quantum ad modum sue operationis: sicut intellectus cognoscit accipiendo a fantasmatibus unde in statu vite deum per essentiam spiritualiam non autem videmus. Et ideo non potest accipi supra illam virtutem que est in voluntate aliquid donum perficiens ad agendum nobilitati modo que sit modus virtutis. Et ideo cum donum non sit supra virtutem nisi de ratione modi non erit inconueniens quod virtus perficiens voluntatem quantum ad sui supremum dignior sit quam liber donum. Ad 6m dicitur quod dona de quibus nunc loquimur sunt virtutes diuine. unde reducuntur ad virtutes exemplares que ponitur in deo que non sunt idem specie cum virtutibus politicis: sed sunt supra eas: ut dicit philosophus in 7. ethi.

Utrum dona debeant esse plura quam septem.

Secundus sic procedit. videtur quod plura debeant esse dona quam septem assignata. Dona enim perficiunt ad modum altiore quam virtus. ergo singulis virtutibus debet respondere singula dona: scilicet inter theologicas virtutes soli fidei videntur dona aliquid respondere sicut intellectus et sapientia. unde videtur quod debeant esse alia dona que respondeant spiritui et charitati. Circa ea que sunt temperantie magis habet firmam quam circa maius aliquid alterius virtutis: scilicet circa dantur ad tollendam imperfectionem que est in virtutibus actibus ex ratione humane nature. ergo temperantie debet respondere aliquid donum. Circa ista dona ponuntur tria que pertinent ad executionem: ut pietas: fortitudo: et timor: scilicet fortitudini adiungitur suum motiuum. scilicet consilium: pietati vero scia. ergo timori debet aliquid directiuum aliter assignari. Circa ad iustitias reducuntur sic pietas: latritia: amicitia: et multa alia: ut supra dicitur. ergo ratione pietas ponitur donum eadem ratione ceteris alie pietas iustitie. Circa ad prudentiam pertinet non solum consilium: sed et iudicium: sic supra dicitur. ergo sic consilium potest donum ita et iudicium. Sed 3. unde quod debeant esse pauciora: quia quantum ad aliquid cognitio est altior: tanto magis vltimus et minus multiplex: scilicet dona sunt supra virtutes: cum igitur virtutes ad cognitiones pertinetes sint fides et prudentia: non debet eis quantum ad dona ad cognitiones pertinetia respondere. Circa donum ut dicitur est ut aliquid aliter quam bonum virtutis est: scilicet timor non videtur sonare in aliqua eminentia. ergo non videtur quod debeat iter dona computari. Circa non potest esse species altior suo genere nec aliquid aliter seipso: scilicet donum est aliquid aliter virtute: cum igitur pietas sit per iustitiam: et fortitudo sit quod dicitur virtus cardinalis: videtur quod neutra debeat dici donum.

Respondeo dicitur quod sic ex predictis patris sunt generalia virtutum. Sunt enim virtutes intellectuales theologice et morales: in quibus omnibus habet conuenientiam quod perficiunt ad actus suos secundum humanum modum. unde cum donum eleuet ad operationem que est supra humanum modum: oportet quod circa maius omnium virtutum sit aliquid donum quod habeat aliquem modum excellentem in maius illa: nec tamen oportet tot sint dona quot sunt virtutes: quia in ymo quod genere in quo

multa continentur conuenit esse unum summum. et ita respectu maiorum virtutum que sunt unum coordinatiom potest unum donum excellentiam importare: sicut et supra dicitur est: quod multe virtutes et quod sunt circa diversas maius assignantur per unum virtutis secundum quod in maius eius conueniunt. Operatio autem humana ad quam humano modo virtus perficitur vel pertinet ad contemplationem secundum quam conspiciuntur necesse est eterna: vel pertinet ad actiones secundum quam disponuntur contingetia que libero arbitrio sunt subiecta. In contemplatione autem humana duplex est via. Una secundum quam procedit ad agnitionem necessarium et eternorum que pertinet ad inuentiones. Alia secundum quam ex principis primis alia ordinantur que pertinet ad iudicium. In prima autem via procedit humano modo ex sensu in memoria: ex memoria in experimentum: et ex experimento in prima principia que sunt in notis terminis cognoscuntur. Et hunc processum perficit intellectus qui est habitus principiorum. Alterius in eadem via proceditur inquirendo ex istis principis in conclusiones. et ad hoc perficitur alia virtus intellectualis que dicitur scientia quantum ad ea que rationi subiacent. in his autem que supra rationem sunt perficitur fides que est inspectio diuinorum in speculo et in enigmate: quod autem spiritualia que sunt nuda veritate capiuntur supra humanum modum est: et hoc facit donum intellectus quod de auditibus per fidei mentem illustrat. ut dicit Gregorius. In alia autem via contemplationis motus humanus est: ut ex simpliciter inspectio ne primorum principiorum et altissimorum causarum habet inferioribus iudicet et ordinet: et hoc fit per sapientiam quam ponit philosophus in intellectuali virtute in 6. ethi. quia sapientia est ordinare: ut in principio metaphysice dicitur. scilicet quod habet illis causis altissimis vniuersalem transformat in earum similitudinem per modum quo quod adheret deo unde spiritus est in 1. Corin. 6. ut sic quasi ex intimo sui de alijs iudicet et ordinet non solum cognoscibilia: sed etiam actioes humanas et passiones hoc supra humanum modum est: hoc per sapientiam donum efficiet. Ex parte autem actionis duo inueniuntur. scilicet dirigere: quod pertinet ad cognitiones: et exequi quod est affectionis. In cognitione autem practica que dirigit in operibus moralibus inuenitur duplex via sicut et in contemplationis cognitione. scilicet inuentione et iudicio. In inuentione autem modus humanus est quod procedat inquirendo et coniecturando ex his que solent accidere: quia ex talibus et circa talia est moralis prudentia: ut philosophus dicit. et hec inuentione secundum hunc modum perficitur per cuboliam que est bona consiliatio: sed quod habet accipiat hoc quod agendum est que per certitudinem a spiritu sancto edocet: supra humanum modum est: et ad hoc perficitur donum consilium. In via autem altera modus humanus est quod ex his que frequenter solent accidere habet de inuentis per consilium iudicet probabiliter: quod fit per gnationem et sine se: et vltimo ordine huius iudicij imponat inferioribus: quod fit per prudentiam que preceptiua est: scilicet quod habet certitudinaliter sentiat de his que agenda occurrunt supra homines est: et hoc fit per donum scientie que docet conuersari in medio prauo et perferre nationis: unde et ipsum nomen certitudinem importat. Executio autem actiue vite in duobus consistit. scilicet in operationibus quibus fit conuicatio ad alterum: et in passionibus quibus habet ad seipsum dispouit. Operationes autem quibus fit conuicatio ad alterum secundum humanum modum regulantur: vel ex eo ad quem est conuicatio: sicut cum ei aliquid exhibet quod ei debet: quod facit iustitia: vel ex ipso quod ad alterum sua conuicatio in quantum bonum eius relucet in tali conuicatio: ut mensura bonorum conuicatio: que quidem conuicatio vel est in hoc quod habet sua tribuit: quod facit liberalitas in mediocribus: et magnificentia in maximis donis vel in superbiis: vel in eo quod seipsum alteri exhibet sine per cognitionem: ut si cognoscatur talis qualis est per dicta et facta: quod facit virtus quedam que a philosopho dicitur veritas: sine per affectionem in quantum se delectabile exhibet socijs: ut in ludis: quod facit entrappellat: vel in communi vita: quod facit amicitia que a philosopho virtus ponitur per quam homo ad unumquemque decenter se habet

in dictis et factis. sed quod ratio conuicatiois quantum ad omnia predicta non attendat ex bono conuicatiois. vel eius ad quem est conuicatio: ut in his terminis includat: ut hoc alteri tantum tribuat quantum debet vel quantum ei expedit qui tribuit. sed quantum est deo acceptum diuinum bonum quod in se vel in proximo relucet: hoc supra humanum modum est. et hoc fit per donum pietatis. Passiones autem vel pertinet ad concupiscibile vel ad irascibile. In passionibus que irascibilis dirigetur secundum humanum modum accipit per mensura vel regula rationis bonorum. passionis enim irascibilis ad tria reducuntur. Primum est spes que est respectu ardui boni in se sequendi. que quidem dirigitur: per hoc quod homo pensatis viribus proprijs secundum eorum mensuram ad ardua virtutis opera se extendat. et hoc facit magnanimitas: que est circa magnos honores: et quedam virtus inominata: que est circa mediocres. honor enim virtuti debet. Sed 2. autem est timor et audacia: que sunt respectu mali difficultis iminentis. et in his passionibus dirigimur per mensuram que suarum virium bonum ad aggrediendo vel fugiat: quod ad fortitudinis virtutem pertinet. Tertius ira que surgit ex lesione precedente: in qua dirigimur ut homo non insultat ut vindictam ultra quantum sit offensus et ordinem iuris. quod facit mansuetudo. Sed 3. homo in omnibus his pro mensura accipiat diuinam virtutem: ut scilicet ad ardua virtutis opera se extendat: ad que scit se suis viribus non sufficere. et pericula que vires suas excedant non formidet vino auxilio inuisis. et de illatis iniurijs non solum vindictam non requirat: sed etiam gloriam habeat in remuneratione intendens supra humanum modum est. et per totum efficiet per donum fortitudinis. In passionibus autem concupiscibilis: que sunt amor concupiscentia et delectatio secundum humanum modum dirigimur ad bonum rationis: ut scilicet tunc habet ad temporalia bona afficiat quantum indiget. quod fit per temperantiam que est circa maxias delectationes et concupiscentias. et secundum alias ei annexas. Sed quod homo ex reuerentia diuine maiestatis obiecti ut stercora arbitretur supra humanum modum est. et per dicitur timoris perficiet. Unde in ps. dicitur. Confige timore carnes meas. Quidam vero accipiunt numerum donorum secundum per nitates ad partem: eo quod donus est ad auferendum defectum potentie in qua est virtus. unde dicunt quod contra pronitatem ad superbiam est timor ad humilitatem inclinans. Contra pronitatem ad inuidiam: que primo comparati nescit est pietas. Contra auaritiam scia: cuius est bene conuersari cum hominibus: vnicuique reddendo quod suus est: quod auaritie opponitur. Contra accidiam fortitudo. Contra iram que agit omnia in precipitio consistit. Contra gulam que sensus habet ad intellectus. Contra luxurias sapia: quod gustato spiritu desipit omnis caro. Alii vero accipiunt numerum donorum secundum ea que in christo exhibebant ad patientiam: que quidem fuerunt quatuor. scilicet reuerentia ad patrem mittentem. et sic est timor. Compassio vel misericordia ad eos pro quibus patiebatur. et sic est pietas. Virilitas ad passiones sustinendas. et sic est fortitudo. Et fructus passionis consideratio. et sic est intellectus. Consilium autem fortitudinis dirigit: scia pietatem: sapia intellem. Alii vero accipiunt tres ea que ex peccato consequuntur. Consequuntur enim in concupiscibili duritia ut non subueniat proximo. et contra hanc est pietas. In irascibili timiditas: contra quam est fortitudo. Et presumptio siue audacia contra quam est timor. In rationali vero respectu finis hebetudo ut non cognoscatur: contra quam est intellectus. Et stultitia ut non afficiat aliquis debere ad finem: contra hanc est sapia. Sed respectu eorum que sunt ad finem ignorantia: qua scilicet homo nescit quid expedit ad profectum tione finis. et contra hanc est scia. Et precipitatio per quam homo ex impetu passionis magis ducit in his que sunt agenda que ex electione. et contra hoc est consilium. Alii vero aliter accipiunt dicitur quod dona perficiuntur in duplici vita. In cotemporalia quidem sapia per modum gustus experientis. intellectus per modum visus insipientis. In actiua autem quantum ad recessum

a malo. timor quantum ad operationem boni ad quod omnes tenentur. pietas ut exequens: et scia ut dirigens. Quantum vero ad operationem boni ad quod non omnes tenentur fortitudo ut exequens: et consilium ut dirigens. Sed prima assignatio magis videtur accepta secundum proprias rationes donorum.

Ad primus igitur dicitur quod fides est in intellectu: spes autem et charitas in voluntate: ut per dicitur dicitur est. Intellectus autem humanus ex sua natura habet imperfectionem in modo intelligendi: quia spiritualia non potest percipere nisi deueniens in ea ex sensibilibus. sed voluntas non habet ex sui natura aliquem modum imperfectionis: ut dicitur dicitur est. et ideo charitati et spei non respondet aliquid donum quod perfectiori modo operetur. imperfectio enim que est in actu spei: non est ex modo operandi: sed magis ex distantia obiecti. Ad 2m dicitur quod perfectio temperantie consistit in retrahendo a delectationibus circa quas est: unde et nomen accepit. Perfectio autem fortitudinis in sustinendo vel aggrediendo. iustitie autem in operando que ad alterum sunt. Et ideo iustitie respondet donum quod est ad operandum. scilicet pietas. et fortitudo donum quod est ad sustinendum et aggrediendo: quod eodem nomine nominatur. temperantie autem donum quod sonat in recessus ab aliquo. scilicet timor: ut per dicitur dicitur est. Ad 3m dicitur quod idem est directiuum in recessu a termino: et accessum ad alius terminum. et ideo timor qui sonat in recessum: non habet aliquid speciale directiuum preter ea que dirigunt in alijs exequendis que pertinent ad accessum ad terminum. Ad 4m dicitur quod donum eleuat hominem ad id quod est supra se: ideo conuenienter donum respondens iustitie ex illa parte iustitie sumitur que est quod maxime superum est debet. hoc autem est pietas: que debetur deo et patri carnali: vel etiam patrie. Ad 5m dicitur quod iudicium prudentie per donum scie perficiet: sic et consilium per donum consilium. Ad 6m dicitur quod multe alie virtutes pertinet ad cognitionem que fides et prudentia: sic per de omnibus intellectualibus. et ideo non procedit ex falsis. Ad 7m dicitur quod timor sonat in quantum ad subonem bonis ad deum per quadam reuerentiam. quantum ad autem creatura magis creatori subiecit tanto altior est. sic magis timor magis subiecit forme: tanto perfectior est. et ideo timor in excellentia sonat secundum quod importat reuerentiam ad deum: sic enim maxime donus est. Ad 8m dicitur quod pietas que est donus est supra iustitiam et supra omnes partes eius: ut ex predictis patet. et ideo non est idem cum pietate: que est pars iustitie

Utrum dona maneat in patria.

Tertium sic procedit. videtur quod dona non remaneant in patria. Donum enim fortitudinis videtur esse 3 difficultates ordinatum. scilicet in patria non erit aliqua difficultas: ergo ibi non erit fortitudinis donum. Circa pietas est ad partem tendendum proximo: sed in patria non erit concupiscentia: ergo nec pietas donum. Circa timor est ad retrahendum a malo et ex fide sequitur in patria euacuabitur fides et omne malum cessabit: ergo non erit ibi timor. Circa secundum Damascum. consilium est de donis. sed in patria non erit dubitatio: ergo nec consilium. Circa per Corin. 13. scientia destruet. ipsa enim docet conuersari in medio prauo et peruerse nationis: quod in patria penitus non erit. ergo nec donum scientie erit in patria. Circa dona omnia: ut dicitur est. tollunt imperfectionem que est in virtutibus quantum ad modum operandi. sed in patria non erit imperfectio. ergo donis non indigemus: sed ipse virtutes perfecte sufficient. Sed contra. Christus fuit simul verus viator et comprehensor. Sed in christo fuerunt dona excellentissima: ut patet per id quod dicitur Ier. xi. quod per comprehensionem glorie non excluduntur: et ita remanebunt in patria. Circa dona sunt perfectiora virtutibus cardinalibus: scilicet ille manet in patria: ergo multo fortius dona. Circa per donum eleuat homo supra humanum modum: sic patet ex dictis. scilicet per quod erit in patria quam erimus equales angelis dei: ut dicitur Math. 22. ergo dona remanebunt in patria.

Respondeo ddm qd modus vnicuiq rei ex propria...

Utrum beatitudines rideant singulis donis...

Dona et beatitudines non corrident sibi inuicem...

Sed est qd dicit in glo. Mat. 5. ubi eni singule...

Respondeo ddm qd qdam dicit qd beatitudines...

est spiritualia que intells apprehendit iudicare...

ribus homo magis ad interiora pgrreditur...

Ad primu... igit ddm qd beatitudines dnr vtutes...

Utrum fructus corrident donis...

Respondeo ddm qd nomen fructus a corporalib...

est illud qd de re aliq pncipalr expectat. sic fruct' ois nostri operis deus est. Et iteru illud qd qd sequit ex operatione non pncipalr ppter hoc operas dicit fructus: sic delectationes que in bonis opib' sunt: sunt qda fruct' bonoz operz. et hoc modo in aucte pdicta accipit Ambro. fructu dicit ipfas vtutes fruct' esse in qtu delectant. Scdm phm aut. 3. et h. ois opatio pcedens ex bitu pficiente nam hz delectatione annexa. vti cu felicitas vl britudo sit operatio fm vtute pfecta: qdam formale copleriu britudinis est ipsa delectatio: et id fruct' qui delectationes noiant britudinib' rident: sic britudines donis. Inter fruct' aut coputant qdaz qui sunt essentialr delectatio: vt gaudium qtu ad vnione pntia bonoz: et pax qtu ad remotione impedimentoz pcurbantiu delectatione. Et ideo hi duo fructus rident oib' donis et britudinibus. Quidam vo ponunt qsi ro delectationis et ca. Est aut delectatio in opibus actiue et ptemplatiue vite. In opib' aut actiue vite ro delectationis est duplex. Uno mo ex remotione ipedientiu vera delectatione sps. delectatio eniz ex opatione no ipedita causat fm phm. Alio mo ex pntia bonoz spui couenienu. Impeditur aut spualis delectatio vite actiue duplr. Uno mo per delectationes hias. s. bonoz temporaliu. sic enim opationes hie sunt: ita et delectationes: vt dicit phs in. x. et h. Temporalis aut delectatio vel est in bonis exteriorib' .s. diuitijs et honoribus. et hac delectatione cobitet modestia que fructus ponit. et rident paupertati sps: vel etia in delectationib' carnis: et sic reprimunt vel abstinendo ab illicitis: qd facit castitas. vel etia a licitis: qd facit puenientia fm glo. Et hi duo fructus rident beatitudini luctus. et per ois hi tres fructus rident dono timoris qsi exequenti. Aliter fm phm in. 7. et h. pot distingui castitas a puenientia: vt per puenientia sic reprimant cocupiscentie vt no dntent. p castitate aut vt etia subyciant. Alio mo ipedit delectatio spualis per exteriores difficultates. que gdes pstant vel in labore actionu: que vincit loganimitas. vti h fruct' respondet qre britudini et dono fortitudinis. vel etia in dolore passionu. et hoc duplr vincit. Uno mo vt per eas constantia animi no frangat qtu ad seipz: et h facit patientia. et h fruct' rident octaue britudini. Vti qui psecutione patiunt. et dono fortitudinis. Alio mo vt ho ab inferente no turbet ad nocendu ei. et h facit mansuetudo. Et h fruct' respondet miritati q est scda britudo: et dono pietatis. Bonu aut coueniens fm actiuam vita: qd delectatione facit est etia in affectu fm qd boi oē bonu coplacet et sui et alteri. h eniz est boiez dulced hie anim. et sic est bonitas. glo. dulcedo animi. Et in ordine ad effectum fm qd ho est bñ cocatiuus suoru ad alios. et sic est benignitas. et hi duo fruct' rident beatitudini qnta que est de mia: et dono pietatis. Oēs aut pdicti fruct' rident donis: cōsilio: et scie quasi dirigentib'. In vita aut ptemplatiua no pot esse aliqd delectatione impediens nisi ex pte actiue vite: qd fm phm delectationi: que est in pferendo no est hium. vti no est ibi ro delectatiōis nisi ex pntia boni in quo mens gescit. et h duplr. Uno mo per cognitione spualiu sine dubitatioe: et sic est fides. Glo. deuisibilib' certitudo. et rident sexte britudini et dono intellect'. Alio mo pntia vnione ad spualia ex qd pot iudicare de oib' alijs: qz spualia iudicat. p' Cos. z. et sic est caritas: et rident septime britudini. s. Beati pacifici. et dono sapiētie.

Ad primuz igit oim q vtutes dñr fruct' no rone habituu: s. qz in opib' delectatione annexam habent. vti et vtutes que inter fruct' noiant: sic castitas: mansuetudo et h: no ponunt in qtu sunt vtutes: sed in qtu sunt aliqna ronez delectadi. Ad 3m oim q sic petri hz sua pena annexa aliqna: qz ois iordinar' animus sibi est pena: vt dicit Aug. in li. 2. fel. ita et meritū hz suū fru

etū adinnetū: qui tñ fruct' in futuro cōplebit sic et malo pena. et id donis rident fruct' et qtu ad act' qd in via bñe. Ad 3m oim q pter aliquo ppe est ipm vt fructu bñe. B aut hz alijs vt fructu que expectat pncipalr ex suo opere. Vti illo qd sequit ex opere no pncipalr expectato no pzie dicit alijs frui: s. solum illo qd pncipalr expectat: qd est solū de. Et id qtu sit vna tñ fructio: sunt tñ mlti fructus: qz qd sequit etia si no pncipalr expectat pot dici fructus. Ad 4m oim q distinctio fructuum sit duplr. Uno mo hz intensioe et remissionē. et sic fruct' distinguitur in euāgelio: qz de gbulda opib' maius erit gaudium qd de alijs. Alio mo qtu ad diuersas rones gaudendi. et sic diuidit qsi essentialr et per se. et h mo distinguit. Gal. 5. et sic donis rident fruct': vt dicit est. Ad 5m oim q eide dono pnt rident multi fructus fm qz hz multos actus: vti dicit est. et ideo non opz qz sint tot fructus quot dona.

Utrū petitiones rident donis. sic pcedit. videt q petitiones donis no rident. Aug. eni dicit in encl. qz trib' pms petitionib' eterna possunt. religio vo qtu opalia. s. vni qd qz donoz rū pntet ad pntē vitā: in qua tpaliter viuūt. et ad futurā in qua ad eternitatē puenimus: vt ex dicitis p3. g. donis petitiones no rident. P. Aug. in epla ad p'robā dicit. Quis quis dicit petedo. s. qd ad illā euāgelicā partē pnter non possit: etia si no illicite orat: carnalr orat. s. multa alia pnt peti a deo no carnalr qz septēz dona sic septē vtutes et gra et necessaria vite. ergo petitiones dñice orōnis septem donis no rident. P. oia dona sunt quedaz bona a deo donata. sed petitiones orōnis dñice: no tñ sunt ad psecutionem boni: sed etia ad remotionē mali. g. dona petitionib' non rident. P. in donis sunt qtuoz que ad cognitionē pntent. sed in petitionibus nulla videt ad cognitionē pntere: g. petitiones donis non rident. P. petitiones ad impetrandū ordinate sunt. sed impetrare aliqd a deo non est nisi bñtis vtutem. cū igit dona simul cū vtutib' infundantur videt q petitiones non ordinant ad dona. P. Aug. in encl. dicit qz h totū est vna petitio. Et ne nos inducas in tērationē: sed libera nos a malo. qd p3 ex hoc qd no ponit ibi. et libera nos a malo: sed ponit ibi. sed. Sicut dicit qz tertia petitio. s. fiat voluntas tua: cocludit in duabus pms. et ita videt q no sint nisi quinque petitiones. sic etia Lucas ponit. sed dona sunt septem: ergo petitiones no respondent donis. P. scda petitio hz Aug. ibide pntinet ad resurrectionem corporis. sed nullum donum ad resurrectionem pnter: ergo petitiones donis non rident.

Respondeo oim q reductio petitionuz ad dona no intelligit hoc modo q in petitionib' soluz bitus donoz petant: sed qz peti per quilibet petitione aliqd eoz q ad aliqd donoz pnter. Nec autē reductio pot attendi duplr. Uno mo in gnali: vt. s. qquid ad dona pnter etia ad petitiones pnter: et econuerso. et sic fit reductio eoz adinuicēz no soluz per appropriationē: s. etia p ppetatē: qz sic dona sufficiēter pficiūt in oib' q sunt actiue et ptemplatiue vite siue in pnti siue in futuro: ita et in oib' per petitiones diuinū auxiliū implorat. Alio mo in spali:

esse per ppetatē no pot fieri reductio singuloz donoz ad singulas petitiones: qz ea que in diuersis petitionibus postulant pnt pnter ad vnu donū et econuerso: sed per appropriationē quādā in qtu singule petitiones hnt aliquas similitudinē cū singulis donis: sic et de britudinib' dicit est. Est eni alia ro distinguēdi dona et petitiones. cū eni dona sint bitus ordinati ad opandū: opz qz distinguant hz obta in qbus diuersificari opz act' fm spēm. Sed petere opz oia qbus indigemus ad opandū: que no possum' nisi a deo hñe. vni aut donū ad sui opōnez idiget plurib' auxilijs. et idē auxiliū valet ad act' multoz donoz. Indigem' aut auxiliū vno tam in opib' ptemplatiue qz in opib' actiue. In opib' aut ptemplatiue indigemus duplici auxiliū. vnum est: vt ipsoz ptemplatiuū. s. oinoz maiestas et dignitas appareat: al' ptemplatiue que ptemplatiue alliciat digna no eēt. Et h auxiliū peti per pma petitionē (Sacrificet nomē tuū.) In q peti: vt nomē ei' qd semp scm est etia apud boies scm ba beat: hoc est no cōtēnat: vt Aug. dicit ad p'robā. Vti idē est petere h qd illud Eccl. 36. Sic in respectu eoz scificatus es in nobis: ita et in spcū nro magnificare in eis. Et qz ex hoc qd huius excellētie particeps fit: ordinare et iudicare hz qd est sapie. et idē hoc petitio ad sapiam reducit et ad septimā britudinē. Aliud aut auxiliū est vt in ptemplatiue hz magnaliū nostrā britudinē cognoscām: vt sic magis bis ptemplandis homo inherescat. et hoc auxiliū peti per secundā petitionē: Adueniat regnū tuū. Glo. idē manifest' hoibus vt. s. in nobis veniat: et in xpo regnare mereamur fm Aug. ad p'robā. Vti idē est hoc petere: vt idē dicit: qd dicere: oside faciē tuā et salu erimus. Et idē hoc petitio reducit ad sextā britudinē et donū intell'. In opib' autē actiue indigemus duplici auxiliū. Primū est vt bona nobis pferant: qbus ad bñ opandū adiuuemur. Scdō est vt mala impediētia remoueant. Bonū aut duplex est nobis necium ad vitā actiuā. Vni qd est directe ad opus vtutis ordinat: sic ipz honestū bonū. et h peti in tertia petitione (Siat voluntas tua etc.) in qua fm Aug. petimus obediētiā ad deū: vt sic fiat a nobis voluntas ei' in terris sic fit ab angelis in celis. Vti fm ipm idē est hoc petere qd dicere. Huius meos dirige fm eloquiū tuū. et hoc reducit ad gnātam britudinē que est de mia: qz miaz pcepte nobis deus pceptit: et per ois ad donū cōsily. Aliud est organice ad vitā huius sic spalia subsidia: qd homo ad bñ opandū iuuatur. et h pnter ad qrtā petitionē: qua dicit (Panē nostruz quotidianū etc.) qz fm Aug. ibide per hoc qd dicit. hodie significat h rpa. vbi vel sufficiētia illaz petimus a patre q superexcellit in noie panis totā signātes: vel sacm fideliz. et h est idē qd peti. puer. 30. diuitias et paupertates ne dederis mihi: sed tātū victui meo tribue necia: et hoc petitio reducit ad qrtā britudinē: qz hz subsidia vite sunt que nos in laborib' hui' vite sustētant: et per ois ad donū fortitudinis. Impediēs aut opōnem actiue vite est triplex. Primo malū culpe pteritū qdē in actu: s. manēs in reatu macula et ingnatioe: et ptra h malū peti auxiliū: per qntā petitionē qua dicit (Dimitte nobis debita nra etc.) vbi vt dicit Aug. ibide nos admonemur: et qd petam' et qd faciam' vt accipere mereamur. et h idēz pety qui dicit. Si reddidi retribuentib' mihi mala etc. et hoc reducit ad tertiā britudinē q est de luctu: qz ea remittunt pcta: et per ois ad donuz scie. Scdm est malū futurū: qz timemus iclinās ad peti. et circa h peti auxiliū in sexta petitione. cū dicit. (Et ne nos inducas in tērationē) in qua fm Aug. petimus ne deserti diuino auxilio alicui tērationi vel cōsentiamus decepti: vel cedamus afflicti. Et h idēz peti Eccl. 33. aufer a me ventris cocupiscentias. et hoc reducit ad scdam britudinē: et hoc est de mititate: qz pcepte tentationes ad maluz sunt mole

stie que a primis inferunt qbus puocamur: vt eis nocemus: quas tentationes per illam beatitudinē vincimus: et per ois ad donū pietatis. Tertiu est malū pns qdē: qd sit illud: et ptra hoc peti auxiliū per septimā petitionē qua dicit. (Sed libera nos a malo.) vti Aug. dicit qz homo xpianus in qualibet tribulatione stitutus in hac petitione gemitus edit. Et hoc idē petiuit qui dixit. Erue me ab inimicis meis etc. et hoc reducit ad britudinē que est paupertas sps: qz eius est in tribulatione auxiliuz petere. et per ois ad donū fortia. Possunt aut tres vltime petitiones aliter distingui fm Aug. vt pma carū petat auxiliū ptra maluz culpe. Scda aut ptra inclinantiā in culpam. Tertia vo cō-

Ad primum Tra pene malum. igit oim q obedientia ad deuz que omne honestū actionis cōplectit. et cōtemplationis bona in hac vita incipiūt et in futura cōsumant: et qtu ad hāc consummationem. Aug. dicit qz per tres primas petitiones petimus bona eterna. in alijs autē petitionibus petimus ea que tñ in hac vita sunt. Ad scdōz oim q in hac oratione no solū petunt bitus donoz: qz petiio hz habituz qtu ad intellm et sapiam comprehendunt in pms duab' petitionib': sed qtu ad oēs bitus donoz: vel virtutū qui dirigunt in vita actiua petunt in tertia petitione: qz oēs bitus operatiui no sunt nisi ad obediēdiū deo: sed per singulas petitiones petunt ea que aliquo mo pntent ad omnia dona. Ad 3m oim q quis dona sint quedaz dona a deo data: tñ ad hoc qz possint habere debitas opationes oportet qz a malis homo liberetur. Ad 4m oim q due petitiones pntent ad cognitionē cōtemplatiuā: sed ad cognitionē practica non ponunt aliqne petitiones pertinentes eadē rone qua nec aliqne beatitudines: vt dicit est. Ad 5m oim q quis hō non hñs vtutes no possit dona impetrare ea merendo: potest tñ ipetrare per moduz dispōnis ad illa. et iterū aliquis habens vtutes et dona pot impetrare perseverantiā in eis. Ad 6m oim q simpliciter loquendo sunt septem petitiones: vt dicit est: non tamen est incōueniens vt earū vna aliquo mo includat in alia sic aliqd est in alio in potentia. Ad 7m oim qz in resurrectione corporis precipue et totaliter particeps erimus regni diuini. ideo dicit Aug. qz pntet ad resurrectionē corporis: no qz directe corporis resurrectione petatur.

Expositio textus. Spiritus sapie et intellect' etc. Ratio ordinis ex pdictis p3. cōbina duo: quoz vnu dirigit alteruz: sic sapia dirigit intellm pzie loquēdo. s. filius aut fortitudinē per quādā appropriationē: qz sic pcepte p'ilio indigemus in opōnib' superogationis: ita et in fortitudine. scia pietatē: qz neutru sonat nisi in id ad qd omnes tenent: timor aut qz est recessus a malo. ideo no idiget p'prio directiuo: vt ex dicitis p3: tñ pzie loquēdo cōsiliuz et scia dirigunt in oibus trib' donis exequētib'. (Spūs timoris) hic spāliter dicit xpm repleuisse: qz ppter suā impfectionē min' in ipso esse videbatur. ideo qz pncipaliter ad patiendū venerat: qd per humilitatē est ppletuz: que pnter ad donū timoris domini. (Quidam tñ fm effectū etc.) Hoc est verū et timore fm actum affectus: qui est timere separationem: et non qtu ad quēlibet actum affectus: vt postea videretur.

Plena timorum distinctio. Qz de timore tractadi nobis occurrit loc': sciēdi est qtuoz eē timores. s. mūdānū siue hūanū: siue: initialē: castū: vt filialē siue amicalē. hūan' rior ē

vt ait Cassiodor: qm̄ timem⁹ p̄cula carnis pa-
ti v̄l p̄dere bona m̄di: pp̄ qd̄ delinquim⁹. Hic
timor mal⁹ ē: q̄ in p̄mo gradu cū m̄do deserit.
quē dñs p̄hibet in euāgelio dicēs: Nolite timē
eos q̄ occidūt corp⁹ ⁊c. Timor at̄ fūilis est: vt
ait Aug. cū p̄ timorē gehēne p̄tinet se hō a pctō:
quo p̄ntiā iudicis ⁊ penas metuit. ⁊ timore fac̄
q̄qd̄ boni fac̄: nō timore amittēdi efnū bonū qd̄
nō amat: s̄ timore patiēdi maluz qd̄ for̄midat. nō
timet ne p̄dat āplex⁹ pulcherrimū sp̄sī: s̄ timet
ne mittat in gebenā. Bon⁹ ē timor iste ⁊ vtilis: s̄
iūfficiēs: p̄ quē fit paulati p̄uetudo iusticie: ⁊
succeedit initialis timor: qm̄ icipit qd̄ dux ē amari.
⁊ sic icipit excludi fūilis timor a charitate. ⁊ suc-
cedit deide timor cast⁹ sine amicalis quo timem⁹
ne sp̄sus tardet: ne discedat ne offēdamus: ne
eo caream⁹. Timor iste de amore v̄it. Ille q̄dēz
fuit ē vtilis: s̄ nō p̄manēs i efnū: vt iste timor dñi⁹
comes ē p̄ oēs grad⁹.

Collatio p̄d̄cōp̄.
Tantēde q̄ q̄tuor hic distiguunt timo-
res cū supra Beda dixerit duos esse.
S̄z Beda hūanū timorē p̄misit ⁊ noie
fūilis duos quos hic distigim⁹ p̄plex⁹
fuit. s̄. fūilē ⁊ initialē. amicalē hō castū dic̄. aug.
quoq̄ fūilē timorē ⁊ castū apre discernit duz eple
ad romanos illuz locū exponit. nō. n. accepistis
sp̄m̄ fuituris itēz i timore: s̄ sp̄m̄ adoptōis filio-
rū dei. ita dicēs: Duo timores hic insinuant. vn⁹ q̄
est in p̄fecta charitate. s̄ timor cast⁹. alē q̄ nō est
in charitate. i. fūilis. i quo q̄m̄s credat deo: nō
tū in deū. ⁊ si bonū fiat nō tū bene. Memo enīz
inuit⁹ benefacit: etiā si bonū est qd̄ facit.

De casto ⁊ fūili pleni⁹ agit tangēs de initiali.

De his eisdē timorib⁹ lari⁹ disputat aug.
dicēs: Lepit aliq̄s credē diē iudicij: si
cepit credē cepit ⁊ timē. S̄z q̄ adhuc
timet nōdū h̄z fiduciā i diē iudicij: nō
dū ē in illo p̄fecta charitas. Si p̄fecta in illo eēt
charitas nō timeret. P̄fectā enī charitas facēt
p̄fectā iustitiā: ⁊ nō h̄iet q̄re timeret: imo h̄eret
q̄re d̄sideraret: vt trāseat iūgras ⁊ v̄elat fgnū di:
q̄ timor n̄ ē i charitate. S̄z i q̄ charitate: Nō icho-
ara. In q̄ q̄: i p̄fca. Et p̄fca inq̄t charitas foras
mittit timorē. Ergo icipiat timor: q̄z inuituz sapie
timor dñi. Timor q̄m̄ locū p̄parat charitati. Luz
aut̄ cepit charitas h̄itare pellit timor q̄ ei p̄para-
uit locū. Quātū enīz illa crescit ille decrescit. ⁊
q̄m̄ illa fit iterior timor pellit foras. maior chari-
tas mior timor. mior charitas maior timor. Si aut̄
nlls ē timor n̄ ē quo itret charitas. sic videm⁹ p̄-
tā introduci limū qm̄ aliqd̄ fuit. s̄era p̄i⁹ irat ⁊ nisi
exeat n̄ succedit limū. Sic timor p̄io occupat mē-

te. n̄ at̄ ibi reānet timor: q̄z iō itrauit vt intro ducit
charitatē. Quid v̄l p̄dictis aduersari.

St at̄ snia q̄ v̄l eē p̄ria huic si nō h̄z p̄iū
intellectorē. d̄. n. in psal. Timor dñi ca-
stus p̄manet in seclm̄ seclī. Efnū quen-
dā timorē nobis ofidit: s̄ castum. Q̄ si
ofidit ille nobis efnū timorē: nūqd̄ d̄dicat illi ista
epla q̄ dic̄: timor nō ē in charitate: s̄ p̄fecta cha-
ritas foras mittit timorē: h̄. n. d̄cū ē p̄ iōanē: ill.
lud̄ d̄z ē p̄ danid. S̄z nolite putare aliū eē sp̄m̄
Si. n. vn⁹ flat⁹ iflat̄ duas tibias: nō poterit vn⁹
sp̄s iplere duo corda ⁊ agitare duas linguas:
Si sp̄s vno. i. vno flatu iplēte due tibie p̄sonat.
iplere due ligue sp̄s dei dissonare p̄nt: imo ē ibi
q̄dā p̄sonaria: ē q̄dā p̄cordia: s̄ auditorē deside-
rat studiosuz: nō ociosuz. Ecce mouit duas lin-
guas sp̄s dei: ⁊ audiuim⁹ ex vna. timor nō ē in
charitate: audiuim⁹ ex alia. Timor dñi cast⁹ p̄ma-
net in seclm̄ seclī: Quid ē h̄. Bissonar: Nō. Ex-
cute aures: itēde melodiā. Nō sine cā hic addi-
dit cast⁹: illic nō addidit: q̄z timor aliq̄s q̄ d̄ ca-
stus. ē at̄ al⁹ timor q̄ nō d̄ cast⁹. Biscenam⁹ istos
duos timores ⁊ itelligem⁹ p̄sonatiā tibiaz. Quō
discernim⁹. Antēdat charitas v̄ia. Sunt boies
q̄ p̄pterea timēt deū ne mittant in gebenaz: ne
forte ardeāt cū diabolo in igne eterno. ipe ē timor
q̄ itroducit charitatē. S̄z sic venit vt exeat. Si
enī p̄ penas times deū nōdū amas quez sic ti-
mes. n̄ bona desideras: s̄ mala caues. S̄z ex eo
q̄ mala caues corrigis te ⁊ icipis bona desidera-
re. Que cū desiderare cepis erit i te timor cast⁹:
Quid ē timor cast⁹? Timē ne amittas illa bona:
timē deū ne recedat a te. Cū aut̄ times deū ne te
defat p̄ntia ei⁹: āplexeris eū: ipe frui d̄sideras.

Quō distent duo timores: per similitudinē dua-
rum mulierum ostendit.

Non potes meli⁹ explanare qd̄ iterit
iter hos duos timores q̄z si ponas du-
as mlieres maritatas: q̄m̄ vnā p̄stua-
as volētē facē adulteriū: s̄ timet ne dānet a ma-
rito. Timet maritū: q̄z adhuc amat negtā. Hu-
ic n̄ ē grata: s̄ onerosa mariti p̄ntia. S̄z si forte
viuit negter t̄iet maritū ne veniat: Tales s̄ q̄m̄
mēt diē iudicij. Fac alterā amare v̄iz: debē illi
castos āplex⁹: nlla se adulfina imūdicia m̄clare
velle. Ista optat p̄ntiā viri. Ista timet ⁊ illa ti-
met. Iā q̄ itrogēf q̄re timeāt. Illa dicet. T̄ico
virū ne veniat: illa dicet t̄ico v̄iz ne discedat. Il-
la dicet t̄ico v̄iz ne dānet. illa dicet: timco virūz
ne defat. P̄de h̄ i aio ⁊ inuenies timorē quē foras
mittit charitas: ⁊ aliū timorē castū p̄manētē i seclz
seculi. Illū timorē p̄fecta charitas foras mittit:

Ille timor tormētū h̄z torquet p̄scia pctōz: nō
dū scā ē iustificatio. Est ibi qd̄ titillat mērez: qd̄
p̄gnat qd̄ stimulat. Stimular ille timor. sed i-
trat charitas q̄ sanat qd̄ vulnerat timor. Timor
castus facit securitatē in aio. Audiuim⁹ duas ti-
bias p̄sonātes. s̄. dauid ⁊ iōanē. Illa de timore
dei dicit quo timet aia ne dānet. Illa de timore
quo timet aia ne deserat. Ille ē timor quē cha-
ritas excludit. ille ē timor q̄ p̄manet i seclz seclī.
Ecce bis p̄bis p̄dcis apte ofidit Aug. q̄z sit ti-
mor cast⁹ ⁊ q̄z fūilis: ⁊ q̄liter differant. In q̄b⁹
ē initialē timorē significauit: q̄ nec ex toto ē fūi-
lis nec ex toto ē cast⁹: s̄ tanq̄z medi⁹ aliqd̄ de ser-
uili ⁊ aliqd̄ de casto timore h̄z. Facit enī fūire
p̄tz timore pene: p̄tz amore iusticie. per quē ti-
mem⁹ puntri ⁊ timem⁹ offēdē. Iste timor est
in ichoata charitate: nō in p̄fecta ⁊ q̄m̄z crescit
charitas t̄atū decrescit iste timor q̄m̄ ad meritū
pene. i. q̄m̄ ad id qd̄ fac̄ timere penā: ⁊ q̄m̄ ad
tormētū p̄scie. Nā q̄to diligim⁹ t̄ato min⁹ time-
mus. Iste timor norat i illis p̄bis Aug. vbi nō
negat timorē eē in charitate inchoata: s̄ p̄fecta.
Qd̄ nō possz dici de fūili: q̄z vt ipe supra dixit.
fūilis timor nō remanet veniente charitate. nec
irat charitas nisi p̄i⁹ ille timor exeat: nec i illo
timore aliq̄s credit in deuz: ⁊ si credat deo: nec
benefacit ē si bonū ē qd̄ fac̄. Nō est q̄ ille timor in
charitate ē ichoata. Q̄z ois q̄ charitatē h̄z licet
nō p̄fectā: ⁊ in deuz credit: ⁊ bona opera facit.
Quare seruilis nō est timor ille quez in charita-
te inchoata fore cōcessit: ⁊ quē crescētē charita-
te decrescere dixit. S̄z ille ē timor initialis: quē
nō esse negat esse in charitate nisi perfecta sit.
Timor seruilis ⁊ initialis dicitur inuituz sa-
pientie: sed differenter.

Liēdū ē t̄m̄ q̄ vterq̄ timor. s̄. fūilis ⁊
initialis in scripture diuersis locis d̄-
inituz sapie: ⁊ ita cōperies si diligēter
annotaueris loca scripture: in q̄b⁹ de
timore dñi sit mētio. ex alia t̄m̄ rōne ⁊ cā diuersa
d̄ fūilis inuituz sapie: ⁊ ex alia initialis. Seruilis
enī iō d̄ inuituz sapie: q̄z p̄parat locuz sapie. ⁊ du-
cit ad sapiam: s̄ t̄m̄ nō remanet cū ea: imo foras
exit. Initialis hō d̄ inuituz sapie: q̄z est cū inchoa-
ta sapia. Quē cū q̄z h̄ic icipit sapias ⁊ charita-
tē h̄ic icipit. inde est q̄ vterq̄ timor d̄ initialis.
Qd̄ inuenire poteris per diuersa scripture loca.
vterq̄ ē timor interdū d̄ fūilis: q̄z ipe initialis
qui est in charitate inchoata aliqd̄ h̄z de fūili. s̄.
angorez pene: sicut ⁊ aliqd̄ habet de casto. sci-
licet q̄ timet offēdere ac separari.
De h̄ qd̄ Aug⁹. dicit castuz timorē eē eternū.

Lud quoq̄ diligent est notādū q̄ in
superiorib⁹ Aug. dicit castū timorē esse
etnū. per qd̄ p̄firmat p̄missa snia. s̄. q̄
sp̄s timoris erit in futuro sicut ⁊ alia
dona sp̄s sc̄i: s̄ nō h̄bit oēm illū vsuz quē mō
h̄z. Faciet enī nos t̄fic reuereri deuz: nō timere
separi v̄l carere. Fuit q̄ i x̄po timor ille: s̄ iuxta
illū vsū quē h̄bit in futuro in sc̄is. nō enī timuit
x̄ps separi vel offēdē deū: s̄ cū p̄ oib⁹ reuerit⁹ ē.

An timor pene i x̄po fuerit fūilis initial v̄l ali⁹.

Am aut̄ fuerit in x̄po timor pene: q̄m̄
tur an iste timor fuerit m̄dan⁹ v̄l ser-
uilis vel initialis. Ad qd̄ dicim⁹ nllm̄
eoz fuisse i x̄po. Qd̄ timor m̄dan⁹ ma-
lus ē vt supra d̄z ē. ⁊ i p̄mo gradu cū m̄do de-
serit. seruilis hō vel initialis in p̄fecta charitate
nō est. Nullus q̄ timor istoz in x̄po fuit. Quis
q̄ fuit timor ille quo penā timuit: P̄d̄ timor il-
le dicit n̄alis sine human⁹ q̄ oib⁹ boib⁹ inest: quo
horret mors ⁊ formidat pena. ⁊ d̄ timor iste
n̄alis: nō q̄ accesserit homini ex nā s̄z q̄ p̄i⁹ fu-
it iustituta: q̄z nō fuit iste timor p̄reat⁹ boi: nec de
bonis n̄alib⁹: s̄ q̄z ex corrupta nā per pctm̄ oib⁹
aduenit cui corruptio inoleuit tanq̄z esset n̄alis.
⁊ est timor iste effect⁹ peccati: vt dictum est.

Postq̄ determinauit de donis in gn̄ali: hic determinat
de dono timorl q̄ pp̄ sui mltiplicē acceptionē sp̄alē difficil-
tatē h̄z. Didit aut̄ h̄ ps in duas. p̄ determinat de timore in
gn̄ali. ⁊ at̄ de timore x̄pi sp̄alr̄ ibi (Cū at̄ fuerit in x̄po.) p̄
in duas. In p̄ ponit distinctionē timoris. In ⁊ soluit quā-
dā d̄rietatē ibi. (Et at̄ de q̄ timor ⁊c.) (De his equidē)
Dic ponit p̄parationē timorū adinuitē. Et circa h̄ duo fac-
cit. p̄ cōparat timores adinuitē. ⁊ ex deis quādā h̄ne ifert
ibi. (Illū q̄z diligēter.) Circa p̄m̄ duo fac̄. p̄ cōparat timorē
filiatē ad fūilē. ⁊ initialē ad vtrūq̄ ibi. In q̄b⁹ ē timorē
vel initialē. Circa p̄m̄ at̄ tria fac̄. p̄ ponit p̄petatē timorl
fūilis. ⁊ ofidit d̄ntias timoris casti v̄l filiatis ad ip̄s ibi:
(Est at̄ alia snia) ⁊ p̄ similitudinē d̄ntiaz manifestat ibi. (Nō
poteris meli⁹) In q̄b⁹ ē initialē timorē. Dic cōparat timo-
rē initialē ad alios duos. Et circa h̄ duo fac̄. p̄mo ofidit
distinctionē ei⁹ ab vtroq̄ dictoz. Secdo ponit quādā que-
niētā ip̄i⁹ ad timorē fūilē ibi. (Sciēdū at̄ est q̄ vterq̄ ti-
mor ⁊c.) Questio. II.

It est duplex qd̄. p̄ria de timore de q̄ agiē
hic. Secda at̄ de alijs donis exequeti
b⁹. s̄ pietate ⁊ fortitudine. Circa p̄m̄ querunt
tria. p̄mo de timore in gn̄ali. Secdo de timo-
re seruili. Tertio de timore filiati.

Utrū d̄ffo damasceni de timore sit bona.
sic p̄cedit. v̄l q̄ damascen⁹
icouenitēter timorē diffiniat
dicēs: timor ē desiderū h̄z s̄istolē mouēs. De-
sideriū enī ad occupabile p̄tinet. timor at̄ ē in irascibili: s̄
timor nō ē desiderū. C̄. Desideriū est resp̄cū boni: sed
obm̄ timoris est malū. v̄l p̄ba d̄c̄ in. ⁊. et̄. q̄ timor est ex-
pectatio mali. Ergo timor nō est desiderū. C̄. Desideriū
ad p̄secutiōez p̄tinet: s̄ timor ē fuga mali: vt dicit glo. Job. ⁊.
Ergo timor nō ē desiderū. C̄. s̄. s̄istolē mouere ē mouere
h̄z d̄ntiōez. s̄z tractio cū sit mot⁹ corp̄alis cordis n̄ ē in oib⁹

In quibus est timor. In angelis: male diffinit timorem.

Utrum timor bene diuidatur in seruile et castus.

Alterius videtur quod magister hic male distinguit timoris partes. Quod secundum philosophum in primo topicorum...

Sed videtur quod debuerit plures partes timoris assignare. Timor enim ex cupiditate causatur: sed cupiditas carnis...

Utrum timor debeat inter dona computari.

Alterius videtur quod timor non debeat iter dona computari. Timor enim ponitur vna de quatuor principalibus passionibus...

Respondetur quod dicitur in prima sententia scripturae spiritus non est a nobis...

Respondetur quod distinctio data secundum Damascenum videtur non timoribus: sed quia nonia passionum a passionibus sensitivae partis...

Ad primum videtur quod desiderium ponitur ibi large pro appetitu...

In fuga est appetitio fugienda quae hic desiderium dicitur. Ad quartum dicitur quod in spiritualibus est attractio per similitudinem...

Ad secundam dicitur quod ordinem timoris ad deum: cui per unum timorem magis appropinquat vel distat...

Ad primum dicitur quod dicitur in libro Dionysii quod bonum autem vno modo est: Dionysius et philosophus. Et ideo spes quae respicit bonum non ita diuiditur...

Ad tertiam dicitur quod dicitur quod timor mundanus et humanus cum sint inordinati non possunt esse dona spiritus sancti...

Ad primum dicitur quod dicitur quod timor secundum philosophum est passio non est donum: sed secundum philosophum est habitus...

Timor eorum qui sunt sub bove ad firmitatem hominis pertinet: sed timor dei qui est supra hominem non est firmitatis: sed maxime perfectionis in ipso...

Utrum timor seruilis sit a spiritu sancto.

Ad secundam dicitur quod dicitur quod timor seruilis non sit a spiritu sancto: quod dicitur quod timor seruilis non habet: cum qua non est timor seruilis...

Utrum vltus timoris seruilis sit bonus.

Alterius videtur quod vltus timoris seruilis non sit bonus. Vltus enim bonus est quo fit bonum...

Utrum timor seruilis tollat aduenientem charitatem.

Alterius videtur quod timor seruilis non tollat aduenientem charitatem: timor enim seruilis a fide informatur...

Sed contra dicitur Augustinus in libro de adueniente charitate...

Respondetur quod dicitur quod timor seruilis non tollit nisi peccatum...

Ad tertiam dicitur quod dicitur quod timor seruilis non tollit nisi peccatum...

Sum autem ea eorum quae ad nos pertinent per voluntatem. Vnde illud dicitur aliquis facere libere quod spontanea voluntate facit...

Ad primum dicitur quod dicitur quod quaedam sunt a spiritu sancto...

Ad secundam dicitur quod dicitur quod quaedam sunt a spiritu sancto: quod dicitur quod quaedam sunt a spiritu sancto...

Ad tertiam dicitur quod dicitur quod quaedam sunt a spiritu sancto...

Ad primum dicitur quod dicitur quod quaedam sunt a spiritu sancto: quod dicitur quod quaedam sunt a spiritu sancto...

Ad tertiam dicitur quod dicitur quod quaedam sunt a spiritu sancto...

Ad tertiam dicitur quod dicitur quod quaedam sunt a spiritu sancto: quod dicitur quod quaedam sunt a spiritu sancto...

bit. q. eni bec pfa q. alia timeat. no e de rone bit. sed de rone fertilitatis. Et p p3 solo ad vtracq. pre ronis.

Utruz timor casti sit ide in substantia cu timore feruili.

tertiu sic pcedit. videt q timor casti sit ide in substantia cu timore feruili. Sicut eni se bet timor feruili ad fide iformem: ita timor casti se bet ad fide formatam: ita se bet timor feruili ad castu: s3 fides formata est ide in substantia cu fide iformi: s3 timor casti cum feruili. C. Separatio a deo qua timet timor casti includit in pena eterna qua timet timor feruili: s3 sicut se bet obiecta: ita se bet bit: s3 timor casti includit in timore feruili: ita no differit fm substantia. C. Ea quoz vnu est ro alteri ad eundem bitu pntet sicut dilectio dei r. pximi: s3 se paratio a deo est ro ois pene eterne: s3 ad eundem bitum pntet. s3 timor casti r. feruili no differit s3 substantia bit.

Sed tra. Plus distat a pfectione doni timor feruili q. v. que est timore feruili pfectior: vt dictu e: sed donu timoris differt fm substantia bit: vt dicitur: s3 multo forti' a timore feruili. C. Virtus diuersificans per act' r. obiecta: s3 ibo nestu vel turpe qd timet timor castus. r. triste sine penale qd timet feruili timor: no dnt malu vna rone neq. vniuoc. Ergo timor feruili r. casti no sunt ide bitus.

Utrum timor initialis differat fm substantiam a casto.

Alterius videt q initialis differat fm substantia a casto. Initialis eni icludit feruile: q. timet pena: sed feruili fm substantia bit differt a casto: s3 r. initialis. C. Idem no diuidit tra seipsum: sed timor casti in lra diuidit tra initialis: s3 no e idem fm substantia cu ipso. C. Sicut initialis est pfectior feruili: ita castus est pfectior initialis: sed initialis no est ide cu feruili. si eni sit ide no erit ide cu casto: qui differt fm substantia a feruili: vt pbatu est: ergo r. casti no est idem cum initiali.

Sed tra. Perfectu r. imperfectu no variat substantia bit. sed timor castus r. initialis differunt scdm pfectu r. imperfectu: s3 no differunt scdm substantia bit. C. Virtus distinguunt p act' r. obiecta: s3 ide e obiectu qd pncipalr respicit: timor initialis r. casti: vt pbatu e: s3 sit ide fm substantia bit.

Utrum timor castus diminueat crescente charitate.

Alterius videt q timor castus diminueat charitate crescete. timor eni initialis r. casti: vt pbatu est: sunt ide fm substantia: sed timor initialis decrefcit charitate crescete: vt i lra dicit: s3 r. timor casti. C. Dis timor bet pena vt dicit. i. Job. 3. Sed charitas pfecta non bet pena: s3 quanto crescit charitas tato qlibet timor decrefcit. C. Ubi est impossibilitas separationis: ibi non est timor separationis: s3 quanto aliqs difficili' sepa' a deo tato minuit separationis timor: s3 quanto charitas magis crescit tanto aliqs difficili' a deo sepa'at: q. stricti' ei colligat: s3 quanto magis crescit charitas tato magis decrefcit separationis timor. C. Sed tra. Timor casti e donu spi (mor qui dicit casti ritus sancti: s3 oes vtutes r. dona sil crescut sicut r. siml' ifunditur: ergo crescente charitate crescit timor castus. C. Amor est timoris causa. Sed crescente causa crescit effectus: Ergo charitate crescete crescit timor.

Utrum timor euacuetur gloria adueniete.

Alterius videt q timor euacuetur gloria adueniete. Sed in illis qui sunt in gloria no est possibilitas ad aliquod malu qd est timoris obiectum: s3 no erit ibi timor aliquis. C. Spes videt ee maioris pfectois q. timor: q. spes pfectit per fortitudinem cordis: timor aut per debilitate vt dictu est: s3 spes no manet in pna: s3 multo min' timor. C. De qd est pfectionis est in deo. Sed timor no est in deo: s3

no est pfectionis: s3 excludit adueniete gloria. C. Sed contra. Timor dñi sancti pmanet in seculum seculi. C. Timor debet sume maiestati. Malachie. i. Si ego dñus vbi est timor me: sed in futuro exoluem' deo que: qd ei debem': s3 timebim' ipsum.

Respondeo ddm ad pma qone q duplex est malu. Quoddam qd consistit in voluntate ei' cui uest qd dicit malu culpe. Quoddam vo est malu vna voluntate ei' cui inest qd dicit malu pene. Malu aut culpe ab horret q. vel ex hoc qd declinat a rectitudine ronis: sic est timor in bono: r. rary idit' cui libet vtun. Vel ex hoc qd declinare facit ab ipso deo: r. sic pntet ad donu timoris. Doro aut declinatiois a regula aliq est ppter amoz re gule. Vn timor qui est donu causat ex amoz dei: r. io dicitur timor amabilis vel filialis in qtu de' dicit pater n'r: vel et castus in qtu de' dicit methaphorice sponus aiaz n'az. Timor aut feruili vt supra dictum est iclinat ad ali qd faciendu tra voluntate. Vn opz q illud malu beat qst obiectu ppiu qd est tra voluntate: ex hoc rone malu bitu qd est malu pene: ita timor feruili r. casti no hnt ide obiectu: sed diuersa: r. p hoc differunt scdm substantia bit.

Ad primu igit ddm q ide est fidei formate r. infor mis obiectum. no aut timoris feruili r. casti. pportio aut comutata no tenet in oib': sed in numeris r. magnitudinib' vt dicit in pmo posterior. C. Ad secundu ddm q sicut amicus quis delectatione beat ex pntia amici: no tñ ppter hoc qrit amici pntia: vt in ipso delectet: s3 ppter amicu ipm cui vult iungi qritu cu q pot: ita timor casti no timet separatione in qtu est pena: sed in qtu e elongatio ab amato. C. Ad tertiu ddm q illud qd est ro alteri' sicut formalr coplens obiectu no pntet ad aliu bitu vel potetia: sicut lux r. color. Et hoc mo de' est ro diligedi primu per charitate. S3 illud qd est ro alteri' sicut ca no opz qd ad eundem bitu pntet. Nec et ad eade potetia sicut calor qui est ro odoris cognoscit tactu. odor aut olfactu. Et silr separatio a deo dicit esse ro pene eterne sicut ca. vñ no oportet qd ad eundem habitum pntet.

Ad secundaz qone ddm q in quolibet dicto timorū est consideratio duos actus. vnu pncipale: que timor elicit. s. refugere hoc malum vel illud. Ali' est secundari' que timor ipe rat. s. facere aut dimittere hoc vel illud ppter fugas illi' mali cui' est timor. Timor q initialis qtu ad pnu actu non differat a timore casto: q. timere penas eternas no est act' timoris initialis. sed copu ti' secū istu actu: sicut r. timor casti: s3 act' timoris initialis est timere separatione sicut r. casti: quis no ita pfecte. S3 in scdo actu differt casti timor r. initialis: q. initialis no solu ipe rat actu aliq vel dimissionē pp separationē: sed et ppter pena: qd no ptingit i timore casto: qui ad sola separationē oculū bet. act' aut ipe rat p accidēs coparan' ad habit' ipe rates. r. io timor initialis r. casti sunt ide in suba bit: dif ferunt tñ accidētāl: vt ex dictis ps.

Ad primu igit ddm q initialis no icludit feruile: sed fm eētia: s3 in qtu pcurrit ad vnu actu ipe radu. C. Ad scdm ddm q diuidunt ex oppsito no ne illi' accidētis in quo differunt. s. pfectionis r. ipfectionis in actu elicto r. qtu ad motiuū in actu impato vt dictu e.

Ad tertiu ddm q timor feruili differt in obiecto r. p dñs i pncipali actu a timore initiali. no aut initial a casto.

Ad tertiaz qone ddm q in istis (vñ no est filis rō. timorib' est duplex act' vt dictu est. Si ergo loqmur de actu elicto: sic alr ddm est in timore feruili r. alr in initiali r. casto. Act' eni elicit' a timore initiali r. casto est timere separationē. Ad qd duo requiruntur. Vnu ex pte subiecti qd ipfectionis est. s. possibilitas ad separa

tionē. q. de impossibili non est timor. Aliud ex pte obiecti. s. amor ei' a quo qd timet separari: q. ab eo qd no amat se: parari no curat: r. ipfectionis est. Augmentu q charitatis facit decrefcere actu timoris separationis qtu ad h qd ipfectionis est: s3 facit decrefcere qtu ad h qd ipfectionis est. Et qd bit' ad h sunt vt ipfectione a subiecto abiciat: ideo decrefcere charitate crescit bit' timoris casti r. initialis. Actū aut que elicit bit' timoris: qui pus erat feruili: charitas silr facit decrefcere qtu ad h qd ipfectionis est: q. qtu charitas est maior tato est maior remotio a pena. Sed no fac ipum crescere qtu ad coparationē ad obiectu: q. charitas no e amor directe illi' boni: cui dicit illa pena. Nec itez qtu ad h facit decrefcere nisi fm coparationē fm q charitate crescite semp excedit magis r. magis a timoris casti actu. Si aut loqmur de actu ipe rato ab istis duob' timoribus: sic nullo mo actu timoris casti diminueit: sed actu timoris feruili semp diminueit: r. pfecta charitas qtu ad h eu foras mittit: vt nunq ia oculis beat ad pena in agēdis vl' dimit tēdis. Actū vo timoris initialis diminueit qtu ad hoc qd bet oculum ad separationem.

Ad primu igit ddm q initialis in lra no dicit di minui qtu ad hoc qd bet cōe cu casto amoz: s3 qtu ad h qd bet cōe cu feruili. C. Ad scdm ddm q timor no bet pena nisi qtu respicit aliqd qd dicit volū tati. pena r. hoc est feruili r. initialis timoris. C. Ad tertiu r. ad alia sequētia ps solo pid qd dcm est.

Ad quartā qone ddm q timor ppte loquēdo bet malu p obiecto: no aut qd libet malu: s3 malu in arduo stitutu. alias no eē i irascibili. malu at qd facile vincit aut vitari pot no timem': s3 odim' tñ. malu aut separationis a deo est in arduissimo stitutu. vñ qñ possi bilitas ad h malu tollet. remanebit adhuc opatio hois ad deū vt ad arduū: r. io tollet timor qtu ad huc actu q est timere separationē: s3 manebit qtu ad huc actu qui est admirari vel reuereri illud arduū: qd fit qñ ex consideratioe tāte alti tudis hō in ppiā resilit puitate.

Et per hoc studis hō in ppiā resilit puitate. ps solo ad p. C. Ad 2' ddm q spes po nit distātia ad illd arduū. n. at timor. r. io spes n. māt sic timor. C. Ad 3' ddm q subdi supioz est de pfectōe creatu re. no at de pfectōe creatozis. no. n. qd est pfectōis in vno est pfectionis in altero r. precipue in deo. Differt eni pfectio nature condite r. gloriolate r. increate: vt in scdo. di stinc. 4. dixit Magister. C. Questio. III.

Unde querit de aly duob' donis exequētib'. Et pmo querit de fortitudine. Secundo de pietate.

Utrum fortitudo qd est donu differat a fortitudine que est virtus.

Respondeo sic pcedit. videt q fortitudo que est donu no differat a fortitudine que est virtus. Quia fm Dio. in ce. ier rar. spūaliū ppetates ex noib' nos opz accipe: s3 bit' vtutes: r. donū coicant in noie fortitudinis: s3 solent in ppietate: r. ita vident ee ide fm rē. C. P. Hreg. dicit in pncipio moralū q fortitudo est que dat pndētā trepidati: r. loquit de dono fortitudinis: s3 hoc ide pntet ad fortitudinē que est virtus: q. est circa timores ipe raturat' vtu olus fortis vt dicit in. 3. Et hi. s3 sit ide C. P. Donū vt dcm est differt avtate in qtu excedit ipam: sed fortitudinis vt' cu sit circa difficultimuz: qd est mozs: no pot excedi ab aliq: s3 donum fortitudinis no differat a fortitudine virtute.

Sed tra. Diuersoz genez r. no subalternatim positoz diuersē sūt ipēs r. vrie fm pñm i pdicamēt. S3 donū vt' sūt bō genera: s3 fortitudo q est i genere doni differat a forti tudie q est i genere virtutis. C. P. in li. de ipū r. aia d' q for

titudis e no tñ terrenas cupiditates depmere: sed penit' obliuisci. s3 cupiditates no sūt mā fortitudis q est virtus: s3 opz q intelligat de dono fortitudinis: r. ita videt q no sit vna fortitudo que est donum r. que est virtus.

Quis sit actus doni fortitudinis in via.

Alterius querit q sit act' ei' in via. Et videt q no beat vnu actu: q. sicut cōter d' fortitudo exequit in illis ad que no oēs tenēt. in qd' et pñliū dirigit: sic sunt opa superogationis: s3 bec no pnt reduci ad vnum actu fm spēm: cu hō opa fere fm oēs vtutes iueniant. Ergo fortitudo no bet vnu actu fm spēm. C. P. Hreg. dicit q spūs fortitudinis est miraculū r. doctrina fulgere: sed bec duo sūt diuersa genera r. ad iuicē r. ad alios act': qui dono fortitudinis assignant. Ergo ide qd pus. C. P. aug. dicit in li. de doctrina xpiana vbi loquit de donis q fortitudinis est ab oium trāseūtiū mortifera iocūditate seipm seqstrare. Hreg. aut dicit. 3. moza. q fortitudo circa aduersa fiduciaz dat trepidati. S3 bec duo no reducūt ad vnu gen': cu vnu videat pntere ad mās tēperātie. aliū aut ad mām fortitudinis vel patientie: s3 videt q no habeat vnum actum.

Utrum fortitudo donū eyn' bit'.

Alterius querit de actu fortitudinis in pna. Et videt q ibi nullū actu beat: q. in qra bntudie ponit ad statū glie pntēs s3 futurari: s3 b no significat aliqd actu: cu q qra bntudo dono fortitudinis ad opte' videt q non beat aliqd actu in pna. C. P. Propriū fortitudinis vt ee difficultia sustinere: s3 in pna ois difficultas tollet: alias no eē ibi summa delectatio: s3 no erit ibi act' fortitudinis.

Utrum sit act' doni fortitudinis in patria.

Alterius querit de actu fortitudinis in pna. Et videt q ibi nullū actu beat: q. in qra bntudie ponit ad statū glie pntēs s3 futurari: s3 b no significat aliqd actu: cu q qra bntudo dono fortitudinis ad opte' videt q non beat aliqd actu in pna. C. P. Propriū fortitudinis vt ee difficultia sustinere: s3 in pna ois difficultas tollet: alias no eē ibi summa delectatio: s3 no erit ibi act' fortitudinis. C. P. Fortitudinis act' ad vitā actiua pntet: sed vitā actiua vt sancti dicunt no remanebit in pna: sed cōtēplatiua tñ: ergo non erit ibi actus fortitudinis.

Sed tra. Dicit' nihil aliud videt ee q habitatio ad actu. vñ Lōmētator dicit in. 3. de aia. q. h' est quo quis agit qñ vult: s3 bit' fortitudinis manebit in pna vt Magister supra p auitates pbanit: s3 act' fortitudinis ibi erit. C. P. Dicit' si ne actu est filis sōno fm phz in pmo et bi. sed felix r. beat' vt ibi d' no est filis dormiēti: s3 vigilāti. cum sit in vltima sua pfectioe: s3 cu sit ibi habit' fortitudinis erit r. act'.

Respondeo ddm ad pma qone q dona a vtutib' vt dictu est differunt in qtu dona alti

ori mo opant. Et fm h opz accipe differētā doni fortitudinis a fortitudinis vtute. modus aut vnicuiq. ex ppiā mē sura pfigit vt dictu e pxi'. Vñ sciēdū e q fortitudinis vt' mē sura sui act' bet hūanas vires. vñ ea q supgrediunt vires hois neq. aggrediū neq. sustinet. vñ phz i. 3. Et bi. dicit q fortis est istypactibil: vt hō i hōis. s. terribil' q sūt s3 hoies S3 donū fortitudinis bet p mē sura sui act' dinā potetia: de cui' auxilio pndit: sicut d' in psal. In deo meo trāsgrediar murum. i. oē qd posset hūane ifirmitati obuiare.

Ad primu igit ddm q fortitudo donū vt' pntiūt in aliq ppietate: q. vtrūq. est ad aliqd difficile sustinēdū: S3 no opz q sint oino ide in re. C. Ad scōz ddm q trepidatio ex duob' pt surge'.

Utrum timor ex diffi cultate aduersantū: r. hāc trepidatioz repmit fortitudinis vt'. Alia ex difficultate aduersat' sil r. ifirmitate hois ad re sistēdū vl' et ipotetia: r. hāc trepidationē repmit donū fortitudinis ex fiducia dini auxily. C. Ad tertiu ddm q vt' fortitudinis est circa difficultima fm gen': no tñ fm cōpōnē ad opantē: q. no excedūt vires ei'. S3 fortitudinis donū eē est circa illa q excedūt hūanā facultatē. Nec tñ stulte: q. non excedūt facultatē vine potetie cui donū illud inicit.

Respondeo dds ad pma qone q duplex est ro boni. Aliqd n. d. bonu qd pp seips est de fide...

Activa malice... bar set doc...

Ad primu igi dds q vita xreplatiua ppter actiua itermittit ad tps no simplr...

conclui ex pte... 2 pe...

Ad secundas qone dds q meritis pcedet ex radi ce charitatis...

Ad primu dds q xreplatiua d. ee a Bre. maior merito qz min...

Ad tertia qone dds q sicut dicitu e de donis r virtu tibus pficientib...

actiua: qz manet et q ad illos act quos in via bz: q qde in statu vie sut ipfecti...

Ad primu dds q no e sile (attigere valem) de xpo r de aly: qz ipse erat ver...

Inde qrit de donis pficientib i vtrag vita. Et p d dono sapie...

Ad primu sic pcedit. v. q sapientia no sit donu. Sapientia n. in lra d. co...

Ad tertia qone dds q sic dcm e sapie donu emi nentia cognitiois...

Ad primu dds q sapia no sit itellu: s. i. affectu magis q sapia...

Respondeo dds ad pma qone q sapia fz (ua est) nois sui vsu...

Ad primu dds q sicut dicitu e de donis r virtu tibus pficientib...

Ad primu dds q sicut se bz sapia q e vt itellu ad itellz pncipioz...

reduct oia ad vnu pncipiū: r ei? d. disputare d negates ipa: ita se bz sapia q e donu...

Ad secundā qone dds q sic dcm e ad sapie pter iudicare r ordiare...

Ad tertia qone dds q sic dcm e sapie donu emi nentia cognitiois...

Ad primu dds q sapia no sit itellu: s. i. affectu magis q sapia...

Ad secundū sic pcedit. v. q intellect no sit donu. Nullu eni do...

Ad secundā ad spirituali ingreditur dupliciter. Uno modo p viā remotionis...

Alterius vt q donu intellect no heat aliqne actu in via. Intellectu n. ipoztat...

Ad secundā ad itellu donu referi: fz i illa ponit aliqd prinēs ad statu...

Alterius vt q itells a sapia no differat. Totus n. a pte eentiali...

Respondeo dds ad pma qone q itellu r fz suuz nomē ipoztat...

Ad secundā ad spirituali ingreditur dupliciter. Uno modo p viā remotionis...

modi et diuersa dona eleuata ad modos digniores. Ad 3m dicitur qd iudicium qd est sine fine et pcepte applicanda ad opus qd est prudentie totum pnter ad vna via. s. iudicativa. et id est non rident nisi vnu donu: s. eubolie qd pnter ad alia via rident. Ad tertiaz qone dicitur qd sic dicitur de aliis donis. donis exequutibus i vita actiua qd reanebunt eoz actus circa mensuram: ex qd erat modus supra boies i eoz actibus: no aut circa piaz mas: qd fortitudo nulla diffi cultare sustiebit vt dicitur. Ita i scia et osilio: qd i patria no remanebunt eoz actus: nec ptinget opabilia dubia i qb nunc indicat et iueniunt. Vn no opus qd sit ibi dubitatio neq: etiā discursus remanebunt i B qd couertit se ad illu a qd erat certitudo i eoz iudicio et inuetiōe supra dūanuz modū: et erit actus scie circa ipsuz hz qd est regula ad iudicadū. actus qd est hz erit circa ipsuz fm qd est illuminas ad iueniēdū. Et fm hz solutio ad obiecta.

Do fides saluberrima gignit. Voc i telligēdū est qtu ad distinctio nē articuloz sine qtu ad exhortationez ad fidē hz qd fides ex auditu ē: no qtu ad habitū fi dei qd est ex ifusione. (Abstere vo a malis etc.) Doc est timoris sic exequutis: scie sicut dirigentis. (Que nāliter sūt in natura boies) qtu ad seminaria scie. no aut qtu ad habitū completū. intellectus aut sūt a natura est.

De pneriōe virtutū qd no sepāt. Bi. xxxvi.

Solent et qri vtz virtutes ita sint sibi pūctē vt separi nō possint possideri ab aliquo: hz q vna hz oēs hēat. Be h Jero. ait. oēs virtutes sibi hēret vt q vna caruerit oibus careat. Qui g vna hz oēs hz. Qd qd pbabile ē. Cū. n. caritas mī sit oīuz virtutū: i quociqz mī ipa ē. s. charitas et cūcti filij ei. id ē virtutes recte fore credūt. vñ aug. Abi charitas ē qd est qd possit deesse: vbi aut nō ē qd ē qd possit pdesse. Cur. n. nō dicim⁹ q hāc virtutē hz hē oēs: cū plēitudo legis sit charitas: q quāto magis ē in boie tāto magis ē virtute pdir⁹. Quāto hō min⁹ tāto min⁹ inest hō. et quāto min⁹ inest virt⁹ tāto magis inest viciū.

Si cōiuncte virtutes piter sint i quociqz sunt.

Vtrū hō piter qd oēs possideat virtutes: an alie magis alie min⁹ i aliquo fuerit qd ē. Quibusdā. n. vñ qd alie magis alie min⁹ hēant ab aliquo: sic i tob patiētia emicuit. In dauid bñilitas. In moyse māsuetudo. qd ē pcedūt magis aliqū mereri p aliquā vna virtutē qz p aliā sic eā pleni⁹ hz qz aliā: nō tñ magis p aliquā mereri dicitur qz p charitatē: nec aliqz pleni⁹ a quociqz hō qz charitatē. Alias igif magis: et alias min⁹ in aliquo eē dicitur: hz nullaz pleni⁹ charitate qd ceteras gignit. Hāscqz dicit eē mltas facies qd mēozat apls dicit: Et psonis mltaz facierū et c. Alij veri⁹ dicit virtutes oēs et sūt et pares eē i quociqz sūt: vt q i vna alteri par extiterit i oib⁹ eidē eqlis sit. vñ Aug⁹. Virtutes q sūt i aīo bñiano qnis alio et alio mō singule i telligāt. nullo mō tñ sapāt abinice: vt qdūqz fue

rit eqls hbi gfa i fortitudie: eqls sint et pū dētia et iustitia et repantia. Si. n. dixeris eqls eē istos i fortitudie: hz illū p̄tare pū dētia: seqt vt bui⁹ fortitudo min⁹ pū dētia sit: ac p h nec fortitudie eqls sint: qz ē illi⁹ fortitudo pū dētia: atqz ita de ceteris virtutib⁹ iuenies si oēs eadē cō sideratiōe pcurras. Et bis clarescit oēs virtutes nō solū eē p̄neas: hz et pares i aīo boies. Cū g dī aliqs aliqz p̄miere virtute: vt abraā fide. tob patiētia: hz vsus exteriores accipiēdū ē: vñ i p̄pate alioz boiuz: qz vñ bñilitatis habitū maxie p̄fert vñ op⁹ fidei: vñ alicui⁹ ceteraz virtutū p̄cipue ex qf. vñ et ea p̄ alijs pollere: vñ inf alios boies singularit̄ excellē dī fm bñic modū. s. hz rōnē actus exterior. alibi aug. dicit i aliquo aliā magis eē virtutē: aliā min⁹. et vna eē et nō alterā: ait. n. sic. La rissima disputatiōe ma satis appuit nō placuisse auctozib⁹ nris: imo ipi virtuti oia paria eē p̄tā et si h de virtutib⁹ vtz sit: qz et si vtz eē cū qz vna oēs hē virtutes: et cū q vna nō hz nullā hē: nec sic p̄tā sūt paria: qz vbi nulla virt⁹ ē nihil rectū ē: nec tñ iō nō ē p̄ano p̄ant⁹ distōtoqz distōti⁹. Si aut qd p̄nto eē virtus sacrī qz hz p̄gruēt⁹: ita sūt aie itē dōes vt corpis mēbra nō qd videat oculi: s. qz sētiāt affectib⁹: et alī illuminat apli⁹: alī mī n⁹. alī oīno caret luie: p̄fecto vt qz qz illustatiōe pie charitatis affect⁹ ē: i alio actu magis: i alio min⁹: i aliquo nihil: sic dici pōt hē aliā: et aliā nō hē: et aliā magis: aliā min⁹ hē virtutē. nā et maiorē i isto charitas qz i illo. et iō recte possum⁹ dicere et aliqz i isto nulla i illo qtu p̄nter ad caritate qd pietas ē: et i vno boie qdē q maiorē hēat pū dicitā qz patiētiā et maiorē bodie qz bēriti p̄ficiat. et adhuc nō hēat p̄tinetiā: et hēat nō parūā misericordiā. Et vt gnātr breuiter qz cōplectar quā de virtute hēo notione: virt⁹ ē charitas: qd id qd diligēdū ē diligif. Hec et i alijs maior: i alijs minor: i alijs nulla ē. Plēissima hō qd iā nō possit augeri qdūa hic hōvuit in nemie. Hic ifinuari videt qd aliqs ea rōne possit dici hē vna virtutē magis qz aliā. qz p charitatē magis afficit i actu vni⁹ virtutis qz alteri⁹. et ppter differētiā actus ipas virtutes magis vñ min⁹ hē dici pōt: et aliqz nō hē: cū tñ sūt oēs et parit̄ hēat quātū ad mētis habitū vñ eēntiā cuiusqz. In actu hō aliā magis et aliā min⁹ hz: aliā ē nō hz: vt vir iust⁹ vres cōiugio nō hz p̄tinetiā i actu: quā tñ hz i habitu. Cur ergo nō dicāt paria p̄tā: forte qz magis facit p̄ charitatē qd graui⁹ peccat: min⁹ q leni⁹. Nemo enī peccat nisi aduersus illā faciēdo qd ē plenitudo legis. Jō recte dī. Qui offēdit i vno fact⁹ ē oīuz re⁹. i. p̄ charitatē facit i qd p̄dēt oia.

Repetit de charitate vt addat quomodo tota lex in ea pender.

Am duo sint pcepta charitatis in q b vtrū tractū ē: tota lex p̄dēt et p̄p̄bete: aduertēdū ē quō h sit: cū i lege et in p̄p̄betis mtra fuerit cerimōialia mā data: qd si ad charitatis scificatiōe p̄ntinissent: viderent nōdū debere cessare. Qd hō nō iustifi carōis gfa quā facit charitas iustitū sūt: hz i figura futuri et i on⁹ iposita: iō clarescēt virtute celsauerit vclut vmbra. verū tñ et ipa cerimōialia hz sp̄ialē sēlū que p̄nter: et oia moralia ad charitatē referūt. Pertinet. n. oia ad decē mādata i tabulis scripta: vbi oīuz sūma p̄stringit: ex qd cetera emanāt. Sic i fmōe dñi octo virtutes p̄mittūt ad qd cetera referūt. et sic ad. r. mādata decalogi cetera referūt: ita ipa. r. ad duo mādata charitatis p̄nter: qz p charitatē implēt: et ad charitatē tāqz ad finē referri debēt. vñ aug. Tota magnitudinē et amplitudinēz dinoz elogoz possidet charitas: qd deū p̄mū qz diligim⁹: qd radit ē oīuz bonoz. vñ virtas ait. In his duobus mādatīs vniuersa lex p̄dēt et p̄p̄bete. Si g nō vacat oēs paginas scās p̄scripturari: oia inuolucra fmōnz enoluēt: tene caritatē vbi p̄dēt oia: qz p̄fectio ē et finis oīuz. Tūc. n. et pcepta et p̄silia recte sūt cū referūt ad diligendū deū et p̄mū p̄pter deū. Qd hō timore pene vel aliqz iētione carnali sit: vt nō referat ad charitatē: nōdū sit sic fieri opz: qz sūt fieri videatur. Inimicus. n. iustitie ē qd pene timore nō peccat. amicus hō qd ē amore nō peccat. Quis enī hec sūma est vt intelligatur legis et omnium diuinaz scripturaz plenitudo esse dilectio dei et proximi.

Se querunt lex. p vtz virtutes politice sint p̄neas. et vtz virtutes gratuite. et vtz dona. et vtz virtutes sint eqls. et vtz vicia sint p̄nea et pia. et vtz pcepta p̄nectāt i charitate: ita qd mod⁹ sit i pcepto.

Utz virtutes politice sint cōnere. sic procedit. vñ qd virtutes politice nō sint p̄neas. virtutes. n. iste ex actib⁹ acgrunt vt pbat pbs in. z. et bi. s. act⁹ non sūt p̄nere: neqz p̄dicte virtutes. C. p.

qūqz cōnectū opz qd in aliquo vno cōnectāt: s. nō est da re aliqz vnu in quo cōnectāt virtutes nisi p̄dēt: in q cōnecti nō p̄nt: qz cū p̄dētia sit qd ars qdā opabiliū nō ē incōueniēs qd hēat qd p̄dētia qtu ad vna māz et nō qtu ad aliā: g nō est necessariū qd virtutes sint p̄nere. C. p. sic p̄dētia oēs virtutes morales ordiat: ita sapiētia ordinat oēs scias qd caput sciaz vt dī. s. et h. s. ppter h scie nō sūt cōnere: qz cōiter ordināt a sapiētia. C. p. s. hz p̄ hz in. 4. et h. g. circa mediocres bonozes moderate se hz nō ē magnanim⁹. qst aut qd virtuosus ē hz aliā virtutē: quā tpe inoiatā dicit: g vna virt⁹ hōi pōt alia nō habita. C. p. ad vna quāqz virtutē politicā p̄nter mediū i p̄pā mā tenere. s. vñ dem⁹ ad sensū qd ad se hnt moderate circa māz vni⁹ virtutis qd nō hnt se moderate circa māz alteri⁹: g vna politica habet sine alia. C. p. aug. dicit ad Jero. qd nō ē dīnātia qd dī: g hz vna hz oēs: g cū ois vā snia sit dīna: qz fm Amb. Dēverū a quociqz dicit est a sp̄itū: vt qd nō sit vera snia. C. p. s. pbs i. s. et h. pbat qd null⁹ pōt hē p̄dētia: nisi habeat virtutes morales: neqz pōt qd b̄ virtutes morales nisi p̄dētia hēat: g opz ad h qd vna virt⁹ habeat oēs sūt hri. C. p. Zull⁹ dicit. si vna de virtutib⁹ tuis amiseris: nullā te habiturū necesse est p̄nterari. et loqz de virtutib⁹ politicis qd de gratiū nihil ponit. g virtutes politice sint cōnere. C. p. g hz castitatē cast⁹ est: s. g est cast⁹ virtuosus. ē. g aut virtuosus ē nullū viciū ei inest: g hz castitatē caret oī vicio: ita vñ hē oēs virtutē. et eadē rō est de alijs virtutib⁹.

Respondeo dicitur qd virt⁹ duplīr (g hz vna hz oēs) pōt p̄siderari. vno mō hz eē ipi⁹ ip̄fectū fm qd seminaria virtutū isūt nobis a nā: et sic virt⁹ dī qdā nā i inclinatio ad virtutē actū: et hō vna virt⁹ pōt hē sine alia. Quidā. n. sūt nāliter apti ad liberalitatē. qd sunt proni ad luxuriā ex nā sue cōplexiōis: et sic etiā cōtingit in alijs. Alio modo cōsiderat virt⁹ fm esse p̄fectus qd ex assuefactiōe recipit: et sic accipit nomē politicē virtutis. et hō opz virtutes oēs esse sūt. et pōt triplex ratio ex dictis p̄hoz accipi. Assignatur aut p̄ma a p̄ho in. s. et bi. que sumit ab eo quo p̄ficiat quelibet virt⁹ politica. Inest enī homini inclinatio qdā nālis ad actū prudētiē: qd virt⁹ nālis dī: et vocat⁹ a p̄ho demotica: quā nos industria dicere possum⁹. que qdē et ad bona et ad mala se hē pōt. vñ nō est virt⁹: qz virt⁹ est que op⁹ hñris semper bonuz reddit. vñ si debeat ad hoc p̄duci qd semp ei⁹ iudiciū sit rectū: opz qd addatur aliqd p qd oīs error p̄hibeat. Est autē duplex error in iudicio. Un⁹ qd est circa finē: sic hñs habitū viciū: qui qdē inclinat ad suuz actū sic ad p se bonū: et talis error in agēdis assimilatur errori qui est circa p̄ncipia in speculādis. Ali⁹ error est in p̄secutiōe finis qui contingit cū quis a recta conceptione: quam de fine hz abducit per passionē: sicut dī qd delectatio corrūpit estimatiōe prudētiē. et hō error assimilāt i agēdis errori qd est in speculatiuis circa decursuz p̄ncipioz ad cōclusionē. Utrūqz aut errorē p̄hibet moral virt⁹ qd i finē rectū inclinationē facit et passionē cōpmit. et iō nō pōt eē prudētia sine morali virtute: dico tēperātia fortitudie et hō. Sic et i inclinatio nālis ad ea qd virtutē sūt qto maior ē tāto ē magis noxia. nisi rōnis discretio adhibeat: sic eē quāto fortit⁹ currit: tāto magis offendit. Et iō ad h qd virt⁹ moral p̄ficiat opz qd a prudētia dīrtgat. vñ prudētia i diffinitōe moral virtutis pōit vt p̄z. z. et h. Et iō opz virtutes politicas p̄neas eē. Alia rō p̄neciōis sumit ex bis qd cōiter i oī virtute eē oēs. qz tñ vnu qdā aliqz vñ p̄ncipalr sibi vēdicat: sic difficile vēdicat sibi fortitudo. mediū iter supflūū et diminutū: qd est moderatū vēdicat sibi tēpātia. rectū vēdicat sibi iustitia. scias aut sibi hz prudentia. Et iō ab his dīctiōib⁹ vna qz dīctaz virtutū nomē accipit. Quia

aut illud qd est maximu in qlibz genere e ca alioz: id alie vtutes pncipat quodammodo aliqua pdictaz: pditionu exvte te q illud pncipalr sibi vdicat: qz eni fort est circa maxie difficultia pfeueras: facile et in alyz difficultatibz mioribz pfeuerabit. Et hac cas assignare vt. Seneca: q die o qd bñ fit iuste: prudēt: fortiter: tēperate fieri. 3o pōt sumi ex sine que intēdit qlibet vtus. qlibz eni virtus opat ppter bonū vtutis. vñ si bonū vtutū queadmodū vtuosuz decet itendit: nullo mō ab ipso intētionē deflectit. vñ pbs dicit in. 4. etbi. q pdigus q expēdit nō curās bonū facile i qstū: ergo dōz q qñ (cūqz malū declinat. aliqs exerceat in actu alicui vtutis: si

Ad primuz sic pcedit. videt q vtutis: si sic exerceat i actu alicui viciū nūqz acqret aliqua vtutē: qz nō acqrit prudētia. Unō ad b q vna virtū habeat q bñ se beāt qz circa oia q i vsuz vite veniūt: r sic istis vtutibus sil cū prudētia acqstis ex b causabunt alie vtutes q sunt circa ea q nō ita frequēt in vsuz vite veniūt ex b ipso q rō assuefacta est inferioribz viribz pesse r inferiores eius nutū seq: in quo pñt tota rō moral vtutis. Ad secūdu dōz q ex eodē pncipio pcedit prudēs circa oēs mās vtutū. s. ex intētiōe boni rōnis. Unō nō pōt esse q prudētia acgrat fm vnā pte mae moral vtutū r nō fm aliā sic ptingit in artibz qstū ad illas mās circa qz eodē mō operat. sicut carpētari de nuce r de quercu silr facit arcā. Et p b etiā p3 solutio ad tertiū: qz scie alie addūt pncipia spālia ad pncipia cōia sapie. r iō vna illaz pōt sciri altera ignozata: sed moales vtutes nō addūt alia pncipia sup pncipia prudētie: imo pncipia prudētie sūt fm vtutes moales. q quidez pncipia sūt fines moralū vtutū fm pbs in. 4. etbi. Ad 4o dōm q q moderare se bz circa mediocres bonozes nō bz sp actuz magnanimitat: qz ei mā nō sibi cōpetit: bz tñ habitū quo et circa illas optime se hēt si mā illa sibi cōpeteret. Et silr ē de liberali r magnifico. nō eni est icōueniēs q alicui habētī vnā vtutē desit exercitiū alteri vtutis: qz nō bz mās. Ad 5o dōm q rō illa pcedit de vtutibz nālibz vt ex dictis p3. Ad 6o dōm q negat esse dina snia: qz nō est ex sacra scriptura plara vt ei necē sit pētere. Utz vtutes gratuite sūt connexa.

Ad secundū sic pcedit. videt q vtutes gratuite nō sūt connexa. Bēda eni dicit q sci magis bñlianē de virtutibz qz nō hñt. qz de vtutibz qz hñt glēf q hñt aliqs vtutes: r aliqs nō hñt. Ad 3o dōm q dicit q mlti habēt fidem q nō habēt charitatē. vtraqz aut est virtū gratuita: q rē. Ad 4o dōm q xpō habuit oēs vtutes alias: cui tñ defuit fides r spes: q vna virtus pōt hñt sine alia. Ad 5o dōm q pfeuerātia est qdā virtū: s3 multi habēt vtutes aliqs i qb nō pfeuerāt: q vna virtū pōt hñt sine alia. Ad 6o dōm q cōiugati et inocētes pñt hñt castitatē: s3 cōiugati nō habēt vgnitātē. inocētes aut nō habēt penitētiā: q nō est necariū q qui bz vnā habeat oēs. Ad 7o dōm q nihil est laudabile nisi actū vtutis: neqz vitupabile nisi viciū. s3 in sacra scriptura qdam laudant de vno r vituperant de alio: vt p3 Apoc. z. q pōt haberi vna virtū sine alia: cui oppositū viciū habetur.

Ad 3o dōm sup illud. Seci iudiciū r iustitiaz. glo. a pte totū: vt q bz vnā oēs beāt vtutes. r q vna caret oibz caret. Ad 4o dōm pōt hñt ex glo. Jeronymi sup illud Isa. z6. venter me ad moab qñ cythara sonabit. vbi dicit glo. Cythara sonū cōpositū nō emittit si vna corda rupta fuerit: sic spūs vel vter pphete si vna virtū defuerit. Ad 5o dōm q qui bz charitatē opz q beāt alias vtutes. silr q bz alias vtutes opz q charitatē habeat: q est forma virtutū: ergo q bz vnā virtutē oēs bz dōz q vtutes gratuite qstuz ad id qd eēv tialr se bz ad vtutem cōnexionē hñt. qstū aut ad id qd accidit vtuti qstū est virtū qzuis forte nō acci

Respondeo dōz q vtutes gratuite qstuz ad id qd eēv tialr se bz ad vtutem cōnexionē hñt. qstū aut ad id qd accidit vtuti qstū est virtū qzuis forte nō acci

dat ei in qstū est talis virtū: nō opz cōnexionē esse. Ad aut cōnexionē ex tribz sumi pōt. Primo ex charitate q est forma vtutū cū qua oēs virtutes sil infundūt. Secūdo ex grā q est qstū totū potēiale ad virtutes: ex q quodammodo sūt vtutes sic ex essentia aie potētie: Unō sicut oēs potētie sūt in qstū cōnectūt in vna cōntia: ita oēs vtutes gratuite sūt sil in qstū cōnectūt i grā. 3o ex ipa iustitia gnāli q iustitificat impiū q nihil impfectū relinqr: qz impiū ē a deo dimidiā spare salutē vt scī dicit. vñ cū qz iustitificat oēs vtutes dōz q vbi Bēda (ei sil infundūt. itelligēdū est de vtutibz qstū ad vsuz: r nō qstū ad habitū. Diuersimō. scī diuersimode excedunt se iuicē in vsibz diuersarum vtutū fm q de qlibz pfflore dēn ē. Nō est iuicē silis illi q pferaret legē excelli. Ad 2o dōz q sic vtutes moales nō hñt pfectā rōnē virtutū nisi si sint directe r prudētia: ita nec vtutes gratuite nisi sint formate p charitatē. Unō supra. dicit. z. dicit q fides sūt formis nō est virtū. Ad 3o dōz q in xpō sūt de fide qz qd pfectiōis est. i. vñ. B. eni p se ad virtutē ptingit. nō aut sūt in xpō impfectio. que qd accidit vtuti: qzuis p se pueniat fidei. Ad 4o dōm q pfeuerātia vno mō est spālia virtū: s3 qz dicit ppositū pñtēdi vt nō recedat qz a rōnē re: cta ppter tristitias: vt dicit. 7. etbi. r sic est sil de necitate cū alyz vtutibz. Alio mō est qdā accidēs vtutibz fm q dicit cōntinuatōnē virtutū vsqz in finē: r sic nō est necessariū sil cū alyz virtutibz. Ad 5o dōm q vgnitas nō dicit vtutē: s3 qdāz accidēs vtuti. vñ pōt sine pctō amitti. Penitētia aut si sit spālia virtū pōt eē in inocētibz sub cōditione: vt. si peccaret penitēter. sic pbs dicit de verecūdia in. 4. etbi. Ad 6o dōm q nō sōli laudat actū q est a vtute: s3 actus qui est ad virtutes quo sūt bona: sed non bene. similiter non solum semp vituperatur pctm morale quod expellit virtutē: sed etiā veniale quod est simul cū virtute.

Ad primuz sic pcedit. videt q vtutis: si sic exerceat i actu alicui viciū nūqz acqret aliqua vtutē: qz nō acqrit prudētia. Unō ad b q vna virtū habeat q bñ se beāt qz circa oia q i vsuz vite veniūt: r sic istis vtutibus sil cū prudētia acqstis ex b causabunt alie vtutes q sunt circa ea q nō ita frequēt in vsuz vite veniūt ex b ipso q rō assuefacta est inferioribz viribz pesse r inferiores eius nutū seq: in quo pñt tota rō moral vtutis. Ad secūdu dōz q ex eodē pncipio pcedit prudēs circa oēs mās vtutū. s. ex intētiōe boni rōnis. Unō nō pōt esse q prudētia acgrat fm vnā pte mae moral vtutū r nō fm aliā sic ptingit in artibz qstū ad illas mās circa qz eodē mō operat. sicut carpētari de nuce r de quercu silr facit arcā. Et p b etiā p3 solutio ad tertiū: qz scie alie addūt pncipia spālia ad pncipia cōia sapie. r iō vna illaz pōt sciri altera ignozata: sed moales vtutes nō addūt alia pncipia sup pncipia prudētie: imo pncipia prudētie sūt fm vtutes moales. q quidez pncipia sūt fines moralū vtutū fm pbs in. 4. etbi. Ad 4o dōm q q moderare se bz circa mediocres bonozes nō bz sp actuz magnanimitat: qz ei mā nō sibi cōpetit: bz tñ habitū quo et circa illas optime se hēt si mā illa sibi cōpeteret. Et silr ē de liberali r magnifico. nō eni est icōueniēs q alicui habētī vnā vtutē desit exercitiū alteri vtutis: qz nō bz mās. Ad 5o dōm q rō illa pcedit de vtutibz nālibz vt ex dictis p3. Ad 6o dōm q negat esse dina snia: qz nō est ex sacra scriptura plara vt ei necē sit pētere. Utz vtutes gratuite sūt connexa.

Ad tertiu sic pcedit. videt q vtutes gratuite nō sūt connexa. Bēda eni dicit q sci magis bñlianē de virtutibz qz nō hñt. qz de vtutibz qz hñt glēf q hñt aliqs vtutes: r aliqs nō hñt. Ad 3o dōm q dicit q mlti habēt fidem q nō habēt charitatē. vtraqz aut est virtū gratuita: q rē. Ad 4o dōm q xpō habuit oēs vtutes alias: cui tñ defuit fides r spes: q vna virtus pōt hñt sine alia. Ad 5o dōm q pfeuerātia est qdā virtū: s3 multi habēt vtutes aliqs i qb nō pfeuerāt: q vna virtū pōt hñt sine alia. Ad 6o dōm q cōiugati et inocētes pñt hñt castitatē: s3 cōiugati nō habēt vgnitātē. inocētes aut nō habēt penitētiā: q nō est necariū q qui bz vnā habeat oēs. Ad 7o dōm q nihil est laudabile nisi actū vtutis: neqz vitupabile nisi viciū. s3 in sacra scriptura qdam laudant de vno r vituperant de alio: vt p3 Apoc. z. q pōt haberi vna virtū sine alia: cui oppositū viciū habetur.

Respondeo dōz q vtutes gratuite qstuz ad id qd eēv tialr se bz ad vtutem cōnexionē hñt. qstū aut ad id qd accidit vtuti qstū est virtū qzuis forte nō acci

tu: qui qdē modus ex mētura altiori q sit hūana mētura causat. huic aut mēture q de e mēs hūana p charitatē in nitit. Et iō modū istū hñt ex ipsa charitate qstū ad eē ab solutū: qd esse dicim? fm q pñt iū in bis q sūt necia ad salutē. s3 qstū ad pfectū esse fm q dona ad altiora se extē dūt: qd qdē est p grā gratis datā: nō o3 q sūt cōnexa.

Ad primuz sic pcedit. videt q vtutis: si sic exerceat i actu alicui viciū nūqz acqret aliqua vtutē: qz nō acqrit prudētia. Unō ad b q vna virtū habeat q bñ se beāt qz circa oia q i vsuz vite veniūt: r sic istis vtutibus sil cū prudētia acqstis ex b causabunt alie vtutes q sunt circa ea q nō ita frequēt in vsuz vite veniūt ex b ipso q rō assuefacta est inferioribz viribz pesse r inferiores eius nutū seq: in quo pñt tota rō moral vtutis. Ad secūdu dōz q ex eodē pncipio pcedit prudēs circa oēs mās vtutū. s. ex intētiōe boni rōnis. Unō nō pōt esse q prudētia acgrat fm vnā pte mae moral vtutū r nō fm aliā sic ptingit in artibz qstū ad illas mās circa qz eodē mō operat. sicut carpētari de nuce r de quercu silr facit arcā. Et p b etiā p3 solutio ad tertiū: qz scie alie addūt pncipia spālia ad pncipia cōia sapie. r iō vna illaz pōt sciri altera ignozata: sed moales vtutes nō addūt alia pncipia sup pncipia prudētie: imo pncipia prudētie sūt fm vtutes moales. q quidez pncipia sūt fines moralū vtutū fm pbs in. 4. etbi. Ad 4o dōm q q moderare se bz circa mediocres bonozes nō bz sp actuz magnanimitat: qz ei mā nō sibi cōpetit: bz tñ habitū quo et circa illas optime se hēt si mā illa sibi cōpeteret. Et silr ē de liberali r magnifico. nō eni est icōueniēs q alicui habētī vnā vtutē desit exercitiū alteri vtutis: qz nō bz mās. Ad 5o dōm q rō illa pcedit de vtutibz nālibz vt ex dictis p3. Ad 6o dōm q negat esse dina snia: qz nō est ex sacra scriptura plara vt ei necē sit pētere. Utz vtutes gratuite sūt connexa.

Ad quartuz sic pcedit. videt q vtutis: si sic exerceat i actu alicui viciū nūqz acqret aliqua vtutē: qz nō acqrit prudētia. Unō ad b q vna virtū habeat q bñ se beāt qz circa oia q i vsuz vite veniūt: r sic istis vtutibus sil cū prudētia acqstis ex b causabunt alie vtutes q sunt circa ea q nō ita frequēt in vsuz vite veniūt ex b ipso q rō assuefacta est inferioribz viribz pesse r inferiores eius nutū seq: in quo pñt tota rō moral vtutis. Ad secūdu dōz q ex eodē pncipio pcedit prudēs circa oēs mās vtutū. s. ex intētiōe boni rōnis. Unō nō pōt esse q prudētia acgrat fm vnā pte mae moral vtutū r nō fm aliā sic ptingit in artibz qstū ad illas mās circa qz eodē mō operat. sicut carpētari de nuce r de quercu silr facit arcā. Et p b etiā p3 solutio ad tertiū: qz scie alie addūt pncipia spālia ad pncipia cōia sapie. r iō vna illaz pōt sciri altera ignozata: sed moales vtutes nō addūt alia pncipia sup pncipia prudētie: imo pncipia prudētie sūt fm vtutes moales. q quidez pncipia sūt fines moralū vtutū fm pbs in. 4. etbi. Ad 4o dōm q q moderare se bz circa mediocres bonozes nō bz sp actuz magnanimitat: qz ei mā nō sibi cōpetit: bz tñ habitū quo et circa illas optime se hēt si mā illa sibi cōpeteret. Et silr ē de liberali r magnifico. nō eni est icōueniēs q alicui habētī vnā vtutē desit exercitiū alteri vtutis: qz nō bz mās. Ad 5o dōm q rō illa pcedit de vtutibz nālibz vt ex dictis p3. Ad 6o dōm q negat esse dina snia: qz nō est ex sacra scriptura plara vt ei necē sit pētere. Utz vtutes gratuite sūt connexa.

Respondeo dōm q est eq̄litas fm qstitatez ab solutā r eq̄litas fm qstitate cōparataz q dī pportiois eq̄litas: sic p3 in digitis manū q nō sūt eq̄ les fm qstitate ab solutā cū vn alteri suppositus excedat ipm: sūt tñ eq̄les fm pportiois: qz sic qstitas vnus digiti sufficit ad suū offnū: ita r qstitas alterius digiti. vñ r digiti pportioalr augent. Quārtas q̄ ab solutā vtutis pōt atten di qstū ad tria. pmo quātū ad dignitatē. scdo qstū ad obra ad q se extēdit. 3o quātū ad intensiois q cognoscit in effi cacia r mō agendi. Et bis tribz modis ptingit q vna vtus excedat ab alia absolute loquēdo: qz vna est dignior alia sicut charitas fide: r prudētia tēperantia. Itē vna est plu rius obiecto: q̄ alia sicut prudētia q̄ tēperantia. Itē vna fm spēm suā regit maiorē intensiois q̄ alia: qz quanto est difficilius obm: tanto opz magis ptra tendere r intēsi in ips moueri. s3 fm qstitate cōparatā sūt eq̄les: qz ppor tionaliter in bis tribus se habēt respectu suoz obiectozū.

Ad primuz ergo r scōz p3 solutio ex dictis. Ad

3o dōz q boc qd hō est magis habilis ad actū vnū vtutis qz ad actū alteri nō est ex diuersitate habitū sp: s3 ex di uersa dispoñe nāli: aut etiā ex exercitio. Ad 4o dōz q p opationē accipit ibi exterior: actū q p moales vtutes cō plet: qz opz theologias pportioabilr cōri: vt dēn ē. Uel alr dōm q itelligit de opatiōibz q cōntialr cōsequunt ad vtutes: sic sūt actū interiorē: quos et opz eq̄lites fm ppor tione eē: nō aut fm actū exteriorē q pñt eē vel expeditio res vel ipeditioes pp aliq accidentia. Ad 5o dōm q b dī qstū ad exercitiū vtutū r vsuz: r nō quātū ad habitū.

Ad quintuz sic pcedit. videt q vtutis: si sic exerceat i actu alicui viciū nūqz acqret aliqua vtutē: qz nō acqrit prudētia. Unō ad b q vna virtū habeat q bñ se beāt qz circa oia q i vsuz vite veniūt: r sic istis vtutibus sil cū prudētia acqstis ex b causabunt alie vtutes q sunt circa ea q nō ita frequēt in vsuz vite veniūt ex b ipso q rō assuefacta est inferioribz viribz pesse r inferiores eius nutū seq: in quo pñt tota rō moral vtutis. Ad secūdu dōz q ex eodē pncipio pcedit prudēs circa oēs mās vtutū. s. ex intētiōe boni rōnis. Unō nō pōt esse q prudētia acgrat fm vnā pte mae moral vtutū r nō fm aliā sic ptingit in artibz qstū ad illas mās circa qz eodē mō operat. sicut carpētari de nuce r de quercu silr facit arcā. Et p b etiā p3 solutio ad tertiū: qz scie alie addūt pncipia spālia ad pncipia cōia sapie. r iō vna illaz pōt sciri altera ignozata: sed moales vtutes nō addūt alia pncipia sup pncipia prudētie: imo pncipia prudētie sūt fm vtutes moales. q quidez pncipia sūt fines moralū vtutū fm pbs in. 4. etbi. Ad 4o dōm q q moderare se bz circa mediocres bonozes nō bz sp actuz magnanimitat: qz ei mā nō sibi cōpetit: bz tñ habitū quo et circa illas optime se hēt si mā illa sibi cōpeteret. Et silr ē de liberali r magnifico. nō eni est icōueniēs q alicui habētī vnā vtutē desit exercitiū alteri vtutis: qz nō bz mās. Ad 5o dōm q rō illa pcedit de vtutibz nālibz vt ex dictis p3. Ad 6o dōm q negat esse dina snia: qz nō est ex sacra scriptura plara vt ei necē sit pētere. Utz vtutes gratuite sūt connexa.

Respondeo dōm q in pctō oēs sūt. s. auersio r puer siō: ex pte auersiois pctā cōnexionē hñt in quātū auertunt a bono incōmutabili. s3 ex pte cōuer sionis nullo mō cōnexionē hñt sicut habent virtutes. Virtutes. n. hñt esse ordiatū: qz in ipsa potētiāz ordiatōe pñt rō vtutis: s3 pctā pter itētionē: r p accūs hñt. r iō nō reducūt ad rectū ordinē: nec in aliquo vno cōnecti pñt. Et pte rea. Pctā ex opibz sūt r ptingit oisfaria: nec sūt ab aliq pncipio infundente sic virtutes.

Ad primuz sic pcedit. videt q vtutis: si sic exerceat i actu alicui viciū nūqz acqret aliqua vtutē: qz nō acqrit prudētia. Unō ad b q vna virtū habeat q bñ se beāt qz circa oia q i vsuz vite veniūt: r sic istis vtutibus sil cū prudētia acqstis ex b causabunt alie vtutes q sunt circa ea q nō ita frequēt in vsuz vite veniūt ex b ipso q rō assuefacta est inferioribz viribz pesse r inferiores eius nutū seq: in quo pñt tota rō moral vtutis. Ad secūdu dōz q ex eodē pncipio pcedit prudēs circa oēs mās vtutū. s. ex intētiōe boni rōnis. Unō nō pōt esse q prudētia acgrat fm vnā pte mae moral vtutū r nō fm aliā sic ptingit in artibz qstū ad illas mās circa qz eodē mō operat. sicut carpētari de nuce r de quercu silr facit arcā. Et p b etiā p3 solutio ad tertiū: qz scie alie addūt pncipia spālia ad pncipia cōia sapie. r iō vna illaz pōt sciri altera ignozata: sed moales vtutes nō addūt alia pncipia sup pncipia prudētie: imo pncipia prudētie sūt fm vtutes moales. q quidez pncipia sūt fines moralū vtutū fm pbs in. 4. etbi. Ad 4o dōm q q moderare se bz circa mediocres bonozes nō bz sp actuz magnanimitat: qz ei mā nō sibi cōpetit: bz tñ habitū quo et circa illas optime se hēt si mā illa sibi cōpeteret. Et silr ē de liberali r magnifico. nō eni est icōueniēs q alicui habētī vnā vtutē desit exercitiū alteri vtutis: qz nō bz mās. Ad 5o dōm q rō illa pcedit de vtutibz nālibz vt ex dictis p3. Ad 6o dōm q negat esse dina snia: qz nō est ex sacra scriptura plara vt ei necē sit pētere. Utz vtutes gratuite sūt connexa.

Ad 5m dnm qm fm psm i. s. et b. legislator itedit cbe bo nu platione legis. Et id act' p'clare syni' boio no p'cipit ni...

Ad tertia

Ad tertia qm dicitur qd p'cepta deca' te vt dcm est. logi ordinat' fm q' p' p'ncipalr facienda vt vitada occurrit. Et q' i' spuali vita ad cui' directionem...

Ad tertium sic pcedit. Videt q' non oia legi p'cepta ad b' r. reducant. Cu' eni b' p'cepta ius nale p'nteat no poterit ad ea reduci nisi q' ex iure nale p'ficiat'...

Ad 3m dnm qm dicitur qd p'cepta legis ad dilectione dei r' p'rimi aliq'r reducunt. vt i' p'ce. di. dixit magr. s'z dilecio dei r' p'rimi suffici enter p'ntent i' istis p'ceptis...

Respondet dicitur q' i' reb' n'atib' iuenit' triplex cursus rez. Queda eni sut sp' q' nunq' deficiunt...

freqnter q' i' pauciorib' ipediunt. Queda vo sut rarior' i' m' nozi pte. Ea aut q' sut sp' sut ca' r' origo eoz q' sut freqnter r' raro. vti et ea q' sut sp' reducunt. vt i. 6. met. b. p'ba. sic mo...

Ad primus

Ad primus dicitur q' illa lege politica de q' p'ba loqr' s'z se p'considerata d'iaz no dnt vnu scyl' sic fieri debeat. s'z b' d'iaz fortium' ex vniuersa p'cur rentib' vt dcm est. Ad scd' d'z q' artificialia no redu...

Ad quartu sic pcedit. videt q' p'cepta decalogi sint dispensabilia: q' fm p'bz i. s. et b. i' huanis actib' pp' eoz varie tatez n' potyna cois regla iueniri: qua no opor...

Ad quartu sic pcedit. videt q' p'cepta decalogi sint dispensabilia: q' fm p'bz i. s. et b. i' huanis actib' pp' eoz varie tatez n' potyna cois regla iueniri: qua no opor...

emergit' pnt no obfuada ee. Et sic p' dcm e oia p'cepta legis aliquo modo ad p'cepta decalogi reducunt: s'z platis ecclesie licet in aliquibus legis p'ceptis dispesare...

Respondet dicitur q' a suo supiori e' ipositu: s'z p'cepta decalogi sut iposita a deo q' e' supior oib': q' nulli licz i' p'ceptis b' dispesare. Et sic q' q'z g'ne e' vna p' m'fura qua oz ee certissima: r'...

Respondet

Respondet dicitur q' a suo supiori e' ipositu: s'z p'cepta decalogi sut iposita a deo q' e' supior oib': q' nulli licz i' p'ceptis b' dispesare. Et sic q' q'z g'ne e' vna p' m'fura qua oz ee certissima: r'...

Ad primu

Ad primu dicitur q' d'z q' p'ba loqr' de p'ceptis legis possitue: r' no d' illis q' itentione legislator' in cludut. Ad 2m dnm q' iustia nale est duplex vt supra dicitur. Queda qd semp' r' vbiq' e' iustia: sicut b' in q' p'fistit for...

Ad quintu

Ad quintu sic pcedit. vt q' incoueniens fuerit sabbi obfuatioe p'cipere. Sabbm. n. e' septia po' r'pis tot' vite hois: s'z valde irr'onabile vt q' b' septiaz p're vite sue in ocio amittat. sicut Sen. dicit de r'ides cerimo...

magis discotinuat' tato ho in illa re min' p'ficiat: s'z sabbari obfuatio instituta fuit ad vacadu' oinis. multo aut' p'rinua tius eet exercitium diuinoz si ei cuiuslibz diei vna hora sal...

Ad 3m dnm q' dicitur qd p'cepta deca' moderare: s'z cu' ipole sit sp' agere: vt p'ba i. de so. r' vigi. dicit ad modera tionem huanoz actiu' p'riet vt aliq'd t'ps geti deputet. g' co ueniens fuit vt legislator b' institueret. Et sic hoib' sp'ali vita...

Alterius

Alterius dicitur q' p'ceptu' de sabbo obfuado fuerit mo rale simplr. Ean. q' i' vna diuisione viciu' vni' r'onis ee videt: s'z p'ceptu' de sabbo obfuado p'uidit' alyz p'ceptu' decalogi q' sut p'cepta moralia legis nae: g' p'ce p'tu' de sabbo e' morale. Et sup' illud Lu. 13. Sex dies sut in q' opari licz: dicit glo. Lex i' sabbo n' hoies curare: s'z fut...

Ad 3m dnm q' dicitur qd p'cepta q' sut data in signu' no sut moralia: s'z cerimonialia: s'z p'ceptu' de sabbo est ho: vt p'z Exo. 31. Videte vt sabbm meuz custodiat: q' signum est iter me r' vos: g' p'ceptu' d' sabbo e' cerimoniale. Et Levit. 26. dicit gl. Ma datu' sabbi q'uis in dec' madatis numeratus sit: no t'n ex eis est. vt q' sit cerimoniale r' non morale.

Alterius

Alterius dicitur q' no debuerit cessare tpe gre. Thuri ficatio. n. vt dicitur sci r' magr' no cessauit: q' significat illud qd sp' faciendu' e' s' d'notione o'ronis: s'z ob fuatio sabbi signat reges i' deo vt Aug. dicit sup' Exo. q' gdes sp' facienda e' g' no obuit tpe gre cessare. Et obfuatio sab bati ad maximam p'fectioez ordiabat. s'z ad vacadu' vine co...

Respondet

Respondet dicitur q' d'z ad p' qone q' sic p'ceptu' d' sacri ficys b'uit aliq' eaz morale n' simplr

sue no. Dis q loqf medaciu metit: qz loqf h qd aio sentit. i. voluntate fallēdi: h no ois q me...

De de indeo q dicit ppz ee deni. Je qri solet si inde dicat ppz esse deni: cu no ira sentiat aio: vtz loqur meda...

Abi cu periculo erratur vel no. Lud et sciēdi e q i qbusda reb magno malo: i qbusda puo: i qbusda nul...

qfqs aliqd nescit. Sz qfqs se existimat scire qd nescit. p ho. n. approbat fallu qd erroris ppriū...

De iacob si mentitus fuit. Olet et qri d iacob q dixit se ee esau alr aio senties: vtz metit: sic. de h ang. att. Jacob qd mfe fec auctore: vt falleret...

Distinccio gna: pceptis sede tabule z expositio. Die magister determinat de qbusda q pcepto gnto dicitur. s. d. me...

Je querunt gna: p qd sit medaciu. oē indaciu sit pcrū. 4. vtz oē indaciu sit pcrū mortale. Sz ordie medaciu i granitate pcrū.

De pcrū sic pcedit. vtz q icoueneret diffinitio medaciu i lra. g. n. vtz loqf qd fallu ee credit metit: sic dicit aug. in li. de meda. s. ibi no est falsa vocis signifi...

Respondeo dōz q duob modis i actib hūanis pūgit ee pcrū. vno mō ex ipa nā facti qd i se malū ē sic i ill q se mala ex gñe. alio mō ex abusu facieū

ste cu qd ea q sūt bōa ex gñe: ex itēdiōe ptaua facit. Mēda cū g vtrūq: istoz plectū: qz qstū ē de se iordinatū ē: z q iordiatio i signādo n pōt ee nisi ex fallitate significatiōis. iō i medacio falsa significatio icludit. falsa at significatio ad rōne pcrū i moralib n sufficit: cū n sit i ptaue boīs verū significare: sic nec vtz scire. vtz o3 q sit tal falsa significatio i medacio q qd volēs a recto deuiet. h at n ē nisi qñ sci...

Ad primū dōz qd metiri z mē. (cis significatio. daciū i b differū: qz medaciu noiāt ali qd qd f3 se ē de genē maloz p abstractōz sūa: metiri aut rōne sue pcretiōis ipozat obligatē siue pcrū ex pte dicē tis. vñ aliq dicēdo illd qd f3 se avo n deuiat si fm sūa opi nōez deuiet metit. n at qd dicit ē medaciu. Ad 2. dōz q vtz hoi pncipalr data ē ad significatiōē. vñ oē signū q qd aliq significat noie voel itelligit: z eo medaciu pfici pōt: sic p3 i signis z nūtib mōachoz: sic z oēs alij scūs fortitū nomē vñus q ē pncipalioz iter eos. Ad 3. dōz q finis ē duplex. vñ q ē ppu alicui vtrū vñ vicio: z cōmēsurat obo ei: z b finis itētiō ad spēz vtrū vñ viciū pntet sic z volū tas obiq: q n. ē cōniale fortitudini velle sustinere diffi cilia z itēdere bonū: qd ē f3 habitū. Alii ē finis cōis sic felici tas respectu ois vtrū. z itētiō h3 finis n specificat vtrū z itētiō ar q i diffinitioe medacy pōt ē finis. ppyz z obo pportioati. sic n. vtz vtz loqf amore veritū meday fal sū loqf fallitate itēdes. Ad 4. dōz q ex h ipo q scitū qd ē d gñe bonoz sit puerfa itēdiōe alicui vicio appropata ad spēz illi viciū trahit. Sic q vadit ad ecclesiā vt sūret. vñ z vā vocis significatio qñ itētiōe fallēdi fit ad spēz mē dacy trahit. Ad vltimū dōz q itētiō fallēdi pōt itelligi duplr. vno mō respectu fallacie put ē in ipo fallēte vñ: alio: put ē i fallēte z i eo q fallit. qz q n. fallū loqf qstū ē i se fallit. qz n sp aliq pcrū vbu fallat. Quicūq: g sci ens fallū loqf. fallacia itēdit f3 q ē i fallēte. vñ ista itētiō fallēdi cōis est oi mendacio. s. itentio q aliq itēdit fal lacia nō solū vt ipse fallat: sed vt alij fallant nō est i men dacio iocoso. vnde minimū habet de rōne mendacy.

Utrū diuisio mendacy in lra sit pueniens. sic pcedit. vtz q icoue mēter mendaciu diuis dat i lra. Ea. n. q f3 accūs sūt cū ifinita sint di mittēda sūt. Sz medacio in qstū h3 accidit qd fiat iocovl cōmodo: vñ dāno alicui: g f3 ista i couerter diuisiō medacū. Ad 3. dōz q p3 i. 4. et h. Lud q cū sit qdā reges vñ ē ad vitā ē vñ uolūtas: s. medaciu officio sū dī qd fit ad vtilitatē alic. iocosu aut qd fit cā ioci: g mē daciū iocofuz i officioso icludit: nec deberet h3 puz diuidi. Ad 4. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 5. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 6. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 7. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 8. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 9. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 10. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 11. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 12. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 13. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 14. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 15. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 16. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 17. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 18. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 19. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 20. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 21. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 22. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 23. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 24. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 25. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 26. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 27. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 28. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 29. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 30. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 31. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 32. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 33. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 34. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 35. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 36. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 37. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 38. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 39. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 40. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 41. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 42. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 43. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 44. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 45. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 46. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 47. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 48. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 49. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 50. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 51. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 52. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 53. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 54. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 55. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 56. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 57. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 58. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 59. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 60. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 61. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 62. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 63. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 64. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 65. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 66. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 67. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 68. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 69. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 70. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 71. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 72. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 73. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 74. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 75. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 76. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 77. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 78. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 79. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 80. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 81. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 82. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 83. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 84. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 85. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 86. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 87. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 88. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 89. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 90. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 91. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 92. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 93. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 94. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 95. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 96. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 97. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 98. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 99. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 100. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria.

opinionē audietis pūat: vt. s. vtz estimet qd falluz ē sibi a dicēte platū. z i b gradu pūat medaciu officiosuz i q n puenit ad pl mali nisi q audies falsaz intētiōe pūat qstū ad itētiōe dicētis. Terti grad' ē vt f3 cuiusdē itētiō nē fallacia pducat vltēri' vtz ad dānū i reb' vñ psona ali cui'. z b pnciosuz mendaciu. Et p b p3 solutio ad p' m' qz qstū h3 accidat mendacio in qstū h3 nō tñ accidunt ei in qstū pcrū. Ad 2. dōz q qstū ludus aliq sit vtilis: n tñ lud' ille tal' qstū ē lud' mētiōis. Ad 3. dōz q ille q nullū gñā mētiō ad medaciu iocofuz reducit: maxie si mētiō d' idifferētib'. z q ad nullū dānū ptiere pnt. opatiōes eni ludicre nullū gñā sūt: vt d' i. x. et h. Ad 4. dōm. q illa octo gnā medacy sub trib' pnciosuz pnt: s. iō magi pū culati diuidit: qz diuersa mōz ptingit ee mai' vñ min' pcrū. vñ tria mēbra scde diuisiōis reducit ad medaciu pnciosū. pōt. n. alicui i fēri nocumētū vñ i spūali vitā: sic ē p' m' qd fit i doctria religiōis vñ i alijs: siue nocumētū ali cui illatū i nullū pfectū cadat: qd ē fecūdius mod' siue ca dat i pfectū alicui' qd ē terti' modus. Duo vō alij mōi re ducit ad medaciu iocofuz: qz aliq aliq mētiō pp sūā dōe ctatōez quā h3 in mētiōe z sic ē q' m' mod' Aliq' aut pp lectatiōez alteri' cui ex medacio placz: sic ē q' m' mod'. tres vō vltimi mōi reducit ad officiosū medaciu. Aliq' n. aliq mētiō ad vitādū dānū alteri' i pccūa: sic ē sext' mod'. Aliq' i psona qstū ad vitā corpālē: sic est septim' mod'. aliq' vō qstū ad ea q vtrū sūt: sic ē octau'. Ad 5. dōz q māl m. i plicatio obuit h rāgi: qstū diuersa qstū tas culpe p ea istuat. Ad vltimū dōz q p' m' assignat duas spēs medacy f3 qz oppōit vtrū. z iō diuisit medaciu i supflū: qd ē iactātia. z diminutiō: qd ē yronia. iactatō. n. ē g maiora d se fingit qz sint: yronia aut g minorā. Dic aut diuidit medaciu ad cogitēdū qstū in ipo. z iō oportuit aliter diuidere. Utrū oē medaciu sit pcrū.

De tertiū sic pcedit. vtz q nō ē mēda' sit pcrū. nllz. n. pcrū sit istū: ctu spūs sci: s. Jacob vt i lra d' pp familiā d' illū spūsci. qd a mfe accepit: dixit se ee p' gētū cū n eēt: z ita mētiō ē g aliq' mēda' n ē pcrū

Utrū diuisio mendacy in lra sit pueniens. sic pcedit. vtz q icoue mēter mendaciu diuis dat i lra. Ea. n. q f3 accūs sūt cū ifinita sint di mittēda sūt. Sz medacio in qstū h3 accidit qd fiat iocovl cōmodo: vñ dāno alicui: g f3 ista i couerter diuisiō medacū. Ad 3. dōz q p3 i. 4. et h. Lud q cū sit qdā reges vñ ē ad vitā ē vñ uolūtas: s. medaciu officio sū dī qd fit ad vtilitatē alic. iocosu aut qd fit cā ioci: g mē daciū iocofuz i officioso icludit: nec deberet h3 puz diuidi. Ad 4. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 5. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 6. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 7. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 8. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 9. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 10. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 11. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 12. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 13. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 14. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 15. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 16. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 17. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 18. dōz q p3 i. 4. et h. dicit q aliq fallax ē g nullū gñā maiora exilētib fingit: s. medaciu iocofuz: officioso: z pnciosum alie cā fit: g ē aliq medacū pter ista tria. Ad 19. dōz q p3 i. 4. et h. dicit

debiti exstib' petri i modib' fac vt si aligs accipiat vñ n d3 qñtucq; bonu itēdat v' alie circūstātie ordinate videat petri n enitabif. cū aut locutio iūtra sit ad expmēdā pcep tōez cōdis qñcūq; aligs loqē qd i cōde n h3 loqē q' n d3. B aut ptingit in oi mēdacio. vñ oē mēdacū ē pctm spūaliūq; Ad primū g dōz q' vba q' (aligs pp bonū mētiat. iacob p'ulit f3 aliqñe itell3 nēcitātē v' vitarē hūcrt. sibi. n. p'gētura dei electioē d'bebat: r ad illū itell3 spūscūs vba ordiabat c' istictu r itell3 loq'bat siue ipe illū itellectū ex v'bis accipet explicite siue iplicite B si gnificat itēdes ad qd spūscūs ordiabat. vñ a mēdacio ex cusa f. r eadē rō ē d' oib' v'bis q' mēdacū sape vidēt ab illis viris plata i qb' mēdacū pcedet nephariū v'. Ad 2^m dōz q' obstrices mētie it ad l'ra; nec p mēdacio remūe rate sūt: f3 p pietate: q2 pueros hebzeoz libarūt. Ad 3^m dōz q' i maiori icludit min' r n' ecōuerio: r qñ vtuofus eli git min' dicere d' se q' possit f3 rei vitarē nō mēti: f3 aliq' v'z tacet. Ad 4^m dōz q' vba q' i sacra scriptura sic scripta aut sūt vba ei' q' scriptura edidit: aut sūt vba alicuius q' in scriptura recitat loquēs. Si p' mō sic n' ptingit i eis mēda ciū: q2 i figuratiuis locutiōib' n' ē sētus v'boz que p' aspec tu faciūt: f3 que pferēs s' tali mō loq'ndi faciūt itēdit: sic q' dicit q' p'atū ridet sub q'dā rei silitudine intēdit significare p'ati silitudiez. Si at sūt vba alie' q' recitat loq'ns aut sūt alicui' cui' malicia i scriptura arguit: r sic n' ē icōueniēs q' sint ibi ēt mēdacia: sic vba iudeoz xpm blasphemariū. Aut alicui' q' cōmēdat nō d' pfectioē v'ntū: f3 de pfectu sic ob strices cōmēdat q' i b' p'fecit q' n' i dānū alicui' f3 i ob seqū dīnū mentite sūt: aut sūt vba alicui' q' cōmēdat de pfectioē v'ntū r i exēplū p'pōit: r tūc ē eadē rō sic de v'bis scripture. Ad 5^m dōz q' fca nō sūt ordiata de se ad signi ficādū sic voces. Et iō n' o3 q' si aliq' fiat p qd aliq' falsū dē itelligi q' b' ipo fiat qd n' d3 fieri: sic d' q' nō d3 dicit qñ falsū voce significat. vñ nō o3 q' oē tale sc'm sit pctm r p' cipue qñ sc'm i significatiōe alie' exhibet. tūc. n. eadē rō ē de illis fact' r de locutiōib' figuratiuis. Sic. n. locutio fi guratiua vitarē h3 n' a sensu que vba hnt i p' aspectu f3 ab eo que loquēs facere itēdit: ita ēt q' dñs ondit se velle lō gi' ire qñ p silitudinē elōgatiōis i itinere significabat elō gationē sui a cognitiōe disciploz. r i b' vitarē hēbat. Ad 6^m dōz q' qñuis alicui' p'fit i aliq' casu falli: n' tñ ppter b' bo nū aliq' malū faciēdū ē: sic nec ē furādū vt elemosine dē tur: r ita cū mēdacū d' se iordiatōez hēat: n' ē mētiēdū p q' cū q' alteri' cōmodo. Ad vltimum dōz q' mēdacium d' officiosuz nō rōne sui: f3 rōne cause q' ad mētiēdū icl'at. Utr' oē mēdacū sit peccatū mortale.

Ad quartū sic pcedit v' q' oē mēda ciū sit pctm mortale. oē. n. pctm qd in pditiōez adducit ē pctm mortale. S3 i p' sal. d' r. p' rdes oēs q' loquūf mēdacū: g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 2^m dōz q' i s'buersionē fidei vgit ē pctm mortale. f3 mēdacū ē b' v' Aug. p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 3^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 4^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 5^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 6^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 7^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 8^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 9^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 10^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 11^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 12^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 13^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 14^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 15^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 16^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 17^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 18^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 19^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 20^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 21^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 22^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 23^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 24^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 25^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 26^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 27^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 28^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 29^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 30^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 31^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 32^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 33^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 34^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 35^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 36^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 37^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 38^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 39^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 40^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 41^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 42^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 43^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 44^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 45^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 46^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 47^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 48^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 49^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 50^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 51^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 52^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 53^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 54^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 55^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 56^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 57^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 58^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 59^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 60^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 61^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 62^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 63^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 64^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 65^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 66^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 67^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 68^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 69^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 70^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 71^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 72^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 73^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 74^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 75^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 76^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 77^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 78^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 79^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 80^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 81^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 82^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 83^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 84^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 85^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 86^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 87^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 88^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 89^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 90^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 91^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 92^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 93^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 94^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 95^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 96^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 97^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 98^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 99^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 100^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale.

fecti n' sūt peioris pditiōis q' alq. Ad 2^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 3^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 4^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 5^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 6^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 7^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 8^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 9^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 10^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 11^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 12^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 13^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 14^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 15^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 16^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 17^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 18^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 19^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 20^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 21^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 22^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 23^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 24^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 25^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 26^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 27^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 28^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 29^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 30^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 31^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 32^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 33^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 34^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 35^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 36^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 37^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 38^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 39^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 40^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 41^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 42^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 43^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 44^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 45^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 46^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 47^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 48^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 49^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 50^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 51^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 52^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 53^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 54^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 55^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 56^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 57^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 58^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 59^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 60^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 61^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 62^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 63^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 64^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 65^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 66^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 67^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 68^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 69^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 70^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 71^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 72^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 73^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 74^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 75^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 76^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 77^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 78^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 79^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 80^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 81^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 82^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 83^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 84^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 85^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 86^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 87^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 88^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 89^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 90^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 91^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 92^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 93^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 94^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 95^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 96^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 97^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 98^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 99^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale. Ad 100^m dōz q' p' bati li. d' mēda. g' oē mēdacū ē pctm mortale.

nialr vel mortali: nō tñ b' circūstātia aggrauās aggrauat in infinitū: vt q' vni est veniale alteri mortale fiat. Ad 5^m dōm q' dino pcepto p'hibet aliqd duplr. vno mō dire cte qd pceptū d' r sic p'hibet mēdacū p'niciosum qd ex ipa forma pcepti p3. Nō loq' r p' p'rimū tuū falsū testi. alio mō indirecte qd pter pceptū d' r sic mēdacū iocofu r offi ciosuz sic r alia pcta venialia pcepto dino prohibētur. Utrū gradus mendacioz pueniēter assignent in l'ra. sic pcedit. videt q' icōue niēter gradus mēdacioz in l'ra assignent. qñcūq; eni aliqs falsū sciēter logtur mēti: f3 aliqs disputādo falsuz sciēter logē ēt in his q' ad fidē p'inet: g' dicit mēdacioz in doctrina religionis: r b' nō est graui' mēdacio p'nicioz: g' mēdacū qd fit in doctrina nō est p'mū r grauiusimū mē dacū. Ad 2^m dōz q' dicit q' de bis q' ad fidē religionē p'inet aliqs ioco mētiat: nec tñ b' graui' reputatē q' mēdacioz v'ges in graue dānū p'rimi: g' idē qd pus. Ad 3^m dōz q' dicit q' iocofuz mēdacū p'ponat officioso v' q' icōuenienter ordinet. Ad 4^m dōz q' dicit q' malicia ppter seipsum placet v' in spū scū peccare: f3 p'rimi in spū scū ē grauiusimū: vt in. z. li. d' m' ē. cū g' ille q' mētiē sola mētiēdi libidine in ipsa ma licia delectari videat. v' q' b' mēdacū ceteris sit grauius qd tñ q' rto loco ponit. Ad 5^m dōz q' dicit q' mēdacū qd fit in doctrina religionis p'ponat officioso v' q' icōuenienter ordinet. Ad 6^m dōz q' dicit q' malicia ppter seipsum placet v' in spū scū peccare: f3 p'rimi in spū scū ē grauiusimū: vt in. z. li. d' m' ē. cū g' ille q' mētiē sola mētiēdi libidine in ipsa ma licia delectari videat. v' q' b' mēdacū ceteris sit grauius qd tñ q' rto loco ponit. Ad 7^m dōz q' dicit q' mēdacū qd fit in doctrina religionis p'ponat officioso v' q' icōuenienter ordinet. Ad 8^m dōz q' dicit q' malicia ppter seipsum placet v' in spū scū peccare: f3 p'rimi in spū scū ē grauiusimū: vt in. z. li. d' m' ē. cū g' ille q' mētiē sola mētiēdi libidine in ipsa ma licia delectari videat. v' q' b' mēdacū ceteris sit grauius qd tñ q' rto loco ponit. Ad 9^m dōz q' dicit q' mēdacū qd fit in doctrina religionis p'ponat officioso v' q' icōuenienter ordinet. Ad 10^m dōz q' dicit q' malicia ppter seipsum placet v' in spū scū peccare: f3 p'rimi in spū scū ē grauiusimū: vt in. z. li. d' m' ē. cū g' ille q' mētiē sola mētiēdi libidine in ipsa ma licia delectari videat. v' q' b' mēdacū ceteris sit grauius qd tñ q' rto loco ponit. Ad 11^m dōz q' dicit q' mēdacū qd fit in doctrina religionis p'ponat officioso v' q' icōuenienter ordinet. Ad 12^m dōz q' dicit q' malicia ppter seipsum placet v' in spū scū peccare: f3 p'rimi in spū scū ē grauiusimū: vt in. z. li. d' m' ē. cū g' ille q' mētiē sola mētiēdi libidine in ipsa ma licia delectari videat. v' q' b' mēdacū ceteris sit grauius qd tñ q' rto loco ponit. Ad 13^m dōz q' dicit q' mēdacū qd fit in doctrina religionis p'ponat officioso v' q' icōuenienter ordinet. Ad 14^m dōz q' dicit q' malicia ppter seipsum placet v' in spū scū peccare: f3 p'rimi in spū scū ē grauiusimū: vt in. z. li. d' m' ē. cū g' ille q' mētiē sola mētiēdi libidine in ipsa ma licia delectari videat. v' q' b' mēdacū ceteris sit grauius qd tñ q' rto loco ponit. Ad 15^m dōz q' dicit q' mēdacū qd fit in doctrina religionis p'ponat officioso v' q' icōuenienter ordinet. Ad 16^m dōz q' dicit q' malicia ppter seipsum placet v' in spū scū peccare: f3 p'rimi in spū scū ē grauiusimū: vt in. z. li. d' m' ē. cū g' ille q' mētiē sola mētiēdi libidine in ipsa ma licia delectari videat. v' q' b' mēdacū ceteris sit grauius qd tñ q' rto loco ponit. Ad 17^m dōz q' dicit q' mēdacū qd fit in doctrina religionis p'ponat officioso v' q' icōuenienter ordinet. Ad 18^m dōz q' dicit q' malicia ppter seipsum placet v' in spū scū peccare: f3 p'rimi in spū scū ē grauiusimū: vt in. z. li. d' m' ē. cū g' ille q' mētiē sola mētiēdi libidine in ipsa ma licia delectari videat. v' q' b' mēdacū ceteris sit grauius qd tñ q' rto loco ponit. Ad 19^m dōz q' dicit q' mēdacū qd fit in doctrina religionis p'ponat officioso v' q' icōuenienter ordinet. Ad 20^m dōz q' dicit q' malicia ppter seipsum placet v' in spū scū peccare: f3 p'rimi in spū scū ē grauiusimū: vt in. z. li. d' m' ē. cū g' ille q' mētiē sola mētiēdi libidine in ipsa ma licia delectari videat. v' q' b' mēdacū ceteris sit grauius qd tñ q' rto loco ponit. Ad 21^m dōz q' dicit q' mēdacū qd fit in doctrina religionis p'ponat officioso v' q' icōuenienter ordinet. Ad 22^m dōz q' dicit q' malicia ppter seipsum placet v' in spū scū peccare: f3 p'rimi in spū scū ē grauiusimū: vt in. z. li. d' m' ē. cū g' ille q' mētiē sola mētiēdi libidine in ipsa ma licia delectari videat. v' q' b' mēdacū ceteris sit grauius qd tñ q' rto loco ponit. Ad 23^m dōz q' dicit q' mēdacū qd fit in doctrina religionis p'ponat officioso v' q' icōuenienter ordinet. Ad 24^m dōz q' dicit q' malicia ppter seipsum placet v' in spū scū peccare: f3 p'rimi in spū scū ē grauiusimū: vt in. z. li. d' m' ē. cū g' ille q' mētiē sola mētiēdi libidine in ipsa ma licia delectari videat. v' q' b' mēdacū ceteris sit grauius qd tñ q' rto loco ponit. Ad 25^m dōz q' dicit q' mēdacū qd fit in doctrina religionis p'ponat officioso v'

interponit: da alijs qui scit falsus ee: et dicit ve-
ru ee: et iurat tanq; veru sit qd scit falsus ee. Ai
detis q; ista detestada sit belua: fac alijs q putat
falsu ee. et iurat tanq; veru sit: et veru forte e. xbi
gra: vt intelligatis. Pluit in illo loco: et itrogas
hoies. et dic pluisse: et tuc pluit ibi: h purat n plu
isse: piur e. it est queadm os xbi pcedat ex aio:
rea ligua no fac nisi rea mes sit. bis euideret tra
dit q triplr peierat bo: vt supra dixim. dñ vel
scies falsu iurat: vl putas falsu qd veru est iurat:
vel cristimas veru qd falsu e iurat. h b extremu
no v; ee piuriu: vel si piuriu noiet eo q falsu iu
rat: no v; ee re? piuriu q sic iurat: qz no e mes ei?
rea. et io nec ligua. imo ei? mes rea est du iurare
psumit qd pspicue veru no depbedit: no g oe p
iuriu medaciu est: nec ois q peierat metit: h ois
metiendo iuras peierat: et ois q falsu iurat siue
meties siue no: peierat. Cu g qd iurat qd veru e
estimās ee falsu: qrit qd sit ibi: piuriu. Ipsa eni
signatio vocis ha e: qz veru nesciet loqr: no igi
tur ipsa signatio vel falsu vl medaciu e: qz ha e:
et qd veru e piuriu n v; ee. Ad qd dicim: loq sic
. i. h metē sub attestatiōe iuramēti ee piuriu. Adē
tiri g adbibita iuratiōe piuriu e. piuriu g e vl iu
rādo loq falsuz cū intētiōe fallēdi: vel iurādo loq
veru cū intētiōe fallēdi. Cōppositiō.

Itē opponit si ois q falsu iurat peierat:
tūc qui alicui pmittit dare sub certo ter
mino aliqd: qd tñ n faciet: ex quo iura
tur peierauit: qz falsuz iurauit. n eni ita
futuru erat vt iurauit. Ad hoc dici pōt: qz non
ois qui iurat qd falsum est ex quo iurat piurus
e: sic iste de quo agim: h ex quo ppositu mutat
vl tminu trāsgredit iuratio tal sit piuriu reatu.

Quid iuratio sit malum.
Ist qrit vtz iurare sit malū: dicim ali
qu malū ee: aliqñ n. spōt. n. et sine neci
tate iurare vl falsuz iurare pctm grāde
e. Ex necitate at iurare. i. vl ad asserēdu inocen
tia: vl ad federa pacis pfirmāda: vl ad psuadē
du auditozū qd e eis vtile: malū no e: qz neciū
e. vñ Aug. Iuramētū faciēdu e in necijs cū pigri
sūt hoies credē qd e eis vtile. Iuratio n e bona:
no tñ mala cū e necia. i. no e appetēda sic bona:
no tñ fugiēda tanq; mala cū e necia. No e eni h
pceptū dei iuratio: h ita intellr dñs pbibuisse a
iuramēto: vt qrit in ipō e qsq; no iuret: qd mul
ti faciūt in ore hñtes iuratiōe tāq; magnū atq;
suave aliqd. Ap̄ls eni nouit pceptū dñi et tñ iu
rauit. pbibemur g iurare cupiditate vl delecta
tiōe iurādi. qd g rps ait in euāgelio. ego dico vo

bis no iurare oino: ita itellr pcepisse: ne qsq; sic
bonū apperet iuramentū: et assiduitate iurādila
baē in piuriu. Qd no addidit sit pmo vñ: est: e:
no: no: bonū est et appetēdu. qd asit ampli? est a
malo e. i. si iurare cogēris: scias de necitate ve
nire ifirmitatis eoz: qd aliqd suades: q ifirmi
tas vtiq; malū est: vñ quotidie pcamur nos li
berari dicentes: liba nos a malo. It no dicit qd
ampli? e malū e. Tu eni no facis malū q bñ vte
ris iuratiōe: h a malo e illi? q alr n credit. i. ab in
firmitate q aliqñ pena e aliqñ pena et culpa. ibi
g dñs pbibuit malū: suafit bonū: icludit neciū.

De iuramento qd fit per creaturas.
Aerit vtrū ē liceat iurare p creaturā.
q no vñ: cū in lege scriptū sit. reddes at
dño iuramēta tua. et rps i euāgelio p̄ci
piat no iurare oino neq; p cellū neq; p trā: nec p
Ierolimā: nec p caput tuū. iudeis qñ puulis
pcessuz fuit iurare p creatore: et pceptū: vt si iu
rare ptingeret: n nisi p creatore iuraret: no p crea
turā: qz iurātes p angelos et ctra creaturas vene
rabant honore: et melius erat h exhiberi deo q;
creaturis. Infirmis g illd pbibuit. scis no q in
creaturis creatore venerabant tñ: no pbibuit.
vñ Ioseph per salutē pharaonis iurauit: dei in
dicū i eo venerat: quo posit? erat i ifimis. rps
no ita per creaturas iurare pbibuit: ne vel ali
quid diuini in eis crederet: pro quo reuerentia
eis deberetur: vel ne per eas iurātes falsuz bo
mines se iuramēto non teneri putarent.

Que iuratio magis teneat: an q fit per deū an
que fit per euāgelia vl per creaturas.
I qrit qd magis teneat: an q per deū:
an q p euāgelia: vel p creaturas iurat.
Dicim q p deū: qz p eū hec facta et scā
sūt. vñ Lbulo. Si qua cā fuerit modicu videt
facere qui iurat per deū: Qui no per euange
liuz mains aliqd fecisse videt. Quib? dicēdu e.
stulti scripture ppter deū scē sunt: no de? ppter
scripturas: ita et creature sancte suuz ppter deū.

Quid est dicere per deū.
It querit qd sit dicere per deum iuro:
hoc est testē adhibere deū. Iurauit eni
ap̄ls dicens. Testis est mihi deus: ac
si dixisset per deū ita est. vñ Aug. Itidicu
lum est putare hoc: si dicas per deum: iuras. si
dicas testis est de? non iuras. Quid eni est per
deum nisi testis est deus: aut quid est testis est
deus nisi per deum iurare: Quid autē est iura
re nisi ins deo reddere qñ per deum iuras: ins
scilicet vritatis et no falsitatis. It ecce dico cba
ritati vestre: et q lapidē iurat falsu piur? est: qz

no lapidē qui no audit: sed ei? creatore adhibet
testē. Hoc est g iurare per quālibet creaturas. i.
creatore eius testē adhibere. Est etiā qd daz ge
nus iuramēti granissimū qd fit per excretionē
vt cū bō dicit: si istud feci illud patiar: vel illud
ptingat filijs meis. Scdm quē modū accipitur
etiā iterdu cū aliq; iurādo dicit per salutē meā
vel per filios meos et bñmō. obligat eni hec bo.
vñ Aug. Cū qd ait p salutē meā: salutē suā obli
gat deo. cū dicit p filios meos oppignorat eos
deo: vt h eueniat i caput eoz qd erit de ore ipi?
si verū: veru: si falsū: falsū. Et sic p h iurās aliqñ
deo h obligat: ita p deū iurās ipz adhibet testē.
In oi g iuratiōe ait dñs testis adhibet: aut crea
tura bo obligat et oppignorat: vt h sit iurare. i.
deū testē adhibere: vel deo aliqd oppignozare.

De illis qui iurāt per falsos deos.
It h qrit vtrū fide ei? vtendū sit qui
per demonia vel idola iurauerit. De
h Aug. scribēs ad publicolaz ait. Te
pū? p̄siderare volo vtz si qspia per deos falsos
iurauerit: et fide no seruauerit: no tibi videf bis
peccasse: h bis vtiq; peccauit: qz et iurauit per
quos no debuit: et h pollicitā fecit fide: qd non
debuit. Ideoq; qui vñ fide illi? quē p̄stat iuraf
se per deos falsos: et vñ no ad malū: sed ad bo
nū: no pctō illi? se sociat q p demonia iurauit: h
bono pacto ei? q fide seruauit. Et sine dubitatio
ne min? malū est p deos falsos iurare veracit q;
per deū verū fallaciter. Quāto eni per qd iura
tur magis scm est tāto magis penale piuriū e.
Cō iuramētū quo incaute iuraf no est obfuan
dū: nec votū vel pmissio iniuste scā.

Quid iuramētū quo incaute iuraf no est obfuan
dū: nec votū vel pmissio iniuste scā.
Anc supēst inestigare vtz oē iuramē
tū iplēdu sit. si. n. qd aliqd iurauerit h
fidem et cbaritatē: qd obfuanū peiozē
vergat in exitū: potū e mutādū q; ad iplēdu. vñ
Amb. Est h offm nōnūq; pmissuz solū sacm
vt herodes fec. Itē Iti. In malis pmissis rescī
de fide. In turpi voto muta decretū. Qd incau
te vouisti no facias. et ipla e pmissio que scelere
ad iplē. Idē. No e obfuanū sacm quo maluz
icante pmutit: vt si qd adultere ppetuā fidē euz
ea pmanēdi polliceat. Tolerabili? e. n. non iplē
sacm q; pmanere in stupro. Itē Beda. Si qd
nos incauti iurare ptingerit: qd obfuanuz peiozē
vergat in exitū: libere illd salubriozī p̄silio mutā
dū nouerim: ac magis istate necitate pelerādū
e nob q; p vitādo piurio in aliū crimē granius
eē diuertēdu: deniq; iurauit dauid per deū occi
dere nabal virū stultū: h ad p̄mā itēssiōne ab i
gail femine prudentis remisit minas. reuocauit

ensem in vagina: nec aliqd culpe se tali piurio
p̄sille doluit. Itē Aug. ait: q David iuramētū
p sāguis effusione no iplēuit maior pietas fuit.
Iurauit David temere: h no iplēuit iuratiōez
maiozi pietate: Et bis alijsq; plurib? ondid qdā
iuramenta no obfuanā ee: et q sic iurat vebeimē
peccat. Cū at mutat bñ fac. q at si mutat dupli
peccat: et qz iniuste iurauit: et qz fac qd no dñ.
Si est periurus q no facit qd incaute iurauit.
It no mutat vtrū piurus debeat vi
ci solet qri. Beda supra: tale iuramē
tū vocauit piuriū. Joānes ē apocri
fari? oriētalū sedū dicit. Sermo p̄is
nri sophronij signat q meli? est iuramē piurare
q; p̄uare factū in fractiōe scāp imaginū. Sz piu
riū dñ tale iuramētū si obfuanū: et peierare q no i
plet: qz falsū iurauit: si qz ide re? sit q si obfuan:
h qz iurauit iniuste: ex quo re? sic ille q peierat.

De eo qui verborum calliditate iurat.
De etiā sciendū est q quacuq; arte ver
borū quis iuret: deus n qui p̄cic testis
est: ita hoc accipit sicut ille cui iuraf in
telligit. duplr aut reus sit qui et nomen
del in vanū assumit: et primuz in dolo capit.

De illo qui cogit aliquē iurare.
Aerit etiā si peccat qui boiem iurare
cogit. De hoc Aug. ait. Qui exigit iu
ratiōne multū interest si nescit illū iura
turū falsuz: an scit. Si. n. nescit: et io diē iuramē
tū: vt fides ei sit: no est pctm: tñ humana tenta
tio est. si ho scit euz fecisse: et cogit eū iurare bo
micida est. Idē si puocat boiem ad iuratiōez:
et scit euz falsuz iurare: vincit homicidā: qz bo
micida eoz occisurus est. ille aiām: imo duas
aiās: et eius quē iurare prouocauit: et suam.

Ex concilio aurilianensi.
Ancta synodus decreuit nisi pro pace
facienda: vt omnes fideles ieiuni ad sa
cramentum accedant.

Postq; determinauit magr de medacio: hic determinat
de piurio. Et diuidit in duas partes. In p? determinat de
piurio. In 2? de iuramēto ibi. Si aut querit vtrū iurare
sit malū rē. Circa p? duo facit. p diffinit per iuriū. 2? circa
diffōne mouet qndā qōnez ibi. Dic qrit vtrū sit piuriū.
Circa qd tria facit. p mouet qōnē. et ponit opiniōne ad alte
rā partē qōnis. 2? ponit opiniōne ad huius partē ibi. Qui
busdam placet quibusdā non placet. 3? veritate determi
nat ibi. Sed meli? credif. Circa qd duo facit. p determi
nat veritate. 2? circa determinationē mouet duas qōnez.
quaz p̄ma icipit ibi. Cū vñ qd iurat rē. 2? ibi. Dic oppo
nit rē. Si aut qrat rē. Dic determinat de iuramēto. Et
p determinat de ipso ex pte iurātis. 2? ex pte iuramentū exi
gētis ibi. Querit et si peccat rē. Circa p? tria fac. p ingrit
an iuramētū sit licitū. 2? determinat de forma iuramenti
ibi. Querit etiā si liceat rē. 3? determinat de obligatiōe

Si est periurus q no facit qd incaute iurauit.
It no mutat vtrū piurus debeat vi
ci solet qri. Beda supra: tale iuramē
tū vocauit piuriū. Joānes ē apocri
fari? oriētalū sedū dicit. Sermo p̄is
nri sophronij signat q meli? est iuramē piurare
q; p̄uare factū in fractiōe scāp imaginū. Sz piu
riū dñ tale iuramētū si obfuanū: et peierare q no i
plet: qz falsū iurauit: si qz ide re? sit q si obfuan:
h qz iurauit iniuste: ex quo re? sic ille q peierat.

Ipsius ibi (Nunc superest videre etc.) Circa 2^m duo facit. p^o mo determinat formam debitam iuramenti. 2° ingrit vtrū liceat vti iuramento: qd hz indebita forma ibi (Post h querit vtrū fidei casus etc.) Circa p^o duo facit. p^o tagit formam iuramenti qd fit per attestacionem. 2° illi qd fit per execrationem ibi (Est etia qd dā gen^o etc.) Circa p^o duo facit. p^o ponit formam iuramenti. 2° exponit ea ibi (Dic qrit qd fit dicere etc.) Circa p^o duo facit. p^o ponit formam iuramenti fm diuersa. 2° comparat iuramenta fm diuersa facta ibi (Si autē qrit etc.) (Nunc superest videre etc.) Dic determinat de obligone iuramenti. Et circa h tria facit. p^o ostendit in q casu iuramentū obliget. 2° vtrū incurrat p^o iuramentū ex iuramento nō obligatorio ibi (Qui vō imutat etc.) Querit et si peccat etc.) Dic duo facit. p^o ingrit vtrū liceat iuramentū exigere. 2° q tpe ad iuramentū venire debeat ibi (Setā synod^o decreuit etc.) Qd. I.

Hic querunt qnq. p^o qd sit iuramentū. Secdo an iuramentū sit licitū. Tertio de obligatione iuramenti. Quarto qd sit p^o iuramentū. Quinto vtrū oē p^o iuramentū sine iuramenti abusu sit p^o mortale.

Utrū iurare sit idem qd deus in testem inuocare.

Ad p^o qd sit iuramentū sic pcedit. videt q iurare nō sit idē qd deū in testē inuocare. aliquid enī vt in lra dicit licitū est p creaturas iurare: s; tūc nō videt iuocari dīnum testimoniu: s; magis testimoniu creature: q iurare nō est deū in testē inuocare. C. p. apls ad Heb. dicit q hoies per maiore se iurat: nec h solū de deo itellr: s; et de hoib^o qui supra nos sunt: qz ioseph p salutē pharaonis iurauit: q iurare nō est idē qd deū in testē inuocare. C. p. nō est idē cē iudicē et testē: s; in iuramento qd fit per execrationē de^o videt iuocari vt iudex: vt cuz dicimus. si hoc feci: ita mihi accidat. qui modus ponit Job. 31. q nō oē iuramentū fit per iuocationē dīni testimonij. C. p. accipe testimoniu a deo et ab hoie nō differt nisi māliter: sed ille qui inuocat hoies in testē: nō dicit per hoies iurare: qz ille qui inuocat deū in testē: nō dicit per deū iurare. C. p. in lra dicit ex vbis Aug. Iurare est ius vītatis deo reddere: s; quncq; verū dicit et si nullū inuocet testimoniu ius veritatis deo reddit: qd iuramentū nō exigit inuocatio dīni testimonij.

Sed h est qd dicit Aug. et habet in lra. qd est iurare per deū nisi testis est de^o: s; ista est cōmissa forma iuradi: q iuramentū ē iuocatio dīni testimonij. C. p. oē illō qd ad pfirmādū aliquid assumit qdāmō dat ei testimoniu: sed in iuramento dīna vītās ad cōfirmationē nri dicti inducitur: ergo iurare est deū in testē inuocare. C. p. trouerit nō solēt nisi testib^o terminari: s; finis oīs trouerit est iuramentū: vt dicit apls ad Heb. q iuramentū vī cē aliq iuocatio dīni testimonij.

Respondeo qd iuramentū ppe fit ad cōfirmationē coz: que in dubijs veniūt audiēti: de qb^o loquēs vel certitudinē hz vel dicit se habere: et de illis dubijs que ex sui natura dubitationē hnt: sic sunt facta contingētia: que per rōnes pfirmari nō pnt. In alijs enim ridiculū videt iuramentū exhibere. Doz qd ubioz certitudo fieri nō pōt nisi per aliq: cuius scēnihil desit: et cuius veritas infallibilis sit. hoc aut in solo deo inuenit. et ideo eius testimoniu solū ad h cōfirmationē efficitur. Sed testimoniu eius aut assumit ad h cōfirmationē. qd iam exhibitū est. et hoc nō vocat iuramentū: s; magis pbatio per auctēz. vel inuocat ad exhibendū: et hoc ppe iuramentū est. et id aliq iuramentū fit in quo simplr dīnus testimoniu inuocat: vt dicit. testis est mihi de^o. Aliq vō in quo ipsi^o testis inuocati reuerētia qui testimoniu credibile facit. ponit: vel in seipso: vt cū dicit vī q sit licitū.

Utrum iuramentū sit licitū. Quidē qd pbi beē est illicitū: s; iuramentū est pbi bitū. Mat. 5. Ego aut dico nō iurare oino etc. Et Jac. vtrū. Ante oīa frēs mei nolite iurare etc. q iuramentū est illicitū. C. p. nullus rei voluntas prohibetur nisi peccati. sed voluntas iurandi prohibet: cū dicit. Nolite iurare: vt sancti et magistri dicunt. ergo iurare est illicitū. C. p. in fortibus et in dīcys que fiunt per ignē et aquā vel per duellūz expectat diuinū testimoniu. et ppter hoc sūt pbi bita: qz in bis videtur eē qdā dei tentatio. s; iuramentū est inuocatio dīni testimonij: vt dēn est. q iuramentū est illicitū. C. Sed h est q apls in mltis locis iurauit: vt ps. Ro. p. Testis est mihi de^o etc. C. p. nullus act^o cadēs supra debitas mām est illicit^o si nō fiat ibi alteri^o circūstātie corruptio. s; iurare p deū est act^o cadēs sup debitā mām. q cuz nō potest i h alie circūstātie corruptio vī q sit licitū.

Utrum ad hoc q iuramentū sit licitū requiratur

vel euangelii: vel per scōs. Aliq vō ipse modus testificacionis specificat: vt cū dicit si nō est ita hoc mihi accidat. Ad p^o qd cum quis per creaturā iurat eius deū inuocat. Hoc enī pōt duplici fieri. Uno mō per aliquā creaturā in qua dīna magnificētia ostendit que in testimoniu inducitur. Alio mō dicit in il la creatura effect^o dīne testificacionis exquiri: vt cū dicit per caput meū: vel p salutē meā. C. Ad 2^m dōm q Joseph iurās per salutē pharaonis vtroq; dictoz modoz iurare potuit vel qsi oppignozans deo salutē pharaonis: cui astrictus erat: vel in ptāte pharaonis dīnā magnificētia venerans et in testimoniu inducēs. C. Ad 3^m dōm q hoc ipso q deus iudex efficit mendaciū indicans: testificat veritatē vel falsitatē dicentis. C. Ad 4^m dōm q sic veneratio que fit sūme maiestati hz spālēs modū et nomē pze alijs veneracionib^o exhibitis qbuscūq; dicit enī latrā: ita etiā inuocatio testimonij infallibilis vītatis hz spālēs rōnē et nomē testificadi pze alijs testimonijz. et id inuocare hoīem in testem et sicut fuisse homini nō est ei latrā exhibere sic feruire deo. Ideo in licet per creaturā iurare: nō aut creaturē latrā exhibere: qz testificatio dīna in manifestatiōe cōsistit. dīna autē nobis per creaturas manifestant: s; latrā exhibet ipsi in qm in se sūmus est. et id nō exhibet sibi in aliq creatura. C. Ad vltimū dōm q tunc ppe dī aliq ius veritatis dicte a se deo reddere qn in ipm sic in pmas originē oīs vītatis sūū dēn reducit: qd nō fit in simplici assercione. Et id sciēdū q iuramentū qd fit per creaturas quodāmō est licitū et quodāmō illicitū. Si enī aliq per creaturā iuret qsi per pīnā originē veritatis illicitū est iuramentū et ad idolatriā pīnet. Si aut iuret qz per creaturā vt in qua pma veritas relucet: sic licitū est iuramentū.

Ad secundū sic pcedit. videt q iuramentū sit de per se appetendis. Sic enī in lra dī iurare est ius veritatis deo reddere. h aut ē honestissimū et appetendū: qz iuramentū. Si enī aliq per creaturā iuret per aliq venerat illud. sed veneracionem deo exhibere est appetendū et frequētādū: q iuramentū est h. C. p. oīs actus in quo deo cōformamur est per se bonus. sed iurare est h: qz in ps. dicit. Iurauit dīns et nō penitebit eum. ergo iuramentū est per se bonum.

Sed ptra. Nullius per se boni cupiditas vel delectatio pbi beē. s; sic dicit Aug. pbi beē iurare cupiditate vel delectatiōe iuradi. q iurare nō est p se bonū. C. p. cuiuslibet p se boni frequētatio est vtilis. s; frequēs iuratio pbi beē i Eccl. Iuratiōi nō assuecat os tuū. q iurare nō ē bonū.

Utrum iuramentū sit licitū. Quidē qd pbi beē est illicitū: s; iuramentū est pbi bitū. Mat. 5. Ego aut dico nō iurare oino etc. Et Jac. vtrū. Ante oīa frēs mei nolite iurare etc. q iuramentū est illicitū. C. p. nullus rei voluntas prohibetur nisi peccati. sed voluntas iurandi prohibet: cū dicit. Nolite iurare: vt sancti et magistri dicunt. ergo iurare est illicitū. C. p. in fortibus et in dīcys que fiunt per ignē et aquā vel per duellūz expectat diuinū testimoniu. et ppter hoc sūt pbi bita: qz in bis videtur eē qdā dei tentatio. s; iuramentū est inuocatio dīni testimonij: vt dēn est. q iuramentū est illicitū. C. Sed h est q apls in mltis locis iurauit: vt ps. Ro. p. Testis est mihi de^o etc. C. p. nullus act^o cadēs supra debitas mām est illicit^o si nō fiat ibi alteri^o circūstātie corruptio. s; iurare p deū est act^o cadēs sup debitā mām. q cuz nō potest i h alie circūstātie corruptio vī q sit licitū.

Utrum ad hoc q iuramentū sit licitū requiratur

veritas: iustitia: et iudicium. **A**lterius videt q nō regunt isti tres comites qui in lra ponunt ad h q iuramentū sit licitū. s; vītās: iustitia: et iudicium. vbi enī nō est veritas nō est iustitia: qz vītās iustitiē ps est: sed ps nō dōz diuidi totūz. ergo vītās nō dōz cōnumerari iustitiē. C. p. iudicium nō videt aliud esse qz executio iustitiē. q pposita iustitiā supflūū est ponere iudicium. C. p. iuramentū qd fit sine istis comitib^o est pūriū. vt in lra dī. si ergo iudicium ē comes iuramentū nūq; licebit iurare extra iudicium: qd falsū ē. C. p. multa alia regunt ad iuramentū qz ista tria: sic debita forma iuradi: obitū tps statutū: vt. si ieiuni ad iuramentū accedat: et multa hz. ergo videt q nō sint tñ tres comites iuramentū. C. p. i oib^o factis nris regunt ista tria. ergo nō magis debēt poni comites iuramentū qz alioz nostroz opoz. **R**espondeo dōm ad pma qōnē q sic in cōfirmatiōe q fit p rōnes duo sunt. s; mediū pbas: et id qd pbat. Ita et in cōfirmatiōe iuramentū est dēn hūanus qsi pbatū: et diuinū testimoniu qsi mediū pbas. Mediū aut fm artē fillogisticā dōz esse ex eodē gñe: vñ in necessarijs sumunt media necia: et in contingētib^o contingētia: veritas aut hūanoz vboz est: et in minimis firmitatis. Tuz ex hoc q error facile rōni accidit. Tuz ex hoc q lingua pna est ad defectū: et id diuinā veritatē q est oīno infallibilis ad dicta nostra cōfirmāda assumere nō multū puenit nisi necessitas incubat. Et id iuramentū nō est pputādū iter ea q sunt p se appetēda: s; iter ea q pp necessitatē fiunt: sicut sunt bona vtilia: vt sectio vulneris: vel aliq hz. **A**d p^o qd supposito q iurādū sit iustū est q p deū iuret: qz in h vis originis oīs veritatis sibi recognoscit: non tñ opz q iurare simplr sit p se iustū et bonū. C. Ad 2^m dōz q veneratio dīna cōsistit in ipso iuramento qsi medio assumpto: sed applicatio ei^o ad mām in q de facili est defect^o nō est oīo cōueniens. C. Ad 3^m dōz q in iuramento dīno mediū assumit ex eodē gñe: qz sic de^o est imutabilitā et in dicto suo falsitas eē nō pōt: et pp iuramentū ei^o ē p se bonū: nec ē sile de nro iuratiōnē dōz qz aliq pōt hē iuramentū. indecētia duplr: vel p se: vt ex eo qd se quis: qd aut ex se idēcētia hz nullo: pōt licitū eē cōtrūctūz necessitas incubat: sic ps i stupor et in alijs q sunt mala ex genere. Qd aut hz idēcētia pp piculū sequens duo regit ad h q pueniēt fiat. Unū est cautela sufficiēter cauens illud piculū. Aliud est vtilitas psequē: sic ps in sectione vulneris: si. n. per eā sanitas reddat: et talis cautela adhibeat q membra cetera nō ledant pueniēt fiat: iuramentū aut incōuenientiā quādā videt hē: vt dēn est: ppter dfectibilitatē hūanoz verboz: ad q assumit veritas imutabilis: si aut hūana verba eēt h mō dfectibilia qz semp necē est ea dfectere: oīo iuramentū de se idēcētiaz hē: et nulla necessitate liceret iurare: s; qz vba hūana nō semp dfectiūt: s; aliq vītātē hnt: id diligētī cautela adhibita vt defect^o euitē licet iurare pp aliquā necessitatē. **A**d p^o qd iuramentū oīo nō est pbi bita: neq; p pfm: neq; p aplm ei^o: s; ē pbi bita facilitas iuradi: pp piculū. vt. si quis nō ex qdāz cā iuret: nec iuramentū affectet tāq; p se bonū. C. Ad 2^m dōz q voluntas absoluta ē p se boni: s; ei^o qd est bonū tñ pp iminentē necitatē nō est voluntas absoluta s; ex supōne. In bis qd sunt p se mala vtrāq; voluntas pbi beē. In bis vō qd sunt p se bona: neutra. In bis vō qd sunt p se bona pp necessitatē aliqā pbi beē pma voluntas: et nō scda: et h mō pbi beē voluntas iurandi. C. Ad 3^m dōm q in pdictis factis vbi expectam^o diuinū iudicium vel testimoniu pfigit bō qd terminū et modū deo testimoniu reddēti: id ē qd

dei tentatio: s; in iuramento nō fit ita: et id nō est sile. **A**d tertiā qōnē dōm q ad h q iuramentū sit rectū tria regunt. Unū ex pte ipsi^o rei de q iuratur: et sic regit vītās p quā dēn rei adēq;: alio dēn nō eēt cōfirmatiōe dignū. Aliud regit ex pte cause p q iuratur: et sic regit iustitia: alio nō esset debita necessitas. Tertium regit ex pte iuratiōis: et sic regit vīt cum discretiōe iuret: alio nō adhiberet debita cautela: et sic est iudicium. **A**d p^o qd dōm q veritas nō accipit h fm qz ē pars iustitiē: s; hz qz est adēq; vōcis ad rem. C. Ad 2^m dōm q iudicium nō accipit h qd est vni^o in ordine ad altez qd est executio iustitiē: s; qd est alicui^o ad seipz in h q discutit qd facere dbeat: et qd accidere possit. C. Et p hz solo ad 3^m. C. Ad 4^m dōz q in iudicio qd est discretio iuratiōis includit debita forma. et euent^o: et tps: et oīa q ex pte iuratiōis pferāda occurrunt. C. Ad 5^m dōm q ppter piculū qd in iuramento iminet pze alijs nostris actibus pcpue iuramento isti comites adhibent. **A**d tertiū sic pcedit. vt q iuramentū icautū sit obligatoriu. Jura-mentū. n. icautū dī qd vberit in exitū malū vel min^o bonū: s; tale fuit iuramentū qd Josue ha baonitis exhibuit: qd pceptū dei fuit q pceperat: ne cuz gētib^o fedus inirent: et tñ obfauit illud iuramentū reputās se obligatū. q iuramentū icautū est obligatoriu. C. p. esto q aliq iuret nūq; se iuraturū religionē: illud iuramentū icautū reputat: et tñ vt q sit obligatoriu: qz sine pctō pōt religionē nō igredi: si aut iter pūriūz incurrit: glibet aut obligat ad h vt bonū illud dimittat qd sine pctō fieri nō pōt. q iuramentū icautū videt obligatoriu. C. p. si aliq iuret se nunq; plationē recipere: h iuramentū sly reputatur icautū eo q pedit vtilitas cōis. et tñ vt videt obligat ad sui obseruationē: qz si etiā nō iurasset laudabile est vt plationē qz fugiat. ergo iuramentū icautū est obligatoriu. **S**ed h. Sicut Bern. dicit qd pzo cbaritate institutus est ptra cbaritatē nō militat. s; iuramentū p cbaritate institutus est. cū qper iuramentū icautū cbaritas ipugnet: qz est de aliquo malo faciēdo: vel de aliq bono omittēdo: videt q tale iuramentū nō sit obligatoriu. C. p. nihil videri p pūā vītātē nisi qn pfectū est: vt dicit. 7. phy. sed vītus iuramenti est obligare. cū q iuramentū pfiat trib^o comitib^o videt q iuramentū vbi tres comites non occurrūt nō sit obligatoriu. s; in omni iuramento incauto deest iustitia si illicitū sit qd iuratur. vt iudicium. si per hoc aliq bonū impediatur. ergo iuramentū incautū nō est obligatoriu. **U**trum iuramentū coactū sit obligatoriu. videt q iuramentū coactū nō sit obligatoriu. Null^o enī pōt ad aliq spāle obligari nisi seipz obliget. s; null^o dī aliq facere nisi qd volēs fac. cū q iuramentū coactū voluntatē iuratiōis excludat: videt q tale iuramentū nō sit obligatoriu. C. p. maior ē obligatio mrimony qz iuratiōis: qz si aliq iurauit se nunq; mrimo initurū: et postea mrimoniū sūmauerit: tene in mrimoio pferare. s; coactio hctū impedit matrimoniu. q etiā impedit obligationē iuramenti. C. p. iuramentū nō obligat nisi in hac necitate: vt pctū euitē. s; coactio excludit reatū pcti. vñ Lucia dixit. Si inuitā me violare feceris castitas mihi duplicabit ad coronā. qz ē obligōne iuramenti tollit. **S**ed ptra est auctoritas Aug. qui respōdit ex cōsilio beati Ambro. cuiā qui coactus iurauerat quādā ducere vxorem qz matrimoniu teneret. ergo videt q coactū iuramentū sit obligatoriu. C. p. iuramentū cui nō deest aliq suorū comitū est obligatoriu. sed coactio nō tollit aliqz comitū iuramenti: q nō aufert obligationē a iuramento.

Utrū iuramentū obliget fm intentionē recipientis. Alterius videt q iuramentū nō obliget fm intentionē recipientis. Nullus. n. d. ad ignotus obligari: sed intētio iuramentū recipientis est mibi ignota. g iuramentū meū nō obligat me fm intentionē illi. C. p. iuramentū exhibet ad cōfirmationē sermonis iurantis: s. intentio iurantis. p. p. quoz est sermōi suo q intentio alterius. ergo magis obligat fm intentionē iurantis q recipientis. C. p. ad obligationē iuramentū voluntas iurantis requirit q seipm obligat: s. si desit ei intētio obligadi se fm intentionē recipientis nō est ibi voluntas obligatiōis: g iuramentū illud nō erit obligatiōi fm intentionē recipientis.

Secūda. Juramentū instituitur est vt p ipm fiat fides de sermōib' iurantis recipientis: s. nō esset nisi fm suū itellm iuramentū accipiēdu esset. g iuramentū obligat s. intētiōnez recipientis. C. p. fraus et dolus nemini d. patrocina. ri. hoc aut accideret si aligs dolose iurans fm suā itentio nē tm obligaret. ergo obligat fm intētiōnez recipientis.

Respondeo dōm ad pma qōnē q duplex est iuramentū. vñ assertoriū: et aliud pmissoriū. Promissoriū iuramentū est de eo qd in futurū a iurante faciēdu expectat: vel p se vel p aliū. Assertoriū vō ē qd fit ad cōfirmationē veritatis et pntis et pterite: si etiam tā nō sim? In iuramento g assertoriū ē vna tm obligatio. s. qd obligat ad pntm si veritas suo iuramento desit. In iuramento aut pmissorio est duplex obligatio. Una qd obligat ad faciēdu b qd iuramento pmissit. Alia qd obligat ad pntm si nō fecerit. Dis ergo visis sciēdu q sicut nō ois assertio ē digna vt iuramēto firmet: ita nec ois pmissio: s. illa tm q vtilitatē aliquā pntet. Vñ si pmissio q est de aliquo qd salutē ipediat siue sit dñi salutē siue vie pfecte in salutē iuramēto firmet: ex hoc ipso iuramentū efficiēdū qd act' cadens sup idebitā mām. vñ obligat scda obligatiōe q est ad pntm: nec remanet ei virt' obligadi pma obligatiōe ad faciēdu. pma. n. obligatio ē ad vitādū scdas obligatiōne. vñ iuramentū qd de necessitate ad peccatū obligat ipso facto ab alia obligatiōe vacuat.

Ad primū ergo dōs q iuramentū Josue nō erat de eo qd fm se esset illicitū: sed de eo qd factū erat illicitū: qd pbibitū: vñ in hoc sufficiebat itentioē seruare pbibētis. Et iō vt dicit Ambro. in li. de offi. mulctauit eos meliori mōre. s. obsequio ministery diuini: vt esset clemētior snia. et sic quodāmodō occisi sunt serulitate q est mox iterptatiua fm legea. C. Ad 2^m dōm q ipso facto quo qd iurat se religionē nō intraturū periurus est: qd n. liceat sibi religionē nō intrare: nō tm licet obicem spūscō ponere: et iō nō o3 vt ad cauendūz crimē periury: qd iam vitari nō pōt: religionis ingressus omittat. C. Ad 3^m dōm q quis pationē fugere possit qnqz ex bono pcedere: tm pntaciter reūstere semp malū est: sicut p3 in glo. Grego. Diero. i. qui hoc pbat exēplo Hieremie et Morfi: q cū pmo recusassent plationis officiū: ad vltimū humiliter obedierūt. vnde h' iuramentū incautū reputat: quia quantū in se est puidencie diuine pndicat: et obediētā ad superiores excludit: qbus in hoc obedire teneē.

Ad secundāz qōnē dōm q coactio in iuramento assertorio nō pōt esse sufficiens: qd nō bil pōt sufficiēter cogere ad b qd hō mortāl' peccet: qd cōtingit si falsū cū iuramēto asserat. vñ tale iuramentū qd cūqz coactū est obligatiōi ad pntm. In iuramēto aut pmissorio sciēdu q coactio pōt esse sufficiēter cogens ad pmittēdu: qd vt mai' piculū cuiet' pōt aliqs aliqd pmittere sibi dānosū: qd sine pctō trigare pōt: et tūc talis coactio si sit sufficiens q in pntēz virū cadere possit tollit obligatiōē iuramēti in foro cōtētiōis: qd ei q vñ iutilit nō ppetit.

actio ex obligatiōe illi iuramēti. S. in foro scie ē obligatiō: qd magis dōs hō subire tpale dānū q fidē frāgere: hō tm remediū vt in iudicio ab eo repetat: qd si iurauerit se nō repetiturū pōt iudici dñuciare: q ex officio suo dōs raproz ad restituēdu cogere: si aut iurauerit se nō dñuciaturū dō coreptionē fraternā iurauit: et nō teneē obseruare.

Ad primū ergo dōm q coactio nō pōt facere in tali casu violentū absolute: sed violentū mixtū: qd o3 vt q iurat mēbra moueat ad loquēdu et sua voluntate. tale aut violentū. vt dicit pbs in. 3. c. d. Quis simplr sit iuolūtariū: tm bic et nūc est voluntariū: qd ad vitādū maius malū vult min' dānū subire. C. Ad 2^m dōs q coactio tollit obligationē matrimony: qd nō solū regit pntis: s. etia pntis liberū: qd nō est i obligatiōe iuramēti. C. Ad 3^m dōm q Lucia loquit de violēto simplr in quo patiens nihil pferat agēti. tale aut violentū nō pōt ee in tali casu.

Ad tertiaz qōnez dōm q iuramentū pmissoriū vt dictus est obligat hac necessitate vt culpa euiteē. vnde obligat ad omne illud faciēdu: quo nō facto culpa incurrit. Distinquēdu est ergo in eo q iurat. aut eni simplr: aut dolose iurat. Si iurat dolose ex duab' partibus pōt culpa sequi. s. ex fractiōe iuramēti: et ex dolo: qd nō ex ipa rōne iuramēti in qd iuramēto nō obligat ad seruādū ipm nisi s. suā itentioē: tm ex necessitate iuramenti in qd iuramēto obligat ad obseruādū tal' qd ex dolo ali' nō ledat: et b est qd fm intentionē recipientis iplet iuramentū. Si aut simplr iuret absqz dolo: tūc in foro scie nō obligat nisi fm suā intentionē: sed in foro cōtētiōis vbi intētio ignozat obligat fm qd verba cōiter accipi solent. C. Et per hoc patet solutio ad obiecta.

C. Utz periurius sit mendaciū iuramēto firmatus.

Ad quartū sic pcedit. Videt q periurium nō sit mendaciū iuramento firmatū. Omne. n. mendaciū est falsa vocis significatiō. vt in pce. di. dictū est. s. pntis pōt ee sine falsa vocis significatiōe: qd sic in tra dō q iurat vepz qd putat ee falsus piurus est. g nō ē periuriū est mendaciū iuramento cōfirmatū. C. p. periurium qnqz incurrit in iuramentis q de futuris cōtingētib' fiūt. sed in futuris cōtingētib' nō est veritas vel falsitas determinata. vt pbat pbs. et sic piuriū pōt ee sine falsa vocis significatiōe: et sine mendacio. C. p. in lra dō q qui falsum iurat qd credit esse vepz periurus est. sed talis non mētiē. g periuriū pōt esse sine mendacio. C. p. Diero. dicit q iuramentū qd tres comites nō hz est periurius: sed defect' iustitie vel iudicy nō facit mendaciū: s. solū defect' veritatis. ergo nō ē periuriū est mendaciū. C. p. periuriū nihil aliud est vt videt q puerus iuramentū: sed iuramentū peruertit nō mendacio tm: sed ē p falsaz formā iuradi: sicut q iurat p idola. ergo periuriū pōt ee sine mendacio. C. In cōtrariū est diffinitio q in lra ponit. C. p. iuramentū est ad cōfirmationē veritatis: sed mendaciū veritati opponit. ergo periuriū qd est peruersitas iuramēti est mendaciū. C. p. iurare est ius veritatis deo reddere: s. cūqz sine mendacio iurat ius veritatis deo reddit. ergo sine mendacio est iuramentum et non periurium.

In cōtrariū est diffinitio q in lra ponit. C. p. iuramentū est ad cōfirmationē veritatis: sed mendaciū veritati opponit. ergo periuriū qd est peruersitas iuramēti est mendaciū. C. p. iurare est ius veritatis deo reddere: s. cūqz sine mendacio iurat ius veritatis deo reddit. ergo sine mendacio est iuramentum et non periurium.

Respondeo dōs q quilibet res denoiat a suo cōplemento: et nomē qd sumit a defectu alicui' rei. p. p. p. denoiat defectū q accidit circa cōplemētū alicui' rei. Juramentū aut in pfirmatiōe vitatis cōplect' sic fillogism' in pfirmatiōe cōclusiōis. vnde sicut dicit' isillo. gizarū ee qn cōclusio nō seq' ex pmissis: nō aut qn aliq' pmissarū est falsa manēte forma debita: Ita ē periuriū qd defectū iuramēti noiāt significat defectū q accidit in re q iuramento pfirmada erat. defect' aut pfirmatiōis vitatis

contrarius est mendaciū: et ideo periuriū proprie loquendo nominat defectū mendacy in iuramento.

Ad primū g dōm q quis assertio illi' q dicit verū putat ee falsū nō sit mendaciū absolute: est tm mendaciū in cōparatiōe ad dicētem. vñ et ipse mentiri dō. vñ et in b piuriū est aliq' mō mendaciū. C. Ad 2^m dōm q futurū nō pōt h're veritatis determinatā nisi in sua cā q determinat ad affectū illū. causa aut ptingētū q pnos fiūt est nra voluntas: q qd ē determinat ad effectū p ppositū fixū de aliq' faciēdu: et tale ppositū significat se b're q iurat se aliqd facturū. vñ ex b ipso q iurat illud ad qd fixū ppositū nō hz mendaciū iurariū. C. Ad 3^m dōs q iuramentū nō ē exhibēdu nisi de eo de quo qd certitudine hz. vñ qd iurat aliquid significat se de hoc certū esse. De falso aut certitudo ee nō pōt. vñ q iurat falsum qd putat ee vepz: ex ipso mō affectiōis qdāmō mēdaciū iurariū. Quis assertū ipz fm se nō sit mendaciū. C. Ad 4^m dōm q iuramentū pmissoriū in q deest iustitia vel iudiciū aliquo mō pntet mendaciū qd ad id qd fieri dō: qz vniūquisqz teneē abstinere ab eo qd est illicitū: et bonis et pfectionib' nō cōtra niti. vnde ex hoc q iurat aliqd illicitū obligat' remanet quodāmodō ad mentiēdu. C. Ad 5^m dōm q nō ois pueritas iuramenti facit periuriū: sed illa tm que est in eius complemento. vt dictū est.

Ad quintū sic pcedit. videt q nō oē periuriū sit peccatū mortale. Sicut. n. ptingit mētiū iocose: ita et piurare: sed mendaciū iococosū nō ē peccatū mortale. ergo nec periuriū. C. p. ptingit qd p p' suetudinē iuradi aliqs ex lapsu lingue falsū iurat: et eēt graue dicere q talis mortāl' peccaret. ergo nō oē piuriū ē mortale peccatū. C. p. sic iurare falsus: ita ē iurare sine cā pbibet' pcepto z' deca. logi. Nō assumes nomē dei tui in vanū: s. iurare sine cā nō semp est peccatū mortale. ergo nec iurare falsū. ergo vt pus. C. Sed 5. Aug. in quodā ser. dicit q falsa iuratio pniciosa est: sed nihil dō esse pniciosus nisi peccatū mortale. ergo periurium est peccatū mortale. C. p. oē qd est cōtrariū pcepto legis est peccatū mortale: sed periurius directe dicit' buic pcepto. Nō assumes nomē dei tui in vanū zc.

C. Utz liceat recipere vel exigere iuramentum.

Alterius videt q nō liceat iuramentū recipere vel exigere. Sup illud Ro. i. Testis est mibi de'. dicit glo. Tu nō facis malū qui bñ vteris iuratiōe vt alteri suadeas qd vtile est: s. a malo ē. supple illi' q recipit iuramentū. g recipiens iuramentū peccat. C. p. ille q exigit ab aliq' iuramentū: vel scit eū iurare vepz: vel scit eū iurare falsum: vel nescit an falsus an vepz iuret. Si scit eū iurare verū videt' peccare: qd p nihilo facit eū iurare. Si scit eū iuraturū falsus: hōicida illi' ē. vt in lra dō. Si aut nesciat alterū. Qd de b dicit Aug. sup illud Ro. i. Testis est mibi de'. Nō audeo dicere b nō ee peccatū: s. hūana tētatio est. g exigere iuramentū qlibet mō peccatū est. C. p. Ro. i. dō q qui cōsentit male faciētib' digni sūt morte: sed q iurat p idola peccat mortāl'. q aut ab eo iuramentū recipit vt ei cōsentire. ergo ad min' recipiens tale iuramentū peccat. C. Sed 5 est qd legit' Heñ. 3. de Jacob q recepit iuramentū Laban. qui. s. per deos suos iurauit: nec est dōm q peccauerit. C. p. sine q nō pōt ordo iudiciari' obfuarī nō vñ ee peccatū: s. ordo iudiciari' in mltis casib' sine receptiōe iuramēti obfuarī nō possit. g recipere iuramentū nō est peccatū.

Respondeo dōm ad pma qōnē q iuramentū est duplex. vñ si falsus iurat credo q semp peccet mortāl'iter: sicut iuramentū solēne siue nō solēne: et recipit qn perci

pit esse falsum qd iurat. Qdā vero iuramentū est in quo hō nō attendit ad iuramentū: et qd nō pcepit se iurare: sed ex lapsu lingue in iuramentū plabit: et qd tūc qd nesciens iurat: et nesciens nō reputat' voluntari': nō in tali casu videt' quis nō voluntarie iurare. vñ si sit falsus hoc de quo iurat: siue percipiat esse falsum siue nō: dūmō nō sit mendaciū: perniciosus: nō dico q sit peccatū mortale s. veniale. valde tamē cauendū. ppter vicinitatē ad mortale.

Ad primū ergo dōm q nō est simile de mendacio et periurio: qd iuramentū nō est nisi cū magna cautela adhibendū vt dictū est: et ppter vtilitatēz aliquam. vnde si iocose aliquis periurat nō excusabitur. C. Ad 2^m patet solutio ex dictis. C. Ad 3^m dōm q iurare sine causa nō directe opponit illi pcepto: sed indirecte. Di recte aut opponit ei iurare falsus: qd hoc est qd cōfirmari nō pōt. vñ vana ē iuratio. vnde nō o3 q iurare sine causa semp sit mortale peccatū: sicut iurare falsum.

Ad secundāz qōnem dōm q sicut iurare nō semper malū est: sed qnqz est licitū qn pro necessitate aliq' et cū cautela iuraf: et ita etiā iuramentum recipere vel exigere ex causa necessaria: et alijs debitis circūstantijs obseruatis pōt esse sine peccato.

Ad primū ergo dicēdu q nō intelligit' ibi maluz culpe sed malū pene: qd est ex ignozatiā illius q iuramentū recipit: si n. sciret an esset verū hoc pro quo iuraf iuramento opus nō esset. C. Ad 2^m dōm q qn aliqs scit vel pbabit' credit q aliqs deierabit nō licet ei iuramentū exigere nisi forte sit in loco iudicy: qd iuramentū in iudicy nō tm exhibet' ppter iudicē: s. ppter alios. vñ nō est in potestate ei' iuramentū remittere: qd fm ordi nē iuris exhibēdu eēt. Silt' si sciat eū iuraturū verū pōt licite iuramentū exigere nō p se: s. p alijs q b nesciūt. si aut dubitet dubitatio ex tāta suspitōe pcedere pōt q cū pctō erit. Et iō aug. nō audeo dicere q sit sine pctō: nō tm dicit' q semp sit peccatū. C. Ad 3^m dōm q ille q iurat p idola peccat qd ē qd ad formā iuramēti: s. nō qd ad assertionē veritatis vel pmissionem alicuius qd redūdāt in bonū cōmune. et quantus ad hoc pōt ei cōsentire sine peccato: sed nō quantum ad pmut. et iō iuramēto eius vti possumus quādoqz sine peccato. C. Expositio textus.

Ante de periurio videam' zc. Videt' q tractatū istū ponere debne: rit in expōne secūdi pcepti. Sed dicendūz qd periuriū ad sui cognitionē p' supponit mendaciū: et iō necessitate tractandi post mendaciū de periurio tractauit. (Infirmis ergo illud pbibuit) propter duo pericula. Primo ne aliq' nomē creaturis inesse crederent. Secūdo ne tali iuramēto se obligari nō credētes fidem frangerent. (Qui vero per euangelium maius quiddaz zc.) Hoc ideo cōringit q in solēni iuratione vbi maior deliberatio adhibetur tali forma in iurando vti mur. (Sancta sinodus decreuit zc.) Ratio institutionis fuit: qd ad iuramentū requirit' sumā cautela que exigit sobrietatē. Excipiunt' tm casus illi in quib' moza p' traheret periculū: sicut est pro pace faciēda.

Distinctio. XL. Exū pceptū ē. Nō d'siderabis vxore p'imi tui. Septimū. Nō cōcupisces domū p'imi tui. nō seruū. non ancillā zc. sed videt' pceptū de non cōcupiscēdis rebus p'imi vñ cū eo esse quo dō. Nō iuraberis. Et pceptū de nō cōcupiscēda vxore vñ cū eo quo dō. Non me

chaberis. Poterat. n. pceptu no furandi in illa generalitate intelligi: ubi de no cupiscenda re p...

Quare lex comprimere dicitur non aium sed manus.

Ed cu hic phibet cupia aliene vpo...

Quid sit littera occidens.

I no qrit qua vocat Aplis lras occi...

Postq dterminavit magi de pceptis decalogi q respiciu...

Requerunt qtuor. p de assignatioe...

Utz duo pcepta de concupiscencia puenieter assignent...

phiberi cupia mechadi vel furadi q ipa mecha v fur...

Respondeo vari pceptu de no concupiscendo...

Ad primu q dicitur q cupia aliene vpo...

Ad tertiu sic pcedit. videt q lex vet...

Ad secundu sic pcedit. v q lex mofai...

his duob pceptis. q cobibz auz a pcto. Si dicat q no...

Respondeo lex graz n pferbat. q auz n cobibebat...

Ad primu q dicitur q lex pceptis affir...

Ad tertiu sic pcedit. videt q lex vet...

lex vet no iustificabat. q iustificat ex opib no iu...

Respondeo q lex qdamo iustificabat: q damo...

Ad primu q dicitur q obfuaru madatoz legis ne...

Ad quartu sic pcedit. v q lex vet...

Utr lex vet differat a noua p radice timoris z amoris. Alterius videt q lex vetus no differat a noua per radice timoris z amoris. Dicitur n. legis no attendit ex diuersitate obseruantiu leges: sed potius econuerfo: cu lex sit regula z mensura obseruantiu ipaz: sed facere aliqd ex timore vel amore cotigit ex diuersa dispoone obseruantiu lege. ergo penes hoc due leges no distinguuntur. C. P. nullus fructuose lege custodit nisi q ex amore ea obseruat: s; in statu ve. le. multi fuerut q eaz fructuose obseruabāt: vita eterna ex hoc pmerentes. q lex vetus z noua no distinguunt per timores z amores. C. P. timor seruiliis qui tra amore diuidit respicit pena: sed maioris pene cominatio fit in noua lege q in veteri. vt pz Deb. 5. Quāto iquit putatis deteriora mereri supplicia zc. ergo lex noua magis in timore consistit q vetus.

In dnu e qd Aug. dicit q breuis dria legis z enagely est timor z amor. C. P. Ro. 8. No accepistis spm fructus itez in timore. dicit glo. pcepta in ve. lege timore seruabant.

Utrum lex vetus sit magis onerosa q noua.

Alterius videt q lex vetus no sit magis onerosa q noua. Qd. n. se bz ex additioe ad aliud plura cotinet: sed noua addit supra veterē. Mat. 5. ergo plura cotinet: z ita videt difficultior. C. P. quāto est pfectior status vltutis tāto maiorē difficultatē bz: qz ars z virtus circa difficile z bonū sunt. vt dicit in z. etbi. sed status noue legis est pfectior q status veteris. ergo lex noua est difficultior. C. P. infirmis z paruulis leuia onera sunt iponēda. sed illi qui erāt in veteri lege paruulis cōparant: qui aut sunt in noua viris pfectis. vt pz Hal. 4. q lex noua est grauis. Sed h. est qd dicit Mat. xi. Iugum meū (uior q vet. suaue est z onus meū leue. C. P. Act. 15. dicit Petrus de veteri le. Doc est on. qd nec nos nec ptes nri po. por. q zc.

Respondeo ddm q pma qdones q fm Dio. in. 4. cap. ce. icrar. lex noua media est iter ecclesiā celestem: z statu ve. le. z ideo eterna bona que in celesti ecclesia palaz z copiose exhibent in noua le. inanifeste pmitunt. In veteri aut le. no pmittebant nisi sub gbulā figuris. vñ Deb. x. of. ymbra hñs lex futuroz bonozū. Et hoc ppter tres causas pcpue. pmo vt ex bis q cognoscebāt assuefiet etiā a deo maiora sperare. Scdo vt non solū cognitio: sed affectus a tēporalibus ad eterna manuduceret. Tertio qz bōa eterna nōdū statiz eis poterant exhiberi nōdū soluto p̄cio. vñ dilatio pmissiozū in efficacem faceret apud infirmos promissionem.

Ad primuz ergo ddm q vbiqz pmittunt eterna in veteri lege hoc est sub quadā figura z similitudine tēporaliū. Et fm hoc ē de se mercedez abrae cōstituit ad lraz quasi remuneratozē in multiplicatione feminis z in terre pmissioe collatioe. C. Uel dōz q b itelligit de pmissioe cōiter oibus scā in ve. le. nō aut de illa q fiebat spāl̄ ad aliquos pfectos viros q ad legē nouaz ptinebant. C. Ad 2. ddm q pmissiones tēpales nō ponuntur in lege quasi p̄mia virtutu: sed qsi incitāmēta quedaz ad virtutē. C. Ad 3. ddm q sicut facere aliqd timore pene est rōne pfecte virtutis: tñ ducit ad virtutes: ita ēt facere aliqd p̄ retributionē tēpale: z iō sicut in lege fit cominatio pene: ita ēt pōt fieri pmissio tēpales mercedis.

Ad secundaz qdōe ddm q ex ipso mō legislatōis apparet q lex vet. est lex timoris: lex aut noua lex amoris. Lex n. noua ex ostēsiōe dīne charitatis initiū sumpfit: qz in effusioe sanguis iesu xpi: q fuit pfectissime charitatis signū nouū testm cōsumatū est. lex aut vet. in ostēsiōe dīne ptatis q timore icurit initiū sumpfit. vñ z ipsa legislatōe pp fulgura voces z tonitrua terroz audietes iuast: vt dicerēt. nō loq̄ nobis dñs ne forte

moriamur. Exo. 20. z iō ve. lex hoies pcpue iducebat p cominationē penaz. Noua vō lex p bñficia exhibita z speranda: z b satis cōpetebat statui bñficiis: vt p̄us qsi rudis p̄p̄s p timore pene cogere: postmodū vō p amore i bono pficeret: sic n. timor ē via ad amorē: ita lex vet. ad nouā.

Ad primuz qdōz q ista dria nō tñ sumit ex pte obseruantiu lege: s; ex mō editōis legis: vt dcm ē. C. Ad 2. ddm q illi q in veteri le. ex amore legē obseruabāt: pfecti erāt. vñ ad legē nouā ptinebāt in q est stat. pfectōis. C. Ad 3. ddm q quis lex noua maiorā supplicia cōminet: tñ cominatio supplicioz nō ē pncipalis iductio in legē nouā: sic erat in le. ve. s; magis pmissio p̄mior z cōmemoratio bñficioz q ad amores incitat: z iō lex noua nō timore: s; amore pncipalē radicem bz.

Ad tertiaz qdōe ddm q difficile z onerosum mēta rāf fm v̄tutē sustinetis: aliqd. n. onerosum est debili qd forti est leue. z iō de onere legis z enagely possum. log dupl̄: aut q̄tū ad gratuitatē pceptoz fm se: aut p cōparationē ad v̄tutē obfūatiū. Si p mō: sic q̄tū ad nūez pcepta veteris le. erāt magis onerosa: qz lex vet. artabat ad cerimonialia multa z iudicialia: lex dī noua ad moralia tñ: q ēt lex nāe iperat: z i vno v̄bo abbreviatū olectōis dei z p̄miū cōcludit. S; q̄tū ad explicatōez istozū pceptoz: sic pcepta noue legis qdāmō sūt difficultiora: qz magis explicat v̄tū pceptoz moralium i noua le. q̄ i veteri. Et sup addit lex noua p̄silia q̄uis ad ea nō cogat: z qdā ēt p̄hibz q lex vet. pmittebat infirmitati deferēs: sic libellū repudij z b. Si aut z mō: sic absolute lex vet. onerosior erat. Tū qz auxiliū ḡe nō cōferebat ad mādāta iplēda sic noua facit. Tū qz vet. lex p modū timoris cogebat ad b ad qd noua lex ex amore iducit q oia leuia facit.

Ad primuz qdōz q additioe noue le. ad veterē vel est q̄tū ad explicatōe eoz q in veteri le. iplicite habebant. vñ ex b nō pōt cōcludi q lex noua sit grauior. C. Ad 2. ddm q v̄tutuos ea q ad v̄tutē ptinet delectabilē exegit. vt dī in. i. etb. z iō v̄tū pfecta leui q̄tūcūqz difficulta exequē q̄ carēs v̄tute facilia: cui hoc ipm triste ē q̄ delectatōib. illicitis abstineat. C. Ad 3. ddm q sic q̄ tot tuosa ligna dirigit ad partē dria magis d̄fectū: vt sic ad rectitudinē veniat. Ita ēt vt dī in. z. etb. tēdentib. ad v̄tutem faciēdū est vt q a rectitudine virtutis distozti fuerit magis a d̄rys v̄tutē abstrahant. Et pp b ēt penitētib. grauiora onera iponunt q̄ inocētib. Et ita ēt carnali p̄p̄o z ceruicoso maiora onera iponēda fuerit ad ei. duritia edo mādā: cū tñ modū ei. nō excederet. sic ēt infirmis dicta artioz: z pueris disciplina strictioz iponit. C. Expō text. ancillā zc. Scidēuz q ancilla duplē p̄cipisci pōt. Uno mō ad concubitu: z sic ptinet ad sextū pceptū. Alio mō ad d̄nuz: z sic ptinet ad septimū. (Audistis. x. chorodas psalterij zc.) p̄er. x. chorodas psalterij. pcepta legi itelligit. Sic. n. David egregi. psalteris sono cythare z psalterij spm malū a Saul expellebat. vt dī. i. Re. 16. cyrus z leonē iterfecit. vt dī i eodē. 17. ita xps: q p David significat cōda nra qsi psalteriū bis. x. pceptū p̄cutiēs oīuz mōtaliū pctōz feras i nob occidit: z v̄tutes pficit qd ad vitā puēit eternā: in q cū xpo viuam. p oia sc̄la sc̄loz. Amen.

Explicit scriptū sac̄tissimi doctoris Thome Aquinatis ordinis p̄dicatoz: sup tertio libro sentētiarū magistri Petri Lombardi cū textu singulis distinctōib. anteposito q diligentissime emendatū atqz correctū. Per Dōnū Zy motbeum Veronensem Canonium Regularem sac̄e Theologie scientissimum.

Explicit scriptū sac̄tissimi doctoris Thome Aquinatis ordinis p̄dicatoz: sup tertio libro sentētiarū magistri Petri Lombardi cū textu singulis distinctōib. anteposito q diligentissime emendatū atqz correctū. Per Dōnū Zy motbeum Veronensem Canonium Regularem sac̄e Theologie scientissimum.

DISTINCTIO. PRIMA.

Utrum deum incarnari fuerit congruum. 4. Utrum si homo non peccasset deus fuisset incarnatus. 5. Utrum decuerit deum tantuz incarnationem suā differre. 5. Utrum vna persona sine alia possit carnem assumere. 6. Utrum magis cōueniens fuerit filiū incarnari vel p̄ez vel sp̄m sc̄m. 6. Utr debuit magi p̄ q̄ filii incarnari. 6. Utrum decuerit magis sp̄m sc̄m q̄ filium incarnari. 6. Utrum pater potuit carnem assumere vel etiam spiritus sanctus. 7. Utr pater z filius sp̄m sc̄m possint eandē numero nām assumere. 7. Utrum vna persona possit duas humanas naturas assumere. 8.

DISTINCTIO. II.

Utr nā bñana sit p̄ alyz assūptibilibus. 9. Utrum angelica sit magis assūptibilis q̄ humana. 9. Utr totuz vniuersuz sit magis assūptibile q̄ humana natura. 9. Utrum in omnibus suppositis natura humana sumi debuit. 10. Utrum in aliquo supposito ex eadem stirpe generato. 10. Utrum in ipso adam assumere debuerit naturam humanam. 10. Utr carnem humanā assūpsit. 10. Utrum carnem tñ z nō humanā aiām assūpserit. 10. Utr assūpserit formā toti. z ex p̄p̄o. stione partium resultantem. 10. Utr assūpserit carnē mediāte aia. 11. Utr aiaz assūpsit mediāte spiritu. 11. Utr assūpsit totū mediātib. p̄tib. 11. Utr natura humana sit assūpta mediante gratia. 12. Utr assūpsit carnē mediāte sp̄m sc̄m. 12. Utrum vnio cadat mediāte natura humanam z diuinam. 12. Utr caro p̄ fuerit p̄cepta q̄ assūpta. 12. Utr caro pus fuerit assūpta q̄ aiata. 12. Utr aia p̄ assūpta q̄ corpi vnita. 12.

DISTINCTIO. III.

Utr bz v̄go fuerit añ sanctificata q̄ cōceptio eius finiretur. 14. Utr añ aiationem fuerit sanctificata. 14. Utrum ante natiuitatem ex vtero fuerit sanctificata. 14. Utrū fuerit per sanctificationem totaliter ab originali mūdāta. 14. Utrum per sanctificationem in vtero fuerit imūnis a pctō actuali. 14. Utrum per sanctificationem illam fuerit confirmata in bono. 15. Utrum aliqd actiue ad ch̄isti p̄ceptionem operata fuerit. 15. Utrum generatio filij ex ea sit natura

DISTINCTIO. V.

Utrum vnio sit aliquid creatuz. 25. Utr illa vnio sit minima vnionū. 25. Utr vnio differat ab assūptioe. 25. Utrum vnio sit facta in natura. 25. Utr vnio sit facta in p̄sona z si ch̄ristus est vna persona. 25. Utr assumere cōueniat dīne p̄so. 26. Utrū assumere cōueniat nature. 26. Utr vniat nāe remorē p̄sonis. 26. Utrū humana nā sit assūpta. 26. Utrum aia separata sit persona. 27. Utrum persona sit assūpta. 27.

DISTINCTIO. VI.

In q tres ille opiones cōicant. 29. In quo vna harum opionum ab alia differat. 29. Quid vnaqz harz opionū ponat. 29. Utrum in xpo sint due ypostases. 29. Utrum in xpo sint duo supposita. 29. Utrū in xpo sint duo indiuidua. 29. Utrū ibi sint due res nature. 29. Utrū filius dei assūpserit boiez. 30. Utrum homo dicat ibi cōpositum ex duabus substantijs tñ. 30. Utrum xps sit duo naturaliter. 30. Utrum in xpo sit tñ vnuz esse. 31.

lis vel miraculosa. 16. Utrum veniebat virgini saluatoris p̄ceptionem annunciari. 16. Utrūz annunciatio fieri per modū corporalis visitationis. 16. Utrū annunciatio debuit fieri per angelos. 17. Utrū angelus annūciās fuit de summis ordinibus. 17. Utrūz caro xpi in antiquis patribus fuerit peccato obnoxia. 18. Utrum caro xpi fuit in antigs patribus fm q̄sitate determinatā. 18. Utrum solus ch̄ristus in Abrahā nō fuerit decimatus. 19. Utrū xps i abrahā decimat. 19. Utrū corpus xpi fuerit ex purissimis v̄ginis sanguinibus. 19. Utrūz conceptio corporis ch̄risti fuerit subito vel successiue. 19. Utrum xpo sanctificari cōueniat. s. vt indigeret sanctificatione. 20.

Utrum persona verbi post incarnationem sit composita. 31. Utrum in xpo fuerit aliqua compositio anime z corporis. 31. Utrum humana natura verbo accidentaliter vniatur. 31.

DISTINCTIO. VII.

Utrū bec sit vera. deus est homo. 33. Utrū xps possit dici bō dñicus. 34. Utrū bec sit va. de. fact. est bō. 34. Utrū bec sit va. bō fact. est de. 35. Utrū bō xps sit p̄destinat. fili. dei. 35. Utrū b filius dei sit p̄destinat. eē bō. 35. Utrum bec sit vera. filius dei est p̄destinatus simpliciter. 35.

DISTINCTIO. VIII.

Utrū solūm dō v̄tutib. sit natiuitas. 36. Utrū humana nā sit nata in xpo. 36. Utrū vna nā i xpo nata sit dō v̄gie. 36. Utrūz ponende sint due natiuitates ch̄risti vel vna. 37. Utrūz xps debeat dici bis natus. 37. Utrum in xpo sint due filiationes. 37.

DISTINCTIO. IX.

Utrum latria sit virtus. 38. Utrum latria sit donum. 38. Utrum virtus sit generalis. 38. Utrum sit virtus theologica. 38. Utrum ad aliquam virtutum cardinalium reducatur. 38. Utrū humanitati xpi exhibēda sit latria. 38. Utrū imaginibus ch̄risti latria sit exhibēda. 39. Utrū b̄tē v̄gini latria sit exhibēda. 39. Utrūz cruci latria sit exhibēda. 39. Utrum v̄ris sanctis bonoz latrie sit exhibendus. 39. Utrum sine peccato alicui possit bonoz latrie exhiberi. 39. Utrum exhibita sit vniuersa cuius illa que deo exhibetur. 39. Utrū latria debeat deo rōne p̄o. 39. An debeat sibi rōne sapiētie. 39. An debeat sibi rōne bonitatis. 39. Utrū alia latria debeat patri alia filio. 40. Utrū latria deo sit exhibēda. (lio. 40. da fm carnales ritus. 40. Utrum latria z dulia sint idem. 40. Utrū dulia deat diuersas spēs. 40. Utrū peccatores debeat adorari dū adorari dulia. 40. Utrū platus pctōz debeat adorari dulia. 40. An plar. malus minus sit adorādus q̄ subditus bonus. 40. Utrum demonib. dulia debeat exhiberi. 40.

DISTINCTIO. X.

Utrū xps bz q̄ bō sit deus. 41. Utrū xps fm q̄ iste bō sit de. 41. Utrū xps bz q̄ bō sit p̄destinat. 41. Utrum homo dicat ibi cōpositum ex duabus substantijs tñ. 42. Utrum fm q̄ bō sit indiuiduz. 42. Utrum fm q̄ homo sit suppositum

Tabula tertij sententiarum

vel res nature. 42. Utrum conueniat deo aliquem in filium adoptare. 42. Utrum adoptare sit tm dei pris. 42. An toti trinitati operat adoptare. 42. Utrum per filiu sit tm adoptatio. 42. Utrum omnibus creaturis conueniat adoptari. 42. An hoies ex ipa creatoe adoptet. 42. Utrum conueniat angelis adoptari. 43. An xps sit filius adoptiuus. 43. Utrum predestinatio xpi sit de natura de persona. 43. Utrum pdestinatio xpi sit coformis predestinationi humane. 43. Utrum pdestinatio xpi sit causa efficiens nostre pdestinationis. 43. An sit causa exemplaris. 43. An sit causa finalis. 43. DISTINCTIO. XI. Utrum filius dei sit creatura. 44. Utrum xps sit creatura. 44. Utrum christus fm q homo possit dici creatura. 45. Utrum ea que sunt humane nature possint dici de filio dei. 45. DISTINCTIO. XII. Utrum hec sit va. Iste ho icipit ee. 46. Utrum hec sit va. Do icipit ee de. 46. Utrum ille homo potuit peccare. 46. Utrum xps hnt potetia peccadi. 47. Utrum filius dei assumere debuit aliquem sexum. 47. An vtriusq sexu assumere debuit. 47. Utrum ab vtroq sexu carnem assumere debuit. 47. Utrum de vno tm carnem assumere debuit. 47. DISTINCTIO. XIII. Utrum in xpo fuerit gratia habitua. 48. Utrum in eo fuerit gratia singularis hominis. 48. Utrum hnt xps plenitudinē grē. 49. An christus habuit mozales vtutes vt temperantiam et hō. 49. An xps hnt magnificētā et hō. 49. Utrum gratia xpi fuerit infinita. 49. Utrum gra xpi potuit augmētari. 49. Utrum xps hō sit caput ecclie. 49. Utrum xps hō sit caput angeloz. 50. Utrum sit caput oium hoium. 50. Utrum sit caput aiaz tm et nū corpoz. 50. Utrum gra vnionis sit creata. 50. Utrum gratia vnionis sit idem quod gratia capitis. 51. Utrum sit eadem gratia capitis et gratia singularis hominis. 51. Utrum gratia singularis persone precedat gratiam vnionis. 51. Utrum gratia singularis persone precedat gratiam capitis. 51. Utrum gratia vnionis sit prior q gra-

tia capitis. 51. DISTINCTIO. XIII. Utrum in xpo sit aliq scia creata. 52. Utrum scia creata vel cognitio in xpo sit act? tm vel actus et habitus. 52. Utrum aia xpi mediante aliquo habitu cognouerit verbum. 52. Utrum opz in xpo ponere aliū hituz q cogscit vbu et q res in vbo. 52. Utrum pter sciaz quā hz de reb? in verbo habeat aliam de rebus. 52. Utrum anima xpi videndo verbum comprehendat ipsuz. 53. Utrum in verbo cognoscat omnia q cognoscat verbum. 53. Utrum cognoscat omnia ita limpide sicut verbum. 53. Utrum vno intuitu omnia videat q cognoscat in verbo. 54. Utrum aia xpi hz illā sciaz q cogscit res in ppria natura cognoscat oia. 54. Utrum scia aie fm quā cognoscat res sit maior q scia angeloz. 55. Utrum christus habuerit scientiam per modum collationis. 55. Utrum per plures habitus scientia xpi diuisa fuerit. 55. Utrum scia aie xpi i aliq pfererit. 55. Utrum anima christi scientiam ab angelis acceperit. 55. Utrum anima christi habuit omnipo tentiam sicut omnisciam. 56. DISTINCTIO. XV. Utrum xps nām humanā cū defectib? et infirmitatib? accipe debuit. 57. Utrum omnes defectus preter peccatum accipere debuit. 58. Utrum hō defectus suscepit vel cotraherit. 58. Utrum omne corpus possit pati. 58. Utrum anima sit possibilis. 58. Utrum anima christi possit pati. 58. Utrum christus iusticiam habuit. 59. Utrum in christo ira fuerit. 59. Utrum in christo fuerit timor. 59. Utrum in christo fuerit verus dolor in sensu. 59. Utrum dolor peruenit ad superiorē rationem. 59. Utrum dolor xpi fuerit maior oib? dolorib? iustoz vltimoz: vlt dāno toz qui sunt in inferno: vlt ipi? Ade: et possibile fuisse ipsum pati in statu innocentie. 60. DISTINCTIO. XVI. Utrum necessitas moriedi tm sit homini ex peccato. 61. Utrum in xpo fuit neccitas moriedi. 62. Utrum neccitas moriedi vlt patiēdi sub sit in xpo voluntati humane. 62. Utrum claritas que fuit in xpi corpore in transfiguratione fuerit vera. et vtrum fuerit imaginaria. 62. Utrum claritas illa fuerit glorioza. 63. Utrum claritas redundet in corpus

a gloria anime. 63. An fuerit in corpore xpi illa claritas: vel in aere: vel in vestibus. 63. DISTINCTIO. XVII. Utrum in christo fuerit voluntas alia q diuina. 64. An affect? humanus in christo debeat dici voluntas. 64. Utrum in xpo fuerit alia voluntas huana s. sensualitas pter voluntatē rōnis. 64. Utrum i xpo sint plēs voluntates rōnis. 64. Utrum voluntas huana in xpo diue voluntati semp? formis fuerit in volito. 65. Utrum voluntas sensualitatis fuerit contraria voluntati rōnis in xpo. 65. Utrum voluntas rationis erat sibi ipsi contraria. 65. Utrum xps fuerit conueniēs ozare. 65. Utrum debuerit ozare tm pro alijs. 65. Utrum oratio qua pro se orauit fuerit actus sensualitatis. 65. Utrum ois oratio xpi fuerit exaudita. 65. Utrum xps fm q hō dubitauerit. 66. DISTINCTIO. XVIII. Utrum in xpo sit vna tm actio. 67. Utrum christus meruerit. 68. Utrum potuerit mereri in instanti sue conceptionis. 68. Utrum christus meruerit sibi immortale nomen. 68. Utrum meruerit exaltationē et nomen qd est super omne nomen. 68. Utrum meruerit substantiale pmiuz aie: id est fruitionem. 68. Utrum xps per passionē meruerit sibi. 69. Utrum christus meruerit nobis. 69. Utrum meruerit nobis ianue apriōne. 69. An p ascēsiōne apuerit nobis ianuā. 70. DISTINCTIO. XIX. Utrum per passionē xpi simus liberati a peccato. 71. Utrum oia pctā p xpi mōtē deleta sint. 71. Utrum per passionē xpi simus a diabolo liberati vel a seruitute eius. 72. Utrum per passionē xpi diaboli potētia diminuta sit vel extincta. 72. Utrum per passionē xpi liberati simus a pena eterna. 72. Utrum p passionē eius liberati simus a pena temporali. 72. Utrum quia christus nos liberauit de beat dici redemptor. 72. Utrum solus filius dei dicendus sit redemptor. 72. Utrum xps nos deo reconciliauit. 73. Utrum ipe sit mediator f3 huana nās. 73. Utrum soli christo homini conueniat esse mediatorem. 73. An spiritus sanctus sit mediator vel dicitur debeat. 73. An demones sint mediatores. 73. An angeli beati possint dici mediatores. 73. An sacerdotes sint mediatores. 73. An post mortē possit dici glibz hō. 80. Utrum xps vbiq fuerit homo. 81.

Tabula tertij sententiarum

Utrum huana nā fuerit reparanda. 74. Utrum p satisfactōes debuerit reparari. 74. Utrum fuerit necessarium per satisfactōnem humanā nām reparari. 74. Utrum aliqua pura creatura potuit satisfacere pro humana natura. 75. An purus homo poterat satisfacere pro humana natura. 75. An glibz homo potuit satisfacere pro natura que in ipso erat. 75. De tres qōnes determinantē fil. 75. An angelus potuit satisfacere pro humana natura. 75. Utrum satisfactio debuerit fieri per passum effusio sanguis xpi (sionē xpi. 75. Utrum satisfactio debuerit fieri per passum effusio sanguis xpi (sionē xpi. 75. Utrum alius modus fuerit possibilis nostre redemptionis. 75. Utrum alius modus fuisset conuenientior nostre redemptionis. 76. Utrum deus pater tradiderit ad passionem filium. 76. Utrum passio xpi fuerit bona. 76. DISTINCTIO. XXI. Utrum diuinitas sit separata a carne in morte christi. 77. Utrum diuinitas sit sepata ab aia in morte christi. 77. Utrum corpus xpi post mortem debuit incinerari. 78. Utrum filii dei debeat dici mortui. 78. Utrum fuerit neccius xps resurgere. 78. Utrum debuit tertia die resurgere. 78. Utrum debuit statim resurgere cum An sit vtriusq qd dicitur (expirauit. 78. An resurrexerit scda die vlt magi z? no. 78. Utrum xps resurrectionē suā (cte. 78. An illa argumta euacuauerit fidē. 78. An fuerit argumta illa argumta. 78. Utrum argumentū sumptū ex vltimib? operatione sit conueniens. 79. An xps a discipulis potuerit videri. 79. An illa effigies peregrini quas ostēdit fuerit in corpore christi. 79. Utrum debuerit se palpabilem exhibere discipulis. 79. An per palpationem sufficienter probauerit veritatem corporis sui. 79. An per alios sensus probare debuerit veritatem resurrectionis. 79. Utrum per cicatrices suas resurrectio nem probare debuerit. 79. An xps Thome cicatrices palpabiles exhibere debuerit. 79. Utrum debuerit per manducationes suam resurrectionē probare. 79. DISTINCTIO. XXII. Utrum i triduo q iacuit i sepulchro possit An sacerdotiū xpi fuerit. (dicit hō. 80. Utrum i triduo q iacuit i sepulchro possit An sacerdotiū xpi fuerit. (dicit hō. 80. An post mortē possit dici homo. 80. An post mortē possit dici glibz hō. 80. Utrum xps vbiq fuerit homo. 81.

Utrum xps ad inferos descendit. 81. Utrum descendit vsq ad infernum damnatorum. 81. Utrum xps i limbo morā hērit. 81. Utrum xps limbū patrū illuminauit. 81. Utrum xps aias de inferno dānatoz ex: Utrum xps eos gerat in lim (rit. 82. Utrum liberauerit eos qui erant in purgatorio. 82. Utrum congruum fuerit et expediens xpm in celum ascendere. 82. Utrum mor? ascēsiōis fuerit violēt? 82. Utrum mor? ascēsiōis fuerit subito. 82. Utrum statim post resurrectionē debuerit ascendere. 82. Utrum xps ascēderit sup oēs celos. 83. Utrum ascendit ad dextram pris. 83. Utrum soli christo conueniat sedere ad dextram patris. 83. DISTINCTIO. XXIII. Utrum idigēam? bitib? in opōnib? huana? bitus in nobis existē (nis. 84. Utrum virtutes sint bitus vel potētice. 85. Utrum virtutes sint passionē. 85. Utrum virtutes sint bit? vel actus. 85. Utrum habitus intellectuales possint dici virtutes. 86. Utrum virtutes mozales ab intellectualibus distinguantur. 86. Utrum virtutes theologice ab vtriusq? di: Utrum sint plēs vtutes (stiguant. 86. Utrum virtutes theologice q tres. 86. An sint tm vna vel plures. 86. An sint due. 86. Utrum diffō apli quam ponit de fide sit conueniens fm oēm prem. 87. Utrum credere sit cas assensu cogitare sicut dicit Augu. 87. Utrum actus credendi sit multiplex vel vnus tm. 87. Utrum act? fidei hēat certitudinē maiorē explicatā de redemptore. 87. Utrum fides sit in vo (rez q scia. 87. Utrum fides sit vtus intellectualis. 88. Utrum fides sit vt? Et vtr? sit bit? 88. Utrum fides sit vna virtus. Et vtruz sit habitus vnus. 89. Utrum fides sit pot alijs vtutib?. 89. Utrum fides per charitates formet. 89. Utrum fides informis sit virtus. 89. Utrum fides formata et informis differant specie. 89. Utrum sit donū dei vel bit? acqst? 90. Utrum fides iformis sit in demōib?. 90. Utrum fides iformis maneat fides informis adueniente charitate. 90. Utrum maneat fides informis adueniente charitate quo ad actum. 90. Utrum fides informis possit fieri formata. 90. DISTINCTIO. XXIII. Utrum vitas increata sit obm fidei. 91. An vitas increata possit ee obz fidei. 91. Utrum vitas increata sit circa verū cōplexum vel enunciabilem. 91. Utrum fidei possit subesse falsus. 91. Utrum fides possit ee vel sit de vltis. 92. Utrum fides possit esse de scitis. 92. Utrum ea de gb? ē fides sint ignota. 92. Utrum neccius sit hō credere aliqd c? nō videmus sit laudabile. 93. Utrum ratio humana diminuat meritum fidei. 93. DISTINCTIO. XXV. Utrum definitio Ricth. de scō vic. de articulo sit competens. 94. An definitio fidiōi sit bona. 94. An alia diffō Dugo. de sanc. vic. sit bona. 94. Utrum articulus possit dici (na. 94. Utrum articuli debuerint colligi in simbolo. 94. An alyz ab aplis licuerit symbola cōtes cognosci possint. 95. Quare symbolū aploz et (dere. 94. Nōcen. diuiduntur in tres partes. et symbolū Athanasij in duas. 94. Quare symbolū aploz dicitur summū se: alia cantantur. 94. Utrum articuli conuenienter distinguantur in simbolo. 95. An in simbolo aliqd supfluum sit. 95. An sit aliquid ibi diminutum. 95. An symbolū sit sufficienter tradituz et explicatū (de sufficientia ei? 95. Utrum glibz teneat hē fides explicatā de oib? q ad fides ptinent. 95. Utrum maiores magis teneat hē fide explicatā q minores. 95. Utrum minores habeat fidem implicitam in fide maiorum. 95. Utrum p successiōes tempoz fides pferat explicatā de redemptore. 96. Utrum oportuerit semp hē fide explicatā de his articulis q s rāgit magi i lit. 96. Utrum oportuerit semp hē fide explicatā de his articulis q s rāgit magi i lit. 96. Utrum fides sit vna virtus. Et vtruz sit habitus vnus. 89. Utrum fides sit pot alijs vtutib?. 89. Utrum fides per charitates formet. 89. Utrum fides informis sit virtus. 89. Utrum fides formata et informis differant specie. 89. Utrum sit donū dei vel bit? acqst? 90. Utrum fides iformis sit in demōib?. 90. Utrum fides iformis maneat fides informis adueniente charitate. 90. Utrum maneat fides informis adueniente charitate quo ad actum. 90. Utrum fides informis possit fieri formata. 90. DISTINCTIO. XXIII. Utrum vitas increata sit obm fidei. 91. An vitas increata possit ee obz fidei. 91. Utrum vitas increata sit circa verū cōplexum vel enunciabilem. 91. Utrum fidei possit subesse falsus. 91. Utrum fides possit ee vel sit de vltis. 92. Utrum fides possit esse de scitis. 92. Utrum ea de gb? ē fides sint ignota. 92. Utrum neccius sit hō credere aliqd c? nō videmus sit laudabile. 93. Utrum ratio humana diminuat meritum fidei. 93. DISTINCTIO. XXV. Utrum definitio Ricth. de scō vic. de articulo sit competens. 94. An definitio fidiōi sit bona. 94. An alia diffō Dugo. de sanc. vic. sit bona. 94. Utrum articulus possit dici (na. 94. Utrum articuli debuerint colligi in simbolo. 94. An alyz ab aplis licuerit symbola cōtes cognosci possint. 95. Quare symbolū aploz et (dere. 94. Nōcen. diuiduntur in tres partes. et symbolū Athanasij in duas. 94. Quare symbolū aploz dicitur summū se: alia cantantur. 94. Utrum articuli conuenienter distinguantur in simbolo. 95. An in simbolo aliqd supfluum sit. 95. An sit aliquid ibi diminutum. 95. An symbolū sit sufficienter tradituz et explicatū (de sufficientia ei? 95. Utrum glibz teneat hē fides explicatā de oib? q ad fides ptinent. 95. Utrum maiores magis teneat hē fide explicatā q minores. 95. Utrum minores habeat fidem implicitam in fide maiorum. 95. Utrum p successiōes tempoz fides pferat explicatā de redemptore. 96. Utrum oportuerit semp hē fide explicatā de his articulis q s rāgit magi i lit. 96. Utrum oportuerit semp hē fide explicatā de his articulis q s rāgit magi i lit. 96. Utrum fides sit vna virtus. Et vtruz sit habitus vnus. 89. Utrum fides sit pot alijs vtutib?. 89. Utrum fides per charitates formet. 89. Utrum fides informis sit virtus. 89. Utrum fides formata et informis differant specie. 89. Utrum sit donū dei vel bit? acqst? 90. Utrum fides iformis sit in demōib?. 90. Utrum fides iformis maneat fides informis adueniente charitate. 90. Utrum maneat fides informis adueniente charitate quo ad actum. 90. Utrum fides informis possit fieri formata. 90. DISTINCTIO. XXIII. Utrum vitas increata sit obm fidei. 91. An vitas increata possit ee obz fidei. 91. Utrum vitas increata sit circa verū cōplexum vel enunciabilem. 91. Utrum fidei possit subesse falsus. 91. Utrum fides possit ee vel sit de vltis. 92. Utrum fides possit esse de scitis. 92. Utrum ea de gb? ē fides sint ignota. 92. Utrum neccius sit hō credere aliqd c? nō videmus sit laudabile. 93. Utrum ratio humana diminuat meritum fidei. 93. DISTINCTIO. XXV. Utrum definitio Ricth. de scō vic. de articulo sit competens. 94. An definitio fidiōi sit bona. 94. An alia diffō Dugo. de sanc. vic. sit bona. 94. Utrum articulus possit dici (na. 94. Utrum articuli debuerint colligi in simbolo. 94. An alyz ab aplis licuerit symbola cōtes cognosci possint. 95. Quare symbolū aploz et (dere. 94. Nōcen. diuiduntur in tres partes. et symbolū Athanasij in duas. 94. Quare symbolū aploz dicitur summū se: alia cantantur. 94. Utrum articuli conuenienter distinguantur in simbolo. 95. An in simbolo aliqd supfluum sit. 95. An sit aliquid ibi diminutum. 95. An symbolū sit sufficienter tradituz et explicatū (de sufficientia ei? 95. Utrum glibz teneat hē fides explicatā de oib? q ad fides ptinent. 95. Utrum maiores magis teneat hē fide explicatā q minores. 95. Utrum minores habeat fidem implicitam in fide maiorum. 95. Utrum p successiōes tempoz fides pferat explicatā de redemptore. 96. Utrum oportuerit semp hē fide explicatā de his articulis q s rāgit magi i lit. 96. Utrum oportuerit semp hē fide explicatā de his articulis q s rāgit magi i lit. 96. Utrum fides sit vna virtus. Et vtruz sit habitus vnus. 89. Utrum fides sit pot alijs vtutib?. 89. Utrum fides per charitates formet. 89. Utrum fides informis sit virtus. 89. Utrum fides formata et informis differant specie. 89. Utrum sit donū dei vel bit? acqst? 90. Utrum fides iformis sit in demōib?. 90. Utrum fides iformis maneat fides informis adueniente charitate. 90. Utrum maneat fides informis adueniente charitate quo ad actum. 90. Utrum fides informis possit fieri formata. 90. DISTINCTIO. XXIII. Utrum vitas increata sit obm fidei. 91. An vitas increata possit ee obz fidei. 91. Utrum vitas increata sit circa verū cōplexum vel enunciabilem. 91. Utrum fidei possit subesse falsus. 91. Utrum fides possit ee vel sit de vltis. 92. Utrum fides possit esse de scitis. 92. Utrum ea de gb? ē fides sint ignota. 92. Utrum neccius sit hō credere aliqd c? nō videmus sit laudabile. 93. Utrum ratio humana diminuat meritum fidei. 93. DISTINCTIO. XXV. Utrum definitio Ricth. de scō vic. de articulo sit competens. 94. An definitio fidiōi sit bona. 94. An alia diffō Dugo. de sanc. vic. sit bona. 94. Utrum articulus possit dici (na. 94. Utrum articuli debuerint colligi in simbolo. 94. An alyz ab aplis licuerit symbola cōtes cognosci possint. 95. Quare symbolū aploz et (dere. 94. Nōcen. diuiduntur in tres partes. et symbolū Athanasij in duas. 94. Quare symbolū aploz dicitur summū se: alia cantantur. 94. Utrum articuli conuenienter distinguantur in simbolo. 95. An in simbolo aliqd supfluum sit. 95. An sit aliquid ibi diminutum. 95. An symbolū sit sufficienter tradituz et explicatū (de sufficientia ei? 95. Utrum glibz teneat hē fides explicatā de oib? q ad fides ptinent. 95. Utrum maiores magis teneat hē fide explicatā q minores. 95. Utrum minores habeat fidem implicitam in fide maiorum. 95. Utrum p successiōes tempoz fides pferat explicatā de redemptore. 96. Utrum oportuerit semp hē fide explicatā de his articulis q s rāgit magi i lit. 96. Utrum oportuerit semp hē fide explicatā de his articulis q s rāgit magi i lit. 96. Utrum fides sit vna virtus. Et vtruz sit habitus vnus. 89. Utrum fides sit pot alijs vtutib?. 89. Utrum fides per charitates formet. 89. Utrum fides informis sit virtus. 89. Utrum fides formata et informis differant specie. 89. Utrum sit donū dei vel bit? acqst? 90. Utrum fides iformis sit in demōib?. 90. Utrum fides iformis maneat fides informis adueniente charitate. 90. Utrum maneat fides informis adueniente charitate quo ad actum. 90. Utrum fides informis possit fieri formata. 90. DISTINCTIO. XXIII. Utrum vitas increata sit obm fidei. 91. An vitas increata possit ee obz fidei. 91. Utrum vitas increata sit circa verū cōplexum vel enunciabilem. 91. Utrum fidei possit subesse falsus. 91. Utrum fides possit ee vel sit de vltis. 92. Utrum fides possit esse de scitis. 92. Utrum ea de gb? ē fides sint ignota. 92. Utrum neccius sit hō credere aliqd c? nō videmus sit laudabile. 93. Utrum ratio humana diminuat meritum fidei. 93. DISTINCTIO. XXV. Utrum definitio Ricth. de scō vic. de articulo sit competens. 94. An definitio fidiōi sit bona. 94. An alia diffō Dugo. de sanc. vic. sit bona. 94. Utrum articulus possit dici (na. 94. Utrum articuli debuerint colligi in simbolo. 94. An alyz ab aplis licuerit symbola cōtes cognosci possint. 95. Quare symbolū aploz et (dere. 94. Nōcen. diuiduntur in tres partes. et symbolū Athanasij in duas. 94. Quare symbolū aploz dicitur summū se: alia cantantur. 94. Utrum articuli conuenienter distinguantur in simbolo. 95. An in simbolo aliqd supfluum sit. 95. An sit aliquid ibi diminutum. 95. An symbolū sit sufficienter tradituz et explicatū (de sufficientia ei? 95. Utrum glibz teneat hē fides explicatā de oib? q ad fides ptinent. 95. Utrum maiores magis teneat hē fide explicatā q minores. 95. Utrum minores habeat fidem implicitam in fide maiorum. 95. Utrum p successiōes tempoz fides pferat explicatā de redemptore. 96. Utrum oportuerit semp hē fide explicatā de his articulis q s rāgit magi i lit. 96. Utrum oportuerit semp hē fide explicatā de his articulis q s rāgit magi i lit. 96. Utrum fides sit vna virtus. Et vtruz sit habitus vnus. 89. Utrum fides sit pot alijs vtutib?. 89. Utrum fides per charitates formet. 89. Utrum fides informis sit virtus. 89. Utrum fides formata et informis differant specie. 89. Utrum sit donū dei vel bit? acqst? 90. Utrum fides iformis sit in demōib?. 90. Utrum fides iformis maneat fides informis adueniente charitate. 90. Utrum maneat fides informis adueniente charitate quo ad actum. 90. Utrum fides informis possit fieri formata. 90. DISTINCTIO. XXIII. Utrum vitas increata sit obm fidei. 91. An vitas increata possit ee obz fidei. 91. Utrum vitas increata sit circa verū cōplexum vel enunciabilem. 91. Utrum fidei possit subesse falsus. 91. Utrum fides possit ee vel sit de vltis. 92. Utrum fides possit esse de scitis. 92. Utrum ea de gb? ē fides sint ignota. 92. Utrum neccius sit hō credere aliqd c? nō videmus sit laudabile. 93. Utrum ratio humana diminuat meritum fidei. 93. DISTINCTIO. XXV. Utrum definitio Ricth. de scō vic. de articulo sit competens. 94. An definitio fidiōi sit bona. 94. An alia diffō Dugo. de sanc. vic. sit bona. 94. Utrum articulus possit dici (na. 94. Utrum articuli debuerint colligi in simbolo. 94. An alyz ab aplis licuerit symbola cōtes cognosci possint. 95. Quare symbolū aploz et (dere. 94. Nōcen. diuiduntur in tres partes. et symbolū Athanasij in duas. 94. Quare symbolū aploz dicitur summū se: alia cantantur. 94. Utrum articuli conuenienter distinguantur in simbolo. 95. An in simbolo aliqd supfluum sit. 95. An sit aliquid ibi diminutum. 95. An symbolū sit sufficienter tradituz et explicatū (de sufficientia ei? 95. Utrum glibz teneat hē fides explicatā de oib? q ad fides ptinent. 95. Utrum maiores magis teneat hē fide explicatā q minores. 95. Utrum minores habeat fidem implicitam in fide maiorum. 95. Utrum p successiōes tempoz fides pferat explicatā de redemptore. 96. Utrum oportuerit semp hē fide explicatā de his articulis q s rāgit magi i lit. 96. Utrum oportuerit semp hē fide explicatā de his articulis q s rāgit magi i lit. 96. Utrum fides sit vna virtus. Et vtruz sit habitus vnus. 89. Utrum fides sit pot alijs vtutib?. 89. Utrum fides per charitates formet. 89. Utrum fides informis sit virtus. 89. Utrum fides formata et informis differant specie. 89. Utrum sit donū dei vel bit? acqst? 90. Utrum fides iformis sit in demōib?. 90. Utrum fides iformis maneat fides informis adueniente charitate. 90. Utrum maneat fides informis adueniente charitate quo ad actum. 90. Utrum fides informis possit fieri formata. 90. DISTINCTIO. XXIII. Utrum vitas increata sit obm fidei. 91. An vitas increata possit ee obz fidei. 91. Utrum vitas increata sit circa verū cōplexum vel enunciabilem. 91. Utrum fidei possit subesse falsus. 91. Utrum fides possit ee vel sit de vltis. 92. Utrum fides possit esse de scitis. 92. Utrum ea de gb? ē fides sint ignota. 92. Utrum neccius sit hō credere aliqd c? nō videmus sit laudabile. 93. Utrum ratio humana diminuat meritum fidei. 93. DISTINCTIO. XXV. Utrum definitio Ricth. de scō vic. de articulo sit competens. 94. An definitio fidiōi sit bona. 94. An alia diffō Dugo. de sanc. vic. sit bona. 94. Utrum articulus possit dici (na. 94. Utrum articuli debuerint colligi in simbolo. 94. An alyz ab aplis licuerit symbola cōtes cognosci possint. 95. Quare symbolū aploz et (dere. 94. Nōcen. diuiduntur in tres partes. et symbolū Athanasij in duas. 94. Quare symbolū aploz dicitur summū se: alia cantantur. 94. Utrum articuli conuenienter distinguantur in simbolo. 95. An in simbolo aliqd supfluum sit. 95. An sit aliquid ibi diminutum. 95. An symbolū sit sufficienter tradituz et explicatū (de sufficientia ei? 95. Utrum glibz teneat hē fides explicatā de oib? q ad fides ptinent. 95. Utrum maiores magis teneat hē fide explicatā q minores. 95. Utrum minores habeat fidem implicitam in fide maiorum. 95. Utrum p successiōes tempoz fides pferat explicatā de redemptore. 96. Utrum oportuerit semp hē fide explicatā de his articulis q s rāgit magi i lit. 96. Utrum oportuerit semp hē fide explicatā de his articulis q s rāgit magi i lit. 96. Utrum fides sit vna virtus. Et vtruz sit habitus vnus. 89. Utrum fides sit pot alijs vtutib?. 89. Utrum fides per charitates formet. 89. Utrum fides informis sit virtus. 89. Utrum fides formata et informis differant specie. 89. Utrum sit donū dei vel bit? acqst? 90. Utrum fides iformis sit in demōib?. 90. Utrum fides iformis maneat fides informis adueniente charitate. 90. Utrum maneat fides informis adueniente charitate quo ad actum. 90. Utrum fides informis possit fieri formata. 90. DISTINCTIO. XXIII. Utrum vitas increata sit obm fidei. 91. An vitas increata possit ee obz fidei. 91. Utrum vitas increata sit circa verū cōplexum vel enunciabilem. 91. Utrum fidei possit subesse falsus. 91. Utrum fides possit ee vel sit de vltis. 92. Utrum fides possit esse de scitis. 92. Utrum ea de gb? ē fides sint ignota. 92. Utrum neccius sit hō credere aliqd c? nō videmus sit laudabile. 93. Utrum ratio humana diminuat meritum fidei. 93. DISTINCTIO. XXV. Utrum definitio Ricth. de scō vic. de articulo sit competens. 94. An definitio fidiōi sit bona. 94. An alia diffō Dugo. de sanc. vic. sit bona. 94. Utrum articulus possit dici (na. 94. Utrum articuli debuerint colligi in simbolo. 94. An alyz ab aplis licuerit symbola cōtes cognosci possint. 95. Quare symbolū aploz et (dere. 94. Nōcen. diuiduntur in tres partes. et symbolū Athanasij in duas. 94. Quare symbolū aploz dicitur summū se: alia cantantur. 94. Utrum articuli conuenienter distinguantur in simbolo. 95. An in simbolo aliqd supfluum sit. 95. An sit aliquid ibi diminutum. 95. An symbolū sit sufficienter tradituz et explicatū (de sufficientia ei? 95. Utrum glibz teneat hē fides explicatā de oib? q ad fides ptinent. 95. Utrum maiores magis teneat hē fide explicatā q minores. 95. Utrum minores habeat fidem implicitam in fide maiorum. 95. Utrum p successiōes tempoz fides pferat explicatā de redemptore. 96. Utrum oportuerit semp hē fide explicatā de his articulis q s rāgit magi i lit. 96. Utrum oportuerit semp hē fide explicatā de his articulis q s rāgit magi i lit. 96. Utrum fides sit vna virtus. Et vtruz sit habitus vnus. 89. Utrum fides sit pot alijs vtutib?. 89. Utrum fides per charitates formet. 89. Utrum fides informis sit virtus. 89. Utrum fides formata et informis differant specie. 89. Utrum sit donū dei vel bit? acqst? 90. Utrum fides iformis sit in demōib?. 90. Utrum fides iformis maneat fides informis adueniente charitate. 90. Utrum maneat fides informis adueniente charitate quo ad actum. 90. Utrum fides informis possit fieri formata. 90. DISTINCTIO. XXIII. Utrum vitas increata sit obm fidei. 91. An vitas increata possit ee obz fidei. 91. Utrum vitas increata sit circa verū cōplexum vel enunciabilem. 91. Utrum fidei possit subesse falsus. 91. Utrum fides possit ee vel sit de vltis. 92. Utrum fides possit esse de scitis. 92. Utrum ea de gb? ē fides sint ignota. 92. Utrum neccius sit hō credere aliqd c? nō videmus sit laudabile. 93. Utrum ratio humana diminuat meritum fidei. 93. DISTINCTIO. XXV. Utrum definitio Ricth. de scō vic. de articulo sit competens. 94. An definitio fidiōi sit bona. 94. An alia diffō Dugo. de sanc. vic. sit bona. 94. Utrum articulus possit dici (na. 94. Utrum articuli debuerint colligi in simbolo. 94. An alyz ab aplis licuerit symbola cōtes cognosci possint. 95. Quare symbolū aploz et (dere. 94. Nōcen. diuiduntur in tres partes. et symbolū Athanasij in duas. 94. Quare symbolū aploz dicitur summū se: alia cantantur. 94. Utrum articuli conuenienter distinguantur in simbolo. 95. An in simbolo aliqd supfluum sit. 95. An sit aliquid ibi diminutum. 95. An symbolū sit sufficienter tradituz et explicatū (de sufficientia ei? 95. Utrum glibz teneat hē fides explicatā de oib? q ad fides ptinent. 95. Utrum maiores magis teneat hē fide explicatā q minores. 95. Utrum minores habeat fidem implicitam in fide maiorum. 95. Utrum p successiōes tempoz fides pferat explicatā de redemptore. 96. Utrum oportuerit semp hē fide explicatā de his articulis q s rāgit magi i lit. 96. Utrum oportuerit semp hē fide explicatā de his articulis q s rāgit magi i lit. 96. Utrum fides sit vna virtus. Et vtruz sit habitus vnus. 89. Utrum fides sit pot alijs vtutib?. 89. Utrum fides per charitates formet. 89. Utrum fides informis sit virtus. 89. Utrum fides formata et informis differant specie. 89. Utrum sit donū dei vel bit? acqst? 90. Utrum fides iformis sit in demōib?. 90. Utrum fides iformis maneat fides informis adueniente charitate. 90. Utrum maneat fides informis adueniente charitate quo ad actum. 90. Utrum fides informis possit fieri formata. 90. DISTINCTIO. XXIII. Utrum vitas increata sit obm fidei. 91. An vitas increata possit ee obz fidei. 91. Utrum vitas increata sit circa verū cōplexum vel enunciabilem. 91. Utrum fidei possit subesse falsus. 91. Utrum fides possit ee vel sit de vltis. 92. Utrum fides possit esse de scitis. 92. Utrum ea de gb? ē fides sint ignota. 92. Utrum neccius sit hō credere aliqd c? nō videmus sit laudabile. 93. Utrum ratio humana diminuat meritum fidei. 93. DISTINCTIO. XXV. Utrum definitio Ricth. de scō vic. de articulo sit competens. 94. An definitio fidiōi sit bona. 94. An alia diffō Dugo. de sanc. vic. sit bona. 94. Utrum articulus possit dici (na. 94. Utrum articuli debuerint colligi in simbolo. 94. An alyz ab aplis licuerit symbola cōtes cognosci possint. 95. Quare symbolū aploz et (dere. 94. Nōcen. diuiduntur in tres partes. et symbolū Athanasij in duas. 94. Quare symbolū aploz dicitur summū se: alia cantantur. 94. Utrum articuli conuenienter distinguantur in simbolo. 95. An in simbolo aliqd supfluum sit. 95. An sit aliquid ibi diminutum. 95. An symbolū sit sufficienter tradituz et explicatū (de sufficientia ei? 95. Utrum glibz teneat hē fides explicatā de oib? q ad fides ptinent. 95. Utrum maiores magis teneat hē fide explicatā q minores. 95. Utrum minores habeat fidem implicitam in fide maiorum. 95. Utrum p successiōes tempoz fides pferat explicatā de redemptore. 96. Utrum oportuerit semp hē fide explicatā de his articulis q s rāgit magi i lit. 96. Utrum oportuerit semp hē fide explicatā de his articulis q s rāgit magi i lit. 96. Utrum fides sit vna virtus. Et vtruz sit habitus vnus. 89. Utrum fides sit pot alijs vtutib?. 89. Utrum fides per charitates formet. 89. Utrum fides informis sit virtus. 89. Utrum fides formata et informis differant specie. 89. Utrum sit donū dei vel bit? acqst? 90. Utrum fides iformis sit in demōib?. 90. Utrum fides iformis maneat fides informis adueniente charitate. 90. Utrum maneat fides informis adueniente charitate quo ad actum. 90. Utrum fides informis possit fieri formata. 90. DISTINCTIO. XXIII. Utrum vitas increata sit obm fidei. 91. An vitas increata possit ee obz fidei. 91. Utrum vitas increata sit circa verū cōplexum vel enunciabilem. 91. Utrum fidei possit subesse falsus. 91. Utrum fides possit ee vel sit de vltis. 92. Utrum fides possit esse de scitis. 92. Utrum ea de gb? ē fides sint ignota. 92. Utrum neccius sit hō credere aliqd c? nō videmus sit laudabile. 93. Utrum ratio humana diminuat meritum fidei. 93. DISTINCTIO. XXV. Utrum definitio Ricth. de scō vic. de articulo sit competens. 94. An definitio fidiōi sit bona. 94. An alia diffō Dugo. de sanc. vic. sit bona. 94. Utrum articulus possit dici (na. 94. Utrum articuli debuerint colligi in simbolo. 94. An alyz ab aplis licuerit symbola cōtes cognosci possint. 95. Quare symbolū aploz et (dere. 94. Nōcen. diuiduntur in tres partes. et symbolū Athanasij in duas. 94. Quare symbolū aploz dicitur summū se: alia cantantur. 94. Utrum articuli conuenienter distinguantur in simbolo. 95. An in simbolo aliqd supfluum sit. 95. An sit aliquid ibi diminutum. 95. An symbolū sit sufficienter tradituz et explicatū (de sufficientia ei? 95. Utrum glibz teneat hē fides explicatā de oib? q ad fides ptinent. 95. Utrum maiores magis teneat hē fide explicatā q minores. 95. Utrum minores habeat fidem implicitam in fide maiorum. 95. Utrum p successiōes tempoz fides pferat explicatā de redemptore. 96. Utrum oportuerit semp hē fide explicatā de his articulis q s rāgit magi i lit. 96. Utrum oportuerit semp hē fide explicatā de his articulis q s rāgit magi i lit. 96. Utrum fides sit vna virtus. Et vtruz sit habitus vnus. 89. Utrum fides sit pot alijs vtutib?. 89. Utrum fides per charitates formet. 89. Utrum fides informis sit virtus. 89. Utrum fides formata et informis differant specie. 89. U

Tabula tertij sententiarum

Utrq; dñati r dñoes hēant spes. 101.
DISTINCTIO. XXXVII.
Utruz diffinitio Diony. de amore fm omnem partem sui sit bona. 102.
Utrq; amor sit trñ in cōcupiscibili. 103.
Utrum amor sit prima r principalior affectio anime. 103.
Utrū cognitio sit altior amore. 104.
Utruz charitas sit idem qd cōcupiscētia vel quid sit charitas. 104.
An sit idem quod amor. 104.
An sit idem qd benivolentia. 104.
An sit idem qd concordia. 104.
Utrum charitas sit virtus. 105.
Utrum subm charitatis sit ratio. 105.
Utrum sit vna virtus siue plures. 105.
Utrum sit distincta ab alijs virtutib; vel sit specialis virtus. 105.
Utrum charitas sit forma aliaruz virtutum. 106.
Utruz charitas possit eē informis. 106.
Utrum deus a nobis in statu vie per essentia suaz possit amari. 106.
Utrq; deus possit totalr diligi. 107.
Utrq; dilectio q; deū diligim; hēat modum. 107.
Utrū modus diligēdi q; est (dū. 107.
in pcepto possit in via seruari. 107.
DISTINCTIO. XXXVIII.
Utrq; vritutes ex charitate sint diligētes. 108.
Utrū creature irrōnales (de. 108. ex charitate sint diligētes. 108.
Utruz angeli ex charitate sint diligētes. 108.
Utrum ad malos hoīes cha (di. 108. ritatem habere debeamus. 108.
Utrq; demōes ex charitate sint diligētes. 109.
Utrū hō debeat semetipsuz (di. 109. diligere ex charitate. 109.
Utrum corpora nostra sint ex charitate diligēda. 109.
DISTINCTIO. XXXIX.
Utrū charitas ordinem habeat. 110.
Utruz ordo charitatis sit accipiēdas fm affectum vel effectum. 111.
Utrum deus sit diligēdus supra oīa ex charitate. 111.
Utruz in dilectione dei possit haberi respectus ad aliquam mercedē. 111.
Utrum homo seipsuz magis ex charitate diligat q; pximum. 111.
Utrū hō ex charitate magl debeat diligere extraneos q; pximos. 112.
Utrū pater sit maxime diligēdus vel filij vel benefactores vel seipm debeat diligere vl vxorē vel frēs vel Utrū pueniēter distiguā (mēs. 112. tur gradus charitatis. 113.
Utrq; oēs teneantur ad charitatē pferri actibus. 113.
Utrū hñtes charitatē teneā (ctā. 113.
DISTINCTIO. XXXX.
Utrq; oēs teneā diligere inimicos. 114.
Utruz oēs teneā signa amicicie in Utrū maioris meriti sit (micis. 114. diligere amicum q; inimicum. 115.
Utrum diligere pximū sit magis me-

Tabula tertij sententiarum

Utrum illi tres comites qui ponunt in littera exigan ad iuraciones. 153.
Utrum iuramentum incautus sit obligatorium. 153.
Utrum iuramentum coactum sit obligatorium. 153.
Utrum iuramentum obliget fm intentionem recipientis. 153.
Utrum perurium sit mendacium iuramento firmatum. 153.
Utrq; oē piurū sit pctm mortale. 154.
Utrum liceat iuramentum recipere r exigere. 154.
DISTINCTIO. XL.
Utruz mecha r furuz pueniēter inter pcepta decalogi assignent. 154.
Utrq; lex Moyfi manum r animuz cohibuit. 154.
Utrum lex vetus iustificaret. 155.
An lex vetus occideret. 155.
Utrq; lex vet; tpali trñ vl eterna pro Utrū lex vetus differat (mittit. 155. a noua fm radicem. 155.
Utruz lex vetus sit magis onerosa q; noua. 155.
Expliciu; tituli tertij sententiaruz sci Thome agnatio ordie pdicatoruz.
Uenetus per Bonetum Locatelluz presbyteruz. Quindecimo Kalendas apules. 1501.
Registrum.
A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T U
Omnes sunt quaterni; preter. U. qui est ternus.
Utrum omnis actus intellectus ad vitam contemplatiuā pertineat. 140.
Utrum vita actiua consistat trñ in his que ad alterum sunt. 140.
Utrq; cognitio aliq; mō ad actiua; ptinet. 140.
Utrum vita actiua possit (neat. 140. esse cum contemplatiua. 140.
Utrq; vita actiua sit nobilior q; cōtemplatiua. 141.
Utrum contemplatiua sit diuturnior actiua. 141.
Utrq; sapientia sit donum. 141.
Utrq; sapientia sit trñ de diuinis. 141.
Utrq; intellectus sit donum. 142.
Utrq; intellectus donū habeat aliq; actum in via. 142.
Utrq; intellect; donū a sapie differat do Utrq; donuz scientie sit trñ (no. 142. de humanis vel de diuinis. 142.
Utruz sit trñ practica scia vel specula Utrq; in scia humanoz sit (tina. 142. aliquid curiositatis r noxie. 142.
Utrq; consilium sit donum. 143.
Utrum consilij donum differat a dono scientie. 143.
Utruz actus consilij sit in patria. 143.
DISTINCTIO. XXXXVI.
Utrq; vritutes politice sint pncepe. 144.
Utrq; vritutes gratuite sint pncepe. 144.
Utrq; dona sint connexa. 144.
Utrq; vritutes sint equales. 145.
Utrum vritia sint connexa. 145.
Utrq; mod; charitatis sit in pñia. 145.
DISTINCTIO. XXXVII.
Utrq; necessariū fuerit legem scriptaz tradi r maxie decem pcepta. 146.
Utrum pcepta decalogi conuenienter assignentur. 146.
Utrq; debeat decē legi eē pcepta. 147.
Utrq; pcepta bene ordinentur. 147.
Utrū omnia legis pcepta ad illa decem decalogi reducantur. 147.
Utrq; pcepta decalogi sint dispensabib; bati obfuationem precipere. 148.
Utrum pceptum de sabbato obseruando fuit morale. 148.
Utrum illud pceptū de sabbato debuit cessare tempore gratie. 148.
Utrq; vsuras accipere sit pctm. 148.
DISTINCTIO. XXXVIII.
Utrq; diffō data i lra de mēdacio sit cō Utrum diffinitio men; (ueniēs. 149. dacy in littera sit conueniens. 150.
Utrq; omne mendaciū sit pctm. 150.
Utrq; oē mēdaciū sit pctm mortale. 150.
Utrum gradus mendaciaz puenienter assignent in lra. 151.
DISTINCTIO. XXXIX.
Utrum iurare sit idem quod deum te stem innocare. 152.
Utrq; iuramentū sit p se appetēdū. 152.
Utrum licitum sit iurare. 152.
Utrum esse partes fortitudinis. 129.
Utrq; magnanimitas fiducia securitas magnificētia: pñtia: tolerantia: firmitas: sint septē pres fortitudinis. sic dicit Macrobius. 129.
Utrum pñs cōuenienter istos quinq; modos fortitudinis adiungat in. 3. etbi. fm q; fortitudo. 129.
Utrq; eusebia: lema: magnanimitas: pñtia: severantia: magnificētia: androgia: cbia sint pres fortitudinis sic dicit qdā Utrq; religio: pietas: grā: (grec; 129. meditatio: obfuaia: vitas: sint pres iusticie: sic dicit Zullius. 130.
Utrq; innocētia: amicitia: cōcordia: pietas religio: bonitas: affect; sint pres iusticie: sic dicit Macrobius. 130.
Utrq; obedientia respēd; supioris. discipula respēd; inferioris. egitas respēd; parū. fides r vitas respēd; oīuz. sint pres iusticie: sic dicit qdā. 130.
Utrū bñ diuidat iustitiā i liberalitatē r seueritatē. r hāc i benignitatē r bñficētia. Et benignitatē in religionē: pietatē: innocētia: amicitia: reuerentiam: cōcordiam: misericordiā. 130.
Utrq; bñ diuidat pñs et h. iustitiā i le galē r spālē q; est egitas rē. 130.
Utrq; benignitas liberalitas rē. sint familiaris iusticie: vt dicit pñs grec; 130.
DISTINCTIO. XXXXIII.
Utrum dona sint vritutes. 132.
Utrq; pla debeāt eē dona q; septē. 132.
Utrum dona maneat in patria. 133.
Utrum beatitudines respondeāt singulis donis. 133.
Utrū fruct; corrdēant donis. 134.
Utrū petitiones donis rñdēat. 134.
Utrq; diffō rior; f; Dam; sit bona. 136.
Utrq; rior; bñ didat i fuilē r castū. 136.
Utrq; rior; iter dona dbeat pputari. 136.
Utrū timor fuilis sit a spūscō. 137.
Utrū vsus rioris fuilis sit bonus. 137.
Utrū rior; fuilis tollat adueniēte cha Utrq; rior; castus idēz sit (ritate. 137. in substantia cū timore seruili. 137.
Utrq; initialis differat fm subam a canatur charitate crescente. 137.
Utrq; rior; castus enacuet glia adueniē Utrq; fortitudo que est donū (te. 137. differat a fortitudine que est vt; 138.
Querit; q; ē act; doni fortitudinis in patria doni fortitudinis. 138.
Utrum pietas sit donum. 138.
Queritur de actu pietatis in via. 138.
Queritur de actu eius in patria. 138.
DISTINCTIO. XXXXV.
Utrum vita cōuenienter diuidat per actiuam r contemplatiuam. 139.
Utrum vita contemplatiua consistat trñ in actu cognitiue. 140.
Utrum vita contemplatiua consistat in operatione rationis. 140.

UNIVERSITÄT
DE SALZBURG
GREGOR-MERANO